

Septem Partitarum.

- ibi. titu. 10. par. 7.
- O**ccupans rem suam vel alienam propria autoritate per vim quando per hoc ius suum amittat, & an taliter occupans illam restituere teneatur in foro conscientie vide gloss. l. 10. tit. 1. part. 7.
- O**ccupans hæreditatem iacentem an punitur vt violentus aggressor vide, d. gloss. pri. in fine in quest. 6.
- E**t quid si occupans rem propria autoritate sit minor qualiter punitur vid. gl. 5. l. 10. tit. 10. par. 7.
- O**ccupans pignus quod creditori suo dedit, an perdat ius quod in eo habet, vid. gl. 1. & 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 10. par. 7.
- OCCVPARE** an possit aliquis licite faciendo principatus infidelium si illud faciat de voluntate papæ cui ipsi infideles subfunt, vid. gl. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 21. par. 4.
- O**ccupare rem aliquam quando quis proprie dicatur, vid. glo. 1. col. 2. in med. l. 10. tit. 10. par. 7. vid. supra verb. **OCCVPANS**.
- O** **D**I **V**M dicitur omne illud quod est contra iustitiam equitatis, vid. gl. 2. col. 1. l. 3. tit. 13. par. 6.
- O**diu an liceat habere contra peccatores & quibus hoc permittatur, vide gl. 2. l. 12. tit. 5. par. 2.
- E**t qui fratrem suum odit in tenebris est, & in tenebris ambulat, & odio quandoque homines flagellare solent, vid. gl. 1. l. 6. tit. 7. par. 4.
- O** **D**O **R**E **S** vni extremi, alij medij ali mali, alij vero boni, vi. gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 13. par. 2.
- O**dor malus deteriore est quam malus cibus, vide glossam. 4. l. 7. titulo. 32. partita. 3.
- O** **E**C **O**N **O**M **V**S ecclesie an possit esse laicus, vide gloss. 2. l. 61. titulo. 5. partita. 1.
- O**conomus episcopi qualis esse debeat, & an ipse solus illum instituere possit sine capitulo, vid. glo. 1. d. l. 61.
- O** **F**F **E**N **D**E **N**S vicarium regis, vel alterius domini an punitur eadem poena, ac si offendisset regem vel dominum, vi. gl. 5. l. 13. tit. 1. p. 2.
- O**ffendens regis officiales an incidat in crimine læsæ maiestatis, vi. gl. 1. l. 1. tit. 16. par. 2.
- O**ffendens possessorem maioræ propter quod a successione excluditur per testamenti clausulam, an admittatur si velit agere pro maioriano mine filij, vid. gl. 3. l. 8. tit. 28. par. 3.
- O** **F**F **E**N **S**A manifesta quando dicatur, vide glossam. 3. l. 28. titulo. 9. partita prima.
- O**ffensa facta alicui exercendo actum spiritualem &c. vi. gl. 4. d. l. 28.
- O**ffensa qualis esse debeat ad hoc vt patronus ad seruitutem libertum suum redigere possit, vide glo. 4. l. 9. tit. 22. par. 4.
- E**t quid si libertus fuit factus clericus an in seruitutem reuocetur propter offensam domino factam, & an tunc iudicis sententia requiratur, vide ibid. glo. 6. & 7.
- O**ffensa an præsumatur in seruo quando a domino venditur sub pacto ne manumittatur, vid. gl. 3. l. 46. tit. 5. par. 5.
- O**ffensa atrox que sit, vide glo. 1. 20. per tex. ibi. tit. 9. part. 7. & in verbo, **I**N **I**V **R**I **A**.
- O** **F**F **E**N **S** **V**S vel damnum passus si non citetur an contra eum inquisitio fieri possit, vel an irritetur processus, vid. gl. 3. l. 12. tit. 1. par. 7.
- E**t si duo sint offensi quis eorum præferatur in accusatione contra eum faciendâ & in executione sententiæ, vid. gl. 6. l. 13. ibi. per illum text.
- O** **F**F **E**R **E**N **S** se liti cum non deberet qualiter veniat puniendus, vid. gl. 3. l. 2. tit. 3. par. 3.
- O** **F**F **E**R **R**E seruitium domino an teneatur vassallus domino non petente, & quando sic, vid. gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 25. par. 4.
- O** **F**F **I**C **I**A **L**I **S** deputatus super victualibus ob causam potest facere statutum, vid. gl. 2. in med. l. 12. tit. 1. par. 1.
- O**fficiales cum licentia absentis percipiunt salaria sibi de publico deputata, vid. gl. 1. ad finem. l. 16. tit. 16. par. 1.
- S**I tamen otiose morentur deductionem patientur, vid. ibid.
- O**fficiales regis debent ab illo vltra consuetam salaria remunerari, vid. gl. 5. l. 2. tit. 9. par. 2.
- O**fficiales regis vltra salarium suum aliquid recipere non debent etiam si sponte sibi fuerit datum, vid. gl. 4. l. 8. tit. 9. par. 2. & gl. 1. l. penult. titu. 19. partita. 3.
- O**fficiales regis si viderit aliquos rixare, si se in med. non interposuerit priuabitur officio, vid. gl. 7. l. 20. tit. 9. par. 2.
- O**fficiales regis si damnatura potuerunt obuiare & non fecerunt an ad damni interesse teneantur, vid. gl. 8. d. l. 20.
- O**fficiales regis si ab aliquo occidantur, capiantur, vel iniuriuntur, an tales sic facientes incidant in crimine læsæ maiestatis, vid. glo. 1. l. 1. titulo. 16. partita. 2.
- O**fficiales Regis etiam finito officio non debent officium deferere, vsque dum alius venerit, vid. gl. 3. l. 3. tit. 18. par. 2.
- O**fficiales Regis an sit melius quod in officijs sint perpetui quam quod sint annales seu bienales, vi. gl. 5. l. 9. tit. 18. par. 2.
- O**fficialis si officium suum recte gessit in vno officio debet per principem
- promoueri ad aliud maius, vid. gl. 2. l. 2. tit. 1. par. 3.
- O**fficiales debent fideiussorem prestare quod finito officio stabunt ibi per. 50. dies & soluent illud quod indebite fuerint percepti, vi. gl. 4. l. 6. tit. 4. par. 3.
- O**fficiales regis debent esse temporales, in dubio autem intelliguntur esse perpetui, quando officium sine temporis præfinitione datur vel ad datus bene placitum fuit concessum, vid. gl. 5. l. 6. tit. 4. par. 3.
- O**fficiales potestatis si delinquant an & tunc potestas punitur & quando & qualiter, vid. gl. 3. l. 1. tit. 16. par. 3.
- O**fficiales alicuius potestatis debent ab ipsa potestate tempore sindicatus representari, & quid si ipse illos non elegerit, vid. gl. 5. l. 1. tit. 16. par. 3.
- O**fficialis accusatus quod grauat subditos ante sententiam debet citari. gl. 1. l. 6. ibi.
- O**fficialis quis sub poena tenetur denuntiare, si illud non faciat vel eo actus faciat, an excusetur a poena, vid. gl. 4. l. 6. ad finem. tit. 17. par. 3.
- O**fficiales cum sindicantur in scriptis conueniri non debent, vide glo. 5. l. 6. tit. 22. par. 3.
- O**fficialis si durante officio matrimonium contrahat, an ibidem metus interuenisse præsumatur, & an talis præsumptio alias iuuet, vid. gl. 12. l. 2. per tex. ibi. tit. 14. par. 4.
- O**fficialis licet durante officio matrimonium contrahere non possit, veterem tamen sponsam in vxorem licite ducere potest, vid. ibid.
- O**fficiales Episcoporum, Comitum, siue Baronum an dicantur habere qualicasterne peculium, licet salaria a principe non recipiant, vi. glo. 7. l. 7. tit. 17. par. 4.
- O**fficiales licet ratione officij domicilium fortiantur ibi habent etiam illud in loco suæ originis, vide gl. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
- O**fficialis ab officio remotus propter turpitudinem suam, ad alios honores in loco suæ originis admitti non debet, vid. gl. 3. d. l. 5.
- O**fficialis siue sit temporalis siue perpetuus siue ad bene placitum non potest emere in loco illo vbi iurisdictionem habet durante officio, vid. glo. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- O**fficiales perpetui plus possunt terrere quam temporales, vide. d. glo. 2. ad finem.
- O**fficialis constitutus ad bene placitum propter incertitudinem æquiparatur perpetuo, vt est in auditoribus regis, vi. ibid.
- E**t istud procedit in officiali habenti iurisdictionem secus si administrationem tantum habeat, vid. ibi. gl. 3.
- O**fficialis si habeat modicum officium etiam tunc cum subditis contrahere non potest, & quid si contrahat extra suam iurisdictionem, vide ibi. in gl. 7.
- O**fficialis residens incuria regis in ipsius seruitium an gaudeat militum priuilegio, & an istud procedat in omnibus officialibus ibidem residentibus, vid. gl. 2. in fine. l. 49. tit. 5. par. 5.
- O**fficialis si operas suas locauit vel certum ædificium facere promisit intra certum tempus si antea decedat, & eius hæres velit ædificium perficere an admittatur, vid. glo. 3. l. 2. tit. 8. par. 5.
- O**fficiales salariati in quolibet anno, si ante finitum annum decesserint, eius hæres integrum salarium habere debeant, & quid in aduocatis vid. gl. 1. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
- O**fficialis qui pro certo pretio opus facere promisit, si ante operis perfectionem decedat, an eius hæres admittantur si velint opus perficere per se vel per alium officialem eque idoneum, vid. gl. 10. l. 9. tit. 8. par. 5.
- O**fficialis si dicat se scire quod ignorat an sit in culpa, & in qua, & an in dubio artifex videatur asserere se peritum, & diligentem, ea diligentia & peritia quam actus requirit, vid. gl. 1. & 2. l. 10. tit. 8. par. 5.
- E**t qualis peritia in artifice seu officiali desideretur, vide glo. 3. d. l. 10.
- O**fficialis cui fuit datum pretium pro opere faciendâ, an ex illo se alere teneatur, vel an possit petere vt dominus illum alimentet vltra pretium, vid. gl. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.
- O**fficialis qui opus faciendum sumpsit si false fecerit qualiter teneatur, vi. gl. d. l. 16. per tex. ibi.
- E**t an tunc precise teneatur ad factum, vel liberetur præstando interesse, vid. ibid. in gl. 6.
- O**fficialis qui opus facere promisit si opus casu fortuito pereat, an teneatur, & quando sic, & quid si non cognouit vitium soli, vel si suscepit in se pericula & casus fortuitos, vid. gl. 3. l. 17. tit. 8. par. 5.
- O**fficialis an de leuissima culpa teneatur, & an casus fortuitos vel mora locatoris in approbando opere liberet officialem a poena præcedentis culpe, vid. glo. 4. ibi.
- O**fficialis an teneatur si opus casu pereat post domini approbationem, & quando sic, vid. ibid. in gl. 5.
- O**fficialis si in dendis rationibus dolum adhibuerit si a domino liberationem habuit, an talis liberatio inualidetur propter dolum, vid. gl. 1. 30. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- O**fficialis potest de nocte quemlibet perscrutare vt cognoscat an deferat arma prohibita, & quid si huic scrutinio resistat, vide gl. 4. l. 17. titu. 6. par. 6.

Index materiaram

- Officialis** semel remotus propter delictum, an aliud habere possit, vide glo. 5. l. 1. tit. 18. par. 6.
Officiales regis an & quando subditorum delicta regi denuntiare teneantur, & quid si maliciose denuntient, vide glo. l. 5. per tex. ibi. titulo. 1. partita. 7.
Et an excusetur ratione officij siue denuntiet, siue accuset, vide gl. 4. d. l. 5. & gl. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Officiales regis an durante officio accusari possint, & qualis non, vide gl. 5. l. 2. & glo. l. 11. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Officialis regis si deferat officium sine regis permisso an incidat in crimine læsæ maiestatis, vide gl. 18. l. 1. tit. 2. par. 7.
Officialis cui res ad aliquid faciendum data fuit si dicit illam sibi furatâ qualiter per dominum conueniatur, vide glo. l. 10. tit. 14. par. 7. per illum tex. ibi.
Et an dominus teneatur intentare actionem furti contra furem si noluerit, vide ibid. in glo. 6.
Officialis regis qui in aliquo loco positi sunt, vt aliquas pecunias expendant ad regis mandatum, si illud ita non faciant, sed sibi & suis expendant an furtum committant, & qualiter puniantur, vide glo. l. 14. & 15. tit. 14. par. 7.
Officialis qui durante officio suo furtum vel aliud simile facit qualiter puniatur, vide gl. 1. l. 3. 8. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Officiales debent iudici resistere quando iniustum præcipit & si illud iniustum faciunt non excusantur, vide gl. 6. l. 5. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Officialis publicus an esse possit hæreticus vel eius filius etiam ad fidem conuersus, vide gl. 1. & 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 26. par. 7.
Et qualia dicantur officia publica, vide d. gl. 1. & 2. cum alijs ibi.
Officiales potestatis si delinquant grauius ceteris puniendi sunt, & quare vide gl. 1. l. 2. tit. 28. par. 7.
Officialis si aliquem carcerauerit vltra quam in carcere publico an puniatur, vide gl. 2. col. 2. in fine. l. 15. tit. 29. par. 7.
OFFICIUM iudicis nullam præsupponit obligationem, si vero sit tunc alio iure quam iudicis officio debet experiri, vide glo. 6. col. 3. in medio. l. 40. tit. 5. par. 1.
Officium predicandi cui incumbat, vide gl. 3. l. 9. tit. 6. par. 1.
Officium iudicum arbitratorum est pium ideoque clerici illud suscipere possunt, & debent, vide gl. 5. l. 48. tit. 6. par. 1.
Officium alicui datum, illud ipse recipere non debet etiam si a papa sibi præcipiatur, si cognoscat indignitatem & insufficientiam suam, & cognosceret sibi in minore animæ periculum, vide glo. finalem. in fine. l. 31. tit. 6. par. 1.
Officium clericorum est mortuis sepulturas dare, neque pro hoc faciendo aliquid percipere poterunt, vide gl. 2. l. 1. tit. 13. par. 1.
Officia regni potius debent dari regnicolis quam extraneis, vide gl. 10. l. 9. tit. 1. par. 2.
Officium quid sit, & quot modis dicatur, vide glossam. l. 1. l. 1. titulo nono. partita. 2.
Officia maxima domus regis concedantur magnatibus, vide gloam sex. tam. d. l. 2.
Officia, qualia & quando morte regis expirent, vide glossam. 2. l. 20. tit. 12. partita. 2.
Officia perpetua an possint dari possidentibus maioriâ, in præiudiciû successorum, & an data, successores alium officialiû reuocare possint, vide gl. 10. col. 5. in medio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Officia publica debent potius nobilioribus dari quam ignobilibus, vide gl. 4. l. 2. tit. 9. par. 2. & gl. 3. l. 9. tit. 18. par. 2.
Officium suum nemini debet esse damnosum, vide glossam. 7. l. 60. tit. 18. par. 3.
Officiû tabellionatus an sit vile, & quid in tabellione regis, & quid si huic fiat iniuria, vide glo. 2. in proœmio. tit. 19. par. 3.
Officium tabellionatus non debet dari nisi vicinis & naturalibus locorû & an forenses tabelliones instrumenta siue testamenta facere possint vide glo. 8. l. 2. tit. 19. par. 3.
Officium tabellionatus a quodari possit, & an consuetudine, & a quali, vide gl. 2. l. 3. ibi.
Officium iudicis rescindens sententiam petita restitutione in integrum & rescissoria actio an intentari simul possint, vide glo. 8. l. 3. titulo. 25. partita. 3.
Officium alicuius an præbeat iustum timorem, quantum ad hoc scilicet, vt matrimonium dicatur fuisse metu contractum, & an ista præsumptio metus coadiuet alias præsumptiones metus, vi. gl. 12. l. 2. per tex. ibi. tit. 14. par. 4.
Officium an debeat remoueri damnato ex actione famosa descendente ex contractu, vel an teneat gesta per eum, vide gl. 4. l. 8. tit. 3. par. 5.
Officium nunquam debet depositario, neque cuicumque alio esse damnosum, vide gl. 3. l. 10. tit. 3. par. 5. & gl. 2. l. 3. tit. 2. par. 6.
Officium alicuius licet modicum sit illud habens ibidem contrahere non potest, vide gl. 7. l. 5. tit. 5. par. 5.
- Officia** industrialia an transeant in hæredem, vide glossam. 3. l. 2. titulo. 8. partita. 5.
Officium si detur ticio, & sint duo eiusdem nominis quis præferri debeat vide gl. 1. l. 9. tit. 9. par. 6.
Officium si ab officiali regis sine eius permisso deferatur an per hoc talis officialis sic deferens incidat in crimine læsæ maiestatis, vide glo. 18. l. 1. tit. 2. par. 7.
Officium publicum non debet dari iudicis, vide glo. 2. & 3. l. 3. per tex. ibi. tit. 24. par. 7.
Officium publicum an debeat hæreticis dari, etiam si ad fidem redeant, vel filijs eorum, vide gl. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 26. par. 7. & ibi gl. 2.
Et qualia ad hoc dicantur officia publica, vide ibi. iuncta ibi. glo. 2. & 3. cum sequentibus.
OLIM dominus siue possessor an & hodie idem esse præsumatur, & an qui olim habuit tot in bonis eadem hodie habere præsumatur, vide gl. 1. l. 10. tit. 14. par. 3.
OLIVETVM si alicui fuerit simpliciter venditum an in tali venditione veniat molendinum pro oleo quod ibidem erat, si de eo tempore venditionis nihil dictum fuerit, vide gl. 3. l. 31. tit. 5. par. 5.
OMNE quod est contra conscientiam ædificat in gehennam, vi. glo. finalem in medio. l. 22. tit. 4. par. 1.
OMNIA noua placent, vide glossam final. l. 19. tit. 1. par. 1.
Omnia concessa præsumuntur quod non inueniuntur prohibita, vide gl. 1. l. 2. tit. 14. par. 4.
Omnia tempus habent & suis spatijs transeunt & c. vide gl. 1. l. 2. per text. ibi. tit. 21. par. 3. & glo. 1. l. 4. tit. 1. part. 2. & glo. 3. l. 7. tit. 8. par. 5.
OMISTIO ordinis iudicialis, in ordinarijs vel extraordinarijs iudicijs reddit præcessum nullum, vide gl. 7. l. 15. tit. 22. par. 3.
Omissio solennitatis, an vitiet inuentarium, vide gl. 13. l. 4. 15. & 16. l. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Omissio modi vel forme an vitiet actum etiam fauorabilem, vide gl. 7. in fine. l. 9. tit. 16. par. 6.
Omittens annalem confessionem, non teneatur confiteri quam primum poterit sub pœna peccati mortalis, vide glo. 3. ad finem. l. 34. titulo. 4. partita. 1.
ONVS exempti propter priuilegium principis sine causa concessum an alijs incumbat, vide gl. 1. l. 6. tit. 27. par. 2.
Onus probandi, vide infra in verb. PROBATIO.
Onus alimentandi in subsidium transit ad hæredem, vide gl. 2. l. 2. tit. 19. partita. 4.
Onera quæ, & qualia, & quando per dominos subditis imponi possint, & quando in hoc domini iubentur consuetudine siue præscriptione immemoriali, & que ad ipsius validitatem requirantur, vide glo. 2. l. 6. col. 2. & 3. tit. 25. par. 4.
Onus debet communiter contribui quando propter communem vtilitatem vnus damnus sentit, vide glo. 1. l. 3. tit. 9. par. 5.
Onera an inter socios omnium bonorum debeant communari sicuti lucra, vide gl. 1. l. 6. tit. 10. par. 5.
Onus sub quo aliquid a testatores fuit alicui in primo testamento relictu an videatur repetitum in secundo testamento, si in eo fuit illud simpliciter sibi relictu, vide glo. 1. col. 1. l. 21. tit. 1. par. 6.
Onus in legitima, vide in verbo, LEGITIMA, & verbo, GRAVAMEN.
Onus hæreditati annexum si repudietur per hæredem an hæreditas repudiata esse videatur, vide gl. 1. l. 18. tit. 6. par. 6.
Et an hæres vel legatarius in plus onerari possunt quam valet quod a testatore habuerunt, vide gl. 5. l. 3. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Onus transit cum legato, vide gl. 2. l. 35. tit. 9. par. 6.
Onus quod erat iniunctum alicui rei, an transeat in legatarium si res illa sibi legata sit, & quando, vide gl. 1. l. 27. tit. 9. par. 6.
Onus alimentandi filium naturalem testatoris an transeat ad eius hæredem, vide gl. 9. l. 8. tit. 13. par. 6.
OPEM præstans alicui ad furandum vel delinquendum alio modo qualiter sit puniendus & quando, vide glo. 12. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. part. 7. & gl. 13. l. 18. ibi. per illum tex.
Et quid de præstante opem post maleficium commissum qualiter puniatur, vide dictam glo. 12. d. l. 4.
Et quando & ex quibus dicatur quis opem lationibus præstare, vide gl. 13. d. l. 18. tit. 14. part. 7.
Opem præstans an possit conueniri coram vno iudice, & percussor coram alio, & an possit conueniri conditione furtiua, vide ibid.
Opem præstans pluribus qualiter puniatur, vide dict. glo. 13.
Opem præstans an puniatur eadem pœna & cum eisdem qualitatibus quod delinquens principaliter, vide ibid. & in glo. 5. l. 1. titulo. 22. part. septima.
Et an liberato principali videatur liberatus ille qui ei opem præstitit & quando, vide ibid.
Et quid in receptatoribus, vide ibidem in glo. 14. & 15. & infra in verbo, RECEPTA.

Septem Partitarum.

RECEPTORES.

Opem præstans hæreticis qualiter puniatur, vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi. & gl. 1. & 2. per illum tex. ibi. tit. 26. par. 7.
 Et quid in filiis opem dantibus patribus suis hæreticis, vid. ibid.
OPERA fieri debet a promittente facere quando vero non, vide glo. 1. l. 16. & gl. 2. l. 75. tit. 18. par. 3.
 Opera si duobus sunt promissa cui prius sint præstande, vide gl. 3. l. 5. tit. 18. par. 3.
 Opera promissa si conuentio facta non fuit de solutione facienda quando solutio debeat fieri, vide gl. 4. d. l. 75.
 Et quid si per istum operantem non stetit sed per dominum quia necessaria non dat an contra eum ad interesse agere possit, vid. ibi. gl. 4.
 Opera non sunt præcipitanda & quare, vide glo. 2. l. per tex. ibi. tit. 8. partita. 5.
 Opera vnus si sit pretiosior quam alterius an illud veniat considerandum in diuidendis lucris sociorum, vide gl. 7. l. 3. tit. 10. par. 5.
 Opera libertorum quæ, & quales debeantur a libertis erga hæredes extra neo, vide gl. 5. l. 8. per tex. ibi. tit. 22. par. 5.
 Opera obsequiales ad quas libertus tenetur patrono in quo consistant, vide gl. 6. cum sequentibus. d. l. 8. per tex. ibi.
 Opera si a patrono exigantur liberti an per hoc ius patronatus extinguantur, & quid si non exigant sed a principio illas tantum impossit liberti an tunc idem sit dicendum, vide gl. 9. l. 11. tit. 22. par. 4.
 Opera non possunt imponi subditis a baronibus, vide gl. 2. col. 1. in fine. l. 6. tit. 25. par. 4.
 Opus si false fiat ad quid faciens teneatur, vide glossas. l. 16. titulo. 8. partita quinta.
 Opus quando dicatur suscipi ad sensum, id est (a destajo) vide ibidem in glossa. 3.
 Opus si pereat casu fortuito an & quando artifex de illo teneatur quando vero non, vide gl. 3. l. 17. ibi.
 Opus si pereat post domini approbationem an pereat periculo domini vel artificis, vide ibid. in gl. 5.
 Opus fieri debet ab ipso qui illud facere promissit & quando, vide gl. 1. l. 16. tit. 18. par. 3.
 Opus nouum si in damnum alterius ædificij fiat, quis illud impedire possit, & an & quis debeat habere mandatum & a quo, vide glo. 6. & 7. l. 1. tit. 32. par. 3.
 Et an in hoc requiratur scriptura, & an nuntians animittat possessionem vide ibid. in glo. 9.
 Et quid si nouum opus nuntietur operarijs, an & in quo illis vel domino ignorantibus talis nuntiatio noceat, vide gl. 16. d. l. 1.
 Et an domino contra illos aliquod ius cõpetat eo quod statim ab opere nõ decesserunt, & quid si ipsi pauperes erant, vide d. glossam. 16. d. l. 1. tit. 32. par. 3.
 Opus an destrui debeat propter nuntiationem factam quando nullus erat in opere, vide ibid. in glo. 17.
 Opus si fiat in via publica siue in alio loco publico qui ad nuntiationem admittantur & an forentes, vide gl. 2. & 5. l. 3. tit. 32. par. 3.
 Opus nouum si impediatur fieri & illud postea vendatur an emptor per hoc etiam ligetur, vide gl. 1. l. 6. tit. 32. par. 3.
 Opus nouum licet nuntiatum in illo procedi potest nuntiatione non obstante in aliquibus casibus, vide glo. 2. l. 8. ibi.
 Opus nouum si ab aliquo impediatur quantum tempus debeat istud impedimentum durare, & qualiter dies computari debeant, vide gl. 2. l. 9. tit. 32. par. 3.
 Opus denuntiatum etiam post quinquennium elapsum debet destrui quia talis nuntiatio est perpetua, vide ibid.
 Opus si in publico nuntietur tunc nisi nuntiatum ostendat quo iure edificet, etiam præstita satisfactione ultra procedere non poterit, vide ibid. in glo. 4.
 Et si quis opere manu facto a quam a predio suo etiam in damnum vicini eijciat an possit aliqua actione conueniri, vide gl. 5. l. 13. ibidem.
 Opus nuntiarum non potest rescindi canales, vel fistulas siue aquæ ductum licet cum preparatoris præstet impedimentum, vide glo. 7. d. l. 9. tit. 32. par. 3.
 Et ad opus ecclesiæ quarta decimarum deputata est, vide glo. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
OPERARIVS dignus est mercede sua, vide glo. 1. l. 13. tit. 19. par. 3. & gl. 1. l. 14. tit. 6. par. 3.
 Operarij ad quid teneantur si per nuntiationem noui operis impediti ultra in opere processerunt, vide gl. 16. l. 1. tit. 32. par. 3.
 Et an domino cõpetat aduersus eos ius aliquod eo quod ab opere statim non discesserunt & quid si ipsi pauperes essent, vide d. gl. 16. d. l. 1.
 Operarij publici debent a rege vel ab eius consilio eijci & quid hodie, vide gl. 6. l. 20. tit. 32. par. 3.
 Operarius false faciens opus quod facere promissit ad quid teneatur, & quando, vide gl. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.

Et an tunc operarius præcisse teneatur ad factum vel liberetur præstando interesse, vide ibi. in gl. 6.
OPINIO vltima alicuius doctoris in dubio sequenda est eo quod in dubio cum illa ipse remansisse creditur, vi. gl. 8. in fine. l. 7. titulo septimo. par. 4.
 Opinio plusquam veritas non valet, & quid in delictis, vide gl. 1. l. 31. per illum tex. ibi. tit. 12. par. 5.
 Opinio vehemens habetur pro scientia, & an illa dicatur proprie scientia, vide glo. 7. l. 2. tit. 6. par. 6.
 Opinio generalis & communis facta aliquid censere licet illud ita esse non appareat, vi. glo. 11. l. 4. tit. 6. par. 7.
OPTIO si detur legatarijs, & ipsi dissentiant an illud sorte dirimatur, vi. glo. 1. l. 26. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
 Et an legatum optionis sit conditionale, & an transmittatur, vide glo. 3. ibi. in verb. **ELECTIO**.
OPTIMVS nullus præsumitur nisi probetur, bonus autem sic, vi. gl. 3. l. 3. tit. 2. par. 6.
ORATIONES viuorum an minuunt poenas infernales ibid. existentibus, vide gl. 1. l. 42. per tex. ibi. tit. 4. par. 1.
 Orationes quales dici debeant tempore eleuationis corporis domini, vi. per glo. finale. l. 3. tit. 4. par. 1.
 Orationes an fieri debeant propter aliquam rem particularem, vide gl. 1. l. 18. tit. 10. par. 1.
 Orationes tepidæ nihil faciunt vehementes vero cœlum penetrant, vide glo. 5. l. 18. tit. 10. par. 1.
 Oratio qualiter fieri debeat vt quod petitur concedatur, vide ibi.
 Oratio sine deuotione magis deum irascit, vide ibidem in glo. 6.
 Oratio specialis an plus profit defunctis quam generalis, vide gloss. 7. in princ. in proemio tit. 13. par. 1.
 Oratio pro vno facta si ille non indigeat an alijs profit, vide ibi. columna secunda.
ORARE potius debet quis in ecclesia quam in alio loco & quæ sint de hoc rationes, vide gl. 2. l. 18. tit. 10. par. 1.
 Orare qualiter quis debeat, vide gloss. 5. d. l. 18.
ORATORIVM licet vnicuique in domo sua habere, altare vero vbi missa dicatur non, vide gl. 1. l. 4. tit. 10. par. 1.
 Oratoria priuata cuiuscunque non sunt sub potestate episcopi & ista nõ consecrantur neque ibidem constituitur dos, vi. glossam primam. l. 5. tit. 10. par. 1.
 Oratoria priuata aliquam immunitatem non habent, vide dictam glossam primam.
 Oratoria priuata ex causa destrui possunt per episcopum & quæ esse possit causa ista ponit glossa prima. in medio. & in fine. supra dicta.
 Oratorium vnde dicatur & in quo differat ab ecclesia, vide ibidem.
 Oratorium an possit construi si construens velit vt ibidem celebretur, & quod locus non sit ecclesiasticus, vide ibid. gl. 2.
 Oratoria quæ defendant ibidem confugientes, vide glossam. 2. l. 4. tit. 11. par. 1.
ORDINARIVS **IVDEX**, vide in verb. **IVDEX** **ORDINARIVS**.
ORDINATA **CHARITAS** incipit a seipso quod ad elegantem quæstionem inducit glo. 7. l. 7. tit. 2. par. 4.
ORDINANS pretio recepto est ipso iure suspensus ab ordinibus & est simoniacus, vide gl. 3. per tex. ibi. l. 11. tit. 17. par. 1.
 Vide in verb. **EPISCOPVS** & verb. **ORDINATVS**.
ORDINARE potest papa quem voluerit in quolibet die dominico, vel festiuitatis alius vero non, vide glossam trigessimam octauam. l. 5. tit. 5. par. 1.
 Ordinari non potest seruus & quæ sit prohibitionis ratio, vide glossam. 1. l. 18. tit. 6. par. 1.
 Ordinari non debet publice poenitens, & cum isto solus papa dispensat, vide gl. 1. l. 19. tit. 6. par. 1.
 Ordinari non debet rebaptizatus scienter, vide glossam secundam. l. 20. tit. 6. par. 1.
 Ordinari non debet clericus alienæ diocesis sine literis sui episcopi, vide glo. 1. l. 21. ibid.
 Ordinari qui possint si patiuntur membrorum suorum debilitationem, vide gl. 1. l. 25. tit. 6. par. 1.
 Ordinari non potest mulier & si de facto ordinetur illud non valet, vide glo. 1. l. 26. ibi.
 Ordinari non potest minor. 14. annorum, vide glossas legis vigesimæ septimæ. ibidem.
 Ordinari non debet coniugatus etiam de licentia vxoris nisi ipsa religionem intret, ibidemque profiteatur si iuuenis sit, & quid si sit senex, vi. gl. 4. l. 38. tit. 6. par. 1.
ORDINATVS ante quam sit baptizatus rite ordinatus non dicitur, vide glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 1.
 Ordinatus a papa in minoribus ordinibus alius sibi maiores ordines dare non potest, vide gl. 3. l. 5. tit. 5. par. 2.

Index materiaram

Ordinatus cum erat hereticus an cum eo papa possit dispensare, vid. gl. 5. l. 3. tit. 5. par. 1.
 Ordinatus an debeat pandere delictum suum ante quam ordinetur, vid. glo. finale. l. 33. tit. 5. par. 1.
 Ordinatus in non legitimo tempore, an cum eo episcopus possit dispensare, vid. gl. 5. l. 63. tit. 5. par. 1.
 Ordinatus a suspensio non recipit ordinis executionem licet ille non ordinet, vid. gl. final. l. 22. tit. 6. par. 1.
 Ordinandus non est ille qui ante reditam rationem (ux publicæ administrationis istud desiderat & quales iste sint, vide glossam secundam. l. 23. tit. 6. par. 1.
 Ordinatus ante legitimam ætatem ministrare non poterit sine papæ dispensatione & celebrans erit irregularis, vide glossam. l. 28. titulo. 6. partita. 1.
 Ordinatus per saltum est irregularis si celebret, & an ipso iure an vero requiratur quod sit sibi interdictum, vid. gl. final. d. l. 28.
 Ordinati in minoribus ordinibus an venari possint, vide glossam. l. 1. qua dragesima septima. ibi.
 Ordinari & in quibus ordinibus teneatur horas canonicas recitare, vide glo. l. 34. tit. 6. par. 1.
 Ordinari potest clericus ad præsentationem rectoris alicuius ecclesiæ patronate non tamen tales ordinati consequentur aliquod titulum, vide glo. l. 14. tit. 15. par. 1.
 Ordinatus ordinis sacri si matrimonium contrahat non tenet matrimonium & quid si ordinis susceptio matrimonium sequatur, vide gloss. l. 16. tit. 2. par. 4.
 Ordinatus in sacris si servus sit an in ordine permanere debeat, vid. gl. 6. l. 18. tit. 6. par. 1. & gl. l. 6. tit. 22. par. 4.
ORDINES receptæ a non baptizatis non valent, gloss. l. 10. titulo. 4. partita. 1.
 Ordines quo tempore debeant celebrari, vide glossas. l. 13. titulo quinto. partita. 1.
 Ordines clericorum sunt. 9. vide glossam secundam. in proemio titulo. 6. partita. 1.
 Ordines reiterantes an ad maiores possint promoveri, vide gl. l. 20. titulo. 6. par. 1.
 Ordines an recipi possint a ioculatoribus publicis, vide gloss. l. 5. titulo. 7. partita. 6.
 Ordines sacre ab aliquo susceptæ impediunt matrimonium contrahere, & diviuntiam contractum, glo. l. 16. tit. 2. par. 4.
 Et quid si suscipiantur ordines sacre post matrimonium, etiam carnali copulatione consumatum, vide ibi.
 Ordines an possint filijs expositis dari, vide glossam sextam. l. 4. titulo. 20. partita. 4.
ORDINES RELIGIOSORVM, sancti dominici, fræcis, & hieronymi an institutæ fuerint tempore quo istæ leges partitarum conditæ fuerunt, vid. gl. 4. l. 88. tit. 18. par. 3.
ORDO dignitatum præbet ordinem locorum insidendo gl. magna colam. 2. in princ. l. 9. tit. 5. par. 1.
 Ordo sacerdotum præfertur regiæ dignitati glo. 2. l. 9. tit. 6. & gl. 5. l. 21. tit. 4. par. 1. & glo. l. 1. tit. 1. par. 1.
 Ordo sacer qui dicitur & pro quibus criminibus ordinati in sacris verberari debeant, vid. gl. 7. l. 56. tit. 5. par. 1.
 Ordo dicitur primatus, & ab illa potest quis deponi gloss. final. in proemio tit. 6. par. 1.
 Ordo sacer habet in se annexum votum continentie, & sic nihil obest quod tempore ordinationis ordinatus non vouerit, vide glo. 3. l. 32. per tex. ibi. tit. 6. par. 1.
 Ordo sacer si ab aliquo suscipiatur matrimonium contrahere non potest glo. 4. l. 16. per tex. ibi. tit. 2. par. 4.
 Ordo sacer si ab aliquo recipiatur an per hoc si recipiens sit filius familias liberetur a patris potestate, vide glo. 6. in fine. l. 4. tit. 15. & glo. 2. l. 14. titulo. 18. par. 4.
ORDO IUDICIARIVS, & sicuti omisio ordinis iudicarij redit processum nullum in iudicijs ordinarijs ita in extra ordinarijs, vide gl. 7. l. 15. tit. 27. par. 3.
 Ordo si non seruetur in executionibus faciendis, an reus appellare possit & an valeat processus si non appellet, vid. gl. l. 1. tit. 27. par. 3.
 Et quid si reus condemnatus velit quod ordo ibidem non seruetur, vide ibi. glo. 3.
ORIGO, & ratione originis potest quis conueniri coram iudice loci originis licet ibidem non moretur, vid. gl. 4. l. 32. tit. 2. par. 3.
 Et an idem sit propter patris originem, vide ibi.
 Origo naturalis minui siue mutari non potest sicut iura sanguinis, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 5. tit. 24. par. 4.
 Originem an amittat quis si prodicionem contra patriam vel dominum commiserit, & an idem sit in minoribus delictis, ita quod ad honores in loco illo talis amplius non admittatur, vid. gl. 3. l. 5. tit. 24. par. 4.

ORIGINALE testamentum, vide in verb. **TESTAMENTVM**.
ORIGINALE PECCATVM nemo sine eo nascitur glossam. l. 1. tit. 4. par. 1.
ORIGINALIA si perdantur, an exemplaria fidem faciant, vid. gl. 14. l. 114. tit. 18. par. 3.
ORIGINALIA CIVILITAS amittitur ex pluribus causis, vi. gl. 2. cū sequentibus. l. 5. per tex. ibi. tit. 24. par. 4.
ORNAMENTA, si ab sponso sponse mittantur an illa sibi donare vel commodare videatur, vide glo. l. 3. tit. 11. par. 4. & gloss. 7. l. 2. titulo. 2. partita. 5.
ORPHANI qui dicantur, & que sit in hoc practica, vide gl. 4. l. 5. tit. 3. par. 3. & gl. l. 41. tit. 18. par. 3.
 Et quid si causa sit orphano & maiori communis an ipse maior propter orphanum possit aduersarium ad regis curiam trahere, vide ibi.
OSCVLARI debet in pede solus papa, vide glo. penult. l. 4. tit. 5. par. 1. & gl. 3. l. 5. tit. 25. par. 4.
Osculare manum domini quando teneantur vassalli, vide gloss. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 25. par. 4.
Osculari an debeat in pede imperator, vide dictam glossam tertiam, d. l. quinta.
 Et Reges debent ab isto osculo temperari, vide ibi. in glo. 4.
OSCVVLVM est præludium veneris, estque pars adulterij, vide gl. l. 1. tit. 14. par. 2.
Osculum debet interuenire in contractu pacis & est signum pacis & remissionis iniuriæ, vide glo. 4. l. 82. par. 3. & glo. 2. cum alijs ibi. l. 4. per tex. ibi. tit. 12. par. 7.
Oscula an faciant sponsalia iuris interpretatione de futuro (quia erant minores) an faciant illa transire in matrimonium de præsentis, vid. gl. 9. l. 3. tit. 1. par. 4.
Osculum cuius sit effectus inter sponso, vid. omnes glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.

P



PACTA inter Reges inita in omni casu seruanda sunt, vide glossam secundam. l. 24. titulo decimo octauo. par. 2.
Pacta apposita eod. orationis contextu siue in medio siue in fine ita insunt dispositioni ac si in principio positæ fuissent, vid. gl. 2. l. 3. tit. 22. par. 3.
Pactum inter aduocatum vel procuratorem & partem an valeat & quando & quid si firmetur iuramento, vide glo. 8. l. 14. tit. 6. partita. 3.
 Et per pactum non potest dari successio neque aufertur libera testamentifactio gl. 7. l. 15. tit. 11. par. 3.
Pactum inter partes inicum vt non appellent post sententiam an valeat, vid. gl. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
 Et an in tali pacto scriptura requiratur & an idem dicatur esse in simpliciter renuntiatione, vid. d. gl. 6. in princ.
 Et quid si vna pars tantum istud paciscatur & an per hoc pactum excludatur & si appelletur ab interlocutoria, vid. dict. glo. 6.
 Et an per istud pactum excludatur a remedio dicendi sententiam nullam & quid in causa criminali & an iudex in isto casu si male iudicauerit faciat litem suam, vid. d. gl. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
Pactum tempore contractus matrimonij inicum scilicet vt virteneatur commorare in loco vxoris sub pœna an valeat, vid. gl. 5. l. 2. tit. 5. par. 4.
Pactum vt re etiam data in dotem æstimata periculum sit mulieris an valeat, vid. gl. 3. in fine. l. 18. tit. 11. par. 4.
Pactum redimendi si tempore venditionis alicui ius rei per virum apponatur an si postea constante matrimonio de illo vtatur & rem redeme merit & illa tunc plus valeat an illud quod plurius est tanquam commune lucrum diuidi debeat gl. 5. l. 18. tit. 11. par. 4.
Pactum de lucranda dote inter coniuges an hodie valeat cum donatio propter nuptias non sit in vsu, vid. gl. 2. l. 23. tit. 11. par. 4.
 Et an vir ex tali pacto de lucranda dote lucretur eam post ingressum religionis vxoris vel expectetur eius mors naturalis, vide ibi gl. 6.
Pactum an valeat in quo actum fuit vt vxor quæ dotem dedit alat seipsam vnde voluerit & maritus fructus dotis lucretur vel quod ipsi in dotem conuertantur, vid. gl. 5. l. 25. tit. 11. par. 4.
Pactum. Manus iniectionis
Nudum. A diectionis in diem.
De non petendo Sociorum
 valet. De futura successione
Inter cred. & debit. Iuratum.
Inter empt. & vendito. Inter dominum & procuratorem.
Legis commissoria Gratuitum.
Pignoris. Factum.
 Et quid si maritus a se vxorem expellat, vid. d. gl. 5.

Septem Partitarum.

Pactum per quod vxor renuntiat lucris constante matrimonio acquisitis ante matrimonium vel postquam est factum an valeat. vide glo. 3. l. 5. & glo. 7. l. 26. tit. 11. part. 4.

Pactiones licite semper custodiendæ sunt. vide glo. tertiam. l. quartæ. titulo. 25. per tex. ibi. part. 4.

Pactum per quod quis inuitatur ad delinquendum non valet. vide glossam secundam. columna. 3. in fine. l. 6. titulo. 25. part. quarta. & gloss. 6. l. 28. titulo. 8. part. 5.

Pacta & quando pactum præcedit casum fortuitum tunc ille non excusat commodatarium. vide glossam tertiam. l. 2. per textum ibi. & glo. l. 3. titulo. 1. part. 5.

Pactum appositum circa pignora, vt si debitum ad certum terminum non soluat videantur vendita an & quando teneat. vide glo. l. 1. 4. l. titulo. 5. part. 5.

Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitoris hoc ita actum sit. vide ibidem in glo. 3.

Et quid si pactum fiat cum fideiussore vt si intra certum terminum illud ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indemnitate sit suum an tale pactum valeat vide ibi. Et illud quod non potest fieri per pactum neque per statutum. vide gl. 9. in fin. l. 28. titulo. 11. part. 5.

Et non potest firmari per pactum illud quod est contra bonos mores. ibid.

Pactum per quod quis inuitatur ad delinquendum non valet. vide gl. l. 29. titulo. 11. part. 5. & gl. 6. l. 28. titulo. 8. part. 5.

Pactum per quod patronus expresse renuntiat iuri suo reuocandi libertum in seruitutem ob ingratitudinem an valeat. vide glossam primam. l. 29. titulo. 11. part. 5.

Pactum in dubio an potius præsumatur reale quam personale vel econtra. vide gl. 3. l. 27. titulo. 9. part. 6.

Et an per pactum possit quis se facere criminofum eius criminis, quod non commisit & se ad pœnam talis criminis obligare. vide glossam 3. l. 2. titulo. 5. part. 7.

Et an iniuria possit remitti per pactum. gloss. 4. in principio. l. 22. titulo. nono. part. septima.

PACTVM NVDV M quam obligationem inducat ad agendum & quid hodie de iure regni. vide gl. 3. l. 1. titulo. 11. part. 5.

PACTVM DE NON PETENDO fideiussori factum quando valeat. vide gl. 6. l. 15. titulo. 12. part. 5.

Et quid sit reo principali fiat. vide dictam. gloss. 6.

Pactum de non petendo tollit ipso iure naturalem obligationem & elidit civilem. vide gl. 1. l. 1. titulo. 14. part. 5.

PACTVM INTER CREDITOREM & debitorem factum vt si intra certum terminum pignus non redemerit illud sit creditoris, an & quando valeat. vide gl. 1. l. 12. titulo. 13. part. 5.

Pactum inter creditorem & debitorem factum de vendendo pignore in certo loco vel certa quantitate an valeat. vide gl. 4. l. 42. titulo. 13. part. 5.

Pactum inter creditorem & debitorem factum quod creditor propria autoritate possit ius sibi dicere an valeat & quando. vide gloss. 4. & 5. per tex. ibi. l. 14. titulo. 14. & l. 11. titulo. 13. part. 5.

PACTVM INTER EMPTOREM & venditorem, factum vt dominium rei venditæ ad emptorem non transeat etiam si venditor rem emptori tradat donec pretium integraliter venditori soluat, an teneat vel non. gl. 1. l. 28. titulo. 5. part. 5.

Pactum inter emptorem & venditorem de lucranda arrha vel parte pretij licet non interuenerit a principio inter ipsos tamen venditor illam lucravit emptore non soluente pretium in integrum vel si ex alia causa per eum l. teterit. vide gl. 4. per tex. ibi. l. 38. titulo. 5. part. 5.

Pactum inter emptorem & venditorem appositum de restituenda re vendita quando cūq; pretium reddatur quantum tempus duret & possit offerri pecunia vigore illius pacta. vide gl. 1. l. 48. per illum tex. titulo. 5. part. 5.

Et quid si certo termino præfixo sit conuentum quod non obstat termini præfixi a contrahentibus lapsus quo usque inter se super hoc conueniant super maiori termino dando. vide ibidem.

Et an ius competens venditori ex hoc pacto possit cedi alij per venditorem. vide ibidem in gl. 2.

Et an tunc emptor præcise teneatur rem reddere reddito sibi pretio licet in contractu non sit dictum quod teneatur reddere. ibi. gl. 4.

Et an venditor in supradicto casu possit eligere pœnam promissam sibi dari vel ipsam rem. vide gl. 5. l. 48. titulo. 5. part. 5.

Et quid si emptor rem emptam alij vendidit an si tunc primus venditor offerat pretium primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res. vide ibidem gl. 7. & glo. 10.

Et quid si emptor emit a duobus simul cum dicto pacto an si vnus ex eis tantum offerat pretium & velit reemere partem suam an cogat emptor & quid si iste vnus paratus sit totum re emere & rescindere totum pretium. vide ibidem in d. 21. 7.

Et quid si emptor qui sub tali pacto emit rem emptam alicui obligetur an resolutur ius pignoris venditore reemente. vide ibidem.

Et quid si sint plures hæredes emptoris & vnus tantum rem possideat,

vel communiter cum alijs an condemnetur ad totius rei restitutionem. vide ibidem.

Et quid si emptor fuit vel non fuit in culpa & rem sub tali pacto emptam restituere non possit. ibi gl. 9.

Pactum per quod prohibetur quod res non possit alienari alias reddeat ad venditorem an impediatur translationem dominij. vide gloss. 4. & 5. l. 43. titulo. 5. part. 5.

Pactum ne seruus ab emptore ipsius manumittatur inter emptorem & venditorem factum quando valeat. gl. 3. l. 46. ibid.

Pactum in venditione serui positum ne manumittatur an faciat præsumi offensa vel non. vide d. gl. 3.

Pactum celebratum inter contrahentes vt quis decimas soluere non teneatur an valeat & quando. vide gl. 5. l. 2. titulo. 6. part. 5.

Pactum a principio factum inter contrahentes quod spurij succedat in emphyteosi an valeat & quando. vide gl. 6. l. 28. titulo. 8. part. 5.

PACTVM LEGIS COMMISSORIAE per quæ verba fiat, & an idem quod est in pacto legis commissoriae sit in omnibus habentibus vim resolutiuam principij contractus quo ad translationem dominij. vide gl. 3. l. 38. titulo. 5. part. 5.

Pactum legis commissoriae vel æquipollens an ad hoc vt operetur translationem dominij in alium requiratur quod interponat tempore contractus in ipso contractu. vide ibidem.

Et an venditor lucratur arrham vel partem pretij quando stetit per emptorem vt contractus non adimpleatur. vide ibid. glo. 4.

Et an videatur venditor renuntiasse pacto legis commissoriae si pretium petierit post diem solutioni statutum. vide ibi. gl. 5.

Pactum legis commissoriae appositum in pignoribus quando valeat vel non. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 41. titulo. 5. part. 5.

Et quid si ex alijs causis pignus datur pro debito quod ex causa mutui, an tunc tale pactum valeat. vide ibid. in gl. 4.

Sed an fauore doli valeat istud pactum in pignore dato si dos non soluitur viro intra certum tempus. vide ibidem.

Et an huic iuri possit renuntiare quod tale pactum legis commissoriae valeat in pignoribus. vide ibi.

Et an pactum istud iuramento firmetur. vide ibidem.

Pactum legis commissoriae circa pignora an valeat si sit appositum ex interuallo. vide gl. 5. in d. l. 41. titulo. 5. part. 5.

PACTVM DE NON ALIENANDO per quod quis prohibetur alienare res suas in ecclesiam vel pium locum an valeat. vide glo. 4. col. 4. ad fin. q. 5. l. 6. titulo. 11. part. 6.

PACTVM MANVS INIECTIONIS propria autoritate. vide supra verbo, **MANVS INIECTIO**.

PACTVM ADIECTIONIS IN DIEM a venditore positum an in rem vel in personam fieri debeat. vide gl. 1. l. 40. titulo. 5. part. 5.

Et quid si alius meliorem conditionem attulerit & primus venditor rem emptam eodem pretio & melioratione voluerit. vide ibi.

Et quid si pactum fiat sine adiectione diei an tunc possit in perpetuum afferri melior conditio. vide ibi. gl. 2.

Et quid si secundus emptor non soluat statim pretium venditor in illum approbat & sit de eius voluntate. vide ibid. gl. 3.

Et quid de fructibus perceptis a primo emptore an quando ipse maiorem pretium dat venditori quia alius emptor illud dedit an fructus debeat venditori restitui. vide ibidem in gl. 7.

PACTVM PIGNORIS & an appositum circa pignora vt si debitum ad certum terminum non soluat videantur vendita an & quomodo teneat. vide gl. 1. l. 41. titulo. 5. part. 5.

Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitoris hoc ita dictum sit. vide ibid. in gl. 3.

Et quid si pactum fiat cum fideiussore vt si intra certum terminum illum ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indemnitate sit suum an tale pactum valeat vel non. vide ibidem.

PACTVM SOCIORVM, & an pactum appositum in societate contra naturam societatis valeat vel non. vide gl. 5. l. 3. titulo. 10. part. 5.

Pacta in æqualia inter socios tolerantur quando alter plus contulit operæ vel industriæ. vide gl. 2. l. 4. titulo. 10. part. 5.

Pactum si factum sit inter socios vt vnus ponat pecuniam alius capitale, & quod pro ea parte pro qua apponens operas sustinet lucrum pro eadem sustineat damnum capitalis an tale pactum valeat. vide gloss. 5. l. 10. titulo. 10. part. 5.

Pactum de recedendo a societate intempestiue an sit superuacuum. vide glo. 4. l. 11. titulo. 10. part. 5.

PACTVM DE FVT VRA successione non valet & quando sic & an tunc statim nascatur obligatio licet exactio suspendatur. vide gl. 1. cum sequent. l. 33. titulo. 11. part. 5.

Pactum de futura successione est contra bonos mores nec firmatur iuramento & quare non valeat. vide ibi. gl. 2. & 3. per tex. ibi.

Et an idem sit dicendum in militibus vel fauore piæ causæ vel liberorū. vide glo. 5. l. 33. titulo. 11. part. 5.

Index materiarum

- PACTVM IVRATVM** factum inter coniuges in principio cōtractus vt pro dote a marito recepta bona ipsius non sint obligata an valeat vel non. gl. 2. l. 23. tit. 13. par. 5.
- PACTVM INTER DOMINVM & procuratorem** per q̄ ei remittitur culpa futura ipsius an valeat. gloss. final. l. vi. §. si me quin- te. titu. 5. par. 3.
- PACTVM GRATVITVM** non tenet nisi inspectis & visis verbis testamenti. vide glo. quintam. & sextam. l. primæ. titulo secun- do. parti. 6.
- Et an per pactum possit quis renuntiare hæreditati nondum sibi dela- tæ. vide gl. 4. l. 19. tit. 6. par. 6.
- PACTVM FACTVM** inter virum & vxorem vt ipsa teneatur se alere & liberos suos licet dotem dederit an valeat. vide glos. 2. l. pri- mæ. titu. 11. par. 4.
- Et an per pactum possit maritus renuntiare dotē quam esset lucraturus propter statutum vel aliter vide gl. 4. l. 4. & gl. 3. col. 1. l. 5. tit. 11. par. 4.
- Pactum factum inter aliquos interueniēte homagio maioris roboris est quam si fiat simpliciter. vide gl. 2. l. 4. tit. 25. par. 4.
- Pactum factum ne clericus prælatum suum de crimine accuset an va- leat. vide gl. 2. l. 29. tit. 11. par. 5.
- PALAM** dicens quod desiderat videre mortem principis qua poena puniatur. vide gl. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 13. par. 2.
- Palam delinquens plus punitur quam si fecerit clam. vide ibidē. & vide gl. 3. in proximo tit. 3. part. 4.
- PALATIUM** episcopi defendit ibidem confugientes. vid. gl. 2. post medium. l. 4. tit. 11. par. 1.
- Palatium principis priuatorum parietibus non est coarctandum & qua ratione. vide gl. 2. l. 24. tit. 32. par. 3.
- Palatium quid sit & vnde nomen habeat. vide glo. l. 29. per tex. ibi. titu. 9. parti. secunda.
- In palatio quomodo quis se gerere oporteat in dictis & factis. vide ibid. & glo. l. 30. ibidem.
- PALAEA** an sit in fructu & an decimæ soluendæ sint prius quam gra- num a palea separetur. vide glossam septimam. legis secundæ. titu. 20. parti. prima.
- PALIVM** quis dare possit. vide glossam trigessimam secundam. in. l. 5. titu. 5. par. 1.
- PANIS** fermentatus an sufficiat ad consecrationem in eo faciendam. vide gl. 4. l. 72. tit. 4. par. 1.
- PAPA** in vita sua non potest sibi eligere successorem & quare. vid. gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 8. par. 5. & gl. 1. l. 7. tit. 5. par. 1.
- Papa si imponat decimam de nouo an clerici illam soluere teneantur si non potuerunt colligere fructus suorum beneficiorum aliquo fortui- to casu superueniente. vide glo. 7. l. 22. tit. 8. par. 5.
- Papa an possit ex aliqua causa dispensare vt Iudæi vsuras possint exerce- re. vide per gl. 1. l. 22. titu. 12. par. 5.
- Papa potest dare licentiam cui voluerit confitendi cum alieno sacerdo- te. vide gl. antepen. l. 21. tit. 4. par. 1.
- Papa non potest dispensare ne contemur homini. vide gl. 2. post prin- cip. l. 23. titu. 4. part. 1.
- Papa bene potest differre confessionem ultra annum. vide dictam glos- sam secundam.
- Papa vtrum possit mortuis iniungere indulgentiam vt a poenis purgato- rij liberentur. vide gl. fi. col. 2. l. 46. tit. 4. part. 1.
- Papa an teneatur explicare ardua cum consilio cardinalium. vide gloss. final. l. 66. ibidem.
- Papa & quaratione conuenit illum habere. vide glossas. l. 2. per text. ibi. tit. 5. par. 1.
- Papa an sit de iure diuino. vide ibidem. glo. 2. ad finem.
- Papa est verus successor Christi in terris per ipsum institutus non in con- cilijs vel aliter. vide. d. gl. 2. l. 2. tit. 5. part. 1.
- Papa quid velit in se significare. vide glossam primam. per textum ibi. l. 4. tit. 5. part. 1.
- Papa antiquitus non solum vocabatur Pontifex, sed & omnes episcopi. ibidem. in gl. 1. supradicta.
- Papa est præcipuus Cæsar est q̄ princeps Regum terræ, & non est sicut homines terreni. vide gl. 2. ibi.
- Papæ potestas cœpit a Deo & Petro eiusque successoribus repræsentan- tibus ecclesiam vniuersalem. vide gl. 3. l. 4. tit. 5. part. 1.
- Papa non potest remouere omnes episcopos nec illis tollere collationē sacramentorum. ibidem.
- Papa debet osculari in pede. vide glossam penultimam. dictæ. l. 4. & gl. 3. l. 5. titu. 25. par. 4.
- Papa in quibus casibus ipse solus dispensare possit non vero alius præter eum. vide gl. 1. 5. tit. 5. part. 1.
- Papa recipit renuntiationes episcoporum. vide glossam quartam. l. 5. ti- tulo. 5. part. 1.
- Papa potest eximere episcopum a iurisdictione archiepiscopi. gloss. 5. in dicta. l. quinta.
- Papa solus dispensat in voto ultra marino etiam visitationis tantum. vi- de ibi. glo. 11. Et idem est in voto Iacobino. vide ibidem in glo. 12.
- Papa non solum potest vota commutare sed & in totum potest quem a voto liberare. vide ibid. in fine.
- Papa dispensat in iuramento dummodo non sit in tertij præiudicium. vide gl. 14. d. l. 5. tit. 5. par. 1.
- Papa dispensat cum filijs presbyterorum & aliorum non legitime natis & an cum minoribus. vide ibidem in gl. 17.
- Papa potest priuare clericum beneficijs suis quādo & quomodo volue- rit. vide gl. 21. d. l. 5. tit. 5. par. 5.
- Papa qualiter habeat dominium omnium rerum ecclesiasticarum. vide ibidem in d. gl. 21.
- Papa potest tollere de iure vnus & in eius præiudicium alteri dare. ibi- dem in medio illius glossæ.
- Papa absoluit excommunicatos a quocunq̄ sint excommunicati. vi- de gl. 23. in. d. l. 5. tit. 5. par. 1.
- Papa an possit dispensare cum bigamo. vide glo. 33. in. d. l. 5. & gl. 4. in fi- l. 4. tit. 1. part. 4.
- Papa maiorem habet administrationem quam apostoli & sancti. vide d. gl. 33. ad finem.
- Papa solus poterit dispensare cum diacono ad maiores ordines suscipien- das si ille matrimonium contradixit. vide gl. 34. ibidem.
- Papa poterit dispensare vt quis habeat duo beneficia curata. vide gloss. 35. ibidem.
- Papa poterit ordines celebrare cum voluerit episcopi vero nisi in die- bus ad hoc deputatis. vide ibidem. gl. 38.
- Papa solus dispensare poterit cum eo qui durante excommunicatione celebravit. vide ibid. gl. 41.
- Papa in quibus casibus non consueuerit dispensare. vide gloss. 6. per text. ibi. in. l. 6. tit. 5. par. 1.
- Papa potest dispensare cum homicida licet illud faciliter facere non de- beat. vide gl. fi. in. d. l. 6.
- Papa potest permittere clericis arma portare. vide dictam glossam fina- lem. in fine.
- Papa potest dare licentiam prælato eligendi in vita sua sibi successorē. vide. glo. 1. in fin. l. 7. tit. 5. part. 1.
- Papa solus absoluit hodie simoniacos & an episcopi possint cum illis dis- pensare. vide gl. 2. ad fi. l. 63. tit. 5. part. 1.
- Papa solus dispensat cum corpore vitiat. vide glossam quartam. legis 64. ibidem.
- Papa solus dispensat cum eo qui furtiue ordines recepit, & cum eo qui ante aetatem voluit ordinari vel extra tempora. vide gloss. 3. l. 28. titu. sexto. part. 1.
- Papa an possit aliquem cogere ad accipiendum episcopatum vel digni- tatem. vide glo. final. l. 31. tit. 6. par. 1.
- Papa an possit dispensare cum clericis in sacris constitutis vt contrahāt matrimonium. vide gl. 1. l. 39. tit. 6. par. 1.
- Papa an possit dare licentiam clerico pugnandi in bello iusto sine metu irregularitatis. glo. 5. l. 52. ibidem.
- Papa non potest dare licentiam delinquendi nec parcere quod nondū est commissum. vide gl. 5. l. 52. supradictæ.
- Papa an possit dare licentiam monacho testandi. vide gl. 1. post princip. l. 53. tit. 6. par. 1.
- Papa potest dispēare ex causa cum monacho ne sit subiectus illis rebus quas in professione promissit & professionem remouere. glo. 3. l. 2. ti- tulo. 7. par. 1.
- Papa ex causa potest dispensare vt monachus non sit monachus. vide ibidem.
- Papa an possit dispensare in voto castitatis solenni. vide gloss. quartam. l. 4. tit. 8. part. 1.
- Papa in omnibus votis licitum est dispensare & illos commutare. vide glo. 1. l. 5. tit. 8. par. 1.
- Papa solus commutare potest votum emissum pro subsidio terræ san- ctæ. vide glo. 9. ibidem.
- Papa cum omni prælato concurrit in potestate & iurisdictione & quēli- bet excommunicare. gl. 3. l. 9. tit. 9. part. 1.
- Papa solus potest absoluere scienter participantem cum excommunica- to. vide glo. 10. l. 22. tit. 9. part. 1.
- Papa solus absoluit falsantes literas apostolicas. vide glo. 11. d. l. 22. titu. 9. par. 1. & in alio casu vt ibid. in gl. fi.
- Papa solus absoluit excommunicatos eo quod auxiliauerunt cum ar- mis seu consilijs inimicos. vide gl. 3. l. 38. tit. 9. par. 1.
- Papa an possit inuitis monachis locum illum clericis secularibus dare. vide gl. 1. l. 3. tit. 12. par. 1.
- Papa si velit bene potest præiudicare iuri patronatus laicorum in dubio tamen istud non præsumitur. vide gl. 9. l. 13. tit. 15. par. 1.
- Papa etiam cessante negligentia prælatorum potest beneficia totius or- bis con-

Septem Partitarum.

bis conferre. vide gl. 8. l. 1. tit. 16. part. 1.
Papa ex sola voluntate absque alia reservatione potest præuenire omnes collatores beneficiorum. vide ibidem.
Papa an possit dispensare sine causa & utilitate publica quod quis sit in pluribus ecclesijs beneficiatus. vide glossam quintam. colum. secunda. l. 3. tit. 16. par. 1.
Papæ in prouidendis beneficijs sufficit pro ratione voluntas. vide glo. 8. l. 1. tit. 16. par. 1.
Papa solus dispensat in pluralitate beneficiorum cum cura, seu dignitate vel personat. vide glo. 10. l. 3. supradicta.
Et an possit episcopus in instante necessitate. vide ibidem.
Papa prouidebit beneficium in desidijs Episcopi & Archiepiscopi si in termino non prouiderint. vide glo. 1. l. 9. tit. 16. par. 1.
Papa solus dispensat cum eo qui scienter beneficium uiuentis recepit. vide gl. 1. in prin. l. 13. tit. 19. par. 1.
Papa an possit alicui dare priuilegium ne teneatur soluere decimas. vide gl. 1. l. 4. tit. 20. par. 1.
Papa potest laico concedere ius decimandi ad tempus vel perpetuo. vide gl. 2. l. 23. per tex. ibi. tit. 20. par. 1.
Et quid si isti etiam si principes sint abutantur priuilegio. vide ibidem.
Papa an solus possit imperatorem priuare & electores imperij vel sedem imperij. vide gl. 6. in proemio. 2. partita.
Papa non poterit contra ire contra ea quæ a Deo sunt statuta, vel contra statutum ecclesiæ. vide ibidem.
Papa an habeat superioritatem in imperatorem in rebus temporalibus & quando. vide gl. 8. l. 1. tit. 1. par. 2.
Papa cogere potest principes ad pacem si expediat & Regno prouidere de utili curatore in desidijs Regis & alia similia facere. vide dictam glossam octauam.
Papa & imperator dicuntur principes alij non. vide glossam primam. l. 11. tit. 1. par. 2.
Papa non potest sibi quærere successorem. gloss. prima. l. 8. tit. decimo octauo. part. 2.
Papa an potuit Regi Hispaniæ dare conquestam insularum maris oceani. vide per gl. 7. l. 32. tit. 18. par. 2.
De factis papæ non est disputandum nec de eius potestate. vide ibidem.
Papa habet iurisdictionem temporalem illam tamen non vult exercere. vide gl. 3. col. 8. in prin. l. 2. tit. 23. par. 2.
Papa potest infringere. ll. ciuiles quæ sunt nutritiua peccati & principes cõcordare & inter eos esse iudicẽ & ex causa disponere. vi. ibid. col. 9.
Papa potest etiam in criminalibus causis alijs receptionem testium committere alijs vero non licet & quando sic. vide glossam tertiam. l. 27. titulo. 16. par. 3.
Papa in suis literis apostolicis ponit maledictionem contra uenientibus quæ comminatur priuationem beneficiorum. vide glossam nonam. l. 2. tit. 18. part. 3.
Papa si dederit mihi ad aliquid consequendum executores vtrum ipsis absentibus iudex ordinarius se intromittat. vide glossam sextam. l. 47. tit. 18. par. 3.
Papa & ad eum potest appellari omisso medio & quare. vide glossam. 2. l. 18. tit. 23. par. 3.
Papa an possit dispensare in matrimonio inualido, quia defuit in eo consensus licet verba præcesserint ad matrimonium. vide glossam. l. 5. titulo. 2. parti. 4.
Papa an valeat dispensare vt fidelis possit matrimonium cum alio contrahere si vir eius factus fuit hæreticus. vide glossam primam. legis septimæ. tit. 2. par. 4.
Papa an possit dispensare vt Christianus cum Iudæa matrimonium contrahere possit. vide gl. 1. l. 15. tit. 2. par. 4.
Papa si impediatur inter aliquos matrimonium contrahi si ipsi prohibitiõne non obstante contraxerint valet matrimonium quoniam scilicet causa prohibitionis erat temporalis secus si perpetua. vide gl. 2. l. 18. tit. 2. par. 4.
Secus vero si papa matrimonium prohibuisset decernens illud alias fore irritum & inane. vide ibidem.
Papa an dispense in matrimonio non consummato per copulã, & illud cum causa vel sine ea dissoluere possit. vide gl. 1. l. 5. tit. 10. par. 4.
Papa in matrimonio consummato per carnis copulã non potest dispensare neque de potentia absoluta. vide d. gl. 1. & ibidem gl. 2.
Papa est persona super illustis. vide glossam primam. legis tertiam. tit. 14. parti. 4.
Papa non legitimat aliquem in temporalibus. vide glossam sextam. ad fin. l. 4. tit. 15. par. 4.
Papa bene potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere. vide gl. 14. l. 4. tit. 15. par. 4.
Papa si filium clerici legitimet quo ad suscipiendos ordines, vel tamen sub verbo legitimus an taliter legitimatus dignitates siue episcopatus habere possit. vide ibidem gl. 15. 16. & 17.
Papa non potest legitimize aliquem quo ad temporalia nisi & ipse tem

poralem habeat iurisdictionem. vide ibi. gloss. 18. l. 4. tit. 15. par. 4. per illum tex. ibi.
Papa reseruauit sibi legitimationem filiorum spuriorum in terris ecclesiæ. vide ibidem glo. 19.
Papa an possit ratione criminis aliquid statuere contra laicos si ipsi fecerint aliquid contra statutum ecclesiæ. vide gl. 2. l. 4. tit. 21. par. 4.
Papa posset cui uolet principatus infidelium concedere quia apud infideles non est principatus sed penes papam. vide gl. 3. l. 8. tit. 21. part. 4.
Et an tutus sit qui tales principatus autoritate papæ occuparet. vide d. gloss. 3. ad l. 8.
Papa an possit esse iudex iniuria facta suæ ecclesiæ & quid in Regibus si iniuria facta sit reipublicæ regni. vide gl. 8. l. 5. tit. 24. par. 4.
Papa si peccet qualiter eius peccatum in concilio denuntiari debeat. vide gl. 3. per tex. ibi. l. 10. tit. 25. par. 4.
Papa & imperator concurrunt cum alijs omnibus prælatis in potestate & iurisdictione. vide gl. 1. in prin. l. 3. tit. 26. par. 4.
Papa an debeat consentire quando de nouo creatur aliqua dignitas in aliqua ecclesia & quid si non creatur, sed tantum reparatur. vide gl. 3. col. 11. in prin. q. 21. l. 32. tit. 9. part. 6.
Papa an possit liberare hæredem vsurarij a restitutione incertorum et si non integre soluat. vide gl. 12. l. 2. tit. 15. part. 6.
Papa uiuente si aliqui de papatu conuenticulas fecerint illud dicitur crimen læsæ maiestatis. vide gl. 5. l. 1. tit. 2. par. 7.
PAPIRVS & ita ualent chartæ factæ in papiro ac si fierent in membranis & quid si fiant in tabulis de ligno. vide glossam primam. l. 5. titulo. 18. par. 3.
Et quid si inter protocola notarij mortui inueniatur papyrus de per se. vide gl. 5. l. 55. tit. 18. par. 3.
PAREM in parem non habet imperiũ. vide gl. 4. l. 16. tit. 28. par. 3. & quædo sic. vide d. gl. 4. & gl. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. col. 1. in fi. q. 6.
PAR qui datur in duellis, de hoc uide in verb. **CAMPPIO**.
Parabolani idem est quod medici & quare sic appellantur. vide gl. 3. l. 3. tit. 17. par. 6.
PARAPHERNALIA BONA. vide in verbo, **BONA PARAPHERNALIA**.
PARCITVR rusticitati in casibus tantum a iure expressis. vide gl. penul. ad med. l. fin. tit. 1. par. 1.
PARENTES possunt filium impuberem offerre monasterio, & an mater sola. vide gl. 5. l. 4. tit. 7. par. 1.
Parentes si discordant in offerenda filia monasterio quis præfertur, dic quod contradicens. vide d. gl. 5.
Parentum educatio non est de iure naturali licet sit naturali ratione introductum, in educatione tamen filiorum est secus. vide glo. tertiam, in proemio. tit. 19. par. 4.
Parentes filios etiam spurios alere tenentur & quid in ascendentibus. vide glo. 1. l. 2. tit. 19. par. 4.
Parentes an possint relinquere filio spurio fundum seu aliud ex quo alimenta percipiat. vide ibid. Et an si pater sit clericus ad alimentandum teneatur & illa præstare possit ex fructibus sui beneficij. vide ibid.
Parentes propter inopiam excusantur vt filios alere non compellantur. vide gl. 1. 4. per tex. ibi. tit. 19. par. 4.
Parentes an possint disponere de duabus quintis in vita siue in morte quoniam habent filios & sit in eorum præiudicium. vide glo. 12. in prin. l. 8. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Parentes sicuti tenentes filios suos spurios alere an ad idem teneantur circa nepotes & pronepotes. vide gl. 5. l. 5. tit. 19. par. 4.
Et quid si parentes in vita sua plures donationes modicas & particulares fecerint quando tempore mortis ille ueniat in consideratione ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit vel alicui. vide d. gl. 12. col. 2. in prin. l. 8. tit. 4. par. 5.
Et an istud intelligitur de ipsis bonis parentum tantum & proprietate eorum vt parentes ultra quintam donare non possint, an uero etiam intelligitur de fructibus quos parentes in vita sua habet vt ipsi in quinta etiam computentur. vide ibidem.
Parentes neque remunerando non possunt donare in præiudicium legitime filiorum. vide gl. 13. l. 8. tit. 4. par. 5.
Parentes an in legitima sibi debita excludantur per monasterium ubi filius vel descendens decessit. vide gl. 6. l. 17. tit. 1. part. 6.
Parentes an debeant habere suam legitimam titulo institutionis & quid præsumetur in dubio. vide gl. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 8. par. 6. vide de hoc verbo, **PATER**.
PARENTELA an possit probari per testes de auditu deponentes, & qualiter probetur. vide gl. 1. in prin. & in fi. l. 20. tit. 9. part. 4.
PARES CVRIAE qui dicantur & quando isti debeant esse iudices in causa feudali quando uero non & an istorum iudicatura hodie sit in usu vel non vel in ipsorum loco sint ordinarij iudices & an ipsi iudices sint quando ualidus est clericus cum domino suo litigat. vide glo. 1. 2. & 3. per tex. ibi. l. 11. tit. 26. par. 4.

Index materiaram

- Pares curiæ si necessario debent in testes produci an tunc iudices esse possint. vide. d. gl. 2. l. 1. tit. 26. par. 4.
- Pares curiæ ad hoc vt iudicare possint debent iura fidelitatis domino iã præstare. vide dist. glo. 2.
- Et an illi pares debeant esse de eadem prouincia vel non. vide ibid. glof. 3. in prin. l. 1. tit. 26. par. 4.
- Pares curiæ si sint minores litigatoribus an & tunc iudices illorum esse possint. vide. d. gl. 3. l. 1. tit. 26. par. 4.
- Pares curiæ si nolint vel non audent vel si domino essent fauorabiles quid tunc sit agendum. vide ibidem.
- Et quid si quæstio sit non de feudo iam constituto, sed de constituendo de nouo. vide ibidem.
- Pares curiæ an possint in casu reconuentionis super re non feudali cognoscere. vide. d. gl. 3. l. 1. tit. 26. par. 4.
- Et quid si agatur possessorio iudicio super feudo. vide ibidem.
- Pares curiæ an possint dominum bannire. vide gl. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
- P A R I A** delicta mutua compensatione tolluntur in foro canonico. gl. 5. l. 28. tit. 11. par. 3. gl. 5. l. 8. tit. 2. par. 4.
- P A R R I C I D A** quis dicatur & qualiter puniatur. vide gl. 2. cum alijs ibi l. 12. per illum text. tit. 8. part. 7.
- Parricidium quali poena castigatur. vide glo. 6. cum alijs ibi dist. l. 12. tit. octauo. par. septima.
- Parricidium quando committatur & de poena committentis. vide gl. 2. supradictam, cum alijs ibidem.
- P A R I E T E** M ruinofum de quo domui vicini damnum imminet iudex debet facere demoliri habita prius informatione. glo. l. 12. titu. 32. par. 3. per tex. ibi.
- Parietem reficere an teneatur ille qui seruitutem debet tigni immittendi, & an idem sit dicendum in eo qui debet seruitutem oneris ferendæ. vide glo. 2. l. 2. tit. 31. part. 3.
- Paries si petatur fieri ab vno dominorum alicuius domus vt partes ipsorum cognoscant & alter nolit an ad hoc possit compelli. vide glo. 2. l. 25. titu. 32. par. 3.
- P A R R O C H I A N V S** committens crimen in alieno episcopatu vtrum de eo possit absolui per suum parrochum. gl. 5. l. 21. tit. 4. par. 1.
- Parrochianus quis dicatur & quantum tempus requiratur ad hoc vt ita possit dici. vide gl. 5. in fin. in. d. l. 21.
- Parrochianus non potest peccata sua confiteri nisi suo proprio sacerdoti nisi ex duabus causis, vt per glo. 7. d. l. 21.
- Pa. rochianus allegans iustam causam saltem in genere vt possit alieno sacerdoti confiteri peccata debet presbyter illum credere alias poterit superiorem adire. ibidem.
- Parrochianus conferens se ad aliam parrochiam ille erit suus parrochus in cuius parrochia adest. vide gl. 3. l. 22. ibidem.
- Parrochianus an teneatur aliquid soluere pro reedificatione ecclesiæ si clerici beneficiati non possint. vide gl. 3. l. 1. tit. 10. par. 1.
- Parrochiani an & quando possint compelli ad fabricam ecclesiæ, & vt eam reparent. vide ibidem.
- Parrochianus duarum ecclesiarum in qua debeat sepeliri. vide glo. secundam. l. 5. tit. 13. par. 1.
- Parrochiani an debeant consentire in alienatione rei immobilis suæ ecclesiæ. vide gl. 6. l. 63. tit. 18. par. 3.
- P A R R O C H V S** qui propter multitudinem populi non potest omnium confessiones audire an possit alios sacerdotes aduocare qui illum adiuuent. vide gl. 1. l. 21. tit. 4. par. 1.
- Parrochus potest suum parrochianum absolui etiam extra suam diocesim etiam de criminibus alibi commissis. vide glossam quintam. l. 21. titu. 4. par. 1.
- P A R S** & an appellatione partis contineatur dimidia. vide glof. 8. l. 22. titu. 8. part. 5. & l. 8. tit. 4. part. 5.
- Et quid si adiungatur verbum aliqua. vide gl. 6. l. 9. tit. 33. par. 7.
- Partis appellatione quæ veniant in diuisione hereditatis. vide gloss. l. 1. l. 16. titu. 3. par. 6.
- Partis appellatione an de maiori, dimidia vel de qua intelligatur, vt propter ipsius dationem talis donatio per superuenientiam liberorum reuocetur. vide gl. 5. l. 8. tit. 4. par. 5.
- P A R T E S** an possint renouari festiuitatibus introductis in honore Dei. vide gl. 7. l. 34. tit. 2. par. 3.
- Partes qui sine poena in arbitrium consenserunt an teneantur ad interesse. vide gl. 3. l. 35. tit. 4. par. 3.
- Pars an possit petere iudici quod non faciat testium publicationem, eo quod intendit alios testes adducere qui infirmantur vel sunt in aliqua peregrinatione, vel ex alia causa & an idem sit in actore quod in reo. vide gl. 2. l. 34. tit. 16. part. 3.
- Partes si contradicant relationi quæ principi fieri debet quid iudex faciet. vide gl. 5. l. 1. tit. 22. part. 3.
- Partes licet possint renouari iuri quæsito per sententiam non tamen poterunt roborare sententiam secundam contra primam & quare. vi de glo. 2. l. 13. ibidem.
- Partes si errauerint credendo aliquem suum iudicem & in hoc errore durauerint an sententia ab eo lata teneat. vide gl. 2. l. 15. ibidem.
- Partes nolentes intra terminum probationes adducere an iudex sine probationibus sententiam possit. vide gl. 7. l. 15. tit. 22. par. 3.
- Partes an possint præscriptioni renouari per pactum. vide gloss. l. 1. l. 1. titu. 29. part. 3.
- Et in casu legis Tauri in qua disponitur quod iuri exequendi præscribatur decennio an illud tempus possit renouari. vide ibidem.
- P A R T I C I P A N T E S** cum excommunicatis scienter a solo Papa possunt absolui. vide gl. 10. l. 22. tit. 9. part. 1.
- Participans criminoso in crimine per quod fuit excommunicatus a Papa incurrit excommunicationem & non potest absolui nisi a Papa. vide gl. fin. dist. l. 22.
- Participantes cum excommunicato an incurrant in eadem excommunicatione & quando. vide glossam tertiam. cum alijs ibi. legis. 33. titu. nono. part. 1.
- Participantes cum excommunicato in maiori an ante denuntiationem sint excommunicati. vide gl. 6. in prin. in. d. l. 33.
- Participans cum excommunicato maiori excommunicatione an peccet mortaliter. vide. d. gl. 6.
- Participantes cum excommunicato quando incurrant in excommunicatione & quando non. vide. d. gl. 6. vsque ad finem.
- Et an participanti in crimine poena remitti possit si alios criminosos detegeret. vide gl. 8. l. 26. tit. 22. par. 3.
- Particeps criminis an & quando participem accusare possit. vide gl. 13. l. 2. tit. 1. par. 7. per tex. ibi.
- P A R T V S** geminatus an valeat & quis ex istis ita natis debeat ad regnum admitti primo. vide glossam. 18. columna. 4. in principio. l. 2. titu. 15. par. 2.
- Partus editus penes bonæ fidei possessorem & conceptus penes furem, an furtiuus esse dicatur. vide gl. 2. l. 5. titu. 29. par. 3.
- Et an idem in foetu vacæ vel equæ vel alterius pecudis. vide. d. glo. 2. l. 5. titu. 29. par. 3.
- Partus ancillæ editus penes bonæ fidei possessorem potest vsucapi in foetu vero animalium an sine vsucapione sit bonæ fidei possessoris. vi de ibidem glo. 3.
- Partus ancillæ data in dotem an communicetur inter virum & vxorē si cuti aliud q̄ vis commodum. vide gl. 1. l. 20. tit. 11. part. 4.
- Partus ancillæ vel animalium an veniant in stipulatione & p̄mitti possint & quando dari debeant. vide gl. 3. l. 20. tit. 11. par. 5.
- Et quid si in primo anno non nascantur an postea debeantur a promittente & quando sic. vide gl. 4. d. l. 20.
- Partus & in partu foeminae viri adesse non debent. vide gloss. 5. l. 17. per tex. ibi tit. 6. par. 6.
- Et qualiter mulier custodiri debeat pro consanguineos mariti quā dicit se prægnantem. vide glo. d. l. 17. per tex. ibi.
- Et accusatio suppositi partus ad maritum pertinet & quando ad alium, & an sit perpetua. vide glossam primam, & secundam. legis. tertiam. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
- Et an pro tali delicto veniat imponenda poena mortis. vide gloss. 4. l. 6. titu. 7. par. 7.
- Partus quo tempore viuiscetur in masculo vel in foemina. vide gloss. 2. l. 8. titu. 8. par. 7.
- Partus animalis rectè potest emi. vide glossam primam, & secundam. l. 11. titu. 5. par. 5.
- Partui imminet periculum ex accessu viri ad vxorem tempore conceptionis. vide gl. 1. l. 2. tit. 20. par. 2.
- P A S C V A** publica & pro pascuis publicis cuiuslibet de populo competit actio. vide gl. 1. in prin. l. 10. tit. 11. par. 3.
- Pascua & quid si alicui super pascuis sit concessum priuilegium quid operetur. vide gl. 2. l. 19. tit. 18. par. 3.
- Pascua quæ dicantur & an pascua veniant sub nomine fundi & quando. vide glo. 12. l. 68. tit. 18. part. 3.
- Pascua communia ciuitatum pertinent ad omnes vicinos illius ciuitatis & quilibet de eis vtitur secundum quod indigebit. vide glo. 9. l. 9. titu. 28. par. tertia.
- Et quid si diues in pascuis communibus plures greges immitrat qualiter pauperibus consulatur. vide. d. gl. 9.
- Et an domini terrarum & Reges vt possint pascuis communibus sicuti alij ciues si ibidem inhabitent siue non. vide. d. gl. 9.
- Pascua publica datur Regibus duplicata portione pro gregibus suis pro eo numero quo duo vicini de diuitibus ciuitatis vel villæ vti deberent. vide. d. gl. 9. col. 2.
- Et in pascuis dignitas vsuarij semper inspicitur. vide ibidem.
- Pascua publica an vendi possint si ciues simul se alibi conferant. vide gl. 4. l. 26. tit. 31. par. 3.
- Pascua publica præsumuntur dominorum terræ quando sunt a ciuibus derelicta

Septem Partitarum.

derelicta neque apparent esse priuatorum. vide dictam glo. 4. l. 26. titulo. 31. part. 3.

Pascua hyberna & estiva veniunt in legato generali pascuorum. vide gl. 5. l. 15. titu. 8. part. 5.

Pascua dicuntur in quibus haberi potest vsuspascendi & alius fructus non percipitur. vide gloss. l. 68. titu. decimo octavo. par. 3. & gl. 6. l. 8. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.

Pascendi ius qui habent in transitu pecorum possunt per vnum diem & noctem transeundo de vna strata ad aliam pascere. vide gloss. 2. l. 19. titu. 18. par. 3.

PASSVS qualiter mensuretur. vide per gloss. secundam. l. 25. titulo. 26. part. 2.

PASTORES habentes salariam an teneantur de leuissima culpa quando damnum superuenit. vide gl. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 8. part. 5.

Pastores vigilare debent non dormire circa custodiam Regis. vide glo. 3. d. l. 15. tit. 8. par. 5.

Pastores refarcire tenentur de suo q̄ ex sua negligentia perditur. vid. ibi dem in glo. 6.

Pastores an excusentur si ostendant pelles animalium vel an ad aliam probationem teneantur. vide ibid. gl. 7.

Pastores qualiter probent damnum in grege non venisse sui culpa. vide ibidem in glo. 9.

Et quid in minimis damnis. vide ibidem glo. 11.

Et an pecus semper presumat perditam culpa pastoris nisi ipse probet contrarium. vide. d. gl. 1. d. l. 15. tit. 8. par. 5.

Et an iuramentum pastoris sufficiat sine alia probatione & quid in minimis damnis. vide ibid. gl. 11. supradict.

Pastores an & quando teneantur iurare non euenisse suorum culpa si per alias probationes illud iam probauerunt. vide ibidem gloss. duodecimam.

Et an admittantur si velint iurare quando dominus eius contrarium ple ne probauit. vide ibid. glo. 13.

Pastor si gregem in alienis agris intromittat an & quando ipse vel eius dominus ad damnum ibidem datum teneatur & quando & qualiter. vide glo. 2. cum alijs ibi. l. 24. per illum tex. tit. 15. par. 7.

Et quid in pastoribus clericorum vel si pastor detinere non potuit. vide ibidem.

Pastor & an quando pastor immisit animalia in fundo alieno dominus liberetur dando animal pro noxa. vide ibidem glo. 3. & 4.

Pastores tenentur de deterioratione gregis etsi non eligans aquas sanas & pascua commoda. vide glossam. 11. & 12. cum alijs. ibi. d. l. 15. titu. 8. part. quinta.

PASTVS alicui generaliter concessus quid ista concessio operetur, & an intelligatur tantum per transitum. vide glossam secundam. l. 19. titu. 18. part. tertia.

Et quid si in priuilegio sit expressum vt possit pascere etiam vltra transitum. vide. d. glo. 2.

Pastus in comuni ciuitatum est diuitibus & pauperibus communis secundum q̄ quilibet indigebit. vide gl. 9. l. 9. tit. 28. part. 3.

Et quid si diues plures greges habeat ex quo pauperes damnificantur qualiter eis consulari. vide. d. gl. 9.

Et an domini terrarum possint vt pascuis sicut alij ciues siue ibi habitauerint siue non & quid in Regibus. vide ibidem.

Pastus & qualiter licet pasculari cum gregibus Regis in comuni ciuitatum. vide. d. gl. 9. col. 2. d. l. 9.

PATER est melior amicus sui filij qui illū presumitur diligere quod quando ita non est presumitur contra filium & quod ob malos mores filij pater illud faciat. vide glossam secundam. per textum ibi. l. 4. titu. 27. part. 4.

glo. 11. l. 34. titu. 9. part. 1.

Pater potest cogere filium ad satisfactionem faciendam. vide ibidem gl. decimatertia.

Pater dissipans bona sua & filiorū possunt ipsi petere vt aliquid illi assignetur vnde viuere possit glo. 1. in proemio tit. 14. par. 1.

Et an talia bona illi assignata ipse alienare possit, quod non. vide ibidē.

Pater rex an possit excludere filium suum a regni successione subsistente causa legitima. vide gl. 2. l. 9. tit. 7. part. 2.

Pater quam partem habeat in bonis per filium suum quaesitis cum pecunia patris. vide glossam secundam. per textum ibi. legis quintae. titu. 17. part. quarta.

Pater licite insurgit contra filium rebellem & illum occidere potest, & contra vide glossam primam. per textum ibi. legis duodecimae. titu. 18. part. secunda.

Pater in causa filij & contra siue illi opponatur siue non iudex esse non potest. gl. 3. l. 9. tit. 4. par. 3.

Et si causa est criminalis an possit alteri delegari sicuti potest in ciuili. vide glo. 5. d. l. 9.

Pater qui promissit filiam suam alicui dare ad matrimonium contrahendum cum ea an liberetur a poena si faciat quod in se est & an a praestatione arrharum. vide gl. 3. l. 84. tit. 18. par. 3.

Pater an possit se cum filijs suis submittere & facere hominem alterius. vide gl. 1. & 2. l. 89. tit. 18. par. 3.

Pater an possit per pactum se excludere a successione filij sui. vide glo. 5. titu. 18. part. 3. l. 93.

Pater an possit recipere pecuniam pro filij emancipatione. vide ibidem.

Pater transiens per adoptionem in potestatem alterius an cum eo transfiant omnia iura quae erant illi accessoria. vide glossam tertiam. l. 7. titu. 20. part. 3.

Pater vel mater an plus quam vxores sint diligendi. vide gloss. 8. in proemio quartae partitae.

Pater potest sponsalia pro filio absente contrahere & est in eo istud speciale secus vero in tutore vel alio. vide glossam secundam. legis decimae. tit. 1. part. 4.

Requiritur tamen in hoc ipsius filij consensus & ratificatio alias sponsalia non tenerent. vide ibidem.

Pater filiam cogere vi vel metu non potest ad hoc vt cum alio matrimonium contrahat & qualiter sic. vide glossam tertiam. per textum ibi. l. 10. supradictae.

Pater si loqueretur pro filia praesente & consentiente se subarrare, an tunc matrimonium teneat eo quod verba filiae non praecesserunt. vide glo. 7. l. 5. tit. 2. par. 4.

Pater an necessario debeat consentire in filiae matrimonio si statutum illud disponat imponatque poenam filiae si sine ipsius consensu contraxerit. gl. 3. l. 5. tit. 3. par. 4.

Pater an habeat in potestate filios suos clericos & quid si illi sint episcopi. vide glossam sextam. ad finem. legis quartae. titu. decimo quinto. partita quarta.

Pater quam potestatem in filios habeat. vide gl. 1. in proemio tit. 17. per text. ibi. part. 4.

Pater in bonis castrensis filij nullum ius habet & quare. vide gloss. 7. per tex. ibi. l. 6. tit. 17. par. 4.

Pater an possit exhaereditari a filio vel an illum possit praeterire in bonis filij castrensis, an vero propter hoc eius testamentum subiaceat querelae & quid hodie per legem sextam Tauri. vide glossam. 8. l. 6. titu. 17. part. 4.

Pater an filium suum possit vendere propter necessitatem famis, & an extra istam famis necessitatem liceat patribus filios vendere, & quid si hoc consuetudine iuuetur. vide glossam primam. legis octauae. per tex. ibi. tit. 17. par. 4.

Et quid si filius sit presbyter & quid si filius pereat fame an patrem vendere possit. vide glo. 2. ibidem.

Pater licet propter famem filium vendere possit occidere tamen minime nisi in vno casu. vide gl. 3. per tex. ibi. l. 8. tit. 17. par. 4.

Pater ad iudicium per filium suum tradi non debet. vide glossas. l. 11. per tex. ibi. tit. 17. par. 4.

Pater bene potest suum filium familias facere procuratorem pro negotijs suis. vide gl. 1. l. 12. tit. 17. par. 4.

Pater non tenetur pro debito filij facto sine mandato & commodo patris nec contra. vide glo. 11. l. 2. tit. 19. par. 4.

Pater an teneatur ad poenam pecuniariam in qua filius condemnatur pro aliquo delicto etiam respectu legitimae vel alimentorum quae filio debentur. vide. d. gl. 11.

Pater si sit in exilio filius tenetur illi mittere alimenta. vide gloss. duodecimam. ibidem.

Pater licet propter proprium delictum sit bonis suis spoliatus tamen a filio alii debet. vide ibidem.

Pater si sit bannitus an a filio alii debeat & quid si alicui sint confiscata bona re

PATER	Legitimans	Monachus religiosus, vel
Naturalis	Vsufuctuarius	Religionem ingressus.
Spurius	Miles	Substituit
Legitimationis	Haereticus	Gratuus alias
Adoptiuus	Emancipat	Restituere
Spiritualis	Inops	Occupans
Administrator	Proditor	Exhaereditans
Alienans	Prohibens	Exhaereditatus
Dilapidans	Recipiens	Tutor, curator
Donans	Faciens maioriā	Nutrire
Dotans		Negans

Alimentans, alere, testator, alias in testamento.

PATER an teneatur alere filium si ipse filius partem sibi ad alendum datam male consumpsit. vide glossam tertiam. legis secundae. titu. primo. partita prima. & glossam sextam. legis secundae. titu. decimo nono. part. quarta.

Pater si percutiat filium clericum correctionis causa an sit excommunicatus. vide glo. 15. l. 3. tit. 9. par. 1.

Pater loquens cum filio excommunicato erit excommunicatus. vide

Index materiarum

- bona referuata pater pro filiorum alimentis an tunc filij patrem alere teneantur. vide ibidem.
- Et an filius compellatur vendere suum patrimonium vt alat patrem, & quando sic. vide. d. gl. 12.
- Pater si filium suum exponat & ad ecclesie portas eiecerit qua poena puniatur & an amittat patriam potestatem. vide glossam primam. & 2. l. 4. tit. 20. part. 4.
- Et intra quantum tempus filium suum petere debeat, vt non priuetur patris potestate. vide ibidem glo. 3.
- Et an debeat nutritori expensas reficere & quales. vide ibidem in glossa quarta.
- Pater qui plures filios relinquit an possit assignare feudum, q̄ habebat vni ex eis. glo. 3. l. 6. tit. 26. par. 4.
- Pater si eum consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam de licentia Regis aliquam rem maioris vendat an propter hoc filius consentiens sibi prauidicet quo ad pretium & quando sic. vide gloss. 1. col. 2. q. 8. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pater si feudi antiqui & paterni inuestituram intra annum & diem non petierit an ex hoc filij & agnati eius praegraventur vel illis illud noceat. vide gl. 6. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pater an teneatur pro mutuo facto filio suo familias & quando. vide gl. 1. cum seq. per tex. ibi. l. 4. tit. 1. par. 5.
- Et sine patre nemo nascitur qui viuere praesumitur vsque ad centum annos. vide ibidem in glo. 6.
- Pater si statim q̄ scit vel est praesens quando eius filius recepit mutuum si non contradicat consentire videtur & soluere tenetur. vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 6. tit. 5. part. 5.
- Et quid si pater aliquam partem soluerit vel pro mutuo soluendo pignus dedit. vide ibidem. gl. 5. per tex. ibi.
- Et quid si filius familias mutuum recepit legationis causa vel studij vel si militicausa an tunc pater ad soluendum teneatur. vide ibidem gloss. 6. & septimam.
- Pater & filius vna eademque persona sunt. vide gl. 2. per tex. ibi. l. 2. tit. 5. par. 5. & gl. 6. col. 2. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Pater licet in vita sua rationem filio non petierit, tñ ipse post eius mortem rationem suae administrationis reddere tenet. vi. gl. 3. in fi. l. 26. tit. 17. p. 5.
- Pater an tacite videatur hypothecasse bona sua pro bonis aduentitijs sui filij ab eo possessis. vide per glo. 6. d. l. 24. tit. 13. par. 5.
- Pater & an filius debeat prius agere actione reali contra possessores bonorum aduentitiorum a patre alienatorum nulla facta discussione in bonis patris. vide gl. 9. d. l. 24. tit. 13. par. 5.
- Pater si ex pecunia filiorum primae vxoris emit praedia de quib⁹ postea fecit maioriam in filium secundae vxoris an talis maioria teneat, & an pecunia debeat filijs primae vxoris reddi. vide dictam glossam nonam. ad finem.
- Pater si fallat (id est se alca) an bona filiorum capi possent tunc vel dotem vxoris suae. vide gl. 7. l. 25. ibidem.
- Pater si transeat ad secunda nuptia an bona sua sint filijs primi matrimonij tacite obligata pro rebus suis & an idem sit dicendum de lucris constante matrimonio acquisitis vel in auo vel auia vel alijs ascendentibus. vide gl. 1. 2. 3. & 4. l. 26. ibidem.
- Pater an habeat bona sua tacite hypothecata pro legitima filiorum. vide glo. 8. in fine. d. l. 26.
- Pater si retineat dotem suae vxoris ea mortua an videatur adire hereditatem filiorum nomine. vide glossam. 4. l. 46. tit. decimo quarto. partita quinta.
- Pater si impedierit filio testamenti facti onem qualiter consulatur filio. vide gl. 9. l. 27. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Pater si filium suum instituat heredem in re sacra vel religiosa vel simile an per hoc impediatur quominus filius non possit illum dicere nullum tanquam praeteritus. vide gl. 6. l. 19. tit. 3. par. 6.
- Pater an possit filium suum spurium instituere heredem cum capax erit. vide gl. 7. ibi.
- Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione & possit bona administrare tanquam curator. vide gl. 7. l. 19. tit. 3. part. 6.
- Pater si diues sit etiam eius filius reputatur diues. vide gl. 4. l. 21. tit. 3. par. 6. & glo. 6. col. 2. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Pater si filium suum sub casuali vel mixta conditione instituit si non sit in eius defectum exheredatus an tantum sit nullum vel an teneat reiecta conditione per legem. Quoniam in prioribus. vide gl. 3. l. 9. tit. 4. parti. 6.
- Pater filio suo legitimam sine onere vel grauamine aliquo relinquere debet & quando non teneatur istud obseruare & quando ei conditio nem apponere possit & plura in hoc. vide per gloss. 1. cum alijs ibi. l. 1. per illum text. tit. 4. par. 6.
- Pater an succedat filio suo familias quando ipse hereditatem repudiat, vel adire nolit an vero substitutus sibi datus. vide glossam sextam. l. 2. tit. 5. part. 6.
- Pater si sit vilis persona an possit pupillariter filios suos substituere & qñ. vide. d. gl. 2. ad finem.
- Pater si mortua vxore diu penes se habuit dotem maternam an per hoc videtur adire nomine filiorum. vide glo. 5. l. 11. tit. 6. par. 6.
- Pater an possit nomine filij hereditatem adire quando filius fuit ab aliquo haeres institutus sui vel patris contemplatione. vide glo. 5. & 6. 7. & 8. & 11. & 13. l. 13. ibidem.
- Pater si in aliqua hereditate sit haeres institutus an possit ab ea excludere filium illum repudiando & an filius possit illam adire. vide per gl. duodecimam. d. l. 13.
- Pater recusante filio an possit intentare querelam in officio testamenti. vide ibidem in. d. gl. 13. d. l. 13.
- Pater in adeundo hereditatem filij ipso recusante an praefertur cohæredi vel substituto. vide. d. gl. 13. in fine.
- Pater furiosi hereditatem nomine ipsius adire poterit & ex eo perfecte quaeritur furioso & quid si per eius curatorem adeat. vide glossam decimam quartam. ibidem.
- Pater infantis instituti an hereditatem nomine ipsius adire possit & an talis hereditas transmittatur. vide ibidem in gloss. decima sexta. cum sequentibus.
- Pater potest hereditatem filio infanti delatam adire etiam si illo viuente adita non fuerit, & qualiter hoc procedat. vide ibi. glossam decimam nonam.
- Pater si recuset adire hereditatem aduentitiam delatam filio familias pupillo an ipse tunc sine tutore vel iudice illam adire possit. vide ibi. gl. vigesimam secundam.
- Pater si praeterea vel sine causa exheredet filium emancipatum ita eius testamentum rumpitur ac si suus esset filius. gloss. 2. l. 20. titulo sexto. part. ita sexta.
- Pater si filium vel filiam iniuste exheredauerit eius testamentum non valet & potest querelari. gloss. 2. l. 1. tit. 7. par. 6.
- Pater si maledicat filium an per hoc videatur illum exheredare. vide gl. tertiam. d. l. 1.
- Pater si occidat filium in gratum an teneatur lege Pompeia, de parricidijs. vide gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 6.
- Pater si causam ingratitudinis commiserit ex quo a filio possit exheredari an a filio alimenta petere possit & an perdat ius paternum. vide d. gl. 2. d. l. 4.
- Pater si in vita sua legitimam filio dederit an si illum postea in testamento praeterierit testamentum rumpere possit. vide glo. secundam. l. 10. tit. 7. par. 6.
- Pater quemcunque filium praetereat siue suum siue emancipatum an rumpatur ex hoc eius testamentum. vide ibidem in gloss. 3.
- Pater si non faciat testamentum an tunc ab ipsius successione excludatur eius filius per succedentes patri ab intestato si probauerint filium commississe causam ingratitudinis contra patrem. vide gl. octauam. l. 10. tit. 7. par. 6.
- Pater & filius sunt correlatiua & vnum sine alio esse non potest. vide glo. 1. l. 11. tit. 7. par. 6.
- Pater si in primo testamento dixit aliquem esse suum filium & in secundo testamento q̄ fecit ad reuocationem primi illum nominauerit tanquam nutritum in domo sua an filius iste possit eius testamentum querelare. vide gl. 2. col. 2. l. 5. tit. 8. par. 6.
- Pater si dicat relinquo iure legitima vel falcidia an videtur reliquisse iure institutionis. vide ibidem in fine. in. d. l. 5. tit. octauo. par. sexta. in glo. 2. colum. 2.
- Et quid si relinquat ei legatum vel aliud vel fecerit executorem testamenti & filios acceptauit sine protestatione. vide ibi. glo. 4. 5. & 6.
- Pater si non relicta filio integra legitima prohibuerit amplius petere an prohibitione non obstante filius possit agere ad supplementum, vel querelare prius testamentum. vide glossam nonam. d. l. 5. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.
- Et quid si filius taliter relicto minus legitima acceptauit. vide dictam glossam nonam.
- Pater an & quando a substituto filij exheredati aliquid legare possit. vide per gl. 8. l. 3. tit. 9. par. 6.
- Pater an possit aliquid proprio filio legare. vide glo. primam. l. 8. tit. 9. partita sexta.
- Pater si instituat haeres mediante filio si grauatur restituere hereditatem filio an intelligatur ad hoc teneri post eius mortem. vide. d. glo. 1. dictae legis. 8.
- Pater si filium in re aliena instituat heredem an filius testamentum patris sui possit impugnare & dicere nullum. vide glossam septimam. l. 10. tit. 9. par. 6.
- Pater si ducenta filiae legauit pro ea maritanda si postea ipse eam datis centum maritauit an illa possit residuum petere. vide gloss. 3. quaest. 4. l. 16. tit. 9. par. 6.

Septem Partitarum.

Quid vero si pater primo dotat filiam postea legat, vide ibid. in quaest. 5. & an & quando illud sibi animo compensandi relictum videtur, vide ibid. in quaest. 6. 7. & 8.

Pater pauper & medicus an possit pupillariter substituere filio diuiti, vide ibidem in fin.

Pater si cum iure regni teneatur tertiam partem bonorum filij cui ipse voluerit restituere si ipse illud ita facit an ex tali tertia parte possit quar tam trebellianicam deducere, vide gl. 23. l. 12. tit. 5. par. 6.

Pater si solam vnam domum habebat & illam alicui legauit an legatum valeat vel filij illam petere possint, vide glo. 13. l. 23. per tex. ibi. titulo. 9. partita. 6.

Pater qui recepit emphyteosim pro se & vno filio nominato an possit postea variando alium nominare, vide gl. 1. l. 25. tit. 9. par. 6.

Pater si per testatorem sit nominatus executor vt testatoris bona inter pauperes distribuatur an filios suos eligere possit, vide glossam. 2. l. 3. tit. 10. par. 6.

Pater an possit duas quartas deducere quando fuit a filio grauatus restituere & an filius illud sibi impedire possit, vide glossam. 3. l. 1. titulo. 11. partita. 6.

Pater an & quando & pro qua parte filio vel descendenti suo succedat si sine testamento decedat & quid si fratres habet & quid hodie, vide ibid. gloss. 2.

Et an excludat fratrem defuncti decedentis sine testamento, vide glo. 3. d. 1. 4. per illum tex. ibi.

Pater etiam si sit sub potestate excludit patrem suum a successione nepotis & filij sui, vide ibid. in glo. 4.

Pater non preferitur matri in successione filij intestati, vide ibi. glossa. 4. cum alijs ibidem.

Pater si prohibuit collationem an eitunc locus sit & quando non, vide gl. 7. d. 1. 3. tit. 15. par. 6.

Pater si cum filio in studijs expensas fecit an & quando ipsi illi in legationem imputari debeant, vide glo. 6. l. 5. tit. 15. par. 6. per tex. ibi.

Pater an teneatur & compelli possit ad expensas studij pro filio, vide glo. 6. d. 1. 5. & gl. 7. 8. & 9. l. 3. tit. 4. par. 5.

Pater potest filijs suis etiam posthumis tutores dare, vide glo. 1. 3. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Et quid si pater sit minor. 25. annis, vide gl. 1. in princ. d. 1. 3.

Pater an possit filio prodigo curatorem dare & ab eo possit tollere minorem & dare nepoti, vide in d. gl. 1.

Pater an possit tollere administrationem rerum filio prodigo & nepoti vel alio dare, vide d. gl. 1.

Pater filijs in potestate constitutis tutorem dare potest & etiam ex hereditatis, vide glo. 2. d. 1. 3. tit. 16. par. 3. per tex. ibi.

Pater dando tutorem filijs videtur etiam filiabus dare tam natis quam nascituris, vide gl. 3. d. 1. 3.

Pater an compellatur satisficere pro filio suo tutore dato a iudice vel a testatore, vide gl. 6. l. 4. tit. 16. par. 6.

Pater si postquam in testamento uxorem suam & matrem filij sui ipsi filio tutricem dedit si postea reuocauit illam particulam testamenti an ipsa postea admittatur tamquam tutrice legitima, vide glossam nominam. d. l. 4.

Pater an filijs suis seruum suum vel alienum tutorem dare possit & an per hoc videatur ei relicta libertas, vide glossam. 7. per tex. ibi. tit. 16. partita sexta.

Pater quando filijs suis tutorem non dedit quis ad hoc admittatur, vide glo. 1. 9. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Pater quando se excuset a muneribus propter filios & a quibus & quando, vide gl. 2. tit. 17. par. 6. l. 2.

Pater a filio accusari non potest & quando sic, vide glossam. 16. l. 2. tit. 1. par. 7.

Pater an & quando suum filium accusare possit, vide dictam glossam decimam sextam.

Pater ad admittatur ad defensionem sui filij, vide glo. 2. in fin. in l. 10. tit. 1. par. 7.

Pater potest pro filio absente respondere cum ab aliquo reptatur, vide gl. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 3. par. 7.

Pater si in testamento suo filium improperauit an ex hoc ipsum infamet infamia facti, vide gl. 3. l. 2. tit. 6. par. 7.

Pater an de necessitate vel de honestate requiratur quod consentiat in filie matrimonio, vide glo. 5. l. 3. tit. 6. par. 7.

Pater si occidat illum qui per vim volebat stuprare filiam suam an per hoc puniatur vt homicida, vide gl. 1. l. 3. tit. 8. par. 7.

Pater si filium castigando illum occisit qualiter puniatur, vide gl. 1. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.

Pater si occidat filium legitimum & naturalem vel legitimum vel spurium tantum qualiter puniatur, vide glo. 2. l. 12. per illum tex. titulo. 8. partita. 7.

Pater an intentet actionem iniuriarum contra iniuriantem filium, vide gl.

2. l. 9. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.

Pater si sit nobilis an illud etiam sit eius filius naturalis tantum ex soluta natus, vide gl. 4. l. 1. tit. 11. par. 7.

Pater an possit filium in iudicio accusare ob furtum sibi per ipsum factum, vide gl. 2. & 5. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

Et qualiter tunc pater rem illam recuperabit quando filius alteri vendidit vel pignorauit, vide ibid. gl. 7. 8. & 9.

Pater mandans filio damnum dare an ipse vel filius ad emendam teneatur, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 5. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.

Pater qualiter agat contra occisores sui filij quando ipse ex eius operibus alebatur, vide gl. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.

Pater qui vult filiam de adulterio accusare intra quantum tempus accusare & accusationem probare debeat, vide glossam. 5. l. 3. titulo. 17. partita septima.

Pater an hodie licite possit filiam adulteram occidere si illam turpiter cum alio inuenit, vide glossam. 1. & 4. l. 1. 4. per tex. ibi. titulo. 17. partita septima.

Et an hoc patri facere liceat si filia vidua sit vel virgo, vide ibid. in glo. 2. per illum tex.

Pater & filius si sunt torquendi simul a quo incipiendum sit, vide glo. 2. l. 5. tit. 30. par. 7.

Pater si delinquat filius puniri non debet, vide glo. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 31. partita. 7.

Pater familias quis dicatur, vide glossam quintam. l. 6. per tex. ibi. titulo. 33. partita. 7.

P A T E R N A T V R A L I S S P U R I V S E T L E G I T I M A T I O N I S E T A D O P T I V V S.

Pater adoptiuus an possit matrimonium contrahere cum filia filij adoptiuus vel filius adoptiuus cum matre vel auia adoptantis, vide gl. 7. l. 7. tit. 7. par. 4.

Pater adoptiuus cum patre filij quem ipse adoptauit nullam contraxit cognationem legalem quia hoc nullo iure cauetur, vide dictam glossam. 7. in fine.

Pater etiam naturalis in testem non admittitur in filiorum causis & quando sic, vide gl. 1. l. 14. tit. 16. par. 3.

Paternalis cum adoptiuo an ex tali adoptione contrahatur aliqua cognatio, vide gl. 7. l. 7. tit. 7. par. 4.

Pater naturalis si accipiat uxorem in concubinam filio mortuo an ex hoc nepos ex illo legitimetur, vide gl. 9. col. 2. in fine. l. 1. tit. 13. par. 4.

Pater naturalis an teneatur filium spurium alimentare & quid de aequitate canonica, vide glo. 11. l. 3. tit. 14. par. 4.

Pater an debeat consentire in filij legitimatione & quid si sit furiosus vel mortuus & ad quae se extendat tunc talis legitimatio, vide glo. 1. l. 4. titulo. 15. par. 4.

Et legitimatio dicitur donum principis & patris & si est donum patris an reuocetur natiuitate posthumorum postea legitime natorum, vide ibi. gl. 2.

Pater in supplicatione regi facta ad hoc vt filium suum naturalem legitimum faciat quid proferre debeat ad hoc vt legitimatio teneat, vide gl. 8. l. 4. tit. 15. par. 4.

Pater qui principi petit filij sui naturalis legitimationem debet exprimere se filios legitimos habere, vide glo. 9. ibi.

Pater si in impetratione legitimationis filij sui de sua nobilitate aliquid non dixit an illa filio legitimo profit, vide ibi. gl. 11. ad fin.

Pater si petat filium suum quem ex sua ancilla habuit legitimum an ex hoc videatur illud manumittere, vide gl. 13. l. 4. tit. 15. par. 4.

Pater si filium legitimet per oblationem curiae quantum ei relinquere possit & qua parte hodie filius iste succedere possit patri stante. l. tauri, vide glo. 7. l. 5. tit. 15. par. 4.

Pater si ex serua sua filios habeat & illos per oblationem curiae velit legitimum debet prius illos manumittere, sufficit tamen si apud acta illos filios nominet quia ex hoc illos manumittere videtur, vide glo. 9. dict. l. 5.

Pater si in minus solenni testamento filium naturalem legitimauerit an legitimatio valeat & quando, vide glossam. 3. l. 6. titulo. decimo quinto partita. 4.

Pater si filium suum legitimum heredem instituat postea quam apparuit legitimationem non tenere ex aliqua causa an talis institutio filij teneat & virtute illius in bonis patris sui succedere possit, vide glo. 4. l. 6. tit. 15. par. 4.

Pater an possit testamento suo vel in alia scriptura filium naturalem legitimum in praedictum legitimum, vide glossam. 7. col. 2. ad fin. l. 7. tit. 15. par. 4.

Et quid si pater nominasset filium naturalem legitimum propter ipsius filij importunitatem vel si esset circa alia multum occupatus vel turbatus mortis cogitatione, vide ibid.

Et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrarium, vide d. gl. 7. in fin. d. l. 7.

Pater si filium offerat regis curiae ex hoc filius legitimitur & succedere potest agna-

Index materiarum

- test agnatis & cognatis secus tamen erit si ipse filius seipsum curia offerat, vi. gl. 11. l. 7. tit. 15. par. 4.
- Pater ad optius filium adoptatum alimentare debet & quando**, vide gl. 2. l. 9. tit. 16. par. 4.
- Pater naturalis vel adoptivus quis ex eis preferatur in successione filij**, vide glo. 3. in fine. l. 10. tit. 16. par. 4.
- Pater non potest instituire maiorem in filium naturalem incestuosum vel spurium cum legitimitate**, vide glossam. 7. column. 2. post mediu. l. 19. tit. 3. par. 6.
- Pater naturalis & legitimus an filio suo naturali substituere possit**, vi. gl. 1. 9. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
- Pater si impetrauerit licentiam ad faciendam maiorem in filium quem vellet an ipse illam in filium naturalem vel spurium stantibus legitimis facere possit**, vide gl. 3. col. 3. quaest. 7. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Pater an de licentia principis possit maiorem in filium spurium facere etiam stantibus legitimis & quando**, vide ibid. in quaest. 8. & 12.
- Pater an possit filium suum naturalem filio suo legitimo & naturali substituere vel non**, vide d. gl. 3. col. 5. post medium.
- Pater deficientibus filijs legitimis potest bona sua filio naturali relinquere sine aliqua principis licentia**, vide ibid. d. col. 5.
- Quod procedit etiam stantibus ascendentibus legitimis ipsius patris**, vide glo. 3. supra. d. col. 5.
- Et an filius naturalis admittatur ad maiorem si pater ad eam filium suum maiorem vocauerit & ceteros descendentes iure primo geniturae**, vide glossam. 3. col. 6. quaest. 9. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Pater bene potest suum naturalem heredem facere exclusis ascendentibus suis**, vide glo. 5. l. 8. tit. 13. par. 6.
- Pater quam partem suo filio naturali relinquere poterit stantibus filijs legitimis**, vide gl. 5. ibi. cum sequentibus.
- Pater tenetur suum filium naturalem alimentare & an istud onus ad heredes transeat**, vide gl. 9. d. l. 8. per illum tex.
- Pater succedit suo filio naturali eodem modo quo filius sibi**, vide glossam. 12. cum sequentibus. d. l. 8. per tex. ibi.
- Pater an possit heredem sibi facere filium suum naturalem etiam stante vxore legitima**, vide gl. 1. 9. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.
- Pater quam partem in bonis suis filio suo spurio relinquere possit etiam stantibus legitimis**, vide glo. 1. 10. & 11. tit. 13. par. 6.
- Pater si aliquid filio spurio extantibus legitimis reliquerit an filij legitimi illud reuocare possint & pro qua parte**, vide glo. 4. & 5. l. 10. titulo. 13. partita. 6.
- Et quid si illud in fideicommissum sibi reliquerit vel ex titulo venditionis**, vide gl. 4. d. l. 10.
- Pater an possit spurio filio aliquid relinquere cum capere possit**, vide gl. 5. tit. 13. par. 6.
- Pater an possit substituere vulgariter filio spurio & an ipse filius spurius possit substitui vulgariter**, vide ibid. in fine.
- Pater si filium spurium heredem instituat an frater ipsius testatoris illud excludere possit**, vide ibi. gl. 7.
- Pater an & quando & qualiter filio suo naturali succedat**, vide gl. 3. & 5. cum alijs ibi. l. 11. tit. 13. par. 6.
- Pater naturalis tantum si concurrat cum matre an ab ea excludatur in tutela datione**, vide glo. 7. l. 4. tit. 16. par. 6.
- Pater an possit filio suo naturali vel spurio tutorem dare & an possit pure vel sub conditione dari**, vide gl. 1. & 4. l. 8. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
- Et quid si pater naturalis filio vnum tutorem dedit mater vero alium an concurrent simul vel preferatur paternus**, vide d. gl. 1.
- Pater tenetur alimentare & dotare filiam naturalem tantum in opem**, vide glo. 3. col. 1. l. 18. tit. 16. par. 6.
- PATER SPIRITUALIS**, & regenerationis id est qui aliquem leuauit a fonte sacro an in causis filiorum in testem admittatur, vide glo. 1. l. 14. tit. 16. par. 3.
- Pater spiritualis an possit testificare pro filio spirituali**, vide glo. in proemio tit. 7. par. 4.
- Et cui potius filius subuenire teneatur an patri naturali vel carnali**, vide ibidem.
- Pater spiritualis an teneatur alere filium & an talis cognatio trahatur ad temporalia iudicia & an filius excludat filium substitutum si sine liberis decesserit**.
- Et an in eodem genere delicti plus peccet delinquens contra patrem spiritualem quam delinquens contra patrem naturalem**, vide ibid.
- PATER ADMINISTRATOR legitimus an sit in bonis maiorae ad filium captum pertinentibus si vxor ad quam maiora pertinebat mortua sit**, vide gl. 1. l. 4. tit. 29. par. 2.
- Pater si sit bonorum filiae administrator an illam dotare teneatur & quid si protestetur quod dat filiae dotem de bonis suis & filiae vel de bonis suis tantum & an per protestationem ab hac obligatione liberetur & quid si filia protestationi consentiret**, vide glo. 2. l. 8. titulo vndecimo. par. 4.
- Pater an possit tollere administrationem rerum filio prodigo & nepoti vel alio dare**, vide gl. 1. l. 3. tit. 16. par. 6.
- Pater an sit legitimus filij administrator in publicis iudicijs & an nomine ipsius aliquem accusare possit**, vide glo. 2. l. 6. tit. 1. par. 7.
- Pater an tacite videatur hypothecare bona sua pro administratione rerum pro dote filiae relictarum**, vide gl. 4. l. 23. tit. 13. par. 5.
- PATER ALIENANS** aliquam rem maiorae an in vita ipsius filius ad quem maiora pertinet possit agere contra eum vt non alienet rem illam, vide glo. 1. l. 2. tit. 2. par. 3.
- Pater quando poterit alienare bona aduentitia filij & ex quibus causis & an in tali alienatione requiratur iudicis decretum sicut in tutore**, vide glo. 5. l. 24. tit. 13. par. 5.
- Pater si alienasset bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni an filius possit contra venire**, vide glo. 10. l. 24. tit. 13. par. 5.
- Et quid si pater non alienauit sed alienanti consentit**, vide ibid. in fin.
- Pater si alienet bona sua in fraudem legitimae filiorum an filij sic alienata reuocare possint vsque ad legitimam**, vide gl. 13. l. 8. tit. 4. par. 5.
- Pater an & quando poterit alienare bona aduentitia filij & an ibi requiratur iudicis decretum sicut in tutore**, vide gl. 5. l. 24. tit. 13. par. 5.
- PATER DILAPIDANS BONA** aduentitia filij filius contra eum agere poterit in iudicio & quando, vide glossam. 12. l. 2. titulo secundo. partita. 3.
- Et quando patria aufertur administratio bonorum filij propter dilapidationem ipsius tunc illi non reseruatur vsus fructus sed ei dantur alimentata tantum**, vide in d. gl. 12.
- Pater si dilapidet bona sua an filij possint petere vt eis assignetur aliqua possessio patris pro alimentis**, vide glossam. 13. ad finem. l. 8. titulo quarto. partita. 5.
- Pater si plura dilapidauit ludendo an filij admittantur si velint illa reuocare factam ad eorum legitimam**, vide gl. 13. in fine. l. 8. tit. 8. par. 5.
- PATER DONANS**, & an teneatur aliquid filio donare tenipore emancipationis, vide gl. 6. l. 93. tit. 18. par. 3.
- Et an si donauerit teneat donatio ante quam iudicis decretum praecedat**, vide ibid. in gl. 7.
- Pater si donationem filio fecerit an tunc filius ad collationem adducere teneatur & quando**, vide gl. 6. l. 3. & gl. 10. & 3. l. 4. tit. 15. par. 6.
- Pater an possit aliquid suo filio in potestate donare & quid hodie per. l. tauri**, vide glo. 1. l. 3. tit. 4. par. 5.
- Pater faciendo donationem suo filio familias an videatur illum meliorare in tertia vel quinta parte bonorum per. l. tauri**, vide glo. 3. l. 3. tit. 4. partita. 5.
- Pater si filio suo libros donauerit an donatio teneat & an filius illam cum fratribus debeat communicare**, vide ibi. gl. 6. per illum tex.
- Pater an possit damnificare filium nasciturum per donationem omnium bonorum suorum**, vide gl. 2. l. 8. tit. 4. par. 5.
- Pater si magnam donationem fecerit vnico filio & postea alijs ibi nascatur an illi qui nascuntur postea illam reuocent & quando talis donatio non excedit tertiam & quintam partem bonorum & legitimam filij**, vide glossam quartam. column. 2. quaestio. 3. l. 8. titulo quarto. partita quinta.
- Pater si pro maritanda filia ei pro dote magna fecerit donationem an filij postea superuenientes illam reuocent**, vide ibid.
- Pater qui fecit donationem in defectum filiorum illam ipse reuocare poterit statim quod filius nascitur neque est necesse expectare mortem patris filius tamen ad reuocationem patre viuente non admittetur**, vide glo. 9. l. 8. tit. 4. par. 5.
- Pater an in vita vel in morte possit disponere de duobus quintis quando filios habet & quid si in vita sua aliquas modicas donationes fecerit & particulares an tempore mortis illae veniant in considerationem ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit vel alicui**, vide glossam duodecimam. in princ. & in col. 2. in princip. l. 8. tit. 4. par. 5.
- Et an pater possit fructus quos percepit ex rebus suis & illos habet tempore mortis alicui legare vel donare ita quod ille in quintam bonorum partem non computentur an vero ibidem computandi sint**, vide ibi. col. 2. in med. & col. 3.
- Pater neque remunerando non potest donare in preiudicium legitimae filiorum**, vide gl. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
- Pater si nomine dotis donationem filiae fecerit an illam reuocare possit propter ingratitudinem & quid in extraneo sic donante**, vide glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 5.
- PATER DOTANS** filiam generaliter ipsaque filia poenes eum habeat bona matris suae siue alia bona aduentitia quid tunc pater facere debeat ne videatur illam dotare de suis proprijs bonis sed filiae suae, vide glossam secundam. per tex. ibi. l. 2. titulo. 11. & glo. 2. column. 1. l. 8. partita. 4.
- Pater filiam dotare tenetur etiam si ipsa diues sit & quid si dotet ultra congruentiam**, vide gl. 2. l. 8. tit. 11. par. 4.

Septem Partitarum.

- Pater** an teneatur dotare filiam si sit bonorum suorum administrator, vi. ibidem & quid si protestetur quod dat filia dotem de bonis suis tantum & an per protestationem ab hac obligatione liberetur, vid. ibid.
- Pater** an teneatur dotare filiam naturalem & an ipsa mortua dos redeat ad hæredes patris, vide glossam secundam. colum. 2. l. 8. titulo vndecimo. partita. 4.
- Pater** an teneatur dotem dare filia in proprietate rerum an vero in vsu fructu vel nomine alimentorum de tempore ad tempus, vide ibidem.
- Pater** an teneatur filiam dotare si ipsa ab extraneo dotetur & quando, vide ibidem & an pater videatur exercere liberalitatem dotando filiam vide ibidem.
- Et** an teneatur illi dotem dare si religionem ingrediatur vel si nupsisset si ne consensu patris, vide dictam glossam secundam. colum. 2. in fine. l. 8. tit. 11. par. 4.
- Pater** filiam suam dotare debet si bene habeat unde illud facere possit neque auus paternus tunc tenebitur, vide ibid. in gl. 4.
- Et** si pater non possit illam dotare an auus paternus ad illud teneatur etiam de iure huius regni quo filius post contractum matrimonij liberatur a patris potestate, vid. ibid.
- Pater** filiam hæreticam dotare non tenetur, vide glossam. 3. l. 9. titulo. 11. partita. 4.
- Pater** si aliquid ab aliquo recipiat vt filiam suam cum aliquo in matrimonio collocet an illud per puellam repeti possit a patre, vide gl. 7. l. 9. tit. 11. par. 4.
- Pater** si stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio an tunc maritus dotem lucretur propter vxoris adulterium glossa. 1. l. 23. titulo. 11. partita quarta.
- Pater** qui pro filia dotem dedit an soluto matrimonio filijs existentibus dos ad illud require debeat, vide glossam. 1. per text. ibi. l. 30. titulo. 11. partita. 4.
- Et** quid si pater stipuletur dotem sibi reddi soluto matrimonio si filia postea emancipetur an dos postea ad patrem redire debeat, vide ibi. gloss. 2.
- Pater** si pro maritanda filia ei pro dote magnam fecerit donationem an filij postea super venientes illam reuocent, vide glossam. 4. col. 2. quæst. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
- Pater** licet teneatur dotare filiam nihilominus illud faciendo exercet liberalitatem, vid. d. gl. 4. col. 2. ad fin.
- Pater** si post mortem vxoris suæ filiam dotauerit an de suis bonis propriis vel de communibus dotasse videatur an possit de comunibus & quid si eius vxor adhuc viuat cum pater dotat, vide glossam. col. 2. ad fin. l. 6. tit. 10. par. 5.
- Et** quid si filia aliunde habeat bona an si a patre dotetur videatur de proprijs bonis patris dotare, vide ibid.
- Pater** an pro dote filia suæ data sit tacite obligatus & quando, vid. glo. 2. l. 23. tit. 13. par. 5.
- Pater** quando dicitur competenter dotare filiam & an meta sit legitima, vid. gl. 4. l. 5. tit. 7. par. 6.
- Pater** an teneatur redotare filiam quæ casu & sine culpa sua dotem amisit, vid. gl. 6. quæst. 1. l. 3. titu. 15. par. 6.
- Pater** si fecit maioriã de bonis suis dotatis prius filiabus pro vt licentia principis ad eam faciendam requirebat si postea bona in dote data cuiusda sint an filia possint agerere de euictione vel rescindere maioriã vid. ibi. gl. 13. quæst. 31.
- Pater** si ob dotandam filiam de licentia principis aliquam rem suæ maioriæ alienauerit vel ex alia causa & postea diues factus sit an teneatur illam vel aliam similem maioriã subrogare, vide glo. 4. col. 7. quæst. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
- PATER ALIMENTANS** & an teneatur alere filium si ipse filius partem sibi ad alendum datam male consumpsit, vid. gl. 3. l. 2. tit. 1. par. 1. & gl. 6. l. 2. tit. 19. par. 4.
- Pater** & mater filios alere tenentur & an hoc ad alios ascendentes pertinet & quid si filius sit incestuosus, vide gl. 1. l. 2. titulo. 19. part. 4. & gl. 5. l. 5. ibidem.
- Pater** si sit clericus an possit filium alere de fructibus sui beneficij, vid. d. gl. 1. d. l. 2. tit. 19. par. 4.
- Pater** an teneatur alere filium extra domum suam & quid si filius prodigaliter consumpsit partem suam, vid. ibi. gl. 6.
- Pater** an teneatur alere filium & eius vxorem indotatam eiusque liberos, vide. d. gl. 6.
- Pater** pro modo reddituum non pro modo valoris filium alimentare tenetur, vide. glo. 7. l. 2. tit. 19. par. 4.
- & quid si pater non habeat nisi tantum quod sibi sufficit an filium alimentare teneatur, vide ibidem. gloss. 8.
- Pater** propter inopiam excusatur vt filios alere non compellatur, vid. gl. 1. 4. per text. ibi. tit. 19. par. 4.
- Pater** filium alimentare tenetur licet auus diues sit, vid. glo. 2. per text. ibi. l. 4. tit. 19. par. 4.
- Pater** sicut tenetur filium spiritum alimentate sic & nepotem & pronepotes alimentare tenetur, vide glossam quintam. l. quintæ. titulo. 19. partita quarta.
- Pater** an debeat alimentari a filio suo spurio & an illum ad hoc cogere possit, vide glo. 6. l. 5. tit. 19. par. 4.
- Pater** per eandem causas filium alimentare non tenetur per quas illum ex hæredare potest, vid. gl. 3. l. 6. ibidem.
- Pater** an teneatur filium suum emancipare si ipse alere possit ex redditibus suis vel ex officio suo & an filius teneatur hunc victum proprijs manibus querere cum robustus sit, vide glossam quintam. l. 6. titu. 19. partita quarta.
- Pater** an teneatur filium alere quem iniudicio ordinario fecit pronuntiare illum non esse filium suum licet antea in iudicio summario contrarium fuerit iudicatum, vide gl. 4. l. 7. tit. 19. par. 4.
- Pater** an teneatur alere filium in studio contra ipsius patris voluntatem & mutuum quod filius recepit soluere teneatur gl. 7. l. 6. titulo primo. partita. 5.
- Et** quas expensas cum filio facere teneatur quando est habilis ad studium veleriam quando est in habilis, vid. d. gl. 7.
- Et** quid si creditor sciat filium alicuius cui aliquid mutuat non studere an tunc patrem obliget, vid. ibid. gl. 9.
- Pater** an possit alimenta denegare filio ingrato, vide glossam. 2. l. 4. titu. 7. par. 6.
- Pater** cogi potest vt filiam alimentet, vide glossam. 6. ad fin. l. 7. titulo. 13. partita. 6.
- Pater** tenetur alimentare & dotare filiam naturalem tantum in opem, vi. glo. 3. col. 1. in med. l. 18. tit. 16. par. 6.
- PATER VSUSFRUCTUARIUS**, & an pater habeat vsufructum si filius habeat beneficium ecclesiasticum & an illud habeat in illicite quæsit per filium, vide glossam quintam. l. 5. titulo decimo septimo. par. 4.
- Pater** si filio suo succedere non possit vt est in feudis an ex ea re patri vsufructus quærat, vid. gl. 5. col. 1. l. 5. tit. 17. par. 4.
- Pater** an habeat vsufructum in bonis maioricatus, vid. glossam. col. 1. l. 5. tit. 17. par. 4.
- Pater** debet habere vsufructum rerum filij si ipse fuerit religionem ingressus de quo pater a filio religionem ingrediente priuare non potest siue filius ingrediens religionem in hoc disponat siue non, vid. d. gl. 5. col. 1. ad fin.
- Et** quid si a conditore maioricatus dicatur quod vult vt bona dentur ipsi filio in quem maioriam fecit an tunc vsufructus quærat patri vel nõ vid. gl. 5. col. 1. l. 5. tit. 17. par. 4.
- Pater** an possit per filium suum præiudicari ex testamento suo in vsufructu aduentitiorum gl. 2. l. 13. tit. 1. par. 6.
- Pater** si ingrediatur religionem an extinguatur vsufructus quem in realia habet, vide glossam quintam. colum. 1. in medio. l. 5. titu. 17. partita quarta.
- Pater** non habet vsufructum in dote aduentitia filia neque de iure anti quo neque de nouo, vide glo. 5. col. 1. ad fin. l. 5. tit. 17. par. 4.
- Pater** an habeat vsufructum in dote filij si ei quærat propter iniuriam violati tori, vide. in dicta columna prima. in fin.
- Pater** licet in aliquibus casibus vsufructum habere non possit an debeat habere commoditatem illius iuris, vid. in dict. colum. 1. ad fin.
- Pater** in bonis castrensibus filij nullum ius habet & quare, vide glo. 7. per text. ibi. l. 6. titu. 17. parti. 4.
- Pater** an habeat vsufructum in bonis feudalibus filij vel in bonis maioratus ipsius, vid. glo. 1. legis. 7. titu. 26. partita quarta.
- PATER MILES** si testauerit in castrensibus an filium præterire vel ex hæredare possit, vid. glo. 8. in fin. l. 6. tit. 17. par. 4.
- Pater** miles siue paganus sit an & quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. partita. 6.
- PATER HAERETICVS** perdit patriam potestatem in filios, vi. glo. primam. l. 6. titu. 18. partita. 4.
- Pater** hæreticus vel schismaticus filios suos in potestate non habet nec eis poterit pupillariter substituere vid. glo. 5. l. 5. tit. 5. parti. 6.
- Pater** hæreticus si receptetur a filio qualiter puniri debet filius, glossa. 1. legis sextæ. titulo. 26. part. 7.
- Pater** si sit hæreticus an eius filij possint illi succedere, vide glossam secundam. legis septimæ. per text. ibi. titu. 7. par. 6.
- PATER EMANCIPAT**, & pater si filium suum emancipauerit poterit dimidiam partem vsufructus in bonis aduentitijs filij sibi reseruare qui etiam ex lege sibi debetur sed non est ita si filius exeat a patris potestate per contractum matrimonij, vi. gl. 6. l. 15. tit. 18. par. 4.
- Pater** an possit procuratorem constituere in filij sui emancipatione, vide gl. 2. l. 15. tit. 18. par. 4.
- Pater** an debeat prius interrogari de substantia emancipationis, vide glo. 4. dict. l. 15.
- Pater** cum filium emancipat an possit retinere sibi vsufructum bonorum

Index materiaram

- de cetero acquirendorum, vid. gl. 7. l. 15. tit. 18. par. 4.
- Pater** non potest filium infantem emancipare sine principis rescripto, vid. gl. 1. l. 16. tit. 18. par. 4.
- Et an ventrem vxoris possit quis emancipare ex principis rescripto, vide ibidem.
- Pater** in quatuor casibus filium emancipare cogitur & an in illis met casibus filius inuitus ad hoc possit compelli, vid. gl. 1. l. 18. tit. 18. par. 4.
- Pater** si dilapidet bona filij an propter hoc compellatur illum emancipare, vid. ibid. & an illis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorum subsidium, vid. ibid.
- Pater** an possit prohibere filij primi gradus ne detrahant trebellianicā, vid. gl. 1. in fin. & gl. 9. l. 8. tit. 11. part. 6.
- Pater** cogitur filium suum emancipare si asperere & crudeliter illum castigauerit, vid. gl. 2. per tex. ibi. l. 18. tit. 18. par. 4.
- Pater** quando poterit filium suum emancipatum in suam potestatem reducere, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 19. tit. 18. par. 4.
- Et non ita de iure naturali alimenta parentibus debentur sicuti debentur filijs, vid. gl. 3. in proœmio tit. 19. par. 4.
- PATER IN OPS** si habeat patrem & filium diuites quis eorum illum alimentare tenebitur, vid. gl. 2. in fin. l. 2. tit. 19. par. 4.
- Pater** pauper an possit filium diuitem substituere pupillariter glo. 2. l. 5. tit. 5. par. 6.
- Pater** inops an propter eius inopiam excusetur nec filios alere compellatur, vid. glo. 1. 4. per tex. ibi. tit. 19. par. 4.
- PATER PRODITOR** si crimen prodicionis committat an filij propter hoc puniantur eadem pœna, vid. glo. 12. tit. 25. par. 4.
- Pater** si committat prodicionem an & quando eius filij & quales propter hoc puniantur glo. 1. 2. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
- PATER PROHIBENS**, & an pater si de tertio bonorum fecerit maioriā in filium cum prohibitione alienationis an hæc talis prohibitio impediatur dominij translationem vel non, vid. gl. 5. l. 43. vid. supra in princ. tit. 5. par. 5. vide in verb. **PATER FACIENS** maioriā, vide supra in princ. istius columnæ.
- PATER RECIPIENS** emphyteosim pro se & suis filijs & hæredibus an exigatur quod filij etiam sint hæredes vt in emphyteosim succedere possint, vid. glo. 5. col. 2. quæst. 2. l. 28. tit. 8. par. 5.
- Et quid si filij sint inæqualiter instituti in hæreditate an æqualiter succedant in emphyteosi, vid. ibid. in gl. 3.
- Pater** qui recepit emphyteosim pro se & vno filio nominato possit postea variando alium nominare, vid. gl. 1. l. 25. tit. 9. par. 6.
- Pater** qui recepit emphyteosim pro se & filijs suis & nepotibus si postea rem vendidit irrequisito domino an cadat a iure suo & an ex hoc præiudicet filijs & nepotibus, vid. gl. 3. in fin. l. 29. tit. 8. par. 5.
- PATER TESTATUR ALIAS TESTAMENTO.**
- Pater** eodem modo & cum eisdem solennitatibus testare debet inter filios ac si testasset inter extraneos, vid. gl. 2. l. 7. tit. 1. par. 6.
- Pater** si diuidat hæreditatem inter filios suos, debet illud coram duobus testibus rogatis facere, glo. 4. ibidem.
- Pater** si inter liberos testetur an primum testamētum per secundum tollatur, & quando: & quid si aliud non fecit sed tantum primo derogauit, vide gloss. l. 8. tit. 1. partita sexta.
- Pater** an possit per filium præiudicari ex testamento suo in usufructu ad uenturiorum, & an pater habeat fructus bonorum ad uenturiorum filij ingredientis religionem, vide gl. 2. l. 13. titulo primo. partita 6.
- Pater** qualiter testetur si sit monachus glo. 7. & 8. cum alijs ibi. l. 17. tit. 1. partita 6.
- Pater** si in testamento suo impediatur filio testamenti factionem qualiter ei consulatur, vid. gl. 5. l. 27. ibi.
- Vide in verb. **PATER MAIORIAM** & in verb. **PATER EX HÆREDANS.**
- PATER FACIENS MAIORIAM** & an pater habeat usufructum in bonis maioratus sui filij vel feudalibus, vide glo. 1. l. 7. tit. 26. par. 4.
- Pater** si cum consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriā de licentia regis aliquam rem maioris vendat an propter hoc filius consentiens sibi præiudicet quo ad prætium & quando sic, vide glo. 1. col. 2. quæst. 8. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pater** si rem maioris alienauerit quam filius euincit postea quia sine Regis facultate vendidit vel illa erat male impetrata an res sic euicta penes filium debeat remanere vel penes patrem, vid. glo. 1. col. 2. quæst. 9. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pater** si in fraudem filij maioris aliqua bona maioris alienauerit an ipso moriente filius maior istius filij agere possit reuocatoria contra fraudem alienantis licet fraude eius respectu facta non fuisset, vid. glo. 1. col. 2. quæst. 20. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pater** si cum haberet maioriā de licentia regis dotem filie suæ dandam inde deduxit an ad aliud ibidem reponendum teneatur si peruenit postea ad pinguiorem fortunam, vide glo. 1. col. 3. quæst. 43. l. 10. tit. 26. partita 4.
- Pater** si de tertio bonorum fecerit maioriā in filium cum prohibitione alienationis an hæc talis prohibitio impediatur dominij translationem vel non, vid. gl. 5. l. 43. tit. 5. par. 5.
- Pater** si fecerit maioriā in filium ultra tertium & quintum bonorum sine principis licentia pro illa tamen principi supplicauit & ante concessionem mortuus fuit an si postea illam princeps concesserit valeat talis maioria, vid. gl. 4. l. 21. tit. 1. & gl. 3. col. 11. quæst. 24. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Pater** si fecerit maioriā in filium primogenitum in primo testamento & postea in secundo testamento illam reuocauerit & filium quem maioriā fecerit in tali secundo testamento præterierit an talis maioria valeat ex quo secundum testamentum iure non tenuit, vide glo. 4. l. 22. tit. 1. par. 6.
- Pater** si fecit maioriā in filium suum maiorem cum licentia principis & postea de tertio & quinto bonorum in secundo testamento aliam maioriā fecerit in alium filium an prima maioria per secundam videatur reuocata gl. 4. l. 22. tit. 1. par. 6.
- Pater** si faceret maioriā sub conditione & conferendo verba in futurum an talis institutio maioris valeat, vide glossam. 2. in fine. l. 11. titulo 3. partita 6.
- Pater** non potest instituere maioriā in filium incestuosum vel spurium cum legitimabitur, vide glo. 7. columna. 2. post medium. l. 19. titulo 3. partita 6.
- Pater** qui ex Regis facultate maioriā facit in vnum ex filijs etiam si alij filij grauentur in legitima qualiter tunc debet alijs filijs suam legitimam relinquere & an in proprietate & in qua quantitate & quid si filij alij de possint se alimentare, vide glo. 1. l. 11. col. 2. tit. 4. par. 6. & gl. 3. col. 1. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Pater** si fecit maioriā de domo sua in qua continuo habitabat an veniant etiam domus aliæ quæ erant illius appendices, vide gl. 13. l. 23. tit. 9. par. 6.
- Pater** si faciendo maioriā in vnum ex filijs alios multum grauat peccat mortaliter, vide gl. 3. col. 1. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Pater** si a Rege habet licentiam ad faciendam maioriā an tunc possit diminueri legitimam filij in minoribus ordinibus constituti tempore datæ licentiæ, vid. ibid. gl. 3. col. 2. quæst. 1.
- Pater** si habet licentiam ad faciendam maioriā de certis bonis an tunc vigore talis facultatis possit facere maioriā in tertia parte bonorum de alijs bonis, vide glossam tertiam, columna. 2. quæstio. 3. l. 32. titulo 9. partita 6.
- Pater** si de licentia primogeniti regis viuente patre maioriā fecerit postquam ipse patri in regno successit an maioriā teneat, vide ibidem in quæstione. 4.
- Pater** cum impetrat licentiam ad faciendam maioriā an debeat facere mentionem de posthumis nascituris, vide ibidem in quæstione sexta. dict. glo. 3.
- Pater** qui de licentia Regis facit maioriā an possit dare potestatem filio vt eligat ad maioriā vnum ex filijs suis quem ipse velit, excluso maiore, vid. gl. 3. col. 6. in med. quæst. 9. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Et an filius naturalis admittatur ad maioriā si pater ad eam filium suum maiorem vocauerit & ceteros descendentes iure primogenituræ, vid. ibid. col. 6. quæst. 9.
- Et an tunc pater possit eligere filium inimicum regis vt in maioria succedat, vide ibidem.
- Pater** an possit facere maioriā in filium quando licentia regis de filijs tantum faciebat mentionem, vid. in. d. col. 6. quæst. 10.
- Et quid si in impetratione licentiæ ad faciendam maioriā non sit facta mentio de eo scilicet quod possit filiorum legitimam grauare an tunc pater illud licite facere possit saltem si in facultate dictum sit quod possit illam libere facere, vid. in. d. glo. 3. col. 6. in fine. l. quæstio. 11. 32. tit. 9. partita 6.
- Pater** cui data fuit licentia ad faciendam maioriā cum alias testamentum facere non possit an per hoc ad illud faciendum habilitatus videatur, vide de ibid. quæst. 12.
- Pater** si obdotandam filiam de licentia principis aliquam rem suæ maioris alienauerit vel ex alia causa & postea diues factus sit an teneatur illam vel aliam similem in maioria subrogare, vid. gl. 4. col. 7. quæst. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Pater** si impetret a rege licentiam ad faciendam maioriā in vnum ex filijs an tunc possit duas maiorias facere in duos vel plures filios vigore talis licentiæ sic ei datæ, vide glo. 3. col. 7. quæst. 13. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Et quid si licentia data fuerit vt possit maioriā in duos vel plures filios facere an tunc illam facere possit in vnum tantum, vide ibid.
- Et an pater vigore talis licentiæ possit maioriā facere in filium in potestate per viam donationis vel in posthumum vel in filium existentem apud hostes, vide in dict. gloss. 3. col. 8. quæst. 14. l. 32. titulo 9. partita sexta.
- Pater** qui habuit licentiam ad faciendam maioriā in vnum ex filijs an illam in nepotem facere possit & quando, vide ibid. in quæst. 15.

Septem Partitarum.

- Pater si de licentia principis faciat maiorem in filium post cuius mortem vocavit nepotem eius filium si filius in vita patris decedat nondum habita maioria an tenebit constitutio in personam nepotis, vid. d. gl. 3. col. u. 9. quæst. 16. l. 32. tit. 9. par. 6.**
- Pater qui habuit a principe licentiam ad faciendam maiorem in filium quem elegerit an si semel elegit poenitere possit vel si electus decedat possit alium sine noua facultate eligere & quando non, vid. gl. 3. col. 9. quæst. 17. l. 32. tit. 9. par. 6.**
- Pater si habuit a principe licentiam ad faciendam maiorem in filium suum illum nominando an possit pater illo mortuo in alium filium illam facere vigore talis licentiæ, vid. in d. col. 9. quæst. 18.**
- Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine vocauit an in eum vigore talis facultatis maioria fieri possit, vid. ibid. quæst. 19.**
- Et quid si facultas dicat ut possit maiorem facere libere pro ut ipse voluerit an tunc possit illam facere in filium spurium vel contra regulas iuris ciuilibus vel similiter, vide ibidem in columna decima. quæstione vigesima sexta.**
- Pater si habuit licentiam ad faciendam maiorem & talem licentiam cancellauit vel incidit an si postea poeniteat & velit illam valere valeat vel de nouo alia licentia necessaria sit, vid. d. gl. 3. col. 10. quæst. 21. d. l. 32. tit. 9. par. 6.**
- Pater qualiter faciet quando vult impedire ne princeps in posterum de successoribus suis licentiam alienandi res maioris ex nulla causa, vide ibid. quæst. 23.**
- Pater si sine principis licentia maiorem fecit si post eius mortem illam princeps confirmauerit an teneat, vide ibidem in quæstione. 24. & in quæstione. 47.**
- Pater si sine licentia fecit maiorem in filium de tertia parte bonorum vel in plus si postea ante principis confirmationem siue declarationem decedat ambo an ipse filius aliquam partem ad suos hæredes transferat saltem illam tertiam partem, vid. d. glo. 3. quæst. 25. l. 32. titulo nono. partita. 6.**
- Pater qui habuit licentiam faciendi maiorem si dicat illam tantum facere de tertia & quinta parte bonorum si excedat an sustineatur maioria, vid. ibid. in quæst. 28.**
- Pater si habens licentiam faciendi maiorem illam fecit & postea impetrauit huius licentiæ reuocationem an per solam impetrationem reuocare videtur, vid. in d. quæst. 28.**
- Pater si fecit maiorem in vnum filium imposito sibi grauamine si postea illam reuocauerit & in alium filium fecerit & nihil de grauamine dicat an videtur repetitum, vide in d. glo. 3. col. 12. in fine. quæst. 29. l. 32. tit. 9. par. 6.**
- Pater si fecit maiorem de bonis suis dotatis prius filiabus pro ut licentia regis ad eam faciendam requirebat si postea bona in dotem data euita sint an filia possit agere de euiditione vel rescindere maiorem, vid. ibid. col. 13. quæst. 31.**
- Pater si ex regis priuilegio faciat maiorem in duos filios spurios an inde factum vnus alter habeat totum per ius accrescendi, vid. gl. 6. col. 2. quæst. 3. l. 33. tit. 9. par. 6.**
- Pater si postquam fecit maiorem de pluribus rebus voluntarie vnã alienauit an si postea illam rehabeat reincident in maiorem, vid. gl. 1. l. 4. col. tit. 9. par. 6.**
- Pater si ex domo sua principali fecit maiorem & eam vendidit aliam emendo an illa subrogetur loco primæ, vide d. gl. 1. d. l. 40.**
- Pater an & quando videtur excludere feminas a successione maioris & quando possit vel non & quid in dubio vocatis filiis: & an statutum vel præceptum de excludendis feminis sit odiosum vel non & alia infinita in hoc, vide glossam tertiam. l. tertiam. titulo decimo tertio. partita sexta.**
- Pater si cum haberet filium & filiam fecerit maiorem in filiam an valeat vel non, vide dict. glo. 2. col. 3. in princip. quæst. 2. d. l. 13. tit. 13. partita sexta.**
- Pater an succedat in filij sui maioria. vide glossam primam. l. 4. titulo. 13. partita. 6.**
- PATER MONACHVS RELIGIOSVS alias RELIGIONEM INGRESSVS. & an pater habeat fructus bonorum filij ingredientis religionem, vid. gl. 2. l. 13. tit. 1. par. 6.**
- Pater si sit religionem ingressus qualiter testare possit & quam partem filijs & monasterio relinquere possit, vid. glo. 7. & 8. cum alijs ibi. l. 17. tit. 1. par. 6.**
- Pater si sit professus religionem an statim legitima debeatur filijs vel post eius mortem naturalem, vid. gl. 9. d. l. 17.**
- Pater si ingrediatur religionem an statim extinguatur vsus fructus quem in re aliqua habet, vid. glo. 1. in medio. l. 5. tit. 17. par. 4.**
- Et tunc quando ipse capax non est consolidabitur vsus fructus cum sua proprietate, vid. d. glo. 5. col. 1. in medio.**
- Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere & quid si non sit monachus, vid. gl. 2. l. 5. per text. ibi. tit. 5. par. 6.**
- PATER SVBSTITVIT & pater si vulgariter substituerit filio suo in sua legitima an per hoc aliquo onere illam prægrauasse dicatur, vide gl. 1. in fine. l. 11. tit. 4. par. 6.**
- Et quid si a patre filius fuerit vulgariter vel compendiose institutus & a primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vid. ibi. gl. 2.**
- Et an in residuo ultra legitimam possit fructus conditionaliter institui & qualiter istud fieri possit, vid. ibi. gl. 4. & 5.**
- Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere & quid si non sit monachus, vid. gl. 2. l. 5. per text. ibi. tit. 5. par. 6.**
- Pater si sit vilis persona an possit pupillariter filios suos substituere & quando, vid. d. gl. 2. ad fin.**
- Pater pauper & mendicus an possit pupillariter substituere filio diuiti, vide ibid. in fin.**
- Pater quibus filiis substituere possit pupillariter, vide ibidem in glossa tertia.**
- Pater quo tempore filios in potestate sua habere debeat ut eis pupillariter substituere possit, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.**
- Pater an possit posthumum suum pupillariter substituere & quando, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.**
- Pater schismaticus vel hæreticus filios suos in potestate non habet neque eis pupillariter substituere poterit, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.**
- Pater siue miles siue paganus sit an & quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, vid. ibid.**
- Et an valeat iure fideicomissi quando pupillariter facta non valuit, vide ibidem.**
- Pater an possit filium substituere pupillariter quando ipse exiit ab eius potestate per dignitatem, vid. d. gl. 5. in fin.**
- Et que requirantur ad hoc scilicet ut pater filiis suis pupillariter substituere possit, vid. gl. 6. ibi. per illum text. l. 32. tit. 9. par. 6.**
- Pater per que verba substitutionem pupillarem facere possit & quis probet filium in pupillari ætate decessisse, vid. ibi glo. 7. 8. & 9.**
- Pater an possit a substituto filij sui ex hæredati aliquid relinquere vel ab ipso in aliquo grauari, vid. gl. 4. & 5. l. 6. ibi.**
- Pater naturalis & legitimus an filio substituere possit, vid. gl. 4. cum alijs ibi. l. 9. per illum text. tit. 5. par. 6.**
- Pater an possit minori tempore taxare metam pupillaris substitutionis, vid. glo. 2. l. 10. ibid.**
- Pater si filio suo impuberi pupillariter substituerit & eius testamentum ex causa præteritionis vel ex hæredationis rumpatur an substitutio pupillaris conferuetur, vid. gl. 15. ibi per illum text.**
- Pater potest filium suum furiosum exemplariter substituere & quando non & quid si illum ex hæredati, vid. glo. 1. & 2. cum alijs ibi. l. 11. ibid. tit. 5. par. 6.**
- Pater filio suo substituerit vulgariter an per hoc illum præterisse vel instituisse dicatur, vid. gl. 2. col. 2. l. 5. par. 6. tit. 8.**
- Pater an & quando a substituto filij ex hæredati aliquid legare possit, vid. gl. 3. tit. 9. par. 6.**
- PATER GRAVATVS RESTITVERE an possit duas quartas deducere legitimam scilicet & trebellianicam, vid. gloss. 23. l. 12. titulo. 5. partita. 9.**
- Pater si cum iure regni teneatur tertiam partem bonorum filij cum ipse voluerit restituere si ipse illud ita facit an ex tali tertia partem possit quartam trebellianicam deducere, vide ibid.**
- Pater quando grauatur hæreditatem restituere an si ex ea fructus percipit illos in suam legitimam computare teneatur, vide glo. 8. l. 8. tit. 11. partita. 6.**
- PATER OCCVPANS bona filij iure peculij an ad confessionem inuentarij teneatur, vid. gl. 1. l. 5. tit. 6. par. 6.**
- PATER EXHÆREDANS ET EXHÆREDATVS. Pater an possit ex hæredare filiam contrahentem matrimonium ante vigesimum quintum annum eo inuito saltem quando ipse pater illam cum alio digno volebat desponsare & ipsa noluit & post ea cum indigno nupsit, vid. gl. 4. l. 10. tit. 1. par. 4.**
- Et quid si cum aliquo clandestine contraxit an stante lege tauri pater illam exhæredare possit, vide ibid. in fin.**
- Pater an possit exhæredare filium masculinum contrahentem matrimonio eo inuito eodem modo sicut est in filia, vide glo. 7. l. 11. per text. ibi. tit. 1. par. 4.**
- Pater si exhæredetur an nepos cui hæreditas defertur acquirat patri vsu fructum, vid. gl. 5. l. 5. tit. 17. par. 4.**
- Pater si cum iusta causa a filio fuerit exhæredatus extraneo hærede instituto an talis hæres patrem alere debeat quando in summam egestatem deuenit, vid. gl. 6. l. 6. tit. 19. par. 4.**
- Et an defunctus filius ad alimentandum teneatur si viueret & iustam causam exhæredandi habet, vide ibid.**
- Et an tunc hæres extraneus teneatur si sint nepotes vel alij qui patrem iure sanguinis alere tenentur, vide ibid. in gl. 7.**

Index materiarum

- Pater** si prætereat vel sine causa exheredet filium emancipatum ita eius testamentum rumpitur ac si suus esset filius gloss. 2. l. 20. titulo sexto. partita. 9.
- Pater** si filium vel filiam iniuste exheredauerit eius testamentum non valet & potest querelari glo. 2. l. 1. tit. 7. par. 6.
- Pater** si maledicat filium an per hoc dicatur illum exheredare, vide glo. 3. d. l. 1.
- Pater** an habeat necesse exheredare nepotem quando filius suus obtinet primum locum in successione, vide glo. 4. l. 1. tit. 7. par. 6. & glo. 1. l. 1. titulo. 8. par. 6.
- Pater** an possit filium in codicillis exheredare & quando sic, vide glo. 1. l. 2. tit. 7. par. 6.
- Pater** si filium in testamento exheredauit an exhereditio teneat si ex aliqua causa testamentum rumpatur, vid. ibi. gl. 2. & 3.
- Pater** non potest posthumum exheredare & quare, vid. glo. 1. l. 16. tit. 6. & gl. 5. l. 2. tit. 7. par. 6.
- Pater** si filium suum exheredauerit qualiter illum nominare & ostendere debeat & quibus signis ut exhereditio valeat, vide glo. 1. 3. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
- Pater** ex pluribus causis filios exheredare potest de quibus per gl. 1. 4. & 1. 5. & 1. 6. per illas. l. l. tit. 7. par. 6.
- Pater** si causam ingratitudinis commiserit ex quo a filio possit exheredari an a filio alimenta petere possit & an perdat ius paternum, vide gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 6.
- Pater** an possit filium exheredare ex alijs causis eque grauioribus expressis vid. d. gl. 2. d. l. 4. & glo. 3. l. 8. tit. 7. par. 6.
- Pater** qui ex iusta causa filium exheredauit an exhereditationem reuocare videtur si secum eo reconciliauit, vid. d. glo. 2. in fin. d. l. 4. titulo septimo. partita. 6.
- Et** quid si patrem non percussit sed manum tantum leuauit minando, vid. d. gl. 3. d. l. 4.
- Pater** qui propter ingratitudinem filij illum exhereditat locum & tempus commissæ ingratitudinis probare non tenetur hæres vero sic, vid. glo. 15. d. l. 4.
- Pater** an possit exheredare filiam non renuntiantem Velleianum & fideiubentem pro eo cum esset carceratus, vid. gl. 18. d. l. 4.
- Pater** an & quando poterit filiam exheredare quæ luxuriosam vitam eligit & plura in hoc, vid. gl. 5. & 6. d. l. 5.
- Et** quid si ante mortem patris se correxit an exheredari possit & an patrem dotari vel alimentari debeat, vid. ibi. gl. 7.
- Pater** an possit filiam exheredare quæ cum esse ætatis. 25. annorum cū indigno matrimonium contraxit, vid. gl. 8. d. l. 5.
- Pater** si plures causas exhereditationis contra filium expresserit an sufficiat vnam tantum ex eis probare, vid. gl. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.
- Pater** quando dicitur filium exheredare ante gradum vel post vel in gradu & quid si fiat post omnes gradus vel ante cuius effectus sit & an tunc admittatur probatio in contrarium, vid. gl. 2. & 4. l. 9. ibid.
- Pater** an debeat filium exheredare ab omnibus hæredibus vel an exhereditatio teneat si ab vno tantum fiat, vid. d. gl. 4.
- Pater** qui exheredauit filium ingratum ipse causam ingratitudinis probare tenetur & quare & an eius hæres, vid. gl. 6. 7. & 8. l. 10. per tex. ibid. tit. 7. par. 6.
- Pater** an & quando & ex quibus causis a filio exheredari potest, vid. gl. 1. l. 11. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
- Pater** si filium præterijt & neminem hæredem instituit an legata tunc debeantur, vid. gl. 7. col. 2. l. 7. tit. 8. par. 6.
- Et** an institutio valeat in quinta parte etiam si testamentum rumpatur ex aliqua parte, vid. d. gl. 7. in fin.
- PATER TUTOR VEL CURATOR**, & pater quando filijs suis tutorem non dedit quis ad hoc admittatur, vide glossas. l. 9. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
- Pater** cum datur tutor filijs an satisfacere teneatur, vide glo. 5. colum. 2. in princip. d. l. 9.
- Pater** si filio plures tutores reliquit an & quando tunc iudex vnum ex eis eligere possit & ei administrationem concedere, vide glo. l. 11. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
- Pater** an admittatur ad tutelam alicuius minoris quando eius filius est debitor minoris, vide glo. 5. in medio. l. 14. tit. 16. par. 6.
- Pater** an filio suo minori debitorem suum sibi procuratorem dare possit & quando, vide gl. 6. l. 14. tit. 16. par. 6.
- PATER NVTRIRE** quando filium debeat quando vero istud ad matrem pertineat & quid in filijs spurijs, vide glo. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 19. partita. 4.
- PATER NEGANS** aliquem esse suum filium qualiter contrarium probet & an statim filio alimenta præstare debeat, vide glossam. l. 1. 7. tit. 19. per tex. ibi. par. 4.
- PATENA** debet benedici, vide glossam primam. l. 14. titulo quinto. partita. 1.
- PATIENTIA QUID** sit & plura de hac virtute, vide glossam. l. 1. 9. tit. 5. par. 2.
- Non tamen debet quistantum pati quod se contemnibilem reddat, vide ibidem.
- PATIENTES** qui proprie dicantur, vide glossam primam. l. 9. titulo. 5. partita. 2.
- PATRIA** est vnicuique dulcissima & vnicuique videtur esse præstantior sua patria propria quam alia & amor patriæ & hominum naturalium confert ad conseruationem eorum quæ natura producit in patria illa, vide glo. 3. l. 1. tit. 24. par. 4.
- Et** impius est qui propriam patriam negligit, vide d. glo. 3. d. l. 1. titulo. 4. partita. 4.
- PATRIA POTESTAS** non est in episcopis, vide glossam. l. per tex. ibi. l. 65. tit. 5. par. 1.
- Patria** potestas an se extendat ad filios clericos & quid si illi sint episcopi vid. gl. 6. ad finem. l. 4. tit. 19. par. 4. & gl. 2. l. 14. tit. 18. par. 4.
- Patria** potestas facit ut taciturnitas filij adoptati pro consensu habeatur, vid. gl. 2. l. 1. tit. 16. par. 4.
- Patria** potestas est diuino nexu copulata & de ea, vid. gl. 1. in proemio tit. 17. par. 4. per tex. ibi.
- Patria** potestas perditur per crimen hæresis patris, vi. gl. 11. l. 6. tit. 18. par. 4.
- Patria** potestas an finiatur per dignitatem a filio adeptam & qualis ista dignitas esse debeat & an in odiosis vel in commodosis istud procedat vid. gl. 1. l. 7. ibidem.
- Patria** potestas an amittatur si pater filium suum dereliquerit & ad ecclesiam portas vel alibi illum eiecerit, vide glossam. l. & 2. l. 4. titulo vigesimo. par. 4.
- Et** in quantum tempus illum petere debeat ut patriam potestatem nõ admittat, vid. gl. 3. ibidem.
- Patria** potestas & an cum hodie sit sublata differentia emancipationis & patriæ potestatis in successione ab intestato adhuc darent effectus iustitatis & in quibus, vid. gl. 2. l. 21. tit. 3. par. 6.
- Patria** potestas an expiret per contractum matrimonij filij sui ante ipsius velationem & quid si post matrimonium remansit in domo sui patris, vide glo. 4. l. 5. tit. 5. par. 6.
- PATRIARCHA** maior est in dignitate quolibet episcopo, vid. gl. 1. l. 9. tit. 5. par. 1.
- Patriarcha** quam potestatem habeat in diocesisibus suorum episcoporum vid. gl. 1. l. 9. tit. 5. par. 1.
- Patriarcha** in sedendo debet præferri cardinalibus, vid. glo. 4. in princip. l. 9. tit. 5. par. 1.
- Patriarcha** iurisdicctio in suffraganeis quæ sit, vide glossam. 2. l. 10. titulo. 5. partita. 1.
- Patriarcha** punit episcopum siue archiepiscopum in criminalibus leuibus in alijs vero solus papa, vid. glo. 8. d. l. 10.
- Patriarcha** & archiepiscopus idem sunt, vide gl. 9. ibidem.
- Patriarcha** seu primas & si maior sit archiepiscopis in iure non ita est in episcopis subditis archiepiscopis, vid. gl. 1. l. 10. tit. 5. par. 1.
- Patriarchales** quatuor sedes quid designent, vi. glossam primam. l. 12. tit. 5. par. 1.
- Patriarcha** quando possit de nouo constitui, vid. gl. 2. ibidem.
- Patriarcha** qui præferantur alijs in sedendo siue in alijs, vide glossam tertiam. ibidem.
- Patriarcha** quæ possint facere extra prouinciam suam, vide glossam. l. 14. tit. 5. par. 1.
- Patriarcha** minor est archiepiscopo, vide glossam primam. l. 15. titulo. 5. partita. 1.
- Patriarcha** non potest promoueri in archiepiscopum secus econtra, vide ibi.
- Patriarcha** sunt ad instar regum & an sint personæ spectabiles vel illustres, vid. gl. 2. l. 3. tit. 14. par. 4.
- Patriarcha** a quo consecratur, vide glossam finalem. l. 28. titulo quinto. partita. 1.
- PATRIMONIUM** Regis est triplex, vide gl. 3. l. 1. titulo decimosextimo. par. 4.
- Patrimonium** filij an vendi debeat & ad vendendum ipse compellatur ut patrem alere possit, vid. gl. 12. l. 2. tit. 19. par. 4.
- Patrimonium** Regis est duplex vnum fiscale aliud priuatum de quibus, vid. gl. 2. l. 13. tit. 9. par. 6. & gl. 2. l. 10. tit. 19. par. 6.
- Et** an ea quæ Regi accedunt iure confiscationis suæ sint, & ab eo alienari possint, vid. ibid. & quid in redditibus suis vide ibidem.
- Et** an ea quæ sunt de principis patrimonio per aliquem legari possint, vide ibid.
- Patrimonium** regale an possit alienari per principem vel de eius mandato, vide glo. 3. & glo. 7. l. 14. tit. 9. part. 6. & glo. 2. l. 10. titulo. 18. & glo. 1. l. 28. tit. 11. par. 3.
- PATRINVS VEL PATRINI** an possint esse monachi, vide glossam. 6. l. 6. tit. 4. par. 1.

Septem Partitarum.

- Patrini** in baptismo sunt fidei iussores paruulorum ad instruendum eos. vide gl. penul. d. l. 6. tit. 4. par. 1. & gl. fi. l. 3. tit. 7. par. 4.
- Patrini** non semper tenentur ad instruendum filios & quando sic. vide d. gl. penul. d. l. 6. tit. 4. par. 1.
- Patrini** an possint esse plures in baptizando aliquem. vide gl. l. 7. tit. 4. par. 1. & gl. 3. per tex. ibi. l. 1. tit. 7. par. 4.
- Patrini** quid docere debeant baptizatis & qualiter eos instruere teneantur qui sunt fidei iussores pro eis apud deum. vide glossam tertiam. l. 3. tit. 7. par. 4.
- Patrinus** vide supra in verb. **COMPATRES.** & in verb. **PATER** spiritualis. & in verb. **PATRONVS.**
- PATRONVS** ecclesie an debeat consentire in venditione alicuius rei immobilis sue ecclesie. vide gl. 6. l. 68. tit. 18. par. 3.
- PATRONVS LIBERTI** si per pactum expresse renuntiet iuri reuocandi libertum in seruitutem ob ingratitudinem an valeat. vide glo. l. 29. tit. 11. par. 5.
- Patronus** & si permutatio beneficiorum fiat sine consensu patroni an teneat. vide glo. 8. l. 2. tit. 6. par. 5.
- Patronus** hereticus si ad fidem reuertat an recuperet ius patronatus, & alia bona. vide gl. 3. col. 2. q. 2. l. 2. tit. 26. par. 7.
- Patronus** si sibi heredem instituerit libertum suum an frater ipsius testatoris possit illud testamentum querelare & quando. vide glossam. 3. l. 2. tit. 8. par. 6.
- Patronus** an liberti tutores dari possint. vide glossam primam. legis. 3. titulo. 16. part. 6.
- Patronus** si datus sit tutor sui liberti an satis dare teneatur. vide glo. 5. col. 2. in prin. l. 9. tit. 16. par. 6.
- Patronus** ex quibus causis libertum suum ad seruitutem reducere possit. vide gl. 3. cum sequent. l. 9. per tex. ibi. tit. 22. part. 4.
- Et** qualis debeat esse iniuria siue offensa & an in faciendo vel in non faciendo. vide gl. 4. ibidem.
- Et** quid si libertus fuit factus clericus an & post in seruitutem reuocetur. vide ibidem gl. 6.
- Patronus** liberti an a liberto alii debeat si ipse ad inopiam peruenerit. vide gl. 14. l. 7. tit. 22. par. 4.
- Patronus** an ex iusta causa libertum in seruitutem reducit an illud propria autoritate facere possit an vero iudicis sententia requiratur. vide glo. 7. l. 9. tit. 22. par. 4.
- Patronus** non poterit filium suum in seruitutem reducere ob ingratitudinem commissam quando alius illum redemit. vide ibidem gl. 9.
- Patronus** si cum posset ingratum libertum in seruitutem reducere si illud facere nolit, sed de eo iudicio queratur an debeat audiri. vide. d. glo. 9. l. 9. tit. 22. par. 4.
- Patronus** an liberto decedenti sine testamento succedat si libertus fratrem liberum habeat. vide gl. 1. per tex. ibi. l. 10. tit. 22. par. 4.
- Patronus** an aliquid in bonis liberti clerici prætendere possit. vide ibid. gl. secunda.
- Patronus** amittit ius patronatus in libertum si perpetuo fuerit exulatus & alijs multis modis de quibus per glossam sextam. cum alijs ibi. l. 11. tit. 22. part. 4.
- Patronus** quando amittat ius patronatus si a liberto operas exegerit, & an istud ius perdatur ex sola impositione si non fuit peruentum ad exactionem. vide gl. ibidem. 9.
- Patronus** si pro operis aliquid a liberto exegerit an amittat ius patronatus ut non possit contra tabulare testamentum liberti & etiam ius succedendi illi ab intestato. vide glossam decimam. dict. l. 11. per textum ibi. tit. 22. par. 4.
- Et** idem quod dicitur in patrono habet locum in filijs vel alijs descendētibus & in cognatis. vide ibidem gl. 12. per tex. ibi.
- PATRONVS FISCO** quis esse dicatur & de eo. vide in. l. 12. tit. 18. par. 4. & in. l. 7. tit. 9. par. 2.
- PATRONVS** ecclesie principalis cui aliqua vnitur an efficiatur patronus ecclesie vnite. gl. 7. l. 13. tit. 5. part. 1.
- Patroni** consentire debent in vnione ecclesiarum in quibus tale ius habent. vide gl. 10. d. l. 13.
- Patronus** presentans indignum qua poena feriatur, & an presumatur quod presentans sciebat conditionem presentati. gloss. 2. colum. 2. l. 25. tit. 5. part. 1.
- Patroni** ecclesiarum non se intromittunt in eligendis ministris ad seruiendum ecclesiam sed solus rector. gl. 1. in fi. l. 6. tit. 6. par. 1.
- Patronus** qui ecclesie sue dotem necessariam relinquit aliquam pensionem sui seruitij illi imponere non potest etiam de licentia episcopi. glo. l. 55. tit. 6. par. 1.
- Patronus** ecclesie eam dotare debet & ante dotationem non potest petere quod consecratur, & quid si antea consecrata sit. vide glossam. 2. l. 3. tit. 10. par. 1.
- Patronus** dicitur etiam ille qui ecclesiam consecrare fecit, & tenebitur eam dotare si ante dotationem fecerit consecrare. vide ibidem.
- Patronus** unde dicatur & quod ius habeat in ecclesia, in qua tale ius habeat. vide gl. 1. & 2. l. 1. tit. 15. par. 1.
- Patronus** habet ius in ecclesia tribus de causis. vide gl. 3. d. l. 1. Et an vna causa illarum tantum sufficiat. vide ibidem.
- Patronus** non dicitur qui modicam dotem ecclesie confert. vide ibidem.
- Patronus** an effici possit ille qui non est de consensu veri patroni. vide ibidem.
- Patronus** an efficiatur quis ex sola reedificatione seu reparatione alicuius ecclesie. vide ibidem.
- Patronus** efficiatur quis ex sola loci assignatione cum voluntate episcopi. vide gl. 4. d. l. 1. tit. 15. par. 1.
- Patronus** quis dicatur an ille qui incepit ecclesiam ædificare & poenituit an ille qui perfecit. vide gl. 5. in. d. l. 1.
- Patronus** capellæ constructæ in aliquo monasterio an possit clericum secularem ibidem presentare. vide ibidem.
- Patronus** erit quis etiam si dotem conferat post consecrationem ecclesie. vide gl. 6. in prin. d. l. 1.
- Patronus** non efficiatur quis ex donatione facta ecclesie per illum nisi illud dicatur fallit tamen in constructe de nouo quia licet illud non dicitur videtur dare nomine dotis. vide gl. 6. ibi.
- Patronus** dicitur quis ex fundatione constructione vel dotatione etiam si expresse tale ius sibi ipse non reseruet. vide gl. 6. in fi. d. l. 1.
- Patronus** quem debeat presentare an extraneum vel proprium patriæ. vide ibi. glo. 9.
- Patronus** non presentat prælatum ecclesie cathedralis vel collegialis, sed tantum confirmat. vide gl. 10. l. 1. tit. 15. par. 1.
- Ad** alias vero præbendas canonicorum vel aliorum citra prælatum patronus habet presentationem. vide ibidem.
- Patronus** potest esse presentans electioni ibique partes agere si illud iubet consuetudo. vide ibidem glo. 13.
- Et** an habeat ibi vocem siue clericus siue laicus sit. vide ibidem.
- Patronus** ecclesie an possit vocari a presentato ad iudicium sine venia prius petita. vide gl. 14. l. 1. tit. 15. par. 1.
- Patronus** debet in ecclesia tenere primum locum inter laicos. vide ibi. glossam finalem.
- Patronus** si ad magnam peruenerit paupertatem alii debet ab ecclesia neque requiritur in ea summa inopia. gl. l. 2. tit. 15. par. 1.
- Patronus** defendere debet ecclesiam & an expensis vel suis. vide glo. 1. l. 3. tit. 15. par. 1.
- Patronus** an & quando teneatur ad refectionem ecclesie. vide ibidem in principio.
- Patronus** an debeat prestare suum consensum in alienatione rerum ecclesiasticarum. vide ibidem.
- Patronus** debet idoneum presentare aliter non debet per episcopum admitti. vide gl. 3. l. 5. ibidem.
- Patroni** possunt constringi iuramento ut vtiliorem ecclesie presentent si episcopus timeat quod idoneum non presentabunt. vide ibidem.
- Patronus** an possit presentare religiosum ad beneficium cum cura de sui prælati licentia. vide. d. gl. 3.
- Et** an possit consanguineum suum presentare vel filium suum. vide ibidem.
- Et** an possit presentare alium qui aliud beneficium habet. vide ibidem.
- Patronus** an de necessitate teneatur sacerdotem presentare. vide. d. gl. 3. in fine. d. l. 5. tit. 15. par. 1.
- Patronus** presentans indignum an priuetur potestate presentandi pro ea vice vel non & quid si scienter fecerit. vide gl. 5. d. l. 5.
- Patronus** potest variare in presentando & an pro vna vice tantum liceat variare an vero plures. vide gl. 1. l. 6. tit. 15. par. 1.
- Patronus** an ex aliqua cautela possit dari ut variare minimè liceat sibi. vide gl. 2. d. l. 6.
- Patronus** an & quando possit variare lite pendente inter presentatos si tertius voluerit presentare. vide. d. gl. 2. d. l. 6.
- Patronus** licet variare possit procedit accumulando secundum presentationem primam non totaliter a prima presentatione recedendo. vide gl. 3. l. 6. tit. 15. par. 1.
- Patronus** variare non potest in malum vel peius sed in æquè idoneo vel meliori. vide ibidem in gl. 4.
- Patronus** potest duos vel tres simul presentare licet patronus clericus sit. vide gl. 8. d. l. 6. tit. 15. par. 1.
- Patronus** laicus potest voluntatem suam mutare & alium presentare si episcopus nondum primam presentationem non confirmatus fuerit. vide gl. 1. l. 7. ibidem.
- In** clerico vero patrono est secus quia variare non poterit nec secundo presentare. vide ibidem gl. 3.
- Quod** procedit si tanquam clerico tale ius sibi cõpeteret secus si ratione patrimonij quia hic sicut laicus poterit variare. gl. 3. ibidem.

Index materiarum

- Patroni duo si simul in vnum presentandum consenserint an vnus ex eis postea liceat variare. vide gl. 3. ibidem.
- Patronus clericus se ipsum presentate non potest & quomodo liceat. vide ibidem glo. 5.
- Quod limita nisi plures sint patroni vnusque ex eis sit clericus quia licite presentat. vide gl. 6. per text. ibi. in. d. l. 7.
- Patronus efficitur quis ex sola hereditaria aditione licet possessionem rerum non habuerit. vide gl. 4. l. 8. tit. 15. par. 1.
- Patronus ius suum compatrono donando an episcopi consensu illud facere debeat. vide gl. 6. ibi.
- Et an talis consensus debeat prestari ante factam donationem vel post. vide glo. 7. ibidem.
- Patronus qui est in possessione iuris patronatus potest presentare lite super proprietate pendente talis tamen presentatio non debet per se perire in admitti. vide gl. 6. l. 9. tit. 15. par. 1.
- Secus si sit super possessione & quæ sit de hoc ratio. vide ibidem.
- Patronus debet esse bonæ fidei possessor illius iuris quantum ad hoc, vt eius presentatio valeat. gl. 8. l. 9. tit. 15. par. 1.
- Patronus an possit presentare post mortem litem super iure patronatus. vide glo. fina. ibi.
- Patroni dissentientes inter se in presentando quid tunc fieri debeat. vide glo. 2. 5. & 7. l. 10. tit. 15. par. 1.
- Patronus ecclesiasticus siue laicus intra quantum tempus debeant presentare. vide glo. 1. l. 11. ibidem.
- Patronus laicus qui ex priuilegio apostolico habet ponere custodiam ecclesiæ vacanti an talis laicus patronus possit ibi ponere œconomum. vide glo. 4. l. 11. tit. 15. par. 1.
- Ex quo sequitur an Reges Hispaniæ habeant ex cõsuetudine istud ius. vide ibidem.
- Patronus qualis si plures sint debeant magis honorari. vide gl. 6. 7. & 8. l. 12. tit. 15. par. 1.
- Patroni dissentientes in presentando episcopus debet illum instituere quem presentat ille qui plures ecclesiæ contulit quia hic Episcopus optionem non habet. vide. d. gl. 7.
- Patrono mortuo vel decedente sine herede ad quem pertineat ius prouidendi & presentandi. vide gl. 1. l. 13. tit. 15. par. 1.
- Patroni prius debent filios ecclesiæ presentare quam extraneos. vide glo. 2. & 3. d. l. 13.
- Patronus an de necessitate teneatur ad ecclesiam presentare aliquem de intitulatis ad illam quæ de causa fuerunt ordinati. vide glossam tertiam. l. 14. ibidem.
- Patronus sine consensu episcopi non potest aliquid disponere quod sapiat modum viuendi in ecclesia vel aliquam spiritualitatem. vide gl. 2. l. 15. tit. 15. par. 1.
- Nec poterit aliquid disponere de iuribus ipsius ecclesiæ in præiudicium episcopi. vide ibidem.
- Patronus si negligens sit cui deuoluatur potestas presentandi. vide glo. 1. ad fin. l. 9. tit. 16. par. 1.
- Patrona an possit esse femina. vide glossam quartam. legis octauæ. tit. 15. part. prima.
- PATRONATUS** ius. vide supra in verbo. **IUS** patronatus.
- PATRVS** an excludat nepotem ex filia quando filia fuit exclusa per testatorem a successione maioris. vide glo. 2. col. 6. quæst. 18. l. 3. tit. 13. par. 6.
- Patrus an requiratur quod sit vtrunque conuinctus si velit nepoti, seu sobrino suo succedere. vide gl. 1. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Patrus non continetur appellatione nepotis. vide glossam. l. colum. 2. l. 6. tit. 13. part. 6.
- Patrus excluditur per nepotem seu sobrinum & quando etiam si cum eo sit in pari gradu. vide ibi gl. 3.
- Patrus an teneatur neptem suam dotare. vide glo. 6. l. 9. tit. 11. par. 4. & glo. 6. in fin. l. 2. tit. 19. part. 4.
- Et an filius fratris naturalis patruo suo succedat sicuti poterat succedere eius pater. vide gl. 8. l. 12. tit. 13. par. 6.
- PAPER** an possit diuitem compellere ad sibi mutuum, & an & quando super iudicis officium. vide glossam primam. in proœmio tituli. 1. par. quinta.
- Et non obstat quod aliquis sit pauper vel non vt de eo aliqua confideri possint si bonos mores habeat. vide gl. 3. l. 4. tit. 2. par. 5.
- Pauper si præferat suas res vilissimas pretiosioribus alienis in eo depositis an in eo tunc dolus esse præsumatur. vide glossam octauam. legis quartæ. tit. 3. part. 5.
- Pauper studens an plus commendandus sit quam diues. vide glossam. 16. in proœmio partitarum.
- Pauper an debeat a doctoribus gratis licentiarum vel doctorari. vide gl. 9. l. 10. tit. 17. par. 1.
- Pauperes inuenti in officio præsumuntur affectasse officium. gl. 2. l. 2. titulo. 9. part. 2.
- Pauper cum opprimitur a potente etiam si latenter lachrymatur eius clamor tacitus in excluso auditur. gl. 5. l. 5. tit. 3. part. 3.
- Pauperes an possint esse testes. vide glossam decimam nonam. l. 8. tituli. 16. part. tertia.
- Pauper an tabellionibus & aduocatis aliquid soluere debeat & quando & an causa siue litigium ipsorum in scriptura redigi debeat & in actis. vide gl. 3. l. 6. tit. 22. par. 3.
- Pauperes qui dicantur siue agatur de magno siue de paruo præiudicio. vide glo. 2. l. 20. tit. 23. par. 3.
- Et cui incumbat onus probandi aliquem esse pauperem. vide dictam glo. secundam. ad finem.
- Pauper præsumitur ille qui male vestitus ambulat & ibi de alijs modis probandi paupertatem. vide. d. gl. 2.
- Pauper vt potest de rebus communibus ciuitatis sicuti potest diues. vide glo. 8. l. 9. tit. 28. par. 3.
- Pauperibus qualiter consulatur quando diuites in pascuis communibus multas greges immittunt in eorum damnam. vide glossam nonam. l. 9. tit. 28. par. 3.
- Pauper & an relictum alicui tanquam pauperi sibi debeatur si diues sit si relinquens illud ignorabat. vide glo. 4. in fine. l. 21. tituli. 1. part. 6.
- Pauperes alicuius loci si sint ab aliquo hæredes instituti an tunc bona mobilia & immobilia debeant vendi vt pretium eis detur. vide glo. 1. l. 20. tit. 3. part. 6.
- Et qualiter inter eos debeat fieri diuisio & inter quales & per quos & alia in hoc. vide glo. d. l. 20.
- Et quid si testator nominationem pauperum suo commissario relinquit quos tunc ipse eligere teneatur. vide ibidem glo. 7.
- Et si bona iubeantur distribui inter pauperes qualiter hoc fieri debet per executorem. vide gl. 2. l. 3. per text. ibi. tit. 10. par. 6.
- Et intra quantum tempus iste elector eligere debet & quid si nolit ad quem deuoluatur electio pauperum. vide gl. 3. l. 7. ibidem.
- Pauper non dicitur filius qui habet patrem diuitem. vide glo. 6. col. 2. ad finem. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Pauper an & quando & qualis de delicto accusare possit aliquem. vide glo. 11. & 12. l. 2. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- Pauper quis proprie dicatur. vide dictam glossam. 12. d. l. 2. tit. 1. par. 7. & glo. 2. l. 20. tit. 23. par. 3.
- PAPER** ecclesiarum est iusta causa vniendi eas. vide glo. 7. l. 13. tit. 5. par. 1.
- Paupertas facit hodie aliquos studere si enim diuites sunt de hoc non curant. vide gl. 5. l. 2. tit. 7. par. 2.
- Paupertatis probatio cui incumbat. vide glossam secundam. ad finem. l. 20. tit. 23. part. 3.
- Paupertas ad delictum trahit sed ob hoc mulieres quæ turpem vitam eligunt non excusabuntur. vide glossam secundam. l. 2. tit. 9. part. 2. & glo. 2. l. 5. tit. 3. part. 4.
- Paupertas patrem excusat vt filios alere non compellatur. vide glossam. l. cum sequent. per text. ibi. l. 4. tit. 19. par. 4.
- Paupertas excusat ab appellando & an detur secundus annus propter inopiam ad prosecutionem appellationis. vide ibidem.
- Paupertas an impediatur poenæ iudiciales & an excuset in criminalibus, & an excuset a solutione collectæ vel ab alijs muneribus publicis, & an a periurio & a cautione quam debet prestare vsu fructuarius. vide per glo. 1. l. 4. tit. 19. par. 4.
- Paupertas an excuset a prælatura vel a tutela. vide glossam duodecimam. l. 2. tit. 17. par. 6.
- PAX** a capitaneis an & quando fieri possit. vide glossam. 15. l. secundam. tit. primo. par. 2.
- Pax est stricti iuris & non se extendit ad alia quam scilicet in pace contenta fuerint. vide gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 2.
- Pax an videatur facta si tempore pacis Rex in confinibus Regni sui faciat castellum. vide ibidem.
- Pacem rumpens si monitus & requisitus damna non emendet perdit castro posita sub fidelitate & alter potest illa sibi occupare. vide gl. 2. ibid.
- Pax inter plures facta si vnus violet & iurata sit alius propter hoc violare eam non debet. vide gl. 6. l. 28. tit. 11. par. 3.
- Et an rumpat pacem qui facit furtum. vide. d. gl. 6. in fine.
- Sed quid si vnus alterum vulnerauerit an ne alter pacem etiam iuratam fernare debeat. vide gl. 7. l. 28. tit. 11. part. 3.
- Et quid si offendat filius frater vel vxor vel vnus ex eis qui pacem fecerunt alio presente ab extraneo offerditur & ille cum non iuuat. vide ibidem.
- Pax & de instrumento pacis qualiter fiat & an sit de iure gentium. vide gl. 1. l. 82. tit. 18. par. 3.
- Pax quando fit an facta cum vno ad adherentes & complices extendatur & quando. vide gl. 2. d. l. 82. tit. 18. par. 3.
- Pax de natura ipsius est quod sit perpetua & an in ea debeat osculum interuenire. vide gl. 3. & 4. in. d. l. 82.
- Pax hominum est ordinata concordia. vide glossam octauam. l. primam. titulo.

titulo.27.par.4.
Pax quid sit & quotuplex & qualiter fiat & quibus actibus. vide gloss. 11. 3.4. & 5. per tex. ibi. tit. 12. par. 7.
Et an ruptor pacis videatur ille qui rupit ex causa nouiter orta vt si inimicus illam fregit. vid. ibi. gl. 6. & gl. 3. ad fi. l. 3. ibidem.
PECCARE non debet quis propter suum amicum. vide gloss. 4. l. 6. per tex. ibi. titu. 27. par. 4.
Peccare & non est danda occasio peccandi etiam infideli. vide gl. 1. col. 2. in prin. l. 22. tit. 12. part. 5.
Peccare non licet etiam in volentem. vide glossam secundam. legis primæ. titu. 19. par. 7.
PECCATA & peccatum originale commune est omnibus nascentibus. vide gl. 1. l. 1. tit. 4. par. 1.
Peccata per parrochianum commissa in alieno episcopatu an de eis possit suus parrochus illum absolueret. vide gl. 5. l. 21. tit. 4. par. 1.
Peccatum mortale an debeat statim confiteri sub pœna peccati. vide glo. fin. l. 22. tit. 4. par. 1.
Peccatum mortale licet obliuiscatur an hoc sit peccatum. vide dictam glossam finalem.
Peccata venialia an & quando confiteri tenemur. vide glo. 2. in medio. l. 23. titu. 4. par. 1.
Peccati mortalis pœna. vide glossam per textum ibi. in. l. 28. titu. quarto. parti. prima.
Peccatum facit vt quis citius moriatur. vide glossam secundam. legis. 37. ibidem.
Peccata magna & media & minima quæ sint & quæ impediant ordinũ susceptionem & qualiter. vide gl. 2. 3. & 4. l. 32. tit. 5. par. 1.
Peccata causantia irregularitatem quæ sint. vide glossam secundam. dictæ legis. 32.
Peccata mortalia an & quando causent irregularitatem. vide glossam. 5. dictæ legis. 32.
Peccata venialia sunt peccata minima. vide glossam primam. l. 34. titu. quinto. par. 1.
Peccata occulta quæ dicantur. vide glossam tertiam. legis trigessimæ tertie. titu. 6. part. 1.
Peccata publica publice reprehendi debent per prædicatorem alias consentire videtur. vide gl. 4. l. 45. tit. 5. part. 1.
Peccata nondum commissa papa remittere non potest. vide gl. 5. col. 2. l. 52. titu. 6. par. 1.
Peccata occulta quando liceat reuelare quando vero non. vide glo. 10. l. 35. titu. 9. par. 1.
Peccata occulta non debent a iudice terreno puniri & si probari non possunt non sunt trahenda in publicum etiam si soli denuntianti nota sint quia tunc iudex non poterit ad aliquem actum iudicalem peruenire neque illi poterit subtrahere sacramentum neque excommunicare in genere. vide gl. 16. in prologo. 4. partitæ.
Peccatum mortale vtrum sit si maritus manducet calida vt cum vxore copulam habere possit & quando peccet eam cognoscendo venialiter quando vero mereatur. vide glossam secundam. 3. & 5. l. 9. per tex. ibi. titu. 2. par. 4.
Peccatum mortale facit ille qui scienter contraxit matrimonium cum vouente simpliciter. vide gl. 5. l. 11. tit. 2. par. 4.
Peccatum faciēs seruus est peccati & quibus miserijs & infortunijs peccator subiectus sit. vide gl. 3. l. 8. tit. 22. par. 4.
Peccatum ducit ad non esse cum nihil sit. vide. d. gl. 3. in fine.
Peccatum an faciat ille qui ob timorem mortis vel amissionis bonorum aliquod crimen committit. vide gl. 1. l. 4. tit. 24. par. 4.
Peccatum papæ qualiter in concilio denuntiari debeat. vide gloss. 3. per tex. ibi. l. 10. tit. 25. part. 4.
Peccatum non debet fieri propter amicum neque talis excusatio aliquid valebit. vide gl. 4. per tex. ibi. l. 6. tit. 27. par. 4.
Peccatum & duæ res faciunt in homine omnia peccata. vide glo. 1. in prologo. 7. partitæ.
Et initium omnis peccati fuit super via. vide gl. 3. in. d. prologo.
Et potius debet quis omnia mala pati quam peccato consentire. vide gl. 3. l. 8. titu. 8. par. 7.
Et qui habet potestatem castigandi si cum opus est illud non faciat qualiter puniatur. vide gl. 1. l. 9. ibi. ad finem.
Peccatum vnus alter luere non debet. vide glossam. l. 9. per textum ibi. titu. 31. part. 7.
Peccatum incestus. vide in verbo. **INCESTVS**.
PECCATOR duplici vinculo astringitur ad satisfaciendum. vide glo. 1. l. 28. tit. 4. par. 1.
Peccator dolere debet eo quod Deum offendit non tamen propter infamiam sibi sequentem vel amissionem honoris. vide gl. 1. in medio. l. 23. titu. 4. par. 1.
Peccator qualiter dolere debeat de peccatis suis, & qualis dolor sufficiat. vide. d. gl. 1. in fi. l. 23. tit. 4. part. 1.
Peccatores an sint odiendi ab hominibus & a quibus sic. vide glo. 2. l. 12.

titu. quinto. par. 2.
Peccator quibus miserijs & infortunijs subiectus subiectusque sit. vide. gl. 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
PECVLATVS crimen. vide in verbo, **CRIMEN PECVLATVS**.
PECVLIVM clericorum in quo differat a peculio laicorum. vide glo. 1. l. 1. tit. 21. part. 1.
Peculium aduentitium in clericis dicitur quod in laicis appellatur castrense vel quasi castrense. vide gl. 1. l. 2. ibidem.
Peculium profectitium in clericis quod dicatur. vide gloss. 2. ibidem.
Peculium quasi castrense quæ personæ illud dicatur habere. vide glo. 4. l. 2. titu. 2. par. 3.
Et an filius familias qui a patre habet peculium possit in litem iurare auctore differente & quando. vide gl. 2. & 5. l. 3. tit. 11. part. 3.
Peculium castrense dicitur quod castellanus acquirit in custodiendo castro. vide glo. 1. per tex. ibi. l. 6. tit. 17. part. 4.
Peculium castrense dicitur quod filius lucratur tam in mari quàm in terra propter se tantum. vide gl. 4. d. l. 6.
Et si de castrensis filius fuerit testatus & patre ex hæredauerit an eius testamentum subiaceat querelæ & quid hodie. gl. 8. ibidem.
Et quid in patre testante in castrensis an in eodem sit dicendum. vide. d. gl. 8. in fine. d. l. 6. tit. 17. part. 4.
Peculium castrense vel quasi quod dicatur. vide glo. l. 7. tit. 17. part. 4. per textum ibi.
Peculium quasi castrense an possit habere mulier ex principis donatione. vide glo. 9. l. 7. tit. 17. par. 4.
Peculium castrense est obligatum pro mutuo recepto a filio familias. vide glo. 11. l. 4. tit. 1. par. 4.
Peculium profectitium vel aduentitium an dicatur illud quod lucratur filius cum pecunia patris & quando. vide gl. 1. l. 3. tit. 15. par. 6.
Peculium castrense vel quasi an frater cum fratribus communicare teneatur. vide gl. 1. 5. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.
PECVNIA redimit peccatum. vide glossam primam. in principi. l. 25. titu. 4. par. 1.
Pecunia unde dicatur. vide glossam secundam. per textum ibi. legis primæ. titu. 21. par. 1.
Pecunia a solo imperatore concuti & fieri eius mandato potest & hoc priuilegium ipsorum. gl. 11. l. 2. tit. 1. part. 2.
Pecunia obediunt omnia. gl. 4. l. 17. tit. 9. part. 2.
Pecunia data iudici vel testibus an & qualiter repeti possit. vide glo. 4. l. 27. titu. 22. par. 3.
Pecunia reperta in pariete domus cuius sit. vide glossam primam. l. 45. titu. 28. part. 3.
Pecunia si abscondita inueniatur semper præsumitur esse alterius & quid illud non sit thesaurus. vide gl. 2. ibidem.
Pecunia est de rebus quæ seruando seruari non possunt. vide glossam. 2. l. 14. titu. 11. par. 4.
Et an tutor possit dotem pro minori constituere in pecunia vel in rebus immobilibus vel mobilibus sine iudicis decreto. vide ibidem.
Pecunia si sit in maxima quantitate sic iudicatur de ea sicuti de alia re immobili. vide. d. gl. 2. in fi. d. l. 14. tit. 11. par. 4.
Pecunia an possit dari mercatori vt inde ille percipiat quæstum qui honestè percipi potest. vide gl. 5. l. 29. tit. 11. par. 4.
Pecunia si alicui numeretur de mandato alterius an ipse illam mutuare videatur. vide glo. 2. per tex. ibi. l. 2. tit. 1. par. 5.
Pecunia in dubio an videatur deposita vel mutuata. vide glo. 1. l. 10. titu. 1. par. 5. & glo. 2. l. 72. tit. 18. par. 3.
Pecunia si mutuatur an ibi veniat interesse quod est extra rem & quid in alijs mutuabilibus. vide glo. 4. l. 10. tit. 1. part. 5.
Et quid si mutuans esset mercator an ibidem veniat interesse extrinsecum. vide. d. glo. 4. d. l. 10.
Pecunia si comodatur vt species an possit retineri pro debito per ipsum commodatarium. vide gl. 3. l. 9. titu. 2. part. 5.
Pecunia quando possit licite deponi penes vsurarium. vide gloss. 4. l. 2. titu. 3. par. 5.
Pecunia si detur pro arrha ratione venditionis si tunc non dicatur quod datur propter pretium an illud ita esse præsumatur. glo. secunda. l. 7. titu. 5. par. 5.
Pecunia intra quantum tempus a venditore emptori reddi debeat si fuit inter eos pactum factum quod illa reddita emptor ad rei emptæ restitutionem teneretur. vide glo. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto possit alij cedi. vide ibidem in glo. secunda.
Et an emptor liberetur præstito interesse & quando. vide ibidem gl. 4.
Et si ex pecunia aliena aliquis rem emat an ipse emens habeat illius rei dominium & quid. vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 49. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si pecunia sit alicuius militis vel alicuius minoris, furiosi, vel prodigi, vel ecclesiæ, an tunc requiratur quod emens sit procurator, vel negotiorum

Index materiaram

negotiorum gestor ipsius militis. vide gl. 2. & 3. ibidem.
 Et an idem sit in quocunque milite. vide in. d. gl. 2.
 Pecunia in dubio semper praesumitur esse soluentis. vide dictam glo. primam. d. l. 49.
 Pecunia ecclesiae si a praelato ipsius mutuatur alicui & ipse ex ea praedium emerit an tunc praedium sit ecclesiae vel euentis. vide gl. 6. d. l. 49.
 Et quid si praelatus & ecclesia de communi pecunia rem emant cuius sit res sic empti. vide. d. gl. 6. in fin. d. l. 49.
 Pecunia si interueniat quando una res pro alia permutatur an tunc praesumatur venditio vel permutatio. vide gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 5.
 Pecunia an licite recipiatur a medico pro conferenda sanitate. vide gl. 8. l. 10. tit. 8. par. 5.
 Pecunia inuenta est vt aestimet alias res non autem vt aestimetur. vide gl. 3. col. 2. in medio. l. 28. tit. 8. par. 5.
 Pecunia si mutuatur alicui & dationi ipsius adijciatur poena an videatur appositae loco usurarum. vide gl. 2. l. 40. tit. 11. part. 5.
 Pecunia an recipi possit pro fideiussione facienda. vide gloss. quartam. l. 1. tit. 12. par. 5.
 Pecuniam fuisse versam in utilitatem minoris debet semper probare tutor etiam in alijs contractibus ultra mutuum. vide glossam quartam. l. 8. tit. 13. par. 5.
 Pecunia si alicui detur ad faciendam vel reficiendam domum an ex hoc iste dans habeat in re illa tacitam hypothecam vel solummodo actionem personalem priuilegiatam. vide gl. 9. & 10. l. 26. tit. 13. par. 5.
 Pecunia si pro expensis alicui detur vt alibi vadat si non vadit an illam restituere teneatur. vide gl. 1. l. 44. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
 Pecunia si detur iudici vt pro dante sententiam ferat vel vt iuste iudicet vel vt cito causam expediat an per hoc dans causam amittat. vide glo. 1. l. 52. per tex. ibi. tit. 14. part. 5.
 Pecunia si per aliquem detur testatori vt aliquem instituat heredem an talis institutio teneat. vide gl. 6. l. 27. tit. 1. par. 6.
 P E C V S si pariat cum furtiua sit penes bonae fidei possessorem licet conceperit penes furem an partus sit furtiuus. vide gl. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
 Pecora si a muliere marito nomine gregis in dotem dentur & aliqua praemorianatur an maritus in locum praemortuorum alia debeat supponere. & quid si quando fuerunt sibi datae non sub nomine gregis sed numeri puta. 30. vide gl. 2. l. 21. tit. 11. par. 4.
 Et quid si non nascantur ex illis an maritus teneatur supplere de alijs. vide glo. 4. ibidem.
 Pecus an semper praesumatur perdita culpa pastoris nisi ipse probet contrarium. vide glo. 11. l. 15. tit. 8. par. 5.
 P E D A G I A permittuntur Principibus & quare. vide gloss. nonam. l. 2. tit. 1. par. 2.
 Pedagia & an in concessione pedagij requiratur iusta causa, vt recipiens sit tutus in conscientia. vide gl. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.
 Et an ista pedagia a clericis solui debeant. vide glo. 3. ibidem.
 Et qualia & in qua quantitate solui debeat. vide gl. 4. ibidem.
 Pedagia non debent solui quando aliquis adducit aliquid sui & suorum vsus causa & an & quando credatur iuramento ipsius. vide ibi gl. 6.
 Et quid si sui causa portabat & postea mutato proposito rem vendidit an aliquid solueret teneatur nomine tributii. vide ibi gl. 8.
 Pedagia an solui debeant pro eis rebus quae portantur pro domo facienda vel reficienda. vide ibi gl. 9.
 Pedagia ex quibus rebus non debeant solui. vide omnes glossas. l. 5. tit. septimo. par. 5.
 Pedagia & quale priuilegium habeant milites ecclesiae & minores quando malitiose portagia non soluerint. vide glo. 16. ibidem.
 Pedagia si a mercatoribus non soluantur an omnes res suas quas adducunt debeant confiscari. vide gl. 1. l. 6. tit. 7. par. 5.
 Et quid in minoribus. 25. annis. vide ibidem in gl. 3.
 Et an si occultantes perdant rem ipso iure vel post sententiam. vide ibidem glo. quinta.
 Pedagia si non soluantur a transeuntibus si postea res de qua debebatur pereat an dominus ad aestimationem teneatur. vide gl. 8. l. 6. tit. 7. par. 5.
 P E D A N E V S I V D E X. vide in verbo, I V D E X P E D A N E V S.
 P E L L I animalis mortui creditur, estque vox mortua. vide glo. secundam. in proemio. tit. 18. par. 3.
 P O E N A
 Clericorum & praelatorum.
 Tabellionis
 Occidentis
 Mortis
 Amputationis membri
 Auxiliantium
 Homicidae
 Rebellantis
 Officialis
 Consanguineorum
 Corporalis
 Iniuriantis
 Falsi
 Iudicis
 Assessoris
 Aduocati
 Incesti
 Adulteriij
 Pecuniaria
 Extraordinaria
 Alienantium
 Dupli
 Quadrupli
 Stupri
 Fideiussoris
 Prohibentis
 Resistentis
 Matris

Patris
 Fratris
 Tutoris
 Sacrilegij
 Neganis
 Depositarij
 Mutui
 Accusatoris
 Heredis
 Denuntiantis
 Legalis
 Fultigationis
 Diffamantis
 Testium
 Deportati, vel damnati
 P O E N A faciet stultum sapientem. vide glossam primam. l. fina. titulo primo. part. prima.
 Poena quam meretur quis propter suum delictum non tollitur propter baptismum. vide gl. 2. l. 5. tit. 4. part. 1.
 Poena peccati mortalis. vide glossam per textum ibi. l. 28. tit. quarto. partita prima.
 Poena aeterna minuitur per contritionem. vide glossam primam. dict. l. 28. tit. 4. par. 1.
 Poena medicorum adhibentium infirmis medicinas antequam confiteantur. vide gl. 4. per tex. ibi. l. 37. tit. 4. part. 1.
 Poenae infernales an minuantur propter bona facta in vita. vide gloss. 2. l. 40. ibidem.
 Poena non comitantis corpus Christi occurrentis in itinere. vide gl. 1. 62. tit. 4. par. 1.
 Poena Iudaeorum seu aliorum infidelium obuiantium corpus domini in via non reuertentis illum. vide gl. per text. ibi. in. l. 63. ibidem.
 Poena eligentium indignos in quibuscunque electionibus. glo. 1. & glo. 2. col. 1. & 2. l. 25. tit. 5. par. 1.
 Poena ordinantis scienter seruum alterius de qua vide glossam quartam. l. 18. tit. 6. par. 1.
 Poena ordinantis se ante aetatem legitimam quae sit. vide gl. 1. 27. tit. 6. par. 1.
 Poena concubinae alicuius clerici de iure antiquo & hodierno. vide gl. fi. l. 43. tit. 6. par. 1.
 Poena suspensionis a iure ponitur in multis casibus vt dicit gl. 5. l. 17. titulo. 9. part. prima.
 Poena suspensionis si imponitur a iure scilicet ab officio an suspensus videatur a beneficio. vide ibidem.
 Poena remittitur aliquando necessitatis ratione. vide glossam octauam. l. 20. tit. 9. par. 1.
 Poena suspenditur per appellationem & quando, & in quibus non. vide gl. 5. in prin. l. 21. tit. 9. par. 1.
 Poena celebrantis in ecclesia poluta antequam reconcilietur. vide glo. 3. l. 20. tit. 10. par. 1.
 Poena extrahentis aliquem iniuste de ecclesia vbi confugit. vide per gl. fina. l. 4. per tex. ibi. tit. 11. part. 1.
 Poena recipientis scienter beneficium alicuius viuentis. vide glossam. 1. per tex. ibi. l. 13. tit. 16. part. 1.
 Poena simoniacorum etiam hodierna. vide gloss. 1. l. 12. tit. 17. part. 6. & vbi se refert, & ibi gl. 8.
 Poena desiderantis & publice dicentis mortem principis quae sit. vid. gl. 2. l. 1. per text. ibi. tit. 13. par. 2.
 Poena amissionis seu erutionis oculorum an imponatur de iure communi, & quid de iure partitarum. vide gl. 4. l. 1. tit. 13. part. 2.
 Et quid si iste cui oculi sunt extrahendi illos habeat obscuratos an talis poena locum habeat. vide ibidem.
 Poenae electio in alternatiuis cuius sit. vide gl. 3. l. 1. tit. 13. par. 2.
 Poena impetrantis aliquid a Rege per mendacium quae sit. vide gl. 3. per tex. ibi. l. 8. tit. 13. par. 2.
 Poena non obedientium principi. vide glossam quartam. in fin. & gl. 7. l. 16. tit. 13. par. 2.
 Poena propter inobedientiam & non recognitionem dominij. vide gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 2.
 Poena antea quod ponatur qui debeant in eius impositione apponi. vide gl. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 16. par. 2.
 Poena etiam si sit determinata pro aliquo delicto nihilominus Rex poterit mitigare poenam & qualiter. vide gl. 12. l. 3. tit. 16. par. 2.
 Poena mitior debet imponi subripientibus res immobiles Regis quam res mobiles ipsius & quare. vide gl. 13. l. 1. tit. 17. par. 2.
 Poena etiam si a principe remittatur non propter hodie videtur recedere a recuperatione sumptuum. vide gl. 1. l. 4. tit. 18. par. 2.
 Poena non mitigatur propter timorem mortis in castellanis castellum tenentibus. vide gl. 7. l. 6. tit. 18. par. 2.
 Poenae quae imponuntur pro pecoribus & alijs damnificantibus praedia aliena si tales non sint sufficientes secundum temporis qualitatem cresci & augeri possunt. vide gl. 4. l. 3. tit. 26. par. 2.
 Poena indirecte dirigit hominem ad virtutem. vide glossam tertiam. l. 2. tit. 1. part. 3.
 Poena in compromissis posita quando non debeatur etiam si pars non fuerit obediens praecipis arbitri. vide per gl. 1. l. 34. tit. 4. par. 3.
 Et si sit impeditus an exigatur noua interpretatio. vide ibidem glo. 2.
 Poena si non fuit appositae in compromissis an contraueniens teneatur parti ad

Septem Partitarum.

- parti ad interesse, & qualiter ille sit & qualiter æstimabitur. vide gloss. 3. l. 35. titu. 4. par. 3.
- Pœna inquisitoris qui temere & dolose inquit contra aliquem siue omisit inquirere. vide gl. 10. l. 4. tit. 17. par. 3.
- Pœna apponi non potest in sententia iudicis lata ex partium conuentione. vide gl. 2. l. 4. tit. 18. par. 3.
- Pœna frangentis securitatem Regis. vide glossam quintam. l. 18. titu. 18. partita tertia.
- Pœnam soluere debet qui aliquid promisit non facere etiam si extra ius illud faciat. vide gl. 9. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Pœna posita quoties aliquid contra fiat qualiter illud pluries intelligi debeat. vide gl. 13. d. l. 56.
- Pœna conuentionalis an possit excedere duplum tam de iure communi quam fori. vide gl. 4. l. 70. tit. 18. par. 3.
- Et an ista pœna adiecta dationi qualitatibus possit exigi a non cõsuetofœnerare. vide d. gl. 4. d. l. 70.
- Pœna redendi arrhas duplicatas vel quadruplicatas an habeat locum de iure canonico vel de iure Partitarum & quare non. vide gloss. sextam. l. 84. titu. 18. par. 3.
- Pœna quando non est ordinaria & a lege statuta eius remissio residet in iudicis arbitrio. vide gl. 4. l. 4. tit. 22. par. 3.
- Pœna an possit minui per iudicem quando illud sibi in sententia referuauit. vide gl. 4. l. 22. tit. 22. par. 3.
- Pœna apposta per iudicem aduocato vel parti si plus in iudicio loquatur an valeat sine causæ cognitione. vide gl. 6. ibidem.
- Pœna minuens iudicando si illud sine causa fecerit an eandem subire teneatur. vide gl. 3. l. 25. tit. 22. par. 3.
- Pœna uolentis corrumpere iudicem vel notarium qualis sit. vide gloss. 1. & 7. cum alijs ibi. l. 26. tit. 22. par. 3.
- Pœna an possit remitti participi criminis si alios criminosos denuntiauerit. vide glo. 8. l. 26. tit. 22. par. 3.
- Pœna minor & pro minoribus delictis an imponi debeat & exequi durante appellatione super maioribus delictis. vide glossam quintam. l. 14. titu. 23. par. 3.
- Quod procedit etiam si maior pœna non absorbeat minorem neq; minor præiudicet maiori. vide ibidem.
- Pœna maior si absorbeat minorem an vtraque imponatur. vide gloss. 5. & 6. l. 14. tit. 23. par. 3.
- Pœna mortis est vltimum terribilium. vide ibidem.
- Pœna violantis muros ciuitatis vel facientis fossas circa eos qualis sit. vide per glo. 2. l. 15. titu. 28. par. 3.
- Pœna aliquando grauior aliquando vero mitior imponitur pro delictis clandestine siue palam factis. vide gl. 3. & 4. in proœmio titu. 3. par. 4. & glo. 2. l. 1. tit. 13. par. 2.
- Pœna impediens matrimonium contrahi inter aliquos sine causa iusta quæ sit. vide gl. 3. l. 4. tit. 3. part. 4.
- Pœna per laicos imposita filia nubenti sine parentum consensu. vide per gl. 3. l. 5. tit. 3. part. 4.
- Pœna ex causa imposita per principem matrimonium contrahentibus veluti inter magnates an locum habere possit vel non. vide gloss. 5. l. 1. titu. 5. part. 4.
- Pœna an possit alicui per iudicem imponi per quem certo officio sit per petuuta quod inde nunquam possit discedere. vide glossam. 5. l. 2. titu. 5. part. 4.
- Pœna imposita contrahentibus matrimonium intra quartum gradum per statutum laicorum secundum quam computationem debeat intelligi. vide gl. 4. l. 3. titu. 6. par. 4.
- Pœna benedictis secundas nuprias quando locum habeat. vide glo. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 12. par. 4.
- Pœna imposita nubenti intra annum luctus sunt sublata per ius canonicum secundum opinionem cõem. vide gl. 3. l. 3. tit. 12. part. 4.
- Et an ex aliqua causa locum habere possint & sic sublata non sint, & quid de pœnis quæ respiciunt fauorem filiorum quæ imponuntur si nubant ante annum luctus. vide ibidem.
- Pœna quæ de iure civili imponuntur mulieri nubenti intra annum luctus an habeant locum si matrimonium solueretur aliter quam per mortem. vide ibidem gl. 4.
- Pœna prodire non debet ex eo quod legitime factum fuit. vide gloss. 6. in fin. l. 1. titu. 13. par. 4.
- Pœna patris vel alterius eijcientis filium suum ad portas ecclesiæ vel alibi. vide per gl. 1. l. 4. tit. 20. par. 4.
- Pœnam non meretur seruus qui dominum suum a morte defendendo alium occidit & quare & an idem sit si uxorem domini sui suspectam de adulterio de domini mandato cum metu mortis si non fecerit interficiat. vide gl. 8. l. 5. tit. 21. par. 4.
- Pœnam non meretur quod legitime factum fuit. vide ibidem.
- Pœnam an mereatur vassallus qui ultra .30. dies cum domino suo a Rege expulso extra regnum propter delictum stetit & quando. vide gl. 6. l. 11. titu. 25. par. 4.
- Pœna qualis imponatur richis hominibus pro rapina. vide glo. 7. l. 1. titu. 25. par. 4.
- Pœna quæ parti applicari debet an eam princeps remittere possit, & quid si illud ex causa faciat. vide ibidem in glo. 8.
- Pœnam prodicionis an incurrat vassallus eo quod mansionem fecit cū domino suo exulato a Rege propter prodicionem si cum potuit illam dimittere & ad regnum reuerrere illud facere noluit. vide gloss. 2. & 3. l. 12. titu. 25. pag. 4.
- Pœna vassalli accusantis dominum siue probet siue non probet suam accusationem quæ sit. vide gl. 3. l. 8. tit. 26. part. 4.
- Pœna emptoris ementis rem affixam domui si ad illum res illa transfuit. vide glo. 2. l. 16. tit. 5. par. 5.
- Pœna ementis venenum vt illud alteri daret si non dedit, an puniatur ac si dedisset. vide gl. 1. l. 17. tit. 5. par. 5.
- Pœna an debeat soluere ille qui alienare fuit prohibitus sub pœna si illam alienare incipiat vel illud tentet. gl. 1. l. 43. tit. 5. par. 5.
- Pœna non potest peti incuria mercatorum nisi in quantum effectualiter interfit. vide gl. in proœmio tit. 7. par. 5.
- Pœnam an incurrat immiscens frumentum corruptum cum incorrupto & quando. vide gl. 2. l. 1. tit. 7. par. 5.
- Pœna ponentis bonum frumentum in summitate faccorum & intus malum qualis sit. vide ibidem in fi. d. gl. 2.
- Pœna magistri occidentis discipulum illum castigando vel si alter in castigando excesserit qualis sit. vide per gl. 5. l. 11. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
- Pœna emphyteoteæ alienantis rem emphyteoticam irrequisito domino quæ sit. vide gl. fi. & alias omnes ibi. l. 29. tit. 8. par. 5.
- Pœna civilis applicanda fisco an possit excedere quadruplum & quando sic. vide gl. 5. l. 9. tit. 9. par. 5.
- Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita pœna decem & cū non haberet unde solueret superuenit ei hæreditas matris suæ quam renūtiavit an dolose renuntiasse videatur, & an possit fieri executio in illis bonis repudiatis. vide gl. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
- Pœnam an excuset ille qui promisit factum alienum si fecit quantum in se erat vt ille tertius faceret & ipse facere noluit. vide glossam secundam. l. 11. tit. 11. part. 5.
- Pœna & an ex pœnali stipulatione constituatur quis in mora sine litis contestatione per solam interpellationem extra iudicalem. vide gl. 7. l. 15. tit. 11. par. 5.
- Pœna si sit a lege imposita facienti a cõu illicitum an si factum sit actus teneat & tamen pœna soluenda sit. vide gl. 7. l. 28. tit. 11. par. 5.
- Pœna conuentionalis si sit in stipulatione posita per quam quis obligatur promissum implere vel illam soluere an per talem pœnalem stipulationem nouetur prima obligatio vt non implens non teneatur ad vtrunque. vide gl. 1. l. 34. tit. 11. part. 5.
- Et quando ad vtrunque promittens teneatur. vide ibidem in gl. 2. & gl. 1. 35. ibidem.
- Pœna conuentionalis in dubio an videatur adiecta loco interesse, vel contemptus. vide d. gl. 2.
- Pœna an sepius exigi possit ex clausula rato manente pacto, & quid si fuit in pacto positum quod pœna solueretur an possit ille qui mediã te stipulatione cum alio rem permutare promisit si ipse iam contractum impleuerat ex parte sua. vide gl. 1. l. 3. tit. 6. par. 5.
- Pœna toties committatur & exigatur quoties fuerit contra factum & de quibus vicibus intelligitur. vide gl. 3. ad fi. l. 34. tit. 11. part. 5.
- Pœnam an incurrat ille qui aliquem in iudicio ad certam diem præsentare promisit si illum post duos vel quinque dies præsentauerit. vide glo. primam, & 2. l. 36. tit. 11. par. 5.
- Pœna an committatur quando difficultas siue impedimentum superuenit in stipulationibus iudicialibus siue conuentionalibus siue in obligatione sit datio speciei siue generis vel quantitatis. vide gl. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Pœna non debetur etiam si promissum non adimpleatur quando tale promissum fuit contra ius vel contra bonos mores. vide gloss. 1. 38. per text. ibi. tit. 11. par. 5.
- Pœna si promittatur ab aliquo pro contrahendo matrimonio an si non contrahat ad pœnam teneatur siue sit coniunctus ille qui promittit siue extraneus sit. vide gl. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Pœna si adijciatur dationi quãtitatis siue pecuniæ seu alterius rei in qua consistit mutuum vel si adijciatur dationi certæ speciei vel facto, an talis pœna censeatur apposta loco vsurarum. vide gloss. 2. l. 40. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Et quid in contractu transactionis si pœna adijciatur dationi quantitatis. vide d. gl. 2.
- Pœna quando præsumatur adiecta in fraudem vsurarum, & ex quibus hoc colligitur. vide gl. 3. d. l. 40.
- Pœna si apponatur per dinumerationem mensium vel annorum tunc dicitur vsura. vide d. gl. 3. d. l. 40. tit. 11. part. 5.

Index materiaram

- Pœna si adiciatur dationi quantitatis an & quando videatur in fraudē usurarum. vide ibidem.
- Pœnam an incurrat statim ille qui fideiussit reum criminis iudicio fisci ad certam diem si illud faciat vel an in eo idem quod in fideiussore in causa civili dicendum sit. vide glossam. 1. & 3. l. 17. & glo. 5. l. 18. tit. 12. parti. quinta.
- Pœna si iam sit commissa si postea aliquod impedimentum superueniat an illud excuset a pœna. vide gl. 1. l. 19. ibidem.
- Et quid in fideiussore promittentis aliquem sistere in iudicio sine pœna ad certam diem si non sistat qualiter condemnetur. vide glossam secundam. ibidem.
- Et si vxor sciens impedimentum matrimonium contraxit cum aliquo qua pœna puniatur. vide glossam secundam. l. 50. per textum ibi. titulo. 14. par. quinta.
- Et quid si ambo sciebant impedimentum & eo non obstante contraxerunt qualiter puniantur. vide gl. 1. 51. ibidem.
- Et an euitent pœnam si errauerint siue errore iuris vel facti. vide glossam. 5. d. l. 51. & glo. 6. ibidem.
- Pœna dantis aliquid iudici, vt pro eo sententiam ferat quæ sit & quid si aliquid sibi dedit vt iuste iudicet vel vt sibi non faciat iniustitiam. vide glo. 1. l. 52. per text. ibi. tit. 14. part. 5.
- Et quid si iudici aliquid dederit vt cito causam expediat. vide dict. gl. 1. d. l. 52.
- Pœna in fine vel in medio vel in principio posita an referatur ad omnia quæ ibidem continentur. vide glossam quartam. columna secunda. l. 9. tit. 7. par. 6.
- Pœnam an euitet ille qui ante sententiã pœnituit etiam in causa appellationis & quid si sit conclusum in causa. vide glossam. 16. l. 13. titulo septimo. parti. 6.
- Pœna executoris testamenti vel hæredis non adimplens voluntatem defuncti quæ sit & quando in eam incidant & quid si hæres si minor. vide gl. 3. l. 8. per text. ibi. tit. 10. par. 6.
- Et an talis pœna locum habeat in hærede hæredis si primus hæres decessit ante moram. vide. d. gl. 3.
- Et an talis pœna locum habeat in filiis vt propter eorum negligentiam priuentur legitima sibi debita. vide ibidem in gl. 4.
- Et an filius legitimam perdet si non fuit exequutus patris sui voluntatē in relictis pijs. vide. d. gl. 4. d. l. 8. tit. 10. par. 6.
- Pœna cognoscentis carnaliter monialem. vide glossam sextam. l. 11. titulo. 13. par. 6.
- Pœna datur in signum culpæ. vide glossam quintam. per textum ibi. in prologo. 7. partitæ.
- Pœnas inferre bonum est propter exemplum vt vnus pœna exemplū seu metus sit multorum. vide glo. 6. in. d. prologo.
- Pœna capitalis an sit defuncto danda & quando possit. vide gl. tertiam. l. 7. tit. 1. par. 7.
- Pœna impuberis committentis delictum luxuriæ vel aliud. vide gl. 2. cum alijs ibi. l. 9. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- Pœna turpiliari quæ sit & quando in eam incidat accusator qui postea non comparet. vide gl. 3. & glo. 9. l. 17. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- Pœna producentis instrumentum falsum & quid si hoc non probetur arguitur tamen plene de falso. vide glossam secundam. l. 28. per textum. ibi. tit. 1. par. 7.
- Pœna an sit danda testi cui crimen vel aliud obiectum fuit propter quod eius testimonium non valuit. vide glossam primam, & secundam. l. 29. per illum text. ibidem.
- Pœna proditorum quæ sit & quando eorum bona veniant confiscanda & qualia non. vide glossam primam. 2. 3. & quintam. cum alijs ibi. l. 2. tit. 2. par. 7.
- Pœna an debeat dari filiis proditorum tam iam natis quam qui nati neque concepti fuerant. vide glossam quintam. l. 2. titulo. 2. part. 7. & gl. 10. ibidem.
- Et an extendatur ad nepotes vel alios descendentes. vide ibidem in quaestione tertia.
- Pœna non debet extendi vltra proprium casum. vide glo. 10. col. 2. in fi. d. l. 2. tit. 2. par. 7.
- Pœnam non meretur proditor si proditorem detegit. vide glo. 2. & 3. l. 5. per text. ibi. tit. 2. par. 7.
- Pœna maledicentium Principem quæ sit. vide glossas. l. 6. per textum. ibi. tit. 2. part. 7.
- Pœna subito imponi aliquando expedit reipublicæ. vide glo. 12. ad fin. l. 5. tit. 6. par. 7.
- Pœna qualis infamet vel non. vide glossam. decimam quartam. 15. 16. & 17. cum alijs ibi. d. l. 5. per text. ibi.
- Pœna maior si a iudice imposita sit quam debuerat pro aliquo delicto imponi an illa infamet. vide gl. 6. l. 6. tit. 6. par. 7.
- Pœna creditori recipientis duplicem solutionem eiusdem debiti. vide glo. 7. l. 7. tit. 7. par. 7.
- Pœna facientis falsam monetam qualis sit. vide glossam. 2. cum alijs ibi. l. 9. per text. ibi. tit. 7. par. 7.
- Pœna astantis monetam antiquam in alijs locis vltra deputatis ad hoc per Regem. vide gl. 3. in fine. d. l. 9. tit. 7. par. 7.
- Pœna tōdentis seu scindentis monetam. vide gl. 4. ibidem.
- Pœna robatoris publicæ stratae vel non consuetae qualis sit. vide glossam. 12. l. 3. tit. 8. par. 7.
- Pœna ebrii aliquem occidētis qualis sit. vide glossam septimam. l. 5. per text. ibi. tit. 8. part. 7.
- Pœna medici vel chirurgici qui ob sui imperitiam aliquem occisit qualis sit. vide. gl. 2. & 3. l. 6. per text. ibi. tit. 8. part. 7.
- Pœna mulieris prægnantis facientis abortum sui culpa quæ sit. vide per glo. l. 8. per text. ibi. tit. 8. par. 7.
- Pœna mariti facientis fieri abortum quæ sit. vide glossam quintam. dictæ legis octauæ.
- Pœna alicuius extranei facientis mulierem prægnantem abortiri. vide ibidem in gl. 6. & 7. per text. ibi.
- Pœna castigantis aliquem qui illud faciendo illum occisit. vide glo. l. 9. tit. 8. par. 7. per text. ibi.
- Pœna castrantis vel castrari facientis liberum vel seruum. vide per glo. l. 13. per text. ibi. tit. 8. par. 7.
- Pœna famuli vel serui non defendentis dominum suum. vide per glo. l. 16. per text. ibi. tit. 8. par. 7.
- Pœna diffamantis aliquem per libellum famosum vel cantilenam publicè vel secretè quæ sit. vide gl. 1. 3. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
- Pœna citantis vel accusantis aliquem malitiose vel mouentis sibi quaestionem seruitutis. vide per glossam primam, & secundam. l. 7. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
- Pœna violantium sepulchra. vide per glossas. l. 12. per textum. ibi. titulo. nono. part. 7.
- Pœna facientis a sonatam qualis sit, & quando sit danda & quibus. vide gl. l. 2. per text. ibi. tit. 10. part. 7.
- Pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis. vide per glo. l. 8. & l. 9. & 10. tit. 10. par. 7.
- Pœna deportationis hodie non est in vsu. vide glo. secundam. l. 6. tit. 7. & gl. 2. l. 8. tit. 9. par. 7.
- Pœna incendiarij quæ sit & quando veniat imponenda, & quid de iure canonico. vide gl. l. 9. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
- Pœna inuadentis rem propria autoritate siue suam siue alienam, & an si inuasit restituere teneatur in foro conscientia. vide glossam. l. 10. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Pœna debitoris inuadentis pignus creditori datum propria autoritate. vide gl. 1. & 2. l. 13. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Pœna vbi iubetur imponi si non exprimatur qualis, tunc recurritur ad arbitrium iudicis. vide gl. 8. l. 15. tit. 10. par. 7.
- Pœna domini eicientis per vim fructuarium vel feudatarium a possessione. vide gl. 2. l. 16. tit. 10. part. 7. Et quid e contra. vide ibidem.
- Et quæ sit extranei pœna hoc idem facientis. vide ibidem in glo. tertia. per textum ibi.
- Pœna frangentis treguam vel ea durante occidentis vel percutientis aliquem vel ad hoc fauentis. vide gl. 3. l. 3. tit. 12. part. 7.
- Et quid si cum causa aliquis fregit treguam vt quia aduersarius primo rupit. vide. d. gl. 3. ad finem.
- Pœna raptorum vel hæredum ipsorum. vide glo. 4. & 6. l. 2. & glo. 1. l. 3. per text. ibi. tit. 13. part. 7.
- Pœna præstantis opem ad maleficium commissum vel committendū. vide gl. 12. l. 4. tit. 14. par. 7.
- Pœna hospitatorum in cuius hospicium a suis vel ab alijs aliquid furatū fuit. vide per gl. 1. & 2. l. 7. tit. 14. part. 7.
- Pœna debitoris furantis pignus quod creditori suo dederat. vide glo. l. 9. per text. ibi. tit. 14. part. 7.
- Pœna artificis fullonis aurificis vel alterius officialis qui suscepto auro, vel alia re ex qua aliquid facere debuerat dicit illam sibi furatam. vide per gl. l. 10. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
- Pœna facientis falsam monetam vel aliquid immitcentis. vide glossam quartam, & 5. l. 15. tit. 14. par. 7. per text. ibi.
- Pœna furantis ligna & affigentis domui suæ. vide per glo. 2. l. 16. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
- Pœna pro furto a minore furioso vel familiari domus facto qualis eis datur. vide glo. l. 17. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
- Pœna filij vxoris vel serui furantis aliquid in parua vel in magna quantitate. vide gl. 2. & 5. l. 4. & gl. 6. l. 17. tit. 14. par. 7.
- Pœna furis furantis in magna vel in parua quantitate qualis sit siue contra eum agatur ciuiler siue criminaliter. vide glossam. l. 18. per text. ibi. titulo. 14. part. 7.
- Et de pœna aliorum latronum publici, vel grassatorum vel aggressorū itinerum & in quo isti differant. vide glossam quintam supradict. col. 2. & 3. & gl. 6. ibidem.

Septem Partitarum.

Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit vel fiat cum efractioe aliqua, vid. ibi. gl. 5. col. 3. & 4. & per totam illam gl.
 Poena piratae vel curfarij qui in mari furantur, vide per glos. 7. d. l. 18. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Poena furantis aliquid de loco sacro vel religioso vel de domo priuati eundem de cur armis quae sit, vid. ibi. glo. 8. & 9.
 Poena iudicis furantis vel fuscipientis aliquid durante officio, vid. gl. 11. d. l. 18. per tex. ibi. & l. 14. tit. 14. par. 7.
 Poena praestantis opem futuribus vel quibuscumque delinquentibus, vide glo. 13. d. l. 18. vbi plura.
 Poena persuadentis vel mandantis maleficium committi habet locum eo perpetrato non ante, vid. d. gl. 13. in fine.
 Poena receptatorum latronum qualis sit & quando & ex quibus delictis isti veniant puniendi, vide glossam. 14. & 15. d. l. 18. per tex. ibi. titulo. 14. par. 7.
 Poena Abigeorum qualis sit & quando veniat eis imponenda, vid. gl. 1. & 2. l. 19. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Poena furantis filium vel seruum alienum causa distrahendi vel habendi qualis sit, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 22. tit. 14. par. 7.
 Poena non permittentis perferatari seruum alienum vel vxorem in domum suam, vid. per glo. 2. & 3. l. 24. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Et an eadem Poena puniatur iudex si illud perferatari noluert, vide ibidem.
 Poena an detur minori qui celauit in domum suam seruum fugitiuum alicuius, vid. gl. 1. 25. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Poena receptantis seruum alienum in domum suam & quando licet ita sit non puniatur receptator, vide gl. 1. 24. 25. & 26. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Et quid si talis seruus sit fiscalis vel alicuius ciuitatis, vide glo. l. 28. per illum tex. ibi.
 Poena persuadentis seruum vt aliquem maleficium committat vel simile faciat, vid. gl. 3. l. 29. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Poena vbi applicatur fisco tunc actio dicitur criminalis non ciuilis, vide gl. 9. in princ. l. 30. tit. 14. par. 7.
 Poena euellentis limites agrorum vel terminorum sine regis iudicis vel domini licentia qualis sit, vid. gl. 5. 6. & 7. d. l. 30. per tex. ibi.
 Poena mandantis damnum fieri, vide per glossas. l. 5. per tex. ibi. titulo. 15. par. 7.
 Poena medici qui incipit visitare infirmum & illum deserit, vide glo. 2. l. 9. tit. 15. par. 7.
 Poenam an debeat habere vicinus qui propter timorem ignis domum vicini destruit & quando, vid. gl. 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
 Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur ad contributionem istius domus sic destructae, vide ibi.
 Poena si solvatur ab vno ex dantibus damnum an & quando & qualiter ceteri liberentur, vid. glo. 2. d. l. 15. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
 Poena an sit danda accusato de crimine criminaliter si illud ipse confessus fuit in iudicio si appareat postea se mentitum fuisse, vide glo. 9. & 10. l. 5. per tex. ibi. tit. 15. par. 3. & glossas. l. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. titulo. 15. par. 7.
 Poena domini cuius bestia fera hominem occidit vel percussit, vid. gl. 10. l. 23. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
 Poena an incurrat pastor vel dominus qui non potuit detinere animalia ne intrarent in aliquo termino, vid. gl. 2. l. 24. ibi.
 Poena domini vel pastoris qui dolose pecus immisit in agro alieno quae sit, vid. gl. 3. cum alijs ibi. l. 24. per tex. ibi.
 Poena domini ex cuius domo aliquid fuit proiectum si inde damnum sequitur, vid. gl. 1. 25. tit. 15. par. 7. per tex. ibi.
 Poena per statutum simpliciter imposita tunc media pars applicabitur fisco & media actori, vid. glo. 5. ibi.
 Poena euellentis vel scindentis arbores alicuius malitiose, vid. gl. 5. & 10. cum alijs ibi. l. 28. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
 Poena impediens alienationem rei faciendo illam litigiosam, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 11. tit. 16. par. 7.
 Poena qualis detur pro alicuius dolo siue facienti siue occultanti, vid. gl. 1. l. 12. per tex. ibi. tit. 16. par. 7.
 Poena mariti non probantis vxoris adulterium postquam illam de adulterio accusauit, vid. glo. 12. per tex. ibi. l. 1. tit. 17. par. 7.
 Poenam non meretur maritus qui vxorem adulteram & adulterum turpiter iacentes interfecerit & quando, vid. gl. 1. 3. & 4. l. 13. per tex. ibi. titulo. 17. par. 7.
 Poena vxoris vel dominae quae cum proprio seruo se immiscuit, vid. gl. 6. & 7. l. 15. ibi. per tex. ibi.
 Et quid si non cum seruo sed cum familiari vel famulo se immisceat an ea deum poena puniatur, vid. d. gl. 7.
 Poena contrahentis secundas nuptias viuente prima vxore qualis sit & an inquisitores haereticarum prauitatis de hoc cognoscere possint, vid. gl. 1. l. 16. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.

Poena stupratoris virginis vel alterius sine vi inducens illam blanditijs & persuasione ad libidinem qualis sit & quando in totum culpabilis non sit & ex quibus praesummetur, vide glo. 31. 2. per tex. ibi. tit. 19. par. 7.
 Et an sibi dotem congruentem dare debeat & qualiter, vid. d. gl. 3. in fi. & gl. 1. in prooemio tit. 20. par. 6.
 Poena raptoris virginis nuptae vel religiose mulieris qualis sit & quando detur vel non, vid. gl. 1. 3. per illum tex. ibi.
 Et an solus raptus sufficiat ad incurrendam raptorum poenam si sine commissione fiat, vid. gl. 2. d. l. 3.
 Et an raptor liberetur a poena mortis si cum rapta matrimonium contraxit, vid. gl. 3. ibi.
 Poena masculorum vel foeminarum agentium contra naturam & luxuriantes qualis sit, vide gl. 1. in prooemio tit. 21. par. 7.
 Poena lenonis vel ribaldi qualis sit & quando ei detur, vid. gl. 1. 6. & 7. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 22. par. 7.
 Poena iudeorum facientium aliud vltra id quod sibi permittitur, vid. gl. 3. l. 2. tit. 24. par. 7.
 Poena iudei fornicantis christianam, vide glo. 1. l. 9. per tex. ibi. titulo. 24. par. 7.
 Poena christiani facientis se sarracenum qualis sit, vid. gl. 1. 2. & 5. l. 4. per tex. ibi. & glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
 Poena vxoris vel mariti ad infidelitatem transeuntis, vide gl. 1. 6. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
 Poena confiscationis bonorum apotestatae an veniat ponenda post quin quennium a die mortis ipsius, vid. gl. 3. l. 7. ibi.
 Poena quando non sit danda christiano qui ad infidelitatem transiit, vide glo. 1. 8. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
 Poena sarraceni cognoscentis carnaliter christianam, vide glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
 Poena an debeat dari haereticis non relapsis si poeniteant statim & continuo redeant ad fidem, vide glossam. 3. & 7. in princ. l. 2. titulo. 26. par. 7.
 Et quando dicantur continuo vel confestim redire ad fidem vt euitent poenam, vid. d. gl. 3. col. 1. quaest. 1.
 Et licet haeretici euadant poenam mortis si continuo redeant non tamen euadunt poenam perpetui carceris, vid. gl. 3. supra. d. col. 2.
 Et qualis poena sit danda haereticis credentibus & qui ita dicantur, vide ibi. in gl. 7. & 8.
 Poena receptatorum haereticorum qualis sit, vide gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 26. par. 7. & gl. 1. l. 6. ibi.
 Et an filio receptanti patrem suum haeticum poena dari debeat & quando, vid. d. gl. 1. d. l. 6. ibi.
 Poena desperantis seipsum qualis sit, vide glossam. 1. l. 2. titulo. 27. par. 7. septima.
 Poenam non meretur iudex neque alius qui legis autoritate aliquem occidit & an iste talis peccet mortaliter, vide glo. 4. l. 3. titulo vigesimo septimo. par. 7.
 Poena quando maior sit nobili quam innobili danda, vide glo. 1. l. 2. tit. 28. par. 7.
 Poena qualis danda sit blasphemis qualiscunque status siue conditionis sint, vid. gl. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. tit. 28. par. 7.
 Poena ciuili & quae blasphemis datur an tollatur per poenitentiam per sacerdotem sibi datam, vide glo. 1. l. 4. tit. 28. par. 7.
 Poena blasphemantis facto qualis sit, vide glossam primam. l. quinta. per tex. ibi.
 Poena custodis carceris qui simul cum carcerato aufugit qualis sit, vid. gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
 Poena qualis custodi carceris danda sit si carceratus aliquis aufugiat & quando, vide gl. 12. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
 Poena carceratorum si agentium carceres, vide glossas. l. 13. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
 Et quid si aufugiant custodis negligentia interueniente an tunc mitius puniantur, vide glo. 5. ibi.
 Poena qualis debeat dari eximentibus per vim aliquem a carceribus, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 14. tit. 29. par. 7.
 Poena facientis carcerem de nouo in aliquo loco sine principis licentia, vide glo. 1. l. 15. tit. 29. par. 7.
 Et an sufficiat facere vel requiratur quod in ea aliquos intronittat & puniat, vide ibi. glo. 2.
 Et an tortura sit poena & quando, vide glossam primam. l. 1. titulo. 30. par. 7. septima.
 Et nunquam tortura debet alicui imponi pro finali poena delicti, vide gl. 14. in princ. l. 4. tit. 30. par. 7.
 Poena quae sit & quando veniat danda, vide glossas. l. 1. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
 Poenam cogitationis nemo meretur & quando sic, vide glossas. l. 1. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Index materiarum

- Et quando affectus vel conatus sufficiat ut eadem poena puniatur, vide glo. 4. ibidem per tex. ibi. iunctis ibi glossis. 8. 9. & 10.
- Pœna est multiplex & iudex non potest extranea genera pœnarum ponere, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 4. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Pœnam an euitet mandans delictum fieri si mandatum reuocet reintegra, vide glo. 8. l. 2. titu. 31. par. 7.
- Pœna tremidum (id est galeras) an marito dari possit reclamante vxore, vide glo. 4. d. l. 4. tit. 31. par. 7.
- Pœna perpetui carceris quibus detur de iure canonico vel ciuili & quando, vide glo. 8. d. l. 4. per tex. ibi.
- Pœna perpetui carceris æqui paratur morti, vide dict. glo. 8.
- Pœna perpetui carceris imponitur a iure canonico in casibus in quibus de iure ciuili imponitur pœna mortis, vide ibidem.
- Pœnam exilij perpetui a regno an imponi possit per iudices causarum criminalium curie vel regalium cancelliarum & quis pœnam istam imponere possit, vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Et de pœna iudicis dantis pœnam insolitam, vide glossam octauam. dicta. l. sexta.
- Pœna etiam quando certa statuitur pro aliquo delicto an iudex mutare eam possit considerato statu delinquentium & quâdo & qualiter sine senex sine maior vel mulier sit delinquens, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 8. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Pœna maior est danda seruis quam hominibus liberis, vide dictam glo. 1. d. l. 8. per tex. ibi.
- Pœna aliter feni quam iuueni dari debet & potest alterari ratione senectutis, vide glo. 3. ibi.
- Pœna quando propter senectutem vel minorem ætatem alterari neque dari possit, vide glossam. 5. 6. & 7. l. 9. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. & gl. 3. 4. 5. & 6. l. 8. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Pœna relegati ad tempus vel perpetuo frangentis exilium, vide per glo. 1. l. 10. tit. 31. part. 7. per tex. ibi. & an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide glo. 3. ibid.
- Pœna delinquentibus in publicum dari debet non in secreto, vide glo. 1. n. tit. 31. per tex. ibi. par. 7.
- Pœna frangentis homagium, vide glossam quintam. ad fin. l. 26. titu. 11. partita. 3.
- Pœna ignis debet hæreticis dari, vide glo. 7. & 9. l. 2. per tex. ibi. titu. 26. partita. 7.
- Pœna fustigationis non datur nisi tantum vilibus personis, vide glo. 15. l. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 7.
- Pœna iudæi habentis mancipium christianum, vide glo. 2. l. 10. per tex. ibi. tit. 24. par. 7.
- POENA CLERICORVM**, & prælatorum sacerdotis.
- Pœna sacerdotis cognoscentis carnaliter suam filiam spiritualem, vide glo. 2. l. 33. tit. 4. par. 1.
- Pœna naturalis clericorum habentium concubinas est excommunicatio glo. 2. in med. l. 38. tit. 6. par. 1.
- Pœna prælatorum immoderate aliquem castigantium, vide glossam. 3. l. 56. tit. 3. par. 1.
- Pœna clericorum ludentium, vide glo. 3. l. 57. tit. 5. par. 1.
- Pœna clericorum negotiatorum si post admonitionem non desistant, vide glo. 3. l. 46. titu. 6. par. 1.
- Pœna clericorum recipientium ad sepulturam quem ecclesia non admittit, vide glo. 6. l. 10. tit. 13. par. 1.
- Pœna prælatorum seu aliorum clericorum male res ecclesiæ alienantes, vide glo. 2. cum alijs ibi. l. 11. tit. 14. par. 1.
- Et virum tales pœnas euitabunt restituendo rem sic male alienatam ante litis contestationem, vide glo. 5. d. l. 11.
- Pœna clerici contrahentis matrimonium scienter si erat in sacris constitutus quæ sit, vide glo. 2. l. 41. tit. 6. par. 1. & glo. 1. 2. & 3. l. 3. titu. 21. partita quarta.
- Et an pœna ista locum habeat tantum quando scienter contraxit licet non publice neque in facie ecclesiæ, vid. d. gl. 2. d. l. 41.
- Pœna. l. si quis in tantam. C. vnde vi. an habeat locum contra ecclesiam quando eius prælatus communicato consilio aliquam violentiam fecit, vide gl. 1. & 2. l. 17. tit. 10. par. 7.
- Et an contrarietatem quando eius rectores aliquid gesserunt violenter, vide gl. 5. & 6. d. l. 17.
- POENA TABELLIONIS** regis reuelantis secreta regis vel alium contra suum officium facientis, vide gloss. 7. per tex. ibi. l. 8. titu. 9. partita secunda.
- Et quid in alijs tabellionibus, vide ibidem in glo. 8.
- Pœna tabellionis facientis instrumentum in fraudem vsurarum, vide gl. 5. l. 4. tit. 10. par. 3.
- Pœna tabellionis nolentis facere instrumentum quæ est & qualis eis imponi soleat, vide glo. 7. l. 4. tit. 19. par. 3.
- Pœna tabellionis regis vel ciuitatis seu villæ facientis falsitatem, vid. gl. 2. 4. & 6. l. 16. tit. 19. par. 3.
- Pœna tabellionis recipientis plus quam est eis concessum & taxatum pro instrumentis faciendis, vide gl. 1. l. 15. tit. 19. par. 3.
- Pœna falsi puniatur tabellio qui protocolum celat & negat se fecisse instrumentum, vide gl. 2. l. 8. tit. 19. par. 3.
- Pœna amissionis manus quæ tabellioni datur qualiter exequatur si ille vnam tantum vel nullam habeat, vide gl. 6. l. 16. tit. 19. par. 3.
- Pœna tabellionis constituti super præda si ibi falsitatem committat, vid. gl. 6. col. 2. l. 16. tit. 19. par. 3.
- Pœna tabellionis qui cum priuatus esset instrumentum fecit qualis sit, vide glo. 1. l. 1. tit. 7. par. 7.
- Et quid si nunquam fuit creatus tabellio & instrumentum fecit qualiter tunc puniatur, vid. d. gl. 1.
- POENA OCCIDENTIS** vel quasi in ecclesia dum horæ dicuntur est mortis, vide gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 18. par. 1.
- Pœna occidentis vel percutientis aliquem coram rege, vide gl. 2. l. 2. per tex. ibi. tit. 16. par. 2.
- Pœna occidentis vel percutientis aliquem in curia regis quæ sit, vide gl. 9. iuncto tex. ibi. l. 3. tit. 16. par. 2.
- Pœna magistri occidentis discipulum illum castigando vel si aliter in castigando excesserit qualis sit, vide gl. 5. l. 11. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
- Pœna occidentis seipsam quæ sit & quid si non se interfecerit sed tantum se interficere voluit, vide glossam. 3. 4. & 5. cum alijs ibi. l. 24. titu. 1. partita. 7.
- Pœna occidentis aliquem veneno quæ sit, vide glo. 4. l. 7. tit. 8. par. 7. per tex. illum ibi.
- Pœna & quid in occidente transfugam vel depopulatorem agrorum, vide gl. 8. & 9. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
- POENA MORTIS** non habet locum vbi fuit facta confiscatio bonorum, vide gloss. 6. per tex. ibi. l. 20. titu. 13. partita. 2. & gloss. 3. l. 2. titu. 14. par. 2. quod intelige cum d. gl. 3. iuncta glo. 8. ibi.
- Pœna mortis puniuntur hæretici per leges ciuiles quæ de iure canonico bene obseruantur, vide glossam tertiam. circa finem. l. quintæ. titu. 3. partita. 4.
- Pœna mortis imponitur nutrito si nutritorem criminaliter accusauerit, vid. gl. 4. per tex. ibi. l. 3. tit. 20. par. 4.
- Pœna mortis vel abscissionis membri an æquiparentur, vide gl. 6. l. 4. tit. 7. par. 6.
- Pœna mortis naturalis an cadat infernum & quam aliam pœnam sustinere possit, vide glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Pœna mortis quando alicui danda est quid iudex prius inspicere debet & facere tenetur, vide glo. 2. l. 26. tit. 1. par. 7.
- Pœna mortis detur vendenti venenum ut alius occidatur & quando, vide glossam. 2. cum alijs ibi. l. 7. titu. 8. partita. 7. per illum tex. ibi. & gl. 3. l. 9. tit. 15. par. 7.
- Pœna mortis an detur homicidæ siue nobilis siue plebeius sit & quid si proditorie fiat, vide gl. 1. l. 15. tit. 8. par. 7.
- Pœna mortis an per iudicem imponi possit quando eius arbitrio pœna commissa fuit, vide gl. 1. l. 21. tit. 9. par. 7.
- Pœna mortis debet dari ponenti schalas ad muros vel ad fenestras alicuius causa violandæ castitatis alicuius puellæ & an eadem pœna fur sustineatur, vide glossam quintam. colum. 4. ad medium. l. 18. titu. 14. partita. 7.
- Pœna mortis vel alia quando dari debeat percutientibus vel occidentibus aliquem simul si ignoratur quis eorum percussit vel quis letaliter percussit vel quis primo vel vltimo percussit, vide glo. 1. l. 15. tit. 15. par. 7. per tex. ibi.
- Et quid si ignoretur ex quo vulnere periit vel occisus fuit & quid si nullum vulnus erat letale & nihilominus mortuus fuit & alia infinita in ista materia, vide per. d. glo. 1. l. 15. vsque ad fin.
- Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an contra alios ut auxiliantes procedi possit ad condemnationem, vid. ibidem.
- Pœna mortis debet dari credenti erroribus hæreticorum licet non operetur, vide gl. 11. l. 2. tit. 26. par. 7.
- Pœna mortis debet dari assensinis & eorum mandatoribus, vide gl. 5. & 6. l. 3. tit. 27. par. 7.
- Pœna mortis an veniat imponenda pro delicto partus suppositi, vid. gl. 4. l. 6. tit. 7. par. 7.
- Pœna mortis non debet a iudice dari ex suspicionibus, vide gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Pœna mortis debet dari eximenti aliquem reum maleficæ artis per vim a carceribus, vide glo. 1. l. 14. tit. 29. par. 7.
- Pœna mortis an mereatur ille qui animo occidendi aliquem illum insidiavit licet non occidat glo. 4. l. 2. tit. 31. par. 7.
- Pœna mortis in quibus casibus profecto vel dicto detur, vide gl. 2. l. 3. tit. 31. par. 7.
- Pœna mortis quando detur pro delicto solo consilio commisso, vid. gl. 5. l. 3. tit. 31. par. 7.
- Pœna mortis si alicui danda sit poterit iudex inter pœnas mortis arbitrare & quam

Septem Partitarum.

re & quam velit dare, vide gl. 6. l. 6. tit. 31. par. 7.
 Et differens poenam mortis plebeijs & vilibus dari debet quam nobilibus, vide ibidem.
 Poena non debet mulieri pręgnanti dari quo vsque pariat gl. 4. l. 11. ibid.
 Et quando poena mortis alicui data suspendi debeat ad tempus vel non vide ibidem glo. 4.
POENA AMPUTATIONIS MEMBRI.
 Poena amissionis manus quę aliter exequatur si ille vnam tantum vel nullam habet, vide glo. 6. l. 16. tit. 19. par. 3.
 Poena amputationis manus datur falso tabellioni & exactori falso tributorum, vide gl. 5. l. 6. tit. 7. par. 7.
POENA AUXILIANTIVM, & an eadem poena imponatur auxiliantibus sicuti letaliter percutientibus & quando, vide gl. 3. l. 3. tit. 16. partita. 2.
 Et quid si ignoretur quis eorum letaliter illum percussit quę poena illis imponi debeat, vide ibidem.
 Poena auxiliantis aliquem ad maleficium commissum vel committendum quę sit, vide glo. 12. l. 4. par. 7.
 Poena auxiliantis quibuscunque delinquentibus, vi. per gl. 13. l. 18. tit. 14. partita. 7.
POENA HOMICIDAE an detur occidenti hominem mōstruosum & quid de illo qui fecit mulierem abortire, vide gl. 1. l. 1. titulo octauo. partita. 7.
 Poena homicidij an detur occidenti hominem qui ad furcas ducebatur, vide gl. 2. ibidem.
 Poena homicidæ an detur pueris qui collustando inter se & proiciens lapides occidatur aliquis, vide glossam. 2. d. l. 1. titulo octauo. partita septima.
 Poena homicidij an detur illi qui ad mandatum tyranni aliquem occisit vide glo. 2. d. l. 1. & glo. 3. l. 8.
 Poena homicidæ an detur illi qui se defendendo aliquem occisit, vide glo. 1. 2. tit. 8. par. 7.
 Poena homicidæ an puniatur pater maritus vel frater qui aliquem volentem stuprare per vim vxorem filiam vel sororem occiderunt & quid in occidente latronem nocturnum vel alium, vide gl. 1. 2. 3. & 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
 Poena homicidæ an puniatur ille qui casu fortuito & sine culpa sua aliquem occisit, vide gl. 1. 4. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
 Et quid si culpa præcessit casum homicidij & qualis ista esse debeat & ex quibus talis culpatus videatur, vide gl. 1. 5. per illum tex. ibidem titulo 8. par. 7.
 Poena homicidij an puniatur occidens dormientem qui illum offendebat, vide gl. 6. l. 5. tit. 8. par. 7.
 Poena homicidæ & an detur poena mortis homicidæ siue nobilis siue plebeius sit & quid si proditorie fiat, vide gl. 1. l. 15. tit. 8. par. 7.
POENA REVELANTIS Regis secretum, vide glo. 8. iuncto tex. in. 5. tit. 9. par. 2.
 Poena reuelantis aduocati parti aduersę instrumenta seu secreta suę partis qualis sit, vide gl. 6. l. 1. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
POENA OFFICIALIS Regis non interponentis se in medio dum viderit aliquos rixare, vide gl. 7. l. 20. tit. 9. par. 2.
 Poena gubernatoris officialis nauis qui fraudulentè fecit aliquid vt nauis periret vt & ipse haberet occasionem furandi quę sit, vide glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
 Poena artificis fullonis vel alterius officialis qui suscepto auro vel alia re ex qua aliquid facere debuerat dicit illam sibi furatam, vid. per gl. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
 Poena officialis a rege constituti in certo loco vt numos expendat inter aliquos filios conuertat in sui commodum, vid. gl. 1. & 3. d. l. 14. tit. 14. partita. 7.
POENA CONSANGVINEORVM Regis illum non obedientium, vide gl. 1. iuncto tex. ibi. l. 2. tit. 8. par. 2.
POENA CORPORALIS diuersimode habetur circa personas in dignitate positas quam erga alios, vide gl. 18. l. 3. tit. 16. par. 2.
 Poenę corporalis ita nobilibus sicuti ignobilibus ponitur quando nobilis contra æque nobilem delinquit, vid. gl. 5. l. 25. tit. 22. par. 3.
 Poena corporalis maior est quauis alia poena pecuniaria, vide gl. 13. l. 4. titulo. 7. par. 6.
 Poena corporalis nunquam potest imponi pro sola contumacia, vide gl. 4. l. 10. tit. 29. par. 7.
POENA INIVRANTIVM inquisitoribus a rege missis, vide gl. 1. l. 8. tit. 17. par. 3.
 Poena iniuriantis iudicem siue appellando ab eo siue aliter quę sit, vi. gl. 1. l. 26. tit. 23. par. 3.
 Poena iniuriantis iam mortuum & eius hæredes, vid. glo. 2. 3. & 4. l. 13. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
 Et quando iniuriatus agit ciuilitè contra iniuriantem ad poenam pecuniariam qualiter tunc sit procedendum & an poena parti iniuriatę sit

applicanda & alij in hoc, vid. gl. 5. 6. & 7. l. 21. tit. 9. par. 7. per tex. ibi.
POENA FALSIAN habeat locum vbi falsitas non fuit parti aduersę cōtraria, vide gl. 5. l. 15. tit. 6. par. 3.
 Poena falsi puniuntur tutores non reddetes rationem minoribus facti maioris, vide glo. 1. l. 6. tit. 11. par. 3.
 Poena iurantis falsum, vide glossam secundam. & 3. l. 26. titulo vndecimo. partita. 3.
 Poena falsi puniuntur tabellio qui protocolum celat & negat se fecisse instrumentum, vide glo. 2. l. 8. tit. 19. par. 3.
 Poena falsi campionis quę sit, vide glossam primam. l. 3. titulo quarto. partita septima.
 Et an per pactum possit quis se obligare ad poenam criminis quod non commisit, vide glo. 3. l. 2. tit. 15. par. 7.
 Poena falsi puniuntur iudex vel tabellio qui ante publicationem manifesta uit dicta testium vel legere passus fuit, vid. gl. 5. l. 1. tit. 7. par. 7.
 Poena falsi an incidat testis qui ob dicendum verum testimonium pecuniam recepit, vide gl. 12. l. 1. tit. 7. par. 7. & gl. 1. l. 35. tit. 16. par. 3.
 Poena falsi quibus & ex quibus causis & quando detur, vid. gl. 1. l. 2. 3. & 4. & 5. cum alijs ibi. tit. 7. par. 7.
 Poena committentis falsitatem qualiscunque sit committens qualis sit, vi. per gl. 1. 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
 Poena ventis falsis mensuris seu ponderibus qualis sit, vide gl. 3. 4. & 5. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
 Poena falsi an puniatur testis qui in causa criminali deposuit parte non citata gl. 3. l. 11. tit. 8. par. 7.
 Poena falsi an detur proponenti accusationem falsam, vide glossam. 1. l. 7. titulo. 9. par. 7.
POENA IUDICIS maleinquirentis siue preuaricetur siue calumnie tur qualis sit, vide glo. 6. l. 12. tit. 17. par. 3.
 Poena iudicis vel tabellionis reuelatis secreta dicta testium ante ipsorum publicationem, vide glo. 5. l. 1. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
 Poena iudicis qui falsè aliquem ad mortem damnauit vel ad perpetuum exilium, vide glo. 1. & 2. l. 11. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
 Poena iudicis non concedentis appellationem vel aliter iniuriantis appellatam quę sit, vide glo. 1. & 2. l. 4. tit. 10. par. 7.
 Poena iudicis iniuste aliquem torquentis siue illum occidat vel feriat siue mali non faciat, vide gl. 14. l. 4. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
 Et quid si iudex aliquem iniuste torqueri fecit excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vid. d. gl. 14. d. l. 4.
 Et an tortura sit poena & quando, vide glossam primam. l. 1. titulo. 30. partita septima.
 Et nunquam tortura debet alicui imponi pro finale poena delicti, vid. gl. 14. in princ. d. l. 4.
 Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturę sustinere non potuit & mortuus fuit an & quando tunc teneatur & puniri possit, vid. d. gl. 14. in fin.
 Poena quę a iudicibus dari non debeant, vide glo. 1. 6. per tex. ibi. titulo. 31. partita. 7.
POENA ASSESSORIS recipientis aliquid in secreto a partibus, vid. gl. 4. l. 3. tit. 21. par. 3.
POENA ADVOCATI preuaricatoris quę sit, vide glo. 33. l. 15. titulo. 6. partita. 3.
 Poena aduocati consulentis partem eius quod instrumenta falsa producat & quid si illa falsitas non sit parti aduersę nociua, vid. glo. 5. l. 8. titulo. 6. partita. 3.
 Poena aduocati reuelantis parti aduersę instrumenta seu secreta suę partis qualis sit, vid. gl. 6. l. 1. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
POENA INCESTI VEL INCESTVOSI & poena incesti puniuntur ille qui de adulterio fuit accusatus si tunc ei incestus probetur, vide gl. 1. l. 16. tit. 22. par. 3.
 Poena per. 11. imposta contra cōtrahentes incestas nuptias an imponatur secundum computum iuris canonici vel ciuillis, vi. gl. 4. l. 3. tit. 6. par. 4.
 Poena incestuosi quę sit & quando & in quibus locū habeat & qualiter, vide glossam. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
POENA ADVLTERRII, & poena criminalis si debeat pro adulterio imponi secundum leges an illam imponere possit iudex ecclesiasticus quando mulier non est de temporali iurisdictione ecclesię, vide gl. 10. l. 2. tit. 8. par. 4.
 Poenam adulterij non debet sustinere mulier coniugata quę vi ad illud fuit compulsa & quid si vis non fuit præcissa sed conditionalis & quid si maritus illam præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur & ipsa fugere noluit, vide glossam primam. per tex. ibi. l. 7. titulo. 10. par. 4.
 Poena mulieris facientis adulterium est vt dotem & donationem propter nuptias viro suo restituat, vide glossam quartam. per tex. ibi. l. 12. tit. 9. par. 4.
 Poena adulteri vel adulterę probato ipsorum adulterio, vide gl. 1. 3. 6. 7.

Index materiaram

- l.15. per illum tex. ibi. tit. 17. par. 8.
- Pœna vxoris vel domine quæ cum proprio seruo adulterium fecit, vide** gl. 6. 7. & 8. ibidem.
- Et quid si non cum seruo sed cum familiari vel famulo se immisceat an ea** dem pœna puniatur, vide d. gl. 7.
- POENA SACRILEGII** cui applicetur, vide gl. 5. l. 4. tit. 18. par. 1. & l. 10. tit. 18. par. 1.
- POENA STUPRI VEL STUPRATORIS**
- Pœna stupri an hodie sit mutata in muliere sicuti est in pœna adulterij,** vide gl. 5. in princ. l. 11. tit. 13. par. 6.
- Pœnam stupri an patiatur mulier sicuti & vir, vide dictam glossam, 5. in** principio.
- Pœna stupratoris virginis vel alterius sine vi inducens illam blanditijs &** persuasionebus ad libidinem qualis sit & quando in totum culpabilis non sit & ex quibus præsumetur, vide gloss. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 19. partita. 7.
- Et an sibi dotem congruentem dare debeat & qualiter, vide d. gl. 3. in fi. &** gl. 1. in proœmio tit. 20. ibid.
- Pœna intentantis facere stuprum licet ad effectum non deuenit, vide** gl. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Pœna stupratoris an detur stupranti puellam nondum viri potentem,** vide d. gl. 5.
- POENA PECUNIARIA** in qua filius propter suum delictum facti condemnatus an a patre solui debeat saltem respectu legitimæ vel alimentorum que filio debentur, vide glossam. 11. l. 2. titulo decimono. no. partita. 4.
- Pœna pecuniaria an cadat in seruum, vide glossam. 3. l. 10. titulo primo.** partita. 7.
- Et an Baptismus liberet aliquem a pœna spiritali vel temporali, vide gl.** 1. l. 12. tit. 1. par. 7.
- Pœna pecuniaria potest per iudicem in corporalem alterari propter con** suetudinem delinquendi, vide gl. 10. l. 8. tit. 31. par. 7.
- POENA EXTRA ORDINARIA** quando locum habeat, vide re. gulari generalem gl. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.
- POENA ALIENANTIVM,** & pœna si imponatur alienanti aliquam rem non solum ipse sed eius successor in pœnam incidet si aliquando alienationi consentiret, vide gl. 1. colum. 1. in fin. cum princ. sequentis. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et quid si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria** an & hic in pœnam propter alienationem incidat, vide ibidem col. 2. quæstione. 7.
- Et quid si alienet vt debita testatoris soluantur an tunc ad pœnam tenca** tur proptertalem alienationem, vide in d. gl. 1. col. 2. quæst. 11. d. l. 10. ti. tulo. 26. par. 4.
- Et an alienans in istam pœnam incidat si rem alienari prohibitam in se** quentem in gradu alienauerit, vide dictam glossam primam. colum. 2. quæst. 11.
- Et quid si alienatio fiat sine requisitis necessarijs an tunc alienas rem** prohibitam in pœnam incidat, vide ibid. in quæst. 13.
- Pœnæ impositæ alienanti rem maioræ an habeant locum in filio pri** mæ confusæ in quem fuit maioria facta si ipse alienet, vide ibidem in quæstione. 15.
- Pœnam alienantis rei prohibitæ alienari an incurrat possessor maioræ** qui patitur magnatam esse in possessionem talis maioræ neque ab eo illam petijt, vide ibid. in quæst. 16. gl. 1. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et an incidat in pœnam alienationis bonorum maioræ possessor ipsius** qui remisit hypothecam quam habebat in bonis emphyteoticarijs quæ erant maioræ annexa ad securitatem, vide gl. 1. col. 3. quæst. 21. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pœnam an incurrat ille qui vendidit minimam rem maioræ cuius ipse** possessor, vide ibid. quæst. 22.
- Pœna imposita vni vocato si alienet rem maioræ ad alios sequentes ex** tendatur, vide ibid. quæst. 27.
- Pœna imposita contra vendentes rem maioræ an habeat locum in pro** ximioribus successoribus ibidem consentientibus, vide ibidem in quæ stione. 29.
- Pœna imposita contra alienantem rem maioræ an habeat locum ante** reitraditionem vel postea, vide in d. quæst. 29.
- Et an in pœnam alienantis incidat successor qui rem prohibitam alienari** a testatore & prædecessore suo alicui legatam ipse soluerit & ex eo a. lienationi consentire vilus sit, vide gl. 1. col. 4. quæst. 33. l. 10. titulo. 26. partita. 4.
- Pœnam alienantis maioriam an incurrat ille qui cum super maioriam ef** fet litigium fecit compromissum in arbitrum si ipse illud condemna. uerit, vide gl. 1. col. 4. quæst. 41. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pœnam alienantis maioriam an incidat filius vel proximior successor** qui alienationi rei maioræ consensit quando ad alienandum posses. sor maioræ licentiam regis habeat, vide gl. 1. col. 5. quæstione. 44. l. 10.
- tit. 26. par. 4.
- Pœna emphyteotæ alienantis rem emphyteoticam prærequisito domino** quæ sit, vide gl. fi. & alias omnes ibi. in l. 29. tit. 8. par. 5.
- Pœnam alienantis rem maioræ an incurrat ille qui illam lusit, vide gl. 4.** col. 8. in princ. quæst. 7. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Pœna vendentis rem duobus qualis sit, vide glo. 6. & 7. l. 7. per tex. ibi. ti** tulo. 7. par. 7.
- POENA DVPLI ET QVADRVPLI,** pœna duplicis stipulationis si res euincatur est multum consueta in venditionibus rerum & an ha. beat in se tacitam conditionem si euincatur sibi vel hæredi, vide gl. 12. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Pœna dupli apposita in sententia non soluenti quando habeat locum** quando vero non, vide gl. 5. l. 22. tit. 22. par. 3.
- Pœna quadrupli imponitur rapienti aliquid ex naufragio, vide glo. 3. l. 11.** per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
- Pœna ciuilis applicanda fisco an possit excedere quadruplum & quado** sic, vide ibi. gl. 5.
- Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita pœna. 10. & cum non ha** beret unde solueret superuenit ei hæreditas matris suæ quam renun. tiauit an dolose renunciaisse videatur & an possit fieri executio an illis repudiatis, vide gl. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
- Pœna reddendi arras duplicatas vel quadruplicatas an habeat locum de** iure canonico vel de iure partitarum & quare non, vide glo. 6. l. 84. tit. 18. par. 3.
- Pœna dupli quando detur propter vnum delictum ex vno facto tantum** proueniens, vide gl. 5. l. 13. tit. 1. par. 7.
- POENA FIDEIVSSORIS** non sistens aliquem in iudicio cui appli. cetur si illum non sistat & an parti, vide gl. 3. l. 18. tit. 12. par. 5.
- Pœna fideiussoris si reus aufugiat qualis sit & quando ei danda sit vel non** vide gl. 1. 10. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
- POENA PROHIBENTIS** aliquem testare quæ sit & an ista sit iusta ex hæredationis causa, vide gl. 1. & 2. l. 26. per tex. ibi. tit. 1. par. 6. & gl. 1. l. 29. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Pœna prohibentis testare peregrinos, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 30. tit. 1. par.** 6. & debet quis puniri in eo in quo delinquit, vide gl. 3. d. l. 30.
- POENA RESISTENTIS** & non patientis perscrutari de nocte per of. ficialem qui gerit arma prohibita, vi. per glossam. 4. l. 17. titulo sexto. partita. 6.
- Pœna resistentis & non permittentis perscrutari seruum alienum vel vi** xorem in domum suam qualis, vide glo. 2. & 3. l. 14. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
- Et an eadem pœna puniatur iudex si illud perscrutare noluerit contra** resistentem, vide ibidem.
- POENA MATRIS, PATRIS VEL FRATRIS** & pœna patris vel alterius eijcientis filium suum ad portas ecclesiæ vel alibi, vide glo. 1. l. 4. tit. 20. par. 4.
- Pœnam patris an mereantur filij & vxor patris proditoris & quæ ratione** vide gl. 1. l. 12. tit. 25. par. 4.
- Pœna matris non petentis tutorem filio suo minori vel aliorum confan** guineorum quæ sit, vide gl. 4. & 5. l. 12. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
- Et quando mater vel alij excusentur licet tutores non petierit, vide glo.** 5. dict. l. 12.
- Pœna matris transeuntis ad secundas nuptias non petito prius filijs suis** tutore, vide d. glo. 5. in fi. d. l. 12.
- Pœna fratris accusantis fratrem vel socij honestæ societatis qui socium** suum accusat, vide gl. 17. l. 2. tit. 1. par. 7.
- Et ex maioritæ pænæ cognoscitur maiortas criminis, vi. gl. 4. ad fin. l. 4.** tit. 1. par. 7.
- Pœna patris occidentis filium siue legitimum siue naturalem tantum gl.** 2. cum alijs ibi. l. 12. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
- Et qualis detur alijs descendens vel ascendens, vide gl. d. l. 12. per** text. ibi.
- Pœna patris non debet nocere filijs vel vxori eius, vide gl. 1. & 2. l. 9. per** tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- POENA TUTORIS VEL CVRATORIS** non facientis inuentari. um qualis sit, vide gl. 2. l. 15. tit. 16. par. 6.
- Pœna tutoris non reddentis bonam rationem minori suo, vide gloss. 5.** l. 21. tit. 16. par. 6.
- Pœna tutoris qui male bona minoris sui administrauit quæ sit, vide gl. 1.** 4. per tex. ibi. tit. 18. par. 6.
- Pœna tutoris vel curatoris contrahentis matrimonium cum eius mino** re, vide gl. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.
- POENA TALIONIS** an sit in vsu & quando maritus accusat vxor. em de adulterio an debeat se inscribere ad pœnam talionis, vi. gloss. 2. & 3. l. 13. tit. 9. par. 4.
- Et an accusator tacite videatur se obligare ad pœnam talionis, vide d.** glo. 3. d. l. 13.
- Et licet inscriptio ad pœnam talionis cesset non tamen cessabit pœ** na calum.

Septem Partitarum.

na calumniatoris accusantis, vide ibid. in fine. d. gl. 3.
 Et qualis ista poena esse debeat quando talis inscriptio cessat, vide ibid. in fine. & vide gl. 10. & 11. l. 26. tit. 1. par. 7.
 Poena talionis an detur accusatori desistenti ab accusatione quādo fuit crimen quod abolitione non deletur, vide glossam. 8. l. 19. titulo primo. par. 7.
 Poena talionis quando sit accusatori danda si delictum non probet & quando non, vide glo. l. 20. & glo. 10. cum sequentibus, l. 26. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
POENA NEGANTIS sacramenta pro vt ab ecclesia sunt ordinata, vide gl. l. fi. tit. 4. par. 1.
 Poena negantis se fuisse citatum si de mandato conuincatur quæ sit, vide gl. 6. l. 8. tit. 7. par. 3.
 Poena negantis se damnatum dedisse si postea illud sibi probetur qualiter puniatur, vide gl. 1. 3. & 4. l. 16. tit. 15. par. 7.
 Et quid in minore vel uxore negante, vide gl. 3. & 4. ibid.
 Poena negantis depositum qualis sit si ei postea probetur contrarium & an teneatur ad sumptus & an iuretur contra eum in litem, vide glo. l. 8. per tex. ibi. tit. 7. par. 5.
 Poena qualis sit danda neganti per vim fidem christi ore tantum, vide gl. 1. l. 4. tit. 25. par. 7.
POENA DEPOSITARII negantis depositum qualis sit si ei postea probetur contrarium & an teneatur ad sumptus & an iuretur contra eum in litem, vide gl. l. 8. per tex. ibi. tit. 3. par. 5.
POENA MUTUI, & an incurrat poenam mutuare nolens & quādo sic, vide gl. 1. in proemio tit. 1. par. 5.
 Poena an possit apponi in contractu mutui & hoc liceat fieri solito foenerari, vide gl. 3. per tex. l. 10. tit. 1. par. 5.
POENA ACCUSATORIS non comparentis qualis sit & quando ei danda sit, vide gl. 3. cum alijs ibi. l. 17. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
 Poena turpiliiani quæ sit & quando in eam incidat accusator qui postea non comparet, vide gl. 3. & 9. d. l. 17. per tex. ibi.
 Poena accusatoris, vide in verb. **POENA TALIONIS**.
POENA HAEREDIS FRAVDULENTER conficientis inuentarium & qui aliquid ab hæreditate subripuit qualis sit, vide gl. 1. 2. & 3. l. 9. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
 Poena hæredis alicuius restituentis hæreditatem incapaci de testatoris mandato quæ sit, vide glo. 2. l. 22. 24. 25. l. 13. per text. ibi. titulo. 7. partita sexta.
 Poena quare non sit danda accusanti aliquem de falsa moneta si illud nõ probet, vide gl. 1. l. 20. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
 Poena quando non detur hæredi non probanti aliquem ab eo accusatum de morte testatoris ipsum non occidisse, vide glo. 2. l. 21. per illum tex. tit. 1. par. 7.
 Poena quæ pro delicto defuncti sibi imponi debuerat an imponatur eius hæredi & quando, vide gl. l. 25. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
POENA DENUNTIANTIS delictum si illud non probat quæ sit, vide gl. 4. l. 5. tit. 1. per tex. ibi. par. 7.
 Poena an sit danda denunciatori si delictum ab eo denunciatum nõ probetur gl. 3. & 4. l. 27. ibi.
POENA LEGALIS, si a lege imponatur fatenti actum illicitum an si factum sit actus teneat & tamen poena soluenda sit, vide glo. 7. l. 28. tit. 11. par. 5.
 Poena legis civilis imposita contra contrahentes clandestine an sit obseruanda nec ne, vide gl. 3. l. 5. tit. 3. par. 4.
 Et quid si poena quam inferior imponit sit nimis excessiua, vide ibidem in principio.
 Poena per leges imposita contra contrahentes incestas nuptias an imponatur secundum computationem iuris canonici vel civilis, vide gl. 4. l. 3. tit. 6. par. 4.
 Poena legalis que impedit libertatem matrimonij ex aliqua causa an valeat, vide gl. 12. l. 4. tit. 3. par. 6.
 Poena legis iulix de residuis vel legis iulix peculatus quando locum habet & contra quos, vide gl. l. 4. & 15. tit. 14. par. 7.
 Poena quando a lege imponitur ipso iure nunquam augetur contra negantem, vide gl. 1. ad fin. l. 16. tit. 15. par. 7.
POENA DIFFAMANTIS aliquem qualis sit, vi. gl. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 6. par. 7.
POENA TESTIVM & an testis dicentis falsum in causa criminali puniatur & qualiter & quid si deponat parte non citata, vide gl. 3. l. 11. per tex. ibi. tit. 18. par. 7.
 Poena deportati vel damnati vel relegati vel exilij poena deportationis vel damnationis in metallum an hodie sit in vsu & in eius locū hodie successerunt galeras, vide gl. 2. l. 2. tit. 18. par. 4.
 Et damnatus ad tempus non efficitur seruus poenæ sed ille qui in perpetuum damnatur, vide ibid. in gl. 3.
 Et quid si aliquis damnetur non in metallum sed aliud opus siue publicū officium, vide ibid. in gl. 4.

Et an seruus poenæ efficiatur hodie taliter perpetuo damnatus, vide gl. 6. d. l. 2. tit. 18. par. 4.
 Poenam damnationis an tacite secum afferat bonorū ademptio & quid hodie, vide gl. 8. d. l. 2. tit. 18. par. 4.
 Et quando deportatus efficiatur seruus poenæ, vide ibid. in gl. 9.
 Poena deportationis hodie non est in vsu, vide gl. 2. l. 6. tit. 17. & gl. 1. l. 8. tit. 9. par. 7.
 Poena exilij perpetui a regno per iudices causarum criminalium curiæ vel regalium cancelliarum & qui poenam istam imponere possint, vide gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
 Poena relegati ad tempus vel perpetuo frangentis exilium, vi. per gl. l. 10. tit. 31. par. 7. per tex. illum ibi.
 Et an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide glossam. 3. ibidem.
POENITENTIA quid sit, vide glossam primam. cum alijs ibi. l. 18. tit. 4. partita. 1.
 Poenitentia sacramentum a solis sacerdotibus administratur, vide gl. 1. l. 8. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia solennis quæ sit & a quo imponi possit, vide glo. l. 18. titulo. 4. partita. 1.
 Poenitentia solennis pro quibus dari debeat & an ita foeminis sicuti viris, vide gl. 1. d. l. 18.
 Poenitentia solennis semel alicui iniungenda est non plus, vi. gl. 2. per tex. ibi. dict. l. 18.
 Poenitentia solennis imponitur etiam in vita, vide d. gl. 2.
 Poenitentia solennis fieri non debet a clericis in quibuscūque ordinibus constitutis, vide gl. 4. & 5. l. 19. ibid.
 Poenitentia publica quæ sit & quotuplex & quis eam imponet & pro quibus delictis, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 20. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia publica non imponitur pro peccatis occultis sed pro manifestis, vide d. gl. 1. in fin.
 Poenitentia mitigatur ratione fragilis ætatis, vide gl. 1. l. 25. titulo quarto. partita. 1.
 Poenitentia qualis debeat iniungi seruo, vide ibi. gl. 3. & ibi. quod non debet iniungi vt peregrinetur, & vide gl. 3. in proemio tit. 5. par. 4.
 Poenitentia iniungi debet habita conlyderatione peccatorum, vide gl. 4. ibid. d. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia debet esse conformis personæ cui iniungitur, vide ibid.
 Poenitentia non debet iniungi monacho per quam oriretur scandalum inter fratres, vide gl. 8. d. l. 25.
 Poenitentia debet esse contraria peccatis, vide gl. 12. d. l. 25. titulo quarto. partita. 1.
 Poenitentia hodie omnes sunt arbitraria, vide glossam decimam tertiam. dict. l. 25.
 Poenitentia imposita a iure mitigari potest per sacerdotem, vide dictam glossam. 13.
 Poenitentia maior dari solet pro maiori peccato quam pro minore, vide dict. glo. 13. in med.
 Poenitentia imposita a sacerdote etiam si minima sit est sufficiens ad delendum peccatum & omnem poenam alterius vitæ sed an hoc sit verū in poena taxata à Deo, vide gl. 13. ad fin. d. l. 25.
 Poenitentia imposita per papam potest minui a quolibet sacerdote, vide d. gl. 13. in princ. 2. columnæ.
 Poenitentia publica ex causa minui potest & mutari per sacerdotem, vide ibidem in fine.
 Poenitentia moderata iniuncta alicui an suscipere teneatur, vide gl. fi. in fi. d. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia est necessaria peccatori etiam si contritionem habeat, vide gl. l. 28. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia effectus, vide per gl. 2. l. 28. tit. 4. par. 1. & gl. magna in fine. 1. columnæ in d. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia imposita religioso in suo capitulo non remittitur per aliquas indulgentias, vide gl. 1. l. 46. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia ieiunij seu alia alicui iniuncta an teneatur illam adimplere, vi. gl. 3. l. 46. tit. 4. par. 1.
 Poenitentia publica impedit ordinum susceptionem & solus papa dispensat, vide gl. 1. l. 19. tit. 6. par. 1.
 Poenitentia monachorum seu religiosorum fugientium, vide per gl. l. 28. tit. 6. par. 1.
 Poenitentia conceduntur omnibus etiam interdicti tempore dum tamē non fuerint causa interdicti, vide gl. 6. l. 5. tit. 9. par. 1.
 Poenitentia debet semper imponi poenitenti per contrarium, vide gl. 3. l. 1. tit. 24. par. 1.
 Poenitentia bene habet locum ante litis contestationem & poterit confessionem reuocare, vide gl. 2. l. 2. tit. 3. par. 3.
 Poenitentia donatoris an habeat locum in dotis fauore & an moriendo donationem reuocare videatur, vide gl. 1. in fi. l. 4. tit. 4. par. 5.
 Poenitentia an & quando habeat locum quando duo rem promittunt

Index materiarum

- permutare & vnus nolit, vide gl. 4. l. 3. tit. 6. par. 5. & ibi. gl. 5.
- Poenitentia** an habeat locum in contractibus innominatis, vi. gl. 2. l. 4. tit. 14. par. 5.
- Poenitentia** an & quando locum habeat electione iam facta seu postulatione postulato sui superiori presentata, vid. gl. 1. l. 25. tit. 9. par. 6.
- Poenitentia** an tollat poenam civilem, vide glossam. 2. l. 4. titulo. 28. par. 7. tit. septima.
- Poenitentia** an & quando habeat locum in delictis, vide glo. 9. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- POENITENTIARIO** papa plene creditur in omnibus spectantibus eius officium, vid. gl. 5. l. 32. tit. 16. par. 3.
- POENITERE** potest vnus quisque antelitis contestationem eiusque confessionem poterit reuocare relictis expensis gl. 2. l. 2. tit. 3. par. 3.
- Poenitere** an possit ille qui delitit aduersario iuramentum in litem & quando, vid. gl. 1. l. 8. tit. 11. par. 3.
- Poenitere** an possit ille qui rem semel habuit proderelicto & eam recuperare, vide gl. 1. l. 49. tit. 28. par. 3.
- Poenitere** an possit ille qui mediante stipulatione cum alio rem permutare promissit si ipse iam contractum impleuerat ex parte sua, vid. gl. 1. l. 3. tit. 6. par. 5.
- Poenitere** quando possit aliquis vt euitet poenae commissionem propter suum factum, vid. gl. 16. l. 13. tit. 7. par. 6.
- Poenitere** an possit eligens rem & quid si iam semel poenituit & alia in hoc similia, vid. 2. l. 1. 25. tit. 9. par. 6.
- Poenitere** an possit ille qui noluit recipere illud quod sibi offerebatur, vid. ibid. in. d. gl. 1. ad fin.
- POENITENS** solenniter clericus effici non potest, vide glo. penul. l. 19. tit. 4. par. 1.
- Poenitentes** solenniter an sint de foro ecclesie, vide glossam. 2. l. 18. tit. 4. par. 1.
- Poenitens** verus quis dicatur, vide glo. fin. in princ. l. 25. titulo quarto. par. 1. tit. prima.
- Poenitens** si dicat non posse abstinere a certo peccato non debet absolui audienda est tamen eius confessio gl. 6. d. l. 25. tit. 4. par. 1.
- Poenitens** an teneatur acceptare poenitentiam moderatam sibi iniunctam, vid. gl. fin. in fin.
- Poenitens** qualiter stare debeat confessionis tempore, vi. gl. pen. per tex. ibi. in. l. 26. tit. 4. par. 1.
- Poenitens** scire debet pater noster aue maria credo & salue, vide gloss. l. 27. ibidem.
- PENVRIA** rerum magis ex negligentia quam ex tempore in malitia prouenit, vid. gl. 2. l. 4. tit. 20. par. 1.
- PENSIO** vtrum augeatur conductori gabellarum si territorium fuerit auctum, vid. gl. 1. l. 13. tit. 18. par. 3.
- Pensio** an augeatur emphyteoticæ vel conductori si aliquid ei accreuerit per alluionem in fundo suo, vid. gl. 3. l. 26. tit. 28. par. 3.
- Pensio** diutina an faciat quem præsumi colonum perpetuum, vid. gloss. l. 22. tit. 29. par. 3.
- Pensio** an augeatur emptori gabellarum ratione augmenti quod superuenit & qualiter hoc intelligatur, vid. gl. 4. l. 34. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Pensio** debet solui in fine anni quando aliud non fuit dictum, vide gl. 1. l. 4. tit. 8. par. 5.
- Quod** procedit etiam si locatio sit facta pro pluribus annis si pensio est distributa per singulos annos, vide ibid.
- Pensio** quando est soluenda de fructibus alicuius rei tunc non debetur ante fructus perceptos, vide ibid.
- Pensio** debet solui ante finem anni quando inquilinus migrare desiderat vide ibidem.
- Pensio** si ab inquilino non solvatur an durante locatione dominus possit illum expellere, vid. gl. 1. l. 5. tit. 8. par. 5.
- Et** an omnia bona inuecta in domo conducta videantur indistincte esse obligata pro pensione que solui debet vel tamen ea que reperuntur tempore quo dominus vult habere pensionem, vid. ibid. gl. 2. & 4.
- Et** quid si primus conductor alij locauit an resillatæ per secundum conductorem sint domino obligatæ pro pensione & de quibus rebus ibid. illatis hoc sit intelligendum, vid. gl. 4. d. l. 5. tit. 8. par. 5.
- Et** quid in rebus minoris ibidem illatis, vide ibid.
- Pensio** qualis debeat dominis eiicienti inquilinum siue colonum suum ex aliqua causa, vide gl. 5. d. l. 5. tit. 8. par. 5.
- Pensio** an remittatur propter sterilitatem siue in prædijs rusticis siue in vrbibus siue locatio vel conductio ad longum tempus fiat vel non siue præster mercedem in pecunia siue non, vid. gl. 1. & 2. l. 22. tit. 8. par. 5.
- Et** an quando datur pensio in pecunia dicatur proprie locatio vel contractus innominatus, vid. d. gl. 2. ibid.
- Et** an propter omnes casus fortuitos sit remissioni locus propter sterilitatem, vid. gl. 3. ibid.
- Et** quid si casus fortuitos præcesserit locationem an tunc excuset a præstatione pensionis, vid. gl. 4. d. l. 22. tit. 8. par. 5.
- Pensio** propter sterilitatem non debet remitti quando colonus collegit dimidiam partem fructuum qui soliti sunt colligi, vid. glo. 8. ibid.
- Et** quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdatur aliud vero non, vide ibid.
- Et** qualis debeat esse ista sterilitas, vi. ibid. gl. 9. & quid si in anno precedenti vel sequenti adfuit vbertas, vid. gl. 2. l. 23. ibid.
- Et** an idem sit siue annus vbertatis sit immediate sequens siue sit interpolatus, vide gl. 3. ibid.
- Pensio** an crescat eo quod res conducta aliquo fortuito casu interueniente fuit augmentata, vid. gl. 6. d. l. 23. tit. 8. par. 5.
- Pensio** an debeat ab emphyteota solui quando domus fuit combusta licet remanserit area, vide gl. 9. l. 28. tit. 8. par. 5.
- Pensio** an debeat remitti quando res propter guerram vel inundationem fluminis est ita occupata vt ex ea nulli fructus colligi possint, vide glo. 11. ibidem.
- Pensio** an debeat ab emphyteota solui quando res fuit combusta si pars aliqua remansit & qualis tunc debeat, vid. gl. 12. ibid.
- Pensio** alterari non debet licet ecclesia in qua est de nouo alicui subijciatur, vid. gl. 5. l. 7. tit. 12. par. 1.
- Pensio** si non solvatur domino domus an ipse propria autoritate possit claudere ostia domus locatæ sine poena, vid. glo. 5. ad fi. l. 11. tit. 13. pa. 5.
- Pensio** consueta an & quando solui debeat per creditorem habitantem domum pignoratam, vid. per gl. 4. l. 21. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- PENSIONARIUS** non tenetur horas canonicas recitare nec beneficiatus dicitur, vide gl. 1. in fin. l. 34. tit. 6. par. 1.
- Pensionarius** an amittat pensionem si contrahat matrimonium, vide gl. 2. ad fin. l. 41. tit. 6. par. 1.
- PERCVSSIO** facta ad alicuius defensionem quando & qualis cum excuset, vid. gl. 4. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
- Percussio** si sint duo ab vno quis præferatur in accusatione ei facienda vel ni executione sententiæ, vide gl. 6. l. 13. tit. 1. par. 7.
- Percussio** an dicatur etiam quando non exiuit sanguis, vide glo. 7. l. 6. tit. 9. par. 7.
- Percussio** cum pugno vel manu vacua an dicatur atrox iniuria, vid. gl. 8. l. 9. tit. 9. par. 7.
- Percussio** incerta quia inter plures ignoratur quis percussit vel non vel quis letaliter vel leuiter vel quis primo vel secundo vel ex quo vulnere mortuus fuit vel ex quo non, vi. gl. 1. l. 15. per tex. illum ibi. tit. 15. par. 7.
- PERCVTIENS** aliquem ad eius correctionem & vt emendetur laudatus sit, vid. gl. 4. l. 56. tit. 5. par. 1.
- Percutiens** clericum est excommunicatus excommunicatione maioris ipso, vid. gl. 6. l. 2. tit. 9. par. 1.
- Quid** si percussit conuersis vel obligatis vel illis qui nondum fecerant professionem, vid. ibid.
- Percutiens** clericum non est excommunicatus in. 14. causis de quibus per glo. l. 3. tit. 9. par. 1.
- Percutiens** clericum pro defensione personæ vel rerum an sit excommunicatus, vide glo. 2. ibi & quid si frater equi detineat vel sibi vestis scindat, vide d. gl. 2.
- Percutiens** clericum portantem arma non est excommunicatus, vide gl. 4. l. 3. tit. 9. par. 1.
- Percutiens** clericum pro absolutione debet romam ire istud tamen, fallit in. 13. casibus de quibus per glo. l. 4. tit. 9. par. 1.
- Vt** est in infirmis vel alijs postea vero quam conualuerint tenentur romam ire aliter præcedens absolutio non valet, vide ibi. glo. 4.
- Percutiens** clericum casu fortuito excommunicatus non est, vide ibi. gl. 6. vid. ibi. l. 3. verbo, la quarta.
- Percutiens** vicarium an teneatur eadem poena qua puniretur si percussit sit dominum, vide gl. 5. l. 13. tit. 1. par. 2.
- Percutiens** regis officiales an incidat in crimen læsæ maiestatis, vide gl. 1. l. 1. tit. 16. par. 2.
- Percutiens** aliquem coram rege quomodo debeat puniri & an prodicionem dicatur commississe, vid. gl. 1. l. 2. tit. 16. par. 2.
- Percutientes** aliquem simul quo modo debeant puniri, vide gl. 3. l. 3. tit. 16. par. 2.
- Percutiens** aliquem in curia regis qua poena puniatur, vide glo. 9. l. 3. tit. 16. par. 2.
- Percutiens** donatorem an possit donatione priuari & quid si illud ignoranter fecerit vel se defendendo vel si per alium percussit vel non manu sed pede percussit, vide glo. 4. cum alijs ibi. l. 10. per tex. ibi. tit. 10. l. 4. par. 5.
- Percussor** si propter eius delictum condemnatur in centum si cum non posset soluere successit matri suæ & ipse hæreditatem repudiavit an dolose facere videatur & an talibus bonis repudiatis executio fieri possit repudiatione non obstante, vid. gl. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
- Percutiens** duobus simul quis præferatur in accusatione facienda & in executione sententiæ, vide gl. 6. l. 13. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Percutiens** aliquem se defendendo an & quando incidat in poenam vel quando

Septem Partitarum.

quando excusetur. vide gl. 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 8. part. 7.
 Percutiens si ignoretur quis verè sit cum in percutiendo aliquem plures concurrissent vel si ignoretur quis eorum letaliter quis vero leuiter percussit vel quis primo vel secundo vel quis principalis in percutiendo vel ex quo vulnere decessit vel non & alia infinita in hoc qualiter tunc procedatur. vide glo. 1. l. 15. tit. 15. par. 7.
 Percutens clericum in habitu laicali incedentem non incurrit excommunicationem. vide gl. 1. l. 5. tit. 17. par. 7.
PEREGRINATIO dicitur publica poenitentia. vide glossam primam. ad fin. l. 20. tit. 4. par. 1.
PEREGRINVS si decedat vbi debeat sepeliri. vide glossam secundam. l. 7. tit. 13. par. 1.
 Peregrinus & de materia. vide glossas. legis secundæ, & tertiæ. per text. ibi. tit. 24. par. 1.
 Peregrinus si inhumaniter tractetur potest habere recursum ad iudicem laicum & etiam ad ecclesiasticum. vide glossam tertiam. l. vigesima septima. tit. 8. par. 5.
 Peregrinus in testando an habeat militum priuilegium. vide glo. 5. l. 4. tit. 1. par. 6. & gl. 2. l. 30. per tex. ibi. tit. 1. part. 6.
 Peregrinus quis proprie dicitur & de poena impediens illos facere testamentum. vide gl. 1. l. 30. tit. 1. par. 6. per tex. ibi.
 Peregrini in vita & in morte debent a iudicibus locorum adiuuari & defendi. vide gl. 1. l. 31. tit. 1. par. 6.
 Et quibus pertineant bona peregrinorum decedentium sine testamento si non appareant hæredes ab intestato. vide ibi gl. 4.
 Et qualiter iudex procedere debeat in causis peregrinorum. vide glo. 1. l. 32. per tex. ibi. tit. 1. part. 6.
PERFECTA DONATIO. vide in verbo, **DONATIO PERFECTA.**
PERFECTA VENDITIO. vide in verbo, **VENDITIO PERFECTA.**
PERFECTVS plus peccat in eodem genere peccati quam imperfectus. vide gl. 5. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Perfectus esse debet episcopus plusquam alij religiosi & in locum apostolorum successerunt. vide gl. 3. l. 2. tit. 12. par. 5.
PERICVLVM si sit in mora potest adulus baptizari & etiam sine eo quod instituat in fide. gl. 1. l. 6. tit. 4. part. 1.
 Periculum rei commodatæ an transeat in commodatarium si res æstimata commodetur. vide gl. 3. l. 71. tit. 18. par. 3.
 Periculum itineris excusat debitorem qualitatis a soluendo. vide glo. 1. l. 4. tit. 2. par. 5.
 Periculum Rei commodatæ an sit commodatarij post moram etiã quando illares eodem modo esset penes commodantem peritura, & quid in actione reali & quid in foro conscientie. vide gl. 6. l. 9. tit. 1. par. 5.
 Periculum rei depositæ an transeat in depositarium & quando. vide gl. 4. l. 2. tit. 3. par. 5.
 Periculum an sit emptoris post degustationem in illis rebus in quibus degustatio locum habet. vide gl. 1. & 2. l. 24. tit. 5. part. 5.
 Periculum quod accedit rei emptæ an sit emptoris vel venditoris. vide gl. 3. 4. & 7. l. 23. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
 Periculum deteriorationis ad quem pertineat quando venditur in genere vinum vel aliud simile & an tunc dicatur venditum in specie vel ad mensuram & quid hoc operatur. vide. d. gl. 2. d. l. 24.
 Periculum effusionis vini an & quando pertineat ad venditorem post degustationem. vide gl. 3. d. l. 24. tit. 5. par. 5.
 Periculum rei emptæ an pertineat ad emptorem in rebus illis quæ mensurari vel ponderari possent & quando sic & in quibus non. vide gl. 2. 3. 6. 8. & 10. in. d. l. 24.
 Et quid si res aliqua vendatur alicui sub conditione si illa pendente res deterioretur an deterioratio vel melioratio ad emptorem vel venditorem pertineat. vide gl. 1. per tex. ibi. l. 26. tit. 5. part. 5.
 Periculum vini venditi scilicet quod non detinebitur vel aliud si cognito per venditorem ab ipso non detegatur emptori an ad venditorem pertineat vel non. vide gl. 2. l. 39. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
 Periculum casus fortuiti quando obliget vel liberet artificem si opus ab eo factum pereat casu. vide gl. 3. l. 17. tit. 8. par. 5.
 Periculum pertinet ad dominum operis post ipsius approbationem & quando. vide gl. 5. d. l. 17. tit. 8. part. 5.
 Periculum an sit mulionum quando prosequuntur iter tempore magnæ pluuie si salmæ chartarum librorum vel alterius perierint. vide per gl. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
 Periculum aliquod si sit in transitu nauigij si magister nauis non præmonuerit an sit in culpa. vide gl. 3. l. 9. tit. 9. par. 5.
 Periculum quod post moram hæredis rei legatæ accedit ipsi rei an ad hæredem pertineat cuiuscunque qualitatis sit. vide gl. 4. l. 41. tit. 9. par. 6.
 Periculum interitus omne pertinet ad malæ fidei possessorem. vide gl. 2. cum alijs ibi. l. 6. tit. 14. par. 6.
PERITIA qualis requiratur esse in artifice. vide glossam tertiam. l.

10. tit. 8. par. 5.
 Peritis in arte semper credendum est. vide glossam quartam. legis septimæ. tit. 8. par. 5.
 Et in dubio artifex semper videtur asserere se peritum ea peritiã quam actus requirit. vide gl. 2. l. 10. tit. 8. part. 5.
 De isto verbo. vide in verbo, **SAPIENS & SAPIENTIA.**
PERIVRIVM an inducatur ex transgressione iuramenti ad cuius præstationem iurans non tenebatur. vide gl. 3. l. 4. tit. 26. par. 4.
 Periurium an incurrat iurans aliquid non facere sine alicuius voluntate si ille mortuus sit & iurans illud faciat. vide gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
 Periurium in clericis est crimen depositione dignum. vide glossam 2. l. 61. tit. 6. part. 1.
 Periurium requirit dolum & ideo minores licet falso iurent non dicuntur periuri. vide gl. 4. l. 7. tit. 11. par. 3.
PERIVRVS quia falsum in iudicio iurauit qualiter punitur & an idem sit in iuramento voluntario falso præstito. vide glossam. 1. & 2. l. 26. tit. 11. par. 3.
 Periurius testis qualiter punitur & quid si testis falsus non sit utilis producenti nec aduersario nocens. vide ibi gl. 2.
 Periurus non est Rex qui in damnum vel detrimentum sui Regni iurauerit si iuramentum non seruet. vide glossam primam, & secundam. per tex. ibi. l. 28. tit. 11. part. 3.
 Periurus an dicatur iudex ex qualibet transgressione iuramenti. vide glo. 2. l. 26. tit. 9. part. 2. in fine.
 Periurus an dicatur fidei violator etiam quando non interuenit in forma iuramenti. vide gl. 5. l. 26. tit. 11. par. 3.
 Periurus an sit iurans ad certum terminum soluere cum sciat illud facere non posse si postea cedat bonis. vide gl. 2. l. 27. ibidem.
 Periurus an dicatur ille cui fides primo obseruata non fuit si iuramentum non obseruauit. gl. 4. l. 28. ibidem.
 Periurus an sit ille qui iurauit ad diem soluere & ei a principe fuit data solutionis prorogatio. vide gl. 1. l. 33. tit. 18. par. 3.
 Periurus est infamis. vide glossam tertiam. legis vigesima quartæ. tit. 22. part. 3.
 Periurus est actor siue reus qui iudicem corrumpere desiderant. vide gl. 7. l. 26. tit. 22. part. 3.
 Periurus an sit ille qui venit contra suum iuramentum in casu in quo fuit sibi remissum neque requirebatur si tamen illud ipse præstitit. vide glo. 3. in fin. l. 4. tit. 26. par. 4.
 Periurus an sit filius qui iurauit non ludere sine patris voluntate si illo mortuo ludat. vide gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
PERMITTENS de nouo aliquid fieri an factum confirmare videatur. vide gl. 3. l. 31. tit. 9. par. 6.
PERMVTATIO quando dicatur & quando venditio, & quid si nuda possessio cum nuda possessione permutetur & quid si daretur dominium directum pro vili an tunc permutatio erit. vide glossam. 1. l. 66. tit. 18. par. 3.
 Permutatio rei maioris si cum rebus ecclesiæ a conditore fieri prohibeatur an talis prohibitio teneat. vide glo. primam. colum. 3. in fin. in quaestione. 28. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Permutatio si simpliciter in rebus maioris fuerit prohibita ne fiat an & tunc qualibet diminutio vel alienatio prohibita videatur. vide ibidem in quaestione. 34.
 Permutatio si fiat ab emphyteota de re emphyteotica cum alia an ipse prius dominum requirere debeat. vide gl. 3. l. 29. tit. 8. part. 5.
 Permutatio an videatur prohibita quando quis rem alienare prohibetur & quando sic. vide gl. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.
 Et an retractus habeat locum quando consanguineus permutauerit rem suam. vide gl. 4. ad fin. l. 55. tit. 5. par. 5.
 Et an in contractu permutationis si excedatur ultra dimidiam iusti pretij an permutatio teneat. vide gl. 4. in prin. l. 56. ibidem.
 Et quid si in permutatione beneficiorum adsit deceptio ultra dimidiam an ibidem locum habeat. vide. d. gl. 4.
 Permutatio proprie est quando res certa datur pro alia re certa, & quid si detur pro re in certa. vide gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 5.
 Permutatio non dicitur quando res certa datur pro alia re certa si illa sit æstimata. vide. d. gl. 1. d. l. 1. tit. 6. par. 5.
 Et quid si interueniat pecunia simul cum re certa an tunc præsumatur permutatio vel venditio. vide ibidem.
 Et an possit permutari dominium directum cum vili & quid si nuda possessio cum nuda possessione permutetur. vide. d. gl. 1.
 Permutatio an teneat quando vna ecclesia permutatur pro alia, & alijs rebus temporalibus ipsius & quid si permutetur iure tituli. vide glo. 3. l. 2. tit. 6. par. 5.
 Permutatio habet locum in rebus spiritualibus. vide glossam. 3. 5. & 6. cum alijs ibi. d. l. secundæ.
 Et quando permutatio habeat locum in decimis alicuius ecclesiæ. vide glossam. 5. ibidem.

Index materiarum

- Permutatio rerum spirituum debet fieri cum licentia prelati, & an sufficiat quod habeat episcopalem iurisdictionem etiam si non sit Episcopus & quid sede vacante. vide gl. 6. d. l. 2.
- Et an ex causa permutationis possit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficii quando collatio beneficiorum spectat ad solum episcopum. vide ibidem.
- Et an idem sit dicendum in vicario episcopi. vide. d. gl. 6. in fi.
- Et quid si partes concludant in permutatione tamen non se referant ad consensum episcopi an incurrant vitium simoniae. vide glossam octavam. d. l. secunda.
- Et si beneficia sint papae reservata non possunt permutari auctoritate episcopi. vide. d. glo. 8.
- Permutatio si fiat sine consensu patronorum vel electorum tenet ipso iure venit tamen cassanda. vide. d. gl. 8. d. l. 2. tit. 6. par. 1.
- Permutatio si mediante stipulatione fieri promittatur si una pars nolit implere contractum an possit compelli. vide glossam primam. l. tertia. tit. 6. par. 5.
- Et quid si ex una parte pactum sit stipulatione firmatum ex alieno an liceat illi qui per stipulationem promissit poenitere. vide dictam glossam primam.
- Et quid si vnus qui permutare promissit nolit facere an precise adimplere compellatur, vel an liberetur praestando interesse. vide glossam secundam. ibidem.
- Et an ex permutatione oriatur actio bonae fidei, & an iuretur in litem. vide ibi gloss. 7.
- Et an possit poenitere ille qui permutavit & quando statim lege ordinamenti quae in hoc loquitur. vide gl. 4. ibidem. & 5. d. l. 3.
- Et an ex permutatione oriatur actio bonae fidei. gl. 7. l. 3. suprad.
- Permutare rem maioris an possit eius possessor prohibitus eam alienare quae in meliorem permutat, & tunc etiam licita est venditio. vide gl. 1. col. 4. q. 32. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Permutare volens rem suam cum alia an consanguineus admittatur si velit illam retrahere. vide gl. 4. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Permutare promittens si postea nolit an ad hoc debeat compelli vel liberetur praestando interesse. vide glossam primam, & secundam. l. tertia. titulo. 6. par. quinta.
- Et an hodie stante lege ordinamenti licite possit poenitere & quando. vide ibidem in gl. 4. & 5. d. l. 3.
- PERPETVVM** dicitur quod durat ad vitam hominis. vide gloss. 2. in prin. l. 10. tit. 18. par. 3. & gl. 1. l. 1. tit. 31. par. 3.
- Perpetuo istud verbum si adiiciatur clausulae quid operetur. vide gloss. 1. l. 26. tit. 31. par. 1.
- Perpetuus dicitur officialis in officio suo etiam quando ad alicuius beneficii praesentem constitutus. vide gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.
- Perpetuum dicitur quod ad vitam alicuius conceditur. vide gloss. 7. l. 19. tit. 8. par. 5.
- PERPLEXITAS** est iuribus inimica & an vitiet institutionem, & quid si contingat praeter voluntatem testatoris. vide glossam secundam. l. 16. tit. 1. par. 5.
- Perplexitas testatoris an vitiet institutionem haereditis. vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
- PERQUISITIO** in domibus alienis quando fieri possit & ex quibus delictis & per quem. vide glossas. l. 24. per textum ibi. titulo decimo quarto. par. 7.
- PERSCRVTARI** an possint transeuntes per custodes positos in limitibus regni ne res vestitas extrahi secum portent. vide glossam. 4. l. 17. tit. 6. par. 6.
- Persecrari an possint officiales de nocte deferentes arma prohibita deferri & de poena resistentium. vide ibidem.
- PERSEVERANS** in excommunicatione per annum habetur pro confecto & in quibus & ex quibus. vide glossam secundam. l. 32. tit. 1. nono. part. prima.
- Perseverare in confessione facta in tormentis quis & quando dicitur. vide gl. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
- Et quid si postquam aliquis confessus fuit in tormentis perseverat in negando an iterum atque iterum torqueri debeat & an ex sua confessione oriatur semiplena probatio. vide gl. 8. d. l. 4. tit. 30. par. 7.
- PERSONA** magna quae dicatur quantum ad hoc scilicet ut clericus postea quam celebrauit iterum eadem die celebret. vide glossam. 5. l. 50. tit. 4. par. 1.
- Persona bene excusat ne aliquis incurrat in irregularitatem ob sui defensionem res vero proprias non. gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 1.
- Persona miserabilis quae dicatur. vide glo. magnam. post medium. l. 48. tit. 6. par. prima.
- Personae miserabiles an possint in defectum & desidia iudicis secularis adire episcopum loci. vide. d. gl. magnam.
- Personae digniores diversimode imponitur eis poena corporalis si in dignitate constituti sint quam alijs. vide gl. 18. l. 3. tit. 16. par. 2.
- Persona debet in omni iudicio legitimari priusquam ad alia perveniat. gl. 1. ad medium. l. 10. tit. 3. par. 3.
- Personae alias ad testificandum impeditae quando ad illud admittantur. vide gl. 1. l. 11. tit. 16. par. 3.
- Persona authentica interpretatur id est, honrada. glof. 2. legis primae. titulo. 18. part. 3.
- Personae quae dicantur illustres quae vero super illustres. vide glof. 1. & 2. tex. ibi. l. 3. tit. 14. part. 4.
- Et quae viles dicantur. vide ibid. gl. 5. cum sequentibus.
- Personae in quibus emphyteota rem emphyteoticam alienare non potest. vide gl. 13. l. 29. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
- Et id quod contemplatione alicuius personae factum est perinde habetur ac si talis persona nominatim exprimeretur. vide glossam quartam. l. 46. tit. 14. par. 5.
- Persona turpis. vide in verbo, TVRPIS persona.
- PERSONALE** privilegium. vide in verb. PRIVILEGIUM.
- PERSVADENTES** Regibus & prouocantes eum contra aliquem indebitum quae poena puniatur. vide gl. 4. l. 5. tit. 13. part. 2.
- Persuadentes Reginae ut adulterium Regis faciat qua poena feriatur. vide glo. 1. l. 1. tit. 14. par. 2.
- Persuasor delicti qualiter teneatur & quid si delictum non fuit subsecutum. vide gl. 11. ad fi. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. part. 7.
- Persuadens delictum committi puniatur quando illud iam fuit commissum non antea. vide gl. 13. in fi. l. 18. tit. 14. par. 7.
- Persuadens aliquid seruo ut malus vel deterior efficiatur qualiter puniatur. vide gl. 3. l. 29. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
- PES** Papae solus seculari debet & an idem sit in imperatore. vide gloss. pen. l. 4. tit. 5. par. 1. & gl. 3. l. 5. tit. 25. par. 4.
- PETIS** & cum quibus testibus possit fieri testamentum tempore pestis. vide gl. 8. l. 7. tit. 1. par. 6.
- PETENS** plusquam sibi debetur qualiter dicatur quod in accessorijs non habet locum. vide gl. 2. l. 42. tit. 2. par. 3.
- Petens debitum iam solutum committit crimen stellionatus. vide gloss. 1. l. 43. tit. 2. par. 3.
- Petens plus re vel plus loco vel causa an ad duplum debeat condemnari. vide glo. 4. ibidem.
- Petens ante conditionis implementum qualiter puniatur. vide gloss. 2. l. 45. tit. 2. par. 3.
- Petensius & iustitiam sibi fieri si pro eo fuerit sententiatum cum iustitia non habeat an illa sententia non valeat tanquam contraria libello. vide glo. 1. l. 16. tit. 22. par. 3.
- PETITIO HAEREDITATIS** licet perpetua sit excluditur tamen praescriptione trium annorum. vide gl. 3. l. 15. tit. 29. par. 3.
- Petitio haereditatis & quales fructus debeant restitui & veniant in petitione haereditatis & quod tempus inspicere debet ut cognoscatur an ex fructibus quis effectus sit locupletior vel non. vide glossam. 2. & 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
- Et quae veniunt in petitione haereditatis & quae ipsius possessor restituere teneatur & quid si alienauit aliquas res vide glof. l. 5. ibidem.
- Petitio haereditatis si non fiat intra 10. annos an possidens illam legitime praescribat. vide gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 14. part. 6.
- Petitio haereditatis non datur contra titulum possidentem & quare fit & quando sic. vide. d. gl. 1. in prin. & gl. 2. ibi.
- Petitio haereditatis an detur contra possidentem titulo putatiuo. vide. d. glo. 1. col. 1. & glo. 2. ibidem.
- Et an error iustus habetur pro titulo non solum ad praescriptionem, sed etiam ad exclusionem petitionis haereditatis. vide ibidem.
- Petitio haereditatis an detur contra habentem titulum verum vniversalem ac si titulum non haberet. vide. d. gl. 1. col. 2.
- Et an titulus vniversalis obstet semper petitioni haereditatis. vide. d. gl. 1. columna. 2. in medio.
- PETRVS** coepit pontificatum regere post Christi resurrectionem. vide glo. 1. l. 2. tit. 5. par. 1.
- PIA CAUSA** dicitur Virgines maritare. vide glo. 7. l. 12. tit. 1. vigesima octavo. par. 3.
- Pia causa & dos equiparantur & an valeat argumentum de libertate ad pias causas. vide gl. 1. l. 3. tit. 12. par. 5.
- Pia causa quae dicatur. vide glossam secundam. legis quartae. tit. 1. vnde cimo. par. 6.
- PIA LACA**. vide in verbo, LOCVS PIVS.
- PIETAS** & plura de pietate. vide per glossam primam. l. 35. tit. 1. duodecimo. part. 5.
- Pietas dicitur officium inter patrem & filium. vide glossam septimam. l. 1. tit. 8. part. 6.
- | | | |
|---------------|-----------------|-------------|
| PIGNVS | Alienatur | Iudiciale |
| Soluitur vel | Venditur vel | Extinguitur |
| Resoluitur | Obligatur | Pratorium |
| Constituitur | De quibus rebus | Restitui |
- PIGNVS**

Septem Partitarum.

PIGNVS datum alicui si a domino creditoris subripiatur & alteri vè datur an & quando emptor illam rem præscribere poterit. glo. 2. & 3. l. 27. tit. 29. par. 3.

Et quid si vendita re ipsa pro pignore a venditore retineatur an transferatur possessio. gl. 1. l. 9. tit. 30. par. 3.

Et quid si creditor vendiderit vsum fructum quem habet in pignore iure crediti an illud valeat & an vsum fructus sic venditus possit ad dominum redire. vide gl. 5. l. 24. tit. 31. par. 3.

Pignus testatoris alteri obligatum si alicui legatur an & quando hæres, vel legatarius illam redimere teneatur. vide glossas. l. 1. per text. ibi. titulo. 9. par. 6.

Pignus si a creditore debitori legatur an per hoc debitum sibi remississe videatur & quando. vide gl. 1. l. 16. per text. ibi. tit. 9. par. 6.

Et quid si illud sibi legauerit credens rem illam esse propriam ipsius testatoris. vide ibi in glo. 2.

Et quid si testator rem quam alicui legauerat pignoraui an per hoc videatur reuocare legatum. vide gl. 2. l. 17. tit. 9. par. 6.

Pignus possidetur a debitore & etiam a creditore & quid si inuadatur per ipsum debitorem per vim. vid. glossam primam. & 2. l. 13. per text. ibi. tit. 10. par. 7.

Pignus possidetur ciuilitè & naturaliter per creditorem. vide glo. 2. d. l. 13. per illum text.

Pignus si per debitorem sit creditor subreptum an debitor furtum faciat. vide glo. 4. l. 3. tit. 14. par. 7.

Pignus creditor per debitorem datum si ab ipso debitor furatū sit qualiter puniatur & an conueniatur actione furti & quid si pignus remanet penes ipsam debitorem & ipse illud alienauerit. vide glossas. l. 9. titulo. 14. par. 7.

Pignus si creditori furetur an ipse vel eius dominus habeat actionem furti contra furem. vide gl. 6. ibidem.

Et an tunc creditor aliquid lucretur ex actione furti sibi competenti. vide ibi in gl. 8. per text. ibi.

Pignus & an commodatarius possit commodatum nomine pignoris retinere. vide gl. 3. per text. ibi. l. 9. tit. 2. par. 5.

Et quid si pecunia commodatur vt species an nomine pignoris possit retineri pro debito. vide ibid. Et si res minoris detur nomine pignoris sine iudicis decreto an retineri possit si illud sit in ei' utilitate versū. vide ibid.

Et quando res aliqua possit retineri loco pignoris pro quocunque debito. vide gl. 4. per totam. l. 9. tit. 2. par. 5.

Pignus quando alicui datur an ibi apponi possit pactū quod si intra certam diem debitum non soluat pro vendita habeatur & quando. vide glo. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.

Et quid si nullo pignore constituto inter debitore & creditore actum sit vt si ad certū tēpus non soluerit talis res vel domus debitoris sit empti creditor pro debito an tale pactum valeat vel non. vide ibid. in gl. 3.

Et quid si pactū fiat cū fideiussore vt si ad certum tempus illū ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi pro indemnitate datum fuit sit ipsius fideiussoris an tale pactum teneat. vide gl. 3. d. l. 41.

Pignus si pro debito detur ex aliqua causa quam ex causa mutui an pactum circa illud factum teneat. vide gl. 4. ibidem.

Sed an fauore dotis valeat pactū in pignore dato si nō soluat dos viro intra certum tempus & an huic iuri possit renuntari. vide ibidem.

Pignora debitorum debent exequi a suis feneratoribus alienis & ab alijs immunditijs. vide gl. 1. l. 12. per text. illum ibi. tit. 8. par. 5.

Et an statutum loquens in pignore habeat locum in hypotheca. vide gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 5.

Pignus proprie quando dicitur & an ita dicatur quando possessio non transit in creditorem sed sola detentatio. vide gl. 2. ibi. per illum text.

Pignus & an iurisdicō siue ius patronatus vel ius pelagij pignori dari possint & quid in vniuersitate vel in re cōmuni vel in seruutibus vrbanis vel rusticis. vide per gl. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.

Et an fructus rei pignorate a creditore vendi possint vt in sortem compenset & an possit eos conuerttere in vsum suum. vide glo. 4. ibidem.

Pignus quod alicui datur debet signari nomine signo vel mensura vel aliter & quare. vide gl. 1. l. 6. tit. 13. par. 5.

Et an valeat obligatio rei alienæ quam quis habere sperat & quando. vide gl. 4. l. 7. ibidem.

Et quid si quis dedit rem alienam in pignus sciente & consentiente domino illius rei. vide gl. 1. l. 9. ibidem per text. ibi.

Pignus speciale an possit dari quando antea per aliquem erat omnia bona generaliter obligata. vide gl. 1. l. 10. tit. 13. par. 5.

Pignus si ab vno detur duobus creditoribus quando datio valet. vide glossas. d. l. 10.

Pignus si detur ea conditione. vt si ad certam diem non redimeretur remanet creditor pro debito, an tale pactum valeat & quando. vide gl. 1. l. 4. tit. 13. par. 5.

Pignus & si loco pignoris creditor detur instrumentum emptionis, vel alterius contractus quid talis traditio instrumenti operetur. vide gl. 1.

l. 4. tit. 13. par. 5.

Pignus si non tradatur an veniat in te: esse ratione moræ & an fructus veniant in actione hypothecaria. vide glo. 3. ibidem.

Pignus vni obligatum si ante traditionem ipsius alteri pignoretur an primus creditor admittatur ad illud facta vel non facta prius discussione & quare. vide gl. 5. l. 14. per text. ibi. tit. 13. par. 5. vbi hoc limitat. 16. modis.

Et quid si debitor qui rem hypothecauit constituat se ex nomine creditoris possidere. vide d. gl. 5. in prin.

Et quid si debitor vendiderit rem supra hoc lite per creditore. vide gl. 8. ibid.

Et an hoc procedat in tacita hypotheca legali & in dote. vide ibid. gl. 7.

Pignus & si a creditore vel alio tertio facta meliorationes in re pignorate sint an illud eis solui debeat. vide gl. 3. & 5. l. 15. ibidem.

Et an detur creditor actio ad fructus rei pignorate nondum ipsi tradita. vide gl. 2. l. 16. & gl. 3. in ead. l. 16. tit. 13. par. 5.

Pignus si sub conditione vel ad tempus detur creditor an ipse ante aduentum temporis vel conditionis debitum petere possit & quando sic. vide glo. 1. l. 17. ibidem.

Et an in re aliena in qua debitor nullū ius habet licet ipse possideret possit ius pignoris constituere. vide gl. 1. col. 3. in med. l. 18. tit. 13. par. 5.

Pignus si a tertio extraneo possideatur & creditor illud sibi petierit & ipse tenens neget quid tunc creditor probare teneatur vt illud possit recuperare & an sufficiat tñ probare debitoris possessionem vel an dominium ipsius probare teneatur & quare. vide gl. 1. l. 18. tit. 13. par. 5.

Pignus & an creditor possit vt re pignorate ad vsum consuetum per dominum & ipsi rei destinatum. vide gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.

Pignus si perdat etiam sine culpa creditoris ei imputatur si de ea vtēbatur cum illud facere non deberet. vide gl. 4. ibidem.

Et an & quando creditor qui inhabitauit domum pignoratam teneatur solitam pensionem soluere. vide gl. 4. l. 21. ibidem.

Pignus an possit retineri per creditorem donec datum super eū & quod eidem debitori mutuauit sine pignore ei totum soluat, & quando non liceat creditori retinere. vide gl. 4. l. 22. tit. 13. par. 5.

Pignus tacite contrahitur in pluribus casibus. vide glo. 1. l. 23. ibidem.

Et an primus creditor præferatur secundo in retentione pignoris & quando non. vide gl. 1. & 3. l. 27. per text. ibi. & gl. 1. l. 28. tit. 13. par. 5.

Et quid in pignore prætorio vel si res hypothecata perēpta sit. vide ibid.

Pignus an possit capi pro impensa funeris etiam si alijs sit obligatum. vide glo. 6. l. 30. tit. 13. par. 5.

Pignus si a debitor vni ex creditoribus detur sub cōditiōe si illa pēdēte alij pignorauerit an impleta cōditiōe prim' præferat. vide gl. 1. l. 32. ibid.

Pignus an possit pignori per creditorem vltra tertiam vicem & quibus voluerit. vide gl. 1. l. 35. ibidem.

Pignus & an seruus pignori datus a domino manumitti possit. vide gloss. l. 37. per text. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus potest recuperari statim quod debitor debitum soluit. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 38. per illum text. ibidem.

Et quid si debitor pecuniam non soluit, nec consignauit sed solo verbo obtulit se paratum soluere. vide ibi. gl. 4.

Et an in pignore alijs dato possit fieri executio sententiæ iudicis pro debito alterius tertij & quando. vide ibid. in gl. 5.

Et an tunc creditor vendere cogatur vel ostendere tantum vt iudicis auctoritate vendatur vel per debitorem. vide gl. 7. ibidem.

Pignus a creditore debitori suo reddatur ad per hoc ius pignoris remississe videatur & quid si instrumentū quod erat de hoc cancellauerit, vel illud postea inueniatur penes debitorem. vide glossas. l. 40. per text. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus si pro securitate detur adiecto solutioni an illud repeti possit. vide glo. 4. l. 5. tit. 14. par. 5.

Pignus liberatur per nouationem legitime factam. vide glo. secundam. l. 19. tit. 14. par. 5.

Pignus si detur meretrici libidinis causa pro securitate promissi an ab ea repeti possit vel an ipsa agere possit contra donantem vt pignus redimat. vide gl. 4. l. 53. tit. 14. par. 5.

PIGNVS SOLVITVR vel **RESOLVITVR.**

Pignus quā alicui datur an ibi apponi possit pactū quod si intra certā diē debitū nō soluat pro vendita habeatur & quare. vide gl. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.

Et quid si nullo pignore constituto inter debitorem & creditorem actū sit vt si ad certum tempus non soluerit talis res vel domus debitoris sit empti creditor pro debito an tale pactū valeat vel nō. vide gl. 3. ibid.

Pignus & an fauore dotis valeat pactum in pignore dato si non soluat dos viro intra certum tempus & an huic iuri possit renuntari. vide gl. 4. l. 41. tit. 5. par. 5.

Et an ius pignus resoluatur quando venditor rem reemit & offert pretium quando de hoc fuit pactum tempore venditionis si emptor antequam rem reemerit illam obligauit ex aliqua causa. vide gloss. 7. ad fin. l. 42. tit. 5. par. 5.

Pignus si detur alicui & postea resoluatur ex causa necessaria vel voluntaria an datio teneat. vide gl. 1. l. 67. tit. 5. par. 5.

Index materiaram

- Pignus an possit retineri per creditorem donec datum super eum, & quod eadem debitori mutauit sine pignore ei totum soluat, & quando non liceat creditori retinere. vide gl. 4. l. 22. tit. 13. par. 5.
- Pignoris nexus soluitur in septem casibus. vide remissive per glossam. 5. l. 3. tit. 13. par. 5.
- Pignus potest re. operari statum quod debitor debitum soluit. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 38. per illum tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Et quid si debitor pecuniam non soluit neque consignauit sed solo verbo obtulit separatim soluere. vide glo. 4. ibidem.
- Pignus si a creditore debitori suo reddatur an per hoc ius pignoris resoluitur & quid si instrumentum quod erat de hoc cæcellauerit vel illud postea inueniat penes debitorem. vide gl. 1. l. 40. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Pignus resoluitur per nouationem legitime factam. vide glo. secundam. l. 19. tit. 14. par. 5.
- PIGNVS CONSTITVITVR** & pignus prætorium non constituitur nisi quis in possessionem mittatur. vide gl. 3. d. l. tit. 13. par. 5.
- Pignus an possit constitui in decimis vel in alijs rebus sacris vel spiritualibus. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 3. tit. 13. par. 5.
- Pignus pro quibus possit constitui in homine libero. vide glossam. 9. & 8. l. 3. tit. 13. par. 5.
- Pignus & an in re aliena in qua debitor nullum ius habet licet ipse possideret possit pignoris constituere. vide glossam. 1. colum. 3. in medio. l. 18. tit. 13. par. 5.
- Pignus & si in constitutione pignoris non sit dies solutioni adiecta an & quando liceat creditori pignus vendere siue sit res mobilis siue immobilis. vide gl. 3. cum alijs ibi. l. 42. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- PIGNVS ALIENATVR VENDIVR** vel **OBLIGATVR**.
- Pignus si a creditore vendatur cum non haberet ius distrahendi an dominus pignoris possit venditionem ratificare & agere ad pretium re adhuc non vfucapta. vide gl. 6. l. 54. tit. 5. par. 5.
- Pignus & an fructus rei pignorate a creditore vendi possint vt in sortem compenset & an possit eos conuertere in vsum suum. vid. glossam. 4. l. 2. tit. 13. par. 5.
- Pignus speciale an possit dari quando antea per aliquem erant omnia bona generaliter obligata. vide gl. 1. l. 10. tit. 13. par. 5.
- Pignus an a creditore vendi possit pro debito & quid si vendiderit. vide glo. 4. in prin. l. 22. tit. 13. par. 5.
- Pignus an possit capi pro impensa funeris etiam si alijs sit obligatum. vide gl. 6. l. 39. tit. 13. par. 5.
- Pignus quid si a debitore vendatur mota super hoc lite per creditorem. vide gl. 8. l. 14. tit. 13. par. 5.
- Pignus an possit vendi per creditorem quando posset sibi soluere dando pignus pignori. vide glo. 1. 35. tit. 13. par. 5.
- Et an seruus pignori datus a dño manumitti possit. vide gl. 1. 37. ibidem.
- Pignus & an creditor vendere cogatur vel ostendere tm vt iudicis autoritate vendatur pignus vel per debitorem qñ datur executio sententiæ iudicis pro debito alterius tertij. vide gl. 7. l. 38. tit. 13. par. 5.
- Pignus & quid si inter creditorem & debitorem sit factum pactum de vendendo certa quantitate vel in certo loco. vide gl. 4. l. 42. ibidem.
- Pignus si antetraditionem alteri obligetur vel cum sit promissa intra decem annos non sit petitu siue sit mobilis siue immobilis an per hoc pignoris obligatio extinguatur. vide gl. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Pignus si vendatur a creditore virtute pacti quod a principio factu fuit an tunc prius debitor denuntiare teneatur, & an per pactum possit fieri vt ei vendere liceat sine aliqua denuntiatione. vide gl. 2. & 5. l. 41. ibi. & gl. 4. l. 48. ibidem.
- Et an sufficiat dicere quod sibi soluat vel requiratur, & sibi dicat se rem pignoratam vendere velle. vide gl. 3. ibidem.
- Pignus qñ potest vendi per creditorem tunc ipse illud in publica subhastatione facere debet non in occulto. vide gl. 6. d. l. 41. tit. 13. par. 5.
- Et si in constitutione pignoris non sit dies solutioni adiecta an & quando liceat creditori pignus vendere siue sit res mobilis siue immobilis. vide gl. 3. cum alijs ibi. l. 42. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Pignus quando creditor vendere non possit nisi trina monitione præmissa. vide glo. 5. d. l. 42.
- Pignus an debeat a creditore vendi præsentep ecunia vel habita fide de pretio. vide ibidem in glo. 3. l. 43.
- Pignus an a creditore ipso emi possit & quando. vide glo. 1. 44. per illum tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Pignus si a primo creditore vendatur extraneo an secundus creditor possit agere hypothecaria & an habeat ius offerendi emptori extraneo & quando non. vide gl. 2. l. 46. ibidem.
- Et an talis secundus creditor fructus etiam euincet. vide gl. 3. ibidem.
- Pignus alicuius minoris si a creditore vendatur etiam qñ præcessit pactum quod vendere possit an tunc restitui possit si & datur tali venditione, & quale debeat damnum. vide gl. 2. 3. & 4. l. 47. tit. 13. par. 5.
- Pignus si creditori detur eo pacto vt si ad certam diem non redimeret illud vendere possit an si creditor illud faciat post diem debitor possit rem restituere si absens fuit ex iusta causa. vide gl. 4. l. 47. ibidem.
- Pignus si a creditore vendatur contra legi. formam si ab emptore vfucapiatur qualiter venditori teneatur. vide gl. 9. l. 48. ibid. per tex. ibi.
- Pignus si a creditore vendatur fraudulentè in minori pretio vel simili, an debitor ab eo petat damna & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem & quid si emptor particeps sit doli. vide glossam. 1. 49. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Pignus si a creditore vendatur an ipse teneatur de euictione & quando. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 50. ibidem.
- Pignus a creditore simpliciter si vendatur an vt suum vendidisse credatur. vide gl. 3. ibidem.
- Et creditor tenebitur emptori iura personalia cedere. vide gl. 4. ibid.
- Et quid si creditor cum non haberet ius vendendi pignus vendidit si illud postea ab emptore euincatur an ipse vel debitor de euictione teneatur. vide gl. 5. l. 50. tit. 13. par. 5.
- PIGNVS DE QVIBVS REBVS** & an pignus possit consistere in decimis vel in alijs rebus sacris vel spiritualibus. vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 3. tit. 13. par. 5.
- Et quæ res pignori non possint. vide glossas legis quartæ. & quintæ. titulo. 13. par. 5.
- Et pro quibus possit homo liber pignori dari. vide glossam quintam. & 8. l. 3. tit. 13. par. 5.
- PIGNVS IVDICIALE** quod dicatur. vide glossam quartam. l. primam. tit. 13. par. 5.
- Pignus iudiciale in causa iudicati non est obligatum donec ipsius possessionem creditori tradat. vide gl. 1. l. 13. ibidem.
- Et si loco pignoris creditori detur instrumentum emptionis vel alterius contractus quid t. listraditio instrumeti operetur. vide gl. 1. l. 14. ibid.
- PIGNVS EXTINGVITVR** & an extinguatur pignus per aditionem vel detractionem qualitatis circa ipsam rem. vide glo. 1. 15. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Pignus si ante traditionem alteri obligetur vel cum sit promissa intra decem annos non sit petitum siue sit mobilis siue immobilis an per hoc pignoris obligatio extinguatur. vide gl. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- PIGNVS PRÆTORIVM** non constituitur nisi quis in possessionem mittatur. vide gl. 3. l. 11. tit. 13. par. 5.
- Pignus prætorium an debeat statim restitui debitori si ipse debitum creditori soluerit quocūq; modo res ad creditorem peruenerit. vide glo. 6. l. 21. tit. 13. par. 5.
- Pignus & quid in pignore prætorio si res hypothecata perempta sit, & an primus creditor præferatur secundo in retentione pignori prætorij. vide gl. 1. & 3. l. 27. & gl. 1. l. 28. tit. 13. par. 5.
- Pignus prætorium an possit concurrere cum conuentionali. vide glo. 3. l. 42. tit. 13. par. 5.
- Et quid si inter creditorem & debitorem sit factum pactum de vendendo certa quantitate vel in certo loco. vide glo. 4. ibidem.
- PIGNVS RESTITVI** & si dolo se non restituatur per debitorem an tunc iuretur in litem contra eum & an teneatur ad id quod præmissa taxatione iudicis iuratum fuit vel ad debitum tantum. vide glo. 7. l. 19. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
- Et an creditor possit vt re pignorata ad vsum consuetum per dominum & ipsi rei destinatum. vide gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.
- Pignus debet statim debitori restitui si ipse debitum creditori soluerit quocunq; modo res ad creditorem peruenerit. vid. gl. 6. l. 21. tit. 13. par. 5.
- Et an idem sit dicendum in pignore prætorio. vide ibidem.
- Pignus si creditori detur eo pacto vt si ad certam diem non redimeretur creditor illud vendere possit an si creditor illud faciat post diem debitor possit rem restituere si absens fuit ex iusta causa. vide gl. quartam. l. 47. tit. 13. par. 5.
- PIGNORARI** an possint bona maioræ factæ cum Regis facultate si in maioria illarum rerum alienatio prohibita sit. vide glo. 1. col. 4. q. 3. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Pignorare an possit tutores mobiles minoris sui ad vtilitatem minoris. vide gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Pignorare an possit Rex rem quam habet communem cum alio, & an vendere possit. vide gl. 7. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Pignorare an possit emphyteota rem emphyteoticam sine consensu domini & quibus. vide gl. 11. l. 29. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
- Pignorari an possit iurisdicatio & ius patronatus & ius pedagij vel alia iura incorporalia. vide gl. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.
- Pignorari an possit vniuersitas & an trāseat in pignore vniuersali. vi. ibid.
- Et quid in seruitutibus vrbans vel rusticis an possint hypothecari. vide ibidem. Et quid de re emphyteotica. vide ibidem.
- Pignorari an possit res communis & pro qua parte contrahatur pignoris obligatio. vide ibid. ad finem.
- Pignorari an possint res sacra vel decimæ alicuius ecclesiæ. vide gl. 1. cū alijs ibi. l. 3. tit. 13. par. 5.
- Pignorari an possit homo liber & qñ. vide gl. 5. & 8. l. 4. tit. 13. par. 5.

Septem Partitarum.

Pignorari non possunt animalia aratoria neque instrumenta pro cultura vel seruos pro cultura tradij positos, & quando sic & qualiter hoc fieri debet. vide glof. 1. & 2. l. 4. ibidem.

Pignorari quæ non possint etiam quædo quis obligauit generaliter omnia bona sua. vide glof. 1. 5. tit. 13. par. 5.

Pignorari an possint illa in quibus quis non habet plenum dominium. vide glof. 2. & 4. l. 7. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignorari an possint res mobiles minoris percuratoræ quæ seruari possunt etiam sine iudicis decreto. vide glof. 3. l. 8. ibidem.

Et quid si pignoretur res aliena præsentate domino & tacente. vide glof. l. 9. ibidem.

Pignorari an possit aliqua res specialiter quando generaliter fuerit omnia bona obligata. vide glof. 1. l. 10. ibidem.

Pignorari an & quando possit vna res duobus. vide glof. d. l. 10. per text. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignorari non potest re ea conditione vt non solvente debitore ad certam diem pignus remaneret creditori pro debito & quando sic. vide glof. l. 1. l. 12. tit. 13. par. 5.

Pignorare an possit creditor pignus vltra tertiam vicem & quibuscumq; voluerit. vide glof. l. 1. l. 35. tit. 13. par. 5.

PIGNORATITIA ACTIO. vide in verbo, **ACTIO PIGNORATITIA.**

PIRATÆ sunt hostes humani generis & cuique licet eos debellare. vide glof. 2. in fi. l. 8. tit. 20. par. 2.

Pirata qui in mari furantur qualiter pro primo vel secundo furto puniatur. vide glof. 7. l. 18. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

PISCATORES seu venatores an de rebus venatis soluere debeant decimas & vbi soluent. vide glof. 4. l. 3. tit. 20. par. 1.

PISCARE an possit extraneus in fluminibus alienis & an domini ipsum illud prohibere possint. vide glof. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.

Piscare an possit ille qui paludes & valles conduxit vt semper ibi sibi liceret piscare si in tempore hyemis pisces omnes in aliquo certo loco recluderentur propter hyemem. vide d. glof. 4. in fi. l. 6. tit. 28. par. 3.

Piscare licitum est omnibus tam in mari quam in fluminibus. vide glof. 4. l. 11. tit. 28. par. 3. & vide glof. 2. l. 17. tit. 28. par. 3.

Piscare non debet quis in loco prohibito propter alterius priuilegium. vide dict. glof. 4.

PISCATIO est omnibus cõistam in mari quã in fluminibus ex causa tamen potest princeps per priuilegiũ cõcedere alicui piscationẽ in aliquo loco & parte maris & alios prohibere. vide glof. 4. l. 11. tit. 28. par. 3.

PISCES viuere non possunt sine aqua & plura de hoc subiungens rationem ponit glof. 2. l. 28. tit. 7. par. 1.

Pisces naturali iure capientium sunt sed an a dominis possit piscatio extraneorum vetari. vide glof. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.

Pisces an possit capere ille qui conduxit valles & paludes vt ibi licite possit piscare si in dictis paludibus sit certa pars vbi in hieme pisces omnes reducuntur quod non. vide d. glof. 4. in fine.

POLLICITATIO proprie quid dicatur & an ex pollicitatione oriatur obligatio etiam si non cepisset soluere. vide glof. 2. l. 10. tit. 11. par. 4.

Pollicitatio sumitur pro pacto nudo quando fit in præsentia mariti cui per pollicitationẽ dos datur vel alterius cuius interest. vide ibidem.

Pollicitatio & an ex nuda pollicitatione seu pmissione alicuius non accipitur per alterũ sed inter absentem facta oriatur obligatio integra. vide glof. 3. post med. l. 1. tit. 11. par. 5.

Et an ex sola pollicitatione oriatur actio ad similitudinem voti. vide d. glof. 3. ad finem.

POLVTIO extra claustra pudoris non sufficit vt ex ea causetur affinitas nisi semen viri intret. vide glof. 4. l. 5. tit. 6. par. 4.

PONDVS qualis esse debeat & de poena vtentis ponderis falsi. vide glof. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

PONS & pontem reficere seu de nouo facere qui vicini teneantur. vide glof. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.

PONTIFICATVS prouenit ex deo. vide glossam secundam. l. 2. tit. 5. par. 1.

POPVLVS si non consentiat in electum an propter hoc irritetur electio. vide supra in verb. **ELECTIO.**

Populus persequens prælatum debet a superiori remoueri dato sibi æqui ualenti in alio loco. vide glof. 1. 4. in proœmio partitarum.

Populi iurisdictione carentes an statuta facere possint. vide glof. primã. l. 12. tit. 1. par. 1.

Populus non recipiens legem sciente & consentiente conditore amplius ea legeligi non debet. vide glof. 4. l. 16. tit. 1. par. 1.

Populus quid dicatur. vide glossam primam, legis quintæ. titulo secundo. part. prima.

Populus & dominus vna res censentur. vide glossam secundam. l. 1. secundam. tit. 19. par. 2.

Populi appellatione an veniant mulieres siue clerici. vide glof. 2. in prin. l. 5. tit. 2. part. 1.

Populus subiectus ciuitati an possit habere consuetudinem de per se. vide glof. 3. d. l. 5.

Populus Romanus dedit a principio potestatem imperatori & qualis sit hodie populus Romanus. vide glof. 2. l. 2. tit. 1. part. 2.

Et an ipsi possint hanc potestatem reuocare. vide ibidem.

Populus quis dicatur. vide glossam primam, per textum, ibi. titulo decimo. part. 2.

Et an appellatione populi comprehendantur clerici. vide ibidem.

Populus vtrum de nouo fieri possit sine Regis priuilegio. vide glof. 2. l. 7. tit. 20. par. 3.

Populus vnus si alteri vnatur an amittat priuilegia sua & transeat in eũ cui vnitur. vide glof. 3. l. 7. tit. 20. par. 3.

Populus si ab aliquo in suo & in proprio solo ædificetur an dominus ædificans in eo iurisdictionem habeat vel ciuitas ibi proxima. vide glof. 4. l. 9. tit. 4. par. 5.

Populus si de nouo ædificetur ab aliquo in loco sibi a Rege donato, & taliter ædificans nomine territorij totum locum sibi donatum assignet qualem iurisdictionem taliter de nouo ædificans in loco illo habeat an ciuilem vel criminalem. vide d. glof. 4.

POPVLARIS quilibet censetur procurator & defensor Reipublicæ pro rebus suis. vide glossam primam, in principio. & glof. 2. l. 10. tit. 11. part. 3.

PORTAGIUM & priuilegium de portagio non præstando tantũ extenditur ad portagia quæ a concedente leuantur. vide glof. 2. l. 11. tit. 18. part. tertia.

Portagium & an in concessione pedagij requiratur causa vt recipiens sit tutus in conscientia. vide glof. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.

Portagium an a clericis solui debeat & quando. vide glossam tertiam. d. l. 5. tit. 7. par. 5.

Et in qua quantitate solui debeat. vide ibi. glof. 4.

Portagia non debentur quando aliquis aliquid adducit sui vsus & suorum causa & an & quando credatur eius iuramento. vide ibi. in glof. 6.

Et quid si sui causa portabat & postea mutato proposito reuendiderit an tunc aliquid soluere teneatur. vide ibi. glof. 8.

Portagium an solui debeat in his rebus quæ adducuntur pro domo faciendâ vel reficiendâ. vide ibi. glof. 9.

Portagium ex quibus rebus solui non debeat. vide omnes glossas. l. 5. tit. 7. par. 5.

Portagium & quid si mercatores deuiant a soluto & certo itinere causa de fraudandi portagium. vide ibi. glof. 13.

Et quod priuilegium habeant milites ecclesiæ & minores quando malitiose portagium non soluerint. vide glof. 16. ibidem.

Et quid si portagium solutum non soluatur an omnes res suæ confiscentur. vide glof. 1. l. 6. tit. 7. par. 5.

Et quid in minoribus. 25. annis. vide ibidem in glof. 3.

Portagium & an ipsi sic occultantes perdant ipso iure res suas vel post sententiam. vide glof. 5. l. 6. tit. 7. par. 5.

Portagiũ si ab aliquo non soluatur si postea res propter quã illud dare debuerat pereat an dñs ad æstimationẽ teneatur. vide ibidem. glof. 8.

PORTIO legatarij an & quando accrescat sibi coniuncto, & de ista materia est glof. 6. l. 33. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

Portio per ius accrescendi an habeat locum in habitatione pluribus relicta vel in legitima propter alicuius vel inter duos correos quibus est relicta liberatio. vide d. glof. 6. col. 1.

Portio coniuncti an ad coniunctum vel ad venientes ab intestato debeat. vide d. glof. 6. col. 1. ad fi.

Portio an accrescat coniuncto quando relicta caput vires ex dispensatione & an detur inter spurio. vide ibi. col. 2. in prin.

Portio quando non accrescat per ius accrescendi & quando & in quibus tale ius accrescendi cesset. vide d. glof. 6. col. 2. & 3.

Portio repudiata an accrescat acceptanti si isti sint coniuncti coniunctio ne legali. vide glof. 5. l. 36. tit. 9. par. 6.

PORTVS quid sit & de iure Regis in eos licet fabricati sint hominum ingenio. vide glof. 1. l. 11. tit. 28. par. 3.

Portus & omnes tenentur ad reparationem portus. vide dictam glof. primam. in fine.

POSSESSIO alienata in personam exceptam siue in ecclesiam in fraudem tributorum talis alienatio non valet. vide glossam. 4. col. 2. l. 51. tit. 6. part. 1.

Possessio sola alienata in rebus ecclesiæ non valet in alijs vero proprie non dicitur tunc alienare sed quando transfertur dominium. glof. 1. l. 1. tit. 14. par. 1.

Possessio an transeat in sequestrum & quando. vide glossam secundam. l. 1. tit. 9. part. 3.

Possessio vt aliquæ releuet ab onere pbadi debet ab eo iustificari, & sic in dño dicente aliquæ esse suum seruum. vide glof. 1. 5. tit. 14. par. 3.

Et an diutina possessio faciat cessare præsumptionem violentiæ. vide glof. tertiam. ibidem.

Index materiarum

- Possessio & si probo possessionem cuiusdam rei fuisse penes antiquos meos si non probetur quod alius in medio tempore possedit ex hoc dicitur inesse dominium.** vide gl. 1. l. 10. tit. 14. par. 3.
- Possessio an plene probet dominium.** vide glossam primam. col. 2. in prin. d. l. 10. tit. 14. part. 3.
- Possessio domus datur per traditionem clauium & an fieri debeat in re presenti.** vide gl. 2. l. 66. tit. 18. par. 3.
- Possessio an transferatur in eum qui fuit missus propter contumaciam in aliqua re post litem contestationem.** vide gl. 5. l. 10. tit. 22. par. 3.
- Possessio an perdat per inundationem fluminis.** vide glo. primam. & 2. l. 32. tit. 28. par. 3.
- Possessio rei locata quam locator a domino emit vel voluntate sua habet qualiter sibi detur.** vide gl. 2. & 3. l. 47. tit. 28. part. 3.
- Possessio an transferatur per assignationem rerum emptarum.** vide glo. tertiam. d. l. 47.
- Possessio an transferatur per actus fictos ab executore iudicis per quos actus alias transfertur possessio.** vide ibidem.
- Possessio an cadat in rebus omnibus communibus ut in eis prescriptio- ni locus sit.** vide gl. 1. col. 2. l. 7. tit. 29. par. 3.
- Possessio an cadat in his rebus in quibus non cadit dominium.** vide gl. 1. col. 2. in fin. & in col. 3. ibidem.
- Possessio licet ab vno habeatur ab alio vero titulus putatius an hic locus sit vsucapioni.** vide gl. 2. l. 15. tit. 29. par. 3.
- Possessio duorum an iungi possit ad vsucapionem continuandam.** vide gl. 2. l. 16. tit. 29. par. 3. Et quid si possessio sit iniusta. vide ibidem.
- Possessio debet esse continua ut res prescribi possit.** vide glo. 4. l. 18. tit. 29. parti. tertia.
- Possessio quæ sit illa quæ causat prescriptionem & illam impedit ex ip- sus interruptione.** vide gl. 2. l. 29. tit. 29. par. 3.
- Et an defectus possessionis interrumpat effectum præcedentis tituli.** vide d. glo. 2. in medio.
- Possessio an perimatur si qualitas rei mutetur & prescriptio interrumpatur.** vide glo. 2. ad fi. l. 29. tit. 29. part. 3.
- Possessio qualiter perdat per inundationem maris vel fluminis.** vide glo. 2. suprad. in fin.
- Possessionis appellatione an veniat quasi possessio & an sustentetur li- bellus in quo quis dicit se possidere aliqd incorporale.** gl. 4. l. 1. tit. 30. p. 3.
- Possessio civilis dignior & superior est naturali.** vide glo. secundam. l. 2. tit. 30. part. 3.
- Et an ista civilis possessio finito feudo trahat ad se naturalē.** vide ibid.
- Possessio acquiritur vniuersitati cuius per eius officialē ac si oibus data esset quod procedit etiā si sit vniuersitas reprobata.** vi. gl. 3. l. 4. tit. 30. p. 3.
- Et an istud debeat fieri communicato consilio vel tacito modo.** vide. d. glo. 3. ad finem.
- Et quoniam possit acquiri possessio tacito modo & qualiter.** vide ibidem.
- Possessio civilis an sit penes feudatarium vel emphyteotam, & quid de naturali possessione.** vide gl. 2. l. 5. tit. 30. part. 3.
- Possessio acquiri debet cum corporali apprehensione aliquando tamen sit secus & an teneat consuetudo siue statutum ut possessio transferatur sine apprehensione.** vide gl. 2. l. 6. tit. 30. part. 3.
- Possessio ad hoc ut transferatur per clauium traditionem an debeat tradens esse in conspectu domus vel horrei cuius sunt clanes.** vide gl. 1. l. 7. tit. 30. par. 3. & gl. 2. l. 66. tit. 18. part. 3.
- Et debet tradi illi qui habet rei possessionē non per aliū.** vide ibidem.
- Et istæ claues debent esse claues principales rei cuius transfertur posses- sio.** vide. d. gl. 1. l. 7.
- Et licet non transferantur claues in conspectu rei tamen videtur data li- centia ingrediendi propria auctoritate.** vide. d. gl. 1. d. l. 7.
- Et istud debet intelligi quando talis rei possessio cuius claues traduntur erat vacua alias non.** vide ibidem.
- Et quid in nuncio qui de mandato iudicis vadit ad mittendum aliquem in possessionem & quid si non audeat accedere ad adipiscendā posses- sionem propter guerram.** vide ibidem.
- Possessio villæ vel castri ab aliquo accepta an per hoc videatur accipere possessionem feudorum & rerum quæ sunt separatae ab vniuersitate castri.** vide ibidem in fine.
- Possessio videtur ali. ui data illius rei cuius scripturæ sibi traduntur, & qualiter istud procedat.** vide gl. 1. l. 8. tit. 30. par. 3.
- Et quid si scripturæ istæ voluntate donantis vel dantis sciendantur an per hoc videatur translata possessio in donantem.** vide ibidem.
- Possessio & an idē sit siue tradantur instrumenta rerū corporalium vel in corporalium.** vi. d. gl. 1. l. 8. tit. 30. par. 3. etiā re non presenti. vide ibid.
- Et an ista procedant quando non idem instrumentū per quod fuit res ipsi tradenti acquisita sed quoniam aliud sit de nouo.** vide ibid. in gl. 2.
- Possessio an transferatur ex ficta traditione & an retentio proprietatis in ducat traditionē in usufructu & quid si habens proprietatē constituat se nomine alterius possidere.** vide gl. 1. l. 9. tit. 30. part. 3.
- Possessio an videatur translata si vendens rem illam loco pignoris reti- neat proprietatem.** vide gl. 1. in fine. d. l. 9.
- Possessio & dominium ad hoc ut transferantur in locatorem debet præcedere titulus donationis vel alterius contractus quando quis suo nomine cō- stituit se possidere.** vide ibi. gl. 2.
- Et an solus actus conductionis etiam in scienterem quam conduxit esse suam operetur translationem dominij in locatorem sine alio titulo.** vide ibidem.
- Et quid si conducens in ipso actu conductionis dicat se velle rem illā in locatorem transferre ideo quod ab eo illam conduxit.** vide. d. gl. 2.
- Possessio an transferatur in aliquem per locationem quam fecit de re sua.** vide gl. 3. & 4. d. l. 9.
- Possessio an acquiratur ei cui est factum constitutum etiam pro rebus fu- turis si de nouo res acquiratur per istum constituentem & quid si po- natur ibi verbum precario.** vide gl. 4. l. 9. tit. 30. par. 3.
- Possessio civilis & naturalis transfertur per clausulam constituti.** vide d. gl. 4. col. 2. in prin.
- Possessio qualiter transferatur si precarium & constitutum simul ponā- tur.** vide ibidem.
- Et an possessionem apprehendere possit ille cuius nomine precario pos- sident inuito illo qui precarium possidet.** vide ibidem.
- Possessionem in aduersarium an videatur transferre ille qui in iudicio di- xit aduersarium suū possidere cum ipse qui dicit possideat.** vide ibidem.
- Possessio an possit tradi per actus fictos per executorem iudicis tutorem, vel per alium.** vide. d. gl. 4. post medium.
- Possessio rei quam quis possidet cum corpore & animo an possit amitti solo animo tantum.** vide gl. 1. l. 12. ibidem.
- Et quid in possessione quam corpore per alium retinet.** vide dictam gl. primam. in fine.
- Possessio rei an perdat si colonus alium in possessione mittat & quæ sit illa quæ amittitur & an idem sit si proditorie dimittat an vero alias animo deserendi discedat.** vide gl. 1. & 3. l. 13. tit. 30. par. 3.
- Et an dominus possessionem amittat si colonus responderet alij de fru- ctibus.** vide. d. gl. 1. in medio.
- Et an idem sit si possessio sit alicuius rei immobilis.** vide ibi. gl. 2.
- Possessio naturalis non perditur licet res derelinquatur a colono quan- do ab alio non fuit occupata & quid si sit.** vide. d. glo. 1. & gl. 3. ibidem.
- Possessio civilis domini quando est fundata supernaturali quæ nomine alieno possidetur ab alio si ille alium in possessionem rei mittat pote- rit illa civilis amitti secus vero si supernaturali non sit fundata, ut est in usufructuario quia tunc civilis nunquam amittitur.** vide gloss. 4. l. 13. tit. 30. par. 3.
- Et quid si possidens noīe domini rem sub conditione tradat si dño pla- cuerit an dominus civilē possessionē amittat.** vide in. d. glo. 4.
- Et talis possessio debet reatiter tradi non vero per actus fictos.** vide glos- sam quintam. ibidem.
- Possessio civilis & naturalis perditur quoniam colonus vi deicitur a possessio- ne & quid si dñs vi deiciatur.** vide gl. 6. ibid. in. d. l. 13. tit. 30. par. 3.
- Possessio quoniam poterit ab ipso dño recuperari propria auctoritate & de a- ctione sibi contra spoliantem competentis.** vide ibi gl. 7.
- Possessionem rei amittit qui iudicis auctoritate a possessione priuatur ex causa damni infecti.** vide gl. 1. l. 15. tit. 30. part. 3.
- Possessionē an amittat dominus qui possidet per seruos & colonos suos si ipse dominus vi deiciatur a possessione & ipsi coloni vel serui non, & qualiter debet possidens per alium articulare in hac deiectione.** vi- de glo. 1. l. 17. tit. 30. par. 3.
- Possessio civilis an amittatur si dominus cum veniret ad rem nō fuit ad- missus & quid si non deposuit animum possidendi an tunc civilem retineat.** vide gl. 3. d. l. 17.
- Et quando videatur animum nō deposuisse & possit propter civile quæ re- tineat propria auctoritate recuperare naturalem.** vide ibidem.
- Possessio civilis intra quantum tempus amittatur si nolit quis naturalē possessionem recuperare.** vide. d. gl. 3. d. l. 17. & ibi. gl. 4.
- Et quis adeat iudicem pro recuperanda possessione naturali an per hoc videatur possessionem civilem amittere.** vide in. d. glo. 3. ad fi.
- Et quid si scio possessionē meam naturalem occupatam ab alio & negligo illā recuperare an ex hoc possim civilem perdere.** vide gl. 4. ibi.
- Et quando istud valeat procedere & sit verum.** vide. d. gl. 4.
- Possessio amissa qua actio possit recuperari quoniam quæ a re sua fuit deiectus si a perenti occupetur secus si a pauere vel simili.** vide glos. 5. ibidem.
- Possessiones ciuium qui alibi se transferunt an ipsi illas vendere possint & quando.** vide gl. 4. l. 26. tit. 31. part. 3.
- Possessio dotis siue donationis propter nuptias penes quem esse dicatur.** vide gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 7. tit. 11. par. 4.
- Possessio rerum an dari possit ventri & quid si res sint maioræ.** vide gl. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 23. par. 4.
- Possessio extraordinaria violēta & iniusta quæ dñi terrarū pro se allegat quomodo possit eos tueri & quid si iuuetur prescriptione immemoriali vide infinita quæ adducit gl. 2. col. 2. & 3. l. 6. tit. 25. parti. 4.**

Septem Partitarum.

Possessio an acquiratur per inuestituram factam in absentia rei per annuli immisionem vel aliter, vid. gl. 6. l. 4. tit. 26. par. 4.
Possessio civilissima quae dicatur, vide glo. 3. col. 5. in princ. l. 10. tit. 26. partita. 4.
Possessio civilis etiam stante apud alium naturali an impediatur praescriptionem, vid. in. d. col. 5.
Possessio bonorum maioris an statim legitimus successor in ea sibi acquirat post mortem ultimi possessoris quando in instrumento maioris cautum ut prius quam habeat talium bonorum possessionem faciat instrumentum de non alienando vel aliud simile, vi. gl. 2. col. 1. l. 7. tit. 4. p. 5.
Possessio rei quae pretenditur esse maioris si sit ecclesiae an talis possessio in ea statim post mortem possessoris iuste transibit, vid. ibid. & omnes exceptionis quae detrahunt proprietati maioris omnes detrahunt & possessioni, vid. ibid. col. 2. in princ.
Et an exceptiones in causa maioris quae requirunt altiore indaginem reseruabuntur iudicio proprietatis, vid. ibid. col. 2. in princ.
Possessionem rei intrare non potest etiam post aduentum diei ille qui semel adiuit iudicem, vid. d. gl. 2. col. 2. post princ.
Possessio ex lege transfertur in aliquem ex pluribus causis, vi. d. gl. 2. per totam. d. l. 7. tit. 4. par. 5.
Possessio legalis quae sit an ante apprehensionem corporalem ita possidens transferatur suum in alium, vid. ibid. in quest. 5. vel constituendo senominis alterius possidere, vid. ibid.
Possessio legalis si est penes aliquem & ipse moriatur ante apprehensionem realem an transmittat in sequentem vocatum, vid. d. glo. 2. col. 2. in quest. 6.
Possessio an transferatur statim in sequentem vocatum quando in vita possessoris alius dictam possessionem accupavit, vi. d. gl. 2. col. 2. quae. 7.
Possessio quae est penes alium illa an in alterum transferatur per actus factos sine consensu illius penes quem est, vid. ibid.
Possessio non transfertur aspectu & verbis quando alius erat in possessione illius, vid. ibid.
Possessio legalis si in aliquem transferatur & ille suspicetur posse repelli an perdat ex hoc illius rei possessionem, vid. ibid. in quest. 8.
Possessio cessat cessante dominio vbi possessio venit accessorie ad dominium, vid. d. gl. 2. col. 2. quae. 9. l. 7. tit. 4. par. 5.
Possessionem bonorum maioris si ingrediatur ille ad quem non pertinebant & verus successor & haeres in ea velit mitti in possessionem maioris an contra possidentem agere debeat aliqua actione vel possit contra eum intentare aliquod remedium videlicet. l. cum querebatur. C. unde vi vel aliud, vid. d. gl. 2. quae. 9. l. 7. tit. 4. par. 5.
Possessio maioris an statim transferatur in sequentem vocatum quando possessor maioris propter expensas in ea factas habet iure rerum maioris retentionem & an in hoc casu loquatur. l. 45. tauri, vi. gl. 2. col. 2. ad. fi. quae. 10. d. l. 7.
Possessio legalis an statim transferatur in infantem vel in eum qui adhuc est in utero, vid. ibid. quae. 11. & quae. 12.
Possessio rei donatae alicui ad certum tempus statim transit in secundum donatarium tam respectu possessionis quam dominij sine aliqua apprehensione & talis dicitur verus possessor non nudus minister, vide glo. 3. d. l. 7. per text. ibi. tit. 4. par. 5.
Et an facta constitutione maioris inter viuos poterit donatarius agere ut sibi tradatur possessio, vid. gl. 1. in fi. l. 50. tit. 5. par. 5.
Possessiones alicuius an possint vendi ab ex actore tributorum propria ipsius auctoritate & sine iudice & quid hodie feruetur in hoc, vide gl. 2. l. 52. tit. 5. par. 5.
Possessiones non solventium an vendi possint a fisco propria ipsius auctoritate quando ipse tenetur soluere coactam pro omnibus de castro suo, vid. gl. 2. l. 52. tit. 5. par. 5.
Possessio nuda an possit cum alia nuda possessione permutari, vid. gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 5.
Possessio pignoris aliquando non transit in creditorem & an tunc proprie dicatur pignus, vid. gl. 2. l. 1. tit. 13. par. 5.
Possessio personalium obligationum nulla est, vide glo. 5. in medio. l. 11. tit. 13. par. 5.
Possessio non accrescit coheredi sine noua apprehensione licet accrescat ius, vid. gl. 6. col. 2. ad. fi. l. 33. tit. 9. par. 6.
Possessio an statim quod haeres hereditatem adit in eum transeat siue ecclesia siue alius sit haeres, vid. gl. 3. l. 1. tit. 14. par. 6.
Et an haeres ante possessionem adeptam sit praesentare aliquem ratione iuris patronatus, vid. d. gl. 3. ad. fi.
Et an haeres possit propria auctoritate accipere possessionem vacantem rerum hereditarium, vide ibid.
Possessio debet statim heredi dari quod ostendit testamentum perfectum & quibus alijs hoc beneficium competat, vid. gl. 1. cum sequentibus. l. 1. tit. 14. par. 6.
Et per quem iudicem talis possessio huic heredi dari debeat, vide ibid. in glo. 2.

Et an contra agentem interdicto recuperandae possessionis possit opponi exceptio defectus dominij, vide glo. 2. & 3. l. 18. per text. ibi. tit. 10. partita. 7.
Possessionem serui fugitiui numquam amittit dominus, vid. gl. 1. & 2. l. 23. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
Et istud verbum possessio est aequiuocum & sumitur multipliciter, vide gl. 3. l. 10. tit. 33. par. 7.
POSSESSOR maioris in qua quantitate possit promittere arras vxori, vid. gl. 1. col. 2. in fi. l. 4. tit. 15. par. 2.
Possessor maioris an ad fratris petitionem teneatur instrumentum maioratus ostendere, vide gl. 1. l. 17. tit. 2. par. 3.
Possessor serui afferentis se liberum ad hoc ut talis possessio eum releuet ab onere probandi debet iustificari, vid. gl. 3. l. 5. tit. 14. par. 3.
Et an ex diutina possessione iustificetur & ea faciat cessare praesumptionem violentiae, vide ibid.
Possessor rei qualiter liberetur si a debitore alicuius emerit rem quam dicit sibi fuisse hypothecatam, vid. glo. 1. l. 10. tit. 14. par. 3.
Possessor antiquus semper praesumitur habere ius in re quam possedit, vide. d. gl. 1. & rem possidere, vid. ibid. col. 2. in medio.
Possessor qui olim tot habebat in bonis an & hodie eadem habere praesumatur, vid. gl. 1. ad. fi. l. 10. tit. 14. par. 3.
Possessor maioris an possit maioriam retinere pro expensis in ea factis ad ipsius perpetuam utilitatem vel eam ab inimis in tempore guerra defendendo vel aliter in iudicio, vid. gl. 4. l. 4. tit. 28. par. 3.
Possessor maioris qui fecit expensas ad utilitatem rei an haeres teneatur illas compensare cum fructibus ab illo perceptis, vid. ibid. gl. 3.
Possessor si suspicetur se posse repelli licet non fuerit violenter expulsus an tunc res alicuius viri reali, vid. gl. 2. l. 4. tit. 29. par. 3.
Possessor rei per praescriptionem longissimi temporis cum mala fide qualiter rem recuperet a commodatario, vel locatore, vid. gl. 6. l. 2. ibid.
Possessor rei alteri obligatae propignore an illam praescribere possit & quando non, vide glo. 2. l. 27. tit. 29. part. 3.
Possessor praedij per quod transit aquae ductus publicus tenetur illud mūdare & quid in priuato, vid. gl. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.
Possessor maioris si a rege facultatem vendendi aliquam rem ex maioriam impetrauerit & vendat an talis alienatio valeat si postea detegatur illum non esse verum maioris possessorem sed illam ad alium pertinere, vi. gl. 1. col. 1. quest. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Possessor maioris si in fratrem suum in quem de proximo maioriam ventura esset rem maioriam alienauerit tit. emptionis si postea vendens decedat sine filiis & dictus frater ei succedat an pretium datum repetere possit vel si non soluit tueri se aliqua exceptione, vid. gl. 1. col. 2. quae. 7. l. 10. tit. 26. par. 4.
Possessor maioris si de licentia regis & de consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam aliquam rem maioris vendiderit an filius in pretio illius rei praedijudicare possit & quando sic, vid. ibid. col. 2. quae. 8.
Possessor maioris si vendat rem maioris sine licentia regis vel illa sit male impetrata & hac de causa filius qui in maioriam succedebat illam euincat an res illa penes filium vel penes patrem esse debeat, vide in. d. col. 2. quae. 9.
Possessor maioris an possit res maioris vendere ut ex eis alatur vel ut ab hostibus redimatur, vide ibid. in quae. 10.
Possessor si alienet rem maioris ut debita testatoris soluat an incidat in poenam alienantis talia bona, vid. ibid. in quae. 11.
Et an tunc ipse vel eius successor possit vindicare rem sic alienatam per iudicem ad petitionem creditorum, vid. ibid.
Possessor maioris si rem prohibitam alienari vendiderit illi qui in maioriam succedere debet an per hoc in poenam alienantis incidat, vid. glo. 1. col. 2. quest. 12. l. 10. tit. 6. par. 4.
Et quid si ex aliqua causa alienatio non teneat an alienans in poenam incidat, vid. ibid. in quae. 13.
Et quid si alienans sit filius vel alius primae tonsurae an poenae alienantibus imposita ligent eum & quare, vide ibid. in quae. 15.
Possessor maioris si maioriam esse designat penes aliquem magnatem an per hoc videtur illam alienare & in poenam incidat, vide ibidem quae. 16.
Et quid si ille ad quem maioriam pertinebat cum vidisset illam in manu potentis neque inuenisset iustitiam aliquid ei dedit ut illam sibi restitueret an talis redimens maioriam possit disponere de tali valore in pretium vocati ad maioriam, vid. ibid. in quae. 17.
Possessor maioris si alienet rem maioris si sequens in gradu nolit rem vindicare an alius postea sequens ad hoc admittatur, vide ibid. in quae. 18.
Possessor maioris si grauetur ut bona maioris cum aliquo diuidat vel tributum remittat & propter hoc sibi fuerit factum legatum an legatum consequetur reiecto tali grauamine vel non, vide gl. 1. col. 3. quest. 19. l. 10. tit. 26. par. 4.
Possessor maioris si in fraudem filij qui succedere debuerat aliquid fecerit an filius filij illius praemortui possit agere reuocatoria contra fraudem alienantis

Index materiaram

- alienantis licet fraude eius respectu facta non fuerit, vi. ibid. in quaest. 20.
- Possessor maioris** an videatur alienare si remisit hypothecam positam ad securitatem maioris, vide glo. 1. col. 3. quaest. 21. l. 10. titulo. 26. partita quarta.
- Possessor maioris** si minimam rem maioris alienauerit an per hoc in poenam incidit, vid. ibid. in quaest. 22.
- Possessor maioris** si cum causa a rege in alium locum trans portetur ibi que rex sibi bona dederit an illa que sibi de nouo dantur licet sint maioris valoris fortiantur eandem naturam quam alia bona dimissa habebant, vid. ibid. in quaest. 23. & in quaest. 24.
- Possessor** si cum voluntate successoris bona maioris in extraneum transferat vel testando alijs reliquerit an per hoc successor vel successores a li quo modo grauentur, vid. gl. 1. col. 3. quaest. 25. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Possessor** si adhuc aliquis non sit maioris an illam renunciare possit, vide ibid. in quaest. 26.
- Possessor maioris** an res maioris alienare possit propter famem, vid. ibi dem col. 4. quaest. 30.
- Possessor maioris** si alienare prohibeatur bona maioris facta cum regis facultate neque pignorarare poterit, vid. ibid. in quaest. 31.
- Possessor maioris** alienare prohibitus bene poterit rem maioris cum meliori permutare vel vendere in meliorem causam, vi. ibid. in quaest. 32. d. col. 3. gl. 1. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Possessor maioris** si cum successerit in ea ipse legatum de re maioris ab eius predecessore factum alteri soluerit an per hoc ipse alienare videatur & an incidat in poenam alienantis talia bona, vide gl. 1. col. 4. quaestione. 33. d. l. 10.
- Possessor maioris** si simpliciter prohibeatur permutare an ipse alienare vel aliter diminuere rem poterit, vid. ibid. in quaest. 34.
- Possessor maioris** si ab eo maioria euincatur tanquam facta de rebus minoris vel quia ex alia causa talis maioria fieri non potuit an pretium quod redditur pro re euicta debeat inter heredes diuidi vel an debeatur illi soli cui relicta fuit maioria, vid. ibid. in quaest. 35.
- Possessor maioris** si ab eo res euincatur eo quod rescinditur venditio alicuius rei emptae a suo predecessore virtute. l. 2. C. de rescindenda venditione. an pretium quod tunc debet suppleri possit ipse petere ut fratres sui illud pretium suppleant vel non, vi. gl. 1. col. 4. quaest. 37. l. 10. tit. 26. partita. 4.
- Et an pretium in illo casu debeatur loco rei euictae & sic quod ex illo emitur sit res maioris sicut erat res euicta, vid. ibid. in quaest. 38.
- Possessor maioris** si ipsam in manu arbitri posuerit & ipse illum condempnet an videatur alienare eam, vid. ibid. in quaest. 41.
- Possessor vltimus** alicuius maioris illam vendere vel quomodo velit poterit alienare quia in illo non durat prohibitio, vid. ibid. in quaest. 42.
- Et an si vendat rem maioris pretium rei venditae petere possit, vid. ibid.
- Possessor maioris** si cum regis facultate de maioria dotem filiae suae danda non duxerit an pretium ibidem restituere teneatur si ipse peruenerit ad pinguiorem fortunam, vide gl. 1. col. 5. quaest. 43. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et quid si & tunc data licentia ad alienandum consentiat qui est proximior in succedendo an in poenam amissionis maioris incidat propter talem consensum vel non, vid. ibid. col. 5. quaest. 44.
- Possessor maioris** an circa maioriam transactionem facere possit & quado talis transactio teneat vel non, vid. ibid. in quaest. 45.
- Et quid si remansit cum maioria & pretium nomine transactionis an possit pretium illud repetere ab eo qui in maioria succedere debet vel no vid. ibid. in quaest. 46.
- Possessor ex lege** quis dicatur & plures quaestiones circa eum & circa legalem possessorem, vid. per glo. 2. col. 1. & 2. l. 7. tit. 4. par. 5.
- Possessor maioris** an possit pro expensis in rebus maioris factis illam retinere non obstante. l. 4. §. tauri quaest. i. & vult quod statim illa possessio transeat in sequentem vocatum & idem vult. l. 7. tit. 4. par. 5. vid. ibid. col. 2. quaest. 10.
- Possessor regalium** an debeat ostendere titulum suae possessionis & an si non ostendat restituere compellatur, vi. gl. 9. l. 9. tit. 4. par. 5.
- Possessor maioris** si consentit in diuisione facta per vassallos suos circa redditus qui sibi dari debuerant an eius successor possit talem diuisionem reuocare & infringere, vi. gl. 4. col. 3. quaest. 2. l. 2. tit. 8. par. 5.
- Possessor alicuius rei** si ab illo petatur per creditorem alicuius dicentis illam rem ab eo possessam sibi fuisse pignoratam si ipse possessor illud neget quid tunc creditor probare teneatur, vi. gl. 1. l. 18. tit. 3. par. 5.
- Et an iste possessor habeat ius offerendi debitum creditori si condemnetur in hypothecaria & quid in muliere agente hypothecaria pro sua dote contra tertiam possessorem, vid. ibid. in gl. 1.
- Possessor** si dolose fuerit in pignoris restitutione an iuretur contra eum in litem & an teneatur ad id in quo taxatione iudicis praemissa iuratum fuit vel ad debitum tantum, vid. gl. 7. l. 16. per tex. sibi. tit. 3. par. 5.
- Et an filius possit agere ad iudicium reale contra possessores bonorum suorum aduentitiorum quae a patre eis vendita fuerunt nulla prius facta discussione in bonis patris sui, vid. gl. 9. l. 24. tit. 13. par. 5.
- Possessor hereditatis bonae fidei** si debita testatoris soluerit an euicta hereditate contra alium heredem ager, vid. gl. 1. 36. tit. 14. par. 5.
- Possessor maioris** an teneatur ad restitutionem damnorum quae culpa sua in maioria rebus creuerunt, vi. gl. 3. l. 7. tit. 9. par. 6.
- Possessor maioris** an possit successor aliquo modo grauare in rebus maioris solvendis & quando successor ad aestimationem relicti teneatur vel non, vi. gl. 1. col. 3. quaest. 19. l. 10. tit. 26. par. 4. & gl. 3. col. 2. quaest. 2. l. 10. tit. 9. par. 6. & gl. 3. l. 13. tit. 9. par. 6.
- Possessor maioris** an & quando propter suum delictum perdat maioria & bona confiscentur & quo iure bona illa ex tunc sint apud regem & quid si rex illa filio delinquenti restituat quo iure & titulo ex tunc ipse filius possideat, vid. gl. 4. in princ. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Possessor maioris** si de principis licentia aliquam rem maioris ex causa dotis vel simili alienauerit & postea ad pinguiorem fortunam peruenerit an aliam similem loco ipsius subrogare teneatur vel non, vide. d. gl. 4. col. 7. quaest. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Possessor maioris** si eam lusit an alienare videatur & incidat in poenam alienantis, vid. d. gl. 4. col. 8. quaest. 7. & 8. d. l. 6.
- Possessor maioris** si habuit licentiam vendendi rem maioris & morte praeventus non fecit an eius successor maioriā ex tali facultate vendere possit, vide ibid. in quaest. 8.
- Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habeat vendat rem & illam per interpositam personam emat ut alteri filio relinquatur & an pretium talis res venditae de licentia principis debeat conuerti necessario in emptionem alterius rei immobilis ad maioria, vi. ibid. in quaest. 9. & 8.
- Possessor maioris** si iurauit rem ipsius maioris non alienare si postea impetret licentiam alienandi tacens de iuramento ab eo praestito an alienatio teneat, vid. d. glo. 4. col. 8. quaest. 10. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Et quando de licentia regis res maioris alienari vel obligari possunt tunc non pretiosiores res obligari vel alienari debent sed vtiliores si ille sufficiant, vid. ibid. in d. quaest. 10.
- Possessor maioris** si habuit licentiam alienandi rem maioris an tunc illam obligare possit vel e contra, vid. ibid. & in quaest. 11.
- Possessor maioris** si rem maioris leget & postea impetret licentiam extrahendi a maioria an legatum reualescat, vid. ibid. quaest. 12.
- Et de alienationibus rerum maioris quae de principis licentia fiunt vel fieri possunt & de validitate ipsius & de effectu & valore, vid. in finitima per d. gl. 4. in d. col. 6. 7. 8. 9. & 10. & 11. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Et an sit iusta causa dandi licentiam possessori maioris ut res maioris alienet si illa sint in locis remotis a domicilio talis possessoris, vid. ibid. c. l. 10. quaest. 27.
- Possessor hereditatis** si instituat heres ab aliquo an ei competat beneficium diui adriani ut in possessionem confirmetur, vid. gl. 1. post princ. l. 2. tit. 14. par. 6.
- Et an dictum beneficium detur successor in maioria, vide. d. glo. 1. col. 2. in principio.
- Possessor hereditatis** a quo euincitur quales fructus restituere teneatur & quales non, vid. gl. 1. 4. tit. 14. par. 6.
- Et an & quando ipse teneatur ad aestimationem fructuum consumptorum, vid. gl. 2. d. l. 4.
- Et quales expensas ille qui restituit deducere debeat siue sit bonae fidei siue male fidei possessor, vid. gl. d. l. 4. per illum tex. ibi. tit. 14. par. 6.
- Possessor hereditatis** condemnatus eam restituere quid restituere teneatur, vid. gl. 1. §. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
- Possessor hereditatis** si sit male fidei tunc omne periculum ad eum spectat, vid. gl. 1. 6. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
- Possessor bonae fidei** vel male fidei quando teneantur de interitu rerum hereditariarum, vid. gl. 4. d. l. 6. per tex. ibi.
- Possessor bonae fidei** efficitur male fidei post litem contestationem, vi. gl. 7. l. 4. & gl. 4. l. 6. tit. 14. par. 6.
- Et an possessor hereditatis illam per decem annos praescribat, vid. gl. 1. l. 7. per tex. illum ibi. tit. 14. par. 6.
- Et in pari causa melior est conditio possidentis, vi. gl. 1. in princ. & ad fin. d. l. 7. tit. 14. par. 6.
- Possessor maioris**, vide alia in verb. MAIORIA & c.
- POSSESSOR BONAE** & male fidei, vide supra in verb. BONAE fidei possessor & male fidei & c.
- POSSIDENS** per spatium logi temporis facit fructus suos nisi de mala fide constiterit, vid. gl. 1. l. 39. tit. 28. par. 3.
- Possidens** an ei sufficiat si putet illum qui sibi tit. concedit fuisse dominum rei sibi venditae vel datae gl. 2. l. 47. tit. 28. par. 3.
- Possidens** cum mala fide per triginta annos potest rem praescribere & quid si possessionem rei perdiderit, vid. gl. 4. & 5. l. 21. tit. 29. par. 3.
- Possidens** rem quando in ea civilem siue naturalem habeat possessionem, vid. gl. 2. l. 5. tit. 30. par. 3.
- Possidens** nomine alieno si aliquem in possessionem illius mittat an per hoc dominus possit suam civilem possessionem amittere & quid si nomine possideat, vid. gl. 4. l. 13. tit. 10. par. 3.

Septem Partitarum.

- Possidens per alios siue iose deiiciat nisi vero qui suo nomine possidet non amittant possessionem, vid. gl. 1. l. 17. tit. 3. par. 3.**
- Et qualiter per alium possidens si ipsi non deiiciantur sed dominus tantum qualiter debeat articulare agens interdicto recuperandae possessionis, vid. d. gl. 1. in fin. d. l. 17.**
- Possidens regalia an titulum ostendere debeat & an si non ostendat compe latur restituere, vid. gl. 9. l. 9. tit. 4. par. 5.**
- Possidens & aduersus possidentem nunquam currit praescriptio, vi. gl. 2. l. 23. tit. 14. par. 7.**
- POSSIDERI potest res cuius proprietatem haberi non potest, vid. gl. 1. col. 2. ad fin. & col. 3. l. 7. tit. 29. par. 2.**
- Possidere an possit vxorem sibi a marito donatam si donatio non tenet, vide ibid.**
- Possidere dicitur ille quid dolose fecit vt rem aliquam non possideret, vi. gl. 2. l. 19. tit. 13. par. 5.**
- POSSESSORIVM intentans ad proprietatem redire bene potest & quando non, vid. gl. 4. l. 27. tit. 2. par. 3.**
- Possessorium intentans si excipiat de proprietate in interdicto adipiscenda vel retinenda possessionis vel recuperandae an tunc & quando prius de possessione quam de proprietate est cognoscendum, vid. glo. 6. dict. l. 27.**
- POSTVLARI possunt illi qui eligi non possunt, vid. glo. 2. l. 23. tit. 5. partita. 1.**
- Postulari qui non possint, vid. gl. 1. l. 24. tit. 5. par. 1.**
- Postulatio non acquiritur ius ex tali postulatione nisi papa interuenerit, vid. gl. 2. d. l. 24.**
- POSTHVMVS quis dicatur & an ante quam nascatur patris testamentum rumpatur vel sit suus haeres, vide glo. 1. & 3. l. 20. tit. 1. par. 6. & gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 6.**
- Posthumus si approbet testamentum patris in quo ipse fuit praeteritus an testamentum valeat vel non, vid. d. gl. 3.**
- Et an debeantur legata ad pias causas rupto testamento praeteritione posthumi & quando, vide ibid.**
- Posthumus an faciat cessare pupillarem substitutionem, vid. glo. 8. col. 2. quaest. 4. l. 10. tit. 4. par. 6.**
- Posthumus an pupillariter substitui possit per patrem, vid. glo. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.**
- Et an agnitione posthumi rumpatur testamentum & hac de causa substitutio pupillaris in eo facta non teneat, vid. gl. 17. l. 10. tit. 5. par. 6.**
- Posthumus causam ingratitude comittere non potest & sic exheredari non potest & eius exhereditatio pro praeteritione habetur, vi. gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 6. & gl. 1. l. 2. tit. 7. par. 6.**
- Posthumus an impediat hereditatem adiri per venientes ab intestato & quid si cum alio institutus sit an cohaeres adire possit & pro qua parte vid. d. gl. 1. d. l. 16.**
- Et quid si testamentum fecit & illum praeterijt vel exheredauit vel si sciebat vxorem esse praegnantem, vid. ibid. & in gl. 2. d. l. 16. tit. 6. par. 6.**
- Posthumus & an & quando pater impetrat licentiam ad faciendam maioriariam debeat de posthumis filijs mentionem facere vt eorum legitimas minuere possit, vid. gl. 3. col. 2. quaest. 6. l. 32. tit. 9. par. 6.**
- Et an posthumus comprehendatur in facultate regia ad faciendam maioriariam si de filijs tantum sit facta mentio, vid. ibid. col. 6. quaest. 10.**
- Posthumus si nascatur post an codicilli rumpantur eius natiuitate, vi. gl. 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 12. par. 6.**
- Et an pater possit filio suo posthumo tutorem dare, vid. gl. 1. 3. per text. illum ibi. tit. 16. par. 6.**
- POTENTES & diuites in multis indigent iudicibus, vid. gl. 4. in fin. l. 5. tit. 5. par. 5. vid. in verb. POTESTAS.**
- POTENTIA dei, vid. de hac gl. 5. in prooemio partitarum.**
- POSTLIMINIVM an habeat locum in apostatis redeuntibus ad fidem & quando sic, vid. gl. 3. l. 8. tit. 25. par. 7.**
- POTESTAS conferendi gradus in licentijs siue doctoratibus cui pertinet, vid. gl. magnam. l. 7. tit. 6. par. 1.**
- Potestas imperatoris data sibi fuit a populo romano gl. 4. l. 1. & gl. 23. l. 2. tit. 1. par. 2.**
- Et an populus possit tollere hanc potestatem imperatori & qualis dicatur hodie populus romanus, vid. d. gl. 23.**
- Potestas maxima imperatorum siue regum ex quibus conferretur & de nouo creetur, vid. gl. 3. per tex. ibi. l. 3. tit. 1. par. 2.**
- Potestas vice regis qualis sit an possit manus extendere ad insolita, vide gl. 5. l. 13. tit. 1. par. 2.**
- Potestas arbitri finitur triennio & a quo tempore illud triennium incipiat currere, vid. gl. 5. l. 27. tit. 4. par. 3.**
- Potestas tenetur pro omnibus quos secum ducit etiam si officium non habuerint, vid. gl. 3. l. 1. tit. 16. par. 2.**
- Et an liberetur exhibendo eos & an teneatur ciuilitate siue criminaliter, vide ibid. in glo. 3.**
- Et quid si fuit in culpa male eligendo an liberetur eos exhibendo, vide**
- ibidem.**
- Potestates tenentur tempore sindicatus suos officiales ibidem representare & quid si ipse eos non elegerit, vid. gl. 5. l. 1. tit. 16. par. 3.**
- Potestas si ab officio remoueat propter ipsius turpitudinem an naturalitatem & originem sui loci propter hoc amittat & an ad alios honores in loco sui originis admitti possit, vid. gl. 3. l. 5. tit. 24. par. 3.**
- Potestas faciendi aliquid alicui concessa restringitur vt ex bona fide agat & vtatur ciuilitate & humaniter, vid. gl. 2. col. 2. in med. l. 6. ti. 25. par. 4.**
- Potestas executoris testamentum dependet a facultate sibi per testatorem data, vid. gl. 1. ad fin. l. 2. & gl. 4. l. 4. tit. 10. par. 6.**
- PVBES semper praesumitur ille qui testamentum facit vnde asserens contrarium illud probare tenetur, vid. gl. 3. l. 13. tit. 10. par. 6.**
- Et si puberitator datus sit datio non tenet, vid. gl. 2. l. 1. tit. 16. par. 6.**
- Et quis dicatur proximus pubertati, vid. gl. 5. l. 9. tit. 1. par. 7.**
- PVBICATIO attestatorum etiam si non sint didicita testificata an pracludat viam productionis testium, vid. gl. 2. l. 34. ti. 16. par. 3.**
- Publicatio attestatorum an requiratur ad validitatem sententiae, vid. d. glo. 2. in eius fine.**
- Et an pars possit istam publicationem impedire ex aliqua causa vt quia testes sunt infirmi vel alias an iudex talem petitionem admittere debeat & an idem sit in actore quod in reo, vid. d. gl. 2.**
- Publicatio testium an fiat quando testes vtraque parte praesente fuerint recepti, vid. gl. 2. l. 37. ibid.**
- Publicatio testium qualiter fiat, vide glossam. 2. l. 37. titulo decimo sexto. part. 3.**
- Et quid si sine testium publicatione lata sit sententia & quid in criminalibus vbi procedatur sine figura iudicij, vid. d. gl. 2.**
- Et an attestaciones non publicatae illa fidem faciant, vide dictam glossam. 2. in fine.**
- Publicatio attestatorum facta facit vt testes super eisdem articulis non recipiantur & quando sic & quid in criminalibus, vide glossam tertiam. dicta. l. 37.**
- Et hoc sine agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibid.**
- Publicatis attestacionibus an possint produci testes super falsitate dictorum & qualiter & quando, vide gl. 4. d. l. 37.**
- Publicatio an requiratur quod fiat in ecclesia ad sponsalia contrahenda etiam de futuro, vid. gl. 5. l. 1. tit. 3. par. 4.**
- Publicatio quae fit ante matrimonium an in vna vel pluribus ecclesijs fieri debeat & in quali, vide ibid. in gl. 6.**
- Publicari debet matrimonium publice quando coniuges qui clandestine contraxerunt publice nubere desiderant, vide ibidem glossam. 2. l. 2. titulo 3. par. 4.**
- Publicatio non est necessaria vbicumque scriptura coram tabellione facta fuit gl. 4. l. 3. tit. 2. par. 6.**
- Publicatio testamenti nuncupatiui quando & coram quo iudice & quibus interuenientibus fieri debeat, vide glossas. l. 4. titulo secundo. partita sexta.**
- Et quid si diu est quod facta fuit publicatio testamenti an tunc praesumatur quod interuenit citatio eorum qui citari debuerant, vide ibid. in glo. 2.**
- Et quid si ante testamenti publicationem vnus ex testibus necessarijs mortuus fuit an testamentum corruat, vide glo. 4. l. 4. tit. 2. par. 6.**
- Et si scriptura publicationis perderetur casu fortuito poterit amissio per duos testes probari, vide ibid. gl. 5.**
- PUBLICATIO BONORVM an veniat quando aliquis perpetuo re legatur per sententiam si in ea de tali confiscacione bonorum nihil dictum sit & quid hodie, vide gl. 8. l. 2. per tex. ibi. tit. 18. par. 4.**
- Publicatio bonorum propter delictum possidentis maioriariam quando fieri debet, vide gl. 4. in princ. l. 6. tit. 11. par. 6.**
- Et cuius effectus sit principis restitutio post ipsius condemnationem siue bona sint iam in sequentem vocatum translata siue non & alia in hoc, vide gl. 4. col. 2. & 3. quaest. 2. l. 6. tit. 11. par. 6.**
- Publicatio bonorum seipsum occidentibus cum antea de crimine esset accusatus quando locum habeat vel non, vid. glo. l. 24. tit. 1. par. 7.**
- Publicatio bonorum an sit facienda propter alicuius violentiam, vid. gl. 4. l. 8. per illum tex. tit. 10. par. 7. alia vid. in verb. BANNA.**
- PUBLICANVS an possit compellere transeuntem viatorem vt dissoluat fardelos suos, vid. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 7. par. 5.**
- PUBLICIANA an transeat in ecclesia, vide gl. 12. l. 1. titulo vndecimo. partita. 1.**
- Publiciana actio qualiter praescribatur contra ecclesiam, vide glo. 3. l. 26. tit. 29. par. 3.**
- Publiciana & rei vendicatio si concurrant praefertur rei vendicatio, vide gl. 8. l. 50. tit. 5. par. 5.**
- Et dominus nunquam repellitur publiciana nisi in aliquibus casibus, vide dicta. glo. 8.**
- PUBLICVM & publicus vsus requiritur ad inducendam consuetudinem, vide**

Index materiaram

- nem, vide gl. 2. in princ. l. 2. tit. 2. par. 1.
- Publicam** non patitur ignorantiam quæ in talibus nunquam cadit, vide gl. 5. l. 22. tit. 6. par. 1.
- Publicus** laico quis dicatur, vide glossam. 3. per text. ibi. l. 4. titulo. 11. partita prima.
- Publica** scriptura quæ dicatur quæ vero priuata quæ authentica, vide gl. 1. l. 1. tit. 18. par. 3.
- Publica** utilitas præferri debet priuatæ, vide glossam secundam. l. 8. titulo. 28. par. 3.
- Publicum** fieri non debet illud quod probari non potest, vide glossam. 16. in proœmio. 4. partita.
- Publice** factam omnibus notum esse creditur, vide glossam. l. 15. titulo. 9. partita. 4.
- Et an ea** quæ sunt publica & in vsu publico omnium an possint vendi per ciuitatem & quando sic, vide gl. 2. l. 15. tit. 5. par. 5.
- PVDOR** est iusta causa non faciendi illud in quo ipse resistit, vide glo. 13. in proœmio partitarum.
- Pudor**, vide infra in verb. **VERECVNDIA** &c.
- PVER**. 9. annorum in prægnauit eius nutricem, vide glo. 6. l. 6. titulo. 1. partita. 4.
- Puer** & quæ delicta puerorum accusari & puniri possint & quædo & qualiter & alia in hoc, vide per gl. 1. 9. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- Et quam ætatem** puer habere debet vt propter eius delictum veniat puniendus, vide gl. 5. 6. & 7. d. l. 9. per text. ibi.
- Pueri** si colluctando inter se & præcidiendo lapides vnus occidatur ab alio an occidens pœna homicidæ puniatur, vide gl. 2. l. 1. tit. 8. par. 7.
- Puer**, vide in verbo, minor impubes & pupillus.
- PVELLA** semper præsumitur fuisse decepta in matrimonio cum ea clandestine contracto, vide gl. 1. per text. ibi. l. 5. tit. 3. par. 4.
- Puella** minor. 12. annorum licet corrumpatur virginatatem non perdit & ideo illam stuprans non punitur vt iluprator, vide glossam. 5. l. 2. titulo. 31. partita. 7.
- PVNIRI** non debet dominus de facto sui serui liberi hominis si ipse illud sibi fieri non mandauit, vide gl. 4. l. 30. tit. 18. par. 2.
- Puniri** quando debeat aliquis extra ordinarie propter delictum quod fecit, vide regulam generalem per gl. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.
- Punire** debet iudex delinquentem in eo in quo delinquit, vide gl. 3. l. 30. tit. 1. par. 6.
- Puniri** an & quando possit quis in eodem loco in quo delinquit & per iudicem loci illius & quando non, vide gl. 1. l. 15. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- PVPILLVS**, & quis pro eis respondent si non habeant aduocatum vel defensore, vide gl. 7. l. 16. tit. 9. par. 2.
- Pupillus** maior infante an obligetur naturaliter siue habeat tutorem siue non, vide glo. 3. l. 25. tit. 4. par. 3.
- Pupillus** in iudicio iuramentum deferre parti aduersæ non poterit glo. 2. per text. ibi. l. 3. tit. 11. par. 3.
- Pupillus** an petere possit quod sententia contra eum lata quæ transiit in rem iudicatam rescindatur eo quod instrumenta de nouo reperit, vide gl. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Et intra** quantum tempus debeat istam restitutionem petere, vide ibidem in gl. 11. & in gl. 12.
- Pupillus** an teneatur ex contractu commodati & quando & qualiter, vide glo. 4. l. 1. tit. 2. par. 5.
- Pupillus** sine tutoris autoritate non obligatur in contractibus vltro citroque obligatorijs, vide gl. 4. post med. l. 9. tit. 2. par. 5.
- Et quid** si & tuuc agat contra eum cum quo contraxit an illi contra pupillum detur ius retentionis in illa re, vide ibid.
- Pupillus** an possit res immobiles vendere pro sua utilitate licet illud non faciat pro debito soluendo, vide gl. 5. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Pupillus** an possit societatem contrahere & quando & quid si post pupillarem ætatem remanserunt in societate, vide gl. 6. l. 1. tit. 10. par. 5.
- Pupilli** possunt ratificare societatem vel aliter gesta in pupillari ætate postquam ad pubertatem venerunt, vide dict. glo. 5.
- Pupillus** quando obligetur naturaliter tantum vel ciuilitate & naturaliter, vide gl. 3. l. 4. tit. 11. par. 5.
- Pupillus** an possit facere maioriã in filium vel in aliam sibi successorẽ, vide gl. 4. d. l. 4.
- Pupillus** an suum priuilegium in actione tutelæ transferat ad hæredem etiam ex se descendente, vide gl. 4. in fi. l. 23. tit. 13. par. 5.
- Pupillus** quis dicatur & quid si tutor ex ipsius pecunia aliquid emit à omnia bonæ tutoris sint pupillo obligata pro recuperatione pretij etiam si ea sint alijs generaliter obligata, vide glo. 2. & 4. l. 30. titulo. 13. partita quinta.
- Pupillus** etiam si testetur ad pias causas testamentum suum non valet, vide gl. 3. l. 13. per text. ibi. tit. 1. par. 6.
- Pupillus** si sub conditione ab aliquo hæres instituat an ipse sine tutoris autoritate illam adimplere possit & quando non, vide glossam. l. 15. per text. ibi. tit. 4. par. 6.
- Pupillus** quando dicatur proximus pubertati, vide gl. 6. l. 6. per text. ibi. titulo. 5. par. 6. & in alijs legibus ibid. allegatis.
- Pupillus** si decedat viuo testatore an per hoc substitutio pupillaris illi facta euanescat, vide gl. 17. l. 10. tit. 5. par. 6.
- Pupillus** an ipse per se possit petere tempus ad deliberandum vtrum addeat hæreditatem vel non, vide gl. 8. l. 1. tit. 6. par. 6.
- Pupillus** sine tutoris autoritate hæreditatem adire non potest, vide glo. 21. & 22. l. 13. tit. 6. par. 6.
- Pupillus** non potest sibi constituere domicilium sine tutoris autoritate, vide glo. 2. l. 12. tit. 16. par. 6.
- Pupillo** an possit per iudicem dari tutor vel curator ad nullius petitionem & quando sic, vide gl. 7. l. 12. tit. 16. par. 6.
- Et an pupillo** non habente curatorem possit dari curator ad litem, vide gl. 3. l. 13. tit. 16. par. 6.
- Pupillus** vbi nuturi & educari debeat, vide glo. l. 19. per text. ibi. titulo. 16. partita. 6.
- Pupillus** qualiter a tutore alimentare debet & an tutor possit ad proprietatem manus extendere si reditus ad alimenta non sufficiunt, vide gl. l. 20. per illum text. ibi. tit. 16. par. 6.
- Pupillus** tenetur soluere quod curator de suo consumpsit pro illo alimentando, vide glo. 4. d. l. 20. per text. ibi & an præscriptio currat contra pupillum, vide gl. 5. l. 9. tit. 19. par. 6.
- PVPILLARIS SVBSTITVTIO**, vide in verb. **SVBSTITVTIO PVPILLARIS**.
- PVRGATIO** & an infamia quæ a maleuolis orta fuit sufficiat ad induendam purgationem, vide glo. 6. l. 2. per text. ibi. tit. 6. par. 7.
- Purgare** fundum in quo aqua naturaliter veniens fordices congregauit qui teneantur si vicini de hoc conqueratur, vide glo. l. 15. titulo. 32. partita tertia.
- Et quid** si locus vbi fordices fuerunt congregatæ est pluribus commune an omnes teneantur, vide glo. 2. ibid.
- Quod inducit** ad quæstionem de duobus dominis in eadem clusa habentes molendina an ambo ad expensas quæ in uadatione fiunt teneantur, vide ibidem.
- Purgatio moræ** non admittitur nisi re integra, vide glo. 16. l. 28. titulo. 3. partita. 5.
- Purgatio moræ** an admittatur vbi est dies & pœna, vide glo. 6. l. 35. titulo. 11. partita. 5.
- Purgatio moræ** an habeat locum quando agitur conditione ob causam contra donatarium non adimplentem modum sub quo aliquid fuit sibi relictum, vide gl. 1. l. 6. tit. 4. par. 5.
- Purgatio moræ** an habeat locum & purgari possit per emphyteotam præuati, vide gl. 18. l. 28. tit. 5. par. 5.
- Purgatio moræ** per promissorem non implentem an admittatur ante litem contestatam etiam non soluto interesse, vide gl. 9. l. 35. tit. 11. par. 5.
- Purgatio moræ** an admittatur quando ius actoris factum est ex hoc deteriorius, vide gl. 4. l. 36. tit. 11. par. 5.
- Purgatio moræ** alia vide supra in verb. **MORÆ** &c.
- PVRGATORIVM** est ad purgandum id quod in hac vita purgatum non fuit, vide gl. 3. l. 46. tit. 4. par. 1.
- PVTEVS** communis inter duas domos an venditus videatur quando domus venditur simpliciter, vide gl. 3. l. 28. tit. 5. par. 5.
- PLAGIVM** quod dicatur & de pœna committentis plagium & an requiratur ad pœnam huius delicti quod illud habeat in consuetudine & in quo differat a furto, vide gl. 1. l. 22. per illum text. tit. 14. par. 7.
- PLANTANS** arborem in vinea aliena quam mala fide possedit an statim ante quam conualescat amittat dominium illius, vide glo. 2. l. 43. tit. 28. par. 3.
- PLORARE** pro mortuis non licet pluribus rationibus de quibus per glossas per text. ibi. l. 42. tit. 4. par. 1.
- PLVRALITAS** beneficiorum an permittatur & quæ erit in talibus legitima dispensatio, vide gl. 5. l. 3. tit. 16. par. 1.
- Pluralitas** beneficiorum solum Papæ dispensatione permittitur, vide ibidem in gl. 10.
- Pluralitas** in aliquid faciendo quando dicatur & quando in omittendo fieri, vide gl. 13. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Pluralitas** vna an & quando geminet plures singularitates gl. 4. l. 13. tit. 4. & gl. 4. col. 2. l. 14. tit. 5. per text. ibi. par. 6.
- Plura** si requirantur in rescripto vel alibi an sufficiat vnum esse & probari, vide glo. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.
- PLVRES** patrini an possint esse in baptizando aliquem, vide glo. l. 7. tit. 4. par. 1.
- Plures** episcopi si sunt in consecratione ecclesiæ non poterunt amplius quam annalem indulgentiam concedere quam vnus potuerat gl. fi. l. 45. tit. 4. par. 1.
- Plures** melius de re aliqua iudicant & causam cognoscunt quam vnus tantum, vide gl. 1. l. 5. tit. 17. par. 3.
- Plures** vnã causam habentes simul maiores sportulas soluere debent quam vnus

Septem Partitarum.

quam vnus alius, vid. glo. 4. l. 4. tit. 18. par. 3.
PLVRIES fieri quando quid dicatur in impositionibus poenarum vt toties committatur quoties &c. vi. gl. 13. l. 56. tit. 18. par. 3.
PLVRIMUM, & magnum qualiter ista verba differant inter se, vid. gl. 5. l. 8. tit. 4. par. 5.
PRANDIVM quahora fiebat antiquitus, vid. gl. 1. l. 2. tit. 5. par. 1.
PRATA que dicantur & qualiter differant a pascuis & an veniant sub nomine fundi, vid. gl. 12. l. 68. tit. 18. par. 3.
Prata ciuitatum sunt omnibus siue pauperibus siue diuitibus communia in pascuis suis, vid. gl. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.
PRAEBENDA si detur alicui credendo illum esse peritū si postea eius imperitia detegatur an ita sibi datum ab eo auocari possit, vide gl. 1. l. 46. tit. 14. par. 5.
PRECARIVM quando istud verbum ponitur in clausula constituti quid operetur & quid si precarium & constitutum simul ponantur gl. 4. l. 9. tit. 30. par. 3.
Precarium in vno casu vtilius est quam constitutum & an liceat ei cuius nomine possidet precario reuocare precarium & inuito alio possessionem rei apprehendere, vide dictam glossam. 4. columna. 2. post principium.
Precarium & an clausula constituti vel precarij transeat passue in hæredes constituentis, vid. gl. 4. col. 2. l. 9. tit. 30. par. 3.
Precarium siue constitutum an vitietur si principale non teneat & quid si constituens vendat vel alteri tradat, vide ibid.
Precarium a commodato in quo differat & an indistincte a concedente quandoque possit reuocari & quando non, vide glo. 1. l. 9. titulo. 2. partita. 5.
Precarium dicitur beneficium & an intempestiue reuocanti obstat exceptio, vide ibid.
PRECES an inducant simoniam & quando, vid. glo. 12. per tex. ibi. l. 3. tit. 17. par. 1.
Et qui eas fundat pro se vt consequatur episcopatum seu dignitatem & quid si pro implici consequendo beneficio, vide ibid. in gl. 13.
Preces & frustra precibus impetratur quod iure communi conceditur, vid. gl. 4. col. 6. ad fin. l. 6. tit. 11. par. 6.
PRÆCEPTVM principis si sit iniustum an debeat obediri & quando & tunc sic, vid. gl. 4. l. 16. tit. 13. part. 2.
Præceptum illicitum non valet etiam si præcesserit iuramentum de faciendo omne quod sibi fuisset iustum, vid. gl. 8. l. 27. tit. 11. par. 3.
Præceptum de non intrando in curiam regis an valeat & quare non, vide glo. 9. l. 27. supra. d.
Præceptum iudicis licet ab illo non appelletur non habet vim nec transit in rem iudicatam, vide gl. 3. l. 22. tit. 22. par. 3.
Et si propter illum aliquid indebite soluatur potest repeti secus si debitum erat a principio, vide in. d. glo. 3.
Præceptum de his que pertinent ad officium iudicis an valeat si fiat sine causa cognitione, vide ibid.
Præceptum factum a Papa sine causa cognitione vbi sententia & causa cognitio requiritur an habeat vim sententiæ si non apparet de certa scientia, vide ibid.
Præceptum iudicis factum aduocato vel parti quod non loquatur in iudicio sub poena an valeat si fiat sine causa cognitione, vide gloss. 6. di. 82. l. 22.
Præceptum capitosum seu ceruicosum iudicis inane est & multa de istis præceptis, vide d. gl. 6. l. 22. tit. 22. par. 3.
Præceptum iudicis domini vel patris quando officialem seruum vel filiū excuset, vide gl. 2. & 6. l. 5. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
PRAECIPITARE vide de hoc in verb. **ACCELERATIO**.
PRAECO debet ante delinquentes clamare & dicere causam quare puniuntur, vide gl. 2. l. 11. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
Et in diebus festiuis vox præconis filere debet vide ibidem
PRAECONIA fieri debent aduocandum absentem contumacem in loco iudicis cognoscentis de crimine gl. 2. l. 7. tit. 8. par. 3.
PRETIUM rei emptæ a constituyente maioriā vt res illa sit maioria si ille maioriā constituens illud pretium soluerit an teneatur eius hæres an vero ille qui ad maioriā fuit vocatus, vide per glo. 1. col. 3. post med. l. 4. tit. 15. par. 2.
Pretium rei emptæ fuisse conuersum in vtilitatem ecclesiæ ciuitatis vel minoris quando creditor illud probare debeat, vide glo. 5. l. 56. tit. 18. partita. 3.
Pretium si soluat emptor an sit securus si illud non sit conuersum in vtilitatem minoris seu ecclesiæ & an sibi de hoc incumbat probatio, vide gl. 5. l. 56. & gl. 6. l. 60. & gl. 4. l. 62. tit. 18. par. 3.
Pretio viliori de iure digestorum vendebantur res pro commodis publicis, vide glo. 1. l. 10. tit. 28. par. 3.
Pretio non soluto dominium rei emptæ non transit in emptorem etiam si res ei tradita sit, vide gl. 1. l. 46. tit. 28. par. 3.
Et quid si venditor habuit fidem de pretio sibi soluendo intra decem

dies si ei non soluatur an rem quam tradidit vendicare possit, vide ibidem glo. 3.
Et an tradendo rem in dubio videatur venditor habuisse fidem de pretio vide ibid. in glo. 4.
Et an vendens rem ecclesiæ vel minoris vel fisci vel si sit creditor vendens pignus an possit habere fidem de pretio, vide d. gl. 4.
Et quid in vendente actionem vel in procuratore vendente rem domini vel in executore testamenti vel in eo qui ad vendendum compellitur vide ibidem.
Pretium an debeat emptori restitui quando ipse maritum alicuius vxoris se ipso vendente emit si postea eius vxor illum a seruitute extrahere velit & quando ipsa illud facere possit, vide gl. 6. l. 4. tit. 5. par. 4.
Pretium rei dotalis venditæ a marito si vxor receperit soluto matrimonio an confirmetur alienatio licet res æstimata non tradatur, vide gl. 4. l. 7. tit. 11. par. 4.
Pretium serui an a fisco domino serui dari debeat quando seruus eius liber factus fuit eo quod predicti onem regi vel regno machinatam ostendit, vide gl. 6. l. 3. tit. 22. par. 4.
Pretium habitum ex re maioriæ venditæ de licentia Regis & de consensu filij qui in maioria succedere debebat an ad filium consentientem peruenire debeat vel non, vide glo. 1. col. 2. quaest. 8. l. 10. tit. 26. partita quarta.
Pretium si nomine transfationis a possessore maioriæ soluatur remanendo cum maioria ipse illud repetere possit ab eo qui in maioria succedere debet vel non, vide gl. 1. col. 5. quaest. 46. l. 10. tit. 26. par. 4.
Pretium quod possessori maioriæ datur pro re de qua maioria facta fuit si euincatur an illud ad ipsum cui maioria fuit relicta pertineat tantum vel ad alios omnes hæredes, vide glossam primam. col. 4. quaest. 35. l. 10. tit. 26. par. 4.
Pretium quod debet suppleri quando res maioriæ fuit euicta quia eius venditio fuit rescissa per. l. 2. C. de rescindenda venditione an illud per fratres illius qui maioriā habebat suppleri debeat vel non, vide ibid. in quaest. 37.
Pretium in casu supradicto an habeatur loco rei vt quod ex illo ematur sit res maioriæ sicuti erat res euicta, vide ibid. in quaest. 38.
Pretium rei maioriæ venditæ an a vendente & in alienatione talis res consentiente peti possit & quando, vide ibid. in quaest. 42.
Pretium deductum ex maioria in aliqua ipsius maioriæ parte an debeat a deducente ibidem reponi si ille qui cum regis facultate deduxit peruenit ad pinguiorem fortunam, vide glo. 1. col. 5. quaest. 43. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
Pretium rei minoris alienatæ an minori restitui debeat quando illud fuit conuersum in eius vtilitatem, vide gl. 4. l. 9. tit. 2. par. 5.
Pretium si recipiatur per depositarium pro custodia rei an tunc teneatur de leuissima culpa, vide glo. 12. l. 3. tit. 3. par. 5.
Pretium facit venditionem esse certam, vide glo. 1. l. 1. titulo quinto. partita quinta.
Pretium si non declaratur an teneat venditio licet venditor confiteatur se illud recepisse etiam si dicat iustum pretium recepisse, vide dictam glossam. 1.
Et an isto casu detur actio præscriptis verbis si emptor vel locator fructus est re & an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, vide ibid.
Pretium an possit poni in voluntate alterius contrahentium quando res venditur & quando sic gl. 2. l. 9. tit. 5. par. 5.
Pretium pro re vendita an possit poni in manu alterius tertij & an tunc teneat venditio & quando non, vide ibidem in glossa tertia. & 4. per text. ibi.
Et quid si in nominando pretium multum læsit vni ex contrahentibus quid tunc fieri debeat, vide ibid. in gl. 5.
Et quid si iste tertius moriatur vel aliquis ex contrahentibus vel si bona venditoris ante declarationem arbitrij confiscantur, vide ibid. in gl. 6.
Pretium certum dicitur quod ex relatione ad aliud potest certificari, vide gl. 1. l. 10. tit. 5. par. 5.
Pretium quod emptor dedit pro aliqua re aliena sciens alienam quando ab illo repetitur cui applicabitur an venditori & quid in contractibus a iure reprobatis, vide gl. 3. l. 19. tit. 5. par. 5.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus ex eis sit sciens alius vero sit ignorans, vide ibidem & quid si scierit aliquis emat ius patronatus sciens non esse vendentis cui pretium tunc applicari debeat, vi. ibid.
Pretium debet emptori rei alienæ scienter reddi quando ipse illud sibi reddi fuit stipulatus etiam si contractus sit a lege interdictus, vide ibi glossam quartam.
Pretium quod pro vendita re conuentum fuit inter emptorem & venditorem non mutatur licet ante mensurationem illius rei venditæ res illa vendita augeatur, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 24. tit. 5. par. 5.
Pretium rei emptæ si non offeratur ab emptore an venditor constituitur in mora & morosus dicatur, vide gl. 1. l. 27. ibid.

Index materiaram

- Pretio non soluto venditori si & tunc venditor emptori rem tradat eo pacto vt ad eum dominium non transeat donec totum pretium soluat an tale pactum valeat.** vid. gl. l. 28. tit. 5. par. 5.
- Et an emptor per quem stetit quominus contractus adimpleretur an ita arram vel partem pretij solutam si hoc non fuit a princ. deductum in pacto.** vid. gl. 4. per tex. ibi. l. 38. tit. 5. par. 5.
- Pretium si petatur per venditorem post diem solutioni statutum an per hoc videatur venditor renuntiasse pacto legis commissorie.** vide ibidem gloss. 5.
- Pretium iustum debet declarari secundum arbitrium boni viri.** vi. gl. l. 41. tit. 5. par. 5.
- Pretium intra quantum tempus debeat redi per venditorē emptori quando fuit factum pactum vt ipso reddito res ad venditorē reddeat.** vide gl. l. 42. tit. 5. par. 5.
- Et an ius competens pacto venditori possit cedi alij per ipsum venditorē** vid. ibid. in gl. 2.
- Et quid si in contractu nō sit dictum quod emptor teneatur reuēdere sed tantum credere an adhuc emptor præcisse ad tradendum teneatur.** vi. ibidem gl. 4.
- Et an tunc emptor liberetur præstando interesse & quando sic.** vide dict. glossam. 4.
- Et quid si emptor rem alij vendidit an si primus venditor offerat pretium primo vel secundo emptori sibi reddatur res.** vide ibidem in gloss. 7. & in glo. 10.
- Et quid si emptor qui sub tali pacto rem emit illam alicui obligauit ex aliqua causa an resoluatur pignoris venditore reuente.** vide dict. glossam. 7.
- Pretium an debeat designari in mandato ad emendum vel vendendum & quid si non designetur & quid si tunc procurator vendat rem minus dimidia iusti pretij.** vid. gl. 5. & 6. l. 48. tit. 5. par. 5.
- Pretium partis suæ teneatur princeps soluere priuato cum quo rem habet communem quando ipse illam alicui vendidit vel donauit.** glo. 9. l. 53. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et si emptor ex pecunia aliena non sit soluendo an dominus pecunię possit agere ad ipsam rem.** vid. gl. 4. l. 54. ibid.
- Et quid si verus dominus ratificauit donationem quam alius tertius de sua refecit si postea in subsidium velit agere ad pretium an admittatur** vid. ibid. in glo. 6.
- Pretium istud verbum proprie ad venditionem refertur.** vide glo. 4. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Pretium iustum quod dicatur.** vid. gl. 7. d. l. 55.
- Pretium si sit excessiuum & ultra iustum valorem an debeat dari a consorte qui vult rem retrahere pro tanto.** vid. d. gl. 7.
- Pretium datum pro re empta si excedat ultra dimidiam iusti pretij an tunc venditio teneat.** vid. gl. 4. l. 56. tit. 5. par. 5.
- Et si aliquis sciuerit iustum pretium rei empte & multum plus dedit an agat remedio.** l. 2. C. de rescindenda venditione. vid. d. gl. 4.
- Pretium rei suæ quis quis scire præsumitur & qualiter istud intelligatur.** vide d. glo. 4. ad fin.
- Pretium quando suppleri non possit ab emptore qui venditorem ultra dimidiam iusti pretij decepit.** vid. ibid. in gl. 8. in fin.
- Pretium confessatum an arguat venditionem esse fictitiam.** vide glo. l. 59. ibidem.
- Pretium si operario promittatur pro opere faciendo an ex illo se alere debeat vel an ultra illum possit petere vt a domino alimentetur.** vid. gl. l. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.
- Et an possit quis cogi vendere res suas minus iusto pretio.** vide gl. l. 1. l. 27. tit. 8. par. 5.
- Pretium iniustum quod dicitur vt paruitas pretij perpendatur in contractibus censualibus (DE ALQVITAR.)** vid. gl. 3. col. 5. in medio. l. 28. tit. 8. par. 5.
- Pretium si ex conuentione debeat per annum solui an tunc annus computabitur a die traditionis rei.** vide glossam tertiam. l. 15. titulo vndecimo. part. 5.
- Pretium si detur mulieri pro fideiubendo an si recipiat fideiussio teneat & quale esse debeat.** vid. gl. 9. l. 3. tit. 12. par. 5.
- Et an quando creditor vendit pignus debitoris possit vendere habita fide de pretio vel præsentē pecunia.** vid. gl. 3. l. 43. tit. 13. par. 5.
- Pretium rei empte per testatorem de qua maioriam fecit an ipse qui in ea successit vel testatoris hæres illud soluere teneatur.** vid. glo. 3. col. 3. quæst. 4. l. 10. tit. 9. par. 6.
- Pretium rei maioriam venditæ per possessorem ipsius de principis licentia necessario debeat cōuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maioriam.** vid. gl. 4. col. 8. quæst. 9. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Pretium an debeat restitui emptori quando a proditore vel hæretico ante quam condemnaretur per sententiam emit.** vide gl. 2. & 4. per text. ibi. tit. 2. par. 7.
- Pretium reifurata alteri venditæ an & quando emptori restitui debeat.** vid. gl. 7. 8. & 9. cum alijs ibi. l. 4. tit. 14. par. 7.
- PRAEDA** quando debeat dominis proprijs restitui & quando milites eam recuperantes suam efficiant. vide glossam. 2. l. 26. titulo. 14. partita secunda.
- PAEDECESSOR** an possit successorem a successione maiorie priuare propter sui delictum studiose commissum. vid. gl. 9. col. 1. in fin. l. 1. tit. 13. par. 4.
- Prædecessor** quando per pactum successorī suo possit grauari. vid. glo. 3. col. 2. in fi. quæst. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Prædecessor** an possit per locationem obligare suum successorem siue in maiorijs vel in prælatis ecclesiæ vel in alijs prædecessoribus & quando sic. vi. gl. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.
- Prædecessor** si aliquid male gessit illud a successore reuocari potest & quando male gestum dicitur. vid. d. gl. 4. col. 2.
- Prædecessor** si non possit obligare successorem tunc contractus iudicatur personalis. vid. ibid. in ead. gl. 4. col. 2.
- Prædecessor** si consensit in diuisione reddituum quam vassalli inter se fecerunt an successor ipsius illam reuocare possit. vid. ibid. in colum. 3. quæstione. 2.
- PRAEDICARE** debent habentes curam animarum & illud dicitur officium suum & an possint laici de licentia episcopi & quid in muliere. vid. gl. 3. l. 9. tit. 6. par. 1.
- Prædicare** non potest mulier. vide dictam glo. 3. & glossas. l. 26. titulo. 6. partita. 1.
- PRAEDICATOR** qualis esse debeat. vide glo. fin. per tex. ibi. l. 42. tit. 5. par. 1.
- Præcator** quatuor inspicere debet gl. per tex. ibi. in l. 43. ibid.
- Prædicator** inspicere debet quæ sint personæ illum audientes & illis ad aptare sermonem. vid. gl. l. 1. l. 44. tit. 5. par. 1.
- Prædicatores** qualiter se habere debeant cum vitia reprehendunt. vi. gl. 4. l. 45. tit. 5. par. 1.
- PRAEDIVM** rusticum siue vrbicum quod dicatur. vide glo. 4. l. 1. tit. 31. par. 3.
- Prædium** si immoderate datur propter aquam ibidem naturaliter cadentem an tunc possint intentari actio pluuiæ arcendæ. vide gl. 2. l. 14. tit. 32. partita tertia.
- PRAEDONES** dicuntur illi qui student vtilitati propriæ & non domini cuius negotia gerunt. vid. gl. l. 1. l. 29. tit. 12. par. 5.
- PRAEFECTVS** an possit de supplicatione regi facta cognoscere sine regis iussu. vid. gl. 3. l. 19. tit. 23. par. 3.
- Præfectus** quis fuit olim & qui hodie in locum istorum successerunt. vid. gl. 1. in princ. l. 4. tit. 24. par. 3.
- PRAEGNANS** mulier an & quando scindi debeat ad hoc vt in loco sacro valeat sepeliri. vid. gl. 2. l. 14. tit. 10. par. 1.
- Prægnans** mulier an debeat mitti in possessionem bonorum etiam si bona sint maiorie ratione ventris. vid. gl. l. 1. 3. tit. 23. par. 4.
- Prægnans** si se asserat mulier qualiter custodiri debeat & per quos & quibus custodia ipsius pertineat & an venter inspicere debeat ea inuita vel tangi vel aliter perscrutari & qualiter hoc fieri debeat. vid. glo. l. 17. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
- Et si vxor dicat se prægnantem an venter in bonorum patris possessione mitti debeat vel an consanguinei admittantur.** vide glossas. l. decimæ sextæ. ibidem.
- Prægnans** si sui culpa abortum fecerit qualiter puniatur & quando. vide gl. l. 8. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
- Et quid si illud culpa mariti vel extranei fuerit.** vide ibidem. gl. 5. 6. & 7. per illum tex.
- Prægnans** mulier si in possessionem rerum mariti mittatur tunc tantum habet nudam detentionem. vid. gl. 5. l. 11. tit. 10. par. 7.
- Prægnans** an torqueri debeat & an statim quod pariat torqueri possit & quid si non inueniatur nutrix puero an tortura differatur. vid. gl. 8. l. 2. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
- Prægnans** mulier non debet vltimo supplicio puniri quo vsque pariat. vi. de glo. 4. l. 11. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- PRAELATVS** an possit vt indulgentijs a se concessis in genere faciendū illum propter quod illas concessit. vide gl. l. 1. l. 46. tit. 4. par. 1.
- Prælati** magis peccant in eodem genere peccati quam alius quilibet. vi. gl. 7. l. 25. tit. 4. par. 1.
- Prælati** an debeant esse ita literati quod respondeant ad omnes quæstiones. vid. gl. 1. in proemio. tit. 5. par. 1.
- Prælati** non solum instruere debet sed & puniri contrarium facientes. vid. gl. 2. ibid.
- Prælati** de licentia Papæ potest post mortem suam eligere successorem. vid. gl. 1. in fin. l. 7. tit. 5. par. 1.
- Prælati** qualiter eligendi sint & quæ antea debeant in consyderatione venire. vid. gl. 1. l. 17. tit. 5. par. 1.
- Prælati** quæ scire debeant vt legitime possint promoueri ad prælaturam. vide gloss. 1. in proemio titul. 5. partita. 1. & glo. l. 1. l. 22. ibidem & glo. 2. in medio.

Septem Partitarum.

- in medio. l. 1. tit. 3. par. 1.
- Prælatus qualis debeat esse in se ad hoc ut electio de se facta valeat. vide glo. d. l. 22.
- Prælatus an deponatur propter negligentiam. vide glo. fin. l. 48. tit. 5. par. 1. & gl. 4. l. 16. tit. 7. par. 1.
- Prælatus an possit subditum suum suis manibus verberare & quando. vide glo. 5. l. 56. tit. 5. part. 1.
- Prælati excedentes modum in castigando sunt excommunicati. vide glo. fin. d. l. 56.
- Prælati non debent ludere neque ibidem interesse. vide glo. l. 1. & 3. l. 57. tit. 5. part. 1.
- Prælatus an proprijs manibus venare possit & feram vel aliam auem accipere. vide ibidem. gl. 10.
- Prælatus an debeat negotium proprium præferre negotio suæ ecclesiæ. vide gl. l. 1. 60. tit. 5. par. 1.
- Prælatus an possit facere suum consanguineum oconomum ecclesiæ. vide glo. fin. l. 61. ibidem.
- Prælatus potest esse de consilio Regis. vide glossam quartam. l. 48. tit. 6. part. prima.
- Prælati si habeant iurisdictionem temporalem quid facere debeant, & quid in causis criminalibus & ibi quam pœnam imponere poterit. vide glo. 6. d. l. 48.
- Prælati non tenentur si iubendo quem leuiter puniri ministri excesserint. vide. d. gl. 6.
- Prælati debent in necessitate personaliter ire ad bellum & Regem iuuare. vide glo. 5. l. 52. tit. 6. part. 1.
- Prælati non debent Regem iuuare si bellum sit contra christianos. vide ibidem.
- Prælatus non debet dare monacho volenti transire ad strictionem religionem licentiam antequam ipse monachus habeat quæsitum monasterium bene potest tamen illam licentiam sibi concedere ut sub sua obedientia vadat. vide glo. 5. in prin. l. 9. tit. 7. par. 1.
- Prælatus an teneatur recipere monachum si pœniteat eo quia petijt licentiam transeundi ad aliud monasterium. vide ibidem in fi.
- Prælati an possint dare monachis licentiam habendi proprium. vide gl. 2. l. 14. tit. 7. par. 1.
- Prælatus an possit pro libito voluntate remouere officialem. vide glo. 6. l. 16. ibidem.
- Prælati vel prælata cum nouiter ingredientibus quæ æquè nomine dotis non possunt recipere. vide gl. 3. l. 22. ibidem.
- Prælati regulares ex facilioribus causis remouentur a prælatis quam seculares. vide gl. 3. l. 23. tit. 7. part. 1.
- Prælati possunt ad libitum omnia vota religiosorum commutare & irritare. vide glo. 10. in med. l. 3. tit. 8. par. 1.
- Prælati autoritas necessaria est in commutatione voti quæcunque sit exceptis duobus. vide gl. l. 1. 5. tit. 8. par. 1.
- Prælatus citra episcopum habens de iure speciale ius episcopale in personis ita poterit dispensare sicuti episcopus. vide ibidem.
- Prælati iurisdictionem habentes an possint excommunicare & quales. vide gl. 2. l. 7. tit. 9. par. 1.
- Prælati qui dicantur stricto verbo. vide ibidem.
- Prælati habentes iurisdictionem temporalem an possint subditos excõicare & quid in istis regnis seruetur. vide. d. gl. 2.
- Prælati in quibus casibus possint res ecclesiasticas alienare. vide per glo. l. 1. & 2. tit. 14. par. 1.
- Et an in tali alienatione requiratur consensus capituli. vide glossam primam. d. l. 2.
- Prælatus non potest dare licentiam vendendi rem ecclesiæ generaliter sine specificatione, sed debet eam nominare cum causæ cognitione. glo. 2. in fi. l. 2. tit. 14. part. 1.
- Prælatus potest donare de rebus ecclesiæ attenda consuetudine loci, & quantitate rei gl. 2. l. 4. tit. 14. par. 1.
- Prælatus quid donare possit de rebus ecclesiæ suæ. vide glossas dict. l. 4. & l. 5. & 6.
- Et quid si faciat illicitam donationem alicui cum cõsensu capituli an valeat. vide. d. glo. d. l. 4.
- Et quid si licita fuit donatio seruataque fuit forma an valeat ubi ecclesia laesa fuit. vide gl. 3. ibidem.
- Prælatus an possit sine consensu capituli res ecclesiæ suo monasterio de nouo construendo dare. vide gl. 5. ibidem.
- Et quid si prælatus & capitulum velint aliam ecclesiam secularem facere de nouo ex causa forte quia creuit populus an sit idem. vide gloss. sextam. d. l. 4.
- Et an sit differentia vtrum bona sint diuisa inter capitulum & prælatum necne. vide ibidem gl. 7.
- Et an quilibet prælatus istud facere possit citra episcopum. vide dictam glo. 7. ad finem.
- Prælatus quæ possit expendere de rebus ecclesiæ sine consensu capituli. vide gl. 2. in fi. l. 7. tit. 14. part. 1.
- Prælatus nihil facere potest sine consensu capituli nisi tribus casibus ut in minoribus negotijs & c. gl. 2. l. 9. tit. 14. par. 1.
- Prælatus an possit prouidere beneficia in quem voluerit irrequisito consensu capituli. vide ibidem gl. 3.
- Prælatus in quibus rebus consilium in quibus vero consensum capituli petere debeat. vide ibidem in glo. finali.
- Prælatus cum capitulo possunt ex causa beneficia minuere & fructus ad tempus percipere gl. 6. l. 5. tit. 16. par. 1.
- Prælati gratis debent iudicare. vide glossam quintam. legis octauæ. titulo. 17. part. 1.
- Prælatus eligi non debet vsque dum prælatus iam mortuus fuerit sepultus secundum gl. 1. l. 20. tit. 13. par. 2. & idem de Rege. vide ibidem.
- Prælatus in proprijs rebus vel ecclesiæ suæ siue bona sint diuisa inter episcopum & capitulum siue non bene constituit procuratorem. gl. 9. l. 2. tit. 5. par. 3. & quando secus. vide ibidem.
- Prælatus an possit procuratorem constituere sine consensu capituli & quando. vide gl. 11. d. l. 2. tit. 5. par. 3.
- Prælatus non potest concedere futura in præiudicium successorum. gl. 9. in med. l. 10. tit. 18. par. 3.
- Prælatus pro obseruantia cõtractus potest generaliter obligare bona ecclesiæ non vero specialiter. vide gl. 9. l. 70. tit. 18. part. 3.
- Prælatus cum ex causa se absentat an & qualiter vicarios constituere debeat. vide gl. 6. l. 4. tit. 20. par. 3.
- Prælati an teneantur ad restitutionem si fructus suæ prælaturæ seu beneficii male consumperint. gl. 4. l. 12. tit. 28. par. 3.
- Prælati an possint imponere seruitutem in re ecclesiæ & quare non. vide glo. l. 1. 10. tit. 31. par. 3.
- Prælati non sunt domini rerum ecclesiæ. vide ibidem.
- Prælati licentia an requiratur de iustitia ut maritus habita licentia vxoris possit religionem intrare. vide gl. 5. l. 2. tit. 10. part. 4.
- Prælati maiores debent de causis matrimonialibus cognoscere & an & quando illud facere possint prælati inferiores. vide gl. 2. & 4. cum sequentibus. l. 7. per tex. ibi. tit. 10. par. 4.
- Prælati an possint infeudare res ecclesiæ siue in solitis infeudari siue in non solitis. vide gl. 4. in prin. l. 3. tit. 26. par. 4.
- Et an in tali infeudatione talis rei ecclesiasticæ requirantur solennitates quæ in alienatione requiruntur. vide dictam glossam quartam. in principio.
- Et quid si rei infeudatio fieri debeat in descendente sillius cui primo cõcessa fuit & quid si ecclesia deuenerit ad paupertatem. vide ibidem.
- Prælatus & capitulum si in concessione feudi dicant illud esse antiquum, an illud ita esse præsumatur. vide. d. gl. 4. in eius fine.
- Prælatus & capitulum si consentiant in mutuo ecclesiæ facto an obligent ecclesiam ad reddendum. vide gl. 2. l. 3. tit. 1. par. 5.
- Prælatus & capirulum si in instrumento cõfiteantur pecuniam ecclesiæ mutuam fuisse conuersam in vtilitatem ecclesiæ an ex hoc ecclesia grauetur ad restitutionem. vide ibidem.
- Prælatus non debet præponere vtilitatem suam vtilitati ecclesiæ. vide glo. 8. in fia. l. 4. tit. 3. par. 5.
- Prælati an possint hypothecare res ecclesiæ & qualiter & an idem sit in tutore. vide gl. 2. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Prælatus si cum pecunia suæ ecclesiæ rem emat an res sic empta sua sit vel ecclesiæ. vide gl. 6. l. 49. per tex. ibi tit. 5. part. 5.
- Et quid si prælatus rem emat per interpositam personam. vide ibidem.
- Prælatus si mutuauit pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo si ipse ex illa prædium emat an tale prædium sit ecclesiæ. vide ibidem.
- Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit vt omne dominium in emptorem transeat non in ecclesiam. vide ibidem.
- Prælatus & ecclesia si de communi pecunia rem emerint cuius erit res sic empta. vide. d. gl. 6. in eius fine.
- Prælatus an debeat prestare assensum quando res spiritualis pro alia permutatur & quid si non sit episcopus sed alius iurisdictionem episcopalem habens & quid sede vacante. vide glo. sextam. l. 2. tit. 6. part. 5. & ibi. vide glo. 8.
- Et quando autoritas episcopi licet in tali permutatione interueniat permutatio beneficiorum non valet. vide ibidem in gl. 8.
- Prælatus si rem ecclesiæ conduxit etiam vtiliter an eius successor teneatur stare suæ conductioni. vide gl. 4. l. 2. tit. 8. part. 5.
- Prælatus dicitur successor necessarius neque tenetur stare colono. vide ibidem. col. 2. ad finem.
- Prælati bene possunt castigare subditos suos. vide glossam tertiam. l. 11. tit. 8. par. 5.
- Prælatus qui patitur re ecclesiæ præscribi tenetur resarcire de suo quod ex sua negligentia fuit præscriptum. vide glossam sextam. legis. 15. titulo. 8. part. 5.
- Prælatus an tacite videatur hypothecasse bona sua pro administratione rerum suæ ecclesiæ. vide gl. 4. ad fi. l. 23. tit. 13. part. 5.

Index materiarum

Prælati si credens aliquem peritum ei præbendam dederit si postea eius imperitia detegatur an illud ita sibi datum ab eo auocari possit. vide gl. 1. l. 46. titu. 14. par. 5.

Prælati an de bonis ecclesiæ partem vendere possit vt emat aliquid in commodum ipsius ecclesiæ. vide gl. 4. l. 3. tit. 6. par. 6.

Prælati an teneatur refarcire damnum ecclesiæ suæ datum sui culpa, & an compensetur cum lucro seu melioramenti in alia re factis. vide gl. 3. l. 7. titu. 9. par. 6.

Prælati nominati executor a testatore an suum conuentum eligere possit. vide gl. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.

Prælati si decedat cuius expensis sepeliri debeat an dignitatis vel proprii patrimonij. vide gl. 4. q. 2. l. 2. tit. 11. par. 6.

Prælati an possit auctoritatem interponere ex interuallo. vide gl. 7. l. 17. titu. 16. par. 6.

Et an paupertas excuset aliquem a prælatura. vide glossam duodecimam. l. 2. titu. 17. par. 6.

Prælati an statim quod accusatur de suspecto debeat alio loco ipsius poni. vide glo. 2. l. 3. tit. 18. par. 6.

Prælati an durante inquisitione possit suspendi si sit infamia facti notatus. vide gl. 8. l. 2. tit. 6. par. 7.

Prælati nomine sui monachi iniuriati actionem iniuriarum intentare potest. vide gl. 3. l. 10. titu. 9. par. 7.

Et quid si iniuria monacho facta læsus sit. vide ibidem.

Prælati si communicato consilio alicui violentiam fecerit an tunc ecclesia puniatur pœna legis si quis in tantam. C. vnde vi. vide per glo. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. titu. 10. par. 7.

Et sola prælati rati habitatione damnum ecclesiæ non ingerit. vide glossam quartam. ibidem.

Prælati durius debet puniri quam subditus & quædo & quare. vide gl. 1. l. 2. titu. 28. par. 7.

PRÆLEGATA an veniant in restitutione fideicommissi. vide glo. 9. l. 14. tit. 5. par. 6.

Prælegata an debeantur quando hæreditas peruenit ad fiscum eo quia hæres in situtus erat indignus ex aliqua causa. vide gl. 25. l. 13. tit. 7. p. 6.

Prælegatam an & quando hæres possit illud acceptare & repudiare hæreditatem. vide gl. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

PRÆMIUM debetur benemerentibus. vide glo. 5. l. 51. tit. 18. par. 3. & gl. 5. l. 3. tit. 1. par. 1. & gl. 4. l. 2. tit. 27. p. 2. & gl. 2. ad fin. l. 10. tit. 18. p. 3.

Premia dari debent secundum facti qualitatem per quod benemeretur. vide gl. 4. l. 4. tit. 27. par. 2.

Premium non meretur ille qui aliquod crimen defert si illud non probet. vide gl. 4. l. 3. tit. 2. par. 4.

Premium an mereatur seruus qui indicia probauit per quæ fuit deuentum ad torturam si ex tortura fuit orta confessio delicti. vide ibidem.

Premium legale an consequatur ille qui dicit sibi ipsius. vide glo. 7. in fine. l. 46. tit. 5. par. 5.

Premium libertatis an consequatur seruus qui propria auctoritate occidit occisorem domini sui. vide ibidem.

Premium debetur se deferenti. vide glossam secundam. l. 14. per text. ibi. titu. 7. par. 6.

Premium debetur reuelanti prodicionem. vide ibidem.

Premium an mereatur ille qui ignoranter aliquid fecit per quod præmiu debebatur. vide per gl. 3. l. 4. tit. 9. par. 6.

PRÆMONERE debet magister nauis ibidem venientibus de periculo quod est in transitu nauigij. vide gl. 3. l. 9. tit. 9. par. 5.

PRÆROGATIVA seniorum. vide in verbo, **SÉNEX** &c.

PRÆBYTER parrochialis ad tempus bene poterit cõuocare alios clericos vt sibi coadiuuet in parrochianorum confessionibus in perpetuum vero non. vide gl. 1. l. 21. tit. 4. par. 1.

Presbyter parrochialis potest suum parrochianum extra diocesim suã absolueret. vide gl. 5. d. l. 21. tit. 4. par. 1.

Presbyteri parrochiales debent recurrere ad episcopum pro poenitentijs. vide d. gl. 5. in fine. r. col. ibidem.

Presbyter parrochianus si noluerit parrocho suo dare licentiam alibi cõfitendi peccata potest superiorem adire. vide glossam septimam. d. l. 21. & gl. 2. l. 22. ibidem.

Presbyter magis puniendus est quam diaconus. vide glossam. 7. l. 25. titulo. 4. par. 1.

Presbyter parrochialis potest prohibitionem de non contrahendo matrimonio inter aliquos facere si eiconstat de impedimento debet tamen illud ordinario referre. vide gl. 8. l. 1. tit. 3. par. 4.

PRÆBYTER PARROCHIALIS. vide supra in verbo, **PARROCHVS.**

Præscribens contra tributa & redditus regales an possit cõsuetudine aliqua iuuari. vide gl. 4. l. 6. tit. 29. par. 3.

Præscribens rem immobilem an semper debeat habere bonam fidem tam tempore contractus quam traditionis. vide glossam secundam. l. 9. titu. 29. par. 3.

Præscribens bona fide ignorans debitum an sit tutus in foro conscientie. vide gl. 1. l. 12. tit. 29. par. 3.

Præscribens cum titulo vero siue putatio an in eo bona fides præsumatur etiam errore iniusto. vide gl. 2. l. 18. ibidem.

Præscribens si in parte rei præscripæ habet bonam fidem & in parte malam an possit præscribere. vide ibidem.

Præscribens ex causa quam habet a iudice an debeat habere bonam fidem. vide d. gl. 2. d. l. 18. tit. 29. par. 3.

Præscribens cum mala fide per triginta annos facit rem suam sed si ceciderit a possessione illam vindicare non poterit. vide glo. quartam. l. 21. titu. 29. par. 3.

Præscribens rem per triginta annos illam vindicare poterit quando sibi fuit iurata seu per vim ablata & an tunc dicatur in tali re habere dominium. vide gl. 5. l. 21. tit. 29. par. 3.

Et quid si illam alicui accomodauit vel locauit qualiter illam recuperet. vide gl. 6. ibidem.

Præscribens rem cum mala fide finita præscriptione si iudicis auctoritate ab ea tanquam contumax spoliatur an illo in tempus debitum venienti recuperet rem illam non obstante quod in ea missus velit probare de dominio suo. vide gl. 7. l. 21. tit. 29. par. 3.

Præscribens debitum per quod tempus illud debeat præscribere etiam contra ecclesiam. vide gl. 1. l. 22. tit. 29. par. 3.

Et an contra præscribentem possit haberi recursus ad ecclesiam per viã denuntiationis euangelicæ etiam si bona fide præscribat. vide glo. 2. d. l. 22. tit. 29. par. 3.

Præscribens libertatem suam qualis in hoc se habere debeat. vide glo. 1. & 2. l. 23. ibidem.

Præscribens rem maioræ si iuuetur aliquo titulo an præscriptio teneat. vide gl. 3. col. 2. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.

PRÆSCRIBERE an possit quis viam publicam. vide glo. secundam. l. 7. tit. 29. par. 3.

Præscribere an possit rem ecclesiæ illam emens sine solemnitate requisita credens esse suam. vide gl. 3. l. 14. tit. 29. par. 3.

PRÆSCRIPTOR malæ fidei per triginta annos facit rem suam, & ab omnibus eius possessionem recuperare poterit, & an vindicare tanquam dominus & quid si illam commodauerit. vide glossam. 2. 4. 5. & 6. l. 21. tit. 29. par. 3.

Et quid si ei obijciatur de dominio etiam permissio iudicis auctoritate. vide glo. 7. ibidem.

Præscriptor bonæ fidei per longissimum tempus si concurrat cum vero domino ad vindicationem rei præscriptæ quis præferri debeat in vindicatione rei. vide gl. 8. d. l. 21. tit. 29. par. 3.

Præscriptor si rem quam per triginta annos præscripsit penes creditore contra quem præscripsit inuenerit an ab illo illam vindicare poterit. vide gl. 9. l. 21. tit. 29. par. 3.

Et an contra præscribentem possit haberi recursus ad ecclesiam per denuntiationem euangelicam. vide gl. 2. l. 22. tit. 29. par. 3.

Præscriptor rei locatæ siue conductæ nihil agit in hoc quia non tenet præscriptio. vide gl. 2. d. l. 22.

Præscriptor sui libertatis & quid cum tali præscriptione concurrere debeat. vide gl. 1. & 2. l. 23. tit. 29. par. 3.

PRÆSCRIPTIO inchoata vel non habet locum vel an incurrat vel habeat locum vel non vel an procedat vel non procedat

inchoata vel cepta
interrumpitur, vel impeditur.
Continuatur
Renuntiare vel Renuntiare

PRÆSCRIPTIO consistit in actibus limitatis & non egreditur formam illorum actuum. vide gl. 10. col. 4. in medio. l. 2. tit. 15. par. 2.

Tota enim vis præscriptionis est in ipso usu qui in facto consistit & ideo ultra factum non pertrahitur. vide d. col. 4. in medio. in versu. vnde si solū.

Præscriptio super habedis nudinis in aliquo loco an amittatur per non usum decem annorū sicuti in priuilegijs. vide gl. 2. l. 4. titu. 18. par. 3.

Præscriptio salinarum redditus an acquiratur præscriptione immemoriali. vide gl. 5. l. 6. tit. 29. par. 3.

Præscriptio si fuerit exclusa per legem ciuilem vel municipalem an videatur exclusa immemorialis. vide gl. 2. l. 7. tit. 29. par. 3.

Præscriptio an aliquando plus operetur quam pactum. vide glo. 1. col. 3. l. 7. titu. 29. par. 3.

Præscriptio in rebus communibus ciuitatis quando præscribi possunt qualis esse debeat. vide glo. 6. l. 7. tit. 29. par. 3.

Et an idem esse debeat in præscriptione seruitutis. vide dictam glossam sextam. in fine.

Præscriptio quadragenaria si ab ea non petatur restitutio intra quadriennium an & post peti possit si sit enormissima læsio. vide gl. 9. ibidem.

Præscriptio etiam itatuaria an habeat locum in filijs constitutis in patris potestate. vide gl. 2. l. 8. tit. 29. par. 3.

Præscriptio contra dotem matrimonio soluto quantum tempus durare debeat.

Septem Partitarum.

re debeat. vide gl. 6. l. 8. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio triennalis sufficit ad hoc vt bonæ fidei possessor faciat fructus suos quos restituere tenebatur. vide gl. 1. l. 9. ibidem.
 Præscriptio triginta annorum an currat contra prodigum cui bona interdicta sunt. vide gl. 2. l. 11. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio cum bona fide causata ab errore iuris etiam in contractu a iure reprobato an procedat in præscriptione longissimi temporis. vide gl. 3. in fi. l. 14. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio longissimi temporis bene valet etiam sine titulo dum modo ibi ad sit bona fides. vide ibidem.
 Præscriptio trium annorum bene excludit perpetuam hæreditatis petitionem. vide gl. 3. l. 15. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio decem vel viginti annorum est communis clericis & laicis. vide gl. 1. l. 18. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio immemorialis qualiter probetur & aliqua de hoc. vide gl. 5. l. 12. tit. 22. par. 1.
 Et an in præscriptione bona fides præsumatur si præcessit titulus verus siue putatius etiam errore iniusto. vide gl. 2. l. 18. tit. 29. par. 3.
 Et quid si in parte rei habeat bonam fidem in parte vero alia malâ. vi. ibid.
 Et an in præscriptione longi temporis sit necessarius titulus & qualis debeat esse & quis titulus sufficiat. vide gl. 3. l. 18. tit. 29. par. 3.
 Et an ad præscriptionem requiratur quod præscribens sciat de titulo in initio possessionis si postea illud apparet in genere. vide ibidem.
 Præscriptio causata ex titulo nullo an valeat & quid si superueniat defectus tituli an interrumpatur præscriptio. vide d. gl. 3. d. l. 18.
 Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli. vide ibidem.
 Præscriptio decem annorum non valet nisi dominus rei præscriptæ sit præsens & an ista præsentia debeat probari an vero præsumatur. vide glo. 5. ibidem.
 Præscriptio debet esse triginta annorum licet emptor habeat bonam fidem si venditor illam malam habuerit quod limita multis modis de quibus gl. 1. l. 19. tit. 29. par. 3.
 Et an tunc talis emptor publicianam actionem intentare poterit. vide ibidem in glo. 2.
 Et quando dicetur dominum esse presentem vel non ad præscriptionem decem vel viginti annorum. vide gl. 5. l. 18. & gl. 3. l. 19. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio nunquam valet quomodo cunque in præscribente ad sit mala fides. vide gl. 1. l. 12. & gl. 2. l. 21. tit. 29. par. 3.
 Et an teneat statutum quod præscriptio possit currere etiam cum mala fide. vide ibidem.
 Præscriptio longissimi temporis in habente malam fidem an profit ad rei dominium consequendum ita vt si a possessione ceciderit rem vendicare possit. vide gl. 4. & 5. d. l. 21.
 Præscriptio debiti cuius temporis esse debeat etiam contra ecclesiam. vide gl. 1. l. 22. tit. 29. par. 3.
 Et quid si præscribat cum mala fide vel sit debitum causatum ex seruitijs. vide ibidem.
 Præscriptio libertatis qualis esse debeat vt valeat & teneat. vide glo. 1. & 2. l. 23. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio libertatis iam mortui post quinquennium procedit etiam contra pupillum. vide gl. 3. l. 25. ibidem.
 Præscriptio qualiter procedat contra ecclesiam in quibuscunque actionibus & pro quibuscunque rebus. vide gl. 1. l. 2. & 3. l. 6. l. 26. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio debet esse completa ad hoc vt restitutio propter iustam causam peti possit. vide gl. 5. d. l. 26. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio an habeatur pro completa si pauci dies restabant & an detur restitutio aduersus talem interruptionem. vide glossam secundâ. l. 29. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio qualis esse debeat in seruitute aquæ ductus publici vel priuati præscribenda. vide gl. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.
 Præscriptio an inducatur per aquam per se ipsam fluentem. vide gl. 2. l. 15. tit. 31. par. 3.
 Præscriptio nunquam valet cum interuenit mediantibus rebus inanimatis. vide d. gl. 2.
 Et an in præscriptione seruitutis requiratur scientia domini, & quid si præscribens haberet titulum a tertio. vide glossam tertiam. dicta. l. 15. tit. 31. par. 3.
 Et quid si ante impletam præscriptionem fuerit sibi contradicium, seu non præstita patientia vtendi. vide ibidem.
 Et an in præscriptione seruitutis debeat allegari & adesse bona fides. vide ibidem glo. 4.
 Et an ad hoc aliquid profit exercitium actus quod de facili & gratiose soler concedi sciente & præsentem eo ad quem pertinet & an ex hoc constituitur quis in quasi possessione & videatur vt iure suo. vide glo. 5. d. l. 15. tit. 31. par. 3.
 Præscriptio seruitutis contra ecclesiam etiam in habentibus causam continuam qualis esse debeat. vide gl. 7. d. l. 15.
 Præscriptio qualis desideretur in seruitute quando licet aqua actualiter

non cadit semper tamen potest potentialiter cadere. vide glo. 8. l. 15. tit. 31. par. 3.
 Præscriptio qualis esse debeat in seruitutibus habentibus causam continuam vel discontinuam & quando sola præscriptio longi temporis sufficiat in seruitutibus discontinuis & quibus mediantibus. vide gl. 11. & 12. ibidem.
 Præscriptio libertatis vrbane seruitutis qualis esse debeat. vide remissive per glo. 2. & 3. l. 16. tit. 31. par. 3.
 Et quanto tempore præscribatur libertas seruitutis habentis causam continuam iure communi & partitarum. vide gl. 5. ibidem.
 Præscriptio immemorialis qualis esse debeat vt ex ea in possessorio, & petitorio aliquid probetur & qualiter in articulis deduci debeat, & quando præsumatur fuisse per metum & violentiam introductam, & alia plura circa ipsius validitatem & quæ probet vel non & quando iuret vel non. vide per gl. 2. col. 2. & 3. l. 6. tit. 25. par. 4.
 Præscriptio longissimi temporis an sufficiat ad hoc vt aliquis feudo priuari possit quando a feudatario fuit alteri venditum siue feudum sit in personam alterius persona formatum siue non. vide glo. 3. col. 1. in prin. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Et an idem sit dicendum in præscriptione centenaria. vide ibidem in d. col. 1. ad medium.
 Et quid si dominus feudi alienationem feudi sciret & consentiret an tunc excludatur præscriptio longissima. vide ibidem.
 Præscriptio dicta an sicuti domino non nocet ita neque noceat agnatis vocatis ad feudum antiquum. vide d. gl. 3. col. 1. in q. 2.
 Et an tali præscriptione non obstante detur agnatis vtilis rei vendicatio ad illud habendum. vide ibid. in d. q. 2. ad col. 1.
 Præscriptio quadragenaria in rebus ecclesiæ vel aliter alienari prohibitis iuncta titulo inualido etiam errore iuris an præstet securitatem. vide gl. 3. col. 2. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Præscriptio an videatur prohibita eo quod aliquarum rerum fuit a lege vel testatore prohibita alienatio. vide ibidem col. 3.
 Præscriptio non potest plus operari quam verus titulus cum voluntate domini tradentis. vide ibid. col. 4. post med.
 Præscriptio fundatur in negligentia & tacito consensu illius contra quem præscribitur. vide gl. 3. col. 7. in prin. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Et quid si talis præscriptio fuerit immemorialis. vide ibidem. col. 8. in fine.
 Præscriptio centenaria non excusat quominus hæreticus etiam mortuus reculari possit. vide gl. 5. l. 7. tit. 1. par. 7.
 Præscriptio an idem operetur quod priuilegium quantum ad hoc scilicet vt soli certi homines officium exercere possint vel rem certo pretio vendant, vel quid simile. vide gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 5.
 Et illud quod priuilegio acquiri potest etiam præscriptione acquiritur. vide d. gl. 2. d. l. 2.
P R A E S C R I P T I O non habet vel an habeat locum vel an currit, vel non currit vel an procedat vel non procedat &c.
 Præscriptio non habet locum in monachis volentibus præscribere obedientiam. vide gl. 2. l. 30. tit. 7. par. 1.
 Præscriptio non habet locum in rebus ecclesiæ nisi quando res sunt in domicilio ecclesiæ. vide gl. 1. l. 6. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio decimarum an habeat locum in personis laicorum. vide ibidem.
 Præscriptio an habeat locum in his quæ meriti imperij sunt. vide glo. 3. l. 6. tit. 29. par. 3.
 Et quot anni sufficiant cum tractatur de præscriptione iurisdictionis inter priuatos inferiores dominos. vide d. gl. 3.
 Præscriptio an habeat locum in redditibus regalibus & tributis & an isti rebus sacris æquiparentur. vide gl. 4. l. 6. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio non habet locum in rebus quæ omnibus sunt communia late per gl. 1. 2. & 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
 Et an idem sit dicendum si istæ res præscribantur tempore immemoriali. vide d. gl. 1. in prin.
 Præscriptio immemorialis iam quod in vicijs & plateis & alia communia non habet locum vt supra dictum est an idem sit dicendum in terminis ciuitatis præscribendis quæ non sunt exitus vel fossæ, &c. vide ibidem. col. 2. post med.
 Præscriptio an habeat locum in illis rebus in quibus cadit possessio licet non dominium. vide d. col. 2. & 3.
 Præscriptio an habeat locum in seruitutibus rerum quæ sunt in vsu publico & quando. vide d. gl. 1. col. 3.
 Præscriptio an habeat locum in rebus ecclesiæ & quando & per quantum tempus. vide gl. 1. col. 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio etiam statuarum an habeat locum in filijs constitutis in patris potestate. vide gl. 2. l. 8. tit. 29. par. 3.
 Præscriptio bene curret contra filium in patris potestate constitutum quando patri vsusfructus rei non quæreretur. vide gl. 4. d. l. 8.
 Præscriptio triginta annorum an currat contra prodigum cui bona interdicta sunt. vide gl. 2. l. 11. tit. 29. par. 3.

Index materiarum

- Præscriptio non habet locum quando quis errat in facto proprio credendo rem cum titulo possidere cum ita non sit. vide glossas. l. 14. tit. 29. parti. tertia.
- Præscriptio an habeat locum ubi etratur in iure idem credendo possidere cum titulo cum titulus nullus sit. vide gl. 3. l. 14. tit. 29. par. 3.
- Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supra dicto casu. vide ibidem.
- Præscriptio an habeat locum quando quis emit rem ecclesiæ sine solennitate a iure requisita credens illam esse suam. vide gl. 3. suprad.
- Præscriptio cum bona fide causata ab errore iuris etiam in contractu a iure reprobato an procedat in præscriptione longissimi temporis. vide ibidem. in. d. gl. 3. in eius fine.
- Præscriptio an habeat locum in re alteri pro pignore data & quando. vide glo. 2. l. 17. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio an procedat etiam si præscribens ignoret titulum in initio possessionis dum tamen superueniat tituli scientia ante præscriptionem completam. vide gl. 3. l. 18. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio cum mala fide an procedat in actionibus personalibus. vide glo. 2. l. 22. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio non habet locum in re locata siue conducta. vide glossam. 3. dicta. l. 22.
- Præscriptio libertatis iam mortui post quinquæniū habet locum etiā contra pupillum. vide gl. 3. l. 25. ibidem.
- Præscriptio qualiter procedat contra ecclesiam in quibuscunq; actionib⁹ & pro quibuscunq; rebus. vide gl. 1. 2. 3. & gl. 6. l. 26. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio an habeat locum in e mente rem alteri pro pignore obligatā & quando non. vide gl. 2. l. 27. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio quadragenalis an habeat locum in hospitalibus seu in alijs locis pijs sicuti in ecclesia. vide gl. 4. l. 26. ibidem.
- Præscriptio an procedat contra absentem ex causa probabili necessaria vel probabili. vide gl. 1. l. 28. tit. 29. parti. 3.
- Præscriptio non currit in donatione propter nuptias neque in arrharum donatione. vide gl. 4. in medio. l. 1. tit. 11. par. 4.
- Præscriptio longissima vel alia quælibet an habeat locum in bonis maioræ vel in tota ipsa maioræ. vide gl. secundam. colum. 1. in quæst. 4. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Et quid si præscribens habeat titulum etiam inualidum. vide ibid. in. q. 4. d. l. 3. in col. 2. in prin.
- Et an præscriptione longissima requiratur titulus & ex illo titulo corroboretur. vide. d. gl. 3. col. 2. in. q. 4. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Præscriptio non currit agei e non valenti. vide. d. gloss. 3. colum. 3. & col. 4. ad finem.
- Præscriptio feudi an procedat contra dominum vel agnatos qui ad illud fuerunt vocati. vide gl. 3. in prin. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et an talis præscriptio habeat locum contra ipsum vassallum. vide. d. gl. 3. colum. 5. ad fin. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Præscriptio non habet locum quando emptor scit rem quam emit esse alienam. vide gl. 2. l. 5. 4. per tex. ibi. tit. 5. part. 5.
- Præscriptio effectualiter non currit impedito impedimento iuris & vel facti. vide gl. 3. l. 7. tit. 6. par. 6.
- Præscriptio an habeat locum in bonis maioræ. vide gl. 4. in princ. & ubi se refert. l. 6. tit. 11. part. 6.
- Et an petitioni hæreditatis præscribatur decem annis. vide glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
- Præscriptio non procedit nisi ad sit præscribendi titulus. vide. d. gl. 1. col. 1. ad medium.
- Et an diuisio præstet iustam præscribendi causam. vide glo. secundam. l. 1. tit. 15. par. 6.
- Et an & quando minori restitutio detur contra præscriptionem contra eum perfectam. vide plura per glossam primam. cum alijs. l. 9. per textum ibi. tit. 19. par. 6.
- Præscriptio an currat contra minorem qui veniam ætatis impetrauit. vide dict. gl. 1. col. 2. in prin. d. l. 9.
- Et quid si talis præscriptio coepta fuit cum defuncto. vide ibid. in gl. 3.
- Et quid in præscriptionibus longissimi temporis & a quo tempore incipiat currere quadriennium. vide gl. 6. & 7. ibidem.
- Præscriptio an currat contra pupillum. vide glossam quintam. dict. l. 9. per textum ibi.
- Et an contra Regem ecclesiam vniuersitatem vel rem publicam possit res præscribi & qualiter istæ personæ restituantur. & an post quadriennium & plura in ista materia. vide per glossas. l. 10. per textum ibi. tit. 19. parti. sexta.
- Et res dicitur alienari per præscriptionem. vide gloss. septimam. ad fin. d. l. 10. tit. 19. part. 6.
- Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi vel fisco. vide glo. 8. in medio. d. l. 10.
- Præscriptio non currit contra possidentem rem. vide gloss. secundam. l. 23. tit. 14. part. 7.
- Præscriptio triginta vel quadraginta annorum an locum habeat in arboribus qui scindi petuntur eo quod graue damnum ex eis vicinis datur. vide gl. 17. ad finem. l. 28. tit. 15. par. 7.
- PRAESCRIPTIO INCHOATA vel COEPTA.**
- Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata an per superuenientiam dotis interruptatur quia data fuit in dotem. vide gl. 5. l. 8. tit. 29. par. 3.
- Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus. vide ibidem.
- Præscriptio inchoata cum bona fide an sufficiat etiam si postea mala fides superuenerit. vide gl. 1. l. 12. tit. 29. part. 3.
- Et quid sit in hoc de iure canonico & quid si superueniat mala fides post completam præscriptionem. vide ibidem.
- Et an sit tutus in foro animæ ubi post completam præscriptionem superuevit scientia rei alienæ. vide ibidem.
- Et an idem sit in eo qui bona fide ignorans præscripsit contra delictum an sit tutus in foro conscientie. vide. d. gl. 1. d. l. 12. tit. 29. part. 3.
- Præscriptio incepta in præsentia illius qui postea causa Reipublicæ se absentauit si impleta sit in eius absentia an valeat. vide gloss. tertiam. l. 28. tit. 29. par. 3.
- Et quid si præscriptio quæ coepta fuit in absentia cõpleatur in eius præsentia. vide ibidem.
- Et quantum tempus ei detur ad istam restitutionem petendam. vide ibid.
- PRAESCRIPTIO INTERRUPTA vel impeditur.**
- Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata an per superuenientiam dotis interruptatur quia data fuit in dotem. vide gl. 5. l. 8. tit. 29. par. 3.
- Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus. vide ibidem.
- Præscriptio causata ex titulo nullo an valeat & quid si superueniat defectus tituli an interruptatur præscriptio. vide gl. 3. l. 18. tit. 29. par. 3.
- Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli. vide dictam. glo. tertiam. d. l. 18.
- Præscriptio interrupta impedit præscriptionem & in qua possessione istud procedat. vide gl. 2. l. 29. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio an interruptatur si qualitas rei mutetur. vide ibid. in fine.
- Præscriptio an semper interruptatur sola citatione an vero cum litis contestatione & quid in vfucapione. vide gl. 3. d. l. 29.
- Præscriptio interruptitur per solam missionem executoris de iure canonico secundum Baldum quem refert. d. gl. 3.
- Et ista ciuilibus interruptio sit tantum super actione proposita & nõ super alia & remissiones circa istam interruptionem præscriptionis vid. ibid.
- Præscriptio qualiter interruptatur si debitor renouasset debitum & quando. vide gl. 4. ibidem.
- Præscriptio tamen completa agnitio debiti nihil operatur. vide. d. gl. 4. d. l. 29. tit. 29. part. 3.
- Præscriptio an interruptatur per litis contestationem factam coram arbitro vel arbitratore. vide ibidem gl. 5.
- Præscriptio qualiter interruptatur si præscribens sit potens vel moriatur infante relicto hærede sine tutore & an idem sit dicendum in actione personali quod in reali. vide gl. 1. l. 30. tit. 29. par. 3.
- Et quid si præscribens sit vagabundus. vide glossam secundam. dict. l. 30. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio an interruptatur apud Deum ex tacita populorum murmuratione. vide gl. 2. col. 2. ad fin. l. 6. tit. 25. part. 4.
- Præscriptio non impeditur si non ad sit ibi possessio ciuilibus. vide gl. 3. colum. 5. post princip. l. 10. tit. 26. part. 4.
- PRAESCRIPTIO RENUNTIARIE:** præscriptioni an possint partes renuntiare per pactum. & an possit concedi per priuilegium quod non currat præscriptio contra aliquem. vide gl. 1. l. 1. tit. 29. par. 3.
- Præscriptioni an videatur renuntiare (in casu in quo præscriptio potest renuntiare) si pars promittit aliquid perpetuo obseruare vel attendere. vide ibidem in. d. gl. 1.
- Et an legi Tauri possint partes renuntiare qua disponitur quod iuri exequendi præscribatur decennio. vide ibidem.
- Præscriptio continuatur in tributis Regis licet debitor tributis alio soluat vel alius pro Rege colligat. vide gl. 6. l. 6. tit. 29. par. 3.
- Præscriptio an continetur hæreditate iacente etiam sine possessione. vide glo. 2. l. 29. tit. 29. par. 3.
- PRAESENS** semper intelligere præsumitur nota protestatione dicente se præsentem scilicet & intelligente gl. 2. l. 8. tit. 6. par. 3.
- Præsens quando dicatur esse dominus quantum ad præscriptionem decem vel viginti annorum. vide gl. 3. l. 19. tit. 29. par. 3.
- Et quando dicatur præsens in provincia. vide ibidem.
- Præsens intelligere præsumitur & an audire sequatur intelligere. vide glo. 3. l. 5. tit. 9. par. 4.
- Præsens consentire videtur si cum prohibere potuit illud non fecit. vide glo. 1. per illam tex. ibi. l. 6. tit. 1. par. 5.
- Præsens quis dicatur. vide glossam primam. legis nonæ. tit. duodecimo. parti. quinta.
- Præsens sit taceat an & quando consentire videatur. vide gloss. primam. l. 23. tit. 34. par. 7.

Septem Partitarum.

PRAESENTARE an debeat patronus ad ecclesiam proprium illius loci an vero extraneum. vide gl. 9. l. 1. tit. 15. par. 1.
 Praesentari an possit per patronum religiosus de licentia sui praelati, & an consanguineus vel filius. vide ibidem.
 Praesentare an possit patronus illi qui aliud habet beneficiū. vide ibid.
 Praesentari possint duo vel tres simul etiam si patronus praesentans sit clericus. vide gl. 8. d. 1. 6. titu. 15. part. 1.
 Praesentare potest patronus alium quem primum suū laicus si interim, quod episcopus primam praesentationem non confirmaverit. vide gl. primam. l. 7. ibidem.
 In clerico vero patrono est secus quia suam primam voluntatem mutare nunquam poterit. vide gl. 3. ibidem.
 Hoc tamen est verum si tale ius sibi tanquam clerico competit secus si ratione patrimonij quia tunc sicuti laicus poterit variare. vide glossam. 2. d. 1. 7. tit. 15. par. 1.
 Praesentare seipsum ad beneficium non potest clericus patronus. vide gloss. 5. ibidem.
PRAESENTATIO Episcopi, seu alij sine patrono est ipso iure nulla. vide gl. 2. l. 5. tit. 15. par. 1.
 Praesentatio per patronum fieri debet de digno alias non debet admitti. vide gl. 3. ibidem.
 Et an quando episcopus illam tanquam non idoneū repellit debeat causam assignare. vide ibidem.
 Praesentatio facta lite iam mota super iure patronatus an & quando valeat. vide glo. final. l. 9. tit. 15. part. 1.
 Praesentatio intra quantum tempus fieri debeat tam in patronis laicis quam ecclesiasticis. vide gl. 1. l. 11. tit. 15. par. 1.
PRAESENTATOR an praesumatur scire conditionem praesentati. vide gl. 2. col. 2. l. 25. tit. 5. par. 1. & gl. 5. l. 5. tit. 15. part. 1.
 Praesentans indignum an priuatur pro ea vice potestate praesentandi vel non & quid si scienter fecerit. vide gl. 5. l. 5. tit. 15. part. 1.
PRAESENTATIVS an de necessitate debeat esse sacerdos. vide glo. 3. in fin. l. 5. tit. 15. par. 1.
 Praesentati si sint aequi idonei & vnus sit de sanguine fundatoris an Episcopus propter hoc illum debeat praeferre. vide gl. 4. l. 6. ibidem.
 Praesentatus si ab episcopo malitiose non admittatur si praesentans poenitentiam habebit contra episcopum recursus. vide gl. 5. d. 1. 6.
PRAESENTIA an praesumatur an vero probari debeat ut procedere possit praescriptio decem annorum. vide gl. 5. l. 18. tit. 29. par. 3.
 Praesentia si ad sit ibidem praesumitur esse intelligentia. vide glo. 3. l. 5. titulo. 9. par. 4.
 Praesentia donatarij an requiratur ad hoc ut donatio illi facta valeat. vide glo. 1. per totam. l. 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
 Praesentia donatarij non praesumitur nisi dicatur & probetur quod nota pro instrumentis. vide d. gl. 1. in col. 1.
 Praesentia principis quid operetur. vide glossam secundam. legis quintae. tit. 1. par. 6.
PRAESIDES & praesides prouinciarum assessores habere non possunt & est eis per leges regni prohibitum. vide gl. 4. l. 2. tit. 21. par. 3.
 Praesides ex redditibus publicis ciuitatum debent habere salaria sua. vide glo. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
 Praesides prouinciae quis dicatur. vide glossam primam. legis quintae. titu. quinto. par. 5.
 Praesides qui de delicto militis cognoscit quando illum ad suum magistrum remittere teneatur vel non. vide glo. quintam. cum alijs ibidem. l. 3. titulo. 29. par. 7.
PRAESVMITVR quis baptizatus si inter Christianos natus sit secus si apud infideles. vide gl. pen. l. 3. tit. 4. par. 1.
 Praesumitur quis baptizatus nisi euidentissimis probationibus contrarium probetur. vide gl. 2. in fi. l. 9. tit. 4. part. 1.
PRAESVMPTIO & an plures praesumptiones faciant plenam probationem. vide gl. 3. per tex. ibi. l. 1. tit. 4. par. 3.
 Praesumptio quid sit. vide glossam secundam. l. 8. titu. 14. part. 3. & gl. 1. l. 12. titu. 6. par. 6.
 Praesumptio legis quae est quemlibet viuere decem annis an sufficiat quae quis se fundat in vita alicuius. vide gl. 2. l. 14. tit. 14. part. 3.
 Praesumptio quae libet sufficit ad tollendam praesumptionem de spontanea voluntate. vide gl. 1. l. 42. tit. 18. par. 3.
 Praesumptio est pro actu in quo autoritas iudicis interuenit quod sit debito modo factum. vide gl. 8. l. 60. tit. 18. part. 3.
 Praesumptio recipit probationem in contrarium per aliam praesumptionem. vide gl. 7. l. 15. tit. 18. par. 3.
 Praesumptio iuris recipit semper probationem in contrarium. vide ibid. & vide gl. 2. col. 3. post med. l. 6. tit. 25. part. 4.
 Praesumptio mali est contra intrantes per locum non consuetum intrari. vide glo. 3. l. 15. tit. 28. par. 3.
 Praesumptio vna aliam excludit etiam violentam. vide glossam tertiam. l. 46. titu. 5. par. 5.

Et an qui habet pro se praesumptionem dicatur probare. vide per glo. 128. l. 15. tit. 8. par. 5.
 Praesumptio an sit contra custodes si res custoditae non reperiuntur vel si locus custoditae sit fractus & an torqueri possint. vide glossam quartam. l. 25. titu. 8. part. 5.
 Et quae veniant in nobili praesumptione excusandi delictum. vide per glo. 1. l. 17. tit. 10. par. 5.
 Et quando vera probatio haberi non potest tunc oportet procedere per argumenta & praesumptiones. vide glossam septimam. ad finem. l. 2. titulo. 1. par. 5.
 Et ex quibus praesumatur contractum esse usurarium. vide per gloss. 2. & 3. l. 40. titu. 11. par. 5.
 Et ex quibus praesumatur contractum esse simulatum vel usurarium. vide ibidem in gl. 6.
 Et viginti sex praesumptiones simulationis. vide remissive per dictam glossam sextam.
 Praesumptio fraudis siue doli an tollatur per protestationem praecedentem. vide glo. 15. l. 5. tit. 6. par. 6.
 Praesumptio in bonam partem semper est pro religiosis. vide gloss. 3. l. 2. per illum tex. ibi. tit. 10. par. 6.
 Et quae praesumptiones faciant indicium ad torturam. vide glo. 6. & 7. l. 26. per illum textum. ibi. titu. 1. par. 7.
 Praesumptiones quales praecedere debeant ut quis torqueri possit. vide glo. secundam. l. 22. per tex. ibi. titu. 30. par. 7. & glossas. l. 3. ibidem per illum textum.
 Et an parti danda sit praesumptionum & indiciorum copia & quando. vide ibidem.
PRAESTIMONIA beneficia quae dicantur. vide remissive per gl. 6. l. 3. tit. 16. par. prima.
PRAEVARIATOR quis dicatur. vide glossam tertiam. l. 16. titu. septimo. par. 1.
 Et quae sit istorum poena. vide glossam quartam. & 6. l. 9. tit. 6. par. 3.
 Praevicatoris poena & an ab alio quam a parte laesa poterit accusari. vide glo. 3. l. 15. tit. 6. par. 3.
PRAETERITIO filij cum adiectione causae quae iusta erat ad ipsius exheredationem an faciat testamentum valere vel non. vide gl. 7. l. 10. tit. 7. par. 6.
 Praeteritio matris habetur pro exheredatione, & quando vero ex hoc rumpatur per querelam. vide glo. 8. l. 1. tit. 8. par. 6. & glo. 16. post med. l. 2. titu. 14. par. 6.
PRAETERITVS filius rumpit patris testamentum & quis dicatur praeteritus. vide gl. 2. & 3. l. 10. tit. 7. par. 6.
 Et an tanquam praeteritus rumpat testamentum patris quando habuit a patre legitimam in vita sua. vide ibidem.
 Praeteritus vide supra in verbo. **FILIVS PRAETERITVS.**
PRAETOR non potest dare alicui licentiam aedificandi in loco publico. vide gl. 4. l. 9. tit. 32. part. 3.
PRIMA TONSURA est ordo. vide glo. finalem in proemio tituli. 6. par. prima.
 Prima tonsura an faciat quem teneri ad recitandas horas canonicas. vide glo. 1. ad finem. l. 34. tit. 6. part. 1.
 Prima tonsura in quibus casibus amittatur. vide glo. 4. 5. & 6. l. 49. titu. sexto. par. prima.
 Prima tonsura amittitur per contractum matrimonij nisi in duobus casibus de quibus per gl. 6. d. l. 46.
PRIMATVS quis dicatur & quis illud sit in Hispania. vide glo. 3. & glo. final. l. 12. per tex. ibi. & in. l. 9. tit. 5. par. 1.
 Primatus seu Patriarcha an possit conuocare Archiepiscopos ad concilium quando velit. vide gl. magnam. l. 10. tit. 5. part. 1.
PRIMITIA an sit in praeepto & quae quantitas debeat solui. vide glo. 2. l. 55. tit. 6. part. 1.
 Primitia unde dicatur & quod debeat ex praeepto dei. vide glo. 1. l. 1. titu. 19. par. 1.
 Primitiae in qua quantitate solui debeant. vide gl. 1. l. 3. & 4. tit. 19. part. 1.
 Primitiae debent sacerdotibus dari. vide glossam primam. l. 5. per text. ibi. tit. 19. part. 1.
PRIMIPILARIVS quare dicatur & idem est quod hodie. Alferrez. vide gl. 7. l. 25. tit. 15. par. 5.
PRIMO nominatus praesumitur magis dignus & maior. vide glo. 4. post princip. l. 9. tit. 5. par. 1.
PRIMOGENITVS an possit per patrem Regem a regno excludi ex iusta causa. vide gl. 2. l. 9. tit. 7. part. 2.
 Primogenitus an succedat in regno de iure naturae primogenito. vide ibid.
 Primogenitus natus antea quam pater eius sit adeptus regnum an in regno succedat. vide gl. 10. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
 Primogenitus dici potest ille qui succedit primogenito. vide gl. 17. col. 2. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
 Primogenitus si factus sit monachus vel canonicus regularis an ad Regni admittatur.

Index materiaram

- gni administrationem admittatur, vide glossam. 19. column. 1. in fin. l. 2. titu. 15. par. 2.
- Primogenitus an possit maioriā acceptare & repudiare hæreditatem. vide gl. 1. col. 2. post med. l. 4. tit. 15. par. 2.
- Primogenitus Regis ante adeptum regnum an succedat in regno. vide glo. 1. in fine. l. 7. tit. 13. par. 4.
- PRIMOGENITURA** & in cōsideratiōe primogenituræ inspici tur tempus mortis & quare. vide gl. 6. in prin. l. 2. tit. 8. par. 5.
- PRIMUM DECRETUM** & qualiter detur sententia primi de creti. vide glo. per tex. ibi. l. 108. tit. 18. par. 3.
- PRIMUM testamentum** quando reuocetur per secundum. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 21. per illum text. titulo. 1. parti. sexta. & glossas. l. 22. & 23. ibidem.
- Primum testamentum semper tollitur per secundum quādo iudici hoc possit constare ex quibuscunque coniecturis & quare & ex quibus hoc perpendatur. vide gl. 2. d. l. 22. tit. 1. part. 6.
- PRINCEPS** si præfens sit & in ciuitate eius authoritas semper requiritur in statutis. vide gl. 1. l. 12. tit. 11. par. 1.
- Principis authoritas an & quando in statutis populorum requiratur. vide ibidem.
- Princeps debet obseruare leges quas condidit non vi coactionis sed volū tate & boni communis. vide gl. 1. l. 16. tit. 1. par. 1.
- Principis an ligetur consuetudine. vide dictam glossam primam. in fine.
- Principis scientia an requiratur in introducenda consuetudine & quan do. vide glossam penultimam. in medio. legis tertiæ. titulo secundo. partita prima.
- Princeps an habeat superioritatem super bonis clericorum sui patrimo nij. vide gl. 2. l. 57. tit. 6. par. 1.
- Princeps an possit clericos delinquentes de suo territorio expellere. vide. d. glo. 2. in fine.
- Principi reseruata quæ sint vide remissiue per glossam primam. l. 2. titu. primo. par. 2.
- Princeps debet esse humanus non superbus nec iniustitiam alicui face re debet. gl. 5. & 6. l. 3. tit. 1. par. 2.
- Principes supremi sunt duo scilicet imperator & Papa & quid velit dice re istud nomen in se. vide gl. 1. l. 11. tit. 1. par. 2. & ibi gloss. 3.
- Et an in ista dignitate succedatur iure hæreditario. vide glossam primā. l. 12. titu. 1. par. 2.
- Principes Alemania sunt quasi Reges. vide glossam quartam. in dict. l. 11. titu. 1. part. 2.
- Princeps dicitur omnium pater. vide glossam quartam. l. secunda. titu. 10. par. secunda.
- Princeps an possit alicui concedere supremam iurisdictionem. vide glo. 12. l. 22. tit. 13. par. 2.
- Princeps aliquid contra Deum vel continentiam iubens non est obe diendus. vide gl. 3. l. 25. tit. 13. part. 2.
- Princeps est cor & anima populi & ipse est pater omnium. vide gl. 3. l. 2. tit. 19. par. 2.
- Princeps an possit aliquem in militem creare qui alias nullam habet no bilitatem. vide glo. 6. l. 2. tit. 21. par. 2.
- Princeps solus potest milites creare & alios præter eum & quando. vide glo. 1. l. 11. tit. 21. par. 2.
- Princeps poterit nobilitare quem voluerit & quomodo voluerit. vide glo. 12. l. 12. titu. 21. par. 2.
- Princeps regalia minimè concedere potest alicui. vide glossam tertiam. l. 4. titu. 26. par. 2.
- Princeps an possit sine causa aliquem creare nobilem & generosum, & a muneribus facere immunem. vide gl. 1. l. 6. tit. 27. part. 2.
- Et onus istius sic exempti an incumbat alijs & an princeps cū continētia illud facere possit vt sine causa vnus vnus alteri sustineant. vide ibid.
- Princeps si declinat in peruersum dicif minister diaboli debetque velle oēs actus suos a iustitia regulari tam poli quam fori. vide ibidem.
- Princeps per contractum vel alio modo non potest regalia cōcedere in præiudiciū successorum nec ea minuere & quando possit. vide gl. 1. l. 28. titu. 11. par. 3. & gl. 3. l. 13. & gl. 2. l. 14. tit. 9. par. 6.
- Principis cōfirmatio facit actum inter partes valere quod alias erat inua lidum & quā istud ita sit. vide gl. 1. l. 15. tit. 18. par. 3.
- Princeps quando dicatur aliquid ex certa scientia facere. vide dict. gl. 1. d. l. 15. tit. 18. par. 3.
- Princeps cum sit pater communis priuilegiū suum semper concedere vi detur vt sit sine alterius præiudicio. gl. 2. l. 19. tit. 18. part. 3.
- Princeps præsumitur in dubio omnia bene facere. vide glossam. 3. l. 30. ti tulo. 18. part. 3.
- Princeps tēpore guerræ potest ponere homines in fortalio meo, & sic alieno. vide gl. 1. in fi. l. 31. ibidem.
- Princeps an possit alicui tollere dominium rei & alteri dare & an hoc sit contra ius naturale. vide gl. 2. l. 31. tit. 18. par. 3. & glo. 2. colum. 8. & 9. in quæst. 28. l. 3. tit. 13. par. 6.
- Princeps an possit alicui tollere actionem siue ei competat de iure natu rali vel ciuili & an defensionem & quā. vide gl. 1. l. 32. tit. 18. par. 3.
- Et an cum princeps supra dicta facit debeat apponeret clausulam scilicet (non obstante aliqua lege &c.) vide ibidem.
- Princeps quando rescribit contra ius naturale in eo iusta causa nunquā præsumitur. vide dictam gloss. l. d. l. 32.
- Princeps potest rescribere contra sententiam quæ transiit in rem iudi catam vt causa iterum reuideatur cum clausula ex certa sciētia vel nō obstante. vide glo. 6. in fine. l. 35. tit. 18. par. 3.
- Princeps an possit reuocare gratiam per eum factam venientibus ad ha bitandum in aliquo loco & quando. vide glo. 1. l. 49. tit. 18. par. 3.
- Princeps in remuneratiōe seruitiorum potest ciuitatem siue villam a licui donare. vide glo. 4. l. 51. tit. 18. par. 3.
- Principi reseruata in signum specialis priuilegij per quam consuetudinē præscribantur. vide gl. 2. l. 3. tit. 19. par. 3.
- Princeps solus potest loca aliqua id est, aldeas vnire, alius non. vide gl. 3. in prin. l. 7. tit. 20. par. 3.
- Princeps an solus ipse causam committere possit cum clausula appella tione remota. vide gl. 1. l. 15. tit. 23. par. 3.
- Princeps an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, & aliorum dominorum. vide gl. 2. l. 18. tit. 23. par. 3.
- Princeps cuiuscunque prouinciæ regni sui præfens est. vide dictam glos sam secundam.
- Princeps de plenitudine potestatis an possit tertiam appellationem cō cedere. vide gl. 1. l. 25. tit. 23. par. 3.
- Princeps potest alicui dare priuilegium vt alius præter eū non possit in certa parte maris piscare. vide gl. 4. l. 11. tit. 28. part. 3.
- Princeps alicui ius aquæ ducendæ concedens ex aquæ ductu publico qua liter istud intelligi debeat. vide gl. 1. l. 5. tit. 31. par. 3.
- Princeps vtrum prohibere possit matrimonium contrahi inter seruos magnates vel alios ex aliqua causa. vide glossam quintam. legis pri mæ. titu. 5. par. 4.
- Princeps potest ex iusta causa legitimare filium naturalem alicuius etiā quo ad succedendum in maioria & qualis causa sit. vide glo. nonam. col. 3. in fi. l. 1. tit. 13. par. 4.
- Princeps est pater omnium subditorum etiam clericorum in rebus tem poralibus. vide gl. 6. ad fi. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Princeps secularis an in temporalibus clericos siue in maioribus siue in minoribus ordinibus cōstitutos possit legitimare. vide ibidem.
- Princeps facit iniuriam petenti legitimationē filij sui si ipse illud non fa ciat. vide gl. 6. per tex. ibi. l. 6. tit. 15. par. 4.
- Princeps si in infidelitate sua permanerint & subditi eius ad fidē Chri sti conuertantur an ipse amittat dominium ipsorum & iurisdictionē & quid si ipse simul cum eis fuerit ad fidem conuersus. vide gl. 1. & 3. l. 8. per text. ibi. tit. 21. part. 4.
- Princeps an dicatur esse infidelis magnates qui multos infideles sub se habet & an occupans suum principatum de Papæ autoritate tutus sit quo ad Deum vel non. vide dict. glo. d. l. 8. titu. 21. par. 4.
- Princeps si alicui vassallos donet de quibus vassallis intelligi debeat. vi de gl. 1. l. 2. titu. 24. par. 4.
- Princeps nunquam præsumitur aliquid facere de plenitudine potestatis sed decenter & secundum ius. vide gl. 2. col. 2. in prin. l. 6. tit. 25. par. 4.
- Princeps an possit remittere poenam quæ applicatur parti & an illud cū causa facere possit. vide gl. 8. l. 11. tit. 25. par. 4.
- Princeps ex causa potest prohibere ne aliquis de regno suo ad aliud Re gnum se transferat. vide gl. 2. l. 13. tit. 25. par. 4.
- Princeps an possit magnatem Regni ex vna parte regni ad aliā ex cau sa transferre & an bona ibi sibi assignata sint eiusdē naturæ qua erant bona a magnate possessa in loco a quo fuit eiectus. vide gl. 1. col. 3. q. 23. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Princeps quā alicui facit donationē quæ excedit quingentos solidos vel si a priuato principi fiat talis donatio in sinuationem non requirit ne que scripturam. vide gl. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 44. par. 5.
- Princeps si alicui locū donauerit & donatarius in loco illo de nouo po pulum ædificet & illi pro territorio totum locum sibi donatum depu tet an taliter ædificans ibidem iurisdictionem ciuilem vel criminalē habeat & quando. vide gl. 4. l. 9. tit. 4. part. 5.
- Princeps si alicui villam siue castrum donec cum omnibus iuribus, &c. quid donare videatur. vide gl. 5. l. 9. tit. 4. part. 5.
- Princeps si donec vel vendat rem alienam an donatio vel veditio teneat siue credat illam esse suam siue sciat illam esse alienam & illud faciat de plenitudine potestatis & quid præsumetur in dubio. vide glo. 2. cū alijs ibi. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Et quid si ad illud faciendum moueatur ex aliqua causa. vide ibidem.
- Et quid si princeps aliquod ius habeat in re illa quam donat vel vendit quid tunc donare vel vendere videatur. vide ibidem.
- Et quid si res quæ donatur vel venditur sit minoris vel ecclesiæ & quid si donetur ecclesiæ. vide gl. 3. ibidem.

Septem Partitarum.

- Et quid in rebus dotalibus si a rege alicui donentur an idem in eis quod in alijs dicendum sit, vid. d. gl. 3.
- Et quid si princeps exprimat causam in alienatione ex qua dicit rem esse suam & illa causa vera non est, vid. ibid. in gl. 4.
- Et quid si ille cui princeps donat vel vendit & ille cuius res fuit antea ambo prætant titulum & concessionem a rege, vi. gl. 6. ibid.
- Princeps si suo subdito aliquid concedat vel sola voluntate nulla subsistente causa potest sibi illud auferre & alij dare, vide gl. 6. l. 53. titulo. 5. partita. 5.
- Princeps an possit vendere siue donare rem quam habet communem cū alio siue ex illo actu princeps perciperet utilitatem siue non, vide ibid. in glo. 7. & 8.
- Et an rem communem possit pignorarē & an idem sit si res sit diuidua siue indiuidua, vid. d. gl. 7. ad fin.
- Princeps tenetur soluere pretium partis suæ priuato cum qua habet rem communem si princeps illam vendiderit vel donauerit, vid. ibid. gl. 9.
- Princeps quando ex aliqua causa debet habere medietatē condemnationis & alia medietas debet dari priuato an totum debeat solui fisco & fiscus dabit partem priuato, vid. gl. 9. supra. d. d. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Princeps an possit per suum priuilegium concedere vt certi officiales aliquod officium exercent vel quod ipsi soli certo pretio vendant vel quid simile, vid. per gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 5.
- Et an idem fieri possit mediante consuetudine vel temporis præscriptione, vide ibid.
- Princeps an per suam cōstitutionem possit habilitare spurios quo ad succedendum, vid. gl. 6. l. 28. tit. 8. par. 5.
- Princeps si imponat subiectis colectionem an ex hoc inducatur naturalis obligatio, vid. gl. 4. l. 5. tit. 12. par. 5.
- Princeps an possit confirmare testamentum imperfectum propter defectum testium, vid. gl. 4. in fi. l. 1. tit. 1. par. 6.
- Princeps si dederit licentiam testandi alicui impedito qualiter ille tunc testare debeat, vi. gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Princeps si sit ipse solus testis in testamento an testamentum valeat & quid in alio domino terre, vid. ibid. in gl. 2. per illum tex.
- Principis præsentia quid operetur, vide dictam glossam secundam. dict. l. quinta.
- Princeps an possit dispensare cum muto & surdo a natiuitate vt testamentum facere possit, vid. gl. 13. in fin. tit. 1. par. 6.
- Princeps dicitur habere duplex patrimonium, vide gloss. 2. l. 13. titulo. 9. partita. 6.
- Et an ea que principi accedunt iure confiscationis sua sint & illa alienare possit, vid. d. gl. 2.
- Et ea que pendent ex sola voluntate principis reputantur impossibilia, vid. gl. 13. d. l. 13. tit. 9. par. 6.
- Princeps an possit patri licentiam dare ad faciendam maioriā in filium spurium etiam stantibus legitimis, vide glo. 3. col. 2. in quæst. 8. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Princeps non est solutus neque à adictamine rationis neque a lege æternā vel naturæ, vide d. gl. 3. col. 4. post medium.
- Princeps qui alicui inhabili ad testandum dedit licentiam ad faciendam maioriā an videatur illum ad testandum habilitare, vid. gl. 3. col. 7. quæst. 12. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Princeps quando non possint dare licentiam alienandi vel obligandi bona maioriæ alicuius, vid. in d. gl. 3. col. 11. quæst. 23.
- Princeps si confirmet maioriā factam sine eius licentia post mortem facientis an maioriā teneat, vid. in d. col. 11. quæst. 24. & quæst. 47.
- Princeps si tempore confirmationis maioriæ scit conditorem ipsius furiosum an confirmatio teneat, vid. ibid. col. 12. quæst. 25.
- Princeps si bona delinquentis acceperit an illa vt bona maioriæ habeat vel vt libera & quid si illa filio delinquentis dedit, vide glo. 4. col. 1. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Princeps si post condemnationem alicuius & bonorum suorum cōfiscationem illum restituat an & quando bona maioriæ recuperet ipse vel adhuc ea transeāt in sequentem vocatum & quid si iam in eum transeerunt, vid. d. gl. 4. col. 2. & 3. quæst. 2.
- Princeps ex quibus moueri debet ad dandam facultatem alienandi res maioriæ per possessorem ipsius, vi. d. gl. 4. col. 6. in fi. & col. 7.
- Princeps si dederit licentiam alienandi res maioriæ ob causam dotis vel similem an possit compellere alienantem vt si ad pinguiorem fortunā deuenit aliam subroget loco ipsius in maioria, vi. gl. 4. col. 7. quæst. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Princeps an possit disponere contra contenta in testamento, vid. gl. 2. col. 9. quæst. 28. l. 3. tit. 13. par. 6.
- Princeps an possit sine causa auferre ius futurū fideicomissi & aliquem a successione priuare, vid. in d. quæst. 28.
- Princeps ipse solus perpetuam securitatem alicui concedit & quādo hoc iudici pertineat, vid. gl. 15. l. 1. tit. 2. par. 7.
- Princeps si ab aliquo male dicatur qualiter debeat illum punire, vid. gl. 1. 6. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
- Princeps indulgendo alicui crimen an per hoc illum ab infamia liberet, vid. gl. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi. tit. 6. par. 7.
- Princeps ipse solus crimina remittere & indulgere poterit & quando qualiter & quali & an alius hoc facere possit & quid si faciat, vid. gl. 5. & 6. l. 1. per tex. ibi. tit. 32. par. 7.
- Princeps vide infra in verb. REX, & de principe qui dedit licentiam ad faciendam maioriā, vide supra in verb. LICENTIA & verbo, maioria.
- PRINCEPS AGENTIVM in rebus quis dicatur & de ipsius officio, vid. l. 12. tit. 18. par. 4. & l. 7. tit. 9. par. 2.
- PRINCIPALE non debet ab accessorio confirmari, vi. gl. 1. col. 1. l. 2. tit. 12. par. 6.
- PRINCIPATVS vel iurisdictio non est penes infideles sed penes vicarium christi qui istos principatus cui voluerit poterit concedere & autus sit ille qui de Papæ autoritate istos principatus occupauit, vide gl. 3. l. 8. tit. 21. par. 4.
- PRIOR an possit monachum officialem de officio remouere si voluerit, vid. gl. 6. l. 16. tit. 7. par. 1.
- Priores & consules mercatorum an possint facere statuta pœnalia, vi. gl. in proemio tit. 7. par. 5.
- PRIOR IN TEMPORE in quibus obligationibus debeat alijs preferri, vid. gl. 3. l. 71. tit. 8. par. 3.
- PRIORITAS an inspiciatur in obligationibus personalibus vel facti, vid. gl. 3. l. 75. tit. 18. par. 3.
- PRIVATVS an & quando propria autoritate aliquem capere possit, vid. gl. 3. l. 5. tit. 7. par. 7.
- PRIVATORVM consuetudinem ius non inducit, vide glo. 1. l. 1. tit. 2. par. 1.
- Priuatorum consensus non dat iurisditionem, vide gloss. 10. l. 7. titulo. 9. partita. 1.
- Priuatus an possit petere quod retractetur sententia contra cum lata que transiit in rem iudicatam eo quod de nouo instrumenta reperit per restitutionem ex clausula, generali ex iusta causa & impedimento, vi. glo. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibid. in glo. 11. & 12.
- PRIVIGNVS si a vitrico suo alimentetur an & quando expensas in hoc factas soluere teneatur, vid. gl. 1. l. 37. per tex. ibi. tit. 12. par. 5. & gl. 3. l. 25. tit. 14. par. 5.
- PRIVILEGIIVS decedens tempore interdicti an sepeliatur in ecclesia specialiter interdicta, vid. gl. 2. l. 16. tit. 9. par. 1.
- Priuilegiatus ne soluat decimas in quibus casibus soluere eas teneatur, vi. de glo. l. 4. & 5. tit. 20. par. 1.
- Priuilegiatus laicus super receptione decimarum an illud in alium laicum transferri possit & quid si adsit consuetudo, vide glo. 2. l. 22. tit. 20. par. 1.
- Priuilegiatus laicus super receptione decimarum de noualibus aliquid non habebit nec petit, vi. gl. 3. l. 23. ibid.
- Priuilegiatus excusari non debet ad non contribuendum in hospitio faciendū in itinere quod dicimus venta gl. 5. l. 1. tit. 11. par. 2.
- Priuilegiatus non debet se excusare a reparatione murorum castri vel in necessitate ibi proprijs manibus laborare, vide glo. l. 15. tit. 18. par. 2.
- Priuilegiatus si in curia regis æque priuilegiatum conuenit & reus voluerit in foro suo conueniri quid sit agendum, vide gl. 2. col. 2. in med. l. 5. tit. 3. par. 3.
- Et si duo priuilegiati concurrerint vincit reus, vid. ibid.
- Priuilegiati pariter conuassatis eorum priuilegijs redditur ad ius cōmune, vid. gl. 5. l. 25. tit. 22. par. 3.
- Priuilegiati ex quibus soluere debeant decimas, vide gl. 1. l. 5. tit. 20. par. 1.
- Priuilegiatus a portagijs sine causa an sit tutus in conscientia, vid. gl. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.
- Priuilegiatus super imponendis tributis de nouo in aliquo loco an priuilegio mediante illud illud facere possit, vide gl. 7. per tex. ibi. l. 9. tit. 7. part. 5.
- Priuilegiatus super sportulis non soluendis si scienter soluerit an soluma reperere possit, vid. gl. 1. col. 2. l. 30. tit. 14. par. 5.
- Priuilegiatus contra pariter priuilegiatum an gaudeat priuilegio, vid. gl. 1. col. 1. l. 3. tit. 11. par. 6.
- PRIVILEGIVM clericale an perdat si clericus portet arma & quid in illis qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vid. gl. 4. l. 49. tit. 6. partita. 1.
- Priuilegium ne quis soluat decimas a papa concessum an valeat, vid. gl. 1. l. 4. tit. 20. par. 1.
- Priuilegium an tollatur vna contrauentione, vid. gl. 3. l. 5. tit. 20. par. 1.
- Priuilegium proprie dicitur quando in priuato factum concessum & quid si esset inclusum in corpore iuris & an tunc veniat in generali reuocatione priuilegiorum, vid. gl. 1. l. 2. tit. 18. par. 3.

Index materiarum

- Privilegium in sui principio debet habere nomen domini & alia, vid. gl. 2. tit. 18. par. 3.
- Et quæ sunt de honestate quæ vero de honestate poni in instrumentis, vid. glo. d. l. 2.
- Privilegium alicui concessum alicuius prædii an de substantia requiratur quod ibidem termini nominentur, vide gl. 5. d. l. 2. tit. 18. par. 3.
- Privilegium super immunitate alicui dato fieri debet cum derogatione legum quando talis immunitas est fisco damnosa, vide gl. 6. ibid.
- Privilegium datum in confirmationem alterius quid in se habere debeat, vide gl. 8. l. 2. tit. 18. par. 3.
- Privilegium & carta plumbata in quo differant & quando cognoscetur principem illud nomine privilegii dare, vide gl. 1. l. 4. ibid.
- Privilegium immunitatis alicui concessum a tributis an eum excuset a moneta forena, vide gl. 1. l. 10. tit. 18. par. 3.
- Privilegij verba semper in specie debent & secundum eorum tenorem debent iudicari, vid. gl. 1. l. 1. tit. 18. par. 3.
- Privilegium super portagio non soluendo tantum extenditur ad portagia quæ a concedente leuantur non vero si ab alijs, vide gl. 2. l. 1. titulo. 18. par. 3.
- Privilegium debet interpretari vt aut in se non includat plura specialia, vide gl. 4. d. l. 1.
- Privilegium vt possit quis res prohibitas extrahere extra regnū an includat in se quod talis extrahens consuetum solui debeat, vide ibid.
- Privilegium alicui concessum securitatis pro pecoribus & pastu quid operetur, vide gl. 2. l. 19. tit. 18. par. 3.
- Privilegium debet interpretari vt in possibilibus ius tertij aliquo modo non leddatur, vid. d. gl. 2.
- Et quid si in privilegio sit expressum vt ultra transitum possint pecora pasci & leddatur tertius indigeatque pastu quis tunc in pastu præferendus sit, vid. d. gl. 2. in fi.
- Privilegium alicui datum vt possit extra regnum res veritas portare si de tempore nihil in eo dicatur qualiter hoc intelligatur, vide gl. 1. l. 20. titulo. 18. par. 3.
- Privilegium quis illud declarare possit quomodo cunque circa eum legitur, vide gl. 1. l. 27. ibid. & ibi. gl. 5.
- Privilegium & confirmatio differunt inter se & qualiter, vide glossam. 2. dist. l. 27.
- Privilegium secundum in ipsius impetratione debet de primo fieri mentio etiam si primum privilegium contineat ius commune, vide gl. 3. l. 27. tit. 18. par. 3.
- Quod procedit siue primum privilegium sit generale siue speciale, vide dist. glo. 3.
- Et an sufficiat clausula generalis scilicet (non obstantibus) apposita in secundo privilegio, vide ibid.
- Privilegium habet vim legis & facit ius inter illas personas tantum non antem facit ius generale, vide gl. 1. l. 28. tit. 18. par. 3.
- Privilegium quod debitor super debito respondere non teneatur non valet & an sit contra ius naturale vel contra ius civile, vide gl. 1. l. 31. titulo. 18. par. 3.
- Privilegium per quod datur alicui prolongatio solutionis debiti ad decem annos vel ultra dari non debet & quid si ad certum diem soluere iuravit an in tali prolongatione de iuramento illo mentio fieri debeat & an sit periculosus, vide gl. 1. l. 33. tit. 18. par. 3.
- Et an domino sit præstanda securitas & dari debeant fideiussores & quid si illos dare non possit, vide gl. 2. ibid.
- Privilegia simul concurrentia se impediunt & debent reddi ad ius commune, vide gl. 2. col. 2. in med. l. 5. tit. 3. par. 3.
- Privilegium alicui datum si in tempore debito non ostenderit an illud perdat, vide gl. 6. l. 35. tit. 18. par. 3.
- Privilegium primum non reuocatur per clausulam secundi scilicet non obstante sed debet esse specifica, vide glossam. 2. l. 39. titulo. decimo octavo. partita. 3.
- Privilegium impetratum nulla facta mentione de compositione partium siue de pactis & conventionibus eorum non valet, vide gl. 3. ibid.
- Privilegium a non procuratore impetratum quando valet, vide glo. 4. l. 3. tit. 18. par. 3.
- Privilegium an pro sit socijs de iure communi & in quibus sic, vide gl. 1. l. 40. tit. 18. par. 3.
- Privilegium super immunitate alicui datum an perdat si aliquas fecerunt solutiones & quantum tempus duret & cui incumbat onus probandi vsu vel non vsu privilegij, vide gl. 1. l. 42. tit. 18. par. 3.
- Privilegium an & quando perdat per vnum actum contrarium privilegio, vide d. gl. 1.
- Privilegium super nundinis habendis in aliquo loco amittitur si per decem annos non vtatur in sui principio, vide glo. 2. d. l. 42. titulo. 18. partita. 3.
- Et quid si ius istud habendi nundinas acquireretur præscriptione an perdat per non vsu decem annorum, vide ibid.
- Privilegium suum extendens quis ad non concessa illud perdit etiam in concessis, vid. gl. 3. d. l. 42. & quando, vid. ibid. in fin.
- Privilegium religioni attributum propter arctitudinem ville perditur in regala antiqua ibidem non seruetur, vid. d. gl. 3.
- Privilegium scholaribus concessum ad non studentes non extenditur & quando hoc sit, vid. d. gl. 3.
- Privilegio non ostenso si quis personam fuerit damnatus ad tributum solutionem an præiudicat tibi in alijs, vid. gl. 4. l. 43. ibid.
- Privilegium ex quibus suspectum reddatur, vide glossas. l. 44. titulo. 18. partita. 3.
- Privilegium præsentatum pro aliquo an aduersario copia totius privilegij dari debeat & an permittatur sibi legere totum vt videat an aliqua clausula præcedens vel sequens faciat pro eo, vide glossam. 2. l. 113. titulo. 18. par. 3.
- Privilegium principis speciale requiritur ad hoc vt quis possit tabelliones creare, vid. gl. 2. & 3. l. 3. tit. 19. par. 3.
- Privilegium regis an sit necessarium ad hoc vt populus de nouo construi possit, vide gl. 2. l. 7. tit. 20. par. 3.
- Privilegium an possit aliquibus concedi vt contra eos non possit currere præscriptio & quando, vid. gl. 1. l. 1. tit. 29. par. 3.
- Privilegia mariti & tutelam filiorum amittit mulier eo ipso quod in corpore suo peccauit, vid. gl. 6. l. 3. tit. 12. par. 4.
- Privilegium a principe spurio datum vt alijs deficientibus succedat an valeat, vide gl. 2. l. 3. tit. 15. par. 4.
- Privilegia quæ ledunt restringenda limitandaque sunt iusta dispositionem iuris communis vt minus ledant, vide glossam. 2. colum. 2. l. 6. titulo. 25. par. 4.
- Privilegium concessum minoribus habet locum in rege & quare, vid. gl. 3. tit. 1. par. 5.
- Privilegium hypothecæ preferitur omnibus alijs privilegijs personalibus, vid. gl. 3. l. 9. tit. 3. par. 5.
- Privilegium militum an extendatur ad milites veteranos vel existentes in domibus suis, vid. gl. 2. l. 49. tit. 5. par. 5.
- Et quis proprie dicatur miles ad hoc vt sibi competat militum privilegium, vide ibid.
- Privilegium competens ratione ætatis an potentius sit quam competens ratione sexus muliebris, vid. gl. 3. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Privilegium principis per quod conceditur aliquibus vt ipsi soli aliquod officium exerceant vel certo præmio vendant vel aliud simile an valeat & quid in consuetudine vel præscriptione, vide gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 5.
- Et quod privilegio acquiratur etiam præscriptione acquiri potest, vid. d. glossam. 2. dicta. l. 2.
- Privilegium principis an requiratur in faciendis ferijs seu mercatis de nouo & quando sic, vid. gl. 1. & 2. l. 3. ibid.
- Privilegium principis per quod liberat aliquem a portagijs siue pedagijs soluendis sine causa dari non debet, vid. gl. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.
- Privilegia militum ecclesiarum & minorum quod sit quando fraudulenter portagia soluere nolunt, vid. gl. 16. l. 5. ibid.
- Privilegia concessa ciuitatibus aut locis an sint regalia & perpetua, vid. gl. 3. l. 9. tit. 7. par. 5.
- Privilegium si non concedatur ciuitati vel ciuibus an sit regale vel non, vid. de ibidem.
- Privilegium alicui concessum ad hoc scilicet vt de nouo tributa in certis terminis imponere possit an valeat, vid. gl. 7. d. l. 9.
- Et si res alicuius propter tempestatem iacta sint si alius illas possideat etiam si super hoc habeat privilegium illas restituere debet, vide glo. 3. l. 7. tit. 9. par. 5.
- Et an socij siue sint socij omnium bonorum siue certæ negotiationis habeant privilegium vt non possint conueniri nisi in quantum facere possint deducto ne egeant & an idem sit in in scholaribus socijs, vid. gl. 5. l. 15. tit. 10. par. 5.
- Privilegia minorum habent etiam locum in prodigijs, vid. gl. 6. l. 5. tit. 11. par. 5. & in mente captis, vid. gl. 8. l. 4. tit. 14. par. 5.
- Privilegium concessum militibus vt fideiussores esse non possint an ab eis renuntari possit, vid. gl. 1. l. 2. tit. 12. par. 5.
- Privilegium prælationis an detur marito aduersus ceteros creditores in bonis vxoris suæ ratione dotis promissæ, vide glo. 1. l. 23. tit. 13. par. 5.
- Privilegium quod habet pupillus in actione tutelæ an illud transmittat ad hæredem etiam ex se descendentem, vid. gl. 4. in fi. ibid.
- Privilegium quod habet mulier in recuperanda dote an illud ad filios vel etiam ad extraneos hæredes transferat & an transferat ad creditores suos vel cessionarios suos, vid. gl. 6. l. 33. tit. 13. par. 5.
- Privilegium alicui datum super sportulis non soluendis si illo non obstante soluerit an solutum repetere possit, vide gl. 1. colum. 2. l. 30. titulo. 14. partita. 5.
- Privilegium militum in testando datur eis quando ipsi vadunt ad bellum, vid. gl. 5. l. 4. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Privilegium competens militibus in testando an ad peregrinantes extendatur, vide

Septem Partitarum!

datur, vide gl. 5. d. l. 4.
Privilegia libertatis concessa sunt pijs causis, vide gl. 7. l. 7. titulo quarto, partita. 6.
Et ubi concurrunt privilegium & ius commune tunc potius est ius commune quam privilegium, vide gl. 13. l. 13. tit. 6. par. 6.
Privilegium filiorum amittit filius qui contra patrem aliquam ingratitudinis causam commisit, vide glo. 2. l. 4. tit. 7. par. 6.
Privilegia civitati concessa vel ecclesie censentur perpetua, vide glo. in fi. l. 17. tit. 9. par. 6.
Privilegium destruitur destructa re per quam fuit concessum & an si re-ædificetur habeat idem privilegium, vide gl. 3. col. 9. questio. 19. l. 32. titulo. 9. par. 6.
Privilegium principis ita interpretari debet ut minus ius tertij ledat etiam si generaliter concedatur & reducitur ad ius commune etiam eo casu quo ita redactum nihil operaretur, vide gl. 2. col. 10. post med. l. 3. tit. 13. par. 6.
Privilegia hereditatis penes quem heredem esse debeant si plures heredes sint instituti, vide gl. 1. 7. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.
Privilegium restitutionis quod datur minori an ad patrem vel ad eius heredem transeat, vide gl. 6. l. 8. tit. 19. par. 6.
Privilegium competens pupillo an transmittatur ad heredem eius, vide ibidem.
Privilegia reipublice an dentur villis civitatibus vel castris & quando vide gl. 3. l. 10. tit. 19. par. 6.
Privilegia personalia ad heredem non transeunt, vide glo. l. 27. per tex. ibi. tit. 34. par. 7.
Privilegia concessa civitati potius presumuntur regalia quam personalia vide ibidem.
Privilegium & verba privilegiorum late sunt interpretanda, vide gl. l. 28. per tex. ibi. tit. 34. par. 7.
Et an nobilis possit privilegia nobilitatis renuntiare, vide glo. l. 34. tit. 34. par. 7.
PROBATIO vsus non requiritur ubi illud est notorium, vide gl. magna post med. l. 7. tit. 2. par. 1.
Probatio sanctorum quæ sit, vide gloss. 4. l. 66. per tex. ibi. titulo quarto, partita. 1.
Probatio per iuramentum etiam in defectum probationis non est propria probatio sed extra ordinaria, vide gl. 7. in med. l. 2. tit. 11. par. 3.
Probatio ubi plenissima requiritur non sufficit unus testis etiam cum iuramento parti de lato, vide gl. 7. col. 2. ad fi. l. 2. tit. 11. par. 3.
Probatio competit agenti & afferenti pupillari substitutioni locum fore, vide gl. 2. l. 1. tit. 14. par. 3.
Probatio ad hoc ut releuet dominum servi contra servum afferentem se liberum debet eius possessio iustificari, vide glossam tertiam. l. 5. tit. 14. par. 3.
Et quid in dicitur in possessione an ibi omnis violentia videatur cessare, vide d. gl. 3. ad fin.
Probatio cui competat si dicat solum solui non debere, vide glo. l. 6. per tex. ibi. tit. 14. par. 3.
Probatio que colligitur ex dicto matris afferentis filium ex marito non fuisse genitum quid operetur, vide gl. 4. l. 9. tit. 4. par. 2.
Probatio in causa criminali an fiat per indicia & qualis esse debeat & quædo, vide gl. 5. & 3. l. 1. tit. 14. par. 3. & gl. l. 26. tit. 1. par. 7.
Probatio mortis alicuius qualiter fieri debeat & an consanguinei eius in dubio ad eius bona admittantur, vide gl. 11. & 12. l. 14. tit. 14. par. 3.
Et an ad probandum aliquem vivere sufficiat presumptio legis scilicet quod vivet. 100. annis, vide d. gl. 2.
Probationes fieri possunt etiam si terminus & dilatio petita non sit, vide gl. l. 1. tit. 15. par. 3.
Et an possit quis condemnari ex probationibus factis ante litis contestationem, vide gl. l. 2. tit. 16. par. 3.
Probationes fieri possunt ante litem contestatam super incidentibus, vide gl. l. 7. tit. 15. par. 3.
Probationes quæ pereant instantia premissa, vide gloss. 4. l. 9. titulo. 22. partita. 3.
Probationes si a partibus non producantur in terminis sibi datis an iudex sententiare possit causam, vide gl. 7. l. 17. tit. 22. par. 3.
Probatio quando maior est petito an iudex supplere possit, vide gl. l. col. 1. l. 16. ibidem.
Probationes auctoris an prosint singulari successori vel alia acta iudicij, vide gl. 5. l. 19. tit. 22. par. 3.
Probatio paupertatis cui incumbat & de modis probandi paupertatem vide gl. 2. l. 20. tit. 23. par. 3.
Probatio an incumbat adversario neganti fuisse intra quinque dies appellatum, vide gl. 5. l. 22. tit. 23. par. 3.
Probatio quod illud quod invenitur est thesaurus neque a nemine ibi fuisse depositum cui incumbat, vide gl. 2. l. 45. tit. 28. par. 3.
Et si aliquid sit ita occultum quod non possit probari in publicum dedu-

ci non debet, vide gl. 16. in prologo quartæ partitæ.
Probatio de interiori diffinitio est ita difficilis quod est impossibilis, vide gl. 3. in princ. l. 5. tit. 2. par. 4.
Probatio per unum testem & famam de aliquo tit. vel simili excluditur per probationem plurium testium tanquam veriorum & clariorem, vide glo. 4. l. 1. tit. 3. par. 4.
Probatio plena non dicitur in causa matrimoniali vel criminali que fit per unum testem & famam, vide d. gl. 47. in princ. tit. 2.
Probatio sufficiens qualis esse debeat ad hoc ut mulier certa reddatur de morte primi viri ut cum secundo contrahere possit, vide glo. 2. l. 2. tit. 9. par. 4.
Et an sufficiat probatio per famam ut sine poena cum secundo contrahere possit matrimonium, vide ibidem. d. gl. 2.
Probatio consanguinitatis per testes qualiter fieri debeat, vide glo. l. 17. tit. 9. par. 4.
Et qualiter fiat probatio quasi possessionis paternitatis filiationis vel fraternitatis, vide ibidem.
Probatio facta ad unum effectum vel extra iudicium an faciat fidem ad album effectum siue extra iudicium, vide gl. 6. l. 17. tit. 9. par. 4.
Et an istud habeat locum in spiritualibus ut tales probationes &c. vide ibidem.
Probatio consanguinitatis vel affinitatis an fieri possit per testes de pondere de auditu, vide glo. l. 20. tit. 9. par. 4.
Probatio nobilitatis alicuius non probatur hodie per testes de auditu nisi testificent ibi simul & de fama, vide d. gl. 1. in fi.
Probatio consuetudinis immemorialis non fit per testes de auditu nisi testificent simul de fama, vide ibidem.
Probatio in contrarium an admittatur contra assertionem patris dicentis in testamento aliquem esse filium suum, vide glo. 7. in fi. l. 7. titulo. 15. par. 4.
Probatio presumptiva quod filius sit legitimus an deducatur ex emanatione sua de qua per scripturam constat, vide glo. 4. l. 17. tit. 8. par. 4.
Probatio per indicia quam dedit servus contra occisorem domini sui ex qua fuit deventum ad torturam an illum liberum faciat quando ex tortura fuit orta confessio delicti, vide gl. 4. l. 3. tit. 22. par. 4.
Probatio in contrarium bene admittitur per presumptionem iuris & de iure, vide gl. 2. col. 3. post med. l. 6. tit. 25. par. 4.
Probatio incumbit ei qui dicit aliquem fuisse monitum vel citatum, vide gl. 2. l. 9. tit. 25. par. 4.
Probatio qualis esse debeat ad hoc ut mutuum ecclesie minori vel civitati factum teneat, vide gl. 2. l. 6. & 7. per tex. ibi. l. 3. tit. 1. par. 5.
Et an eadem requiratur in alijs contractibus, vide dictam gloss. 2. in fin. & d. gl. 7. ad fi.
Probatio de perditione rei per casum fortuitum an pertineat ad depositarium vel ad quem, vide gl. 2. l. 4. tit. 3. par. 5.
Probatio qualis desideretur in patore dicente se non esse in culpa damni dati in pecoribus suis, vide gl. 11. cum alijs ibi. l. 15. tit. 8. par. 5.
Probatio si non fit plena tunc requiritur partis iuramentum alias non, vide gl. 12. l. 15. sup. ad d.
Probationes si sint directe contrarie stādum erit probationi actoris qui plene probavit, vide gl. 13. ibidem.
Probatio per testes requiritur quando hospes dicit hospitarem aliquid recepisse, vide gl. 5. l. 26. tit. 8. par. 5.
Probatio incumbit ei qui dicit non fuisse ex sua negotiatione fuisse lucratum, vide gl. 2. l. 13. tit. 10. par. 5.
Probatio ubi plene haberi non potest tunc oportet per argumenta & presumptiones procedere, vide gl. 7. ad fi. l. 2. tit. 11. par. 5.
Probatio incumbit ei qui dicit contractum simulatum fore vel usurarium vide gl. 6. l. 40. tit. 11. par. 5.
Probatio per quam extraneus possessor alicuius rei debeat a creditore expelli a possessione illius rei tanquam prius creditori pignoratâ qualis esse debeat, vide gl. l. 1. l. 18. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Probatio unius causa tantum quando sufficiat si plura requirantur vel narrentur simul, vide gl. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.
Et an videatur quis se astringere ad probandum eodem modo quo in libello narratur, vide ibidem.
Et in dubio nemo videtur se astringere ad probandum nisi quatenus agere debeat, vide ibidem.
Et si quis se astringit ad probandum per hoc fundet intentionem adversarij agentis, vide ibidem.
Probatio debet in continenti offerri quando opponitur adversus aliquem proprietatis exceptio. vide gl. 12. l. 2. tit. 14. par. 6.
Probationes contra reum factæ an elidentur si tortus in tortura negaverit, vide gl. 8. l. 26. tit. 1. par. 7.
Probationes quales esse debeant ut aliquis possit criminaliter puniri, vide gloss. 2. 3. & 4. d. l. 26. per tex. ibi.
Probatio per coniecturas admittitur in crimine falsi & ab actore requiritur, vide glossas in proemio tit. 7. par. 7.

Index materiarum

Probatio adulterij per quos testes fieri possit & quando & qualiter sint examinandi, vid. gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.

Probatio semiplena an oriatur ex confessione rei in tormentis facta ita ut licet postea perseveret in negando iterum atque iterum torqueri possit vid. gl. l. 4. tit. 30. par. 7.

Probatio semiplena an inducatur an dandam torturam & qualis, vid. gl. l. 2. & l. 3. tit. 30. par. 7.

Probatio summaria, vide infra in verbo, SVMMARIA &c.

PROBARE dicitur crimen ille qui inditia sufficientia monstravit quibus deventum est ad torturam ex qua fuit sequuta confessio, vi. gl. l. 4. tit. 22. par. 4.

Probare non dicitur illi qui habet presumptionem pro se, vide gl. l. 15. tit. 8. par. 5.

PROCESSVS factus cum syndico alicuius vniuersitatis an valeat & quando ut ex eo possit fieri sententia, vid. gl. l. 1. tit. 2. par. 3.

Processus factus coram iudice caeco furioso vel aliter naturaliter vel accidentaliter impedito an valeat si a parte non fuit oppositum impedimentum, vid. gl. l. 4. tit. 4. par. 3.

Processus coram iudice male famæ factus si ei non opponatur de hoc bene valet, vid. gl. l. 5. d. l. 4.

Processus etiam si completus sit si non apparet citationem præcessisse non tenet, vid. gl. l. in procmio tit. 7. par. 3.

Processus an irritetur eo ipso quod dilatio petita non fuerit, vide gl. l. 1. tit. 15. par. 3.

Processus an teneat contra ecclesiam si legitime citata defensorem non constituerit & quid in minore & republica, vide glossam. s. l. 1. titu. 25. partita. 3.

Processus an teneat si non sit appellatum & sit executio contra ordinem iuris incipiendo ab immobilibus, vide gl. l. 3. tit. 27. par. 3.

Processus an possit fundari contra mutum & surdum a natiuitate, vid. gl. l. 13. in si. l. 13. tit. 1. par. 6.

Processus an valeat si accusatus de delicto a pluribus non opposuit exceptionem de tali accusatorum pluralitate, vide glossam. l. 13. titulo. 7. partita. 7.

Processus an possit per dominum fundi in quo animal reperitur fieri contra ipsum animal si dominus non cognoscatur & an condemnatio valeat, vid. gl. l. 24. tit. 15. par. 7.

PROCLAMA debet fieri in ecclesia ante quam aliqui contrahant matrimonium, vide supra in verb. PVBLICATIO.

PROCVRATOR

Ad negotia	in criminalibus
mandatum	cauet vel
quis	satis dat
a quibus constituit	suspectus
vel constituitur	minoris
cum libera	plures
generalis	substituit
specialis	Reuocatur
in rem suam	appellat vel
	appellatum prosequi

Procuratores vniuersitatum non possunt compromittere sine speciali mandato gl. l. 24. tit. 4. par. 3.

Procurator qui damnificauit dominum an possit per eum obijci exceptio compensationis de eo in quo dominum meliorauit, vi. glossam. l. 22. tit. 14. partita. 5.

Procuratores aliorum quam regum sunt infames quod extendit ad doctores vel licentiatos aduocantes, vid. gl. l. 5. tit. 5. par. 3.

Procurator an admittatur pro carcerato, vide gl. l. 12. tit. 5. par. 3.

Procurator non admittitur pro iudice se excusante finito officio in illis 50. diebus in quibus respondere debet querelantibus, vide gl. l. 12. tit. 5. par. 3.

Procurator quando admittendus in iudicio per iudicem nisi satis fidei iurforibus de rato & ex quibus causis istud accideret poterit, vid. glo. l. 21. tit. 5. par. 3.

Et an in procuratore constituendo requiratur scriptura saltem de iure regni, vid. d. gl. l.

Et si contra procuratorem fuerit opposita exceptio falsi tunc non admittitur cum cautione de rato, vid. ibid. in si.

Procurator & quando finiatur eius officium & quid in procuratore prelati & an hæres eius admittatur & quid si tempore constitutionis dicat in talem & eius hæredem &c. vid. gl. l. 23. tit. 5. par. 3.

Et domino mortuo an feratur sententia in personam procuratoris, vi. gl. l. quartam.

Procurator a reo constitutus nondum soluere illud in quo reus condemnatus fuit gl. l. 27. tit. 5. par. 5.

Procurator non potest sine causa procuracionem desere sed iam susceptam administrabit gl. l. 10. d. l. 4. tit. 5. par. 3.

Procurator si veniens incidat in latrones an dominus damnum resarciat ei, vid. gl. l. 25. tit. 5. par. 3.

Procurator quando recipit a domino expensas quas fecit in lite & quales

& an valeat pactum inter dominum & procuratorem ut si ei restituantur damna quæ sua culpa vel contumacia obuenerunt, vide gl. l. 5. & 7. dicta. l. 25.

Procurator renetur ad damna si in lite fuit culpatus etiam de culpa leuissima, vid. gl. l. 26. ibid.

Et allegans se procuratorem illud ostendere debet alias tenetur gl. l. 27. tit. 5. par. 3.

Procurator si male in causa fuerit versatus an possit dici præuicator, vi. gl. l. 15. tit. 6. par. 3.

Procurator cum liitem contestatur eodem modo respondere debet quod ipse principalis, vid. gl. l. 3. tit. 10. par. 3.

Procurator intra quantum tempus debeat errorem suum corrigere, vi. gl. l. 2. l. 1. tit. 13. par. 3.

Procurator utrum possit interuenire in creatione tabellionis ita quod personaliter comparere non debeat, vide glo. l. 4. tit. 19. par. 3.

Procurator si non dimittatur ab aliquo quando vadit ad aliquem locum etiam in utilitatem reipublice si causa iam incepta sit an & tunc post multum tempus appellare possit, vid. glo. l. 10. tit. 23. par. 3.

Procurator vendens actionem an possit habere de pretio, vid. gl. l. 4. l. 46. tit. 28. par. 3.

Procurator alienus ad matrimonium contrahendum pro eo que verba & qualiter proferre debeat, vid. gl. l. 5. tit. 2. part. 4.

Et an paternitas contrahat per procuratorem, vide gl. l. in procmio tit. 7. par. 4.

Procurator an possit interuenire in petenda legitimatione alterius, vide gl. l. 4. tit. 15. par. 4.

Procurator an possit interuenire in fidelitatis iuramento quod a feudatario præstari debet, vid. gl. l. 4. tit. 26. par. 4.

Procurator qui litam quod recepit literas non contra dixit mandato consentire videtur, vid. gl. l. 6. tit. 1. par. 5.

Procurator alicuius licite potest retinere instrumenta litis quo usque dominus sibi satisfaciat, vid. gl. l. 4. in med. l. 9. tit. 2. par. 5.

Procurator qualiter verba contractus cõcipere debeat cum aliquid enit nomine domini absentis, vid. gl. l. 48. tit. 5. par. 5.

Procurator ad vendendum sine assignatione pretij an admittatur ad vendendum, vid. ibid. in gl. 5.

Et quid si vendat minus dimidia iusti pretij, vide ibidem in gl. 6.

Procurator alicuius si rem vendat an possit intentare remedium l. 2. C. de rescindenda venditione si fuerit deceptus ultra dimidiam iusti pretij, vi. glo. l. 4. in medio. l. 56. tit. 5. par. 5.

Procurator alicuius si in personam domini aliquid fuerit stipulatus an dominus illud petere possit promittenti & quando, vid. gl. l. 4. & 5. titu. 11. par. 5.

Et quando ex hac causa detur domino utilis actio sine cessione vide dict. glossam. 5.

Et an & quando solutio facta procuratori alicuius liberet soluentem, vid. glo. l. 5. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.

Procurator an & quando admittatur ad compensationem, vid. gl. l. 24. tit. 14. par. 5.

Et an soluens procuratori alicuius reuocato illud ipse sciens an sibi donasse videatur, vid. gl. l. 30. tit. 14. par. 5.

Procurator alicuius potest facere inuentarium nomine alicuius & quando & an tunc debeat ibidem se subscribere, vide glossam. l. 16. tit. 6. par. 6.

Procurator an excusetur a quacunque poena si compellatur patrocinare per iudicem, vid. gl. l. 13. tit. 7. par. 6.

Et an a matretator per procuratorem peti possit, vid. gl. l. 4. post princ. l. 12. tit. 16. par. 6.

Et an cum tutor accusatur de suspecto possit per procuratorem accusari & an tunc ipse per procuratorem se defendere possit, vide glo. l. 6. & 8. l. 2. tit. 18. par. 6.

Procurator si præfens sit & taceat an videatur consentire, vid. gl. l. 23. tit. 34. par. 7.

PROCVRATOR QVIS, & an possit esse cecus vel aliquis reus criminis capitalis seu infamis vel consanguineus seu religiosus siue clericus, vid. gl. l. 5. tit. 5. par. 3.

Procuratores non possunt esse personæ illustres & pro quibus personis sic gl. l. 11. tit. 5. par. 3.

Et facultas constituendi procuratorem sine causa non potest adimi per iudicem gl. l. 12. tit. 5. par. 3.

Procurator an possit esse minor. 25. annis & quid si talis exceptio ei non opponatur & quid si pro eo lata fuit sententia, vid. gl. l. 19. tit. 5. par. 3.

Et quid si veniat ad defensionem patris matris vel auæ, vide dictam glo. l. 16. in fine.

Procurator quis possit interuenire in creatione tabellionis ita quod personaliter comparere non debeat, gl. l. 4. tit. 19. par. 3.

Procurator esse potest filius familias pro negotijs sui patris vel alterius gl. l. 12. tit. 17. par. 4.

Septem Partitarum.

PROCVRATOR A QVIBVS, & a minore.

Procurator constitui non potest & an a filio familias vel ab episcopo vel abbate siue bona sint diuisa inter ipsum & capitulum siue non, vid. gl. 1.5. & 9. l. 2. tit. 5. par. 3.

Procurator an a solis prelati constitui possit sine consensu capituli & quando, vid. gl. 11. l. 2. tit. 5. par. 3.

Procurator an a solo magistro militie constitui possit consensu conventus, vide ibid.

Procurator debet esse certus cum constituitur & an debeat ex primis ad quem illum constituit, vid. gl. 1. & 4. l. 13. tit. 5. par. 3.

Procurator an & quando possit constitui ad lites futuras, vide glossam. 4. dicta. l. 13.

Procurator constitui potest per nuntium certum ad hoc deputatum & qualiter, vide ibid.

Procurator constitutus a pud acta an possit reuocari extra acta, vid. gl. 3. l. 14. tit. 5. par. 3.

Procurator ab aliquo constitutus si constat de mandato an sit necessaria cautio de rato & quod in instrumento exprimat, glossa quinta. l. 14. ibidem.

Et quid si sit in isto casu constitutus a pud acta & quid in procuratore rei an idem esse debeat, vid. ibid. in gl. 6.

Et an idem quod est in procuratore rei sit in procuratore actoris in causa reconventionis, vide ibid.

Procurator ad petendam restitutionem pro aliquo minore constitutus an debeat habere speciale mandatum & an generale sufficiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5. par. 3.

Procuratores si plures sint constituti quis eorum admittetur & quid si concurrant & per quem actum videatur quis præ occupare, vid. gl. 1. 2. 3. & 4. l. 18. tit. 5. par. 3.

Et si omnes sint constituti omnes simul litem contestauerunt omnes simul postea admittentur gl. 6. ibid.

Procurator constitutus ad certum negotium nulla ei data forma an possit & tunc alium locum ipsius substituere, vid. gl. 13. l. 19. tit. 5. par. 3.

Et quam ætatem isti habere debeant, vid. gl. 14. d. l. 19.

Procurator constitutus ad agendum etiam cum taxatiua tantum videtur constitutus ad defendendum in causa reconventionis, vid. gl. 5. l. 21. tit. 5. par. 3.

Procurator constitutus ab aliquo in rem suam videtur ei dare omnimodam licentiam experiundi nec alia est necessaria, vide glo. 5. l. 4. tit. 11. par. 3.

Procurator a tutore constitutus ad petendas res pupilli in iudicio an talis constitutio valeat sine causa, vid. gl. 2. l. 96. tit. 18. par. 3.

Procurator a tutore constitutus ad vnum actum tantum an teneat talis constitutio & quis si constituatur an ea quæ sunt voluntarie iuri solutionis, vid. gl. 3. d. l. 96.

Et an talis procurator constituatur periculo tutoris, vide ibidem in glossa quarta.

Procurator ad omnia constitutus an pro obseruantia contentorum in instrumento possit bona domini obligare, vide glo. 1. in fin. l. 97. tit. 18. par. 3.

Procurator an possit a patre constitui in filij sui emancipatione, vid. gl. 2. l. 15. tit. 18. par. 4.

Procurator an constitui possit a surdo vel muto, vide glossam. 7. l. 2. tit. 11. par. 5.

Procurator constitui potest per minorem ad ea quæ ipse obligari possit sine curatore, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.

Procurator constitutus ad petendum delictum an solutionem recipere possit & quando, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 7. titulo decimo quarto. par. 5.

Procurator constitutus ad petendum debitum tantum & non ad solutionem recipendam qualiter debeat formare libellum, vide ibidem in glossa 3.

Procurator constitutus ad adeundam hæreditatem sub conditione etiã si ipse pure illam adeat an aditio teneat, vid. gl. 4. l. 15. tit. 6. par. 6.

Procurator an & quando constitui possit ad adeundam hæreditatem, vid. gl. 6. & 8. ibid.

Procurator an possit constitui ad agnoscendam vel petendam bonorũ possessionem quæ iuris est, vid. gl. 9. d. l. 15.

Procurator quando possit constitui a minore & quid profit si aliquid legitime fiat gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 7.

PROCVRATOR CVM LIBERA ad quid eius potestas extendatur propter illud verbum cum libera, vide glo. 6. & 7. l. 19. tit. 5. par. 3. tit. 3.

Et quid si dicat quod habebit ratum omne per eum gestum, vide ibid. in glo. 8.

Et libera potestas videtur data procuratori si sit dictum quod faciat quid quid velit, vid. d. gl. 8.

Procurator cum libera an possit donare vel iactare siue dilapidare bona

domini & quid hæc clausula (cum libera) operetur, vide ibid.

Procurator omnium bonorum cum libera licet ibi non dicatur ad agendum vel defendendum potest agere & rem in iudicio deducere, vide ibidem.

Procurator cum libera an possit facere liberationem & quitationem debiti & an possit donare, vide gl. 4. l. 7. tit. 14. par. 5.

Procurator cui data fuit plena potestas si non diceretur cum libera an omnia facere possit indistincte & quid si cum libera, vide glo. 6. l. 19. tit. 5. par. 3.

PROCVRATOR GENERALIS ad negotia an ad causas constitutus esse videatur, vid. gl. 1. l. 97. tit. 18. par. 3.

Procurator generalis an teneatur appellationem prosequi si ad prosecutionem ipsius deberet a sua prouincia exire suaque negotia derelinquere & ad quid & tunc teneatur, vid. gl. 4. l. 3. tit. 23. par. 3.

Procurator generalis ad lites an debeat habere speciale mandatum ad contestandum in iudicio alias secus confessio domino non preiudicet, vide gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 3.

Procurator etiam generalis admittitur ad allegandas causas absentie, vid. gl. 6. l. 12. tit. 5. par. 3.

Et a mittatur pro iudice se excusante finito officio in illis. 50. diebus in quibus respondere debet querelantibus, vide glossam. 13. l. 12. tit. 5. par. 3.

PROCVRATOR SPECIALIS VEL HABENS speciale mandatum, & procurator sine speciali mandato non potest in arbitrium nec in arbitratorem compromittere nec poterit prorogare iurisdictionem iudicis sine speciali mandato, vid. gl. 5. l. 19. tit. 5. par. 5.

Procurator datus in causa speciali an teneatur & possit appellationem suam prosequi & quid in generali, vide glo. 7. l. 23. tit. 5. & gl. 2. l. 3. tit. 23. par. 3.

Procurator ad vendendum an debeat habere speciale mandatum ad hoc faciendum, vid. gl. 1. l. 61. tit. 18. par. 3.

PROCVRATOR MANDATVM, & procurator non potest agere contra citra vel præter mandatum sibi datum glo. 1. l. 19. tit. 1. par. 3. tit. 3.

Procurator sine mandato quando recuperet expensas in lite factas, vid. gl. 5. & 6. l. 27. tit. 5. par. 3.

Procuratoris mandatum an finiatur per diffinitiuam sententiam & quando, vid. gl. 2. l. 3. tit. 23. par. 3.

Procurator habens mandatum recipiendi solutionem an possit iuramentum in litem in iudicio aduersario dare per quod lis finiatur, vide gl. 1. l. 4. tit. 15. par. 3.

Procurator sine mandato recte litem contestatur si oppositum non fuit ille postea vero non, vid. gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 3.

PROCVRATOR IN REM SVAM & an procuratori in rem suam possit fideicommissum restitui quando est illius scilicet qui illud habere debet, vid. gl. 10. l. 14. tit. 5. par. 6.

Procuratorem constituens in rem suam videtur ei dare omnimodam licentiam experiundi nec alia est necessaria, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 3.

PROCVRATOR AD NEGOTIA extra iudicia quam ætatem habere debet, vid. gl. 14. l. 19. tit. 5. par. 3.

Procurator ad negotia vel ad iudicia cuius ætatis esse debeat, vide glo. 11. l. 1. tit. 22. par. 4.

Procurator generalis ad negotia an ad causas constitutus esse videatur, vide gl. 1. l. 97. tit. 18. par. 3.

PROCVRATOR SVSPECTVS si partit sit propter quod dominus debet respondere quibus sumptibus hæc fiant, vide glo. 2. l. 22. tit. 5. par. 3.

Procurator non redditur suspectus propter partis scilicet illum non esse legitimum procuratorem & c. gl. 2. l. 21. tit. 5. par. 3.

PROCVRATOR MINORIS & a minore procurator non potest constitui & an a filio familias vel ab episcopo vel abbate siue bona sint diuisa inter illum & capitulum siue non, vide glo. 1. 5. & 9. l. 2. tit. 5. par. 3. tit. 3.

Procurator ad petendam restitutionem pro aliquo minore constitutus an debeat habere speciale mandatum & an generale sufficiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5. par. 3.

Procurator minoris vel prodigi si maliciose rem pupilli alicui vendat vel det an contra pupillum currat in hoc præscriptio, vide glo. 4. l. 11. tit. 29. par. 3.

Procurator constitui potest per minorem ad ea quæ ipse obligare possit sine curatore, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.

Procurator an possit constitui a minore & quid profit si legitime fiat, vid. gl. 2. in. fi. l. 6. tit. 1. par. 7.

PROCVRATOR PLVRES & procuratores si plures sint constituti quis eorum admittetur & quid si concurrant & per quem actum videatur quis præ occupasse, vide glossam. 1. 2. & 3. & 4. l. 18. tit. 5. par. 3.

Procuratores plures constituti si omnes simul litem contestauerunt omnes

Index materiarum

- nes simul postea admittentur, vid. ibid. in gl. 6.
- PROCVRATOR SVBSTITVERE**, & procurator constitutus ad certum negotium nulla ei data forma an possit & tunc alium loco ipsius substituere, vid. gl. 13. l. 19. tit. 5. par. 3.
- Procurator an possit alium substituere procuratorem ante vel post litem contestationem, vid. glo. 10. l. 10. tit. 5. par. 3.
- Et quid si datus sit ad recuperandas pecunias vel aliud extra iudiciale, vid. ibidem in gl. 1.
- PROCVRATOR REVOCATVR** & an possit procurator constituendo alium dominus revocari & quod per constitutionem primi revocetur secundus, vid. gl. 1. l. 24. tit. 5. par. 3.
- Procurator si idoneus non reperitur etiam lite non contestata poterit revocari, vid. gl. 7. d. l. 24.
- Et an procuratore mutato acta remaneant firma nec sit opus ratificatione, vid. gl. 8. ibid.
- Procurator revocatus a domino pro ut moris est an teneatur procuratorem promittere de iudicato soluendo saltem nuda promissione, vid. glo. 3. l. 27. tit. 5. par. 3.
- Procurator constitutus apud acta an possit revocari extra acta glo. 3. l. 14. tit. 5. par. 3.
- PROCVRATOR APPELLAT VEL APPELLATIONEM** prosequitur, & poterit procurator appellare a sententia & appellationem prosequi etiam si in instrumento ei non fuerit data potestas appellandi, vid. gl. 7. l. 23. tit. 5. par. 3. & gl. 10. & 11. l. 2. tit. 23. par. 3.
- Et hoc debet intelligi in procuratore speciali ad certam causam nam in generali est secus quia imo tenetur, vid. ibid.
- Procurator si non appellavit an & quando dominus ad appellandum admittatur & in quibus casibus, vid. gl. 13. l. 2. tit. 23. par. 3.
- Procurator appellari non tenetur nisi quando evidenter constat de iniusticia sententia, vid. d. gl. 13. in med.
- Procurator datus in causa speciali an teneatur & possit appellationem suam prosequi & quid in generali, vid. gl. 7. l. 23. tit. 5. & gl. 2. l. 3. tit. 23. partita. 3.
- Procurator generalis an teneatur appellationem prosequi si ad prosecutionem ipsius deberet a sua provincia exire suaque negligentia derelinquere & ad quid & tunc teneatur, vide gloss. 4. l. 3. titulo. 23. partita. 3.
- Procurator ad appellationem prosequendam missus si intra terminum non compareat vel si comparuit fidem de mandato non fecit an istud sufficiat ne appellatio pro deserta habeatur, vide gloss. 1. l. 23. titulo. 23. partita. 3.
- PROCVRATOR IN CRIMINALIBVS** causis an possit interuenire saltem ubi venit imponenda poena corporis afflictiva, vid. gl. 2. l. 12. tit. 5. par. 3.
- Procurator an possit interuenire ubi poena relegationis venit imponenda, vid. gl. 3. ibid.
- Procurator interuenire potest ubi cunque civiliter agitur de crimine etiam adulterij, vide gl. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 9. par. 4. & gl. 7. per tex. ibi. l. 12. ibidem.
- PROCVRATOR CAVET VEL SATISDAT** & procurator ab aliquo constitutus si constat de mandato an sit necessaria cautio de rato & quod in instrumento exprimat, vid. gl. 5. l. 14. tit. 5. par. 3.
- Et quid si sit in isto casu constitutus apud acta & quid in procuratore rei an idem esse debeat, vid. ibid. in gl. 6.
- Et an idem quod est in procuratore rei sit in procuratore actoris in causa reconventionis, vid. ibid.
- Procurator actoris debet satisfacere si reus dicat velle illum reconuenire coram eodem iudice in futurum & quid si de praesente reconueniat illum, vid. gl. 6. l. 1. tit. 5. par. 3.
- PROCVRATOR IVRAT VEL IVRET**, & an possit procurator habens mandatum recipiendi solutionem iuramentum in litem in iudicio aduersario dare per quod lis finiat, vid. gl. 1. l. 4. tit. 11. par. 3.
- Procurator etiam si sit dominus instantiae an possit in litem iurare sine mandato speciali, vid. gl. 7. l. 5. tit. 11. par. 3.
- Procurator an iuret de calumnia & quando, vide glossam. 9. l. 23. titulo. 11. partita. 1.
- PROCVRATOR CAESARIS** quis dicatur, vide glossam. 2. l. 17. tit. 9. par. 2.
- Procurator caesaris quis dicatur & qui in eius locum successerunt, vid. gl. 1. l. 14. tit. 7. par. 6.
- PRO DERELICTO** & licet titulus iste assimiletur donationi non tamen proprio dicitur donatio facta in occupantem, vide glo. 1. l. 49. tit. 28. par. 3.
- Et sic leges loquentes de donatione insinuanda non habent locum in re habita pro derelicto, vid. d. gl. 1. d. l. 49.
- Et quando videatur quis habere animum habendi rem pro derelicto, vide ibidem.
- Pro derelicto & an titulus iste habeat locum in hereditate vacante, vide. d. gl. 1. l. 49. tit. 28. par. 3.
- Et an possit quis agere in re quem vidit desertum & sterilem propria autoritate & illum laborare, vid. d. gl. 1.
- Pro derelicto habens rem an poenitere possit & an quod iudicio fortunae committitur videatur haberi pro derelicto, vide glo. 1. l. 49. tit. 28. partita. 3.
- Pro derelicto an videatur rem desinere qui illam non defendit vel qui animalia in deserto delinquit, vid. ibid.
- PRODICALITAS** notoria an sufficiat ad hoc scilicet ut contractus prodigi non valeat ante interdictionem & quid si curatorem habet, vid. gl. 4. l. 5. tit. 11. par. 5.
- PRODIGVS** & furiosus ita restitui possunt sicuti minores aduersus suorum confessionem, vid. gl. 5. l. 1. tit. 13. par. 3.
- Prodigi & furiosi & æquiparantur pupillis & istis omnino furiosis vel mutis curatoris dandi sunt, vid. gl. 10. l. 60. tit. 18. par. 3.
- Et an contra prodigum cui est bonis interdictum currat praescriptio triginta annorum, vide gl. 2. l. 1. tit. 29. par. 3.
- Prodigus & quid si de pecunia prodigi quæ est penes tertium ipse tertius rem sibi emerit an illam faciat suam, vid. gl. 3. & 4. l. 49. tit. 5. par. 5.
- Prodigus quis dicatur, vide glossam primam. l. 5. titulo vndecimo. partita. quinta.
- Et iudex ex officio suo tenetur curatores furiosis dare, vide gl. 3. d. l. 5. tit. 11. par. 5.
- Prodigus si sine curatoris autoritate stipulet an stipulatio teneat & an sufficiat dare sibi curatorem, l. 3. & non sit interdicta bonorum administratio, vid. gl. 4. d. l. 5.
- Et an detur restitutio in integrum prodigo vel eius curatoris ad alienata ante interdictionem, vid. d. gl. 4.
- Prodigus si contractum iuret an obligetur per iuramentum, vide ibid. in gloss. 5.
- Prodigus æquiparatur pupillo & furioso & gaudet beneficio minorum, vid. gl. 6. d. l. 5.
- Prodigus contrahere & stipulare potest faciendo conditionem suam meliorem, vid. d. gl. 6.
- Prodigus cui sunt bona interdicta testamentum facere non potest neque ad pias causas & quid si ante interdictionem testetur, vid. gl. 7. l. 13. tit. 1. par. 6.
- Et quid si interdictione facta a lege an tunc testamentum antea factum teneat, vid. ibid. in gl. 8.
- Et an prodigis possint parentes exemplariter substituere, vide glo. 3. cum alijs ibi. l. 11. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
- Prodigus si sit vnus heredum qui diuisionem hereditatis petit an cum eo talis diuisio fieri debeat, vid. gl. 1. l. 2. tit. 15. par. 6.
- Et an pater possit filio prodigo priuare ne habeat administrationem, vid. gl. 1. in fi. l. 3. tit. 16. par. 6.
- Prodigus non potest esse tutor alicuius minoris, vide gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
- Prodigus si curatorem non petat an sibi per iudicem dari possit, vid. gl. 7. in fi. l. 12. tit. 16. par. 6. & gl. 1. l. 13. ibid.
- PRODITIO**, & proditorem committit transfuga & vassalli vel alij illum sequentes, vid. gl. 1. l. 13. per tex. ibi. tit. 25. par. 4.
- Proditio & reuelanti proditorem praemium debetur, vid. gl. 2. l. 14. titulo. 7. par. 6.
- Proditio non est sed proditioni proximum dare arma seu victualia hostibus fidei, vide gl. 5. l. 22. tit. 5. par. 5.
- Proditio est crimen sceleratissimum & inter omnia crimina excellit, vid. gl. 1. in proemio tit. 2. par. 7.
- Proditio comparatur lepra & quare, vide gl. 3. 4. & 5. in proemio tit. 2. partita. 7.
- Proditio committitur contra regem non contra alios dominos recognoscens superiorem, vid. gl. 1. l. 1. tit. 2. par. 7.
- Proditio quando dicitur & ex quibus delictis inducatur & quando, vid. gl. 23. cum alijs ibi. d. l. 1. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
- Proditio an committatur ex eo scilicet quod aliquis occidit magistratum populi, vid. gl. 13.
- Et quando proditio patris noceat filijs vel nepotibus & qualiter & in quibus & alia in hoc, vid. gl. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
- Proditio an per mulierem committi possit & an tunc eius filij veniant puniendi, vid. gl. 5. in princ. & gl. 6. d. l. 2.
- Proditio si iam a proditore sit commissa an ipse possit res suas alienare vel non, vid. gl. 2. & 3. l. 4. per illum tex. tit. 2. par. 8.
- PRODITOR**, & proditores sunt infames & an hæc infamia extendatur ad descendentes & ad fratres, vid. gl. 3. l. 6. tit. 13. par. 2.
- Proditores debent mori crudeli morte nec iudex in danda ista morte habeat arbitrium dandi bonam mortem, vid. gl. 5. d. l. 6.
- Proditor dicitur ille qui deserit custodiam castrorum, vide glo. 11. l. 1. titulo. 18. partita. 2.
- Proditor dicitur ille qui vnū monstrat publice aliud gerit in animo, vid. gl. tertiam.

Septem Partitarum.

tertiam. l. i. titu. 19. part. 2.
Proditor alienus esse debet à facie dominorum & principum nec intrare poterit Regis curiam. vide gl. 6. l. 4. tit. 24. par. 3.
Et qualiter fieri debeat quando princeps a leuofiam remittit & an istud motu proprio facere possit. vide. d. gl. 6.
Proditor dicitur quis multipliciter large verbum istud sumendo & quid si strictè sumatur. vide gl. 1. in proemio tituli. 2. part. 7.
Proditor est alienus a facie dominorum & principum nec potest stare in curia principis. vide gl. 7. ibidem. & gl. 1. l. 1. tit. 5. par. 7.
Et vbiunque sunt arma proditoris debent destrui. vide. d. gl. 7. in. d. proemio. tit. 2. par. 7.
Proditor an dicatur ille qui crimen aliquod contra suum dominum recognoscentem superiorem fecit. gl. 1. l. 1. tit. 2. par. 7.
Et quæ sint signa & mores proditoris. vide glo. 3. ibidem.
Proditor Regis censetur proditor Dei. vide glossam secundam. legis primæ. titu. 2. part. 7.
Proditor dicitur quis multis modis & ex quibus delictis. vide glof. 23. d. l. 1. tit. 2. par. 7. cum alijs ibi.
Proditor an dicatur ille qui occidit magistratus populi vel iudices. glo. 13. ibidem per illum text.
Proditoris pœna quæ sit, & quando bona debeant confiscari & qualia non. vide gl. 1. 2. 3. & 5. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 2. part. 7.
Et an mulier contrahens matrimonium cum proditore scienter amittat dotem. vide gl. 3. d. l. 2. tit. 2. par. 7.
Proditor qui res alienauit quia crimen prodicionis committere intendebat autunc alienatio teneat. vide gl. 4. ibidem.
Et quando filij vel nepotes veniant ex patris prodicione puniendi & quæ non & alia in hoc. vide per gl. 5. d. l. 2. per tex. ibi. & gl. 10. ibidem.
Proditor si bona sua alienauit titulo lucratiuo vel oneroso vel alio an alienatio teneat & quando veniat reuocanda & ex quibus & quæ pretium emptori restitui debeat. vide gl. 1. & 4. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
Proditor committens prodicionis crimen an remaneat dominus rerum suarum donec sibi auferantur bona per sententiam & infinita in hoc. vide glo. 2. & 3. ibidem.
Proditor si detegat prodicionem pœnam non meretur. vide glof. 2. & 3. l. 5. per illum tex. tit. 2. part. 7.
Et qualiter puniatur nobilis qui proditorie aliquem occidit. vide glo. 1. in fi. l. 15. titu. 8. part. 7.
Proditor an dicatur diffidatus qui nihil diffidatori respondendo illum aggressit. vide gl. 2. l. 1. tit. 11. part. 7.
PRODITORIE occidens an gaudeat immunitate ecclesiæ si ibidem confugerit. vide gl. 8. l. 4. tit. 11. part. 1.
Proditorie aliquem occidens vel percutiens an ad appellandum debeat admitti. vide gl. 6. l. 16. tit. 23. par. 3.
PRODVCENS instrumentum falsum qualiter puniatur, & quid si non constet plene de falsitate. vide gl. 2. l. 28. tit. 1. par. 7.
PROPHETIA aliquando est de rebus præteritis. vide glossam. 3. in proemio partitarum.
PROFECTITIA dos quæ sit. vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 2. tit. 41. in par. 4. & vide supra in verb. DOS.
Profectitia bona an dicantur quæ sita per filium cum pecunia patris sui. vide gl. 2. l. 5. tit. 17. par. 4.
Profectitia bona dicuntur omnia bona quæ habet filius occasione seu eõ templatone patris. gl. 3. l. 9. tit. 5. part. 6.
Et quid de lucrifer filium quæ sitis ex pecunia sui patris. vide glof. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.
PROFESSIO facta non dicitur si solummodo promittatur obedientia nisi alia simul promittitur. vide gl. 1. col. 2. in fi. l. 1. tit. 7. par. 1.
Professio in qua quis retinet sibi aliqua bona non valet etiam si acceptetur per professionem recipientibus & bona illa non habebit. glo. 2. l. 2. titu. 7. par. 1.
Professio potest tolli ex causa per Papam quia non est sacramentum ecclesiæ. vide gl. 3. l. 2. tit. 7. par. 1.
Professio debet fieri per scripturam & quare. vide glossam quintam. per tex. ibi. dict. 1. 2.
Professio non est de necessitate quod fiat in monasterio quia vbiunque fieri potest. vide gl. 7. d. l. 2. tit. 7. par. 1.
Professio ad hoc vt teneat quid fieri debeat. vide ibidem in glossa septima supradiet.
Professio tacite facta debet fieri expressè de mandato superioris. vide ibidem.
Professio an possit fieri per procuratorem. vide ibidem in fine dictam gloss. septimam.
Professio minoris quatuordecim annorum quantumque habeat vsu rationis & sit doli capax non valet. vide gl. 3. l. 4. tit. 7. par. 1.
Professio tacita quando dicatur & ex quibus. vide glossam tertiam. l. 7. titu. 7. par. 1.
Professio tacita non dirimit matrimonium sed tantum expressa. vide gl.

l. 8. tit. 7. par. 1.
Professio per monachum facta non seruata forma per ipsos monachos introducta an valeat. vide gl. 5. l. 88. tit. 18. par. 3.
Professio serui si sit omissa an si dominus illum postea manumittat talis manumissio teneat. vide gl. 5. 6. & 7. l. 6. tit. 7. part. 5.
PROFESSVS potest in abbatem eligi secus si non sit professus quia tunc solummodo postulari poterit. vide gl. 2. & 3. l. 23. tit. 5. par. 1.
Professus ante ætatem legitimam potest illud postea ratum habere & valet quod ante ætatem gessit. vide gl. 3. l. 4. tit. 7. par. 1.
PROOEMIUM in priuilegijs seu in alijs instrumentis an sit de substantia. vide gl. 3. l. 2. tit. 18. par. 3.
PROHIBENS aliquem testari qua pœna puniatur. vide glof. 1. l. 26. per tex. ibi. tit. 1. par. 6. & gl. 1. l. 29. ibidem.
Et quid si talis prohibitio facta sit in damnum alicuius tertij quem testator instituere volebat an tali læso succurratur. vide glossam quintam. l. 27. tit. 1. par. 6.
Et quid si talis prohibens sit dominus serui instituti vel sit alius tertius an illud noceat instituto. vide gl. 1. l. 28. tit. 1. part. 6.
PROHIBITIO fieri non debeat ne liceat omnibus frumentum per regnum portare. vide gl. magnam in med. l. 15. tit. 1. part. 1.
Prohiberi potest asportatio frumenti extra locum vbi colligitur quæ necessarium est pro ciuibus illius loci. vide. d. gl. mag. in fi. col.
Prohibitio papæ irritat electionem postea factam contra ipsam. vide gl. fin. l. 23. tit. 5. par. 1.
Prohibita alienatione rerum an videatur ex eo facta in illum maioria. vide glo. 18. col. 2. in medio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Prohibitio dominorum ne in terris suis piscetur seu venetur an valeat. vide glo. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.
Prohiberi an possit per Regem transitus per viam publicam & quando. vide gl. 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
Prohibitio vt aliqui non contrahant matrimoniũ fieri potest a presbytero parrochiali cognito impedimento. vide gl. 8. l. 1. tit. 3. par. 4.
Prohiberi vtum possint matrimonia fieri per adiectionem pœnarum principis quam ex causa facit. vide gl. 5. l. 1. tit. 5. part. 4.
Prohibitio vt quis adoptione durante matrimoniũ contrahere non possit est de iure ciuili valet tamen quia est de iure canonico approbata. vide glo. 2. l. 7. tit. 7. par. 4.
Prohibitio regis ne aliquis eius subditus ad aliud regnum se trāsferat ex causa tenet. vide gl. 2. l. 13. tit. 25. par. 4.
Prohibitio alienationis facta simpliciter an alienatio necessaria prohibita videatur. vide gl. 1. in prin. l. 10. tit. 26. par. 4.
Prohibitio venditionis castri extra familiam an extra familiam castrum vendi possit quando illi requisiti emere noluerunt. vide dictam glossam primam. col. 1. q. 6.
Prohibitio alienationis rei maioris sub pœna vni vocato facta an censetur facta in alijs vocatis sequentibus. vide. d. gl. 1. col. 3. q. 27.
Prohibitio permutationis rei maioris cū rebus ecclesiæ a conditore maioris facta an valeat. vide ibid. q. 28. in. d. gl. 1.
Prohibitio alienationis rerum maioris an faciat idem dici posse in p̄gnoratione. vide ibidem. q. 31.
Prohibitio alienationis rerum maioris vel ipsius maioris non durat in vltimo possessore ipsius & ideo bene licet ei alienare quomodo velit. vide gl. 1. col. 4. q. 42. l. 10. tit. 26. par. 4.
Prohibitio alienationis rerum maioris a conditore ipsius facta an in successoribus eius tantum locum habeat non vero in ipso maioriam faciente & an ipse alienare possit. vide ibidem in. q. 47.
Prohibitio alienationis an excludat præscriptionem vel vsucapionem. vide gl. 3. col. 3. q. 4. l. 10. tit. 26. part. 4.
Prohibitio expressa fortioris potentis est quam tacita. vide dictam glo. 3. col. 6. in medio.
Prohibitio noua si adiciatur prohibitioni veteri debet illam ampliare. vide. d. col. 6. post medium.
Prohibitio & si aliquis factum fieri non prohibet cum prohibere possit consentire videtur. vide gl. 1. per tex. ibi. l. 6. tit. 1. par. 5.
Et idem est dicendum in literis ab aliquo receptis quia si statim illis non contradicat videtur eis consentire. vide gl. 2. ibidem.
Prohibitio vt iudices durante officio in loco illo in quo ius dicunt non emant aliquid qualiter intelligenda sit. vide glossam secundam. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Prohibitio facta principali an extendatur ad domesticos & familiares. vide glo. 6. l. 5. tit. 5. par. 5.
An iuri prohibitio quis renuntiare possit. vide glossam. 8. ad fin. l. 5. tit. quinto. par. 5.
Prohibitio simplicium an comprehendat mixtum & quando non. vide glo. 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Prohibitio de non alienando facta emptor an transeat ad hæredes eius si de eis nihil sit dictum. vide gl. 1. l. 43. tit. 5. par. 5.
Prohibitio de non alienando facta hæredibus an extendatur ad cunctos hæredes

Index materiaram

- hære de vel intelligatur tantum de primis. vide. d. gl. 1. d. l. 43.
- Prohibitio** de non alienando facta filiis an & quando extendatur ad nepotes. vide ibidem.
- Et an prohibita venditione videatur prohibita donatio vel permutatio & quando sic. vide ibidem in glo. 2.
- Prohibitio** vnius contractus non extendit se ad alium contractum alterius rationis & speciei. vide. d. gl. 2. in fine.
- Prohibitio** ne quis alienet rem an se extendat & locum habeat si re alienare tentet vel incipiat si prohibitus. vide glossam tertiam. dicta. l. 43. titu. 5. par. 5.
- Prohibitio** de non alienando an faciat vt quis verus rei dominus non dicatur. vide. d. gl. 3.
- Et qualiter fiat prohibitio ne res alienetur ita vt in emptorem propter pactum non transeat rei dominium. vide gl. 4. & 5. ibidem.
- Prohibitio** alienationis a patre facta cum facit maioriam de tertio bonorum an impediatur dñij translatione per talem prohibitionem. vide ibidem.
- Prohibitio** alienationis facta sine causa qñ valeat vel non & quando causa habeatur pro expressa. vide gl. 2. & 3. l. 4. tit. 5. part. 5.
- Prohibitio** ne vassalli alienent sine causæ expressione valet & quare. vide. d. gl. 2. in fine.
- Prohibitio** alienationis si sit facta pluribus quibus a testatore res fuit relicta an testator eo ipso videatur fideicommissum vicissim relinquere si contingat alter eorum sine consensu alterius alienare. vide gloss. 3. l. 4. 4. suprad. tit. 5. par. 5.
- Prohibitio** quando fit favore personæ prohibita tunc requiritur expressio causæ secus si fiat respectu certæ personæ. vide. d. gl. 3.
- Prohibitio** alienationis cum causa facta qualis esse debeat illa causa, & an qualiscunque sufficiat. vide gl. 9. ibidem.
- Prohibitio** alienationis facta sine alicuius voluntate an duret illo mortuo qui consentire debuerat. vide gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
- Prohibitio** de equis non extrahendis extra regnum est multum antiqua. vide gl. 17. l. 5. tit. 7. par. 5.
- Prohibitio** testatoris ne bona sint tacite hypothecata pro legatis ab eo relictis an valeat. vide gl. 3. l. 26. tit. 13. par. 5.
- Prohibitio** expressa an requiratur ultra litis contestationem ne solutio adiecta facta valeat. vide gl. 6. l. 5. tit. 14. par. 5.
- Prohibitio** facta alicui ne testetur si sit in alterius damnum an hic succurratur lex. vide gl. 5. l. 27. tit. 1. in part. 6.
- Prohibitio** testatoris hæredi in re certa facta ne amplius caperet de bonis suis cuius effectus sit si non sit huic datus cohæres vniuersalis. vide glo. 3. l. 14. tit. 3. par. 6.
- Prohibitiones** & vincula apposita in prima substitutione maioriam an censentur repetita in secunda. vide gl. 4. in fi. l. 3. tit. 5. part. 6.
- Prohibitio** venditionis an comprehendat omnem speciem alienationis. vide gl. 1. l. tit. 6. par. 6.
- Prohibitio** testatoris ne leges in suo testamento locum habeant an habeat vi in clausula codicillaris. vide gl. 2. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Prohibitio** testatoris qualis esse debeat vt per eam hæres impediatur falcidiam detrahere. vide gl. 3. in prin. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Prohibitio** testatoris de non alienando res maioriam an extendatur ad filios etiam quando legitima portio eis relicta non fuit vel ex causa dotis filiarum. vide gl. 4. col. 4. & 5. q. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Prohibitio** alienationis in ecclesiam vel pium locum a testatore facta an valeat. vide gl. 4. col. 4. ad fin. q. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.
- Prohibitio** alienationis si fiat primo vocato ad maioriam an ad ceteros succedentes in ea extendatur. vide gl. 5. d. l. 6.
- Prohibitio** patris in favorem si sit facta ne teneatur rem cum fratribus communicare quando valeat vel non. vide gl. 7. l. 3. tit. 15. part. 6.
- PROHIBITVS** postulare siue a lege vel statuto vel a iudice pro cognatione postulare non impeditur. vide gl. 2. l. 5. tit. 6. par. 3.
- Prohibitus** postulare si postulet iudice forte ignorante an teneat processum. vide glo. 4. d. l. 5.
- Prohibitus** coram vno iudice aduocare non videtur prohibitus coram alio vel coram eius successore & quare. vide gl. 1. l. 7. tit. 6. part. 3.
- Prohibitus** vendere extra familiam si requisiti illi de familia emere noluerint an extra familiam vendere possit. vide glossam primam. col. 1. quæst. 6. l. 10. tit. 6. part. 4.
- Prohibitus** alienare rem maioriam si illam in sequentem in gradu alienauerit an in pœnam incidat. vide. d. gl. 1. col. 2. q. 12.
- Et quid si alienatio rei prohibita fuit nulla quia caruit solemnitatibus requisitis an tunc alienans in pœnam incidat. vide ibidem in. q. 13.
- Prohibitus** alienare bona maioriam an videatur prohibitus pignori. vide ibidem in col. 4. q. 31.
- Prohibitus** alienare an possit permutare rem prohibitam vel illam vendere vt requirat aliam meliorem. vide ibidem col. 4. q. 32.
- Prohibitus** permutare an videatur prohibitus alienare vel rem diminueret. vide gl. 1. col. 4. q. 34. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Prohibitus** alienare an videatur prohibitus alienare vel permutare. vide glo. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.
- Prohibitus** alienare per hoc omnes species alienationis comprehenduntur. vide gl. 3. d. l. 43.
- Prohibitus** alienare per pactum debet facere & curare ne alienentur res ex dispositione legali. vide ibidem.
- Prohibitus** alienare an incidat in pœnam si tantum alienare tentet vel incipiat. vide ibidem.
- Prohibitus** rem alienare an verus dominus dicatur an res pleno iure sua esse dicatur. vide ibidem.
- Prohibitus** alienare per pactum ita vt in eum non transeat rei prohibitus dominium quis dicatur & quibus verbis fiat talis prohibitio. vide ibidem glo. 4.
- Prohibitus** alienare maioriam in eum factam per patrem de tertio bonorum an per talem prohibitionem impediatur domini translatio. vide d. gl. 5. d. l. 43. tit. 5. par. 5.
- Prohibitus** alienare sine expressione causæ quando talis prohibitio valeat vel non & quando talis causa habeatur pro expressa. vide glo. 2. l. 44. tit. 5. par. 5. & ibi gl. 3.
- Prohibitus** alienare vassallos sine adiectione causæ an talis prohibitio valeat & quare. vide. d. gl. 2. in fine.
- Prohibitus** alienare si alienet quando alienatio valeat. vide gloss. 4. d. l. 44. titu. 5. par. 5.
- Et qualis debeat esse causa ad hoc vt prohibitio valeat. vide glossam notam ibidem.
- Prohibitus** alienare sine alicuius voluntate an prohibitio duret illo iam mortuo. vide glo. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
- Prohibitus** alienare si locat ad longum tempus an incidat in pœnam prohibitionis. vide gl. 7. l. 19. tit. 8. par. 5.
- Prohibitus** testare potest prohibentem ex hæredare & est iusta causa ex hæredationis. vide gl. 2. l. 26. tit. 1. par. 6.
- Et de pœna iustis prohibentis aliquem testare. vide gloss. l. 26. & l. 29. per tex. ibi. tit. 1. part. 6.
- Prohibitus** si sit hæres in re certa ne amplius de bonis testatoris caperet ad alia bona admittatur alio non dato cohæredare. vide glossam. 3. l. 14. titu. 3. par. 6.
- Prohibitus** testare prohibetur etiam legata relinquere. vide gloss. 3. l. prima. titu. 9. par. 6.
- Prohibitus** accusare an ad denuntiandum admittatur. vide gloss. secundam. l. 5. tit. 1. par. 7.
- P R O L E S** proprietas non dicitur nisi sit ex nuptijs nata. vide glo. 3. l. 3. titu. 2. par. 4.
- Proles** nata postea quam coniuges perpetuū votum continentiam emiserunt an sit legitima. vide glossam. 13. l. 7. titu. 2. part. 4. & glo. fin. l. 4. titu. 6. part. 1.
- Proles** nata ex illis qui clandestine contraxerunt matrimonium est legitima qñ ipsi fatentur matrimonium præcessisse licet adhuc publicatio siue proclamata facta non fuerit. vide gl. 3. l. 2. tit. 3. par. 4.
- P R O M I S S I O** sine causa an valeat. vide glossam quartam. in med. l. 7. titu. 13. par. 3.
- Promissio** dotis intra annum aqua die annus iste incipiat incurrere. vide gl. 7. l. 1. & gl. 2. l. 1. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
- Promissio** dandi impletur quando promittens moritur & eius hæres daretur. vide gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
- Promissio** nuda an inducat obligationem ex l. ordinamenti. vide gl. 3. l. 1. titu. 11. par. 5.
- Promissio** quando vincitur propter impersonalitem quãdo vero non. vide gl. 7. l. 3. tit. 11. part. 5.
- Promissio** an teneat quando factum alicui fuit promissum simpliciter, & quid videtur esse promissum. vide gl. 1. l. 11. tit. 11. par. 5.
- Promissio** facta alicui an firmetur iuramento & ad quid teneatur promittens. vide ibidem in fine.
- Et quid de promittente dare librum scriptum manu alterius an tunc valeat stipulatio & ad quid teneatur. vide ibidem.
- Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret ille tamẽ facere noluit an liberetur a pœna vel interesse. vide gl. 2. ibidem.
- Promissio** in diem que dicitur & an ex tali promissione in diem statim oriatur civilis & naturalis obligatio licet effectus exactionis suspendatur in diem scilicet mortis vel aliam. vide gl. 2. l. 12. tit. 11. part. 5.
- Promissio** sub conditione quæ sit & an transmittatur ad hæredes si promittens moriatur antequam existat. vide gl. 5. ibidem.
- Et quid si conditio existat tempore quo non est persona verè vel fictè in quo obligatio fundetur. vide. d. gl. 5.
- Et quid si fiat traditio ante euentum conditionis ex contractu conditionali an transeat dñium & vsucapiendi conditio. vide ibidem in. d. gl. 5.
- Promissio** facta sine adiectione diei præsentis die debetur. vide glo. 1. l. 13. tit. 11. part. 5.
- Promissio** de soluendo facta in quolibet anno vel in omnibus annis qualiter debeat intelligi. vide gl. 2. l. 15. ibidem.

Septem Partitarum.

- Promissio fructuum nasciturorum vel partus ancillæ an valeat. vide gl. 2. cum alijs ibi. l. 20. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Et quis tunc debeat colligere fructus cum nascentur an creditor vel debitor & cuius expensis. vide d. gl. 2.
- Et an possit fructus inmaturos dare vel partus ancillæ vel animalium statim quod nascuntur. vide gl. 3. l. 20. tit. 11. par. 5.
- Et quid si illo primo anno fructus non nascantur an promissor liberetur, & quando de fructibus alterius anni soluere teneatur. vide gloss. quartam. ibidem.
- Promissio ab aliquo facta de aliquo seruo quem dixit nominari titius qualiter valeat si promittens duos seruos eiusdem nominis haberet. vide glo. 23. l. 23. tit. 11. par. 5.
- Promissio de soluendo in certa villa si sint duæ eiusdem nominis vbi debeat solui promissum. vide gl. 2. l. 25. ibidem.
- Promissio an vitietur ex diueritate responsionis ad interrogationem, & quid hodie de iure regni. vide glo. 5. l. 26. ibidem.
- Promissio facta ab aliquo in plura quam recepit an illud videatur promittere nomine vsurarum. vide gl. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.
- Promissio facta sub pœna an promissio prima per stipulationem pœnalis nouetur. vide gl. 1. l. 34. tit. 11. par. 5.
- Et quando vtrunque peti possit. vide ibidem in glossa. 2. & glossas. l. 35. ibidem.
- Et ad quid videatur adiecta pœna in dubio. vide ibidem.
- Et an in stipulationibus iudicialibus vel cõuentionalibus difficultas impediat moram & pœnæ commissiõnem siue in obligatione speciei siue generis vel quantitatis. vide per gl. 4. l. 37. per illum tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Promissio inuitis licet fiat cum pœna tunc promittens licet illud nõ faciat in pœnam non incidit. vide glo. l. 38. ibidem.
- Promissio facta meretrici ob meretricium an ab ea exigi possit. vide gl. secundam. d. l. 38.
- Promissio pœna in matrimonijs contrahendis an teneat siue a coniunctis vel extraneis fiat. vide gl. 1. l. 39. & gl. 3. ibi. tit. 11. par. 5.
- Promissio absidis de non recedendo a certo loco an teneat etsi videatur suam arcere libertatem. vide gl. 8. l. 3. tit. 13. par. 5.
- Promissio a patre filio benemerito facta an valeat. vide glossam. 2. l. 24. titulo. 13. par. 5.
- PROMISSOR** vide infra in verbo, **PROMITTENS**.
- PROMISSVM** si recipiatur ab aliquo & tunc pœnam & interesse non petierit an illud postea petere possit. vide gl. 6. l. 13. tit. 11. par. 5.
- Et quid si cum recepit promissum protestatus fuit quod non remittebat damna & interesse. vide ibidem.
- Promissum vel pœna quod peti debeat quando vtrunque est in obligatione & promissum non impletur. vide gl. 1. l. 34. tit. 11. par. 5.
- Promissum & quando vtrunque peti possit tam pœna quã promissum. vide ibidem in gl. 2. & glo. l. 35. ibidem.
- Promissum de presentando aliquem in iudicio ad certam diem sub certa pœna si non adimpleatur per promittentem an ad solutionem pœnæ teneatur. vide glo. l. 36. tit. 11. par. 5.
- Et quid si post duos vel quinque dies illum presentauerit. vide ibidem.
- Promissum propter delictum faciendum dari non debet. vide glossas. l. 38. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Promissum meretrici factum ob meretricium an ab ea exigi possit. vide glo. 2. d. l. 38.
- Promissum an videatur impleri per compensationem debiti quãdo sub iuramento quis soluere promissit. vide gl. 1. l. 20. tit. 14. par. 5.
- Promissum ob causam turpem an valeat vel an peti possit siue ad sit turpitudine ex parte dantis siue ex parte recipientis. vide glossam primam. l. 47. tit. 14. par. 5.
- Et quid si daret ob turpem causam de præterito. vide ibidem in glossa secunda.
- Promissum meretrici libidinis causa an ab ea possit peti. vide glossam. 4. l. 53. tit. 14. par. 5.
- PROMITTENS** facere aliquid opus seu edificium per se ipsum illud facere debet & quando non. vide gl. 1. l. 16. tit. 18. par. 3.
- Promittens sub pœna non facere controuersiam super aliqua re alicui si facit etiam extraius pœnam incurrit. vide glossam nonam. legis. 56. titulo. 18. par. 3.
- Promittens scribere librum sua manu an per alium illud facere possit, & quando. vide gl. 2. l. 75. tit. 18. par. 3.
- Promittens scribere librum alicui statim an prius debeat scribere alium librum si primo illud promissit. vide ibidem gl. 3.
- Promittens filiam suam in matrimonium alicui dare sub pœna an liberetur faciendõ quod in se est, & an a præstatione arrharum. vide gloss. 3. l. 84. tit. 18. in par. 3.
- Promittens aliquid facere an liberetur præstando interesse si cõtra eum lata sit sententia. vide gl. 1. l. 5. tit. 27. par. 3.
- Promittens aliquid facere intra quantum tempus facere tenebitur. vide glossam. 4. ibidem.
- Promittens quod cum ease desponsabit an ista dicantur sponsalia de futuro. vide glo. 1. l. 1. tit. 1. par. 4.
- Promittens per stipulationem cum aliquo contrahere ad quid poterit ex tali promissione teneri si non contrahat. vide gl. 2. l. 1. tit. 1. par. 4.
- Promittens per verba de futuro cum duobus matrimonium contrahere si postea vnam ex illis carnaliter cognouerit illa sponsalia transcurrunt in matrimonium de presenti quod limitatur duobus modis. vide gl. 6. l. 9. tit. 1. par. 4.
- Promittens dotem soluere intra annum a quo tempore annus debeat incipere computari. vide gl. 5. l. 1. & gl. 2. l. 12. tit. 11. par. 4.
- Promittens mutare si non mutet an in pœnam incidat & an possit cõpelli. vide gl. 1. in proœmio tit. 1. par. 5.
- Promittens dare aliquid quando voluerit illo mortuo debet adimpleri sic promissum. vide gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
- Promittens aliquid facere stipulatione mediante an sibi liceat pœnitere si ex parte sua iam adimpleuit quod promissit & quando. vide per glo. 1. l. 3. tit. 6. par. 5.
- Promittens aliquando non promitteret si sciret alterum acceptaturum. vide glo. 5. in fine. l. 1. tit. 11. par. 5.
- Promittens factum alienum simpliciter vel dare librum scriptum manu alterius an promissio teneat & quid promittere videatur. vide glo. 1. l. 11. tit. 11. par. 5.
- Promittens factum alienum cum iuramento ad quid teneatur. vide ibidem.
- Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret & ille facere noluit an liberetur a pœna vel interesse. vide gl. 2. ibidem.
- Promittens in diem dare an statim obligetur ciuilitè & naturaliter licet effectus exactionis suspendatur. vide gl. 2. l. 12. tit. 11. par. 5.
- Promittens sub conditione si ante moriatur an transmittat ad heredem. vide de hoc gl. 5. d. l. 12. tit. 11. par. 5.
- Promittens soluere in certo loco si nolit illuc ire a quo iudice compellitur soluere. vide gl. 4. l. 13. ibidem.
- Promittens si non habet domiciliũ in loco illo vbi soluere promissit an tunc inspiciat quo ad solutionem locus vbi facta fuit promissio. vide ibidem.
- Et quid si reus promissit soluere hispali & non soluit an eius si de iusser possit conueniri in loco domiciliij rei principalis. vide ibidem.
- Et si a promittente non fiat petita damna tempore quo debitum soluit an postea peti possint. vide gl. 6. d. l. 13. per tex. ibi.
- Et quid si recipiens promissum protestetur quod remaneat salua petitiõ damnorum. vide ibidem.
- Promittens soluere quolibet anno vel in omnibus annis quando soluere tenebitur. vide gl. 2. l. 1. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
- Et an tunc annus incipiata die promissionis. vide glossam tertiam. ibidem.
- Promittens soluere pretium fundi empti intra annum an tunc computetur annus a die traditionis fundi. vide ibidem.
- Promittens dare centum alicui in omnibus annis vel quolibet anno an in quolibet anno dare videatur promittere vel semel in vita. vide glo. 4. l. 15. tit. 11. par. 5.
- Et an quando semel debetur possit simul peti vel minuatim. vide dictam glossam quartam.
- Promittens soluere sub pœna an post moram teneatur & qualiter constituat in mora & an sit necessaria litis contestatio. vide glossam septimam. d. l. 15.
- Promittens dare sub conditione aliquid & ad certam diem an impleta conditione dies expectari debeat. vide glossam. 1. l. 17. tit. 11. par. 5. per textum. ibi.
- Promittens aliquid sub impossibili conditione an adimplere teneatur, & contractus valeat. vide gl. 2. d. l. 17. per text. ibi.
- Promittens sub conditione quæ omnino exitura est pure videtur promittere. vide gl. 3. ibidem.
- Promittens soluere aliquid in genere vel in quantitate vel in genere quã species est in solutione an a promissione liberetur re perempta. vide gl. 1. l. 18. tit. 11. par. 5.
- Promissor an constituatur in mora si in stipulatione sit dies expressa. vide glo. 2. d. l. 18.
- Promittens soluere ad certum diem si non soluerit, & postea res pereat an & quando ad æstimationem teneatur. vide glossam tertiam. cum alijs ibidem.
- Promittens soluere partus ancillæ vel fructus nascituros an promissionem adimplere teneatur. vide gl. 2. & 3. l. 20. tit. 11. par. 5.
- Et an creditor vel debitor tunc fructus colligere debeat & cuius expensis. vide d. gl. 2.
- Promittens fructus nascituros vel partus seruæ vel animalium quando dare teneatur & an statim quod seruulus vel agniculus nascitur dare possit, & quod tempus seruulus a matre lactari debeat. vide glossam. 3. l. 20. tit. 11. par. 5.
- Promissor iniurum est quod sit procurator creditoris. vide ibidem.

Index materiarum

- Promittens fructus fundi vel partus feruæ vel animaliam an liberetur si in illo anno non nascantur & quando non.** vide gl. 4. d. l. 20.
- Promittens dare vnum ex seruis suis nominando illum si ambo sint eiusdem nominis cuius sit tunc electio.** vide glossas. l. 23. per textum ibi. tit. 2. par. 5.
- Promittens dare vnam rem de duobus si vna pereat non sui culpa an ipse liberetur præstando interesse pro ea.** vide gl. 3. d. l. 23.
- Promittens solvere in aliqua villa si sint duæ eiusdem nominis vbi solvere teneatur.** vide glo. l. 25. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
- Promittens dare si ei non commode respondeatur an vitietur promissio ex diuersitate responsionis, & quid hodie de iure regni.** vide glof. 5. l. 26. tit. 11. par. 5.
- Promittens dare per iuramentum si ad per vim fuerit compulsus vel si datio sit illicita an teneatur adimplere propter iuramentum.** vide gl. 4. l. 28. tit. 11. par. 5.
- Promittens dare plusquam recepit an nomine vsurarum promississe videatur.** vide glo. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.
- Et an quando pecunia vel aliud mutuatur possit aliquid plus nomine interesse peti & quando.** vide. d. gl. 2.
- Promittens aliquid sub pœna an per talem stipulationem poenalem pœna obligatio videatur nouata.** vide gl. 1. l. 34. ibidem.
- Et quando vtrunque peti possit.** vide ibid. & gl. 1. 35. ibidem.
- Et ad quid videatur adiecta pœna in dubio.** vide ibidem.
- Promittens ad certam diem dare vel facere siue ex causa lucrativa siue ex causa onerosa si promissum non impleatur ad quid teneatur.** vide gloss. l. 35. tit. 11. par. 5.
- Promittens si ante litis contestationem velit implere promissum an soluendis damnis excusetur etiam si multum tempus transierit ante litis contestationem.** vide gl. 8. d. l. 35. tit. 11. par. 5.
- Et an promittens possit moram purgare ante litis contestationem etiam non soluto interesse.** vide gl. 9. d. l. 35.
- Promittens aliquid presentare in iudicio sub pœna ad certam diem si nõ faciat an ad pœnam teneatur, & quid si post tres vel quinquæ dies presentet an a pœna liberetur.** vide gl. 1. 39. tit. 11. par. 5.
- Promittens aliquid in iudicio ad diem littere si non faciat an admittatur volens purgare moram si actoris sit factum deterius.** vide gl. 4. l. 36. ibidem. tit. 11. par. 5.
- Promittentes aliquid factum alterius an si non fiat ipsi promittentes habeant interesse beneficium dissolutionis.** vide gl. 2. l. 40. tit. 14. par. 5.
- Promittens solvere cum iuramento si compelet debitum an promissum adimplere videatur.** vide gl. 1. l. 20. tit. 14. par. 5.
- Promittens siue in iudicio vel extra sub pœna aliquid facere an propter impedimentum siue difficultatem superuenientem excusetur a pœna & moræ commissione.** vide gl. 4. l. 37. per text. ibi. tit. 11. par. 5.
- Et an idem sit siue in obligatione sit datio speciei generis vel quantitatis.** vide ibidem.
- Promittens sub pœna aliquid mali facere promissum adimplere non teneatur neque propter hoc incidet in pœnam.** vide glossas. l. 38. tit. 11. par. 5.
- Promittens aliquid meretrici ob meretricium an illud a meretrice exigere possit.** vide gl. 2. d. l. 38.
- Promittens contrahere matrimonium sub pœna an si non contrahat illam solvere teneatur siue sit parens coniunctus vel aliquis extraneus & quando sic.** vide gl. 1. & 3. l. 39. per text. ibi. tit. 11. par. 5.
- Promittens reddere pecuniam sibi mutuata sub pœna an tunc pœna censeatur posita loco vsurarum.** vide gl. 2. l. 40. tit. 11. par. 5.
- Et quid si pœna adijciatur dationi certæ speciei vel facti.** vide dict. gloss. secundam. d. l. 40.
- Et quando pœna videatur adiecta in fraudem vsurarum & ex quibus hoc intelligatur ita esse.** vide glof. 3. ibidem.
- Promittens solvere vel dare ob turpem causam an si dederit illud repetere possit siue turpitudinis ad sit ex parte dantis siue ex parte recipientis.** vide gl. 1. l. 47. per text. ibi. tit. 14. par. 5.
- Et quid si dederit ob turpem causam de præterito.** vide ibidem in glossa secunda.
- PROMOVERE** ad sacros ordines an possit maritus de vxoris licentia vel religionem intrare. vide gl. 1. l. 2. tit. 10. par. 4.
- PRONEPOS** an succedat suo proauo representando patris vel aui sui personam simul cum patris. vide gl. 7. l. 3. tit. 13. par. 6.
- PROPINQVVS** an possit impugne occidere inuentum in rebus veneris cum sua propinqua. vide gl. 7. col. 2. l. 6. tit. 21. par. 4.
- PROPORTIO** homini ad infinitum nulla est. vide glossam quintam. l. 6. titulo. 9. par. 6.
- PROPOSITVM** relinquendi seculum cum habitus susceptioe matrimonium non dirimit. vide gl. 1. l. 8. tit. 7. par. 1.
- PROPRIETARIVS**, vide supra in verbo, **DOMINVS** proprietatis.
- PROPRIETAS** & dominium idem sunt. vide glossam secundam. l. 27. tit. 2. par. 3.
- Tamen** proprietates solum capitur directo dominio. vide ibidem.
- Proprietates** rei licet penes nos esse non possit bene tamen potest illa res a nobis possideri. gl. 1. col. 2. ad fi. l. 7. tit. 29. par. 3.
- Proprietatis** retentio an inducat traditionem in usufructu & quid si illa habens concedat alicui usufructum & constituat se nomine ipsius possidere. vide gl. 1. l. 9. tit. 30. par. 3.
- Proprietates** ab vxore in dote in marito cum usufructus esset penes alium si postea fiat consolidatio an commodum & lucrum illud ad solam vxorem pertineat an vero tanquam commune inter coniuges diuidi debeat. vide gl. 5. l. 18. tit. 11. part. 4.
- Proprietates** alicuius rei si a domino ipsius vendatur an usufructuarius tanquam habens partem in illa re possit illum retrahere. vide glof. 2. quest. 1. l. 55. tit. 5. in par. 5.
- Proprietates** frui an possit vni hæredum dari alteri usufructuarius quando hereditas diuiditur. vide gl. 1. l. 10. tit. 15. part. 6.
- PROPRIETATE CIVITATVM** in quibus expendi debeant. vide glo. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
- Et an** eis possit fieri elemosyna. vide. d. glo. 3.
- Et an** ex proprijs civitatum possit solui seruitium regium a quo nobiles sunt exempti. vide. d. gl. 3. in fi.
- Propria** civitatum an debeant consumi in reparationem castelli qui est iuxta civitatem & quando. vide gl. 7. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Propria** civitatis vendi possunt ab ipsa civitate de licentia præsidis, & aliorum dominorum si non sunt in vsu publico. vide glossam. 2. l. 15. tit. 10. par. 5.
- PROPRIVM** non possunt habere monachi & quid si habeant administrationem rerum aliquarum de licentia prælati. vide glossam. 2. l. 14. tit. 7. par. 1.
- Proprium** habens monachus si post mortem ipsius illud inveniatur cum eo in hercolino debet sepeliri & an sufficiat cum parte. vide gl. 3. ibid.
- Proprium Regis** quod sit. vide glossam. l. 11. tit. 28. par. 5. & vide infra in verbo, **REDDITVS**.
- PROPRIVS** sacerdos quis sit. vide glossam quintam. legis. 21. titulo quarto. part. 1.
- PROROGATIO** principis super debito ab aliquo ad tempus certum fluendo decennium excedere non debet, & quid si solvere iuravit an de illo iuramento in prorogatione mēto fieri debeat & an prorogatione non obstante sit peritius. vide gl. 1. l. 33. tit. 18. part. 3.
- Et an** fideiussores creditori suo dare debeat & quid si eos dare nõ possit. vide ibidem in gl. 2.
- Prorogatio** de consensu partium an fieri possit in personam delegati de tempore ad tempus de causa ad causam vel de loco ad locum vel de causa ad causam. vide gl. 1. l. 47. tit. 18. part. 3.
- Et quid** si iudices cognoscere non possint nisi vsque ad certam summam. vide ibidem.
- Prorogatio** iurisdictionis in delegatum facta an iuramento prorogata expiret quando expirat iuramento ipsius delegati in causa sibi commissa. vide ibidem.
- Prorogatio** iurisdictionis fit quando que invita parte quando ibidem ad fuit dolus. vide gl. 8. d. l. 47. tit. 18. par. 3.
- Prorogatio** iurisdictionis an habeat locum in criminalibus, & quando & alia. vide gl. 2. l. 15. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- Prorogatio** an habeat locum in iudicio inquisitionis. vide dictam glossam secundam.
- Prorogatio** de loco ad locum an habeat locum in criminalibus. vide ibidem.
- Prorogare** iurisdictionem alicuius iudicis an videatur reus qui accusatus non opponit exceptiones ad exclusionem iudicij. vide gl. 3. ibidem.
- Et an** & quando iudex proprius teneatur habere ratam talem prorogationem iurisdictionis alterius iudicis in criminalibus. vide glossam. 4. d. l. 15. tit. 1. part. 7.
- PROROGATIO TERMINI** dati arbitris qñ & qualiter fieri debeat & si a principio compromissi non valuit an reconalescat per prorogationem termini. vide gl. 1. l. 27. tit. 4. par. 3.
- Prorogatio** data a iudice si fiat a partibus sine iudicis consensu an alteretur natura primæ dilationis & quid si ista prorogatio fiat post lapsum primi termini. vide gl. 2. l. 7. tit. 7. part. 3.
- Prorogatio** termini dati ad appellandum an valeat de partium consensu. vide gl. 5. l. 22. tit. 3. par. 3.
- PROTECTORES** principum debent esse fortes &c. vide glof. 2. l. 9. titulo. 9. par. 2.
- PROTESTATIO** tutoris coram iudice quando nihil inuenitur in bonis minoris quid illi profit. vide gl. 3. l. 99. tit. 18. par. 3.
- Protestatio** rei uariantis vsui instrumenti quod aduersario de falso redarguit an aliquid operetur. vide gl. 2. l. 116. tit. 18. par. 3.
- Protestatio** declarat crimen abesse in animo. vide dictam glossam secundam in fine.

Septem Partitarum.

Protestatio tutoris apponens plures res in scriptura quam facit de bonis minoris scilicet quod illud non vult quod sibi præiudicet an aliquid valeat. vide gl. 1. l. 120. tit. 18. par. 3.

Protestatio consentientis in matrimonio quid operetur si verbo consentire videatur. vide gl. 2. l. 5. tit. 2. par. 4.

Protestatio facta ante copulam ab illo qui sub conditione contraxit scilicet quod ob id non intendit a conditione recedere an aliquid operetur & quid si coram ipsa facta fuit & quid in foro pœnitentiæ. vide glo. 7. l. 3. tit. 4. par. 4.

Protestationes confictæ & dissimulatæ nihil operantur imo fraudem augent fictiones. vide gl. 3. col. 2. in prin. l. 29. tit. 8. par. 5.

Protestatio non iuvat in præiudicialibus, & an iuret emphyteotam vendentem & nolentem dominum damnificare. vide glossam tertiam. col. 2. in prin. l. 29. tit. 8. par. 5.

Et quid si recipiens promissum fuerit protestatus quod licet recipiat nõ intendit remittere interesse quod causatum fuit ex eo scilicet quod si bi ad tempus non fuit solutum. vide gl. 6. l. 13. tit. 11. part. 5.

Protestatio repellit doli præsumptionem. vide glossam. 15. l. quintæ. titulo. 6. par. 6.

Protestatio an sit necessaria in hærede vt per aliqua non videatur hæreditatem adire si illud causa pietatis vel alias fecerit. vide per glo. 7. l. 11. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.

Protestatio filij præteriti si non præcedat acceptationem legati vel simili rei an tunc filius a querela non excludatur. vide glossam. 4. 5. & 6. l. 3. tit. 8. par. 6.

PROTOCOLVM & cogitur tabellio exhibere protocolum quando ei petitur & quid si non appareat an instrumentum inde sumptum suspectum sit, & quid in instrumentis antiquis si tabellio iam est mortuus, & quid si probet amissionem protocoli an instrumentum probet. vide gl. 1. l. 9. tit. 19. par. 3.

Et an tabellio torquendus sit si dicat se amisisse protocolum, vt veritas seruetur. vide. d. gl. 1.

Protocolum an debeat habere signum notarij & quid hodie. vide dictã glo. 1. in fine.

Protocolum an possit a tabellione cancellari postquam ex eo iam deduxit instrumentum. vide gl. 5. d. l. 9. tit. 19. par. 3.

Quid si in margine protocoli inuenitur cancellatio per errorem facta. vide ibidem.

Protocolum si non appareat an debitor compelli possit, vt cautionem de nouo faciat. vide gl. 8. l. 10. tit. 19. par. 3.

PROVINCIA qualiter accipiatur ad præscriptionem decem, vel viginũ annorum & qualis tunc esse debeat. vide glossam tertiam. l. 19. tit. 29. par. 3.

PROVISIO beneficiorum ecclesie cathedralis vel inferioris ad quæ pertineat. vide gl. 1. & 2. l. 1. tit. 16. part. 1.

Prouisio beneficiorum an debeat per episcopum fieri cum consensu capituli & in quibus. vide ibid. gl. 3. & glo. 6.

Prouisio beneficiorum cum cura ad quem regulariter spectet & an cum consensu capituli debeat prouisio fieri. vide. d. gl. 6.

Prouisio generalis non se extendit ad ea de quibus est specialiter prouisum. vide gl. 2. l. 2. tit. 10. part. 6.

PROXENETA an compellatur ad testificandum de venditiõe ab eo facta vna tantum ex partibus nolente. vide glossam primam. l. 36. titulo. 16. part. 3.

PROXIMIOR in gradu in quo tempore debeat considerari. vide glo. 2. l. 9. tit. 1. part. 2.

Proximior si fuerit vocatus a testatore ad fideicommissum debet intelligi de proximiori vltimo decedenti non de proximiori vltimo decedentis. vide gl. 18. ad finem. l. 2. tit. 15. par. 2.

Proximior vocatus si ille qui est in secundo gradu filium genuerit post mortem testatoris deinde mortuus filius testatoris nullo decedente hærede quis admittetur ad maioriã si proximiores sint in defectum filiorum vocati. gl. 13. in fine. l. 2. supradictæ.

Proximior quis dicatur quantum ad succedendum alicui apud hostes capto an ille qui tempore captiuitatis erat proximior vel tempore mortis naturalis ipsius capti & quid in maioris. vide glossam secundam. l. 8. tit. 29. par. 2.

Proximiores an possint petere bona proximioris non comparatis si de eius vita dubitatur. vide gl. 2. l. 14. tit. 14. par. 3.

Proximior vocatus ad maioriã si consentiat possessori maioriæ, vt de ea possit testare & quod illam relinquat filio suo spurio vel alio extraneo an talis consensus & renuntiatio aliquid sibi noceat. vide glo. 1. col. 3. q. 25. l. 10. tit. 26. part. 4.

Proximior si alienationi maioriæ consentiret an ex hoc sibi præiudicet. vide quæst. 29. ibidem.

Et quid si non sit proximior sed remotior qui ad succedendum habet aliũ ante se an istius consensus sit alicuius effectus saltem vt ipse postea licet velit non possit ad maioriã admitti. vide ibid. in quæst. 39.

Proximior qui in maioria de proximo speratur succedere si sciat alienationem ipsius & non contradicat an ex hoc visus sit consentire nec ad eam admittatur postea. vide gl. 1. col. 4. q. 40. l. 10. tit. 26. par. 4.

Proximior ad succedendum in maioria si in alienatione rei maioriæ facta a possessore consentiret an incidat in aliquam pœnam quãdo ad sic alienandum licentia Regis impetrata fuit. vide ibidem. columna quinta. quæst. 44.

Proximior an teneatur soluere pretium quod eius successor dedit nomine transactionis vt ipse remaneret cum maioria, & an illud dans ab illo repetere possit vel non. vide glossam primam. col. 5. quæst. 46. l. 10. tit. 26. part. 4.

Proximior semper præsumitur venire ex tacita voluntate testatoris. vide glo. 3. l. 5. tit. 9. par. 6.

PROXIMIORE S. vide in verbo, CONSANGVINEI. & verbo, Venientes ab intestato.

PROXIMVS pubertati quis dicatur. vide glossam quintam. l. 9. tit. primo. part. 7.

PRVDENTIA est propria virtus principis & quid sit prudentia. vide glo. 1. l. 8. tit. 5. part. 2.

Q



VADRAGESIMALI ieiunium est decima totius anni quæ deo datur. vide glossam secundam. l. 5. tit. 23. par. 1.

QUADRIENNIVM datur volenti petere restitutionem cõtra præscriptionem causatam propter eius iustam absentiam. vide glossam quartã. l. 28. tit. 29. par. 3.

Quadriennium quod datur post legitimam ætatem ad restitutionem petendam quando incipiat currere. vide glossam sextam, & 7. l. nonã. titulo. 19. part. 6.

Et quid in ecclesia & a qua die incipiat currere & an a principio sit vile. vide gl. 5. l. 10. tit. 19. par. 6.

Et an contra lapsum istius quadrienni detur in integrum restitutio. vide dict. glo. quintam.

Et an res publica res ve ecclesia possint post quadrienniũ restitui si enormissime lædantur. vide glo. 6. d. l. 10.

Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia. vide gl. 7. ibidem.

QUADRIGA si legetur alicui an cum mulis qui vehebat dari debeat & quid si vnus mortuus fuit. vide glossam primam. l. 42. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

QUADRUPLEX & pœna quadrupli punitur qui aliquid ex naufragio rapit. vide glossam tertiam. legis vndecimæ. per textum ibi. titulo. 9. part. 5.

Et an pœna ciuili applicanda fisco possit vltra quadruplum vel simplicium quod datur parti puniti & progredi non possit. vide gl. 5. ibidem.

QUALITAS lege adiuncta simul cum facto debet probari nam factum sine qualitate non sufficeret. gl. 2. in fi. l. 1. tit. 13. par. 2.

Qualitas spurietatis an debeat in impetratione legitimationis. exprimi & quando. vide gl. 1. l. 9. tit. 18. par. 3.

Qualitas seruitij inspici debet in impetratione facienda. vide glo. 2. in fi. l. 10. tit. 18. par. 3.

Qualitas rei si mutetur an perimatur possessio ita quod interrumpatur præscriptio. vide gl. 2. ad fi. l. 29. tit. 29. part. 3.

Qualitas adiuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. vide gl. 6. col. 2. l. 10. tit. 31. par. 3. & gl. 7. l. 8. tit. 4. part. 5.

Qualitas spurietatis an sit exprimenda in impetratione legitimationis. vide gl. 8. in fi. l. 4. tit. 15. part. 4.

Qualitas rei semper venit in æstimatione ipsius rei quando de eius valore tractatur. vide glo. 6. l. 56. tit. 5. part. 5.

Qualitas si sit adiecta mandato si tale mandatum in qualitate adimpleri non potest tunc debet impleri in principali. vide glossam tertiam. l. 37. tit. 11. part. 5.

Qualitas & ad qualitatem probandam nunquam videtur quis se stringere nisi quando qualitas mutat speciem actionis vel exceptionis vel actionem. vide gl. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.

Qualitas adiuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi. vide glo. 6. col. 2. l. 7. tit. 13. par. 6.

Qualitas aliqua delicti si omissa sit in prima accusatione an absolutus de crimine iterum de eodem accusari possit. vid. gl. 4. l. 12. tit. 1. par. 7.

Qualitas delicti an videatur remissa remisso delicto. vide glo. primam. l. 3. tit. 32. par. 7.

QUANTITAS quæ dicatur parua ratione dilationis iuramenti a iudice facienda. vide gl. 6. l. 2. tit. 11. part. 3.

Quantitas missa à commodatario quomodo que per datur semper est in periculo mittentis fecus in specie. vide gl. 1. l. 4. tit. 2. par. 5.

Quantitas

Index materiaram

- Quantitas magna quæ sit illud iudicis arbitrio committitur.** vide glos. l. 7. tit. 2. par. 5.
- Et an difficultas excuset debitorem quantitatis a mora.** vide glos. l. 18. tit. 11. par. 5.
- Et an difficultas excuset poenæ & moræ & commissionem quæ obligatio est in certa quantitate danda.** vide gl. 4. l. 37. tit. 11. par. 5.
- QUARTA PARS** quæ datur arrogato in bonis sui arrogatoris an ubi debeat siue pubes arrogatus sit sine impubes. vi. gl. 2. l. 9. tit. 5. p. 6.
- Quarta quæ debetur uxori inopi in bonis mariti sui an sibi debeat etiam factò testamento per maritum suum & quando sibi debeat & quali ter.** vide gl. 5. cum alijs ibi. l. 7. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.
- Et an istam quartam amittat si postea efficiatur diues.** vide glos. sextam. ibidem. colum. 2.
- Quarta an debeat uxori inopi in bonis mariti si ipsa patrem diuitem habeat.** vide ibidem.
- Et quando vxor istam quartam ex lege vel ex testamento habeat & de effectu.** vide gl. 7. d. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Et an vxor vt possit suam quartam partem in bonis mariti habere possit reuocare donationes per maritum in vita sua facta.** vide glo. octauam. d. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Quarta & an ista uxori pauperi debeantur stantibus filijs etiam hodie iure regni, & quid si testator iam disposuit de quinta parte.** vide glo. 9. d. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Et an vxor quæ luxuriose vixit post mortem viri amittat istam quartam.** vide. d. gl. 9. in fine.
- Quarta funeralium an sit de lege iurisdictionis an vero de lege dioccesana.** vide gl. 13. l. 2. tit. 12. par. 1.
- Quarta debetur ecclesiæ parochiali si defunctus alibi sepelitur.** vide gl. 4. l. 5. tit. 13. par. 5.
- Quartam canonicam supradictam an teneatur testator expresso suo iudicio relinquere.** vide gl. 7. ibidem.
- Quarta parochialis an computetur in legato parochiæ relicto.** vide gl. 8. l. 5. tit. 13. par. 5.
- Quarta parochialis an debeat de relictis quibuscumque ecclesijs an vero de relictis ecclesiæ sepulturæ tantum.** vide gl. 10. ibidem.
- Quarta quæ prius solui debeat an parochiæ an episcopo.** vide glos. 11. l. 5. tit. 13. par. 1.
- Quarta debetur ecclesiæ parochiali etiam si in contrarium adsit consuetudo.** vide gl. 12. ibidem.
- Et quid si consuetudo faciat vt oēs quartæ soluantur an valeat.** vide ibid.
- Quarta parochialis in quibus casibus non debeat.** vide per. d. gl. 12.
- Quarta parochialis ex quibus relictis non debeat.** vide per glo. 6. cum alijs ibidem. l. 6. per tex. ibi. tit. 13. par. 1.
- Quarta decimarum & aliarum oblationum ecclesiæ est de iure communi deputata pro fabrica ecclesiæ.** vide gl. 4. l. 24. tit. 3. par. 3.
- Quarta quæ debetur filijs arrogatis solummodo debetur post mortem arrogatoris.** vide gl. 1. l. 8. tit. 16. per. 4.
- Quarta quæ filijs arrogatis debetur an habeat locum stantibus filijs legitimis & quid si tempore arrogationis iam filios legitimos habeat.** vide glos. 2. dict. l. 8.
- Et an ista quarta hodie locum habeat stantibus legibus regni.** vide ibid.
- Quarta quæ debetur filio arrogato an hodie sit augmentata vel non.** vide glo. 2. d. l. 8. tit. 16. part. 4.
- Quarta quæ filio arrogato debetur qualis esse debeat & ex quibus bonis arrogatoris.** vide ibidem in gl. 3.
- QUARTA FALCIDIA** debet penes hæredem remanere quando plures sint creditores & legatarij & quando non, & quibus prius soluere debeat. vide gl. 8. 9. & 10. l. 7. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
- Quarta falcidia non detrahitur ab hærede quando hæreditas non est solueda.** vide ibidem in gl. 11. & 13. per tex. ibi.
- Quarta falcidia non debetur hæredi quando aliquid ipse subiipuit ab hæreditate.** vide gl. 1. l. 9. ibidem.
- Quarta falcidia non debetur hæredi non conficienti inuentarium.** vide ibidem. & gl. 1. 2. & 3. l. 10. ibidem. & gl. 2. l. 7. tit. 11. part. 6.
- Quarta falcidia ex quibus causis & rationibus introducta fuit.** vide glos. in proemio tit. 11. par. 6. per tex. illum ibi.
- Quarta falcidia an habeat locum etiam fauore hæredis succedentis ab intestato.** vide ibidem.
- Quarta falcidia an habeat locum in legatario vt eam detrahere possit de suo legato alteri legatario relicto.** vide ibidem.
- Quarta falcidia an deducatur de legatis pijs.** vide glossam priam. l. 1. tit. 10. par. 6.
- Quarta falcidia de quibus legatis & an & quando & qualiter ab hærede deduci possit.** vide. d. gl. 1. d. l. 1. per tex. ibi. cum alijs ibidem.
- Quarta falcidia qualiter per filium deduci possit, & possint ab eo duæ quartæ deduci vel ab alio quolibet & an quando possit duas quartas detrahere possit adhiberi remedium vt vnâ tantum detrahat.** vide glos. 3. d. l. 1. primæ.
- Quarta falcidia deduci potest non solum de legatis & fideicommissis sed de donationibus causa mortis vel inter vivos, & mortis causa capionibus.** vide glo. 4. d. l. 1. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.
- Et quæ prius solui & deduci possint ante quam hæres detrahat falcidiam.** vide glo. 4. cum alijs ibi. l. 2. ibidem per illum textum.
- Et si testator iussit monumentum sumptuosum fieri, an expensæ ibidem factæ prius quam falcidia deduci possint.** vide ibidem in. q. 1.
- Quarta falcidia non potest ab hærede detrahi in vna tantum re inuitis legatarijs.** vide glo. 10. d. l. 2. per tex. ibi.
- Et quid si post testatoris mortem damnum vel augmentum datum fuit in rebus legatis qualiter tunc hæres deducat suam falcidiam.** vide glos. legistertiam. de tex. ibi. tit. 11. part. 6.
- Quarta falcidia de quibus legatis relictis deduci non possit.** vide glo. legia quartæ. quintæ. & sextæ. tit. 11. part. 6.
- Et an deducatur quando vna ecclesia fuit heres instituta & grauata alicui ecclesiæ dare legatum.** vide glo. 1. in principio. d. l. 4.
- Quarta falcidia pro quibus relictis hæredis ab ipso deduci non possit.** vide glo. 1. 5. & 6. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.
- Quarta falcidia detrahi non poterit per hæredem quando illud testator prohibuit expressè vel quasi.** vide gl. 3. l. 6. ibidem per illum tex.
- Quarta falcidia an possit deduci quando testator fecit rerum suarum maiorem & alienationem prohibuit.** vide glossam quartam. ibidem. in principio.
- QUARTA TREBELLIANICA** an detrahatur per hæredem quando restituit hæreditatem per fideicommissum si sit iudicatus indignus per testatorem. vide gl. 6. l. 23. tit. 1. par. 6.
- Quarta Trebellianica an possit detrahi per hæredem quando restituit hæreditatem propter poenam a testatore sibi positam si aliquid fecisset.** vide gl. 1. in fi. l. 15. tit. 3. par. 6.
- Quarta trebellianica an possit deduci ex testamento matris etiam per matrem quando substituto hæreditatem restituit.** vide glossam. 12. l. 12. tit. 5. par. 6.
- Quarta trebellianica an veniat deducenda diuersis temporibus & quando istud esse possit & quid hodie & pater qui tertiam restituit vel filius quintam hoc facere possint.** vide gl. 23. ibidem.
- Quarta trebellianica a quo sit inducta & de ea.** vide glossam vndecimam. l. 14. tit. 5. par. 6.
- Quarta trebellianica an debeat hæredi qui coactus hæreditatem adiuit.** vide glos. 12. ibidem.
- Quarta trebellianica an debeat hæredi non facienti inuentarium.** vide gl. 3. l. 10. tit. 6. par. 6.
- Quarta trebellianica an ab hærede deduci possit de relictis ad pias causas siue primus substitutus sit priuilegiatus siue ille cui restituere debet siue ambo.** vide gl. 3. l. 4. tit. 11. in par. 6.
- Quarta trebellianica an possit deduci per hæredem contra voluntatem testatoris.** vide gl. 3. l. 6. ibidem in fine per illum tex.
- Quarta trebellianica an ab hærede deduci possit quando testator fecit maiorem & alienationem rerum prohibuit.** vide glo. 4. in principio. d. l. 6. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.
- Quarta trebellianica an deducatur habito respectu ad legata relicta, vel tantum de eo quod superest hæredi deductis legatis.** vide glo. 1. l. 8. & glo. 3. col. 1. l. 6. tit. 11. part. 6.
- Quarta trebellianica ab hærede deduci non potest in aliquibus casibus.** vide. d. gl. 1. col. 2. cum alijs glossis ibidem.
- Quarta trebellianica an possit in vna re vel in pluribus rebus per hæredem electis deduci & quando.** vide in. d. col. 2. & glo. 6. ibid.
- Et an hoc beneficium deducendi trebellianicam hæres possit ad suam hæredem transmittere.** vide ibidem.
- Quarta trebellianica quando deducitur ab hærede quæ ipse ibidem computare teneatur & an fructus.** vide glo. 2. cum alijs ibi. d. l. 8. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.
- Et quid si grauatus restituere sit de liberis testatoris.** vide ibidem in glos. septima. & 8.
- Et an pater possit prohibere deductionem trebellianicam filijs primi gradus.** vide. d. gl. 1. in fine. & gl. 9. d. l. 8. tit. 11. par. 6.
- QUASI POSSESSIO** in incorporalibus interrumpitur sicuti possessio corporalium. vide gl. 1. l. 29. tit. 29. par. 3.
- Quasi possessio quæ dicatur & an veniat appellatione possessionis.** vide glo. 4. l. 1. tit. 37. par. 3.
- Et an sustentetur libellus in quo quis dicit se possidere aliquid incorporale.** vide ibidem.
- Quasi possessio qualiter & per quos actus acquiratur etiam quasi possessio iuris patronatus.** vide ibidem.
- Quasi possessio qualiter acquiratur in iurisdictionalibus.** vide ibidem.
- Et qualiter in his probetur quasi possessio.** vide ibidem.
- Quasi possessionis effectus in iuribus personarum officiorum vel obligationum qualiter acquiratur.** vide ibidem.
- Quasi possessio iuris canonialis vel iurisdictionis qualiter probetur.** vide glossam

Septem Partitarum.

de glossam. 4. l. 1. tit. 30. partita. 3.
Quasi possessio iurisdictionis iam formatæ qualiter acquiratur, vid. ibid.
Et an quasi possessio in iure incorporali competat illi qui vere nullam ius habebat in tali iure, vid. ibid.
Quasi possessio iuris incorporalis an acquiratur per ingressum possessionis rei corporalis, vid. ibid.
Et quando quasi possessio releuet ab onere probandi, vid. ibid.
Quasi possessio iuris incorporalis an transeat per constitutum, vid. gl. 4. in fi. l. 9. tit. 30. par. 3.
Quasi possessio incorporalium non datur sine patientia aduersarij, vide gl. 3. l. 15. tit. 31. par. 3.
Et videtur quis constitutus in quasi possessione rei quæ de facili & gratuito solet concedi si de ea vtatur sciente & consentiente eo ad quem pertinet, vid. gl. 5. ibid.
Quasi castrense peculium quod esse dicatur, vid. glo. 7. cum alijs ibi. l. 7. tit. 17. par. 4.
Et an foemina possit habere quasi castrense peculium ex donatione principis, vid. gl. 9. d. l. 7.
Quasi possessio an acquiratur per inuestituram factam per annulli immisionem, vid. gl. 6. l. 4. tit. 26. par. 4.
Et quid si talis inuestitura fiat in absentia rei an per eam transferatur possessio, vid. ibid.
QVATVOR TEMPORVM ieiunium quale sit & in quibus mensibus, vid. gl. 3. l. 5. tit. 23. par. 1.
QUERELA testamenti in officio si an habeat locum in personam filij legitimati, vid. gl. 3. l. 9. tit. 18. par. 3.
Querela in officio testamenti an sit locus quando pater filium exhereditat sine causæ expressione vel licet expressa non tamen ab hærede probata, vide glossam vigesimam quintam. l. 20. titulo vigesimo secundo. partita. 3.
Querela in officio testamenti an habeat locum contra testamentum filij testantis in rebus castrensibus vel quasi si patrem suum exhereditauit, & quid hodie per. l. 6. tauri, vide glo. 8. l. 6. titulo decimo septimo. partita. 4.
Querela non numeratæ Pecuniæ an a reo proponi possit auctore nihil petente, vid. gl. 3. l. 9. tit. 1. par. 5.
Querela non numeratæ pecuniæ an coram iudice vel soli creditori etiam sine scriptis proponi debeat, vid. ibid. in gl. 4.
Querela in officio testamenti an a patre inuito filio intentari possit, vid. gl. 13. tit. 5. par. 6.
Querela in officio testamenti datur tam filio quam filia si prætereantur vel iniuste exheredentur, vide glossam secundam. l. 1. titulo septimo. partita. 6.
Querela an detur nepoti exhereditato vel præterito quando in successione non obtinebat primum locum, vid. gl. 4. ibid.
Querela an sit necessaria vt rescindatur testamentum in quo filius sine expressione causæ fuit exhereditatus, vide glossam. 5. l. 10. titulo septimo. partita. 6.
Querela an & quando per fratrem intentari possit contra testamentum fratris & an per eam rupto testamento legata in eo contenta debeantur, vide gl. 4. l. 12. ibid.
Et an tunc reuocetur testamentum solum modo quo ad suam legitimam vel etiam quo ad omnia, vid. gl. 5. ibid.
Querela in officio testamenti quibus competat & pro qua parte testamentum possit a præterito vel iniuste exhereditato querelari & an nepos admittatur quando pater illa non præparata decessit, vide gl. 1. l. 1. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.
Et an in querela in officio testamenti sit locus successorio edicto & an tunc nepos admittatur, vid. ibid.
Querela in officio testamenti potius dicitur officium iudicis quam actio & an possit obijci in modum exceptionis per viam reconuentionis & quid si filius illam non opposuit ante sententiam, vide ibidem in glossa. 2.
Querela in officio testamenti aliquando intentatur contra alium quàm contra hæredem scriptum, vide glossam quartam. l. 1. titulo octauo. partita. 6.
An detur contra illum qui erat successurus ab intestato & non habet ultra quam sibi tangat ab intestato, vid. ibid. in gl. 6.
Querela in officio testamenti est accusatio damnans mortem defuncti & quare sic dicatur, vid. ibi. gl. 7. per tex. ibi.
Querela in officio testamenti quando per fratrem intentari possit vel non, vid. gl. 1. 2. & 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.
Querela in officio testamenti an excludatur quinquennium, vid. glo. 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.
Querela in officio testamenti an nascatur ante aditionem hæreditatis & quid hodie de iure regni, vid. gl. 3. ibid.
Et an tunc cum hæres scriptus illud esse non possit detur curator hærediti vel illam adeant venientes ab intestato, vide ibid.

Querela an possit intentari contra alium quam contra hæredem scriptum & an detur contra fideicommissarium vniuersalem, vid. d. gl. 3. l. 4. tit. 8. partita. 6.
Querela an detur exhereditato iniuste contra præteritum qui auocauit hæreditatem & in ea successit, vid. d. gl. 3.
Querela in officio testamenti an per filium intentari possit quando a patre habuit suam legitimam, vide gl. 1. & 2. & 7. l. 5. tit. 8. par. 6.
Et quid si illam non habuit iure institutionis vel si fuit sibi datus substitutus vulgaris, vide ibid.
Querela in officio testamenti an detur filio qui partem sibi in testamento relictam sine protestatione acceptauit, vide glossam quartam. 5. & 6. ibidem.
Et an filius qui fuit relictus executor testamentum in quo fuit exhereditatus vel præteritus possit illud querelare si acceptauit fideicommissarium vel esse executores, vide dictam glossam. 4. d. l. 5. titulo octauo. partita. 6.
Et an in dubio videatur iure institutionis sibi relictum, vid. ibid. d. gl. 2. & glo. 7. & 8.
Et quid si a patre minus legitima habuit & prohibuit plus petere an tunc possit querelare testamentum vel agere ad supplementum prohibitione non obstantem, vid. gl. 9. d. l. 5. tit. 8. par. 6.
Et quid si filius relictum minus legitima acceptauit, vide ibidem & de hac materia, vide infra in verb. SUPPLEMENTVM, &c.
Querela quando non habet locum sed ius agendi ad supplementum, vid. glo. 9. supra. d.
Et contra quem intentabitur istud ius agendi ad supplementum, vid. gl. 10. d. l. 5. per rex. ibi.
Querela in officio testamenti non datur filio præterito vel exhereditato qui agnouit testamentum sui patris, vide glo. l. 6. per tex. illum ibi. tit. 8. par. 6.
Et si testamentum rescindatur per querelam an legata & libertates in eo relictæ debeantur & an filius qui fuerat hæres institutus debeat suam legitimam integram habere, vide glossas. l. 7. per tex. ibi. titulo. 8. partita sexta.
Et quid si non rescindatur testamentum per querelam sed per iudicendum nullum, vid. ibid. in gl. 7.
Et quid si pater filium præterijt & neminem hæredem instituit an tunc legata debeantur, vid. ibid. in in col. 2.
Et an tunc institutio conseruetur saltem quo ad quintam partem quam testator cuilibet extraneo relinquere poterat, vide dictam glossam. 7. ad finem.
QUERELARI an possit filius testamentum patris in quo fuit institutus hæres in re propria ipsius filia vel in re sacra vel religiosa vel simili, vid. gl. 6. l. 19. tit. 3. par. 6.
Querelari an possit, testamentum patris in quo filius fuit sub casuali vel mixta conditione institutus vel an illa reiecta valeat institutio vel nõ, vid. gl. 3. l. 9. tit. 4. par. 6.
Querelari an possit testamentum quando nepos vel alius qui vult querelare primum locum in successione non obtinet, vide glo. 4. l. 1. tit. 7. partita. 6.
Querelare intra quantum tempus teneatur hæres mortem testatoris occisi, vid. gl. 7. l. 13. tit. 7. par. 6.
Querelare an & quando possit testamentum fratris per fratrem, vid. gl. 1. 2. per tex. ibi. tit. 8. par. 6. & gl. 3. l. 3. ibid. & gl. 4. l. 12. tit. 7. par. 6.
Querelari debet testamentum intra quinquennium & an ante aditionem hæreditatis, vid. gl. 1. 4. ibid.
QVAESTIO vide infra in verb. TORTVRA.
QVAESTIO STATUS licet differatur in bonis maternis vel fraternis in tempus pubertatis non tamen datur carboniana bonorum possessio, vid. gl. 3. l. 7. tit. 22. par. 3.
Quæstio dominij an possit referi præscribenti rem aliquam cum malefide per triginta annos si ab inualfore vel commodatario vel locatore illam recuperare velit, vide glossam quintam. & 6. l. 21. titulo. 29. partita tertia.
Quæstio feudalis quando per dominum feudi quando vero per pares curia & quando per iudicem ordinari iudicari & discerni debeat, vid. gl. 1. 2. 3. 4. & 5. per tex. ibi. l. 11. tit. 26. par. 4.
Quæstor antiquus quis dicitur hodie eum appellamus chanciller, vid. gl. 1. l. 4. tit. 7. par. 2. & de eius officio, vide ibid.
Quæstor an sit maior cancellario & quinque modis dicitur quæstor, vide ibidem.
QVILIBET de populo habet adionem super pascuis publicis & videtur procurator in rem suam, vide glossam primam. in princ. & gl. 1. l. 10. tit. 11. par. 3.
QVINTA pars bonorum ab ipso patre in vita vel in morte donari potest, vid. gl. 8. in princ. l. 8. tit. 4. par. 5.
Et quid si pater in vita sua fecit aliquas modicas donationes an tempore mortis illæ veniant in consideratione ad diminuendam quintam partem

Index materiarum

partem bonorum quam legauit pro anima vel alicui, vide ibidem column. 2. in princ.

Et an fructus quos habent parentes ex rebus suis tempore mortis suæ an illi possint ab eo legari ultra quartam partem bonorum an vero illi in dicta quinta computari debeant, vide, d. glossam. 12. column. 2. in med. & column. 3.

Quinta quam pater legare potest an intelligatur esse de proprietate rerum an vero etiam de fructibus, vide ibidem.

Quinta pars bonorum si a testatore alicui extraneo legetur si ipse fundum hereditarium velit emere an excludatur a consanguineis defuncti qui habent ius retrahendi pro tanto an vero ipse propter quintam quam habet dicatur consors in hereditate, vide gl. 2. quæst. 3. l. 55. tit. 5. par. 5.

Quintam partem bonorum patris non est legitima filiorum sed potest cuique dari, vide gl. 10. l. 17. tit. 1. par. 6.

Et an ista taxatio legitimæ teneat respectu ecclesiarum & clericorum, vide ibidem.

Quinta pars quam hodie pater cui libet legare potest si filius illam restituerit alicui de voluntate patris an ex ea filius trebellianicam deducere possit & quid in patre restituyente tertiam partem bonorum filij, vide gl. 23. l. 12. tit. 5. par. 6.

Et an si testamentum in quo aliquis extraneus fuit hæres institutus rum patitur ex aliqua causa conseruetur institutio saltem in quinta parte quæ testator cui vellet relinquere poterat, vide glossam. 7. ad fil. 7. titulo. 8. partita. 6.

Et impensæ funeris debent de quinto bonorum deduci & quando, vide gl. 4. col. 2. in princ. l. 2. tit. 11. par. 6.

Quinta pars hereditatis potest a patre filio spurio relinqui etiam si sit filius multum diues, vide gl. 3. cum alijs ibi. l. 10. & gloss. l. 11. tit. 13. & gl. 11. & 12. l. 4. tit. 3. par. 6.

QUI PRIOR est tempore in quibus obligationibus sit alijs omnibus præferendus, vide gl. 3. l. 75. tit. 18. par. 3.

QUITATIONE non obstante si rationes legitimæ redditæ non sunt iterum reddi debent, vide gl. 2. l. 14. tit. 18. par. 3.

Quitatio de hoc vid. supra in verb. **LIBERATIO**.

QUOD a pluribus agitur facilius cognoscitur & declatur, vide gl. 1. in fil. 5. tit. 17. par. 3.

Quod quisque iuris in alium statuit ipse eo iure uti debet, vide gl. 3. per tex. ibi. l. 25. tit. 22. par. 3.

R



RAPINA est vnum genus malfetricæ, vide gl. 1. l. 11. tit. 25. par. 4.

Rapina si facta sit in aliquo termino an ciuitas vel dominus terræ ad emendam damni teneatur & quando & quid in gubernatoribus vel iudicibus perpetuis vel in temporalibus qui prohibere potuerunt, vide gl. 7. & 8. l. 4. tit. 7. par. 5.

Rapina an dicatur quando exactor tributorum illud exigit sciens iniustum, vide gl. 6. l. 9. tit. 7. par. 5.

Rapina quid sit proprie & an pro ea detur actio vi bonorum raptorum licet vis non interuenerit, vide gl. 1. in procemio titu. 13. par. 7. & glo. l. 1. ibidem.

Et quis admittatur ad accusandum aliquem de rapina vel non, vide gl. 1. 2. ibid. per illum tex.

Qualiter agatur pro rapina contra raptores & ad duplum vel triplum, vide gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.

Rapina serui qualiter punienda sit & quid si dominus de ea conscius sit, vide gl. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.

Et an & quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum vel pro ipsorum delicto, vide gl. 5. d. l. 4. per tex. ibi.

RAPTORES manifesti & qui iudicialiter conuinci possunt in loco sacro sepeliendi non sunt, vide gl. 2. l. 10. tit. 13. par. 1.

Rapiens uxorem alicuius de publico lupanari non debet puniri per statutum dicens si quis uxorem alicuius rapuerit capite puniatur, vide gl. 1. l. 17. tit. 11. par. 1.

Raptores ex naufragio an sint excommunicati, vide glo. 3. in fin. l. 1. titu. 13. par. 7.

Raptores vel eius hæredes qualiter teneantur pro rapina facta, vide gl. 4. & 4. l. 2. ibid.

Et de poena raptorum & qualiter pro rapina contra eos agatur, vide gl. 1. 3. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.

Raptores si sint serui qualiter puniantur & quid si dominus de rapina conscius, vide gl. 1. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.

Et an & quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum vel pro ipsorum delicto, vide gl. 5. d. l. 4. per tex. ibi.

Raptores an dicantur illi qui sine visus persuasionibus & blanditijs indu-

cunt mulieres vt secum immisceant & qualiter illi puniantur & quando voluntas mulieris sit in consideratione, vide glossam tertiam. l. secundam. per textum ibi. titulo decemono. partita septima.

Raptores meretricum quando veniant puniendi vel non, vide glo. 7. d. l. 2. per tex. ibi.

Raptores a quibuscunque accusari possunt & quando & qualiter, vide gl. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.

Raptores virginum vel aliarum per vim qualiter puniantur & quando & plura de hoc, vide gl. 1. 3. ibid. per illum tex.

Et an solus raptus sine commixtione sufficiat vt quis tanquam raptor puniri possit, vide ibid. in gl. 2.

Raptor si cum rapta matrimonium contraxerit an a poena liberetur, vide gl. 3. l. 3. supra. d.

Et an tunc bonaraptoris quæ raptæ applicata fuerunt ipsa amittat vel a d. vide ibidem.

Et an sponsus rapiens sponsam puniatur poena raptoris & quando, vide gl. 3. l. 3. per illum tex. tit. 20. par. 7.

RAPTUS qualis sit punibilis vel non, vide gl. 3. 6. & 7. l. 2. per tex. ibi. titulo. 19. par. 7.

Raptus meretricis an sit punibilis & quando, vide gl. 7. l. 2. per illum tex. tit. 19. par. 7.

Raptus a quocunque accusari potest & quando & qualiter, vide glo. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.

Raptus mulierum per vim qualiter puniatur & quando & plura de hoc, vide gl. 1. 3. tit. 20. par. 7.

Et an solus raptus sine commixtione sufficiat vt quis tanquam raptor puniri possit, vide ibid. in glo. 2.

Raptus an committatur in sponsa de præfenti vel in uxore, vide gl. 5. d. l. 3. tit. 20. par. 7.

RAPTA si cum raptoe matrimonium contrahat amittit bona raptoris quæ sibi propter raptum fuerant applicata, vide gl. 3. l. 3. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.

RASURA viciat priuilegium & quando in loco suspecto esse videatur, vide gl. 6. l. 4. 4. & gl. 8. l. 11. tit. 18. par. 3.

Et an credatur notario dicenti se cancellasse vel rasuram fecisse & quando ista attestatio necessaria non sit, vide ibid.

Rasura seu cancellatio qualis viciet testamentum, vide gl. 5. cum sequentibus. l. 2. per illum tex. tit. 14. par. 6.

RATI HABITIO in legitimatione filij qui a principio in sua legitimatione non consensit quid operetur, vide gl. 9. l. 4. tit. 15. par. 4.

Ratihabitio absentis an aliquid operetur quando negotiorum gestor emit nomine absentis non suo, vide gl. 1. l. 48. tit. 5. par. 5.

Ratihabitio an habeat locum in facto falsi nuntij, vide dictam glossam. l. d. l. 48.

Ratihabitio retrahitur & mandato comparatur, vide gl. 2. ibid.

Ratificari an possit dominus quod alius fecit nomine ipsius & an possit agere ad prætium rei venditæ nomine suo vel quod alius a debitore suo exegit, vide gl. 4. & 6. l. 54. tit. 5. par. 5.

Ratihabitio constituit tuum negotium quod ab initio tuum non erat, vide gl. 1. l. 32. tit. 12. par. 5.

Ratihabitio domini an sufficiat quando seruus qui ab aliquo fuit institutus hæres sine licentia domini hereditatem adiuit, vide gl. 4. l. 13. tit. 6. partita. 6.

Ratihabitio prelati vel capituli de se an damnificet ecclesiam, vide gl. 4. l. 17. tit. 18. par. 7.

RATIO propter quam festinandum est ad poenitentiam, vide gl. 3. l. 22. tit. 4. par. 1.

Ratio testis in dicto suo qualis esse debeat & ratio quæ continet idem quod dictum nihil valet, vide gl. 8. l. 26. tit. 16. par. 3.

Ratio est tota virtus probationis, vide gl. 9. d. l. 26.

Ratio est optimus legis clipeus, vide gl. 3. l. 8. tit. 1. par. 1.

Ratio & an executores testamentarij teneantur reddere rationem de gestis & quando & quibus, vide gl. 5. l. 5. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.

Et an episcopus qui fuit executor coram iudice ordinario conueniri debeat vt rationes reddat, vide ibid. in gl. 6.

RATIONES vbi sufficienter & legitime redditæ non sunt quitatio a debito nihil operatur, vide gl. 2. l. 14. tit. 18. par. 3.

Rationes reddituum ciuitatum & locorum quibus dandæ sint, vide gl. 7. l. 9. tit. 19. par. 3.

Rationes si ab aliquo redditæ sint & ipsæ a domino habeat liberationem an talis liberatio se extendat ad species furto sublatis vel ad ignorata vel occulta & quando & quibus & qualiter, vide gl. 2. 3. 4. & 5. l. 30. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.

Rationes qualiter a fratre reddi debeant fratri cum veniunt ad diuisionem si eius frater administravit res & bona fratris sui, vide per gl. 3. l. 26. titu. 12. par. 5.

RATIO NATURALIS æqui valet legi & lege deficiente allegari potest ratio naturalis, vide glo. 3. l. 8. tit. 1. par. 1. & glo. 2. in fin. l. 6. titu. 4. partita tertia.

Septem Partitarum,

partita tertia.
REALIS CAPTVRA vide in verb. CAPTVRA REALIS.
REACCVSARE quando possit accusatus de crimine maiori & qualis causa prius finietur, vid. gl. 1. l. 4. tit. 10. par. 3.
Et quid si primo accusans suam vel suorum iniuriam prosequatur, vid. gl. 4. l. 4. tit. 10. par. 3.
Reaccusare an possit ille qui de crimine accusatus fuit pendente adhuc accusatione, vid. gl. 3. cum sequentibus. l. 4. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et an ubi quis accusare non potest possit officium iudicis implorare ut crimen puniatur, vid. d. gl. 3. ad fin.
Reaccusare an possit quis prosequendo suam vel suorum iniuriam, vi. gl. 6. d. l. 4. per tex. ibi. & an propter hoc superseatur in accusatione prima, vid. ibid.
Reaccusare an possit accusatus suum accusatorem vel extraneum si iam fuit per sententiam damnatus, vid. gl. 8. d. l. 4. tit. 1. par. 7.
Et an coeptam accusationem perficere possit per se vel per procuratorem & an interim superseatur in executione poenae, vid. gl. 9. ibid.
REBAPTIZATVS scienter ordinari non debet, vi. gl. 2. l. 20. tit. 6. par. 1. & l. 9. tit. 4. par. 1.
Rebaptizati non possunt institui haeredes ab aliquo & quid in reordinatis, vid. gl. 6. l. 4. tit. 3. par. 6.
RECEDERE a forma per disponentem data bene licet dum modo non recedatur ab eius mente, vid. gl. 3. col. 7. quaest. 13. l. 32. tit. 9. par. 6.
Recedens sine iudicis licentia post quam legitime citatus fuit pro contumace habetur & quare, vid. gl. 3. l. 18. tit. 1. par. 7.
RECEPTIO testium in civilibus siue in criminalibus quibus sit permiffa, vid. gl. 1. 3. & 4. l. 27. tit. 16. par. 2.
Receptio monachorum an fieri debeat a praelato simul cum capitulo, vi. gl. 7. l. 88. tit. 17. par. 3.
RECEPTORES testium qualiter iudici dicta testium mittere debeant, vid. gl. 8. l. 9. tit. 17. par. 3.
Receptores haereticorum testamentum facere non possunt & quid si antea fecerint, vid. gl. 3. l. 16. tit. 1. par. 6.
Receptores latronum qui dicantur & de eorum poena & quando & ex quibus veniant puniendi vel non, vid. gl. 1. 4. & 15. l. 18. tit. 14. par. 7.
Receptores fugitivorum feritorum qualiter puniantur & quid in minore, vid. gl. 1. 24. & 27. tit. 14. par. 7. per tex. ibi.
Et quando nullo modo puniantur, vide glossas. l. 26. ibidem per illum textum.
Receptores haereticorum qualiter puniantur, vid. gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 26. par. 7. & gl. 1. & 2. l. 6. ibi.
Et quid in filiis receptantibus patrem, vid. gl. 1. d. l. 6.
RECEPTORIA quae datur in regalibus auditorijs ad capiendos male factores, vid. gl. 1. l. 24. tit. 18. par. 3.
RECIPIENS literas alicuius si statim non contradicat consentire videtur, vid. gl. 2. per tex. ibi. l. 6. tit. 1. par. 5.
Recipiens ut aliquid faciat si non fecerit an sic receptum restituere teneatur & quando & qualiter, vid. per glo. l. 42. & 44. & 46. cum alijs legibus ibi. tit. 14. par. 5.
Recipere moniales vel monachos sub spe pretij est simoniacum, vid. gl. 3. l. 13. tit. 17. par. 1. & ubi se refert.
RECLAMATIO qualiter fieri debeat ne sententia arbitri emoluetur, vid. gl. 6. l. 35. tit. 4. par. 3.
RECONCILIATIO ecclesiae si poluta sit prius fieri debet quam in ea divina dicantur, vid. gl. 3. l. 20. tit. 10. par. 1.
Reconciliari debet ecclesia si in ea sanguis iniuriose effundatur vel homo cognoscat mulierem, vid. gl. 1. & 2. ibid.
Et quid si maritus in ecclesia uxorem cognoscat carnaliter an tunc dicitur ecclesia poluta, vid. d. gl. 2.
Reconciliatio an fieri debeat si factum in casibus supra dictis sit occultum, vid. ibid. in gl. 4.
Reconcilianda est ecclesia ubi excommunicatus fuit sepultus, vid. glo. 7. d. l. 20. tit. 10. par. 1.
Reconciliatio patris cum filio quem ex iusta causa exhaeredit an faciat exhaereditationem nullam, vid. gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 6.
RECONDVCCERE an videatur ille qui in re conducta remansit per tres dies post finitum tempus conductiois & quando & quid si antea conduxerat ad decennium in scriptis vel sine & alia in hoc, vi. gl. 3. & 4. l. 20. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Et an idem sit dicendum in praedio urbano quod in rustico, vide ibidem in l. 6.
RECONVENTIO tangens causam spiritualem coram iudice laico non debet terminari, vid. gl. 4. l. 57. tit. 9. par. 1.
Reconueniri potest clericus coram iudice ibique respondere tenetur, vide ibidem.
Reconuentio an habeat locum in causa appellationis, vide gl. 4. l. 4. tit. 3. partita 3.
Reconuentio non habet locum contra agentem pro iniuria vel furto etiam

si ad illam ageretur civiliter, vid. gl. 5. ibid.
RECTOR SCHOLARIVM an post eius electionem indigeat confirmatione superioris & an possit esse laicus, vid. gl. 3. l. 6. tit. 31. par. 2.
Rector rei publicae an peccet mortaliter permittendo tauros, vid. gl. 2. l. 57. tit. 5. par. 1.
Rectores vniuersitatis an possint pro debito vniuersitatis capi, vid. gl. 4. l. 13. tit. 2. par. 3. & gl. 1. l. 4. tit. 15. par. 5.
Rectores an cum assensu decurionum possint aliquas festiuitates de nouo inducere, vid. gl. 1. l. 36. tit. 2. par. 1.
Rectores ciuitatum representant populum & ab eis factum dicitur factum a maiori parti populi gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Rectores ciuitatum an possint de redditibus ciuitatum elemosynam facere, vid. gl. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
Rectores prouinciarum durante officio cum aliqua matrimonium contra here non possunt veterem tamen sponsam ducere bene eis licet, vi. gl. 12. l. 2. tit. 14. par. 4.
Et an si de nouo matrimonium contraxerint praesumatur illud per metum fecisse mulier & an tunc matrimonium teneat & an hec praesumptio alias probationes ad iubet, vid. d. gl. 12. d. l. 2.
Rectores perpetui an & quando ab aliquibus locis eligi possint, vid. gl. 8. l. 3. tit. 25. par. 4.
Rectores vniuersitatis si delinquant an tunc vniuersitas delinxisse videatur, vid. gl. 6. l. 17. tit. 10. par. 7.
Rectores ecclesiarum possunt ministros ibi ponere ad suum bene placitum excluso patrono, vid. gl. 1. in fi. l. 6. tit. 6. par. 1.
Rector ecclesiae in qua non est capitulum tantam habet potestatem in alienatione rei ecclesiasticae quantam haberet praelatus cum capitulo, vide gl. 5. l. 63. tit. 18. par. 3.
Sed an per hoc excludatur quod in venditione talis rei auctoritas episcopi non sit necessaria, vid. ibid.
Rectores nauium, vide de his supra in verbo, **MAGISTRINA** **VIVM** &c.
RECVSATIO de iure ordinamenti an eadem in iudicibus ordinarijs sit sicuti de iure partitarum erat in delegatis, vi. gl. 2. l. 22. tit. 4. par. 3.
Recusatio debet fieri ante litem contestationem vel post quando de nouo illam sciuit pars, vid. gl. 3. ibid. & gl. 7. l. 8. tit. 10. par. 3.
Recusatio an habeat locum in iudicibus ordinarijs & ex quibus causis & quid tunc sit agendum, vid. gl. 9. l. 22. tit. 4. par. 3.
Recusatio an habeat locum si causa suspicionis procedat ex culpa patris, vid. d. gl. 9. col. 2. in med.
Et an reconuentus possit in causa reconuentionis recusare iudicem, vide ibidem.
Recusatio notarij qualiter fieri debeat, vid. ibid. post med.
Recusatio omnium sapientium de ciuitate an fraudulenta videatur, vide ibid. ad finem.
Recusatio an habeat locum post conclusionem in causa, vide dictam gl. 9. in fin.
Recusatio assessoris qualiter fiat, vide glossam sextam. l. 2. titulo. 21. partita tertia.
Recusatio iudicis quae oritur ex eo scilicet quia est naturalis loci alterius litigatoris an iusta sit nec ne, vid. gl. 4. l. 4. tit. 27. par. 4.
Recusatio an habeat locum prosequendo quis suam vel suorum iniuriam & an propter hoc superseatur in prima accusatione, vide glof. 6. l. 4. titulo. 1. partita 7.
Recusatio an habeat locum quando accusatus iam fuit per onam damnatur, vid. gl. 8. d. l. 4. per tex. ibi.
Et an coeptam accusationem perficere possit & an interim superseatur in executione poenae, vid. ibid. in gl. 9.
RECVSANS an debeat iurare si non maliciose &c. si sibi non petatur, vid. gl. 4. l. 22. tit. 4. par. 3.
Recusans omnes sapientes de ciuitate an eius recusatio fraudulenta videatur, vid. gl. 9. col. 2. ad fi. d. l. 22.
REDEMPTVS ab hostibus an per hoc fortiatur naturalitatem & originem sui redemptoris, vid. gl. 7. per tex. ibi. l. 2. tit. 24. par. 4.
REDENS depositum ad iudicis mandatum an & quando liberetur, vi. gl. 1. l. 3. tit. 3. par. 5.
Reddere pretium intra quantum tempus teneatur venditur ad hoc ut re venditam possit recuperare quando inter ipsum & emptorem fuit factum pactum ut reddito pretio emptor rem restituere teneatur, vi. gl. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an tale ius possit alijs credi & an transeat ad haeredes licet de hoc nihil fuerit dictum, vid. ibid. in gl. 2. & 3.
Et an emptor in casu supra dicto liberetur praestando interesse & quando sic, vide ibid. in gl. 4.
Et an si in contractu fuit dictum quod teneatur reddere non tamen quod teneatur reuendere an adhuc emptor reddere cogatur, vid. d. gl. 4.
Redditio pignoris an inducat debiti liberationem si a creditore fiat, vi. gl. 2. l. 40. tit. 13. par. 5. per tex. ibi.

Index materiaram

- REDIBITIO** non datur propter vicia animi & an propter dolum venditoris qui cum sciret vitium rei illud tacuit & an detur pro paruis vel pro libro corrupto vel pro iuribus, vi. gl. 3. l. 6. 4. & gl. 1. & 2. l. 6. 5. ti. 5. p. 5.
- Redibitio** pro quibus vicis detur, vid. gloss. 3. cum alijs ibi. d. l. 6. 5. & an debeat fieri cum fructibus, vid. gl. 6. ibid.
- Et an facta redibitione fiscus teneatur reddere gabellam, vide ibidem in glossa. 6.**
- REDIBITORIA actio**, vid. in verb. **ACTIO** redibitoria.
- REDIMENS** vexationem quid debeat probare & quod dedit ob redimendam vexationem possit repetere, vid. gl. 11. l. 3. tit. 17. par. 1.
- Redimere volens** vexationem si propter hoc aliquid dedit iudici an cum mala conscientia illud facere videatur, vid. gl. 6. l. 26. tit. 22. par. 3.
- REDITVS REGALES** quales sint & quid de redditijs portuum, vi. gl. 1. cum sequentibus. l. 11. tit. 28. par. 3.
- Reditus regales** ideo regibus conceduntur vt commode vivere possint & vt ad iniquitatem inanus non extendatur, vid. gl. 7. l. 1. tit. 28. par. 3.
- Reditus regales prescribi** villo tempore non possunt & an immemoriali, vid. gl. 4. l. 6. tit. 29. par. 3.
- Et equiparantur** rebus sacris, vide ibidem.
- Et quid si prescribens** inuictur consuetudine, vide dictam glossam. 4. dist. 1. l. 6. tit. 29.
- Reditus regales qualiter quis emere** videatur, vide glossam. 4. in med. l. 34. tit. 5. par. 5.
- Reditus salinarum** an possint acquiri prescriptione immemoriali, vi. gl. 5. l. 6. tit. 29. par. 3.
- Et an ex redditibus ciuitatis castellum** refici & reparari possit, vid. gl. 7. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Reditus beneficiorum vacantium** infra decennium si certo operi deputentur si beneficium vacet in fine decennij an fructus talis beneficii illi operi debeantur licet decennium sit elapsum, vid. gl. 3. l. 26. tit. 11. p. 4.
- Reditus qui ex lupanari percipitur** an iustus vel iniustus sit, vid. glo. 1. in proemio tit. 12. par. 4.
- Redditus ciuitatum supra**, vide in verb. proprii ciuitatum.
- Redditus villarum** & alia iura an veniant in maioria quando aliquis de licentia regis illam facit in filium maiorem dando illis iurisdictionem tantum & an tunc redditus etiam veniant, vide glossam. 4. l. 9. titulo. 4. partita. 5.
- Redditus semper crescant** processu temporis & ideo locatio ad longum tempus est damnosa, vid. gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 8. par. 5.
- Redditus ecclesiarum** voluptuose consummens an teneantur ad restitutionem, vid. supra in verb. Clerici, & verbo, Fructus.
- Redditus ecclesiarum** monachis subiecti an ipsi in propriam possint conuertere utilitatem, vid. gl. 6. l. 5. tit. 12. par. 1.
- Redditus ecclesiarum** deputati ad fabricam non possunt expendi pro ecclesiarum ornamentis, vid. gl. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
- REDDITVS DE TERRA** qui dicantur & quantum tempus durent & an transeant ad filios, vide glossam. 1. l. 2. per text. ibi. titulo. 26. partita quarta.
- REAEDIFICARE** & an si reaedificaretur res cui fuerat priuilegium concessum duret & tunc tale priuilegium ibi, vid. gl. 3. col. 9. quaest. 19. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Reaedificare castra vetera** non est licitum sine principis autoritate, vide in d. quaest. 19.
- REEMPTIO** dicitur secunda venditio, vide glossam. 6. in medio. l. 29. tit. 8. par. 5.
- REFECTIO** instrumenti perditum petens aliquis quod fiat ei quando & qualiter fieri debeat, vid. gl. 10. tit. 19. par. 3.
- Et an amissio instrumenti cuius refectioem petit** probetur per solum instrumentum & quando non, vid. gl. 7. ibidem.
- REFICERE** parietem an teneatur ille qui seruitutem signi immittendi debet & an idem sit dicendum in debente seruitutem oneris ferendi, vid. gl. 1. l. 2. tit. 31. par. 3.
- Reficere riuos siue canales** an teneatur ille cui seruitus aquaeductus debetur, vid. gl. 2. l. 4. ibid.
- Reficere domum qualiter vsu fructuaris teneatur**, vid. gl. 1. & 5. l. 4. tit. 31. par. 3. per text. ibi.
- Reficere pontem vel illum de nouo facere** qui vicini ad hoc teneantur, vi. gl. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Et quid si ad aliquam refectioem per statutum ciuitatis** tenetur ad vna partem & districtus in duas an si ex hoc pars grauetur possit reclamare, vid. gl. 8. d. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Reficere castra vetera** an possit quis sine principis autoritate, vid. gl. 3. col. 9. quaest. 19. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Reficere & an & quando ad refectioem teneatur renuntians vsui aquae fontis**, vid. gl. 8. l. 26. tit. 32. par. 3.
- Reficere parietem vel totam ecclesiam an teneatur laici** & quando, vid. gl. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
- Reficere an teneatur** & qualiter ille qui non habet unde reficiat, vid. gl. 1.

Septem Partitarum.

- Regnum** per quos debeat gubernari si rex minor sit, vide glossa. per tex. bi. l. 3. ibidem.
- Regnum** per quem gubernari debeat si regina sit furiosa & habeat maritum, vide gl. 5. l. 3. tit. 17. par. 2.
- Regnum non est feudum neque regitur more feudi sed ab ipso feuda proueniunt, vid. gl. 1. col. 2. in princ. l. 4. tit. 15. par. 2.
- Regnum** bene habet fundatam intentionem suam quoad dominium ciuitatum villarum & castrorum, vid. gl. 1. l. 1. tit. 18. par. 2.
- Regnum** debet habere decem vel undecim ciuitates saltem & vnum metropolitanum, vid. gl. 1. l. 3. tit. 19. par. 2.
- Regnum** si deseratur ab aliquo naturali qui transtulit se in aliud regnum ibidem constituendo domicilium an in regno illo deserto ipse beneficia habere possit vel gaudeat priuilegijs regni deserti, vide glo. 2. l. 5. titulo. 24. par. 4.
- Regnum** si alicui detur in feudum simul cum dignitate & iurisdictione an illud sit transmissibile ad heredes, vid. gl. 13. l. 6. tit. 26. par. 4.
- REGVLA** monachorum ponens certam formam circa professionis actum an debeat dici illam fore substantialem, vid. glo. 5. l. 88. titulo. 18. partita. 3.
- Regula** qui prior est tempore &c. an procedat in pigro ore pratorio, vi. gl. 1. in princ. l. 9. tit. 17. par. 5.
- Regula** quid sit & ab ea non est discedendum nisi cum reperitur fallacia, vid. gl. 1. & 2. per tex. ibi. in summa tit. 34. par. 7.
- REINFEVDATIO** quando ab ecclesia fit an debeat fieri interuenientibus eiusdem solennitatibus quae interuenire debent in alienatione rerum ecclesiae & quid si reinfeudatio fiat in descendentes, vi. gl. 4. in princ. l. 3. tit. 26. par. 4.
- Et** quid si ecclesia rem incultam dedit in feudum & postea culta ad eam redierit vel quid si ecclesia fuerit effecta pauper an cum illa re remanere possit licet descendentes reinfeudationem petierint, vid. ibid.
- REITERARI** non debet baptismum si de eo constat, vide glo. 1. l. 9. tit. 4. par. 1.
- Reitera** e & plura de reiteratione actus, vide per glo. 7. l. 3. titulo. 12. partita. quint.
- Et** ex confessione geminata extra iudiciali possit quis puniri ac si facta esset in iudicio siue facta sit in ciuilibus siue in criminalibus, vid. d. gl. 7. d. l. 3.
- REI VENDICATIO** an possit concurrere cum actione ad exhibendum & an res possit vendicari ante quam exhibeatur si est mobilis, gl. 3. & 6. l. 16. tit. 2. par. 3.
- Rei vendicatio** an detur praescribenti cum male fide rem per triginta annos & quando, vid. gl. 5. l. 21. tit. 29. par. 3.
- Rei vendicatio** an detur agnatis pro feudo recuperando non obstante quacunque temporis longitudine, vid. gl. 3. col. 1. in quaest. 2. l. 10. tit. 26. in par. 4.
- Rei vendicatio** an detur commodatario qui domino rei commodatae pretium pro re commodata & perdita soluit, vide gl. 1. l. 8. titulo secundo. partita. 5.
- Rei vendicatio** an detur donanti aliquid alicui sub modo quando modus non seruatur, vid. gl. 3. l. 6. tit. 4. par. 5.
- Rei vendicatio** an detur venditori contra secundum emptorem quando interuenit pactum ut venditori offerente pretium res sibi reddatur, vid. gl. 7. & gl. 10. l. 42. tit. 5. par. 5.
- Et** quid si emptor rem habuit a pluribus venditoribus an vno offerente pretium totum vel partis suae cogatur emptor rem sibi restituere, vide d. glossa. 7.
- Rei vendicatio** an detur domino pecuniae ex qua res empta fuit cuiuscunque sit pecunia, vide glossa. 8. & alias glossas ibidem in l. 49. titulo quinto. partita. 5.
- Rei vendicatio** potentior est quam octio publiciana. vide glo. 8. l. 50. tit. 5. partita. 5.
- Rei vendicatio** an detur filio contra possessores suorum bonorum aduentitiorum quae a patre vendita fuerunt nulla prius facta discussione in bonis patris sui, vid. per gl. 9. l. 24. tit. 13. par. 5.
- RELATIO** quando ad principem mitti debeat & quando non, vi. gl. 4. l. 27. tit. 18. par. 3.
- Et** qualiter ei debeat mitti ista relatio & aliqua in hoc, vide gl. 4. 5. & 6. l. 11. tit. 22. par. 3.
- Relatio** quando fieri debet, debent tempore quo fit partes esse praesentes qui si taceant consentire videntur, vid. gl. 5. l. 11. tit. 22. par. 3.
- Et** quid si cum sit in actis partes differant in pueto formando quid faciet iudex, vide ibid.
- Et** quid si facta principi relatione ante quam ipse respondeat iudex ferat sententiam an valeat, vid. ibid. in gl. 6.
- Relatio** clausulae generalis in principio vel in medio vel in fine instrumenti posita quando licite ad omnia fiat, vid. gl. 4. l. 9. tit. 7. par. 6.
- RELAPSVS** statim sine aliqua audientia debet curiae seculari tradi, vi. gl. 8. l. 60. tit. 6. par. 1.
- Relapsi** statim tradi debent iudicibus secularibus sine aliqua audientia etiam si continuo poeniteant & ad fidem redeant & quando dicantur continuo seu confestim redire, vide glossam. 3. column. 1. & 2. l. 2. tit. 26. partita septima.
- RELAXATIO** sub fideiussoribus an possit fieri carcerato quando poena corporalis non venit imponenda, vid. gl. 5. l. 26. tit. 23. par. 3.
- RELAXARI** sub fideiussoribus quando possit de crimine accusatus, vide gl. 4. & 5. l. 16. tit. 1. par. 7. & ibi, vid. quid de capto de mandato regis vel ad literas alterius iudicis.
- Relaxari** non debet iniuste captus si ex aliquibus postea captura iustificetur, vid. gl. 1. in fi. l. 1. tit. 29. par. 7.
- RELEGARE** & de triplici relegatione, vide remissiu per gl. 1. l. 3. titulo. 18. par. 4.
- RELEGATIO** debet esse perpetua quando relegatus frangit exilium & quando tantum debeat duplicari, vide glo. 4. l. 10. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Et** quod tempus debeat duplicari an omne vel tantum quod deficit, vide ibidem in gl. 5.
- Et** cui incumbat probatio quod relegatus fregit confinia vel relegationem, vide ibidem in glossa. 7.
- Et** de ipsius poena, vide ibid. in gl. 8. per tex. ibi.
- RELEGATIVS** post mortem an possit duci in ciuitatem ad sepulturam, vid. gl. 2. l. 3. tit. 18. par. 4.
- Relegatus** an dicatur habere domicilium quo ad munera & honores in loco in quo sunt bona, vide ibid.
- Relegatus** non est ita incapax sicuti deportatus vel damnatus in metallum, vid. gl. 3. l. 35. tit. 9. par. 6.
- Relegatus** quis dicatur & an in relegatione perpetua veniat bonorum ademptio, vid. gl. 10. l. 4. tit. 31. par. 7.
- Relegatus** ad tempus vel in perpetuum si exilium frangat qua poena veniat puniendus, vid. gl. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
- Et** an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide ibidem in glossa. 3.
- Relegatus** si cum esset in relegatione confinia rupit vel aliter delinquit an carcerari possit & ibidem possit exilium complere, vide ibidem in glossa. 4.
- Et** quod tempus debeat frangenti exilium seu relegationem duplicari, vide ibid. in gl. 5.
- Et** cui incumbat probatur quod relegatus fugit confinia, vide ibidem in glossa. 7.
- RELICTVM** hospitali ab episcopo non approbato sibi non acquiritur sed episcopus distribuit inter pauperes, gl. 1. l. 1. tit. 12. par. 1.
- Relictum** ecclesiae pro sepultura tacite videtur ademptum si alibi eligat sepulturam, vid. gl. 5. l. 5. tit. 13. par. 1.
- Relictum** ab aliquo ut ibidem fiat hospitale filius locum illum pro sua legitima sibi eligere non potest si alibi sibi consuli possit, vid. gl. 4. l. 1. tit. 15. par. 1.
- Relictum** fratribus ut quotidie missa dicatur si cessauerint an ab eis legatum remoueatur & cui applicetur an heredi, vide glo. 4. l. 6. titulo. 16. partita. 1.
- Relictum** alicui pro studio non debet dari excedenti. 25. annum quando persona non fuit specialiter nominata, vi. gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 2.
- Relictum** filio spurio cum capere possit non valet, vid. gl. 10. col. 4. versi. quid autem. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Relictum** mulieri pro dote an statim debeatur an vero speretur tempus nuptiarum, vid. gl. 2. l. 12. tit. 11. par. 4.
- Relictum** ciuibus an intelligatur relictum ciuitati & quando, vid. gl. 3. l. 9. tit. 7. par. 5.
- Relictum** alicui tanquam pauperi si in veritate diues sit & hoc relinquens ignorabat an illud sibi debeatur, vide glossam. 4. in fine. l. 21. titulo. 1. partita. 6.
- Relicta** in testamento an debeantur quando in eo haeres institutus non fuit & an requiratur quod venientes ab intestato adeant hereditatem, vid. gl. 1. in proemio tit. 3. par. 6.
- Relictum** sub conditione vel modo impossibili de natura, vel de iure an debeat & quando, vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 3. tit. 4. par. 6.
- Et** an illud quod relinquitur sub tali conditione vel modo impossibili de iure debeat conuerti in aliud quod sit iustum & honestum, vide glossa. 5. ibidem.
- Relictum** sub aliqua conditione casuali potestatiua vel mixta quando debeat impleri vel non impleri conditione, vide glossa. l. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & 14. tit. 4. par. 6.
- Relictum** sub casuali conditione an debeatur si cum haeres velit conditionem adimplere non potuit, vid. gl. 1. l. 14. supra. d.
- Relictum** sub modo an debeatur si modus casu fortuito deficiat & quid in delicto sub conditione si casu pereat, vid. gl. 4. & 5. ibid.
- Relictum** omnibus hominibus alicuius ciuitatis an ipsis vel ciuitati relictum videatur & quid in similibus, vid. gl. 6. l. 14. tit. 5. par. 6.

Index materiaram

- Relictum iure legitimæ vel iure falcidix an videatur relictum iure institutionis, vide gl. 2. in fi. l. 5. tit. 8. par. 6.
- Relictum alicui si alius eiusdem nominis reperitur & illud etiam preterdat quis præferri debeat, vid. gl. 1. l. 9. tit. 9. par. 6.
- Relictum alicui in genere an & quando sibi debeat & cui sit rei electio, vid. gl. 1. 23. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Relictum ad pias causas quando aliquid dicitur ut privilegio muniatur, vid. gl. 1. 4. tit. 11. par. 6.
- Relictum filio spurio cum capere possit an teneat, vide glo. 5. l. 10. titulo 13. partita 6.
- Relictum spurio vel alias incapaci palam penes quem remanere debeat, vid. gl. 7. l. 10. tit. 13. & gl. 1. l. 17. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
- RELIGIO & an religionem servare debeat qui ad presentandum tantum habitum suscepit, vid. gl. 1. l. 36. tit. 6. par. 1.
- RELIGIOSA LOCA an gaudeant immunitate ecclesiarum in præscriptionibus, vid. gl. 4. l. 26. tit. 29. par. 3.
- RELIGIOSVS obedientiam præscribere nunquam potest, vide gl. 2. l. 30. tit. 7. par. 1.
- Religiosus cui data fuit cura animarum illud quod ibi acquirit cui acquirat, vid. gl. 4. l. 26. tit. 7. par. 1.
- Religiosus factus episcopus an a religione monachali sit liberatus & ab abbatis potestate, vid. gl. 7. l. 26. tit. 7. par. 1.
- Religiosus curam animarum habens an sit solutus a regula monachali & in quibus & quid in esu carniū, vide glo. 1. 3. & 4. l. 26. titulo septimo. par. 1.
- Religiosi quando possint promoueri ad regimen alicuius ecclesie & quid si tunc superior nolit, vid. gl. 2. l. 25. tit. 7. par. 1.
- Religiosus curam animarum habere non potest & quando sic & an tunc abbas teneatur sibi dare socium monachum, vide glossam. l. 1. 24. titulo 7. partita 1.
- Religiosi proprium habere non possunt & quid si habeant aliquam administrationem & an de licentia prælati possint habere, vide glo. 2. l. 14. tit. 6. partita 1.
- Religiosus nec poenitentiam ponit nec baptizat nec prædicat nec aliud pertinens ad curam animarum exercet sine episcopi licentia, gl. 2. l. 21. tit. 4. par. 1.
- Religiosi an & quando in eodem genere peccati plus peccent quam laici & quando minus, vid. gl. 8. in med. l. 25. ibid.
- Religioso non est iniungenda poenitentia ieiunii in scandalum fratrum licet puniri possit in abstinence ciborum, vid. d. gl. 8.
- Religiosorum excessus, vid. per. d. gl. 8. in fine.
- Religiosi dilaniando se & faciem suam insecando peccant mortaliter, vid. gl. 1. 43. tit. 4. par. 1.
- Religiosi consequuntur indulgentias per eas tamen non minuit poenitentia eis imposita in capitulo, vid. gl. 1. l. 46. ibid.
- Religiosi non debent claustrum exire pro indulgentiis, vid. ibid.
- Religiosi an compellantur ire ad synodum, vid. gl. fin. l. 16. titulo quinto. partita 1.
- Religiosi post factam professionem etiam si ordinati non sint tenentur ad horas canonicas recitandas, vid. gl. 1. ad fin. l. 34. tit. 6. par. 1.
- Religiosi an dicantur quia eo animo intraverunt ne amplius inde exiret etiam si professionem non fecerint, vid. gl. 3. l. 7. tit. 7. par. 1.
- Religiosi quando possint de vna religione ad aliam transire, vid. gl. 2. 3. & 4. l. 9. tit. 7. par. 1. & ibi an de strictiori ad laxiorem.
- Religiosus peritalicentia licet non obtenta ad arduorem religionem transire potest, vid. gl. 4. d. l. 9. & quid debeat facere ante quam licentiam petat, vid. gl. 5. ibid.
- Religiosi possunt in vno casu de strictiori ad laxiorem transire religionem, vid. per gl. 3. l. 10. tit. 7. par. 1.
- Religiosi an gaudeant privilegio ecclesiarum si ibidem cofugerint propter delictum, vid. gl. 1. l. 4. tit. 11. par. 1.
- Religiosus locus & locus sacer idem sunt & an conuertantur, vid. gl. 1. l. 1. tit. 12. par. 1.
- Religiosi an teneantur ad exequias mortuorum & episcopo mandante ire teneantur illuc, vid. gl. 9. per tex. ibi. l. 2. tit. 12. par. 1.
- Et an possint compelli ad faciendam processionem & quando, vid. ibid.
- Religiosi quæ iura habeant in ecclesijs per ipsos de nouo constructis, vid. gl. 2. cum alijs ibidem. l. 5. tit. 12. par. 1.
- Religiosi quibus quibus de nouo conceditur ecclesia & illis subiicitur non possunt ad libitum eius antiquum statum alterare nec possessionem mutare, vid. gl. 5. d. l. 5. tit. 12. par. 1.
- Et an reditus talis ecclesie sibi subiectæ possint monachi conuerrere in suam utilitatem, vid. ibid. in gl. 6.
- Religiosus an possit eligere sepulturam, vide glossam. l. 5. l. 5. titulo 13. partita 1.
- Religiosus an possit presentari per patronum de licentia sui prælati ad beneficium curatum, vid. gl. 3. ad fin. l. 5. tit. 15. par. 1.
- Religiosi privilegiati seu non ex quibus debeant prestare decimas vel non & an ex hortis, vide glossas. l. 4. titulo 26. partita 1. & gloss. l. quinta. ibidem.
- Religiosi an & quando elemosinas facere debeant, vid. gl. 2. 3. & 6. l. 11. tit. 23. partita 1.
- Religiosi an possint esse iudices arbitri si ante religionem susceperint fuerint electi, vid. gl. 4. l. 28. tit. 4. par. 3.
- Religiosi an in feudis possint succedere, vide glo. 11. l. 6. titulo 26. partita quarta.
- Et quid si feudatarius exeat infra annum professionis, vid. ibid.
- Religiosus an possit esse depositarius & qualiter contra eum agatur, vid. gl. 4. l. 3. tit. 3. par. 5.
- Et an abbas teneatur si viderit res penes monachum depositas subtrahi vel perire si illud obuiare potest & non facit, vid. ibid.
- Religiosi si non habent locum ad habitandum congruentem an possint compellere vicinos ut vendant sibi loca eis concordentia, vid. gl. 1. l. 3. titulo 5. par. 5.
- Religiosus non debet fideiubere & quid si illud fecerit, vide glo. 1. l. 2. tit. 12. par. 5.
- Religiosus an & quando & qualiter & de quibus testamentum facere possit, vid. gl. 1. 17. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Religiosus si intra annum probationis decesserit an bona sua applicentur monasterio vel consanguineis succedentibus ab intestato, vide gloss. 1. ibidem.
- Religiosus si post ingressum religiosus inde recedat an bona sua applicentur monasterio, vid. ibid. in gl. 5.
- Et an monasterium in quo filius alicuius decessit excludat ascendentes legitimos in bonis religiosi, vide gl. 6. ibid.
- Religiosus an possit esse executor testamentarius cum licentia superioris vel sine ea & quando, vide glossam quartam. l. 2. per tex. ibi. titulo 10. partita 6.
- Et pro religiosis semper est præsumptio ad bonum, vide ibidem in gloss. 5. per tex. ibi.
- Religiosus an possit esse curator alicuius minoris, vide glo. 1. l. 14. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
- Religiosus si ab aliquo iniurietur quis actionem iniuriarum intentare possit, vid. gl. 4. l. 9. tit. 9. par. 7.
- RELINQUENS animalia languentia in deserto an videatur ea habere velle pro de relictis, vid. gl. 1. l. 49. tit. 28. par. 3.
- Relinquens aliquid ut inde fiat ecclesia an possit apponere conditionem quod talis sit rector, gl. 5. in fi. l. pen. tit. 15. par. 1.
- RELIQUIAE sanctorum &c. vide gloss. per tex. ibi. in l. 65. titulo 4. partita prima.
- Reliquiæ an in altare consecrato immitti debeant, vide glo. 8. l. 2. titulo 10. par. 1.
- REMEDIUM attentati quale sit & de prærogatiuis huius remedij & quod sit magis vile illud intentare quam interdictum unde vi, vid. gl. 8. l. 27. tit. 23. par. 3.
- Remedium attentati an habeat locum contra tertium possessorem & quando, vid. glo. 8. l. 27. tit. 23. par. 3.
- Remedium attentati an competat quando petenti obstat notorius defectus proprietatis, vid. gl. 8. l. 27. tit. 23. par. 3.
- Remedium attentati an cesset vbi causa fuit commissa appellatione remota, vid. d. gl. 8. in fin.
- Remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione in quibus contractibus locum habeat & quando, vid. gl. 4. l. 56. tit. 5. par. 5.
- Et an habeat locum in permutatione beneficiorum vel quando res venditur a procuratore, vide ibid.
- Remedium. l. 1. 2. quando neque intentari neque allegari possit, vid. d. gl. 4. post medium cum alijs glossis ibid.
- Et quod tempus inspicere debeat ad hoc ut remedium. d. l. 2. competat an tempus contractus vel præfens, vid. ibid. gl. 5.
- Et an cum res ita restituitur debeat cum fructibus restituere, vid. gl. 8. d. l. 56. tit. 5. par. 5.
- Remedium. d. l. 2. quod datur venditori ad supplementum veri pretij an ipsi vel emptori competat quando res fuerit mortua vel multum deteriorata, vid. gl. 10. d. l. 56.
- Et quid si sit ab emptore vel venditore factum iuramentum de non vendendo aduersus contractum venditionis & quid si iurans sit minor. 14. annis & quid in maiore. 25. annorum & si læsio sit enormissima, vid. ibid. in glo. 12.
- Remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione an possit a contrahentibus renuntiari, vid. gl. 12. in medio. d. l. 56.
- Remedium quod debitori datur ut vnum soluat pro alio quando quod debet soluere non potest an ab ipso renuntiari possit, vide glo. 3. l. 3. tit. 14. par. 5.
- Remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione an detur quando quis fuit in transactione enormissimæ læsionis & quid in muliere vel rustico, vid. gl. 2. l. 3. 4. tit. 14. par. 5.

Septem Partitarum.

Remedium l. finalis. C. de edicto diui Adriani tollendo quibus quando & qualiter detur. vide gloss. 1. cum alijs ibi. l. 2. tit. 14. par. 6. vbi plura de hoc.

Remedium carbonianū cui & quando detur de hoc. vide in verb. **CARBONIANA** bonorum possessio.

Remedium l. 2. C. de rescindenda venditione an excludatur per iuramentum minoris. vide gl. 8. l. 6. tit. 19. par. 6.

REMISIO criminis vt valeat causa & quælibet facti qualitas ibi exprimenda est. vide gl. 5. l. 38. tit. 18. par. 3.

Remisio poenæ quæ parti applicari debet an valeat si a principe fiat. vide gl. 8. l. 11. tit. 25. par. 4.

Remisio mercedis an fieri debeat inquilino pro rata temporis quod sibi deficiat quando don. inusillum ex iusta causa expellit ante tempus. vide glo. 7. l. 6. tit. 8. par. 5.

Remisio quomodo fiet propter sterilitatem in vrbis agris & quomodo sterilitas hæc peruenire possit. vide gl. 1. l. 22. tit. 8. par. 5.

Remisio an habeat locum quando conductio fuit facta ad longum tempus vel si merces solvatur in pecunia. vide ibi. gl. 2.

Et an quando merces solvitur in pecunia dicatur proprie locatio vel contractus in nominatus. vide ibidem.

Et an pro omnibus casibus fortuitis locus sit remisio propter sterilitatem. vide ibidem in gl. 3.

Et quid si casus fortuitus præcedat locationem an tunc excuset a præstatione pensionis. vide ibidem in gl. 4.

Remisio mercedis propter sterilitatem ad hoc vt habeat locum requiritur quod colonus colligat dimidiam partem fructuum eorum scilicet qui soliti erant colligi. vide gl. 8. d. l. 22. tit. 8. par. 5.

Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdat aliud vero non. vide. d. gl. 8.

Et qualis esse debeat ista sterilitas. vide gl. 9. ibidem.

Remisio mercedis non habet locum propter sterilitatem talē quādo colonus non erat solitus decimas soluere quia creditur venisse propter illam causam, & ideo tanquam culpofus non liberatur. vide ibidem gloss. 10.

Remisio an habeat locum quando fructus ipsimet deper se fuerunt consumpti. vide gl. 12. d. l. 22. tit. 8. par. 5. per tex. ibi.

Et an sterilitas vnus anni debeat compensari cum vbertate alterius. vide gl. 2. l. 23. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.

Et an idem sit siue sit annus vbertatis immediatē sequens siue veniat interpollatus. vide ibid. in gl. 3.

Et an colonus teneatur ad maiorem pensionem quando res sibi conducta aliquo fortuito casu fuit augmentata. vide ibid. in gl. 6.

Remisio pensionis an habeat locum quando res ex qua census debetur fuit combusta vel aliter destructa, & quid si remansit area vel si talis res a flumine vel a mari mundetur vel ab hostibus occupetur ita vt nulli fructus percipi possint. vide gl. 9. & 11. l. 28. tit. 8. par. 5.

Remisio poenæ vel damni an inducatur ex eo scilicet quod quis recepit præmissum sibi factum & de damnis & interesse tunc nihil dixit. vide glo. 6. l. 13. tit. 11. par. 5.

Et an in generali remisioe veniat dolus. vide glossam quintam. l. 30. tit. 11. par. 5.

Remisio pignoris per creditorem facta an inducat debiti liberationem. vide gl. 2. l. 40. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Remisio delinquentis non solum fieri debet si aufugiat ad iudicem loci delicti, sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogata iurisdictionis. vide gl. 1. 2. 3. & 4. l. 18. per tex. illum ibi. tit. 10. par. 7.

Et ista remisioes delinquentium locum habent in iudicijs qui sub sunt vni superiori non in alijs qui non subsunt. vide gl. 4. d. l. 18. tit. 1. par. 7. & glo. 2. l. 1. tit. 29. par. 7.

Remisio iniuriæ ex quibus præsumatur. vide glo. 1. 3. & 4. l. 22. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.

Remisio an habeat locum in hæreticis in vno loco delinquentibus si alibi reperiantur. vide gl. 2. l. 2. tit. 26. par. 7.

Sed quid si iudex originis vel domicilij præuenit in citando iudex vero delicti præuenit in sententiando quis eorum erit potior. vide glo. 2. d. l. 1. tit. 29. par. 7.

Et an remisioe locus sit postquam sententia condemnatoria lata fuit per iudicem loci domicilij vel alterius. vide. d. gl. 2. col. 2.

Remisio delinquentis cuius expensis fieri debeat. vide dictam gloss. 2. col. 3. quæ sit.

Remisio in leuius delictis fieri non debet. vide. d. gl. 2. ad fin.

Et præses non tenetur militem delinquentem suo magistro remittere & quando sic. vide gl. 5. cum alijs ibi. l. 3. tit. 29. par. 7.

Remisio delictorum. vide in verbo, **ABOLITIO**. & in verbo, **INDVLGENTIA**.

REMOTIOR si alienatio maioris cōsentiret cū alius esset ante eū an ex hoc in aliquo præiudicet si in illa maioria postea succedere velit & quid in proximiori. vid. gl. 1. col. 3. & 4. q. 25. 29. & 39. l. 10. tit. 26. par. 4.

REMOVERI an possit iudex propter enorme delictum & quando de eo accusari possit. vide gl. 11. per tex. ibi. & gl. 1. 5. l. 2. tit. 1. par. 7.

Remouere & an dānatus ex actione famosa descendente ex contractu sit ab officio remouendus vel an teneant gesta per eū gl. 4. l. 8. tit. 3. par. 5.

REMOVENDVS est prælatus quem persequitur populus dato sibi a superiori æquivalenti in alio loco. vid. gl. 14. in proœmio partitarum.

Remotus ab officio propter turpitudinem suam ad alios honores in loco sui originis admitti non debet. vide gl. 3. l. 5. tit. 24. par. 4.

Remouendus an sit ab officio dānatus ex actione famosa descendente ex contractu vel an teneant gesta per eum. vide gl. 4. l. 8. tit. 3. par. 5.

REMVNERARE debet quis seruitia sibi facta & quare ad hoc homines teneantur. vide gl. 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 27. par. 2.

Remuneratio fieri debet secundum qualitatem facti præcedentis. vide glo. 4. per tex. ibi. l. 4. tit. 27. par. 2.

Remuneratio seruitiorum est quid pulchrum & talis gratia est latissimè interpretanda & an in dubio præsumatur realis vel personalis. vide glo. 1. l. 51. tit. 18. par. 3.

Remuneratio non habet locum quando ex ea pater illam faciens grauat legitimas filiorum. vide gl. 13. l. 8. tit. 4. par. 5.

Et si remunerando aliquis alicui donationem fecerit illam nunquam reuocare poterit. vide gl. 1. l. 10. tit. 4. par. 5.

Et an donator cum rem donat in remunerationem seruitij ibi aliquam sentiat vtilitatem. vide gl. 7. l. 53. tit. 5. par. 5.

RENOVATIO debiti debet sponte fieri per debitorem ad hoc vt præscriptio per ipsum inchoata interrumpatur. gl. 4. l. 29. tit. 29. par. 3.

Renouatio quando non valeat si non sit facta in scriptis & quando. vide gl. 4. col. 2. & 3. l. 20. tit. 8. par. 5.

RENVTIARE vel renuntiare potest aliqua defensio & quando. vide glo. 3. l. 11. tit. 17. par. 3.

Renuntiare videtur viam qui aliam elegit. gloss. 1. ad finem. legis secundæ. tit. 1. par. 6.

Renuntiare non potest aliquis iuri quod ignorat sibi competere. gloss. 2. l. 14. tit. 6. par. 6.

Renuntiare non videtur quis iuri quod ignorat sibi competere. vide glo. 3. l. 19. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.

Renuntiare non potest quis hæreditati nondum sibi delatæ, & an possit illud facere per pactum. vide gl. 4. d. l. 19. tit. 6. par. 6.

Renuntiare an teneatur mulier Velleyano sub exhæredationis poena quando pro patre in carcere detento non fideiubet. vide glossam 18. l. 4. tit. 7. par. 6.

Renuntiare an possint aliqui iuri accrescendi. vid. glossam sextam. ad fi. l. 33. tit. 9. par. 6.

Renuntiare non potest filius alimentis quæ pater sibi debet. vide gloss. 1. l. 34. tit. 34. par. 7.

Renuntiare an possit nobilis priuilegia sibi competentia ratione nobilitatis. vide ibidem.

Renuntiare an possit aliquis ius prohibitium. vide glossam octauam. ad fi. l. 5. tit. 5. par. 5.

Renuntiare an possit quis iuri prohibenti pactum legis commissoriae apponi in pignoribus. vide gl. 4. l. 41. tit. 5. par. 5.

Et quid si illud sit iuramento firmatum. vide ibidem.

Renuntiare an possint contrahentes remedio legis. 2. C. de rescindenda venditione. vide per gl. 2. in med. l. 56. tit. 5. par. 5.

Renuntiare potest quis sententiæ pro eo latæ non solum per actum verbi, sed etiam per actum facti. vide gl. 12. tit. 10. par. 4.

Renuntiare an possit per pactum contrahentium vt præscriptio in aliquo casu locum non habeat. vide gl. 1. l. 1. tit. 29. par. 3.

Et an idem sit stante lege Tauri qua disponitur quod iuri exequendi præscribatur decennio quod illud partes renuntiare possint. vide ibid.

Renuntiare sententiæ an videatur ille qui de nouo petit illud de quo habebat per sententiam. vide. d. gl. 2. d. l. 6. tit. 10. par. 4.

Renuntiare an possit vxor constante matrimonio lucris quarendis pro sua parte & an talis renuntiatio valeat saltim facta ante contractum matrimonij. vide gl. 3. l. 5. tit. 11. par. 4. & gl. 7. l. 26. ibidem.

Renuntiare potest quis iuri & immunitati quæ quis habet ex origine in quantum est in præiudicium suæ ciuitatis originis. vide ibid. ad fin.

Renuntiare an possit quilibet debitor remedio sibi cōcesso vt vnum soluat pro alio quando illud quod debet soluere non poterat. vide glo. 3. l. 2. tit. 14. par. 5.

RENVTIANS actiones suas amplius regressum nõ habet, & quid si per industriam aduersarij renuntiare. vide glo. 5. l. 65. tit. 18. par. 3.

Renuntians omnes exceptiones sibi competentes quas renuntiasse videatur. vide gl. 5. l. 70. tit. 18. par. 3.

Renuntians seculo totam regulam monachationis profiteri videtur. vide glo. 6. l. 88. tit. 18. par. 3.

Renuntians vsui instrumenti quod pars dixit falsum an in alio iudicio si dem faciat, & quid si renuntiet cum protestatione quod non intendit

Index materiaram

- fateri instrumentum falsum an hæc protestatio aliquid valeat. vide glo. 2. l. 116. tit. 18. part. 3.
- Renuntians vsui aquæ fontis an si in ea aliquid reparare necesse sit an ad collectionem teneatur. vide gl. 3. l. 20. tit. 30. par. 3.
- Renuntians beneficio suo fructibus iam maturis qualiter fructus ad illud pertineant & qualiter diuidentur. vide gl. 3. l. 26. tit. 11. par. 4.
- Renuntians exceptioni non numeratæ pecuniæ an intra biennium possit eo non obstante eam opponere. vide gl. 8. l. 9. tit. 1. par. 5.
- Renuntians exceptioni non numeratæ pecuniæ post biennium an postea admittatur ad probandum contrarium si assumat in se onus probandi, & quid si renuntiet in eadem charta. vide gl. 9. ibidem.
- Renuntians hæreditati an videatur renuntiasse tam ex testamento quàm ab intestato. vide gl. 1. l. 8. tit. 6. part. 6.
- Et quid si soror dia stetit quod partem suam non petijt a fratre suo an illum in illum renuntiasse videatur. vide gl. 2. ibidem.
- Et quid si renuntiauit suam partem in vnum ex fratribus an illud illi tantum vel omnibus fratribus proffit. vide gl. quartam. ibidem.
- Renuntians hæreditati si postea poeniteat an illam reuocare possit & quando. vide gl. 3. & 2. l. 20. tit. 6. par. 6. & ibid. gl. 4. & 5.
- Et quid si iste qui renuntiauit habet substitutum vel cohæredem vel res non est integra. vide ibidem in. d. gl. 5.
- Renuntians instrumento debiti quid tunc renuntiasse videatur & an debitum. vide gl. 1. l. 47. tit. 9. par. 6.
- RENUNTIA TIO** beneficij sub spe vt alij detur si non deducatur in pactum non est simonia. gl. 6. l. 11. tit. 17. par. 1.
- Renuntiatio testium non præcludit viam productioni antequam fiat testium publicatio. vide gl. 1. l. 34. tit. 16. part. 3.
- Renuntiationes episcoporum recipit papa solus & ex causa. glo. 4. l. 5. titulo. 5. par. 1.
- Renuntiatio mulieris iuri hypothecæ quod habet in bonis mariti quando talis renuntiatio valeat. vide gl. 3. l. 58. tit. 18. par. 3.
- Renuntiatio exceptionis in emptione rei facta scilicet quod non dicet pretium non fuisse numeratum an valeat & an in eadem charta apponi possit & intra quod tempus ista exceptio pretij non numerati possit opponi. vide gl. 4. l. 65. tit. 18. par. 3.
- Renuntiatio proprij domicilij in solutione faciendâ fieri potest a debente. vide gl. 7. l. 70. tit. 18. in part. 3.
- Renuntiatio appellacionis per partes facta an teneat sicut pactum & quò de hoc vide glo. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
- Renuntiatio de non lucranda dote quam maritus lucrare potest per statum vel aliter an ipse illam facere possit. vide glo. 3. col. 1. l. 5. tit. 11. par. 4. & glo. 4. l. 4. ibidem.
- Renuntiatio spei certæ donatio dicitur. vide dict. gloss. 3. column. prima. versicu. secundo.
- Renuntiatio lucrorum an habeat locum in marito vt ipse illa valeat renuntiare. vide ibidem.
- Renuntiatio & ciues qui transtulit domicilium suum in alium regnum videtur propter hoc renuntiare priuilegijs & fauoribus concessis naturalibus illius regni neque ibidem beneficia habere poterit secus si in eodem regno domicilium mutet. gl. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
- Renuntiatio feudi facta a vassallo quando valeat vel non & an illud sibi semper licitum sit. vide gl. 5. l. 7. tit. 25. par. 4.
- Renuntiatio hypothecæ constitutæ ad securitatē dotis an similis sit alienationi ita vt taliter renuntians puniatur poena alienationis rei maioris ac si verè alienasset. vide gl. 2. col. 3. q. 21. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Renuntiatio successoris maioris in possessorem vt illam cui velit transferat an sibi damnificet vel alijs legitimis maioris successoribus. vide ibidem in quaest. 25.
- Renuntiatio successoris de maioria quam sperat habere an teneat. vide ibidem in quaest. 26.
- Renuntiatio exceptionis non numeratæ pecuniæ an excludat debitorem vt non admittatur licet velit probare contrarium & an valeat si fiat in eadem charta qua obligatur & quid si fiat post biennium. vide glo. 8. & 9. l. 9. tit. 1. par. 5.
- Renuntiatio generalis casuum fortuitorum an teneat in contractibus, & in iudicijs vt renuntians non proficit quin teneantur. vid. gl. 10. ibidem. & glo. 1. l. 23. tit. 8. par. 5.
- Et quid in recipiente depositum & casus renuntiante. vide glossam. 4. l. 4. tit. 3. par. 5.
- Renuntiatio maioris in fratrem secundum per fratrem maiorem an teneat in damnum filiorum filij maioris. vide gl. 3. in fil. 8. tit. 4. part. 5.
- Renuntiatio iuris prohibitiui an teneat. vide glossam octauam. ad finem. l. 5. tit. 5. part. 5.
- Renuntiatio in tempestiua societatis an valeat & quando. vide gl. 3. & 4. l. 11. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.
- Renuntiatio, nunquam trahitur ad incogitata. vide glossam. 4. l. 3. tit. 11. part. quinta.
- Renuntiatio velleyani per mulierem vt lentem fideiubere facta an teneat si prius de beneficio sibi competenti non fuerit certiorata, & quid si illud asserat notarius vel iuramentum interuenit. vide glo. 4. l. 3. tit. 12. part. 7.
- Renuntiatio velleyani nulla est quando mulier fideiusserit pro marito. vide glo. 6. ibidem.
- Et quid si renuntiet coram testibus instrumento non interueniente an tunc renuntiatio aliquid operetur. vide ibidem.
- Et an fideiussores possint renuntiare beneficio diuisionis de quo in authentica hoc ita. C. de fideiussoribus. vide gl. 4. in fil. 10. tit. 12. par. 5.
- Renuntiatio hæreditatis tacita ex quibus perpendatur. vide glo. 3. l. 2. & glo. 1. 2. & 4. cum alijs ibi. l. 18. tit. 6. par. 6.
- Renuntiatio hæreditatis a descendentes vel ascendentes facta quando illis postea poenitentibus non noceat. vide glossam. 2. 3. 4. & 5. l. 20. tit. 6. par. 6.
- Et quid in filio qui maioriã sibi delatã renuntiauit an postea in damnum vocati post eum poenitere possit vel in quo vis alio habenti substitutum vel cohæredem vel vbi res integra non est. vide gl. 5. d. l. 20.
- Renuntiatio maioris in vita possessoris ipsius facta in præiudicium vocatorum ad eam an valeat. vide glo. 2. col. 5. ad finem. in quaest. 17. l. 3. titulo. 13. part. 6.
- Renuntiatio matris quæ vult suscipere tutelam filij qualis esse debeat, & an sit necessaria solennitas. vide gl. 11. l. 2. & 13. l. 4. tit. 16. par. 6.
- REORDINATVS** an possit institui hæres ab aliquo. vide glossam 6. l. 4. tit. 3. part. 6.
- REPARARE** & eadem solennitas requiritur in actu reparando quæ in faciendo. vide gl. 3. col. 10. q. 21. l. 32. tit. 9. part. 6.
- Repellere an possit quis cauillationes & malitias aduersarij per alias similes. vide gl. 8. l. 28. tit. 21. par. 3.
- REPETENS** mutuũ an possit ei obijci quod non erat dominus rei mutuatæ. vide gl. 2. l. 1. tit. 1. par. 5.
- Et cui tunc incumbat probatio. vide ibidem.
- REPETERE** an possit quod errore saltim facti soluit quis post sententiam absolutoriam. vide gl. 8. l. 16. tit. 11. par. 3.
- Repeterere an possit soluens pro carcerato. vide glossam secundam. legis sexta. tit. 14. part. 3.
- Repeterere vtum possit aliquis qui iudici aliquid dedit vt sententiam ferat & quando. vide gl. 4. l. 27. tit. 22. par. 3.
- Repeterere an possit quis dotem quam pro muliere dedit si nuptiæ non sequantur. vide gl. 3. l. 11. tit. 11. par. 4.
- Repeterere mutuum intra quantum tempus possit mutans si nihil a principio dictum fuit. vide gl. 6. per tex. ibi. l. 2. tit. 1. part. 5.
- Repeterere an possit aliquis mutuum factũ ecclesiæ si non probet verum in ipsius vtilitatem & quando. vide gl. 2. l. 3. tit. 7. par. 5.
- Repeterere qualiter & qua actione possit commodatarius rem sibi commodatam pro qua pretium soluit. vide gl. 1. l. 8. tit. 2. par. 5.
- Repeterere potest indebitè solutam soluens, & quando & quibus modis probetur aliquid fuisse per errorem solutum. vide gl. 1. 28. & gl. 1. 30. cum alijs ibi. tit. 14. part. 5. per illa iura ibi.
- Repeterere an possit soluens scienter indebitum & an donare videatur. vide gl. 1. l. 30. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Repeterere an possit ille qui habebat priuilegium super sportulis non soluendis si scienter soluerit. vide. d. glo. 1. col. 2.
- Et an in dubio credatur soluis se indebitum scienter vel per errorem vt repeterere non possit. vide ibidem.
- Repeterere an possit soluens legatario legatum sibi in testamento inualido relictum & quando. vide gl. 1. l. 31. tit. 14. par. 5.
- Et an quod soluitur ex minus solenni voluntate dicatur haberi ex testamento & alia in hoc. vide per. d. gl. 1.
- Repeterere an possit soluens debitum conditionale ante conditionis euentum & quando. vide gl. 1. & 3. l. 32. per tex. ibi. tit. 14. part. 5.
- Repeterere an possit soluens indebitum si per sententiam fuit condemnatus & quando sic. vide gl. 1. 33. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Et an datum causa transactionis debitori reo ab ipso tanquam indebitum repeti possit. vide gl. 1. l. 34. ibidem.
- Repeterere an possit rem cum fructibus ille qui indebitum soluit alicui. vide gl. 1. l. 37. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Repeterere an possit quis datum ob aliquam causam si nõ fiat & interesse damni dati propter non factum vel vnum ex istis tantum. vide glo. 2. l. 43. tit. 14. par. 5.
- Repeterere an possit quis ab eo datũ causam aliquid faciendi si illud nõ fiat & quò. vide gl. 1. 46. cum glossis aliarum legum ibi. tit. 14. par. 5.
- Et quid si causa sit in menteretenta. vide gl. 4. d. l. 46.
- Repeterere an possit quis ab eo datum ob augmentum amicitie si causa cesserit. vide gl. 5. d. l. 46.
- Repeterere an possit quis a se datum alicui vt a captiuitate liberaretur, & quando. vide glo. 1. 48. ibidem per illum tex.
- Repeterere an possit quis illud quod soluit cum antea ob turpem causam illud promississet & an per talem solutionem purgetur vis metus, vel dolus præ-

Septem Partitarum.

dolus praecedens, vide gl. 1. & 2. l. 49. per illum tex. ibi tit. 14. par. 5.
 Repetere an possit mulier dotem quam dedit marito si cum eo contra-
 xit sciens inter eos matrimonium esse non posse, & an tunc dos cedat
 lucro vici vel applicetur fisco, vide gl. 2. l. 50. per tex. ibi tit. 14. part. 5.
 Et quid si ambo sciebant impedimentum & eo non obstante contraxe-
 runt an dos arrha & donatio propter nuptias applicetur fisco, & quid
 si adhuc non sit copula carnalis subsecuta, vi. gl. 1. cū alijs ibi l. 51. ibid.
 Et quid si errauerint in iure an eitem poenam, vide glo. 5. d. l. 51.
 Repetere an possit quis meretrici datum vel alteri mulieri libidinis cau-
 sa & quando & quam partem in taliter datum habeat fisco, & an in
 foro animæ restituere teneatur, & an de talibus testari possit, vide gl.
 2. 3. & 4. l. 53. per tex. ibi tit. 14. part. 5.
 Repetere an possit quis a se datum alicui ne maleficium ab ipso commis-
 sum detegatur, vide gl. 1. l. 54. tit. 14. par. 5.
REPETITIO dati an detur illi qui iudici ut sententiet aliquid dedit, vi
 de gl. 4. l. 27. tit. 22. part. 3.
REPREHENSIO debet sine diffamatione fieri, vide gl. 2. per text. ibi.
 l. 55. tit. 5. par. 1.
 Reprehendi non debet ille qui venit ab alijs reprehendus, vide gl. fi.
 l. 58. tit. 5. part. 1.
 Reprehensio est triplex imperialis specialis & temeraria, vide glo. 1. l. 30.
 tit. 9. par. 2.
 Reprehensio fieri debet tribus consideratis de quibus per glossam secun-
 dam, d. l. 30.
REPRAESALIAE contra omnes conceduntur propter iniustitiam de-
 negatam vel neglectam, vide gl. 5. l. 10. tit. 25. par. 4.
 Repraesalia non debent concedi propter factum vnus subditi qui alio
 modo potest concedi, vide gl. 2. l. 15. tit. 10. part. 7.
 Repraesalia possunt concedi non solum propter iniustitiam denegatam ex-
 pressè sed etiam propter moram non exhibitam iniustitiae, vide glo. 2. in
 q. 1. & 2. d. l. 15. tit. 10. par. 7. & per totam illam glo.
 Repraesalia & tunc ad repraesalias licet peruenire quando omnia ciuilia
 remedia tentata fuerint, vide gl. 2. q. 2. d. l. 15.
REPRESENTATIO filiorum ut cum patris succedant a quo qualis
 sit & cuius effectus & pro qua parte admittatur & quando & in quibus
 non & quibus concurrentibus & alia in hoc, vide per gl. 4. 7. & 9. l. 3.
 per tex. ibi tit. 13. par. 6.
 Et an ista representatio habeat locum in omnibus descendentes, vel
 non extendatur ultra pronepotem, vide d. gl. 7. in princ.
 Representatio an habeat locum in successione collateralium ultra filios
 fratris, vide gl. 4. l. 6. tit. 13. par. 6.
REPRESENTANTES populum ut sunt decuriones & rectores be-
 neficiunt ipsi ad inducendam consuetudinem, vide gloss. 3. l. 5. ti-
 tulo. 2. par. 1.
 Representantes publice sunt infames secus si secretè neque assidue, &
 quid in minoribus & an isti possint ad ordines promoueri & est inhu-
 mane illis aliquid donare & alia in hoc, vi. per gl. 1. l. 5. tit. 7. par. 6.
REPTARE quis possit vel non, vide glossas. legis secundae, per tex. ibi
 tit. 3. par. 7.
 Reptare quis possit vel reptari, vide glossas. legis tertiae, per textum ibi.
 tit. 3. par. 7.
 Et quae praecedere debeant ad hoc ut aliquis reptare possit, vide gl. 1. cū
 alijs ibi l. 4. per tex. ibi tit. 3. par. 7.
 Et quid si alius velit alio modo reptatorem satisfacere an ad hoc compelle-
 tur, vide ibidem gl. 3. & 4. d. l. 4.
 Reptare an possit alius postquam reptator victus fuit per reptatum, &
 quando sic, vide gl. 2. l. 7. per tex. ibi tit. 3. par. 7.
REPTATOR si non probet quibus verbis qualiter & quando se dedi-
 cere debet, vide gl. 1. l. 8. tit. 3. part. 7.
 Reptator & reptatus an de communi consensu poenitere possint, vid. gl.
 2. l. 2. tit. 4. par. 7.
 Reptator si noluerit reptatum aggredi liberatur reptatus, vide gloss. ter-
 tiam, d. l. 2.
 Reptator parem vel campionem pro se dare non potest, vide gloss. 4. l.
 3. tit. 4. par. 7.
REPTATIVS si sit in curia Regis vel extra quem terminum debet tunc
 reptatori dare, vide gl. 4. per tex. ibi l. 4. tit. 3. par. 7.
 Reptatus qualiter reptatori respondere teneatur, vide gl. 5. l. 4. per textum
 ibi tit. 3. par. 7.
 Et quis pro absente reptato respondere possit vel non, vide gloss. 1. 5. per
 tex. ibi tit. 3. par. 7.
 Reptatus si postquam dixit reptatorem mentiri exceptionem delatoriā
 opponere velit an admittatur, vide gl. 1. l. 6. ibidem.
 Reptatus an contra reptatorem opponere possit quod ad alium reptum
 fieri pertinet, vide gl. 2. l. 7. per tex. ibi tit. 3. par. 7.
 Reptatus ab aliquo arma eligere non potest sed a principe nominari de-
 bent, vide gl. 1. l. 2. tit. 4. in part. 7.
 Reptatus & reptator an possint de communi consensu poenitere & quan-

do, vide gl. 2. d. l. 2.
 Reptatus liber erit si reptator in campo illum aggredi noluerit, vide glo.
 3. dist. 1. 2.
 Reptatus quando per se & quando per alium se defendere possit & qua-
 liter & plura de hoc, vide per glo. 1. 3. tit. 4. part. 7.
REPUDIANS hereditatem simpliciter videtur illam repudiare tam
 ex testamento quam ab intestato, vide gl. 1. l. 18. tit. 6. par. 6.
 Repudians hereditatem si sit filius suus vel emancipatus vel alius descen-
 dens intra quantum tempus si suam abstentionem reuocare possint,
 vide gl. 2. 3. & 4. l. 20. per tex. ibi tit. 6. part. 6.
 Et quid in filijs vocatis ad aliquam maioriā si illi renuntient vel si ha-
 beat substitutum vel cohæredem vel si res non est integra, vide glo.
 5. d. l. 20. tit. 6. part. 6.
 Repudians hereditatem & acceptans legatum an iustè faciat & ei licitū
 sit, vide glo. 1. l. 2. tit. 9. par. 6.
REPUDIARE hereditatem an possit hæres & legatum acceptare, vi-
 de glo. 1. l. 2. tit. 9. par. 6.
 Repudiare hereditatem an possit adultus non habens curatorem, vide
 glo. 5. l. 4. tit. 11. part. 5.
REPUDIATIO an inducatur ex eo scilicet quod hæres dixit credo hæ-
 reditatem esse respuendam si cum his verbis transeat cursus triū men-
 sum, vide gl. 3. l. 2. tit. 6. par. 6.
 Repudiatio hereditatis ex quibus colligatur & quid si repudians minor
 sit & quid si sunt duo hæredes instituti & vnus ex eis repudiat vel am-
 bo, vide gl. 1. l. 8. tit. 6. par. 6. per text. ibi.
 Repudiatio quæ descendentes vel ascendentes non obstat si poenitere
 velint & abstentionem suam reuocare, vi. gl. 2. 3. & 4. & 5. l. 20. ibidem.
REQUISITVS siue monitus nemo praesumitur & ideo dicens illud
 probare debet, vide gl. 2. l. 9. tit. 25. par. 4.
RERVVM defensio aliquem non excusat si aliquem occidat propter re-
 rum defensionem, vide gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 1.
RES

Feudalis	Communis
empta vel	Dotalis
Deposita	Legata
Vendita	Furtiua
Modata	Ecclesiæ
Minoris	
Immobilis	
Sacra	
Aliena	

RES quælibet praesumitur libera nisi contrarium probetur, gl. 3. in fi. l.
 28. tit. 2. par. 3.
 Res quæ tempore legum partitarum extrahi a regno vetabantur, vid. gl.
 1. per tex. ibi l. 10. tit. 20. part. 3.
 Res ut afficiatur vitio violentiæ per expulsionem an sufficiat expellere
 si post possessionem non intret, vide gl. 2. l. 4. tit. 29. part. 3. ad finem.
 Res an afficiatur vitio violentiæ si expulsus erat prædo, vide ibidem.
 Res si subripiatur gratia vsus tantum an cadat in vitium furtiuitatis, vi-
 de ibidem.
 Res si vendatur per metum siue per vim compulsuam an afficiatur vitio
 reali, vide gl. 2. l. 4. tit. 29. par. 3.
 Res an afficiatur vitio violentiæ si possessor suspicatus sit se repelli posse
 licet non sit violenter expulsus, vide d. gl. 2. d. l. 4. tit. 29. par. 3.
 Res an afficiatur vitio violentiæ si dñs per vim occupauerit rem suam, vi-
 de d. gl. 2. Et an per vitium clandestinitatis, vide ibidem.
 Res si redeat in potestatem tutoris an ex hoc vitium purgetur, vide gl. 2.
 ad fi. l. 4. tit. 29. par. 3.
 Res si reuertatur ad procuratorem meum an ex hoc vitium purgetur, vi-
 de d. gl. 2. in fi.
 Res alicui pignorata si a domino creditori subrepta alteri vendatur, an
 & quando emptor illam praescribere possit, vide glossam secundam
 & 3. l. 27. tit. 29. par. 3.
 Res sub conditione alicui promissa si ea pendente tradatur an transfera-
 tur dominium, vide gl. 7. in fine. l. 3. tit. 4. par. 4.
 Res de facili reuertitur ad suam naturam, vide glo. 3. post principium. l.
 5. tit. 11. part. 4.
 Res an possint praescribi quando in eis simpliciter alienatio prohibita
 fuit, vide glo. 3. col. 3. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Res defuncti an possint retineri pro expensis factis in curando illo vel in
 funere suo, vide gl. 4. l. 9. tit. 2. par. 5.
 Res & quales res iudex in loco illo ubi iurisdictionem habet vendere po-
 terit, vide gl. 9. l. 5. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
 Res proprias alicuius ipse sibi ipsimet vendere minimè potest & qua ra-
 tione, vide gl. 1. l. 18. tit. 5. par. 5.
 Res istud verbum est generale & omnia comprehendit, vide gl. 1. l. 55. ti-
 tulo. 5. par. 5.
 Res debet estimari cum qualitatibus suis, vide glossam sextam, l. 6. titu-
 lo quinto. par. 5.
 Res quæ locatur in dubio videtur locata ad suum usum consuetum, vide
 glo. 1. l. 3. tit. 8. par. 5.
 Res illata in domo conducta an sint pro pensione domus tacitè hypo-
 thecata

Index materiarum

- thecæ & quando & in quibus rebus ibidem illatis hoc locum habeat, & quid in rebus illatis per secundum conductorem. vide glo. 2. & 4. l. 5. per text. ibi. tit. 8. par. 7.
- Et quid in rebus minoris illatis in domo ab ipso conducta. vide. d. gloss. quintam. d. l. 7.
- Res non possunt vendi cariori pretio curialibus quam incolæ locorum inter se vendunt. vide gl. 1. l. 27. tit. 8. par. 5.
- Res super qua imponitur census si casu pereat an etiam census pereat. vide gl. 9. l. 28. tit. 8. part. 5.
- Res soluta si casu vel alias pereat an solutio integre facta videatur. vide glo. 1. l. 2. tit. 14. par. 5.
- Res hæredis an & quando legari possunt vel obligari per testatorem. vide glo. 1. l. 10. tit. 9. part. 6.
- Et an de rebus hæredis possit testator maioriã facere quando habuit licentiam faciendi sub grauaminibus & vinculis sibi placitis. vide dict. glossam. 2. ad fin.
- Res testatoris alicui pignorata si a testatore alicui legetur an & quando hæres redimere teneatur & legatario dare quando vero teneatur ipse legatarius. vide glo. 1. n. tit. 9. par. 6.
- Res quales a testatore legari possunt vel non. vide glossas. l. 13. per text. illam ibidem.
- Et an tunc debeat earum æstimatio. vide ibidem gl. 5. 8. & 10.
- Res cui priuilegium fuit concessum si destruat an ibidem adhuc duret priuilegium & quid si reedificetur an habeat idem priuilegium. vide gl. 3. col. 9. q. 19. l. 2. tit. 9. par. 6.
- Res vna si per testatorem pluribus coniunctim, vel distinctim legetur qualiter inter eos diuidetur & an valeat Relictum. vide glossas. l. 33. per text. ibi. tit. 9. par. 6.
- Res si contra prohibitionem testatoris alienetur dominium transfertur in sequentem in gradu. vide gl. 3. col. 2. in prin. l. 34. tit. 9. par. 6.
- Res prohibita alienari per testatorem an alienari possint ex causa dotis quando legitima portio filie relicta non fuit. vide glossam quartam. col. 4. & 5. q. 5. l. 6. tit. n. part. 6.
- Res si prohibeatur alienari in ecclesiam vel pium locum an prohibitio teneat. vide ibidem. col. 4. ad fin.
- Res si malitiose efficiatur iniuriosa vt alienatio ipsius impediatur qualiter ita faciès teneat & puniatur. vide gl. 1. l. n. per textum. ibi. tit. 16. parti. septima.
- Res si alienari prohibeatur a testatore sine causæ expressione an prohibitio valeat vel non & quando talis causa licet talis causa expressa nõ sit a testatore pro expressa habeatur. vide glossam primam. l. 44. titulo quinto. part. 5.
- Res prohibita alienari extra familiam licet ita alienetur valet alienatio quã illi qui sunt de familia fuerunt requisiti & emere noluerunt. vide glo. 1. col. 1. q. 6. l. 10. tit. 16. par. 4.
- Et circa rerum diuisionem. in verbo, **DIVISIO.**
- RES EMPTA** vel **VENDITA**, & res vendita alicui quando periculum illius rei pertineat ad emptorem & quando ad venditorẽ. vide glo. 1. l. 28. & 24. tit. 5. par. 5.
- Et quando poterit venditor rem venditam effundere & perdere emptore non veniente. vide gl. 6. & 8. d. l. 24.
- Res vendita an colli debeat per venditorẽ & quando ad talem culturã teneatur. vide gl. 1. l. 28. tit. 5. par. 5.
- Res empta ab extraneo vel curatore minoris cum pecunia minoris cuiã sit. vide gl. 4. l. 49. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et quid si res ematur a prælato vel alio cum pecunia ecclesiæ. vide ibid. in gl. 5. & 6. per text. ibi.
- Res empta cum pecunia prælati & ecclesiæ an illis communis sit. vide ibidem. in fine.
- Res empta cum pecunia dotali an sit vxoris vel mariti & alia in hoc. vide glo. 3. d. l. 49. tit. 5. part. 5.
- Res si ematur cum pecunia minoris an sit ementis vel minoris, & quod ius minoris ea habeat. vide gl. 2. l. 30. tit. 13. par. 5.
- Et an in re alia pignorata possit fieri executio ex sententia iudicis, & quando. vide glo. 5. l. 38. tit. 13. par. 5.
- RES COMMODATA** si a commodatario commodanti mittatur per nuntium quem fidelem esse credidit illaque perdatur cuius periculo pereat. vide gl. 1. per text. ibi. l. 4. tit. 2. par. 5.
- Res commodata duobus si perdatur qualiter ipsi teneantur. vide glo. 4. per text. ibi. l. 5. tit. 2. part. 5.
- Res commodata si commodatario perdatur & pro ea domino pretium soluerit & postea illa res appareat quam actionem ipse intentare possit. vide glo. 1. l. 8. tit. 2. part. 5.
- Res commodata alicui ad certum vsum an ante expletum vsum reuocari possit. vide gl. 1. l. 9. tit. 2. par. 5.
- Et an idem sit in precario & si concedatur ad certum vsum & quid si ex reuocatione precarij magnum præiudicium recipienti veniat. vide ibidem.
- Res commodata an possit retineri pro expensis in ipsa refactis & quando. vide gl. 4. ibid. per illum tex.
- Res commodata si post moram penes commodatarium pereat an pereat ipsius periculo etiam eodem modo esset peritura penes commodantem & quid in foro conscientie & quid in actione reali. vide glossam 6. l. 9. tit. 2. par. 5.
- RES MINORIS** infructifera vendi potest per tutorem vt alia magis utilis ematur. vide gl. 9. l. 60. tit. 18. part. 3.
- Res minorum non possunt alienari sine solennitate scilicet quod prius a mobilibus incipiatur. vide gl. 2. l. 2. tit. 14. par. 1.
- Res minoris siue mobilis siue immobilis an a tutore alienari possit. vide gl. 3. l. 4. tit. 5. part. 5.
- Res minoris ex quibus causis a tutore vendi possint, & vide gl. 4. & 5. d. l. 4. & gl. penult. l. 60. tit. 18. par. 3. & gl. 1. l. 18. tit. 16. par. 6.
- Et an possit vendi res immobilis minoris pro utilitate magna minoris, vel pro debito soluendo tantum. vide glossam quintam. ibidem. d. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Res minorum debent vendi cum autoritate iudicis & causæ cognitione. vide glo. 6. & 7. d. l. 4.
- Res minorum an possint a tutoribus vel curatoribus publicè siue clam emi & quid si ematur cum iudicis autoritate vel alterius contutoris an teneat emptio. vide gl. 9. l. 4. per text. ibi. tit. 5. part. 5.
- Res cum pecunia minoris empta ab eius tutore vel ab extraneo cuiã sit. vide gl. 4. l. 49. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et quid si ematur a prælato vel alio cum pecunia ecclesiæ. vide ibidem in glo. 5. & 6. per illum tex.
- Res empta cum pecunia minoris an sit ementis vel minoris & quod ius minoris ea habeat. vide glo. 2. l. 30. tit. 13. part. 5.
- Res minoris illata in domo conducta ab ipso an sint tacitè hypothecata pro pensione domus. vide gl. 4. l. 5. tit. 8. part. 5.
- Res minorum qualiter & quales & quando ex quibus causis alienari possunt per tutorem vel curatorem. vide gl. 18. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
- RES MAIORIAE** an vendi possint pro alendo possessore ipsius, vel vt redimeretur ab hostibus. vide glossam primam. col. 2. quæst. 10. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Res maioris si vendantur vt debita testatoris soluantur an vendens in poenam alienantium res alienari prohibitas incidat. vide ibidem in questione. 17.
- Et an successorẽ sic alienatam per iudicem ad petitionem creditoris vendicare possit. vide ibidem.
- Et quid si res maioris vendatur per ipsius possessorem illi scilicet qui in maioria erat de proximo successurus an tunc alienans in poenam incidat. vide ibidem in q. 12.
- Et quid si alienatio non teneat ex aliqua causa an alienans talem reẽ prohibitam in poenam incidat. vide ibidem in q. 13.
- Res maioris alienari prohibita sub poena an talis poena liget filium primæ tonsuræ & quare. vide ibidem in q. 15.
- Res maioris an videatur alienare ille qui aliquem magnatem & potentem in possessione maioris consentit esse cum eo dissimulans & nolens illum inde eicere. vide ibidem in q. 16.
- Res maioris si a possessore ipsius alienentur, & successor legitimus & sequens in gradu non vult vendicare vel petere an alius successor admittatur & qualiter. vide gl. 1. col. 3. q. 18. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Res maioris an possint diuidi vel vendi ad aliquod legatum consequendum quando fuit possessori maioris relictum sub ea conditione scilicet vt cum aliquo diuidat vel simili. vide ibidem in q. 19.
- Res maioris si per patrem possessorem maioris in fraudem filij alienentur & iste filius decedat an eius filius maior aget reuocatoria contra fraudem alienantis licet fraus eius respectu facta non fuisset. vide ibidem in questione. 20.
- Res minima maioris si alienetur a possessore ipsius an per hoc in poenam incidat. vide ibidem in q. 22.
- Res maioris an in alium quam in legitimum successorem transferri possint etiam successore consentiente vt si extraneo vel filio spurio relinquuntur in testamento vel aliter. vide ibid. in q. 25.
- Res maioris si a successore renuntientur antequam maioris ad eum perueniat an talis renuntiatio teneat. vide ibid. in q. 26.
- Res maioris si pro expensis a possessore ipsius in ea factis retineat quid talis retentio operetur. vide gl. 2. col. 2. in fi. q. 10. l. 7. tit. 4. part. 5.
- Res maioris si alienari prohibeantur vni & ceteris sequentibus prohibitum esse videtur. vide glossam primam. column. tertia. questione. 27. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Res maioris an permutari cum rebus ecclesiæ possint si illud conditor maioris impederit. fieri. vide ibid. in q. 28.
- Res maioris si vendantur de consensu illius qui in succedendo in ea proximior est an propter hoc ipse in poenam contra alienantes impositã incidat, & an huic poenæ locus sit ante rei traditionem. vide ibidem in questione. 29.

Septem Partitarum.

Res maioris an possint alienari propter famem. vide ibidem in quaestio-
ne trigesima.
Res maioris an possit pignori, vide ibidem in quaest. 31.
Res maioris alienari prohibita an cum melioribus permutari possint vel
vendi in meliorem causam, vide ibidem. in quaest. 32.
Res maioris si alicui legentur per testatorem & possessorem maioris, &
successor in ea tale legatum soluerit an per hoc talis solvens alienari
videatur, & sic poena puniatur. vide ibidem in q. 33.
Res maioris si permutari prohibeatur an & tunc diminutio vel alia que
libet permutatio prohibita videatur. vide ibidem in q. 34.
Res de quibus facta fuit maioria si euincantur, quia erant aliena vel ex
alia causa an pretium quod datur pro re sic euicta pertineat ad omnes
haeredes vel solum ad eum cui maioria relicta fuit. vide ibidem col. 4.
quaest. 35. & 36.
Et an pretium pro re euicta habeatur loco rei euictae, vt quod ex illo
emitur habeatur loco rei euictae quae erat maioris. vide gloss. i. col. 4.
quaest. 38. l. 10. tit. 26. par. 4.
Res maioris si vendantur de consensu remotioris qui habet alium ante
se an talis consensus in aliquo sibi praedictet. vide ibidem in quaest.
39. dict. col. 4.
Res maioris si vendantur proximiori sciente & non contradicente an
ex hoc alienationi consentire videatur. vide ibidem in q. 40.
Res maioris licite vendi possunt ab ultimo possessore illius quia in illo
non durat prohibitio. vide ibidem in q. 42.
Et an consentiens venditioni rei maioris pretium petere possit vel non.
vide ibidem in q. 42.
Res maioris si de licentia Regis vendantur vt ex eis filia doretur an pa-
ter pretium illarum rerum in maioria debeat reponere si postea per-
uenerit ad pinguiorem fortunam. vide glossam primam. col. 5. q.
43. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si filius qui erat proximior in successione consenserit alienatio-
ni rei maioris etiam vbi ad hoc fuit impetrata licentia Regis an per
talem consensum in poenam amissionis rei maioris incidat. vide ibi-
dem in quaest. 44.
Et an in rebus maioris locus sit transactioni & quando sic vel non. vide
ibidem in quaest. 45.
Et quid si possessor maioris nomine transactionis pretium dedit vt ipse
remaneret cum tota maioria an possit tale pretium a proximo successo-
re repetere vel non & quando sic. vide ibidem in quaest. 46.
Res maioris alienari prohibita intelligitur scilicet a successoribus non
vero ita erit in conditore maioris quia ipse bene poterit alienare. vi-
de ibidem in q. 47.
Res maioris an possint per facientem & constituentem maioriā alie-
nari quando in Regis facultate cauerur quod maioria non possit per
facientem reuocari. vide glossam primam. col. 5. in fi. quaest. 47. l.
10. tit. 26. par. 4.
Res ex quibus facta fuit maioria si a conditore alienentur quando visus
sit vel non reuocare maioriā. vide ibidem in d. q. 47.
Res maioris vel ecclesiae vel alienari prohibita an in eis praescriptio ali-
qua locum habeat licet ibidem admisceatur titulus etiam inualidus.
vide gl. 3. col. 2. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si praescriptio sit immemorialis. vide ibid. in col. 8. in fine.
Res maioris si per testatorem legatur an debeat earum rerum aestima-
tio & quando. vide gl. 3. col. 2. l. 10. tit. 9. par. 6.
Res maioris an & quando vendi possint pro alimentando filio vel ser-
uo testatoris vel alio cui a testatore alimenta relicta fuerunt. vide glo.
4. l. 2. tit. 9. par. 6.
Res maioris obligari possunt de licentia principis pro dote vel arrhis vel
simili. vide gl. 3. col. 1. q. 23. l. 3. tit. 9. par. 6.
Et an possit fieri vt princeps ex nulla causa hanc licentiam obligandi res
maioris dare non possit. vide in d. q. 23.
Res maioris prohibita alienari an ex causa dotis vel alia alienari possint.
vide gl. 4. col. 4. & 5. q. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.
Res maioris vel dotalis furtiuae vel feudalis vel cuius vsusfructus finitur
morte testatoris an legari possit saltem vt haeres ad aestimationem ip-
sius teneatur. vide d. gl. 3. d. l. 10. in col. 2. & 3.
Res in feudari consuetudine quantum tempus ad hoc praecessisse requiratur
& qui actus. vide gl. 4. col. 2. l. 3. tit. 26. par. 4.
Res feudales vel maioris an pro anima donati possint. vide gloss. i. col. 1.
quaestio. 5. l. 10. tit. 26. in part. 4.
Et vide supra in verbo, BONA MAIORIAE.
RES DEPOSITAE si perdantur casu quando ille casus deposita-
rium non excuset. vide gl. 8. l. 4. tit. 3. par. 5.
Et in re propria non cadit depositum. vide glo. 4. per text. illum ibi. l. 6.
tit. 3. par. 5.
RES MOBILIS vel IMMOBILIS, & res mobiles ecclesiae
an possit episcopus sine consensu capituli alienare. vide gl. i. in fin. l. 2.
tit. 14. par. 1. & ibi de immobilibus,

Res minoris siue mobilis siue immobilis an a tutore alienari possit. vide
gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 5.
Res minoris immobiles an possint vendi pro utilitate magna ipsius mi-
noris vel pro debito soluendo tantum. vide glossam quintam. l. 1. quar-
ta. tit. 5. par. 5.
Res mobiles existentes in feudo feudali vel in castro an feudales res esse
dicantur. gl. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
Res mobiles an possint dari in emphyteosim & quid si sint ascriptae so-
lo. vide gl. 1. l. 28. tit. 8. par. 5.
Res mobiles possunt marito in dote dari & ipse illas vendere potest, &
tenebitur tantum ad aestimationem. gl. 5. l. 21. tit. 11. par. 4.
Et an in rebus cadere possit culpa saltem abusu. gl. 4. l. 2. tit. 22. par. 4.
RES SACRA, vide infra in verbo, SACRA RES.
RES ALIENA qualiter & quando in pignus dari possit, vt & datio
teneat. vide gl. 1. 8. & 9. tit. 13. par. 5.
Res aliena si vendatur an teneat venditio inter scietes & quando res alie-
na possit vendi sine vitio furti. vide glossam primam. legis decimae no-
nae. tit. 5. par. 5.
Res aliena si a Rege vendatur vel alicui donetur, an ipse vel emptor il-
lam faciat suam siue Rex sciat illam esse alienam & illud faciat de ple-
nitudine potestatis siue credat esse suam & quid praesumetur in dubio.
vide gl. 2. l. 53. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si res quae sic venditur sit ecclesiae vel minoris vel quid si donet
ecclesiae. vide ibidem in gl. 3.
Et quid si res quae a rege donatur, sit res dotalis an idem sit in eis dicendū
q̄ in rebus minoris. vide d. gl. 3.
Et quid si Rex vendat rem quam habet communem cum alio vel illam
pignorauerit an tale factum teneat. vide ibi. in gl. 7.
Res aliena si legetur alicui an haeres illam emere vel ipsius aestimationem
soluere teneatur. vide glossam tertiam. legis decimae. tit. 9. par. 6. & gl.
1. 38. per illum text. ibidem.
Et an hoc idem procedat de iure canonico quando res aliena legatur ec-
clesiae. vide d. gl. 3. col. 1. & 2.
Res aliena si a testatore legetur illud sciens vel ignorans an, & quando
debeatur. vide gl. 4. 6. & 7. cum alijs ibi. l. 10. per text. ibi. tit. 9. par. 6.
RES COMMUNES omnibus, & sic in publico commercio an
possint praescribi saltem tempore immemoriali. vide glo. i. in princip.
l. 7. tit. 29. par. 3.
Et quid in terminis ciuitatis quae non sunt exitus neque defensionis publicae.
glo. i. col. 2. post med. d. l. 7. tit. 29. par. 3.
Res communes ciuitatum quanto tempore praescribantur. vide glo. 6. l.
7. tit. 29. par. 3.
Res communes ciuitatis an ipsa ciuitas alienare possit vel quando, & an
Regis vel praedictis licentia sufficiat & in quibus. vide glossam secun-
dam. l. 15. tit. 5. par. 5.
Res communes potest cuilibet vendi etiam extraneo quod habet locū
in re mobili vel immobili vel se mouenti vt in pecoribus & alijs. vide
glo. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
Res communis si vendatur a consorte peti potest siue illa res sit mobilis
siue immobilis. vide d. gl. 1. & glo. 2. ibidem.
Res communis si vendatur a consorte an potius debeat vendi omnibus
consortibus quam vni tantum & quare. vide glo. 5. d. l. 55.
RES DOTALES aestimatae si per maritum vendantur an & quan-
do teneat venditio. vide gloss. 4. l. 7. tit. 11. par. 4.
Res dotalis maioris feudalis vel furtiuua vel cuius vsusfructus finitur mor-
te testatoris an legari possit saltem vt haeres ad aestimationem ipsius te-
neatur. vide gl. 3. col. 2. & 3. l. 10. tit. 9. par. 6.
Res dotales mulieris an & quando ab ea alienari possint in tempus solu-
ti matramonij. vide gl. 7. in fi. l. 19. tit. 3. par. 6.
Res dotales si alicui legentur an tunc aestimatio debeatur siue a marito si
ue ab alio fiat. vide gl. 3. col. 3. q. 5. l. 10. tit. 9. par. 6.
RES LEGATA perquiri debet sumptu haeredis, & legatario dari
& quando. vide gl. 2. l. 12. per text. ibi. tit. 9. par. 6.
Res legata si aufugiat cuius sumptibus persequi debet & qualiter haeres
cauere debeat de persequendo. vide gl. 2. l. 41. tit. 9. par. 6.
Res legata si pereat post mortem haeredis cuius periculo pereat quomo-
docunque pereat. vide gl. 4. d. l. 41.
RES FVRTIVAE vsucapi non possunt & quare secus tamen si vi-
tium purgetur & fuit priori domino restituta. vide glossam quartam.
l. 4. tit. 29. par. 3.
Res furtiuua maioris feudalis vel dotalis vel cuius vsusfructus finitur mor-
te testatoris an legari possit saltem vt haeres ad aestimationem ipsius te-
neatur. vide gl. 3. col. 2. & 3. l. 10. tit. 9. par. 6.
RES ECCLESIAE mobiles an possit episcopus sine consensu capi-
tuli alienare. vide gl. 1. in fi. l. 2. tit. 14. par. 1. & ibi de immobilibus.
Res ecclesiae an debeant vendi cum solennitate quod incipiatur a mobi-
libus & an istud sit de substantia. vide glossam secundam. legis secun-
dae. tit. 14. par. 1.

Index materiarum

- RES** datas ecclesie per Reges siue Imperatores, & eorum vxores an & quando possint ab ecclesia alienari. vide gl. fi. d. l. 2.
- Res tradita ecclesie cum pacto ne alienetur an valeat alienari. vide ibidem.
- RESPUBLICA** restitui non debet contra sententiam aduersus eam latam ipsa non defensa quia restitutio ibi non est necessaria. vide glo. 5. l. 1. titu. 25. par. 3.
- Et quid si reipublice fuit mandatum vt crearet defensorem & ipsa in hoc contumax sit an sententia ea in defensa teneat. vide ibidem.
- Respublica si aliter defendi non potest quam acceptatur re ab ecclesia, vel eius domus an illud facere possit. vide glossam tertiam. legis. 13. tit. 31. parti. tertia.
- Respublica si mutuum receperit quando obligetur ad restitutionem, & quando non. vide gl. 6. per tex. ibi. l. 3. tit. 1. part. 5.
- Respublica subhastante res suas an vtatur iure minoris, & aduersus malam subhastationem restituatur. vide glossam tertiam. legis. 5. per tex. ibi. titu. 19. par. 6.
- Respublica & fiscus an sint idem. vide glossam secundam. in med. l. 20. titu. 19. parti. 6.
- Respublica an possit se in integrum restitui & in qua respublica locum habeat. vide gl. 2. & 3. d. l. 10.
- Et a qua die incipiat currere quadriennium quod datur ad petendam restitutionem. vide ibi. gl. 5.
- Respublica iuuatur in multis vt pupillus. vide dictam glossam tertiam. in fine.
- Et an qualibet ciuitas gaudeat priuilegijs reipublice. vide dictam glossam tertiam.
- Respublica si enormissimè læsa sit etiam post quadriennium restitutionem petere poterit. vide gl. 6. l. 10. suprad.
- Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac prescriptionis materia. vide gl. 7. d. l. 10. tit. 19. part. 6.
- Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio petenda. vide gl. 8. ibid. per text. ibi.
- RES CRIPTVM** concessum ad vtilitatem priuatam an derogat cōcesso ad publicam etiam si ex certa scientia & motu proprio concedatur. vide gl. 2. l. 29. tit. 18. part. 3.
- Rescriptum per quod prorogatur tempus solutioni in præfixum an valeat, & ad quod tempus dari debeat & quid si antea soluere iurauit, & an debeat de nouo creditori suo dare fidei iussores. vide gloss. 1. & 2. l. 33. titu. 18. par. 3.
- Rescriptum elapso anno tenet si secundum non fuit impetratum. vide glo. 3. ibidem in l. 35.
- Rescriptum impetratum in causa appellationis per appellansem an expirat anno. vide ibidem in gl. 4.
- Rescriptum si non ostendatur tempore debito, & in quo fuit petitum an habens illum perdat. vide gl. 6. l. 35. tit. 18. part. 3.
- Rescriptum secundum facere debet mentionem de primo & quid si primum sit elidibile per exceptionem. vide gl. 2. l. 36. ibidem.
- Et etiam debet facere mentionem de quolibet articulo notabili primi rescripti. vide d. gl. 2.
- Et in rescriptis ad lites semper debet fieri mentio de subreptione. vide ibidem gloss. 3.
- Rescriptum secundum valet etiam si in eo de primo non sit facta mentio quoniam istud non fuit contra secundum oppositum. vide ibidem.
- Rescriptum an possit ab excommunicato impetrari & quid si actor sit, & illud de consensu rei faciat. vide gl. 1. l. 38. tit. 18. par. 3.
- Et quid si ignoret se excommunicatum exiltere. vide ibidem.
- Rescriptum an in eo debeat fieri mentio de processu coram ordinario, vel coram delegato facta. vide gl. 2. l. 38. tit. 18. part. 3.
- Rescriptum primo datum non reuocatur per clausulam generalem scilicet non obstante. vide gl. 2. l. 39. tit. 18. par. 3.
- Et an vitium purgetur per illam clausulam si principi non constet de illo vitio. vide ibidem.
- Rescriptum impetratum contra aliquorum compositionem de compositione nulla facta mentione an teneat. vide gl. 3. d. l. 39.
- Rescriptum a non procuratore impetratum ad lites non valet & quid ad gratiam. vide glo. 4. l. 39. tit. 18. par. 3.
- Rescriptum super re communi impetratum ceteris consocijs prodest licet de illis nulla in impetratione fiat mentio. glo. 1. l. 40. ibidem.
- Rescriptum an in eo locus sit & dies poni debeat ad eius validitatem. vide glo. 1. l. 44. tit. 18. part. 3.
- Rescriptum generale dicitur quando contra plures impetratur licet ibi specialitas cum generalitate inuoluatur. vide glossam primam. l. 45. titu. 18. par. 3.
- Rescriptum datum contra titium & quosdam alios iudex arbitrabit contra quos fiat extensio. vide gl. 2. l. 46. ibidem.
- Rescriptum in quo habetur quod titius conquiritur eo quod a sempronio molestatur super fundo an possit petere fructus per conditionem sine causa. vide gl. 4. l. 47. tit. 18. par. 3.
- Rescripta animo vexandi aduersarium impetrata expresso mendatio. vide gl. 1. per tex. ibi. l. 53. tit. 18. part. 3.
- Rescriptum papæ an vitietur propter malam grammatricam. vide gloss. 1. l. 2. titu. 19. part. 3.
- Rescriptum per quod remouetur appellatio de qua intelligi debeat, & an remota videatur tam a diffinitiuam quam ab interlocutoria sententia. vide gl. 9. & 10. l. 13. tit. 23. par. 3.
- Et quis hanc clausulam in rescriptis seu commissionibus ponere possit. vide gl. 11. l. 13. tit. 23. par. 3.
- Rescriptum principis in quantum possibile est debet reduci ad ius commune. vide gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Et si in rescripto plura narrantur & requirantur an vnum tantum probare sufficiat. vide gl. 2. l. 8. tit. 7. part. 6.
- Rescripta contra publicam vtilitatem & in damnum aliorum conduenda non sunt. vide gl. 4. col. 7. q. 5. in fi. l. 6. tit. 1. par. 6.
- Et qualiter puniatur producens rescriptum falsum & quid si de falsitate non constet aliquo modo tamen arguitur de falso & quando & alia in hoc. vide per gl. 2. l. 28. tit. 1. par. 7.
- Rescriptum si impetretur a Rege ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate an sibi debeat fieri mentio de alijs vectigalibus quibus ipsa ciuitas est onerata sub poena subreptionis. vide gloss. septimam. l. 9. tit. 7. par. 5.
- Rescriptum ambiguum debet intelligi secundum supplicationem. vide glo. 1. l. 26. tit. 11. par. 5.
- RESIDERERE** in beneficijs est de iure cōmuni etiam in beneficijs simplicibus. vide gl. 6. in fine. l. 16. tit. 16. par. 1.
- RESISTENTES** soluere tributum an possint cogi ab exactore tributorum sine iudice. vide gl. 2. l. 52. tit. 5. part. 5.
- Resistentes scrutinio custodum vel officialium quærentes arma prohibita de nocte acriter puniri debent. vide gl. 4. l. 17. tit. 6. par. 6.
- RESOLVTIO** pignoris ex causa necessaria vel voluntaria quando faciat talem dationem non tenere. vide gl. 1. l. 67. tit. 5. par. 5.
- RESERVATA** principi quæ dicantur. vide remissiuè per gloss. 1. l. 1. titu. 1. par. 2.
- Et an per consuetudinem ista præscribantur. vide gloss. secundam. l. tertiam. tit. 19. par. 3.
- RESPONDERE** qualiter debeamus illis qui simplicem votum continentibus emiserunt si interrogentur an possint matrimonium cōtrahere. vide gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 1.
- Respondere debet quis positionibus certè & simpliciter. vide gloss. 1. l. 3. titu. 13. par. 3.
- Respondere nolens pro confesso habetur in eius damnum. vide gloss. 6. l. 3. titu. 13. par. 3.
- Respondere an sufficiat ad validitatem stipulationis mouendo caput versus pectus vel humeros stringendo vel vibrando a dextris & a sinistris & quid hodie de iure regni. vide gl. 4. l. 2. tit. 11. par. 5.
- Respondere non debet quis per verbum credo sed per veritatem quando a suo iudice super crimine interrogatur. vide gloss. 3. in principi. l. 4. titu. 19. par. 7.
- Respondere veritatem quando teneatur reus accusatus coram iudice de aliquo crimine occulto vel non & quando tunc licet faciat neque peccet mortaliter. vide gl. 3. d. l. 4. tit. 29. par. 7.
- RESPONDENTES** tempore baptismi simul cum patrino an propter hoc efficiantur patrini. vide gl. 1. l. 7. tit. 4. par. 1.
- Respondentes de facto alieno possunt per verbum credo respondere. vide gl. 5. & 4. per tex. ibi. l. 3. tit. 10. par. 3.
- Respondens positionibus an debeat habere terminum ad respondendum. vide glo. 5. l. 11. tit. 11. part. 3.
- Respondens mouendo caput an respondisse dicatur. vide gloss. 4. l. 2. per text. ibi tit. 11. par. 5.
- RESPONSIO** papæ quando sit expectanda. vide glossam. 30. l. 5. titu. 5. par. 1.
- Responsio testis non debet fieri per verbum credo vel non credo. vide glo. 3. & 4. l. 11. tit. 11. par. 3.
- Responsio debet esse simplex & pura quando fit in iudicio. vide gloss. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 13. par. 3.
- Responsio in stipulationibus quare debeat esse præcedente interrogatio. vide gl. 5. l. 1. tit. 11. par. 5.
- Responsio si detur ex interuallo maximo an ex eo vitietur stipulatio, & quid hodie de iure regni. vide gl. 1. l. 2. ibidem.
- Responsio debet fieri sine suspitione voluntatis ad hoc scilicet vt stipulatio valeat. vide gl. 3. d. l. 1. tit. 11. par. 5.
- Responsio in dubio declaratur ex interrogatione & quid si interrogatio est certa, responsio autem ambigua an responsio declaretur secundum interrogationem. vide gl. 1. l. 26. tit. 11. part. 5.
- RESTITVENS** re quæ mala fide possidebat antequam expensas necessarias recipiat an postea actionem ad eas habeat. gl. 2. l. 44. tit. 28. par. 3.

Septem Partitarum.

RESTITVERE non grauatursi alicuius contemplatione instituatursi an compellatur iudicis officio adire vt restituat. glo. 2. l. 23. tit. 3. partita tertia.

Restituere an compellatur regalia illa possidens si non ostendat titulum suę possessionis, vide glossam nonam. l. nona. titulo quarto. partita quinta.

Restituere fructus an compellatur venditor quando illos percepit ex re alteri vendita ante ipsius traditionem, vid. gloss. 2. l. 28. titulo. 5. partita quinta.

Restituere fructus an teneatur emptor quando ipse in emptione rei venditorem vltra dimidiam iusti pretij decepit, & ipse potius rem restituere vult quam dare supplementum, & quid in foro animę, vid. gloss. 8. l. 56. tit. 5. par. 5.

Restituere istud verbum plenam habet significationem etiam fructuum & accessionum, vid. gl. 8. l. 56. tit. 5. par. 5.

Restituere an teneatur quid illud quod ob aliquid faciendum recepit si illud non faciat, & quando, & qualiter, vid. gloss. l. 42. & 44. & 46. cum alijs ibi. tit. 14. par. 5.

Restituere an teneatur saltem in foro animę meretrix illud quod causa libidinis recepit, vid. gl. 2. l. 53. tit. 14. par. 5.

Restituere an teneatur fideicommissarius fideicommissum ab eo relictu post mortem suam statim, scilicet quod sit religionem ingressus, vide gl. 4. l. 14. tit. 5. par. 6.

Restituere tenetur hæres fideicommissarij fideicommissum à grauato cui successit relictu, vid. ibid. in glo. 8.

Et an cum fideicommissarius restituit fideicommissum veniant ibi prælegata, & quæ alia veniant, vid. gl. 9. ibid.

Restituere an teneatur grauatursi fideicommissum procuratori in re suam illius qui fideicommissum habere debet, vid. gl. 10. ibidem.

Restituere qualia bona teneatur hæres quando hæreditatem repudiat habito tempore ad deliberandum, qualia vero non, vid. glo. 2. l. 4. tit. 6. partita. 6.

Et quæ teneatur restituere possessor hæreditatis quando fuit hæredi restituere condemnatus, vide glossas. l. quinta. titulo decimo quarto. partita sexta.

Restituere res per vsuram testatoris quæ sitas qualiter, & quibus hæres teneatur, vid. gl. 12. l. 15. par. 6.

Restituere rem propriam, an teneatur in foro conscientię ille qui illam propria auctoritate occupauit, vid. glo. 1. in prin. l. 10. titulo. 10. partita septima.

Restituere tenetur quis rem sibi ad tempus datam adueniente tempore alias expectando sententiam punitur, & qualiter, vid. glo. l. 12. per tex. ibi. tit. 10. par. 7.

RESTITVTIO aduersus præscriptionem rerum captiuorum debet intra quadriennium peti, vid. gl. 2. l. 5. tit. 29. par. 2.

Restitutio minoris per procuratorem fieri non potest nisi ad hoc habeat speciale mandatum, & an generale sufficiat, vid. glo. 1. l. 15. tit. 5. partita tertia.

Et quid si alijs restitutio incidenter petatur in aliquibus articulis, & quando dicetur fieri incidenter in illo casu, vid. ibidem. in gl. 2.

Restitutio non admittitur vbi maior ætas probatur & cauere debet quis neliiget cum curator e illius quem credit maiorem esse, vid. glo. 10. l. 10. tit. 10. par. 3.

Restitutio qualiter peti debeat contra sententiam aduersus minorem latam, vid. gl. 4. l. 16. tit. 11. par. 2.

Restitutio in integrum, an detur illi qui ex causa testes non produxit veluti quia erant infirmi, vel in peregrinatione, vid. glo. 2. l. 34. titulo. 16. partita. 3.

Restitutio contra sententiam quæ transiit in rem iudicatam ob instrumenta quibus dari possit, vide glossam nonam. l. 19. titulo. 22. partita tertia.

Et intra quantum tempus talis restitutio petenda sit, vid. ibidem. in glossa. 11. & 12.

Restitutio minoris contra sententiam a qua non fuit appellatum, an pro sit confocijs qui non appellauerunt, & quando, vid. glo. 6. l. 5. tit. 23. partita tertia.

Restitutio quando petitur ad appellandum intra quantum tempus peti debeat, vid. gl. 2. l. 10. tit. 23. par. 3.

Et melius ibi per gl. 7. & gl. 3. l. 11. ibidem.

Restitutio contra iudicis sententiam necessaria non est quando iudex eã tulit certus de absentia alicuius reipublicæ causa, vid. glo. 6. l. 10. tit. 23. partita. 3.

Restitutio an competat absentibus ex iusta causa qui eã iam cepta procuratorem non dimisserunt, vide glo. 4. l. 10. & glo. 4. l. 11. titulo. 23. partita tertia.

Restitutio competit impedito per aduersariam habetq; contra sententiã exceptionem, vid. gl. 1. l. 12. tit. 23. par. 3.

Et quid si impediatur ab extraneo, vid. gl. 3. ibidem.

Restitutio an debeat peti ab illo cui tempora ad appellandum fuerunt translata, & quando, vid. gl. 4. l. 24. tit. 23. par. 3.

Restitutio an peti possit per minorem qui bis appellauit, & succubuit, vid. gl. 1. l. 25. tit. 23. par. 3.

Restitutio per minorem peti potest si ei in aliquo casu denegetur appellatio, vid. glo. 1. in proœmio tit. 25. par. 3.

Restitutio si petatur per minorem ad appellandum, vel ad totam causam in quo differat vna petitio ab alia, vid. gl. 3. l. 1. tit. 25. par. 3.

Et ex tali differentia refuleat cautela ad hoc quod si minor noluerit quod causa iterum per primam iudicem sententietur petat se restitui ad appellandum, vid. ibidem.

Restitutio ad appellandum si fuerit petita, an priusquam concedatur debeat doceri de læsione, vid. ibidem.

Restitutio non est necessaria quando sententia fuit nulla siue contra minorem, siue contra rem publicam, vid. gl. 5. l. 1. tit. 25. par. 3.

Et quid si ipsi sint contumaces in creando defensores, an si non defendantur tunc sententia valeat siue contra minorem lata sit, siue contra rem publicam, vid. ibid.

Restitutio minoribus concessa, an pro sit aduersarijs, vide glossam. 4. l. 2. ibidem.

Restitutio minori concessa non prodest aduersario quando minor noluerit vti illo beneficio restitutionis, vide glossam quintam. l. 2. tit. 25. partita. 3.

Restitutio si petatur siue contra sententiam siue ad appellandum a sententiã potest peti etiam coram iudice ad quem, vid. glo. 2. l. 3. tit. 25. partita tertia.

Restitutio peti potest infra quadriennium si læsio fuit causata ante. 25. annum & quadriennium computatur a prima die. 26. anni, vid. gl. 3. ibid.

Restitutio an competat minori qui fecit totum qd in se erat vt probaret debitum, vel probauit, sed iudex fatuus illum condemnauit, vid. gl. 4. d. l. 3. tit. 25. par. 3.

Restitutio si petita sit contra sententiam consequitur quis rescissionem iudicij, vid. gl. 8. l. 3. tit. 25. par. 3.

Et an iudex aliquid super prima causa debeat iudicare vel tantum rescindere sententiam, vid. d. glo. 8.

Et an officium iudicis & rescissoria actio possint intentari simul, vid. dict. glo. 8. in fine.

Restitutio non habet locum contra sententiam pro libertate latam etiã ex falsis probationibus, vel dolo aduocati, vel procuratoris, & qualiter victo consulatur, vid. gl. 6. l. 1. tit. 26. par. 3.

Restitutio competens ciuitati intra quadriennium contra præscriptionem rerum suarum a quo tempore currere incipiat, vid. gl. 7. l. 7. tit. 29. par. 3.

Restitutio competit ecclesiæ aduersus præscriptionem, vide ibidem. glossam octauam.

Restitutio si non petatur intra quadriennium, an & post peti possit si enormissima sit læsio, vid. ibid. glo. 9.

Restitutio an detur contra quem præscribitur ex clausula generali si incidant dies feriati, & repentini, vide glossam quartam. l. 18. tit. 29. partita tertia.

Restitutio quæ ab absente ex iusta causa petitur intra quantum tempus peti debeat, vid. gl. 4. l. 28. tit. 29. par. 3.

Restitutio ab absente ex iusta causa non potest peti nisi præscriptione completa, & quid in ecclesia, vid. glo. 5. d. l. 28.

Restitutio an detur contra interruptionem temporis quando ad implendam præscriptionem pauci dies restabant, vid. gl. 2. l. 29. ibid.

Restitutio an habeat locum in personam infantis emancipati si factus maior dicat, & petat se redigi in patris potestate, vid. glossam. l. 16. titulo. 18. partita. 4.

Restitutio an habeat locum si ecclesia ex receptione mutui grauetur, vel non, vid. gl. 6. l. 3. tit. 1. par. 5.

Restitutio in integrum non dabitur ecclesiæ quando dolo delinqueret in re deposita, vid. gl. 5. l. 7. tit. 3. par. 5.

Restitutio an detur minori. 25. annorum qui fraudulenter portagia noluit soluere si in aliquam poenam incidit, vide glossam. 3. l. 6. titulo. 7. partita quinta.

Restitutio in integrum, an a minore vel ecclesia peti possit quando per biennium cessauit a solutione canonis, vid. glo. 13. l. 28. titulo. 8. partita quinta.

Restitutio in integrum, an detur furioso, vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vid. gl. 4. l. 5. tit. 11. par. 5.

Restitutio an detur absenti ex iusta & probabili causa si creditor illo absente pignus vendiderit etiam si per pactum a principio factum sit hoc sibi concessum, vid. gl. 4. l. 47. tit. 13. par. 5.

Restitutio quando detur minori quando sibi fuit solutum debitum quod ipse lusit, vel perdidit alias, vid. glossam. l. 4. titulo decimo quarto. partita quinta.

Et quid si solutum casu fortuito perijt, vid. ibid. in glo. 6.

Index materiarum

- Et non dicitur esse securus debitor contra quem potest peti in integrum restitutio, vid. ibidem. in gl. 7.**
- Restitutio an detur ecclesie quando aliquid dedit si causa propter quam illud dedit fuit in mente retenta, & quid in alijs vel quando causa fuit expressa, & non impleta, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 4. 6. titulo. 14. partita quinta.**
- Restitutio fideicommissi quando fit, an ibidem veniant prælegata testatoris, vid. gl. 9. l. 14. tit. 5. par. 6.**
- Restitutio fideicommissi, an possit fieri procuratori in rem suam illius qui illud habere debet, vid. ibid. in gl. 10.**
- Restitutio an detur minori qui hæreditatem adeundo læsus fuit licet nõ ostendat in quo, & qualiter læsus fuerit, vid. gl. 2. 4. l. 13. titulo. 6. partita sexta.**
- Restitutio bonorum, an debeat fieri hæreticis reuertentibus ad fidem, vide gl. 5. l. 7. tit. 7. par. 6. per tex. ibi.**
- Et quid de fructibus, vid. ibid. in gl. 6.**
- Restitutio an detur minori hæredi instituto, vel ecclesie, vel hospitali, ut non priuetur hæreditate etiam si voluntatem defuncti non adimpleat vid. glo. 3. l. 8. tit. 10. par. 6.**
- Restitutio bonorum si per principem fiat ei qui propter delictum bona maioriæ suæ fuerunt confiscata cuius effectus sit si iam sit condemnatus, & quid si transferat in sequentem vocatum, vid. gl. 4. col. 2. & 3. q. 2. l. 6. tit. 11. par. 6.**
- Restitutio per hæredem de his quæ per vsuras defunctus quæsiuit quibus facienda sit, & quando pauperibus, vel ecclesie, vid. gl. 12. l. 2. per text. ibi. tit. 15. par. 6.**
- Restitutio incertorum licet non fiat integrè, an Papa debeat sic restituere liberare possit, vid. d. gl. 12. d. l. 2.**
- Restitutio qualiter per minorem peti debet aduersus læsionem vel sententiam, & quæ in libello exprimi debent, vide glossam primam. l. 1. tit. 19. part. 6.**
- Restitutio minoris non impeditur etiam si fatui iudex vel curator interuenerit, & quid si per procuratorem fecerit, vid. gl. 2. l. 2. ibidem.**
- Et an cum minor se restituit aduersus tutorem teneatur ei beneficium restitutionis cedere, vid. d. gl. 2.**
- Restitutio in integrum datur etiam fisco ecclesie & administratori reipublice, vid. d. gl. 2. ad finem.**
- Restitutio non datur minori cum sit vsus iure communi, vid. glo. 3. d. l. 2. per tex. ibi.**
- Restitutio an detur minori contra confessionem suam in quacunque causa, vid. glossam quintam. l. 17. tit. 16. & glo. 1. l. 3. per tex. ibi. titulo. 19. partita. 6.**
- Et an restituatur si in iudicio aliquid contra se confessus fuit, vid. glo. 1. 4. per tex. ibi. tit. 19. par. 6.**
- Et quid atrocioribus delictis, vid. ibid. gl. 1. in fi.**
- Restitutio an detur minori aduersus delictum præsumptum de præterito, vid. gl. 2. d. l. 4.**
- Restitutio an detur minori aduersus delictum, & an ei detur quando peti se restituit aduersus processum, vel sententiam, vide dictam gloss. 2. dictæ. l. 4.**
- Restitutio an detur minori aduersus mutationem sui status, & quando vel aduersus suam malam electionem, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 19. par. 6. & gl. 2. ibidem.**
- Restitutio an detur minori aduersus publicam subhastationem de re sua factam quando alius plus offert, & quando sic, vide glossam. 3. dictæ. l. 5. per tex. ibi.**
- Restitutio an detur minori qui dolose asseruit, & dixit se maiore, & quando, & quid si ambo fuerunt in dolo, vide glossam. 1. & 2. l. 6. ibidem. per illum tex.**
- Et an tunc præsumatur dolo in minore, vel necessario probari debeat, vide. d. gl. 2. d. l. 6.**
- Et an cum dolose processit dicendo se maiorem, an tunc aduersus suum contractum possit opponere ut alius quilibet maior, vid. gl. 3. d. l. 6.**
- Restitutio an detur maiori. 4. annorum, & minori & doli capace quando iurauit contractum seruare, vid. glo. 5. d. l. 6. per tex. ibi. titulo. 19. partita sexta.**
- Et quale debet esse istud iuramentum ut illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit de beneficio restitutionis certioratus, vid. ibidem. in glo. 6.**
- Et an iuramentum debeat interuenire in ipso cõtractu vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vid. d. gl. 6. circa fin.**
- Et in quibus contractibus supra dicta locum habeant, vid. gl. 7. ibid.**
- Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & simpliciter iurauerit non contrauenire, an ex alia causa contrauenire possit, vid. ibid. in gl. 8.**
- Restitutio an detur minori enormissimè læso quando iurauit non contrauenire, vid. glo. 9. d. l. 6. tit. 19. par. 6. & glo. 1. 59. tit. 18. par. 3. & gl. 1. 56. tit. 5. par. 5.**
- Restitutio si fuit minori semel denegata, an iterum ab eo peti possit, & quando, vid. gl. 10. & 11. d. l. 6.**
- Et an tunc ei restitutio detur ad opponendas alias exceptiones de nouo, vid. ibidem. in gl. 12.**
- Restitutio an detur minori quando contraxit ac si maior esset, vid. gl. 15. d. l. 6. per tex. ibi. tit. 19. par. 6.**
- Restitutio si petatur a minori qui hæreditatem adiuit quid tunc ipse probare teneatur, & an & quando ei sit restitutio concedenda, vid. glo. 16. 7. tit. 19. par. 6.**
- Et qui tunc citari debeant, & an sufficiat generalis proclama, & quid tunc iudex facere debeat, vid. glo. 2. & 3. d. l. 7.**
- Restitutio coram quo iudice, & in quo loco peti possit, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 8. per tex. ibi. tit. 19. par. 6.**
- Restitutio in pristinum statum per principem facta cuius effectus sit, & quid operetur, vid. gl. 6. l. 2. per tex. ibi. tit. 32. par. 7.**
- Restitutio intra quantum tempus per minorem peti possit etiam quando damnum est enormissimum, vid. glo. 5. l. 8. tit. 19. par. 6.**
- Et an priuilegium hoc quod minoribus datur transeat ad patrem, vel ad eius hæredes, vid. gl. 6. d. l. 8.**
- Restitutio an & quando fit minori danda aduersus præscriptionem reatum suatum, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. non. per tex. ibi. titulo. 19. partita sexta.**
- Et quid si minor impetrauit veniam ætatis, an contra eum currat præscriptio neque possit restitui, vid. d. glo. 1. col. 2. in prin.**
- Et quid si talis præscriptio cõcepta fuit cum defuncto, vid. ibidem. in glossa fatertia.**
- Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vid. gl. 6. & 7. d. l. 9.**
- Restitutio an detur ecclesie læsa, sicuti minori, & quando, & quare, & coram quo iudice peti possit, vid. gl. 1. in prin. l. 10. tit. 19. par. 6.**
- Restitutio an detur quando non læditur ecclesia sed personæ ecclesiasticæ ipsius, & quando, vide ibidem.**
- Et quid si dignitates, & ecclesie beneficia lædantur, vid. ibid.**
- Restitutio an detur Regibus in integrum si certi minoribus, & alia in hoc, vid. per gl. 2. d. l. 10.**
- Et an detur Regine eius vxori, vid. ibid. in fine.**
- Restitutio an reipublice detur, & quali, vid. gl. 3. d. l. 10. per tex. ibi.**
- Restitutio potest peti per syndicum vniuersitatis absque alio speciali mandato, vid. gl. 4. d. l. 10.**
- Restitutio debet peti intra quadriennium a die completæ præscriptionis, & est istud quadriennium a principio vitæ, vid. gl. 5. d. l. 10.**
- Restitutio in integrum an detur contra lapsum quadriennij quod ad petendam restitutionem datur, vid. d. gl. 5.**
- Restitutio in integrum, an post quadriennium peti possit per ecclesiam vel fiscum quando fuerunt enormissimè læsi, vid. glo. 6. d. l. 10. tit. 19. partita. 6.**
- Et qualiter istud damnum enorme debeat in hac materia restitutionis cõsiderari, vid. gl. 7. ibi.**
- Restitutio intra quantum tempus peti debeat quando damnum fuit enormissimum, vid. gl. 8. d. l. 10. tit. 19. par. 6.**
- Restitutio an detur hæredi quando defunctus decessit ante litem contestationem si aliquem accusare volebat, vide glo. 1. l. 25. titulo primo. partita septima.**
- Restitutio an detur minori inuadenti re propria authoritate, & per vim gl. 5. l. 10. tit. 10. par. 7.**
- Restitutio si ab spoliato cõtra spoliantem petatur, an ipse rei peti possit opposita per spoliatorem dominij exceptione, vid. gl. 2. & 3. l. 18. tit. 10. par. 7. per illum tex. ibi.**
- RESTITVTVS a principe qui propter hæresim vel commissum delictum etiam si proximior esset ad maioriæ non admittebatur, an vigore talis licentiæ debeat ad eam admitti alioqui eo excluso succedere debuerat non admissio, vide glossam. 19. columna. 2. in fi. l. 2. tit. 13. partita. 2.**
- Restitutus ad appellandum intra quantum tempus restitutionem istam petere debeat, vid. gl. 2. l. 10. tit. 23. par. 3.**
- Restitutus a principe simpliciter cum antea esset damnatus in metallum, an ad honores admitti debeat si in restitutione nihil de hoc dicatur, vide gl. 3. l. 5. tit. 24. par. 4.**
- Restitutus simpliciter a principe cum fuerit propter eius delictum priuatus ad officio suo, an ad honores admissus videatur si nihil dictum sit de hoc, vid. d. gl. 3.**
- Restitutus in pristinum statum quæ recuperet, vel non, & quando, vid. gl. 5. l. 2. tit. 37. par. 7. vbi plura de hoc.**
- RESVRECTIO corporum in vltimo iudicio quod sit, vid. plura ex epla de hoc per gl. 25. in proemio tit. 3. par. 1.**
- RETENTIO rei habet locum in bonæ fidei possessore quando debet expensas in re factas recuperare, vide glossam quartam. l. 41. tit. 28. partita tertia.**

Septem Partitarum.

Retentio pro expensis habet locum etiam in beneficijs, vid. ibid.
 Retentioni an sit locus in bonis maioris pro recuperandis expensis in ea factis, vid. ibid.
 Retentio rei an sit necessaria in mala fidei possessore quantum ad hoc ut possit expensas necessarias recuperare, & an si restituat rem alienam actionem ad eas consequendas habeat, vid. glo. 2. l. 44. titulo. 28. partita tertia.
 Retentio proprietatis, an inducat traditionem in usufructu, & quid si illam habens concedat alicui usufructum, & se constituat nomine ipsius possidere, vid. gl. 1. l. 9. tit. 30. par. 3.
 Retentio rei venditæ loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur translatæ possessio, vid. d. gl. 1. in fi. l. 9. supra dictæ.
 Retentio & in materia retentionis, vide remissiones gl. 3. in fine. l. 9. tit. 2. partita. 5.
 Retentio an habeat locum in re commodata pro expensis in tali re factis & quid in re deposita, vide ibidem. gl. 4.
 Retentio habet locum in pluribus casibus de quibus per. d. glof. 4. & per dd. ibidem in ea allegatos.
 Et an talis retentio transeat in singularem successorem & porrigatur ad fructus rei, & quando, vid. ibidem.
 Retentio an habeat locum in re deposita pro expensis in ea factis, vi. gl. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 3. par. 5.
 Retentio quædo habeat locum in bonis maioris propter expensas à possessore ipsius in ea factas, an talis retentio impediatur, ut possessio rei maioris ad alium non transeat, vid. gloss. 2. colum. 2. quæst. 10. l. 7. titu. 4. partita. 5.
 Retentio pignoris per creditorem quando locum habeat, vid. gl. 4. l. 22. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
RETINERE an possit commodatarius rem sibi commodatam pro pretio debiti, & quando, vid. gl. 3. per tex. ibi. l. 9. tit. 2. par. 5.
 Et quid si pecunia commodatur ut species, an possit retineri pro debito, vid. ibidem.
 Retinere an possit aliquis rem sibi commodatam pro expensis in ea factis & quando sic, vid. gl. 4. l. 9. tit. 2. par. 5.
 Retineri an possit res defuncti quousque expensas factas in curando, vel in eius funere sibi restituantur, vid. ibidem.
 Retinere an possit mala fidei possessor rem pro expensis factis in ea causa fructuum conservandorum, vid. ibidem.
 Retineri an possit res minoris nomine pignoris data sine iudicis decreto quando illud est in eius utilitatem vel sum, vid. ibid.
 Retinere an possit vxor res mariti pro dote sua, vid. gl. 4. ad med. d. l. 9. titu. 2. par. 5.
 Retinere an possit dominus fundi bovem ibi intrantem usque dum eius dominus satisfaciatur de damno, vid. ibidem.
 Retinere potest procurator instrumenta litis quousque sibi satisfaciatur de sumptibus, vid. ibidem.
 Retinere potest dominus fructus fecatos per colonum adhuc ibi stantes loco pignoris pro mercede sibi debita, vid. ibidem.
 Retinere an possit colonus rem propter expensas in ea factas, vid. glo. 4. post medium. d. l. 9.
 Retinere quando possit aliquis rem pupilli quando contra aliquem agit in contractu vltro citroque obligatorio, vid. ibidem.
 Retinere an possit emptor feudi ipsum feudum quod vassallus ignoratè vendidit donec sibi a venditore satisfiat de interesse, vid. ibid.
 Et an ius retentionis transeat in singularem successorem, & an porrigatur etiam ad fructus rei, & quando, & in qua retentione, vide ibidem. in fine.
 Retinere non potest depositarius rem sibi depositam propter expensas, vid. d. gl. in prin. 4. & ibi gl. 6. & gl. 1. l. 10. tit. 3. par. 5.
 Retinere an possit possessor maioris res ipsas pro expensis in tali maioris factis, & an talis retentio impediatur ut possessio ad aliū non transeat, vid. d. gl. 2. col. 7. q. 10. l. 7. tit. 4. par. 5.
 Retinere an possit creditor pignus quod recepit a debitore pro alio credito quod sine pignore eidem mutuavit debitori donec vtrunque creditum sibi solvatur, & quando non, vid. gloss. 4. l. 22. per tex. ibi. titu. 13. partita. 5.
 Retinere an possit tutor bona minoris sui pro expensis cum eo factis donec sibi solvantur, vid. gl. 4. in fine. l. 23. ibid.
RETRACTVS & an super rem mobili quam vendit consors habeat locum retractus, & quando ipse extraneus præferatur, vid. glof. l. 1. 55. tit. 5. partita. 5.
 Et an idem sit dicendum in retractu ratione sanguinis quod in retractu ratione consortarij, vid. ibid. in fi.
 Et an consanguineus præferatur domino in retractu rei emphyteoticæ, vid. gl. 2. d. l. 55. in prin.
 Et an usufructuarius possit rem retrahere si dominus proprietatis illam vendiderit, & quid in vsuatio, vel usufructuario si vendat suum vsu, vel usufructum, an consors illius iuris admittatur ad retractum, & an

idem sit in omnibus alijs seruitutibus fundi, vel domus, vide dict. glof. 2. quæst. 1.
 Et quid in vendente actionem suam, vel in domino vtili si dominus directi domini illud vendiderit, vid. dict. glossam secundam. quæst. 1. in fine. & in quæst. 2.
 Et quid in emphyteota si dominus proprietatis suam proprietatem vendiderit, an admittatur tanquam consors, & an domino requiri debeat, vide ibidem.
 Retractus an habeat locum quando testator legauit alicui quintam partem bonorum si legatarius velit emere fundum hereditarium, & consanguinei illud volunt pro tanto, vid. ibidem. in d. glo. 2. in quæst. 3. d. l. 55. tit. 5. par. 5.
 Retractus & consanguinei mariti nomine sui vxoris an habeant ius retrahendi quando maritus vendit extraneo fundum quod emerat matrimonio constante, vid. ibid. in quæst. 4.
 Et an consors admittatur ad retrahendum rem datam in solutum siue detur ab ipso siue a iudice, vid. gl. 4. d. l. 55. tit. 5. par. 5.
 Et an locus sit retractui quando res permutatur cum alia, vel si pro re immobili daretur immobilis, vid. ibidem.
 Et quid in transactione si ex causa transactionis res dimittatur penes possessorem aliquo pretio recepto, vel dato a possidente, vid. ibid.
 Retractus bene habet locum etiam in consorte qui non habet in re nisi minimam partem, vid. ibid. in gl. 5.
 Et an & quando consors admittatur ad retractum si res fuit consorti vendita, & ex qua causa hoc fieri possit, vid. d. gl. 5.
 Et an consors qui vult rem retrahere teneatur dare pretium etiam si sit excessiuum, & vltra iustum valorem, vid. ibid. gl. 7.
 Et quid si res vendatur certo pretio, & donetur, an consors qui vult rem illam retrahere debeat reddere non tamen pretium conuentum sed & illud quod donatum est, & quando sic, vid. gl. 7. d. l. 55.
 Et an hoc quod consors præferatur si velit tantum dare sit de æquitate, vel de stricto iure communi, vide ibidem. in glo. 8. dict. l. 55. titu. 5. partita quinta.
 Retractus an habeat locum & detur ratione vicinitatis ut conuicinus possit rem alijs venditam retrahere, vid. ibidem.
 Et in retractu iure communionis debet idem seruari quod in retractu iure sanguinis, vid. ibidem.
 Et quid si extraneus cui est res vendita sit clericus vel ecclesia, an consors aduersus eum habeat ius retrahendi, vid. ibid.
 Retractus an habeat locum in solidum, vel pro parte quando sunt plures consortes & vnus tantum petit reuentionem, vid. ibid.
 Et an extrahens rem ratione communionis vel proximitatis teneatur refundere omnes expensas quas fecit in reis a quo talis res retrahitur, vide. d. glo. 8. d. l. 55. in fi.
REVELARE non debet sacerdos confessiones etiam si excommunicetur, vel præcipiatur sibi a Papa, vid. gl. 1. l. 35. tit. 4. par. 1.
 Reuelare peccata occulta, quando liceat, vid. glo. 10. l. 35. titulo nono. partita secunda.
 Reuelare confessionem non debet sacerdos etiam si sciat homicidia seditiones seu alia multa damna inde sequi posse, vide glo. 4. l. 35. titulo. 4. partita. 1.
 Reuelare tenetur quis illud quod ipse solus scit, & quando, vid. glo. 8. l. 6. tit. 13. par. 2.
 Reuelare an teneatur quis crimen læsæ maiestatis, quædo ipse solus illud sciuerit, vid. gl. 16. in proce. 4. part.
 Reuelare potest sacerdos confessionem alicuius in genere, vid. d. gl. 4. in fine. d. l. 35. tit. 4. par. 1.
 Reuelare confessionem ex qua sacerdos punitur est quando peccator, & poenitens aliquis fuit confessus quærens animæ salutem non tamen si simpliciter fuerit dictum hoc tibi dico sub sigillo confessionis, ut quotidie fit, vid. gl. 5. d. l. 35.
 Reuelans peccatum an incidat in eadem poena qua incidere si reuelasset peccatorem, vid. gl. in fi. d. l. 35.
 Reuelans Regis secretum male facit, vid. gl. 7. l. 5. tit. 9. par. 2.
 Et de eius poena, vid. ibid. in gl. 8.
 Reuelare an teneatur quis crimen etiam si sit crimen læsæ maiestatis quædo scit quod illud probare non poterit, vid. gloss. 16. in fin. in proce. 4. par. & gl. 9. l. 5. tit. 9. par. 4.
 Reuelantes secreta Regis qualiter puniantur, vid. gl. 1. & 2. l. 2. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
 Et quid in reuelantibus secreta inquisitionis factæ, siue iudex siue notarius sit, vel alius, vid. gl. 3. cum sequentibus ibid.
REVERENTIA quæ fit Papæ ipsi Deo facta videtur, vid. gl. 4. l. 4. tit. 5. partita. 1.
REVOcare an possit populus per statutum eleemosynam solitam fieri, vide glossam. 2. col. 2. l. decimæ quintæ. titulo decimo septimo. partita prima.
 Reuocatio iudicis delegati per ordinarium, an valeat si causam illam alte

Index materiarum

- alteri velit committere si non fuit in culpa, vid. glo. 1. 1. 21. titulo. 4. partita tertia.
- Et quid de factis post reuocationem antequam reuocatus illud sciuerit, vid. ibidem.
- Reuocatio liberi ad seruitutem ex iusta causa, an fiat officio iudicis, & an in ea sententia requiratur, vid. gl. 7. l. 9. tit. 22. par. 4.
- Reuocare maiorem an videatur ille qui res ex quibus maiorem fecit alienauit, & quando, vid. gl. 1. col. 5. q. 47. in fi. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Reuocare non debet commodator commodatum nisi expleto vsu ratione cuius rem commodauit, vid. gl. 1. l. 9. tit. 2. par. 5.
- Et an idem sit in precario, & si ad certum vsam concedatur, vid. ibid.
- Reuocare donationem semel factam ab aliquo non presumitur velle qui illam fecit nisi hoc constet, vide glo. 1. col. 2. in medio. l. 4. titulo. 4. partita quinta.
- Reuocare donationem an possit donator propter aliquam ingratitudinem quando illa facta fuit propter bene merita donatarij, vid. gl. 1. l. 10. tit. 4. partita. 5.
- Et quid si fiat a patre, vel ab extraneo nomine dotis, vid. ibidem.
- Reuocare donationem poterit donator in pluribus casibus de quibus per omnes glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
- Et an illud facere possit si donatarius ignorante, vel se defendendo percutiat, vid. ibidem. in gl. 4.
- Reuocare donationem a donatario, an possit donator quando donatarius per alium illum percussit, & si non manu sed pede percussit, vide ibidem.
- Reuocare donationem donatoris, an possit eius hæres, & in quibus casibus, vid. glo. 8. l. 10. tit. 4. par. 5.
- Reuocare donationem an possit donator quando illa iam peruenit ad heredem donatarij ingratum, vid. d. gl. 8. ad fi.
- Reuocare potest princeps quod sola voluntate suo subdito dedit, & alij cuiusque illud dare, vid. gl. 6. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Reuocare an possit aliquis quod alicui dedit credens illam peritum si postea eius imperitia fuerit detecta, & quando, vide gloss. primam. l. 46. titulo decimo quarto. partita quinta.
- Reuocare an possint creditores venditionem, vel alium quamcunque alienationem debitoris sui si in eorum fraudem fiat, & quid in donatione in vita vel in tempore mortis debitoris facta alicui si sit vel esse presumatur in creditorum fraudem, vide gl. 1. 7. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.
- Et an & quando liberatio in fraudem creditorum facta reuocetur, & quid in eius fideiussore, vide glo. l. 12. per tex. ibi. tit. 15. part. 5.
- Reuocatio generalis testamentorum an per hoc reuocetur primum testamentum in quo aderat clausula derogatoria si in reuocatione generali de ea mentio facta non sit, vid. gl. 4. l. 3. tit. 7. par. 6.
- Reuocatio legati an inducatur ex eo quod illud testator in vita sua alienauit, vide glo. primam, & secundam. l. 17. tit. 9. par. 6.
- Et quid si testator tantum modo alienauit vsu fructum rei legatæ, vid. dict. gl. 2. d. l. 17.
- Et quid si illam rem tantum modo pignorauerit, vid. ibid.
- Reuocatio legatorum potest fieri per testatorem tam in testamento quam in codicillis, vid. gl. 1. & 2. l. 39. tit. 9. par. 6.
- Reuocatio confessionis factæ in tormentis de vide in verbo, CONFESSIO. & in verbo, Confessus. & in verbo, Tortus tortura.
- Reuocans mandatum re integra, an euitet poenam quando delictum fieri mandauit, vid. gl. 8. l. 2. tit. 31. par. 7.
- Reuocare an & quando videtur quis primum testamentum per secundum, vid. gl. 1. 21. & l. 22. & 23. tit. 1. par. 6.
- Reuocare legatum an videatur testator si in vita sua illud alienauit, vide gloss. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. titulo nono. partita sexta.
- Et quid si testator tantum modo alienauit vsu fructum rei legatæ, vid. d. gl. 2. d. l. 7. tit. 9. par. 6.
- Reuocare potest testator legata ab eo facta siue in testamento siue in codicillis, vid. gl. 1. & 2. l. 39. tit. 9. par. 6.
- Reuocare maiorem, vid. in verbo, MAIORIA, & in verbo, PATER, & in verbo, LICENTIA.
- REUOCATIO attentatorum, vide de hoc in verbo, REMEDIUM, & in verbo, ATTENTATA.
- REVS non debet torqueri si notorie constet de crimine, glo. 3. legis vigesima. titulo nono. par. 2.
- Reus si a principio rem non exhibuit cum iustam causam haberet non exhibendi, & postea res pereat, an pereat periculo suo, vid. gl. 3. l. 20. tit. 2. par. 3.
- Reus habens plures foros debet conueniri vbi actor voluerit, vid. glo. 17. per tex. ibi. l. 32. tit. 2. par. 3.
- Reus si immobilia possideat extra locum iudicii an excusetur a præstatione fideiussorum, vide glo. 3. l. 41. tit. 2. part. 3.
- Reus si fideiussorem non inueniat debet iurare de stando liti, & iurabit quod illos non inuenit gl. 5. l. 41. tit. 2. par. 3.
- Quod iuramentum præstabit ad iudicis delationem & cum eo obligabit boni quæ tunc possidet, vid. ibidem.
- Et an attentis legibus huius Regni hoc procedat, an vero carcerandus veniat, vid. ibidem.
- Reus cui res fuit petita si cum non possideret contrarium respondit, an debeat condemnari, & quid si tantum tacuit, vid. glo. 1. l. 2. tit. 3. par. 3.
- Reus criminis capitalis an possit esse procurator, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. partita tertia.
- Reus contra quem missio in possessionem facta fuit intra quantum tempus venire debeat vt possit rem cum fructibus recuperare, vid. glo. 3. & 4. l. 6. tit. 8. par. 3.
- Et quid si recuperata possessione iterum sit contumax, & in fine anni iterum compareat volens possessionem recuperare, an sit audiendus, vid. d. glo. 3.
- Reus etiam post annum poterit iudicium petitorium intentare sed intra quantum tempus, & an actor missus possit petere vt diffinitiuè pronuntietur, & declaretur rem esse suam, vid. gl. 8. l. 6. tit. 8. par. 3.
- Reus contra quem missio facta fuit in bonis suis propter debitum intra quod tempus comparere debeat, vt rem non amitatur, vid. gl. 9. l. 6. tit. 8. partita. 3.
- Reus si post venditionem bonorum veniat, an aliquid sibi proficit, & quid si antea, vid. gl. 16. per tex. ibi. l. 6. tit. 8. par. 3.
- Reus contumax qualiter sit citandus, & in quo loco, vid. gl. 2. l. 7. tit. 8. partita. 3.
- Et an in vocatione requiratur criminis specificatio, vid. gl. 3. ibidem.
- Et qualis ei constituitur terminus ad comparandum, & quid in crimine læsæ maiestatis, vid. gl. 4. d. l. 7.
- Et qualiter fiet descriptio in eorum bonis si non comparuerit, & an ante annotationem bonorum debeat iterum citari voce præconia, & an in tali edicto debeat dici qualiter annotatio facta sit in eius bonis, vid. gl. 6. 8. & 9. l. 7. tit. 8. par. 3.
- Et in quibus bonis fieri debeat adnotatio, & quid si delictum sit leue, vid. glo. 14. d. l. 7.
- Reus cui respondet in iudicio si duo simul sibi rem petant, & qualiter sibi cauere debeat cum victus vni reddat, vid. gloss. 2. l. 6. titulo decimo. partita. 3.
- Reus an teneatur iurare ad petitionem actoris quando actor nihil probauit, vid. gl. 4. l. 8. tit. 11. par. 3.
- Reus in in dubio videtur absolutus eo quod actor non probauit, vide gl. 3. l. 24. tit. 2. par. 3. & glo. 3. l. 1. tit. 14. par. 3.
- Reus debet absolui auctore non probante etiã si ex forma statuti reo densus getur defensio, vid. d. gl. 3. l. 1. tit. 14. par. 3.
- Et aliquas fallentias ad supra dict. regulam, vid. ibidem.
- Reus qualiter excipere debeat ne videatur crimen fateri, vide per gloss. 2. l. 21. titulo. 16. part. 3.
- Reus præfens habet quatuor remedia contra actorem absentem, vid. gl. 1. l. 9. tit. 22. par. 3.
- Neque est necesse quod sit circa finem triennij, quando reus instare velit contra actorem absentem, vide dict. glo. 1. d. l. 9. tit. 22. part. 3.
- Et an reo instante possint recipi testes, & sententia ferri lite adhuc non contestata contra actorem, vid. ibid. in gl. 2.
- Reus etiam si veniat condemnandus habet contra actorem contumacem pro quo lata fuit sententia recursum ad sumptus quos fecit in prosecutione litis, vid. gl. 5. l. 9. tit. 22. par. 3.
- Et si condemnatio principalis sit in specie consuletur reo per retentionem vsque dum sumptus percipiat, vide ibidem.
- Reus contumax an audiatur si veniat intra annum, & velit possessionem actori traditam recuperare, vid. glo. 5. l. 10. tit. 22. par. 3.
- Reus condemnatus ad restitutionem quia rem amisit si res ad dominum reuertatur an rem vel restitutionem petere possit, vid. gl. 4. l. 19. tit. 22. partita tertia.
- Et an eligere debeat ante litis contestationem, vel post, vid. ibid.
- Et quid si ante sententiam vel ante solutionem restitutionis res ad dominum peruenerit, an ad solutionem restitutionis tunc teneatur, vid. gl. 5. ibidem. & ibi, vide quid si dominus fecit expensas in re habenda, an illas recuperet.
- Reus contra quem lata fuit sententia quæ transiit in rem iudicatam si instrumenta de nouo reperiat, an possit peti se restitui ex clausula generali propter iustam ignorantiam vel iustum impedimentum, vid. gl. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Et intra quantum tempus talis restitutio petenda sit, vid. ibidem. in gloss. 1. & 12.
- Reus volens iudicem corrumpere qualiter puniatur, & est periuus, vide gl. 1. 3. & 7. l. 26. tit. 22. par. 3.
- Reus qui ad exhibendum præcissè compellitur, an & quando de hoc appellare possit, vid. gl. 6. l. 9. tit. 23. par. 3.
- Reus qui condemnatur in causa appellationis, an indistinctè debeat semper condemnari in expensis, vid. gl. 3. l. vigesima septima. tit. 23. partita tertia.

Septem Partitarum.

- Reus an possit exceptionem non numeratæ pecuniæ opponere licet actor illi nihil petat, vid. gl. 1. 2. tit. 1. par. 5.
- Reus non potest opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ contra actorem post lapsum biennium licet velit probare non fuisse sibi numeratam, & quid de iure canonico, vid. gl. 6. ibid.
- Et quid si renuntiavit huic exceptioni in eadem scriptura in qua se obligavit solvere, vel si renuntiavit lapso biennio, an tunc admittatur ad hanc exceptionem etiam si assumat in se onus probandi, vid. gl. 3. & 9. 1. 5. tit. 1. par. 5.
- Reus si se sistere in iudicio promisit ad certam diem si non compareat nisi post duos vel quinque dies post terminum, an pœnam promissam incurrat, & quando, vid. gl. 1. 36. per tex. ibi. tit. 1. par. 5.
- Reus naturaliter tantum obligatus si dederit fideiussorem, an fideiussor utatur eius exceptione, & quid si dicat se ignoranter huic naturali tantum obligationi accessisse, vid. gl. 7. 1. 5. tit. 12. par. 5.
- Reus principalis si est præsens prius debet conveniri quam eius fideiussor, & quando dicatur esse præsens, vid. gl. 1. 1. 5. tit. 1. par. 5.
- Reus principalis si non sit solvendo, an & quando tunc fideiussor conveniri possit, vid. gl. 2. d. 1. 9.
- Et quid si reus dedit pignus creditori suo, an si postea creditor fideiussores convenierit illi obijcere possint quod vendat prius pignus debitoris principalis, vid. gl. 5. d. 1. 9. tit. 12. par. 5.
- Reus principalis in quibus casibus non tenetur solvere quod eius fideiussor pro eo solvit, vid. gl. 1. & 2. 1. 12. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
- Reus principalis si sit per sententiam liberatus, an illa fideiussori suo proffit, & quando, vid. gl. 4. 1. 15. tit. 12. par. 5.
- Reus si nolit uti vel non fuit visus exceptione, an fideiussor poterit ea uti, vid. gl. 5. ibidem.
- An fideiussor possit tali exceptione uti quando obtulit se ad fideiussorem non rogatus, vid. ibidem.
- Et an reo invito possit fideiussor exceptionem opponere, vid. ibid.
- Reus an teneatur fideiussori dari probationes ad exceptiones quas opponere velit, vid. gl. 5. d. 1. 15.
- Et an fideiussor possit à reo petere etiam pendente lite ut reus det sibi expensas vel pecuniam pro expensis, vid. ibid.
- Et quid si exceptio quæ a principio competebat tam reo quam fideiussori postea cesset in reo, vid. ibid. in fine.
- Et an fideiussor possit opponere de exceptione personali cõpetenti personæ rei principalis tantum, vid. ibidem. in gl. 9.
- Reus principalis si moriatur, an obligatio fideiussoris extinguatur, vel adhuc duret, vid. gl. 1. 1. 16. tit. 12. par. 5.
- Reus principalis an a fideiussore defendi possit in iudicio in quocunque crimine ut ipse relevetur a pœna, vid. gl. 1. 1. 18. ibid.
- Et an datum reo causa transactionis repeti possit ab eo, vid. gl. 1. cum alijs ibi. 1. 34. tit. 14. par. 5.
- Et an acceptatio facta reo proffit fideiussori, vel e contra, vid. gl. 1. 1. 12. tit. 15. par. 2.
- Reus an pendente sua accusatione criminali alium accusare possit, & qualiter hoc intelligatur, vid. gl. 1. 4. & gl. 5. 1. 13. tit. 1. par. 7.
- Reus si reaccusare non possit, an tunc possit iudicis officium implorare, ut crimen puniatur, vid. gl. 3. ibidem.
- Et quid si prosequitur suam vel suorum iniuriam, an tunc propter hoc debet in prima accusatione supersederi, vid. gl. 4. ibidem.
- Reus an possit suum accusatorem, vel alium reaccusare quando ipse fuit iam per sententiam condemnatus, vid. glossam. 3. d. 1. 4. titulo. 1. partita septima.
- Et an possint accusationem iam inchoatam illam prosequi per se, vel per procuratorem, & an interim supersedeatur in executione pœnæ, vide ibidem.
- Et an expensæ per accusatum factæ sibi per denuntiatorem solvi debeant & quando, vid. gl. 4. & 5. 1. 5. tit. 1. par. 7.
- Reus an post mortem accusari, vel puniri possit, vide gl. 1. 7. ibidem. per illum textum.
- Reus absolutus vel condemnatus de crimine, an iterum accusari possit, & quando, vid. gl. 1. & 2. 1. 12. ibidem.
- Et quid si tantam fuit per suum iuramentum absolutus, an iterum accusari possit, vid. ibid. in gl. 1.
- Reus si de vno delicto a pluribus accusatur, an omnibus respondere teneatur, & quid si accusaretur coram pluribus iudicibus, an accusatus reus iudicem eligere possit, vid. gl. 2. 1. 13. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Et an sit necessarium quod accusatus excipiat de pluralitate accusatorum, & quid si non excipiat, an valeat processus, vid. ibidem.
- Et an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, & quid si recepit, vid. ibidem.
- Reus vel alius quando de vno crimine duplici pœna veniat puniendus, vid. gl. 5. 1. 13. tit. 1. par. 7.
- Reus de vno accusatus, an illa accusatione pendente de alijs criminibus accusari possit, vid. ibid. per tex. ibi.
- Et an respondebit secundæ eccusationi priusquam prima accusatio terminata sit gl. 6. ibidem per illum tex.
- Reus cum ab aliquo accusatur de delicto quæ & qualia in tali accusatione poni debeant, ut valeat, vid. gl. 1. 14. tit. 1. par. 7.
- Reus an possit petere ut in accusatione criminali contra eum facta declaretur dies vel hora, gl. 5. ibidem.
- Reus an sit absolvendus si libellus contra eum inepte propositus fuit, vel an defectus illius libelli purgetur ex liquidis probationibus postea factis, vid. gl. 6. col. 2. q. 2. 1. 14. tit. 1. par. 7.
- Reus coram quo iudice criminaliter accusari possit ut ad respondendum arctetur vide gl. 1. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Reus an per suam confessionem factam coram iudice incompetenti alias habenti merum imperium an videatur prorogare eius iurisdictionem in criminalibus, vid. gl. 2. 1. 15. tit. 1. par. 7.
- Reus de crimine accusatus si exceptiones quas habebat ad exclusionem iudicij non opposuit, an per hoc videatur iurisdictionem iudicis non sui prorogare, vid. gl. 3. d. 1. 15. per tex. ibi.
- Reus an in criminalibus litem contestare teneatur & an sine litem contestatione damnari possit, vide gl. 2. 1. 16. tit. 1. par. 7.
- Reus de crimine accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debet, & quando, vid. gl. 4. & 5. d. 1. 16. per tex. ibi.
- Reus de mandato Regis captus sub fideiussoribus per iudicem relaxari non debet, vid. d. gl. 5. in fine.
- Et quid in capto ad literas requisitorias alterius iudicis, vide ibidem.
- Reus si citatus compareat accusator vero non qualiter eius contumaciã increpare possit, & quando, & in quo veniat absolvendus, & quid iudex facere debeat tunc, & alia plura, vid. per gl. 1. 17. per tex. ibi. tit. 1. partita. 7.
- Reus priusquam absolvatur eo quod accusator eius non comparet prius tamen ipse accusator citari debet & qualiter, vide gl. 4. d. 1. 17. per tex. ibi. & gl. 1. ibi.
- Reus fugiens non solum debet remitti ad iudicem loci ubi delinquit sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogati iurisdictionis, vid. gl. 1. 1. 18. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Reus si post accusationem aufugiat qualiter reduci debet & capi possit & alia in hoc, vide per gl. 1. 18. supra dict.
- Reus an & quando sine iudicis citatione ab eo capi possit, vid. gl. 2. ibid.
- Reus an per iudicem delicti vel qui alias iuste cognoscit de accusatione capi possit in alterius iudicis territorio & qualiter se in hoc habere debeat, vide gl. 5. d. 1. 18. tit. 1. par. 7.
- Et quando alter iudex quam loci delicti ad punitionem admittatur, vel non, vid. gl. 1. 1. 3. & 4. d. 1. 16. & gl. 2. 1. 1. tit. 29. par. 7.
- Reus non traditur custodiendus ante litem contestatam, & qualiter hoc intelligatur, vi. gl. 4. 1. 19. tit. 1. par. 7. & gl. 1. 1. tit. 29. par. 7.
- Reus de crimine accusatus si cum suo accusatore transigat an transactio teneat & illum a pœna liberet & quando & qualiter & an & quando crimen per hoc fateri videatur & puniri possit & quid si timeat accusari non tamen adhuc fuit accusatus, vi. gl. 1. 22. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat vel non, vid. gl. 3. 4. & 5. cum sequentibus ibid.
- Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequatur, vid. gl. 5. d. 1. 22.
- Et an in tali transactione omnium hæredum assensus requiratur, vel nõ, vid. ibid. in gl. 6.
- Et an talis transactio proffit accusato quominus de illo delicto amplius ab alio accusari non possit, vide ibidem. gl. 1. 1. 9. 2.
- Et an idem sit dicendum in pacto gratuito, vide ibid. in gl. 5. & 7. & in gl. 11. col. 3. in 2. limitatione.
- Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij vel de rapto, an tunc sit locus transactioni, vid. ibid. in gl. 12. & 13.
- Reus accusatus de crimine si seipsum occidat an morteeius causa finiatur vel non & cui bona ipsius applicentur, vide gl. 1. 24. tit. 1. par. 7.
- Et quando dicatur reum se metu criminis occidisse, & quæ requirant ut & tunc bona applicentur fisco, vid. ibid. gl. 2. 3. 4. 5. & 6.
- Et an hodie stante authentica bona damnatorum & legibus huius regni etiam in isto casu bona veniant fisco applicanda, vide gl. 7. ibidem.
- Reus accusatus de crimine si lite contestata decedat, an & quando, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusatoris transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, & qualiter, vid. gl. 1. 25. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
- Et an hoc intelligatur in criminibus privatis in quibus agitur civiliter ad vindictam, & pœna venit applicanda parti, vel si de talibus criminibus agatur criminaliter, & ad pœnam applicandam fisco, vid. gl. 1. d. 1. 25.
- Et quid si lis fuit coepta per solam citationem, vel si reus fuit contumax nõ habens causam non veniendi, vid. gl. 2. ibidem.
- Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tunc actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, vid. ibidem. in fine.
- Et qualiter hæredes teneantur tunc, & pro qua parte, vi. ibid. in gl. 7. per tex. ibi.

Index materiarum

- Reus de crimine accusatus sine veris & iustis probationibus puniri nō debet, & an ex iudicijs, vid. gl. 2. 3. 4. & 5. cum alijs ibi. l. 26. tit. 1. par. 7.
- Reus si postquam tortus fuit neget, an probationes factæ contra eum elidantur, vid. gl. 2. d. l. 26.
- Reus si tortus fuit nihil contra eum fuerit probatum, an diffinitivè absolvi debeat, vid. gl. 9. d. l. 26.
- Reus si in final proponat omnes exceptiones suas poterit hoc non obstante postea petere quod pronuncietur super exceptione quæ impedit litis ingressum, vid. gl. 1. l. 6. tit. 3. par. 7.
- Reus accusatus de crimine capi non debet nisi facta informatione saltem in summaria, & an debeat citari, vid. gl. 1. l. 1. tit. 29. par. 7.
- Reus non debet relaxari si a principio iniuste captus sit & postea captura ex aliquibus iustificetur, vid. d. gl. 1. in fine.
- Reus quando remittitur ad iudicem loci delicti cuius expensis ista remissio fieri debeat, vide gl. 2. col. 3. q. 2. l. 1. tit. 29. par. 7.
- Reus an ad iudicem delicti remitti debeat in leuibus delictis, vid. ibid.
- Reus si sit miles a quo iudice capi & puniri possit, & quando, vid. gl. 1. 3. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
- Reus peccat celando veritatem, vid. gl. 3. col. 2. l. 4. tit. 29. par. 7.
- Reus super occultis non tenetur respondere, vid. dictam glossam tertiam, columna 2.
- Reus an statim quod capitur debeat iurare de veritate dicenda vel non, vide gl. 3. in prin. l. 4. tit. 29. par. 7.
- Et an & quando teneatur contra se iurare si crimen sit occultum vel non plene probatum & an licite neget & quando interrogationi responde re non teneatur neq; delictum fateri debeat neque iudicio obedire teneatur, vid. d. glo. 3. vsque ad finem.
- Reus non debet respondere per verbum credit sed per veritatem, vid. ibidem in principio.
- Reus siue confiteatur debitum siue non qualiter debeat carcerari & ligari qualiscunque status & conditionis sit, & quando, vid. glo. 4. 5. 6. & 8. d. l. 4. tit. 29. par. 7.
- Et an mulier quæ incarcerationum cum hominibus poni possit, vid. gl. 1. & 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
- Reus carceratus cum amicis & procuratoribus alloqui potest, & quando hoc sibi non permittatur, vid. gl. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
- Et qualiter reus carceratus per custodes carceris custodiri debeat, vid. gl. d. l. 6. per tex. ibi.
- Reus incarceratus vsque debeat in vinculis detineri, & quando, & qualiter, vid. gl. 1. 7. ibid. per illum tex.
- Reus si aufugiat a carcere, an crimen fateri videatur, & qualiter contra eius custodes procedatur, & quando, vid. glo. 1. 2. per tex. ibi. tit. 29. partita septima.
- Reus carceratus si fregerit carcerem qualiter puniatur, vid. gloss. l. 3. ibid. per illum tex.
- Et an habeatur pro confesso, & quando, vid. gl. 1. ibid. per illum tex.
- Et quid si aufugiat cum scientia, vel negligentia custodis, an mitius puniatur, & quare, vid. ibidem in gl. 5.
- Reus accusatus de crimine antequam torqueatur quæ præcedere debeat, vide in verbo, **TORTURA TORQUERI, & TORTVS.**
- Reus debet torqueri iudice ordinario præsentem neque causa ista legari possit, & quibus iudicijs præcedentibus, vid. glo. 2. l. 2. & gl. 1. 3. titulo. 30. partita. 7.
- Reus tortus si confiteatur delictum an sibi postea aliqua dilatio danda sit vel non, vid. gl. 5. l. 4. tit. 30. par. 7.
- Et quid si postea appareat totum contrarium de eo quod confessus fuit, vid. gl. 6. & 7. ibidem.
- Reus si in tormentis perseveret negando si tamen crimen per testes sibi probetur damnari debet, vid. gl. 8. l. 4. tit. 30. par. 7.
- Reus qui in tormentis semel confessus fuit si postea neget, an iterum atque iterum torqueri debeat, & an ex sua confessione oriatur semiple-na probatio, vid. d. gl. 8. d. l. 4.
- Reus semel tortus an & quando iterum atque iterum torqueri debeat, vel non, vid. gl. 1. d. l. 4. tit. 30. par. 7. per tex. ibi. illum.
- Reus si iniuste ad torturam ponatur qualiter iudex puniatur vel non, siue illum occidat vel feriat siue ei aliquid mali non faciat, vid. gl. 1. 4. d. l. 4. per tex. ibi.
- Et quid si iudex aliquem iniuste torfit excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vid. d. glo. 1. 4. ad finem.
- Et quid si iudex servavit modum in torquendo sed tortus debilitate nature sustinere non potuit, & mortuus fuit, an & quando teneatur, & veniat puniendus, vid. d. gl. 1. 4. in fine.
- Reus reptatus, vid. in verbo, **REPTATVS.**
- Reus ita torqueri debet ne moriatur, vel debilitetur, vi. gl. 3. l. 5. tit. 30. p. 7.
- Et quando plures sunt torquenda a quibus incipiendum sit, vid. gl. 2. d. l. 5. per tex. ibi.
- REX** Ille fonsus conditor harum legum partitarum cuius filius fuerit, vi-

- de glo. 7. in proœvio part.
- Rex dicitur Christi vicarius, vid. gl. 9. in proœ. part.
- Rex administrans iustitiam debet facere opus suum, vid. glossam in dicto proœvio partitarum.
- Rex servare debet leges a se introductas, & qua de causa & ratione, & qualiter, vid. gl. 1. l. 16. tit. 1. par. 1.
- Rex licet antiquitus in capite vngebatur hodie non nisi in humeris, & de ratione, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 13. tit. 4. par. 1.
- Rex a quo vngi debeat, vid. ibidem.
- Rex novus an petere possit Papæ ut illum vngat, vid. d. gl. 1. d. l. 13.
- Rex tenetur suo proprio parrocho peccata sua confiteri nisi ad hoc speciale habeat privilegium, vid. gl. 5. in prin. l. 21. tit. 4. par. 1.
- Rex Hispaniæ quo iure provideat Episcopatus, vid. gl. 1. l. 18. titu. 5. par. 1.
- Reges Hispaniæ habent maioriã in eligendis Episcopatibus tribus rationibus, vid. gl. 1. d. l. 18.
- Rex non potest Episcopo dare licentiam, ut ambulet ultra dioccesim, vide gl. 1. l. 29. tit. 5. par. 1.
- Rex veniens civitati castrum quid tunc illi dare videatur, vid. gl. 3. col. 2. in prin. l. 27. tit. 7. par. 1.
- Rex Hispaniæ an possit in ecclesia vacante cõstituire oconomũ si istud habeant ex consuetudine, vid. gl. 4. l. 11. tit. 15. par. 1.
- Rex ex qua causa, & in qua quantitate, & qualiter exigere possit censum ab ecclesijs, vid. gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 22. par. 1.
- Rex superiorem nō recognoscens dicitur monarcha in Regno suo habet que omnimodam iurisdictionem gl. 7. l. 2. tit. 1. par. 2.
- Rex fundat iurisdictionem suam in terris dominorum, & propter ipserũ negligentiam iurdictio ad ordinarium & regium reuertitur, vid. glo. 8. l. 2. tit. 1. par. 2.
- Rex solus potest cudere monetam, & an valorem metalli aliquid possit mutare, & quando, & in qua moneta, vid. gl. 1. l. 2. tit. 1. par. 2.
- Rex fundat iurisdictionem suam, & Imperator in iurisdictione sed non quo ad dominium rerum particularium, gl. 2. l. 2. titulo primo. partita secunda.
- Et an non dato æquivalenti dominium transeat in Regem, vide ibidem in glossa. 22.
- Rex tyrannus à populis destrui potest, & refrædari, vi. glossam. 23. ad finem dictæ. l. 2.
- Rex est vicarius Christi geritq; in terris vicem Dei estq; monarcha in Regno suo, & habet Papam pro capite, gl. 1. & 2. l. 5. tit. 1. par. 2.
- Rex in nova lege est sacerdotibus subiectus in veteri non, & quare tam in vna quam in alia ita sit, vid. gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 2.
- Reges sunt de iure gentium, gl. 1. l. 7. tit. 1. par. 2.
- Rex debet esse pacificus, vid. gl. 8. l. 9. tit. 1. par. 2.
- Rex an possit donare villam siue castellum sola voluntate etiam si non præcedant seruitia, & quid in imperatore, vid. gl. 3. l. 8. tit. 1. par. 2.
- Rex ita tenetur augere Regnum sicuti Imperator Imperium, vid. ibid.
- Rex an possit imponere subditis suis aliquod super indictũ propter suas necessitates, & an idem sit in Imperatore, vide glossam. 7. l. 8. titulo. 1. partita. 2.
- Rex an possit imponere subditis aliquod charitativum subsidium pro captione alicuius castri, & an possit ab ipso subsidio aliquem liberare, gl. 8. l. 8. tit. 1. par. 2.
- Rex potest eligi Regnicolis deficiente successore sanguinis, vid. gl. 3. l. 9. tit. 1. par. 2.
- Rex eo scilicet quod contraxit matrimonium cum Regina quam iurisdictionem, & administrationem habeat in Regno, & vid. gl. 9. in fin. l. 1. & gl. 4. l. 9. tit. 1. par. 2.
- Rex si male gerat eius officium priuatamq; utilitatem publicæ utilitati præferat dicitur tyrannus, & an subditi possint illi denegare obedientiam, & an possint illum occidere, vi. gl. 7. l. 10. tit. 1. par. 2. & ibi in gl. 8.
- Rex si donet alicui villam seu oppidum cum suo territorio faciendo eum Comitem, seu Ducem, an ex eo videatur facere maioriã, gl. 1. l. 12. titu. 1. partita. 2.
- Rex concedendo alicui villam sub titul. Ducatus, vel. &c. an videatur sibi dare iurisdictionem si in privilegio non sit dictum, vid. gl. 2. d. l. 12.
- Rex an possit concedere Ducibus, vel Marquionibus, &c. ut cudant monetam, vel alia regalia faciant, vid. gl. 4. d. l. 12.
- Rex benegerens officium Regis quomodo prænicetur & castigetur si male in eo fuerit versatus, vide glossam sextam, & septimam. l. 2. tit. 2. partita. 2. & gl. 5. l. 4. ibid.
- Rex debet colere iustitiam pietatem, & veritatem, & Rex iustus erigit terram, vid. glo. 7. legis tertiæ. titulo. 2. par. 2.
- Rex si fiat hæreticus conceditur eius Regnum catholico occupanti, & an Papa interim exercet iura Regia, vid. ibidem. gl. 1. l. 4. tit. 2. par. 2.
- Rex debet Theaurizare ad Regni subventionem, & hoc est multum necessarium ex multis causis, vid. gl. 1. l. 4. tit. 3. par. 2.
- Rex vitiosus & inutilis, an possit priuari, & an debeat sibi dari coadiutor, vide glossam sextam. legis quintæ. titulo tertio. partita. 2.

Septem Partitarum.

- Rex qualis esse debeat in loquelis suis, vide glossas. l. tit. 4. par. 2.
- Rex ebrius an possit priuari regno vel saltem possit illi dari coadiutor, vide glo. 9. l. 1. tit. 5. par. 2.
- Rex cum mulieribus dissolutus & effeminatus an possit remoueri per Papam, vide glo. 2. l. 6. tit. 5. par. 2.
- Rex donare tenetur ubi debet quia eius proprium est, eiusque successores donationes confirmare tenentur, vide glossam primam legis. 1. 4. titulo. 5. part. 2.
- Rex debet scire, legere, & alias scientias studere debet, vide glossam secundam. l. 16. tit. 5. par. 2.
- Rex oportet esse diuinus vel semideus nec dici potest Rex si omnibus non superexcellat, vide glo. 3. l. 2. tit. 7. part. 2.
- Rex an possit iusta & legitima causa subsistente filium suum priuare a regni successione, vide glo. 2. l. 9. tit. 7. par. 2.
- Rex an succedat in regno de iure naturae primo an vero alio iure, & an per electionem, vide d. glo. 2. d. l. 9.
- Rex debet remunerare seruitores & officiales suos ultra consueta salaria vide glo. 5. l. 2. tit. 9. par. 2.
- Rex ubi debeat soluere decimas personales, vide glossam. 4. legis tertiae. titulo. 9. par. 2. vide. l. 11. titulo. 20. par. 1.
- Rex an possit procedere contra suos capellanos qui malegesserunt officium, vide glo. 7. l. 3. tit. 9. par. 2.
- Rex Hispaniae & aliae omnes antiquitus impedimento cessante audiebant causas subditorum suorum, vide glossam primam per textum ibi. l. 19. tit. 9. par. 2.
- Rex solus cognoscit de repto & aleuostia seu prodicione inter generosos, vide glo. 6. per text. ibi. l. 2. tit. 9. par. 2.
- Rex non debet esse nimis credulus, vide glossam primam legis octauae. titulo. 13. part. 2.
- Rex an possit cognoscere de violentijs etiam inter ecclesiasticos & quod bene haec consuetudo regni processerit, vide glossam quartam. colu. 2. in principio. l. 13. tit. 13. part. 2.
- Rex licet clericum non possit punire in persona, bene tamen potest in eius patrimonio, vide glossam quartam. columna tertia. ad fin. l. 13. titulo. 13. part. 2.
- Rex si mandet alicui illud quod fieri non potest sine periculo personae vel est contra ius naturale an fieri debeat, vide glossam quartam. l. 16. titulo. 13. part. 2.
- Rex nouus coronari non debet neque assumi in Regem nisi post sepulturam mortui, vide glo. 1. l. 20. ibidem.
- Rege mortuo an expirent officia manu sua data, & quando, vide glo. 2. l. 20. titulo. 13. par. 2.
- Rex si plus solito grauet dominis terrarum an propter hoc ipsi possint grauari eorum subditis, vide glossam sextam legis. 22. titulo. decimotertio. part. 2.
- Rex facere potest monetam in regno suo, vide glossam vndecimam. l. 22. titulo. 13. part. 2.
- Rex habet iurisdictionem supremam in locis dominorum & in omnibus castris, vide glo. 12. l. 2. tit. 13. part. 2.
- Quod procedit etiam si in donatione ab eo fuerit dictum (cum sua iurisdictione &c.) vide ibidem.
- Et an supremam iurisdictionem quam habet Rex in dictis locis possit illam aliquibus concedere, vide ibidem.
- Rex donans alicui sub modo illo non seruato donatarius priuabitur donatione siue causa sit finalis siue non, vide glo. 1. d. l. 22.
- Rex aliquid contra Deum vel conscientiam iubens non est obediendus, vide glo. 3. l. 25. tit. 13. part. 2.
- Rex dilapidans bona filij & regni sui an primogenitus possit contra eum erigi & illi tollere regnum, vide glossam tertiam legis primae. titulo. de cimo quinto. part. 2.
- Rex ex quibus causis possit filium suum primogenitum exhaereditare, vide ibidem.
- Rex donans alicui fortalium eo scilicet quod contraxit cum donicella palatij eo adhibito ut illa sit maiorina vocauitque ad illam filium maioris partem, utrum si ipsi filios non habuerint admittatur ad tale maioriam filius maior habitus ex secundo matrimonio cum alia contracto, an vero pro qualitate requiratur ut filius sit ex tali domicella, vide glo. 10. col. 1. in fin. cum principio sequentis in. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Rex an possit regnum diuidere inter filios suos, vide glo. 10. col. 5. in fine ibi. l. 2. tit. 15. part. 2.
- Rex in vita sua an possit filium suum Regem facere & illi administrationem regni concedere, vide glo. 11. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Rex decedens sine filijs & descendens relictis duobus consanguineis in aequali gradu, quis eorum regnum habere debeat, vide glo. 18. colu. 4. in principio & post medium legis. 2. tit. 15. par. 2.
- Rex an possit esse inhabilis vel demens si illud a natura habeat, & quid si ex accidenti, vide glo. 19. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Et quid si Rex demens habeat filium non dementem an ille in regno debeat succedere, vide ibidem.
- Rex factus monachus ante professionem an dicatur habere dignitatem & regni administrationem, vide glossam decimam nonam. colu. 2. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Et quid si primogenitus eius factus sit monachus vel canonicus regularis, vide glo. 19. col. 1. in fine.
- Rex si fiat clericus an amittat dignitatem & regni administrationem, vide glo. 19. col. 2. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Rex minor a quo tempore possit uti iurisdictione, vide glossam primam l. 3. titulo. 15. par. 2.
- Rex cuius aetatis debeat esse ut possit uti iurisdictione, & quid in filia Regina, vide glo. 3. l. 3. tit. 15. par. 2.
- Rex furiosus cui datus fuerit curator si filium habilem habeat an talis filio sit committenda regni administratio exclusis tutoribus & curatoribus, vide glo. 5. d. l. 3.
- Rex an ad regni gubernationem admittatur si Regina sit furiosa & eius est regnum, an vero debeant illi dari curatores per quos marito excluso regnum regatur, & quid de aequitate & rigore, vide glo. 5. l. 3. tit. 15. par. 2.
- Rex nouus an teneatur soluere debita Regis praemortui, & quando, & qualia, vide glo. 1. col. 1. & 2. l. 4. tit. 15. part. 2.
- Rex si in figura iustitiae alicui praedicaret vel reipublicae vel fisco an teneatur teneatur eius successor, vide in d. col. 2. ad medium.
- Rex nouus qualiter iurare debet cum sibi conceditur administratio regni, vide glo. 2. per text. ibi. l. 5. tit. 15. part. 2.
- Rex non potest alienare ciuitates & castra regni sine consensu omnium principum & populorum, vide glo. 1. in principio. l. 5. tit. 15. par. 2.
- Rex donans alicui ciuitatem quid in ea sibi debeat referuare, vide glo. 12. per text. ibi. l. 5. tit. 15. par. 2.
- Rex in minoribus quam partem habere debeat, & quae suae dicantur quae veronon, vide glo. 15. d. l. 5.
- Rex dicitur habere triplex patrimonium, vide glossam quartam legis. 1. titulo. 17. par. 2.
- Rex & regnum habent fundatam intentionem suam quo ad dominiū ciuitatum, villarum & castrorum, vide glo. 1. in prin. l. 1. tit. 18. par. 2.
- Et etiam castrorum, vide ibidem in glo. 2.
- Rex si tempore pacis faciat in confinibus regni sui aliquod castellum, an pacem rumpere videatur, vide glo. 1. l. 31. tit. 18. part. 2.
- Rex frangens pacem si requisitus damna non refarciat amittit castra sub fidelitate constituta & illa alter poterit occupare, vide glossam secundam. l. 31. tit. 18. in part. 2.
- Rex Hispaniae iam quod terram a Sarracenis recuperauit quam habet hodie conquestam, vide glo. 7. l. 32. tit. 18. par. 2.
- Rex est cor & anima populi ipseque est pater omnium, vide glo. 3. legis 2. titulo. 19. part. 2.
- Rex debet esse praesens in bello campestri contra inimicos nisi esset puer vel aeger, vel aliter occupatus sit, vide glo. 4. l. 6. tit. 19. part. 2.
- Rex si in bello praesens sit habebit quantum bonorum acquisite in bello, & quando, vide d. glo. 4. ad finem.
- Rex an possit compellere vassallos ad bellum & ut illum iuuent & quando suis proprijs sumptibus, vide per glo. 1. l. 7. tit. 19. par. 2.
- Rex debet subditos suos vbicunque sint defendere & quid si sint in alienis territorijs vel in mari, vide glo. 2. l. 8. tit. 20. par. 2.
- Rex utrum sumptibus suis bellum indicere & persequi debeat, & quando non, vide glo. 2. l. 8. tit. 20. part. 2.
- Rex sicuti tenetur purgare terram malis hominibus ita debeat facere in mari, vide ibidem in fine.
- Rex an possit militem facere illum qui antea nullam habet nobilitatem, vide glo. 6. l. 2. tit. 21. par. 2.
- Rex solus potest milites creare alius vero non nisi de eius mandato, & quid de iure partitarum, vide glossam primam legis. 1. titu. 21. par. 2. & glo. 2. l. 1. tit. 24. part. 4.
- Rex an possit sine causa aliquem creare nobilem facereque illum generosum & immunem a gabellis, vide glo. 1. l. 6. tit. 27. part. 2.
- Et an onus exempti incumbat alijs & sit maximum & nulla adfuit causa quare illi nobilitatem concesserit, vide per d. glo. 1.
- Rex a Deo missus est in terram in poenam malorum & laudem bonorum qui officiales suos debet in officijs meliorare si primum bene gesserunt, vide glo. 2. l. 2. tit. 1. part. 3.
- Rex si donet alicui partem decimarum quam ex priuilegio habet si super illa parte sit contentio, an eius curia valeat cognoscere, vide glo. 2. l. 17. tit. 4. part. 3.
- Rex habens plura regna an existens in vno possit lites alterius terminare ibidem, vide glo. 5. l. 17. tit. 4. part. 3.
- Rex si mittat inquisitorem in aliqua terra an ipse eis salarium administruit, vide glo. 2. l. 7. tit. 17. part. 3.
- Rex non potest alicui in perpetuum donare quae sunt sui patrimonij in praedictum successorum, vide glo. 2. l. 10. titu. 18. part. 3. & glo. 1. l. 28. tit. 11. par. 3. & glo. 3. l. 13. & glo. 2. l. 14. tit. 9. par. 6.

- Rex qui percepit redditus regni tenetur subditos ab incurfis liberare latroniam, & quid si in eius territorio aliqua robaria fiat an teneatur dānum parti refarcire si malefactorum non ostendat, vide glo. 2. legib. 7. titulo. 2. part. 3.
- Rex solus potest aliquibus forensibus instrumentum securitatis dare, vide glo. 1. 1. 8. tit. 8. par. 3.
- Rex an teneatur emptorem de evictione pro rebus venditis pro debitis fiscalibus, & quando, vide glo. 10. l. 23. tit. 18. par. 3.
- Rex an ipse solus debeat privilegium suum declarare & quando non, vide glo. 1. & 5. l. 27. tit. 18. part. 3.
- Rex Hispania, Francia & Anglia, Imperatorem non recognoscunt in temporalibus, sed Papam habent pro superiore, vide glo. 3. l. 17. tit. 23. par. 7. & glo. 7. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Rex & an ad Regem possit appellari omisso medio, & quare valeat appellatio, vide glo. 2. l. 18. tit. 23. part. 3.
- Rex an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, & an in eorum magnatum terris appelletur ad Regem omisso domino illius terrarum, vide glo. 2. l. 18. tit. 23. part. 3.
- Rex an debeat casum in causis arduis precipue in ultima sententia in causis magnatum, vide glo. 2. l. 19. tit. 23. par. 3.
- Rex habet duplicem portionem & potest in territorio suae civitatis vel villae pasculari pro eo numero quo duo vicini de diuitibus talis villae, vide glo. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.
- Rex quam partem habeat in thesauris de nouo inuentis, vide glo. 7. l. 45. titulo. 18. par. 3.
- Rex dicitur possidere tributum quod alius pro se collegit, vide glo. 6. l. 6. titulo. 29. par. 3.
- Rex an ex causa possit prohibere ingressum per viam publicam, & quando, vide glo. 3. l. 7. tit. 29. part. 3.
- Rex potest tempore guerra custodes ponere in castris aliorum dominorum, vide glo. 1. l. 20. tit. 32. part. 3.
- Rex vel eius consilium debet eligere illos qui intendant in operibus publicis, & quid hodie, vide glo. 6. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Rex cum sit cor & anima populi debet sedem suam in medio regni sui habere, vide glo. 14. in prologo parti. 4.
- Rex utrum possit adiectione poenarum prohibere ne matrimonium inter aliquos contrahatur ex causa, vide glo. 5. l. 1. tit. 5. par. 4.
- Rex si carnaliter virginem cognoverit, ipsam per vim semper cognitam esse creditur, & quid miraculi istud habeat, vide glossas. l. 7. tit. 9. p. 4.
- Rex noster non recognoscit superiorem & ipse & alij similes legitimare bene possunt, alij vero non, vide glo. 5. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Rex in regno suo est Imperator regni sui, & an ipse possit legitimare quoad baronias & alia regalia vel solus Imperator, vide d. glo. 5.
- Rex an possit clericos siue in sacris, siue in minoribus ordinibus constitutos legitimare in temporalibus, vide glo. 4. ad fin. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Rex est pater omnium subditorum, etiam clericorum in temporalibus cui clerici prestare debent fidelitatem, suntque eius subditi, vide ibidem.
- Rex semper debet legitimare naturales filios quotiescunque sibi petitur, vide glo. 9. in principio. l. 4. tit. 15. part. 4.
- Rex bene potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere, vide glo. 4. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Rex si sit infidelis & subditi fideles an possit agi ad recipiendum pretium vel commutationem si ibidem ad sit periculum vitae vel fidelium ipsorum, vide glo. 1. per text. ibi. l. 8. tit. 25. parti. 4.
- Et quid si Rex etiam cum subditis ad fidem conuertatur an amittat eorum dominium & iurisdictionem, & an occupantes principatus in fidelium tu. i. sint quo ad Deū, si illud faciunt de Papae voluntate, vide glo. 3. ibidem.
- Rex si iustitiam facere neglexerit & nolit malefactum emendare dicitur Regnum vacare de facto & de iure, vide glo. 7. l. 5. tit. 24. par. 4.
- Rex Imperator vel alius in sua propria causa iudices esse non possunt, vide glo. 8. l. 5. tit. 24. par. 4.
- Rex an possit esse iudex in iniuria regno vel reipublicae regni facta, & an idem sit dicendum in Papa si fiat iniuria ecclesiae suae, vide d. glo. 8.
- Rex si donauerit alicui mille vassallos de quibus intelligi debeat, vide glo. 1. l. 2. tit. 25. par. 4.
- Rex osculatur in manu Papa vero in pede, vide glo. 3. l. 5. tit. 25. par. 4.
- Et in quibus casibus manus Regis osculari debeat, vide ibidem in glo. 4.
- Rex temperari debet ab hoc osculo suae manus, vide ibidem.
- Rex gratis hospitari debet a subditis, alij vero domini secus, vide glo. 2. col. 1. in fine. l. 6. tit. 25. par. 4.
- Rex nunquam praesumitur quid facere de plenitudine potestatis sed decenter & secundum ius, vide in d. glo. 2. col. 2. in principio.
- Rex non imponit vassallis baronum illis subueniētibz collectam in eodem casu, & quare, vide ibidem col. 2. in principio.
- Rex an possit remittere poenam quae parti offensa debetur, & quid si ad hoc ad sit iniusta causa, vide glossam octauam legis vndecimae titulo. 25. partita quarta.
- Rex an ex causa prohibere possit ut eius subditus ad alium regnum se transferat, vide glo. 1. l. 3. tit. 25. par. 4.
- Rex an cum causa possit magnatem de vno loco ad alium transferre, vide glo. 1. col. 3. quae l. 2. l. 10. tit. 16. part. 4.
- Rex gaudet privilegio minoris & quare, vide glo. 3. l. 3. tit. 1. part. 5.
- Et ipse solus in isto regno leges condere potest, vide ibidem.
- Rex si recipiat mutuum an & quando obligetur, & quid si mutans probet instantem necessitatem licet non probet illud non fuisse verum in ipsius utilitatem an illud sufficiat vel non, vide glo. 3. & 7. l. 3. tit. 1. p. 5.
- Rex an possit homines suos stipendiarios alterius facere ita quod illi transferant in eius dominio, vide glo. 3. l. 9. tit. 4. par. 5.
- Rex si alicui certum locum vel montem donauerit, & donatarius in loco illo de nouo populam aedificet & illi loco nomine territorij totum locum si datum reputet, an taliter aedificans ibidem iurisdictionem civilem vel criminalem habeat & quando, vide glo. 4. l. 9. tit. 4. par. 5.
- Rex si villam seu castrum alicui donet cum omnibus iuribus, &c. quid sub hac generalitate donare videatur, vide glo. 5. d. l. 9.
- Rex an possit alicui concedere regalia siue ad tempus, siue in perpetuum, vide glo. 9. d. l. 9. per text. ibi. tit. 4. par. 5.
- Rex si ipse solus sit testis alicuius testamenti an testamentum valeat, & quid in alio domino illius terrae, vide glossam secundam legis quintae titulo. 1. part. 6. per text. ibi.
- Rex dicitur filius Regis in vita patris sui, vide glossam quartam in principio. l. 21. tit. 3. par. 6.
- Rex habet duplex patrimonium, de quo per glo. 2. l. 13. tit. 9. par. 6.
- Et an ea quae Regi accedunt iure confiscationis suae sint & ab eo alienari possint, vide d. glo. 2.
- Rex an possit suum patrimonium alienare vel minuire, vide gloss. 2. l. 10. tit. 18. & glo. 1. l. 28. tit. 11. par. 3. & glo. 3. l. 13. & glo. 2. l. 4. tit. 9. par. 6.
- Rex potest facere maiorem de rebus habitis extra regnum in alium filium quam maiorem, vide glo. 3. col. 2. quae l. 2. l. 32. tit. 9. part. 6.
- Rex an possit patri licentiam dare ad faciendam maiorem in filium spiritum instantibus legitimis & quando, & qualiter, vide in dicta glo. 3. col. 2. quae l. 1. tit. 8.
- Rex non potest filio secundogenito regnum dare quod a consuetudine vel prouidentia primorum constituentium pertinet primogenito, vide glo. 2. col. 9. quae l. 8. l. 1. tit. 13. par. 6.
- Rex potest in integrum restituere alicuius lationem sibi factam, vide glo. 2. l. 10. per text. ibi. tit. 19. par. 6.
- Et apud Reges est vniuersa respublica Romanorum, vide glossam. 2. supra dictam in principio.
- Rex an post quadricennium restituatur in integrum quando enormissimè laesus, vide glo. 5. & 6. d. l. 10.
- Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac praescriptionis materia, vide ibidem in glo. 7.
- Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio peti debeat, vide glo. 8. d. l. 10. per text. ibi. tit. 19. par. 6.
- Et quo tempore praescribantur actiones competentes Regi vel fisco, vide dictam gloss. 8.
- Rex nulla praecedente fama publica ad inquisitionem procedere potest, & quid in iudiciis, vide glo. 1. l. 5. tit. 10. par. 7.
- Rex si capiat ciuitatem an ciues ipsius sint serui vel non, vide glo. 9. legis 1. titulo. 2. par. 7.
- Rex Alphonsus legum partitarum conditor fuit in scientia astronomiae, vide glo. 6. l. 1. tit. 23. par. 7.
- Rex solus crimina indulgere & remittere poterit & qualiter, & quando, & qualia, vide glossas. l. 1. per text. ibi. tit. 32. par. 7.
- Rex cum crimen indulget alicuius quae per talem remissionem remissa videatur & de effectu talis remissionis & quae operetur, vide glo. 5. l. 2. per text. ibi. tit. 32. par. 7.
- De hoc vide supra in verbo REGES & in verbo PRINCEPS.
- RICHII homines qui dicantur & quare sic cognominentur, vide gloss. 1. per text. ibi. l. 10. tit. 25. part. 4.
- Richi homines qualiter puniantur pro ipsorum rapina, vide glo. 7. l. 1. tit. 25. part. 4.
- RIEPTVM quid sit, & unde deducatur, & quid profit, & an sit in usu, vide glo. 1. in principio & in l. 1. per text. ibi. tit. 3. part. 7.
- Rieptum per quem fieri possit vel non, vide glossas legis secundae titulo 3. par. 7. per text. ibi.
- Rieptum ordinatur ad pugnam & ideo per proprias personas fieri debet & an per minorem, vide gloss. 4. ibidem.
- Rieptum per quos & aduersus fieri possit, vide glossas. l. 3. ibidem.
- Et ex quibus rieptum concedi debet & permittitur inter aliquos, & quando, vide glo. 1. l. 4. ibidem per illum textum.
- Et an vnus pro alio possit abiente repte respondere, & quando, & quis, vide glossas. l. 5. per text. ibi. tit. 3. par. 7.
- RIXA dicitur inter duos tantum, & quid si aliqui rixauerint in domo Regis vel in curia, vide glo. 1. l. 3. tit. 16. part. 2.
- Et quatenus teneantur omnes se interponere pro sedanda rixa, vide ibidem in gloss. 5. per

Septem Partitarum.

5. per textum illum ibidem.
R I X O S V S homo à collegij; excluditur, vide glossam secundam. l. 14. titulo. 10. par. 5.
R O B A R I A si fiat mercatoribus an & quando dominus loci vel ciuitas ad emendam teneantur, vide glo. 7. l. 4. tit. 7. part. 5.
R O B A T O R strata quis dicitur & qualiter puniatur, & quid si non derobet in publica strata sed in non consueta, vide glossam duodecimam. l. 3. tit. 8. par. 7.
R A G A T I O N E S an possint legari per tabellionem mortuū, & an eius heredes illas habere possint, vide glo. 4. l. 55. tit. 8. par. 3.
R O G A T V S & non potest rogari tabellio nisi tantum de his quæ fiunt in eius presentia, vide glo. 1. ad finem. l. 6. tit. 5. par. 5.
 Rogatus debet esse testis tam in testamento in scriptis quam in nuncupatio, & an hoc probetur per duos testes si notarius illud non attestetur & quid si se subscripsit & illud testator promisit, an præsumatur rogatus, vide glo. 7. l. 1. tit. 1. par. 6.
R O M A N A E C C L E S I A est caput mundialiter dicens est hæreticus, vide glo. 3. l. 2. tit. 9. par. 1.
 Roma obtinet principatum & caput mundi, est enim orbis, vide glo. 1. legis quarta. ibidem.
 Romæ est securum morari, vide ibidem glo. 2.
R O M V L V S si interfecit Remum fratrem, illud fecit quia erat superior aliis si par esset non potuisset, vide glossam quartam legis. 16. titu. 28. partita. 3.
R V P I O R pacis & treguarum æquiparantur & qualiter illi puniantur, vide glossas. 13. & 4. per textum ibi tit. 12. par. 7.
R V S T I C I T A S tantum excusat in casibus in iure expressis, vide glo. 3. l. 6. tit. 14. part. 3.
 Rusticitas sancta nihil habet occultum, vide glossam octauam legis. 5. tit. octauo. part. 5.
 Rusticitas non excusat rusticum sagacem, vide glo. 1. l. 13. tit. 7. par. 6.
R V S T I C V S quis proprie dicatur ad hoc ut excusetur iuris ignorantia, vide glo. 9. l. 1. tit. 1. par. 1.
 Rusticus an excusetur propter iuris ignorantiam eo modo quo excusatur miles, vide glo. 9. ibidem supra dictam.
 Rusticus confitens peccata sua sacerdoti quem credit habere potestatem confitendi an saluetur in fide sua, vide glossam sextam legis. 21. titulo quarto. part. 1.
 Rusticitas venit in consideratione respectu tempore iniungendæ, vide glo. 8. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Rusticitati parcendum est, vide glo. 9. l. fin. tit. 1. par. 1.
 Rusticitati parcitur in casibus tantum à iure expressis, vide. d. glo. 9.
 Rusticorum vitator est quam quiescentium delicti. forum diuitum, vide glo. 8. legis. 25. tit. 4. part. 1.
 Rusticus quis proprie dicatur, vide glo. 3. l. 6. tit. 14. par. 3.
 Rusticus si sit contumax an admittatur ad appellandum, vide glo. 2. in fine legis. 9. tit. 23. part. 3.
 Rusticus & de natura rusticorum est cum ditantur superbire, & se in elatione extollere, vide glo. 5. l. 55. tit. 5. par. 5.
 Rusticus si renuntiet beneficio. l. 2. C. de rescindenda venditione prius de illo certiorari debet, vide glossam duodecimam ad finem legis. 56. titulo. 5. part. 5.
 Rusticus si rem suam vendiderit in fraudem tributorem an venditio teneat, vide glo. 1. l. 59. ibidem.
 Rusticus si enormisimè lædatur in transactione an possit intentare remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione, vide glossam secundam. l. 34. titulo. 14. part. 5.
 Rusticus qualiter testamentum suum facere possit, & quid hodie, vide glo. 1. l. 6. per textum ibi. tit. 1. part. 6.
 Rusticus si ab aliquo sit hæres institutus an ab eo tanquā ab indigno hæreditas tollatur si necem defuncti non vendicauerit, vide glo. 8. & glo. 11. l. 13. per textum. i. tit. 7. par. 6.
 Rusticus qui sagax est non excusatur prætextu rusticitatis, & qui veniāt rusticorum appellatione, vide. d. glo. 11.
 Rusticus an possit militem reptare & ad duellum vocare, vide glo. 1. legis 2. per textum. ibi. tit. 3. par. 7.

S



S A B B A T I quare consecrentur in honorem Mariæ, vide glo. 2. l. 6. tit. 23. par. 1.
 Sabbati non debent icinari de præcepto, vide glossam primam. ibidem.
 Et in illis non debent comedi carnes, vi. ibid. in gl. 3.
S A C E R D O S eo ipso quod ordinatur non videtur posse propter id posse confiteri sine licentia superioris, & quid in parrocho, vide glo. 1. l. 21. tit. 4. part. 1.
 Sacerdos proprius quis sit, vide glo. 5. in principio. 2. col. d. l. 21.

Sacerdos parrochiales si propter multitudinem non possit omnes confiteri an alium sacerdotem conuocare possit, vide glo. 1. ad finem. d. l. 21.
 Sacerdos quæ sacramenta possit administrare, & quæ non: sed relinquatur Episcopis, vide glo. 1. l. 8. tit. 4. par. 1.
 Sacerdos quam debeat infirmis ponere poenitentiam & qualiter tunc illis dicere debeat, vide glo. 2. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Sacerdos tempore confessionis an debeat attendere an poenitens sit diues vel non, & ad quid, vide glo. 4. d. l. 25.
 Sacerdos imponere debet poenitentiam peccatori secundum peccatorum qualitatem, vide ibidem.
 Sacerdos an magis peccet quam laicus in eodem genere peccati, & an illud quod sit clericus nec ne veniat in consideratione, vide glossam. 5. dictæ legis. 25.
 Sacerdos quæ attendere debeat tempore iniunctionis poenitentia, vide glo. 13. in medio. d. l. 25.
 Sacerdos potest ex causa minuere poenitentiam alicui positam per Papam vide ibidem.
 Sacerdos ex causa potest mutare, dispensare, & minuere poenitentiam publicam, vide. d. glo. 13. in fine.
 Sacerdos qualiter se habere debeat erga poenitentem, & an illum debeat interrogare vel non, vide glo. 1. in principio. l. 26. ibidem.
 Sacerdos perferuari debet conscientiam poenitentis, sicuti medicus vulnus, vide glo. 2. in principio. d. l. 26. tit. 4. par. 1.
 Sacerdos tria debet attendere tempore confessionis circa interrogationes faciendas poenitenti, vide glo. 2. supra dictam.
 Sacerdos cognoscens carnaliter filiam spiritualem quam poenam debeat sustinere, vide glo. 2. l. 33. tit. 4. par. 1.
 Sacerdos non debet confessiones reuelare etiam si excommunicetur vel aliter cõpellatur & etiã si sibi præcipiatur à Papa, vi. gl. 1. l. 35. tit. 4. p. 1.
 Sacerdos seu alius qui tempore necessitatis audiuit confessionem alicuius testis contra contra confitentem esse non potest, vi. gl. 1. in prin. d. l. 35.
 Sacerdos quando poterit confessionem reuelare de licentia poenitentis, vide ibidem.
 Sacerdos non debet vnquam confessionem reuelare etiã si faciat seditiones & damna magna aliter posse euenire, vide glo. 4. d. l. 35.
 Sacerdos potest in genere redarguere delictum sibi confessatum & illud detegere, vide ibidem in fine.
 Sacerdos poenitentias concedere non potest nisi tempore poenitentia, vide glo. 1. l. 45. tit. 4. par. 1.
 Sacerdos eo animo celebrans, scilicet, ut Deus perdat aliquem an conficiet Corpus Christi, & de poena ipsius, vide glo. 2. l. 51. tit. 4. par. 1.
 Sacerdotes curam animarum habentes prædicare debent, vi. gl. 3. l. 9. tit. 6. p. 1.
 Sacerdos baptizans in aqua non consecrata necessitate non inueniente peccat mortaliter, glo. 1. in principio. l. 2. tit. 4. par. 1.
 Sacerdos respirans spuens vel aliud naturale faciens tempore quo baptizat vel quando verba profert, an propter illud baptismum vitietur, vide glo. 3. d. l. 1. tit. 4. part. 1.
 Sacerdos quando teneatur vitam proprijs manibus quærere, vide glo. 8. l. 9. titulo. 10. partia.
 Sacerdos confugientem ad ecclesiam non defendens cum possit, an teneatur pro illo soluere, vide glo. 2. in fine. l. 2. tit. 11. part. 1.
 Sacerdotes quare cum vitijs suis sepeliantur, vide glossam secundam l. 13. tit. 13. part. 1.
 Sacerdos non debet arctari ad dicendum quotidie missam, & qualiter talis conditio in testamento apposta valeat, vide glo. 4. l. 6. tit. 16. par. 1.
 Sacerdos recte locat operas suas & pro spiritualibus aliquid recipit si non habeat alias unde viuat, vide glo. 6. l. 3. tit. 17. part. 1.
 Sacerdotes maiorem habent dignitatem quam Reges in noua lege, an veteri erat secus, & quare, gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 2.
 Sacerdoti de altari viuere non vero luxuriare permittitur, vide glossam 4. l. 12. tit. 28. par. 3.
 Et habentes necessaria contenti esse debent quod quale sit secundum qualitatem personarum esse debet, vide. d. glo. 4.
 Sacerdos an possit filium adoptare, & an possit filium spurium de rescripto principis arrogare & eum hæredem facere, vide gl. 2. l. 2. tit. 16. p. 4.
S A C E R O R D O habet in se annexum votum continentia etiam si illud ordinationis tempore non permisit, vide glo. 3. l. 32. tit. 6. p. 1.
 Sacer locus idem est quod religiosus locus & an conuertantur, vide glossam. 1. l. 1. tit. 12. part. 1. & ibi quando dicitur locus sacer.
 Sacer locus vtrum esse dicatur vbi quis fuit sepultus, & quid de iure canonice, vide glo. 1. l. 14. tit. 28. par. 3.
S O C I E T A S maxima quæ damna secum afferat, vide glossam finem. l. 36. tit. 5. part. 1.
S A C R A M E N T V M unde dicatur, vide glossam primam in proemio. tit. 4. par. 1.
 Sacramentum confirmationis quid sit, & ad quid, vide glossam. 7. in. l. 1. titulo. 4. part. 1.
 Sacramenti vnctionis virtus, vide ibidem in glo. 5.

Index materiarum

- Sacramentum eucharistiæ tollit venialia peccata & auget gratiam, vide dict. glo. 7. d. 1. 1.
- Sacramentum baptisimi quid sit, & quare fuerit potius institutum in aqua quam in alio liquorem, vide glo. 1. l. 2. tit. 4. part. 1.
- Sacramentum poenitentiae & eucharistiæ à solis sacerdotibus administratur, vide glo. 1. in medio. l. 8. tit. 4. part. 1.
- Sacramentum confirmationis quare hominibus datur, vide glossam primam. l. 1. tit. 4. par. 1.
- Sacramentum eucharistiæ qualiter & per quos infirmis debeat portari, vide glossas. l. 61. tit. 4. part. 1.
- Sacramentum extremæ vnctionis à solis presbyteris recipi debet non vero à laicis etiam instante necessitate, vide glo. 3. l. 69. ibidem.
- Sacramentum eucharistiæ quo tempore sumi debeat vt adimpleatur preceptum, vide glo. 4. l. 34. tit. 4. par. 1.
- Sacramentum eucharistiæ debet infirmis dari etiam tempore interditi, vide glo. 5. per text. ibi. l. 15. tit. 9. par. 1.
- Sacramenta hæreticorum in forma ecclesiæ tradita sunt bona & bene valent & quare, vide glo. 4. l. 19. tit. 10. par. 1.
- Sacramentum eucharistiæ debet condemnatis eis petentibus dari, vide glo. 4. per text. ibi. l. 7. tit. 13. par. 1.
- Sacramenta à malis ministris sunt accipienda quâdiu tolerantur & bene profunt, glo. 7. l. 11. tit. 17. par. 1.
- Sacramentum baptisimi & poenitentiae in necessitate ab infidelibus percipi potest, & an corpus domini, vide glo. 9. d. 1. 11.
- Et an per sacramentum matrimonij imprimatur character, vide glossam 9. in prologo. 4. part. 1.
- Sacramentum matrimonij magnum est & quare, vide glossam. 10. per textum ibi in. d. prologo. 4. part. 1.
- Sacramentum an possit subtrahi illi de quo iudici fuit denuntiatum si illud soli denuntianti notum, vide glo. 16. in. d. prologo.
- Sacramenta tribus de causis fuerint introducta, vide glossam primam in proemio tit. 4. part. 1.
- Sacramenta quæ necessaria quæ vero voluntaria sint, vide ibidem in glossa secunda.
- Sacramenta talia sunt accipientibus quali corde accipiuntur, vi. d. glo. 2.
- Sacramenta non petentibus dari non debent, hoc scilicet si peccata sint manifesta, aliàs secus, vide ibidem in. d. glo. 2.
- Sacramenta voluntaria quæ sint & ad quid ordinentur, vide glo. final. in proemio tit. 4. part. 1.
- Sacramenta non debent dari neque administrari nisi ad illud ad quod instituta fuerunt, vide glo. 1. l. 12. tit. 1. par. 4.
- SACRARE** res iussu Papæ possunt fieri profanæ, vide glossam quintam in fin. l. 8. tit. 10. par. 1.
- Sacræ res ad vsum publicum consecratæ alienari non possunt secus si ad vsum priuatum, vide glo. 1. l. 13. tit. 28. par. 3.
- Et ad quos consecratio rerum ecclesiasticarum pertineat & an illud delegari possit alijs, vide glo. 2. l. 13. tit. 28. part. 3.
- Sacræ res vsucapi non possunt & quare, vide glo. 1. l. 6. tit. 29. par. 3.
- SACRILEGIUM** an sit crimen ecclesiasticum, & quis iudex cognoscet, vide glo. 5. l. 58. tit. 6. par. 1.
- Sacrilegium an committatur si inuadantur bona clericorū, vi. gl. 7. ibid.
- Sacrilegium quid sit, & quæ requirantur tam de iure civili quam canonico ad hoc vt dici possit sacrilegium, vide glo. 2. l. 1. tit. 18. par. 1.
- Sacrilegium committitur verberando clericum siue personam ecclesiasticam vel coeundo cum moniali, vide glo. 3. d. 1. 1.
- Sacrilegium augetur ex persona eius in quem committitur, vid. ibidem.
- Sacrilegium maius est verberare clericum in maioribus ordinibus constitutum quam in minoribus, vide ibidem.
- Sacrilegium committitur per solam detentionem rerum ecclesiasticarū, vide glo. 5. l. 1. tit. 18. par. 1. & glo. 1. l. 3. ibidem.
- Sacrilegium est aliquem offendere in scholis, vide glossam quintam legis. 2. tit. 18. part. 1.
- Sacrilegium committitur propter vim turbatiuam in rebus vel iuribus ecclesiasticis vel propterea detentionem, glo. 1. l. 3. ibidem.
- Sacrilegium committitur extrahendo monachum à monasterio, & si clericus sit extrahens debet deponi, vide glossam secundam legis sextæ. tit. 18. par. 1.
- Sacrilegium quis puniat & de eius poena de iure canonico & civili, vide glo. 3. l. 6. tit. 18. part. 1. & glo. 2. l. 9. ibidem.
- Sacrilati non est deputatus ad recipienda deposita sed tantum ad custodiam vassorum si depositū nomine ecclesiæ receperit, an ex hoc obligetur ecclesia, glo. 2. l. 7. tit. 3. par. 5.
- SALIS** proprietates quæ sit, & an veniat in legato alimentorum, vide glo. 7. l. 1. tit. 5. part. 1.
- Sal an veniat appellatione victualium, vide glossam sextam legis. 10. tit. 10. part. 2.
- Sal in quo pretio per priuatos vbi puteus salis inuenitur debeat vendi salinarijs qui conducunt à Rege, vide glo. 3. l. 11. tit. 28. par. 3.
- Sal & an facientes sal possint compelli vt illam non vendant nisi fisco tantum, vide per glo. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Sal debet dispergi in domo proditoris destructa, vide glossam primam & secundam. l. 2. tit. 2. par. 7.
- SALINARIIS** qui conducunt à Rege sub certo pretio debet eis vendi sal à priuatis vbi est puteus salatus, vide glossam tertiam legis vnde citat. tit. 28. part. 3.
- Salinarij bene possunt inspicere domus priuatorum si credant ibi esse sal extra regnum exportata, vide. d. glo. 3. in fine.
- SALINARIÆ** in prædijs priuatorum inueniuntur sicuti & metalla, & quid in regno isto seruetur in venditione salis, vide glossam tertiam. l. vnde citat. tit. 28. part. 3.
- Salinæ ex puteis & fontibus salatis pertinent ad Regem sicuti metalla, & an quilibet possit se de illis intrmittere, vide ibidem.
- Et quid si salinæ istæ sint in prædijs priuatorum, vide. d. glo. 3.
- Hi tamen priuati obligantur per leges huius regni vendere salem in certo pretio salinarijs conducentibus à Rege, vide ibidem.
- SALARIVM** duplicatum an vnus habere possit ratione officiorū, vide glossam finalem legis. 60. tit. 5. par. 1.
- Salariati à Rege in officio suo à partibus aliquid recipere nõ debent etiã si sponte sibi datur, vide glo. 4. l. 8. tit. 9. part. 2.
- Salarium doctoris in quo debeat solui & quibus priuilegijs vtatur, & an doti assimilatur, vide glo. 2. l. 3. tit. 31. par. 2.
- Salaria aduocatorum an dicantur bona quasi castrensia vel non eo quod ex priuata causa descendunt, vide glo. 4. l. 2. tit. 2. part. 3.
- Salaria iudicum Regis vnde eis solui debeant, vide glossam primam in medio. l. 2. tit. 4. part. 3.
- Salaria aduocatorum siue in causis civilibus siue criminalibus quæ sint, & quid de iure regni, vide glo. 5. l. 14. tit. 6. par. 3.
- Et an iudex sine partis petitione illud taxabit in fine litis, vide ibidem.
- Salaria inquisitorum quando eis dari debeant de camera Regis, & quare, quando vero non, vide per glo. 2. l. 7. tit. 17. par. 3.
- Salaria qualia debeant dari tabellionibus, & quid si salarium non est taxatum, vide glo. 3. l. 13. tit. 19. par. 3.
- Salaria secretariorum Regis & notariorum consilij & cancellariæ, vide glossam quartam ibidem.
- Salaria tabellionum qualia hodie sint, & quid si plus recipiant etiam ab sponte soluentibus, vide glo. 1. & 2. l. 15. tit. 19. par. 3.
- Et si iudæi instrumentum faciant an minora salaria ab eis debeant percipere, vide glo. 3. d. l. 15.
- Salaria cancellarij qualia esse debeant & de quali moneta debeant salaria eis solui, vide glo. 1. & 2. l. 5. tit. 20. par. 3.
- Salarium an exigi possit à partibus à iudice ordinario, & quando, vel à iudice delegato per habendo assessore, vide glo. 4. l. 2. tit. 21. par. 3.
- Salarium assessoris an communiter ab vtraque parte solui debeat, & quâdo ab vna tantum, vide glo. 2. l. 3. tit. 21. par. 3.
- Salaria Præsidum, & correctorum, & medicorum, & matritorum ex redditibus publicis solui debent, vide glo. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
- Salaria notariorum, procuratorum arbitrorum vel mechanicorū, an sit castrense peculium, vide glo. 7. l. 7. tit. 17. par. 4.
- Salarium integrum an debeat habere famulus infirmus vel non, & quibus expensis curabitur, vide glo. 1. l. 7. tit. 2. part. 5.
- Salarium integrum an debeat dari hæredibus iudicum magistrorum vel aliorum oficalium si ante annū decefferint, vide glossas. l. 9. tit. 8. p. 5.
- Et quid in aduocato qui deceffit antequam finiretur causa, vide ibidem in glo. 7. 8. & 9. per text. ibi.
- Salarium pro labore & honore debet magistro dari, vide glossam primam. per text. ibi. l. 11. tit. 8. part. 5.
- Salarium recipiens ab aliquo propter custodiam an ille tunc de leuissima culpa teneatur, glo. 1. l. 15. tit. 8. par. 5.
- Salarium an debeat medico qui elapso tempore conductionis seruiuit, & an videatur illum reconducere si solitam mercedem illi præstiterint, vide glo. 1. l. 20. tit. 8. par. 5.
- SALMÆ** si destruantur propter inordinatam pluuiam si erant salmæ cartarum aut librorum an destructio ad muliones pertineat, vide glo. 2. l. 8. tit. 9. par. 5.
- SALOMONIA** vndecimo anno genuit filium, vide glossam sextam legis. 6. tit. 1. par. 4.
- SALVS** an possit procurari per incantationes vel simile, vide glo. 4. l. 3. titulo. 23. par. 7.
- Salus hoministatquam res publica est tuenda, vide glossam. 6. legis. 4. titulo. 30. part. 7.
- SALVVVM** conductum perpetuum à solo Rege datur, temporale vero à iudice dari potest, vide glo. 15. l. 1. tit. 2. par. 7.
- SANAMENS** præsumitur in vno quoque nisi contrariū fuerit probatum, vide glo. 2. l. 2. tit. 14. par. 3.
- Nisi ex aliquibus indicijs contrarium apparuerit, & an tunc credatur notario attestanti de sana mente testatoris, vide glo. 2. supra dictam.

Septem Partitarum.

SANCTI nobis patrocinantur in patria, vide glossam tertiam in proemio tit. 23. part. 1.
 Suntque venerandi publice de voluntate Papæ vel Episcopi aliis non, vide glo. 2. l. 1. tit. 23. part. 1.
 Sanctus non dicitur quis ad hoc ut pro tali veneretur nisi fuerit per Papam approbatus, nec sufficiunt miracula cum aliquando à malis fiant, vide glo. 3. l. 66. tit. 4. part. 1.
SANGVIS si minuitur in 13. die mensis Februarii ille illo anno ex febrili distemperantia non moritur, vide glo. 5. l. 15. tit. 7. part. 1.
 Sanguinis effusio iniuriis in ecclesia cauatur ea iterum reconcilietur, vide glo. 1. l. 20. tit. 10. part. 1.
 Et quid si sine effusione sanguinis homo ibidem occidatur, vide ibidem.
SANGVINOLENTI filij qui dicantur & quare sic connumerentur, vide glo. 1. l. 4. tit. 20. part. 4.
SANITAS & an pro conferenda sanitate medicus licite pecuniã recipiat glossa octava legis. 10. tit. 8. partita quinta.
SAPIENTES in rebus dubijs plus alieno quam proprio iudicio adharerent, vide glossam primam legis primæ. tit. 21. part. 3.
 Sapientes electi ad consulendum an prius iurare debeant, vide glossam 7. l. 2. tit. 21. part. 3.
 Et de istis ad hoc electis, vide supra in verbo **ASSESSORES**.
 Sapientes electi ad consulendum si de causa cognouerint an ad consulendum possint compelli, vide glo. 10. l. 2. titulo. 21. part. 3.
 Sapiens esse creditur ille qui magis laborauit quam ad aduendam scientiam laborare requiritur, vide glo. 3. per text. ibi. l. 15. titulo. 9. part. 4.
 Sapiens cui ordinatio testamēti alicuius commissã fuit an addere vel minuere poterit voluntati testatoris, vide glo. 6. l. 11. tit. 3. par. 6.
SAPIENTIA ibi adest ubi & labor est, vide glo. 3. per textum ibi. l. 15. tit. 9. part. 4.
SARRACENI si secundum ritum ipsorum cum pluribus vxoribus contraxerint an teneat ipsorum matrimonium, vide glo. 2. l. 6. tit. 6. par. 4.
 Sarraceni & cum Sarracenis licitum est Christianis manducare, cum Iudeis autem non, & quare, vide glo. 2. l. 8. per text. ibi tit. 24. par. 7.
 Sarracenus unde nomen assumptum & alia, vide glossam primam. l. 1. per textum ibi tit. 25. par. 7.
 Sarracenus qualiter ad Christi fidem conuerti debeat, & de pena iniuriantium, vide glossas. l. 2. & 3. tit. 25. par. 7.
 Et de pena Christianorum qui efficiuntur Sarraceni, vide glo. 1. 2. & 5. l. 4. ibi per illum textum.
 Sarracenus si fiat aliquis Christianus quando & ex quibus causis poenam non mereatur neque sit infamatus neque bona vel famam amittat, vide glossas. l. 8. per text. ibi tit. 25. par. 7.
 Sarracenus qui carnaliter Christianam cognouit qualiter sit puniendus, vide glo. 1. & 2. l. 10. ibidem per illum textum.
 Sarraceni per principem Christianum carcerari possunt, vide glo. 2. legis 6. per textum ibi. l. 28. par. 7.
SATISDARE an teneatur debitor de soluendo intra tempus dilationis sibi datæ à creditoribus, vide glo. 4. l. 5. tit. 15. par. 5.
 Satisdare an teneatur mater quando est tutrix legitima vel testamentaria, vide glo. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.
SATISDATIO est per debitorem danda creditori quādo per principes priuilegiū fuit tēpus solutionis prorogātū, vide glo. 2. l. 33. tit. 18. par. 3.
 Et an ista satisfactio remitti possit per rescriptum principis, & quid si debitor satisdare conpotuerit, vide ibidem.
 Satisfactio quam præstare debet usufructuarius, de hac vide supra in verbo **CAVTIO**.
 Satisfactio an requiratur quod præstetur per tutorem legitimum vel datum, & quando non, vide glo. 5. l. 9. per text. ibi & glo. 3. l. 12. tit. 16. par. 6.
 Et an præstari possint in alia die quam datæ tutelæ, & an antea administrare possit, vide. d. glo. 5. in principio.
 Et quid in patre vel patrono, vide ibidem.
 Et quid si tutor multum diues sit, vide ibi. & glo. 3. l. 12. tit. 16. part. 6.
 Satisfactio tutoris an debeat augeri si augeatur patrimonium, vide. d. glo. 5. colum. 2. post medium.
 Satisfactio an debeat fieri à matre quando est tutrix legitima vel testamentaria, vide glo. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.
 Satisfactio propositum maliciosum tutoris non mutat, vide glo. 3. l. 1. per textum ibi tit. 18. par. 6.
SATISFACTIO nisi per heredem fiat & si ipse illam in se suscipiat defunctus non voluit ad patriam cœlestem, vide glo. 13. l. 2. tit. 15. par. 6.
SCALA & de poena apponentis scalas ad muros vel ad fenestram alicuius puellæ causa violandæ virginitatis, & an eadem puniatur fur ista faciens, vide glo. 5. colum. 4. ad medium. l. 18. tit. 14. par. 7.
SCIRE & ille qui scit & non prohibet eum facere possit consentire videatur, vide glo. 1. per text. ibi. l. 16. tit. 1. part. 5.
 Et scienti non inferitur dolus neque iniuria, vide glossam nonam legis 14. titulo. 5. par. 5.
 Scire est rem per causas cognoscere, glo. 1. l. 13. tit. 13. part. 2.

Scire præsumitur quis valorem rei suæ & qualiter istud intelligatur, vide glo. 4. ad finem. l. 56. tit. 5. part. 5.
 Scire an dicatur illud quod quis ab aliquo audiuit & quando, glo. 6. l. 5. titulo. 9. par. 4.
 Scire præsumitur ille qui in re aliqua laborauit, glo. 3. l. 5. tit. 9. par. 4.
 Scire vel scire debere idem sunt, vide glo. 7. col. 2. in medio. l. 1. tit. 9. par. 7.
 Scire nolens habetur pro sciente, glo. 4. per textum ibi. l. 3. titulo. tertio. partita quarta.
 Sciens & scienti non inferitur dolus, vide glo. 1. l. 6. tit. 9. par. 6.
 Scienter faciens actum quod est prohibitum fieri mitius punitur quam si ignoranter fecisset, & quare, glo. 2. l. 4. tit. 6. part. 1.
SCHISMATICVS eligi non potest in Episcopum, glo. 13. per textum ibi. l. 22. tit. 5. par. prima.
SCRIPTURA an requiratur in donatione quæ excedit quingentos solidos, vide glossam primam. l. 9. per text. ibi tit. 4. part. 5.
 Et quid in principe donante vel in donatione quæ à priuato sibi fit, vide ibidem.
 Scriptura an & quando requiratur ad validitatem contractus, ita quod si ne ea contractus non teneat, vide glo. 1. l. 6. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
 Et qualiter hoc intelligatur, vide ibidem in glo. 2.
 Scriptura an sit necessaria ad hoc ut tacita reconductio quæ sit sola voluntate locum habeat quando prima locatio in scriptis facta fuit, vide glo. 4. col. 2. in principio legis. 20. tit. 8. part. 5.
 Scriptura an sit de substantia in contractibus emphyteosis, vide glossam 7. l. 28. ibidem.
 Scriptura in mutuo obligat sicut confessio, & an ex hoc possit condemnari, vide glo. 7. l. 2. titulo. vndecimo. par. 5.
 Scriptura trino teste subscripta habet vim publici instrumenti, vide glo. 8. l. 31. per text. ibi. tit. 13. part. 5.
 Scriptura publica dicitur illa quæ per tabellionem facta est, vide glo. 4. l. 3. titulo. 2. part. 6.
 Scriptura an vitietur si habet verbum quod nullo modo intelligi potest, vide glo. 2. l. 28. tit. 9. part. 6.
 Scriptura debiti quæ est penes testatorem si alicui legetur an videatur debitum illi legatum, vide glossam primam. l. 47. per text. ibi tit. 9. par. 6.
 Scriptura an necessario interuenire debeat cum sit regua inter aliquos, vide glo. 7. l. 2. per text. ibi. tit. 12. par. 7.
 Scriptura an sit de essentia legis, vide glo. 1. l. 4. tit. 1. part. 1.
 Scriptura an sit de substantia electionis ex parte eligentium, vide glo. 4. l. 19. tit. 5. partita prima.
 Scriptura an sit de essentia & substantia professionis, vide glo. 5. legis secundæ. tit. 7. partita prima.
 Scriptura feudi vel emphyteosis si non sit solenniter confecta, an possit iuari ex dictis testium, glo. 1. l. 3. tit. 14. part. prima.
 Scriptura an sit de substantia arbitrij vel arbitramenti, vide glo. 21. l. 23. titulo. quarto. par. 3.
 Scriptura an requiratur in constitutione procuratoris, vide glo. primam. in medio. l. 21. tit. 5. part. 3.
 Scriptura ubi in contractibus semper desideratur, an contrariū per testes probari possit, vide glo. 2. in fine legis. 32. tit. 16. par. 3.
 Scripturaum vsus quare adinuentus fuit & an sit de iure gentium, vide glo. 1. in proemio tit. 18. partita tertia.
 Scriptura authentica quæ dicatur, quæ vero publica, quæ vero priuata, vide glossam primam legis primæ. tit. 18. part. 3.
 Scriptura publica an de necessitate debeat habere signū crucis & nomē domini, vide glo. 2. l. 2. tit. 18. par. 3.
 Scriptura plumbata à priuilegio in quo differat, & qualiter constet principem in modum priuilegij concedere velle, vide glo. 1. legis quartæ. titulo. decimo octauo. par. 3.
 Scripturæ ita valent si factæ sint in papiro ac si factæ essent in membranis, & an fieri possint in tabulis de ligno, vide glo. 1. l. 5. ibi.
 Scripturæ quæ fiunt à principe debent fieri per secretarios Regis, vide glo. 3. l. 16. tit. 18. par. 3.
 Scriptura forensis quæ fit in iudicio an exigat testium subscriptionem, vide glo. 1. l. 54. tit. 18. par. 3.
 Scriptura quando sumitur de armario publico an sit necesse quod scriba armarij ponat testes qui ibidem interfuerunt, vide. d. glo. 1. d. l. 54.
 Scriptura alicuius contractus quid in se habere debeat, vide glo. d. l. 54.
 Scriptura quod sumitur de protocollo notarij infirmi, an à notario rogato signari debeat, vide glo. 5. l. 55. tit. 18. part. 3.
 Et quid si inter protocola notarij mortui aliqua carta soluta repetiatur, an exemplari debeat, vide glossam quintam. d. l. 55.
 Scriptura duplex requiritur quando quis se facit colonum perpetuum alterius, vide glo. 6. l. 89. tit. 18. par. 3.
 Scriptura an requiratur in emancipationem, vide glossam primam legis 93. titulo. 18. par. 3.
 Scriptura an debeat interuenire quando aliquid soluitur minori, glo. 4. l. 4. tit. 14. part. 5.

Index materiarum

Scriptura diuersa ab eodē producta an se impediunt, & quid si vna esset originalis a lra exemplata, & quid si producantur diuersa mandata facta eadem die, vide glo. 8. l. m. tit. 18. par. 3.

Scriptura diuersa si in vna adsit rasura in alia vero non, an vtile per inutile vitietur, vide d. glo. 8. ad medium.

Et quid si scriptura non essent contrariae sed vna est plenior altera cui statbitur, vide ibidem.

Scriptura continens diem & horam ei debet stari quia continet horā tanquam plenā, vide d. glo. 8. ad finem.

Scriptura sigillata Regis sigillo etiam si sit in commodum ipsius debet valere, glo. 1. l. 14. tit. 18. par. 3.

Et quid si sigillum perderetur, vide ibidem.

Scriptura sigillata ab aliquo quam fidem pro eo & contra eum faciet, glo. 2. l. 14. tit. 18. par. 3.

Scriptura sigillata ab aliquo apponēdo sigillum ratione officij sui quam fidem tunc faciat, vide ibidem in glo. 3.

Scriptura priuata in qua testes scripti sunt ipsi viuētib; ipsa nihil probat sed testes ipsi scripti, vide ibi glo. 5.

Scriptura negata nihil probat si ab aduersario contrarium nō fuerit probatum, & qui liter in hoc debeant testes deponere, & an duo testes tantum sufficiant, vide glossam octauam, l. 14. titulo. 18. par. 3. & gloss. 8. l. 19. ibidem.

Scriptura priuata super rebus mobilibus vel immobilibus qualiter testes super ea deponere debeant, vide glo. 10. d. l. 14.

Scriptura si negetur fuisse manu tabellionis facta quae tunc probari debeant, & quid si credens à notario factam aliquas fecit solutiones, vide glo. 1. l. 15. ibidem.

Et quid si tabellio omnibus sit notus vel communiter habitus pro tabellione vide ibi. glo. 2. & 4.

Et quid si instrumentum sit multum antiquum & opponatur quod faciēs non erat tabellio, vide ibidem in glo. 5.

Scriptura negata ab illo qui dicitur author ipsius quam faciat probationem, vide glo. 6. & 7. l. 15. & glo. 1. l. 18. tit. 18. par. 2.

Scriptura negata an tabellio debeat coram iudice venire etiam si sit in loco quo vel effectus sit infamis, vide ibi glo. 2. & glo. 7.

Scriptura cautionis sine causa facta non valet, vide glossam 3. legis. 19. titulo. 18. par. 3.

Scriptura priuata à patre confessā habet vim publicā, & habet executionem paratam, vide glo. 4. l. 19. supra d.

Scriptura priuata à patre negata an per comparationē literarum fiat probatio, & an iudex possit compellere negantem vt de nouo aliquid scribat, & an comparatio, vide glossam quintam & sextam legis. 19. titulo. decimo octauo. par. 3.

Scriptura in qua tutor siue curat' r fatetur se inuenisse plura bona quae pupillus habebat, an ipsemet contra eam venire possit etiam si ab eo praecesserit in hoc protestatio, vide glossam primam legis. 20. titulo. decimo octauo. par. 3.

Et an idem sit in rebus mobilibus seu immobilibus, vide d. glo. 2.

Et an error ei aliquid proficit, & an talem confessionem errore factam reuocare possit, vide ibidem in glo. 3.

Scriptura priuata mercatoris viui vel mortui qui fuit bonus homo quam fidem faciat, vide glo. 1. & 2. l. 11. tit. 18. par. 3.

Scriptura ab infami tabellione facta an valeat vel à forense & qui non est de numero, vide glo. 5. & 8. l. 2. tit. 19. par. 3.

Scriptura clandestinā à notario facta an propter hoc puniatur, vide glo. 7. d. l. 2. tit. 19. par. 3.

Scriptura super rebus spiritualibus facta à tabellione laico an valeat, vide ibi glossam. 10.

Scriptura facta per tabellionem à domino creatū in eius fauorem an valeat in domini fauorem & quas scripturas illi facere possint, vide glo. 6. & 7. l. 3. ibidem.

Scriptura an debeat propria manu à tabellione scribi, vide glossam secundam legis. 5. tit. 19. par. 3.

Scriptura per abbreviaturas fieri nō debet, & an per abbreviaturas scribēs ad interesse & damna teneatur, vide glossam secundam & quartam, l. 7. ibidem.

Scriptura ex quibus vitietur seu suspecta reddatur, vide glossam 2. & 3. per textum ibi. l. 12. tit. 19. par. 3.

Scriptura an requiratur in causis siue litigijs pauperum, & an quam solutionem teneantur, & quando, vide glossam tertiam legis sextae. titulo. 21. partita tertia.

Scriptura an requiratur quando partes paciscuntur de non appellando, vide glo. 6. l. 13. tit. 21. par. 2.

Scriptura siue pretiosior sit siue non, si scribatur in alieno pergamento cuius sit, vide glo. 3. l. 35. tit. 28. par. 3.

Scriptura an requiratur in nuntiatione noui operis, vide glossam non à legis. 1. tit. 32. par. 3.

Scriptura qualis esse debeat quando per illam fit alicuius legitimatio, glo.

2. legis. 7. tit. 15. par. 4.

Scriptura facta propria manu & equiparatur instrumenti publico requiriturque in ea subscriptio, vide ibidem.

Scriptura an requiratur in filij emancipatione, vide glossam quartam per text. ibi. l. 7. tit. 18. par. 4.

Et an per instrumentū emancipationis probetur praesumptiue quod filius sit legitimus, vide ibidem.

SCRIPTOR qui promisit sua manu librum scribere an illud possit facere per alium, & quando, vide glo. 2. l. 75. tit. 18. par. 3.

Et quid si duobus simul aliquid facere promisit cui prius operat' praestāda sint, vide glo. 3. l. 75. tit. 18. par. 3.

Scriptor si per eum non stat sed per dominum quia necessaria ad scribendum non dat, an possit agere contra dominum ad interesse, vide glossam quartam ibidem.

Scriptor si librum scribat in pergamento alieno cuius sit liber, vide glossam 36. titulo. 28. par. 3.

Scriptor libri in alieno pergamento si ceciderit à possessione ad competat sibi actio ad reperendum, vide ibi glo. 4.

SCRIBERE promittens librum an illud per alium facere possit, & quando, glo. 2. l. 75. tit. 18. par. 3.

SCRIBENS librum in alieno pergamento cuius sit liber ille, vide glo. 2. l. 36. tit. 28. par. 3.

SCANDALVM vt euitetur iudex innocētem punire non debet, vide glo. 3. l. 50. tit. 5. par. 1.

Scandalum euitari non debet neque propter illud debet aliquid omitti si inde peccatum nascitur vel aliquo modo potest, vide glossam secundam, ibidem.

Scandalum non debet aliquem impedire ne veritatem dicat, vide dictam glossam tertiam.

Scandalum non est iusta causa dimittendi bona spiritualia, vide ibidem.

Scandalum quando provenit ex malitia nihil impedit fieri neque admitti debet, vide d. glo. 3. col. 1.

Scandalum impedit doctrinae securitatem, vide glossam quintam dictae legis. 50. tit. 5. par. 1.

Scandalizantes non semper peccant mortaliter sed etiam aliquando venialiter, & quando, vide glo. fin. l. 52. tit. 5. par. 1.

Scandalum facit saepe vt crimina etiam damnabilia tolerantur & propter illud paratur multitudini, vide glossam primam legis. 50. titulo. decimo octauo. partita 3.

SCIENTIA legū consistit in medulla rationis nō in cortice ipsius, glo. fina. l. 13. tit. 1. par. 1.

Scientia principis vtrum requiratur in introducenda de nouo consuetudine & quando, vide glo. penult. l. 3. tit. 2. par. 1.

Scientia populi satis probata dicitur si probetur fama, glossa octaua legis 5. titulo tertio. partita prima.

Scientia qualis desideretur in Episcopis seu alijs praelatis, glo. in medio legis. 3. titulo tertio. partita prima. & glo. in proemio tit. 5. partita prima. & glo. 1. l. 22. ibidem.

Scientia sola facit committi delictum & an hoc procedat si delictum nō sit probabile glo. 8. l. 6. tit. 13. partita secunda.

Scientia est certitudo cuiuslibet rei sensitua vel speculatiua quam quis habet per se vel per alium, vide glossam primam legis decimae tertiae. titulo. 13. partita secunda.

Scientia & nota quod tenetur quis de sola scientia & si non participet in crimine, & quando, vide glossam secundam per textum ibi. l. 2. titulo. 28. partita secunda.

Scientia illuminat mundum, & ignorantia dicitur tenebra mundi, glo. 1. in proemio tit. 21. partita secunda.

Scientia domini an requiratur in praescribenda contra illum seruitute, glo. 3. l. 15. tit. 31. partita tertia.

Scientia & an ex ea sola quis puniatur si non reuelauit crimen laesae maiestatis, vide glossam decimam sextam in fine. in proemio quartae partitae. & glo. 9. l. 5. tit. 9. partita quarta.

Scientia praesumitur in illis rebus quae publicè fiunt, glossa prima legis. 5. titulo nono. partita quarta.

Scientia semper praesumitur in laborante, vide glossam tertiam legis. 15. titulo nono. partita quarta.

Nam ad adeundam scientiam labor requiritur, vide d. gloss. 3.

Scientia an proprie dicatur quod ex vehemēti opinione scitur, vide glo. 7. l. 2. titulo. 6. par. 6.

Scientia vel ignorantia quando praesumatur in testatore, vide glossam 4. l. 10. titulo. 9. par. 6.

Scientia an praesumatur in facto proprio etiam antiquo, vide glossam 3. legis. 11. ibidem.

SCHOLASTICI in aliquo loco habitantes cui parrocho dicuntur subiecti, vide glo. 5. in fine. l. 21. tit. 4. par. 1.

Scholares cum priuilegia clericorum habeant si cōfugerint ad ecclesiam ibi defendendi sunt, vide glo. 1. l. 4. tit. 11. par. 1.

Septem Partitarum.

Scholares inhoneste viuentes possunt ab alijs socijs scholaribus expelli de domo, glo. 5. l. 6. tit. 31. par. 2.
 Scholares sunt de iurisdictione Regis, sunt enim pro maiori parte laici, glo. 6. l. 6. tit. 31. parti. 2.
 Scholaris agens contra scholarem non vitur priuilegio suo & quare, glo. 2. col. 2. post medium. l. 5. tit. 3. par. 3.
 Scholaris conuentus a vidua coram potestate an habeat priuilegium authenticæ habitæ, vide ibidem.
 Scholaris non studens priuilegium scholarium studentiam non habet & quando, vide glo. 3. l. 4. tit. 18. par. 3.
 Scholares sine libris hauriunt aquam cribro, vide glossam decimam legis. 6. tit. 10. parti. 5.
 Scholaris qui male versatur in domo & non potest cōpesci à sua insolentia an possit expelli, vide glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.
 Scholaris si conueniatur à locio pro aliquo debito an habeat priuilegiū scilicet vt non possint conueniri nisi in quantum facere possunt deducto ne egeant, vide glo. 5. l. 15. tit. 10. parti. 5.
 Et qualiter hoc scilicet in quantum facere possunt debeat intelligi, vide ibidem in glossa sexta.
 Scholaris qui celsit bonis si post cessionem libros emerit, an ab illo auferri possint, glo. 4. l. 3. tit. 15. par. 5.
 Scholaris addiscens scientiam à quiparatur militi armatæ militiæ, vide glo. 9. legis. 5. titulo. 15. parti. 6.
SECUNDA accusatio quando committatur contra primam vt de ea prius sit cognoscendum, glo. 2. & 3. l. 4. tit. 10. par. 3.
 Secunda iussio principis an debeat spectari quando aliquid contra eius iura concedit etiam si talis concessio fiat motu proprio, vide glo. 2. l. 2. titulo. 18. par. 3.
 Secunda accusatio, vide de hac in verbo **ACCUSATIO**.
SECUNDVM de ista dictione, vide glo. 1. l. 21. tit. 9. par. 6.
SECUNDVM TESTAMENTVM, vide de hoc in verbo **TESTAMENTVM**, & in verbo **PRIMUM**.
SECRETARII regnum sunt summè honorandi habentque comitum dignitatem & à tutelis etiam iam susceptis excusantur, vide glo. 2. l. 7. tit. 9. par. 2.
SECRETARIVS Regis reuelans ipsius secretum qualiter puniatur, vide glo. 1. & 2. l. 2. per text. ibi. tit. 7. par. 7.
 Secretarij Regum dicuntur habere maximam dignitatem, vide glossam 3. l. 16. tit. 18. parti. 3.
 Et de ipsorum salarijs, vide glo. 4. l. 13. tit. 19. parti. 3.
SECRETVM reuelans malè facit, vide glossam septimam per text. ibi. l. 5. tit. 9. par. 2.
 Et de poena reuelantis Regis secretum, vide ibidem in glo. 8.
 Secretum domini si reuelaret vassallus an per hoc feudo priuari possit, vide glo. 4. l. 8. tit. 26. par. 4.
 Secretum Regis si à sciente reueletur incidit in poenam falsi, & grauiter est puniendus, vide glo. 1. & 2. l. 2. per text. ibi. tit. 7. par. 7.
SECVRTAS prestari debet omnibus ad Regis curiam venientibus, vide glo. 1. l. 4. tit. 16. par. 2.
 Securitas intelligitur nec dum data ad veniendum sed ad redeundum, vide de ibidem in glo. 2.
 Et quid si quis occidat vel percutiat inimicum suum post securitatem Regiam sibi notificatam, vide ibidem in glo. 6.
 Securitatis instrumentum à nemine quam à Rege dari potest, vide gl. 1. l. 18. tit. 8. parti. 3.
 Et an securitas alicui per Regem data extendatur ad eius socios, vide ibidem in glo. 3.
 Securitas alicui data eum non excusat quin conueniri possit pro debitis & delictis, vide glo. 4. d. l. 8. tit. 18. parti. 3.
 Securitas est danda creditori quando debitori suo fuit per principem concessa solutionis prorogatio, vide glo. 2. l. 33. tit. 18. par. 3.
 Securitas an videatur data omnibus etiam bannitis venientibus ad nundinas, vide glo. 2. l. 4. tit. 7. parti. 5.
 Securitas simpliciter data venientibus ad nundinas, an videatur data redeuntibus, vide ibidem in glo. 5.
 Securitas omnibus per leges data est & sine causa postulari non potest, & à quo concedatur, vide glo. 15. l. 1. tit. 2. par. 7.
 Securitas quando à Rege quādo vero ab alio iudice inferiori dari possit, vide glo. 15. d. l. 1.
 Securitas an per Regem dari debeat illi qui per suam culpam incidit in timorem, vide glo. 4. l. 4. tit. 4. par. 7.
 Securitas quid sit & inter quos detur & qualiter differat à tregua, vide gl. 2. l. 1. per text. ibi. tit. 12. par. 7.
 Securitas quare sic dicta fuit & ad quid profit, vide gloss. 5. & 6. d. l. 1. per text. ibi. tit. 12. parti. 7.
 Securitas à iudice data quid profit, & quare ab eo dari possit, vide in dicta glossa sexta.
 Securitas est triplex & quæ persona in securitate facta comprehendatur

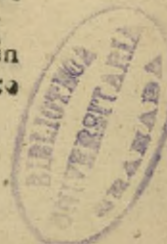
& plura in hoc, vide per glossas. l. 2. per text. ibi. tit. 12. par. 7.
 Securitas quibus verbis dari debeat & quando, vide glossam. 6. d. legis. 2. per text. ibi.
SE D, de ista dictione, vide glo. 6. col. 2. in principio. l. 15. titulo. 3. par. 6. & glo. 3. in principio. l. 1. tit. 11. par. 6.
SE DERE quis prior & in meliori loco debeat & ad hoc quid veniat in consideratione, vide glo. 1. l. 15. tit. 5. par. 1.
 Sedes alicui designata in aliquo loco tunc ille præferendus est etiam si alij sint in maiori constituti dignitate, vide. d. glo. 1. in fine.
 Sedes Regis & eius curia debet semper esse in medio regni sui, & quare, vide glo. 14. in prologo. 4. parti.
SEDE VACANTE an possit capitulum recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis eo casu quo collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, vide glossam sextam legis secundæ. titulo. 6. parti. 5.
 Et quid in vicario Episcopi, vide ibidem in. d. glo. 6.
SEDITIONES vide in verbo **PROFITIO**.
SEMEL MALVS. vide in verbo **MALVS**.
SEMI PLENA probatio, vide in verbo **PROBATIO**.
SEMPER, ista dicitio quid importet, vide glossam octauam. col. 2. quæst. 3. l. 10. tit. 4. par. 6.
 Semper, ista dicitio debet semper secundum subiectam materiam accipi, & an requirat semper durationem perpetuam, vide glossam primam legis. 11. tit. 31. par. 3.
SENATORES licet in orbe domicilium habeant ratione officij habent etiam in loco sui originis, vide glo. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
 Senator si propter turpitudinem suam à senatu remotus sit ad alios honores in loco sui originis non debet admitti, vide ibidem.
SENATVS consultus macedonianus quando cesset vel habeat locum, vide glossas. l. 4. per text. ibi cum legibus sequentibus tit. 5. par. 5.
 Senatus consultus macedonianus an cesset propter dignitatem filij & etiam si sit de illis qui liberant filium à patris potestate, vid. ibid. glo. 10.
 Senatus consultus macedonianus cessat in pluribus, vide glo. 12. per text. ibi. l. 4. tit. 1. parti. 5.
SENECA fuit vir sanctissimus & in omni scibili doctissimus & cancellarius Neronis Imperatoris, vide glo. 1. l. 5. tit. 9. par. 2.
SENE X in ætate decrepita aliuiatur ieiunijs & grauatur orationibus, vide glo. 1. l. 25. tit. 4. par. 1.
 Senex si habeat pecunia per eam redimere potest peccatum de non ieiunando, vide. d. glo. 1.
 Senex si iudicio careat an imponatur ei poenitentia, vide ibidem in fine.
 Senex an quis sit vel non an veniat in consideratione respectu poenitentia iniungendæ, vide. d. glo. 1. & 2.
 Senex, & plus valet vmbra lenis quàm arma iuuenis, vide glo. 1. l. 13. tit. 18. p. 2.
 Senex in qua ætate ad bellum ire non teneatur, vide glo. 1. 4. l. 3. tit. 19. p. 2.
 Senex non debet vocari ad iurandum sed iudex illum mittere debet, & quando hoc habebit locum, vide glo. 1. l. 22. tit. 11. par. 3.
 Senex extra suum domicilium virtute rescritti ad hoc impetrati trahi non debet, vide glo. 2. l. 4. tit. 18. parti. 3.
 In practica tamen seruatur contrarium, vide ibidem.
 Senex matrimonium contrahere potest, & quid si natura vel artificio iuari non potest, ad hoc scilicet vt uxorem carnaliter cognoscere possit, vide gl. 2. l. 1. tit. 8. par. 4.
 Senex adeo nemo est quin calefcere non possit ad coitum natura vel artificio, vide glo. 1. l. 1. tit. 8. par. 4.
 Senex maior sexaginta annis filios generare non potest, vide glo. 4. l. 14. titulo. 16. parti. 4.
 Senex & senior debet vltimo votare, vide glossam secundam legis. 7. tit. 15. parti. 6.
 Senior præferri debet cæteris, & quando, & quibus, & in quibus, & alia in hoc, vide glo. 3. d. l. 7.
 Senex quādo torqueri neque poenari possit sed iudex possit alterare poenam, vide glo. 3. l. 8. tit. 31. par. 7.
SENECTVS ipsa morbus est, vide glo. 2. l. 4. tit. 18. par. 3.
 Senectus & ratione senectutis licet iudici poenam alterare, vide glossam 3. l. 8. tit. 31. par. 7.
SENTENTIA.
 Iudicis arbitri vel delegati, vel arbitratoris.
 Ab incompetenti iudice.
 Rescinditur, vel retractatur, vel retrahitur, vel reuocatur.
 In causa maioris.
 Mortis.
 Priuationis.
 Declaratoria.
 Confirmatoria.
 Prima & secunda.
 Diffinitua.
 Interlocutoria.
 Inter aliquos lata.
 Pro libertate.
 Pro matrimonio vel contra matrimonium.
 Excommunicationis.
 Contra ecclesiam.
 Exequitur vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur.

Index materiarum

- SENTENTIAE** quae corroborent consuetudinem, vide glossam. 8. l. 7. tit. 2. par. 1.
- Sententia an requiratur quando libertus ex iusta causa in seruitutem reuocatur per dominum, vide glo. 7. l. 9. tit. 2. par. 4.
- Sententia ferri debet super toto petito, vide glossam tertiam legis. 43. tit. 2. par. 3.
- Et quid si ita non fiat & de. 14. limitationibus ad istam regulam, vide ibidem.
- Sententia in casu. l. diffamari. C. de ingenuis & manumisis qualiter sit ferenda, vide glo. 5. l. 46. tit. 2. par. 3.
- Sententia qualiter feratur mortuo domino litis an in persona procuratoris, vide glo. 4. l. 23. tit. 5. par. 3.
- Sententiae verba concipi debent contra procuratorem, & quid de iure canonico, vide glo. 1. l. 27. tit. 5. par. 3.
- Sententia lata cum aduocato praeuaricatore non tenet, sed an ipso iure vel petita restitutione, vide glo. 6. l. 9. tit. 6. par. 3.
- Sententia lata contra reum mittetur in executionem contra emptorem illius rei si erat litigiosa, vide glo. 3. l. 13. tit. 7. par. 3.
- Et an in hoc sit differentia an sciens vel ignorans emerit, vide ibidem.
- Sententia an possit dici si lis non fuit contestata, & quando sic, vide glo. 4. per text. ibi. l. 8. tit. 10. par. 3.
- Sententia est tantae auctoritatis quae de ente potest facere non ens, & e contra, & de vero falso, & an per eam possit immutari recitudo naturalis, vide glo. 9. l. 16. tit. 11. par. 3.
- Et post sententiam definitiuam aliquando iterum de causa cognoscitur, glo. 11. l. 12. tit. 4. par. 3.
- Sententia lata per aliquam praesumptionem tollitur per aliam praesumptionem validiorem, vide d. glo. 11. d. l. 17.
- Sententia lata per iudicem dilatione ad consulendum praesente an valeat, vide glo. 3. ad finem. l. 2. tit. 15. par. 3.
- Sententia an requiratur quod praecedat in excludendo aliquem a restituendo eo quod falsauit literas regales, vide glo. 5. l. 3. tit. 16. par. 3.
- Sententia non valet si dicta testium describerentur, vide glossam quartam l. 25. tit. 16. par. 3.
- Sententia lata ex partium conventionione iuxta legem, si conuenierit. ff. de iurisdictione omnium iudic. an in ea iudex possit apponere poenam, vide glo. 2. l. 4. tit. 18. par. 3.
- Sententia licet male lata sit si sit contra ius litigatoris valet, etiam si ab ea non sit appellatum, vide glo. 7. l. 27. tit. 18. par. 3.
- Sententia lata super delicto quid in se continere debeat ut valida sit, vide glo. 5. l. 38. tit. 18. par. 3.
- Sententia super solutione tributis lata non ostenso super hoc privilegio in quibus privilegiato praesudicet, vide glossam quartam legis. 43. tit. 10. par. 3.
- Sententia si non sit lata super iustitia vel iniustitia partis sed per verba equipollentia an valeat, vide glo. 3. l. 110. tit. 18. par. 3.
- Sententia lata in eadem die & hora si sint contrariae quid tunc debet fieri, vide glo. 8. in fine. l. 11. tit. 18. par. 3.
- Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti quam falsitatem iam in causa principali allegauit & nihilominus sententia lata fuit, vide glo. 4. l. 116. tit. 18. par. 3.
- Sententia an ferri debeat a iudice secundum concordiam partium, vide glo. 11. l. 9. tit. 20. & glo. 2. l. 4. tit. 18. par. 3.
- Sententia lata a iudice non expectato consilio sui assessoris an teneat, vide glo. 13. l. 2. tit. 21. par. 3.
- Et qualiter intelligatur commissio facta in aliquem ut commissarius ferat sententiam ut commissarius distauerit, vide glo. 14. ibidem.
- Sententia ut perfecta dicatur tria debet in se habere, vide glossam. 1. l. 1. tit. 21. par. 3.
- Sententia contra ius siue contra naturam lata non valet & qualiter istud esse possit, vide glo. 2. 3. & 4. d. l. 1. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata contra bonos mores naturales non valet, sed lata contra bonos mores civiles siue contra consuetudinem civilem sic, vide ibidem in glo. 6. d. l. 1.
- Sententia lata a iudice contra debitorem qui dixit se iam soluisse ut si illud non probet intra octo dies quod soluat an valeat, vide glo. 2. l. 2. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata super possessione dicitur interlocutoria & quando, vide glo. 4. l. 2. tit. 22. par. 3.
- Sententia perfecta non dicitur antequam ipsa tota legatur, vide glo. 2. l. 3. tit. 22. par. 3.
- Sententia in qua iudex nihil de fructibus vel expensis dixit an emendare illam possit, & quando, & quid si de fructibus dixit sed male & illud emendare debet, an possit & tunc, vide glo. 5. l. 3. tit. 22. par. 3.
- Et an dies in qua sententiam emendare potest debeat esse dies naturalis vel iudicialis, vide ibidem in glo. 6. d. l. 3.
- Sententia lata de nocte an teneat, vide glo. 1. l. 5. per text. ibi tit. 22. par. 3.
- Sententia par. bus ad eam audiendam non citatis an teneat & qualiter citari debeant, vide glo. 2. d. l. 5.
- Sententia sine scriptis ferri potest in causis vilibus seu inter viles personas, & quae dicantur istae, vide glo. 1. & 2. l. 6. tit. 22. par. 3.
- Sententia debet ferri etiam super expensis per victorem factis & plura de hoc, vide per glo. 1. l. 8. tit. 22. par. 3.
- Sententia ferri potest contra actorem contumacem ad instantiam rei praesentis etiam lite non contestata, vide glo. 2. l. 9. tit. 22. par. 3.
- Sententia iudicis lata in causa de qua principi facta fuit relatio, an tenet si detur antequam ipse respondeat, vide glossam sextam legis. 11. tit. 22. par. 3. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata contra eos qui de iure contradicunt iurisdictioni non tenet, & quid si iudex ille reuocatus sit licet illud ipse ignoret, vide glo. 3. l. 12. ibi.
- Sententia etiam data in lupanari valet si de consensu partium detur, vide glo. 8. l. 12. tit. 22. par. 3.
- Sententia contra furiosum lata indefensum non tenet & quid si pro eo detur, vide glo. 11. d. l. 12.
- Sententia an sit nulla si vnus ex tribus iudicibus fuit corruptus pecunia vel aduocatus, vide glo. 6. l. 13. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata per falsos testes vel instrumenta, intra quantum tempus possit retractari, vide glo. 7. d. l. 13.
- Sententia lata sub conditione an teneat, & quid si lata sit secundum consilium sapientis ferendum, vide glo. 1. l. 14. tit. 22. par. 3.
- Sententia ferri non debet per exempla & sicuti alius fecit, vide glossam. 2. legis. 14. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata pro mortuo vel contra eum an teneat & quando valeat, vide glo. 4. l. 15. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata sine medijs probationum an teneat, vel si termini non sint assignati ad probandum, & quid si per iudicem non fuerit sed per partes quae nullas volunt adducere probationes, vide glo. 7. l. 15. tit. 22. par. 3.
- Sententia in qua dixit iudex quod probatum erat an teneat si illud probatum non sit, vide ibidem.
- Sententia debet esse conformis libello in tribus, & an in concomitantibus debeat esse conformis libello, vide glo. 1. l. 16. ibidem.
- Et an alias sit ipso iure nulla, vide ibidem.
- Et quid si in libello sit quis de stupro accusatus & ei incestum probetur, an poena incesti punietur, vide ibidem.
- Et quid si petat sibi iustitiam fieri & pro eo lata sit sententia cum iustitia non haberet, an rescindatur sententia tanquam contra libellum lata, vide ibidem.
- Sententia an ferri possit super petitorio si actum fuit possessorio tantum, vel e contra, & quid si princeps aliud rescribat, vide glossam secundam d. l. 16. tit. 22. par. 3.
- Sententia super certa specie dari non debet quando petitio fuit generalis, vide glo. 3. d. l. 16.
- Sententia in qua iudex refert se ad instrumentum quod in actis non inuenitur an valeat, vide glo. 6. ibidem.
- Sententia lata pro libertate dote matrimonio vel testamento valet si iudices sint in hoc pares, vide glo. 3. l. 18. tit. 22. par. 3.
- Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.
- Et quae sit in hoc ratio, vide ibidem. glo. 4.
- Et si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie seruetur per leges nouiores, vide glo. 5. ibidem.
- Sententia pro veritate accipitur & statur sententiae etiam si ex actis appareat eius iniquitas, vide glo. 3. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Sententia quae transiit in rem iudicatum an retractetur per instrumenta de nouo reperta, vide glo. 8. d. l. 19.
- Sententia quae transiit in rem iudicatum an rescindatur si postea instrumenta rescissoria reperiantur si lata sit contra fiscum in inorem vel ecclesiam vel contra priuatum si petat restitutionem ex iusta ignorantia vel iustum impedimentum siue ille actor sit siue reus, vide glo. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Et quod tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiam, vide ibidem glo. 11. & 12.
- Sententia lata pro defuncto prodest haeredi, vide glossam. 14. dictae legis 19. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata per praedecefforem contra praetendentem ius ad beneficium an prodest successor in beneficio, vide glo. 15. d. l. 19.
- Sententia lata pro aliquo quam actionem ipse intentare debeat contra condemnatum, vide glo. 18. d. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Sententia inter aliquos lata alij etiam scienti agitari non praesudicet nisi ille citatus ad causam fuerit & quando, vide glo. 2. l. 20. ibidem.
- Sententia contra aliquem lata an alijs praesudicet, vide glo. 4. d. l. 20. vbi illud exemplificat diuersimode.
- Et talis sententia comprehendat coplices siue auxiliantes, & quid in causis criminalibus, vide ibidem.
- Sententia an noceat sequenti vocato ad maioriā, vide dictam glossam 2. columna. 2.
- Sententia lata contra haeredem an noceat fideicommissario, & quando, vide

Septem Partitarum.

- vide. d. glo. 4. col. 1. in fine & col. 2.**
Sententia lata contra prædecessorem in vno casu non præiudicat sequenti vocato, vide ibidem col. 2. ad finem.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicate vt bona maioræ, an ille dicere possit res illæ ex iniusta sententia fuisse sibi datæ & dixit se posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glo. 4. in finalis verbis.
Sententia lata contra vnum ex reis debendi præiudicat alij, & an lata contra vnum ex reis credendi noceat alij, vide ibidem glo. 5. & 6.
Sententia lata ab vno ex correis an profit altero, vide glo. 7. ibidem.
Sententia lata contra reum qui alicui rem pignoraerat super re pignora creditore sciente & non contradicente an ei præiudicet, vide glo. 8. l. 20. tit. 22. par. 3.
Et quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pignoris præiudicet creditori scienti & tacenti, vide ibidem.
Sententia lata pro vno ad hoc vt noceat alijs requiritur scientia illorum quibus nocere potest etiam si contendatur de libertate, vi. gl. 18. ibid.
Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij æque principale ius prætendenti si sciuit causam agi quomodocumque pronuntiatum sit, vide glo. 19. ibidem.
Et idem in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quæ nocet domino si illud sciuerit, vide ibidem glo. 20.
Sententia lata pro filio contra patrem vel matrē nolentes illum in filiū recognoscere nocet alijs omnibus de parentela, vide ibidem in glo. 22.
Sententia lata contra testamentum an & quando extendenda sit ad legatarios si per viam querelæ testamentum rescindi peratur, vide ibidem in glo. 25. d. l. 20. tit. 22. par. 3.
Sententia lata pro vno an noceat alijs in seruitute constituenda vel in iā constituta, vide glo. 2. l. 21. tit. 22. par. 3.
Sententia lata contra socium in aliqua re an noceat alijs ibidem ius habentibus, vide glo. 3. d. l. 21.
Sententia lata in fauorem accusati de adulterio an profit mulieri quæ dicitur adultera & quando, vide glo. 5. d. l. 21.
Sententia lata pro mandatario an profit mandanti, vide ibidem.
Et an in sententia iudex possit reseruare sibi potestatem minuendi pœnā quam imposuit, vide glo. 4. l. 22. tit. 22. par. 3.
Sententia in qua est apposta pœna dupli si non soluerit quando valeat, vide glo. 5. ibidem.
Sententia & si transuerit in rem iudicatam ab ea appellari potest per tertium cui interest & prætendit ius in re, vide glo. 1. l. 4. tit. 23. par. 3.
Sententia an in isto casu lata pro tertio appellante an profit victo, vide ibid.
Et an durante tertij appellatione sententia mittatur in executione contra victum, vide d. glo. 1. d. l. 4.
Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellan-tem durante appellatione sui consortij, vide glo. 4. l. 5. tit. 23. par. 3.
Sententia lata contra plures à qua non fuit appellatum si vnus ex illis sit minor & se contra eam restituat an alijs socijs profit, vide gl. 6. ibidem.
Sententia si non feratur in die citationis sed prolongetur ad alium an tunc partes iterum sint citandi, vide glo. 3. l. 9. tit. 23. par. 3.
Sententia à iudice lata contra absentem causa reipublicæ iudice hoc sciēte non valet, vide glo. 6. l. 10. tit. 23. par. 3.
Sententia non debet in executionem mitti contra aliquem si iste ab aduersario suo fuit impeditus, vide glo. 2. l. 12. ibidem.
Et an pactum à partibus factum vt à sententia non possit appellari valeat & de hoc, vide glo. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
Sententia & ab ea appellari non potest siue sit definitiua siue interlocutoria quando generaliter à principe sublata fuit appellatio, vide glossam nonam ibidem.
Sententia lata in causa appellationis post terminum ad appellandum aduersario sciente neque contradicente an valeat, vide glossam quintam legis. 22. tit. 23. par. 3.
Sententia lata post tempora appellationum de curia an valeat, vide glo. 2. l. 24. tit. 23. par. 3.
Sententia à qua fuit appellatum si confirmetur an semper in illo casu debeat fieri condemnatio expensarum, vide glo. 3. l. 27. tit. 23. par. 3.
Sententia si tantum lata sit super confiscatione bonorum vel parte an appellationis prosecutio ad hæredes transeat, vide glo. 2. l. 28. ibidem.
Et quare in quæstione de bonis appellatio ad hæredes transeat, vide dictam glossam. 2.
Et quid si in sententia sua iudex pœnam ordinariam non posuit sed aliā, vide ibidem.
Sententiæ duæ conformes si præcesserint an sit locus supplicationi, vide glo. 2. l. 4. tit. 24. par. 3.
Et an in sententia confirmatoria cui vna alia tantum præcessit possit supplicari si lata fuit in curia regali, vide ibidem.
Sententia & an supplicari possit à sententia à qua quis appellare noluit cum potuisset, vide glo. 1. l. 5. tit. 24. par. 3.
Et an in supplicatione quæ principi datur debeat dici per ipsum non ob-
- stante tali sententia quæ transiit in rem iudicatam, vide ibidem.
 Sententia contra minorem seu reipublicam lata quando fuit nulla ex aliqua causa per restitutionem rescindi debet, vide glossam quintam l. 1. tit. 25. par. 3.
 Et quid si ciuitas fuit contumax in creando defenforem an sententia valeat, vide d. glo. 5.
 Sententia lata per instrumenta falsa non valet etiam si absque dolo partis sint producta, glo. 2. l. 1. tit. 26. par. 3.
 Sententia lata ex fallis probationibus dolo producentis contra absentem minorem vel ecclesiam est ipso iure nulla, vide glo. 3. ibidem.
 Sententia lata ex fallis probationibus si hoc pars velit probare vtrum testes producere possit attestationis iam publicatæ, vide glossam quintam d. l. 1. tit. 26. par. 3.
 Sententia lata per falsos testes seu per aliam falsitatem an possit peti quod rescindatur post. 20. annum compellendo victorem per viam denuntiationis euangelicæ si fuit falsitatis conscius, vide glossam tertiam. l. 2. tit. 26. par. 3.
 Sententia lata contra legem non tenet, & quid si legis intellectus sit dubius, vide glo. 1. l. 3. ibidem.
 Sententia si feratur de consensu partium lite non contestata an valeat, vide glo. 2. l. 5. tit. 26. par. 3.
 Sententia lata lite non contestata an valeat attenda lege ordinamenti, de qua per d. glo. 2. d. l. 2.
 Sententia lata sine litis contestatione vbi fuit processum summarie & sine strepitu & figura iudicij an valeat, vide glossam secundam legis. 5. tit. 26. par. 3.
 Sententia in vno loco lata an possit mitti in executionem in alio scilicet originis, vide glo. 2. l. 1. tit. 27. par. 3.
 Sententiæ iudicum inferiorum an possint mitti in executionem per iudices maiores, vide glo. 3. ibidem.
 Sententia à qua fuit appellatum si à iudice appellationis confirmetur quis eam in executionem mittet, vide glo. 3. l. 1. tit. 27. par. 3.
 Sententia an possit executioni mandari per iudicem qui aliās erat iudex rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glo. 5. d. l. 1.
 Sententia qualiter debeat in executionem paratam, vi. ibidem.
 Sententia qualiter debeat in executionem mitti si lata sit contra plures etiam in causa criminali, vide glo. 1. & 2. l. 4. tit. 27. par. 3.
 Et quid si lata sit contra duas vniuersitates vel contra abbatem & capitulum qualiter teneant, vide d. glo. 2. d. l. 4.
 Et an tunc possint contra quemlibet in solidum agi si à principio ita obligati erant, vide glo. 3. ibidem.
 Sententia etiam si lata sit pro aliquo potest omitti & agi ex actione prima si pinguius per actionem ei consulitur, vide d. glo. 3.
 Sententia intra quantum tempus debeat exequi de omni iure, vide glo. 1. per text. ibi. l. 5. tit. 27. par. 3.
 Et an iudex ex causa possit tempus hoc minuire siue augere, vi. ibidem.
 Sententia semper obligat præcisè ad soluendum & tollit facultatem soluendi interesse, vid. glossam tertiam ibidem.
 Sententia lata pro nuntiante aliquod opus tanquam nouum & sibi nociuum si ab ea nuntius appellet & præstet cautionem an ædificare possit, vide glo. 3. l. 9. tit. 32. par. 3.
 Sententia si lata sit contra vxorem adulteram an postea ipsa redintegrationem matrimonij petere possit si probet virum suum postea fornicasse, & an iudicis officio, & an recuperet dotem quam propter adulterium amisit, vide glo. 5. quæst. 3. l. 8. tit. 2. par. 4.
 Sententia diuortij licet lata sit propter adulterium si ille qui non delinquit velit alteri reconciliari & an alter etiam inuitus ad hoc cogendus sit, & quid si ambo fuerunt fornicati ad paria delicta, &c. vide glo. 3. l. 5. tit. 10. par. 4.
 Sententia si pro aliquo lata sit ille non solum illi renuntiare poterit per actum verbi sed etiam per actum facti, vide glossam secundam legis. 6. tit. 10. part. 4.
 Et an videatur renuntiare sententiæ ille qui de nouo petit illud pro quo habebat pro se sententiam, vide d. glo. 2. l. 6. tit. 10. par. 4.
 Sententia lata ab Episcopo canones ignorate an valeat, & an ipse peccet tunc & quando, vide glo. 3. in fine. l. 7. tit. 10. par. 4.
 Sententia nobilitatis pro aliquo lata bene extenditur ad eius fratres, vide glossam. 9. d. l. 7.
 Sententia deportationis in insulam an secum afferat bonorum confiscationem, vide glo. 3. l. 2. per text. ibi. tit. 18. part. 4.
 Et an iudex in sententia sua possit deportato referuare bona, vide glo. vn. decimam. d. l. 2.
 Sententia lata in iudicio summario quando præiudicet in iudicio ordinario, vide glo. 4. l. 7. tit. 19. part. 4.
 Sententia lata in iudicio summario alimentorum & executioni mandata non obstat sententiæ in contrarium postea latæ in iudicio pleno, vi. de dictam glo. 4.
 Sententia lata pro seruitute matris aliquorum qui tempore sententiæ in



Index materiaram

- vero existebant an praeiudicet illis, vide glossam primam in fine legis 2. titulo. 21. part. 4.
- Sententia ali quando ferri potest super non petitis, vide glossam. 1. per textum ibi. l. 3. tit. 1. par. 5.
- Sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato non tenet, & an idem sit si eodem modo detur contra ecclesiam, vide glossam. 5. colum. 1. in medio. l. 19. tit. 8. par. 5.
- Sententia lata in fauorem rei principalis prodest fideiussori, & quando, vide glossam. 4. l. 13. tit. 12. par. 5.
- Sententia an exigatur super amissione iuris creditoris qui propria auctoritate capit rem debitoris vel ipsum, vide glossam quintam in fine legis. 11. tit. 33. par. 5.
- Sententia an & quando possit exequi in re alteri pignorat, vide glossam. 5. legis. 38. tit. 13. par. 5.
- Et an condemnatus per sententiam ut soluat indebitum si illud soluat re petere possit, & quando, vide glossas legis. 33. per textum illum ibi titulo. 14. par. 5.
- Sententia an teneat non inspectis neque visis verbis testamenti, vide glossam. 6. l. 1. titulo. 2. par. 6.
- Sententia an perficiatur ex verbo subaudito ubi aliud verbum non potest intelligi salua ratione recti sermonis, vide glossam. 3. l. 6. tit. 3. par. 6.
- Sententia lata expressa duplici causa valet, licet vna tantum sit vera, vide glossam. 2. in principio. l. 8. tit. 7. par. 6.
- Sententia iudicis per quam priuatur executorem testamentarium ab officio exequendi, an sit necessaria ut talis executor nolens voluntate defuncti adimplere lucrum aliquod ex testamento capere non possit, vide glossam. 1. l. 8. per textum ibi. tit. 10. par. 6.
- Sententia an ex indicijis indubitatis dari possit aliquem creduliter damnando, vide glossam quartam cum alijs ibi. l. 26. per textum ibi titulo primo. par. 7.
- Sententia iudicis an requiratur quando vidit reum accusatum sine culpa an vero debeat rem sic indiscussam relinquere, vide glossam. 9. ibidem.
- Et an ante sententiam proditor habeat rerum suarum dominium & alienare possit, vide glossam. 2. & 3. l. 4. per textum ibi. tit. 2. part. 7.
- Sententia non requiritur ubi lex notat factum, vide glossam. 3. in fine.
- Sententia per quam maritus alicuius mulieris damnatur ut Regi seruiat in turrenibus, an debeat executioni mandari vxore sua reclamante, vide glossam. 4. l. 4. tit. 31. par. 7.
- SENTENTIAE ARBITRORVM** an sufficiant ad corroborandam consuetudinem, vide glossam. 8. l. 5. tit. 2. par. 11.
- Sententia arbitri contra ius lata si electus sit ut iudicet secundum ius an valeat, vide glossam. 4. l. 23. tit. 4. part. 3.
- Sententia arbitrorum vel delegati vel arbitratoris debet doli carere quia hoc inest compromisso licet non dicatur, vide glossam. 13. in dicta lege. 23.
- Sententia arbitri impediti per partes cognoscere aliqua de causa an teneat & an sit necessarium ibi opponere doli exceptionem, vide glossam. 4. legis. 31. titulo. 4. par. 3.
- Sententia iudicis delegati qui in veritate est iudex sed illud ipse ignorat an teneat, glossam. 3. l. 4. tit. 9. par. 6.
- Sententia arbitrorum in diebus feriatis fieri non debet & quid si partes postea illam ratam habuerint, vide glossam. 3. l. 32. tit. 4. par. 3.
- Sententia arbitri corrupti pecunijs tenet licet obstat exceptio, vide glossam. quartam. l. 34. tit. 4. par. 3.
- Sententia arbitri vel arbitratoris debent mitti in executionem per iudicem ordinarium si a partibus petatur, vide glossam septimam. dicta. l. 35. tit. 4. par. 3.
- Sententia iudicis arbitri qualiter & quibus seruatis debeat ferri, vide glossam. 1. l. 107. tit. 18. par. 3.
- Sententia arbitri an transferat dominium, vide glossam primam. col. 4. quaestione. 41. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Sententia a iudice delegato lata ultra diem sibi praefinitum an valeat glossam. 3. l. 37. tit. 11. par. 5.
- Sententia iudicis arbitri an infamet vel non & quando & in quibus & an de consensu partium, vide glossam vndecimam. legis quintae. per textum ibi. tit. 6. par. 7.
- SENTENTIA AB INCOMPETENTE IUDICE** lata qui pronuntiauit se competentem an valeat, vide glossam. 1. l. 15. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata a iudice incompetenti quem partes credunt esse suum iudicem & in eo errant an teneat, vide glossam. 2. d. l. 15.
- Neque refert an in iure vel in facto errant ante vel post litem contestationem vnus velambo, vide ibidem.
- Et quid si iudex habeat in eos iurisdictionem sed non vsus iurisdictionis vide ibidem in glossam. d. l. 15.
- Sententia ab incompetente iudice lata etiam si sit Rex vel Imperator an infamet, vide glossam. 1. l. 5. tit. 6. par. 7.
- Et an & quando post sententiam super crimine lata remaneat delinques infamatus, vide glossam. d. l. 5. per textum ibi.
- SENTENTIA RESCINDITVR, VEL RETRACTATVR, VEL RETRAHITVR, VEL REVOCATVR.**
- Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti quam falsitatem iam in causa principali allegauit & nihilominus sententia lata fuit vide glossam. 4. l. 16. tit. 8. par. 3.
- Sententia potest a iudice qui illam dedit reuocari quantum ad multam condemnato impositam non vero quantum ad aliam poenam, vide glossam. 2. 3. & 4. l. 4. tit. 22. par. 3.
- Et an istud iudex necessario facere teneatur an si voluerit, vide glossam. 3.
- Et an istud procedat etiam si multa sit imposita ratione contumaciae vel delicti, vide glossam. 4. ibidem.
- Sententia lata per falsos testes siue instrumenta intra quantum tempus possit retractari, vide glossam. 7. l. 13. tit. 22. part. 3.
- Sententia lata pro aliquo cum iniustitiam non haberet an rescindatur tanquam contra libellum lata, vide glossam. 1. l. 16. tit. 22. par. 3.
- Sententia quae tranfuit in rem iudicatam an retractetur per instrumenta de nouo reperta, vide glossam. 8. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Sententia quae tranfuit in rem iudicatam an rescindatur si postea instrumenta rescissoria reperiantur si lata sit contra fiscum minorem vel ecclesiam vel contra priuatum si petat restitutionem ex iusta ignorantia vel iustum impedimentum siue ille actor sit siue reus, vide glossam. 9. l. 19. titulo. 22. par. 3.
- Et quod tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiam vide ibidem in glossam. 1. & 12.
- Sententia rescisa per in integrum restitutionem consequitur quis rescissione iudicij, & an iudex aliquid iudicare possit super prima causa, vide glossam. 8. l. 3. titulo. 25. par. 3.
- Sententia lata pro libertate concurrente dolo procuratoris vel aduocati non retractabitur per restitutionem & qualiter victo consulatur, vide glossam. 6. l. 1. tit. 26. par. 3.
- Sententia lata per falsos testes super aliam falsitatem an possit peti quod rescindatur per. 20. annum compellendo victorem per viam denuntiationis euangelicae si fuit falsitatis conscius, vide glossam tertiam legis 2. titulo. 26. part. 3.
- Sententia an & quando possit rescindi superueniente probationum copia, vide glossam. 2. l. 33. tit. 14. par. 5.
- Et quid si sit prolata inter personas inter quas est prohibita donatio, vide glossam. 5. ibidem.
- SENTENTIA** in causa maioriae, & an sententia noceat sequenti uocato ad maioriā, vide glossam. 4. col. 2. l. 20. tit. 22. par. 3.
- Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatae ut bona maioriae an ille dicere possit res illae ex iusta sententia sibi fuere datae etiam si dicat se posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glossam quartam in fine.
- Sententia lata contra tenentem rem maioriae vel restitutioni subiectam nocet eius haeredi vel successori, vide glossam tertiam. col. 2. quaestione quarta. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Sententia lata contra possessorem maioriae an noceat alijs post eum venientibus, vide glossam. 2. l. 17. tit. 6. part. 6.
- SENTENTIA** mortis intra quantum tempus debeat exequi si est contra aliquem lata, vide glossam. 5. l. 5. tit. 27. par. 3.
- Sententia mortis contra aliquem lata poterit exequi de nocte & quando, vide glossam. 7. l. 5. tit. 27. par. 3.
- Sententia mortis contra aliquem lata quando suspendi debeat, vide glossam. 4. l. 11. tit. 31. par. 7.
- SENTENTIA** priuationis necessaria non est ubi quis est ipso iure priuatus & ad quid sic, vide glossam tertiam. columna secunda. in medio. l. 4. tit. 2. par. 7.
- SENTENTIA** declaratoria an sit necessaria in casibus in quibus contrahitur infamia ex ipso facto, vide glossam decimam octauam legis 4. per textum ibi tit. 6. par. 7.
- SENTENTIA** confirmatoria lata per dominos de consilio an per Regis supplicationem reuocari possit & quando, vide glossam primam legis. 4. tit. 24. part. 3.
- Sententia confirmatoria in curia Regis quando ibidem venit de gradu in gradum & ibi lis capta non fuit si ab ea fuerit Regi supplicatum, an hoc non obstante mandari possit executioni, vide glossam secundam. l. 24. titulo. 24. par. 3.
- Et an a sententia confirmatoria cui vna alia tempore cessit possit supplicari si lata fuit in curia Regis, vide ibidem.
- SENTENTIA PRIMA ET SECUNDA.**
- Et sententia secunda lata contra primam quae iam tranfuerat in rem iudicatam an valeat, vide glossam quintam legis. 15. tit. 11. part. 3. & glossam. 2. l. 13. titulo. 22. part. 3.
- Sententia prima si sit condemnatoria secunda in causa appellationis ab absolutoria vel e contra qualiter tunc formetur sententia, vide glossam. 5. l. 10. tit. 18. par. 3.

Septem Partitarum.

Sententia prima si nulla sit qualiter pronuntiabitur in secunda appellationis, vide gl. 5. l. 10. tit. 18. par. 3.

Sententia primo lata pure si postea in eadem sententia apponatur conditio, an valeat talis appositio, vide glossam secundam legis tertiae. titulo. 22. part. 3.

Sententia secunda an teneat contra primam quae transiit in rem iudicatam: si ad secundam ex noua instantia fuit reuentum & quando, vide gl. 1. & 2. l. 13. tit. 22. par. 3.

Quod extenditur etiam si secunda sententia proferatur de consensu partium, vide. d. gl. 2. in principio.

Et quid si contra primam sententiam quae transiit in rem iudicatam opponatur de iniustitia ipsius, vide. d. gl. 2. col. 2.

SENTENTIA diffinitiuam & post sententiam diffinitiuam aliquando de causa cognoscitur, vide gl. 1. l. 12. tit. 4. par. 3.

Sententia diffinitiuam qualiter & sub quibus verbis fieri debeat, vi. gol. 1. & 2. l. 109. per text. ibi tit. 18. par. 3.

Sententia mere diffinitiuam quae dicatur, vide glossam quartam legis. 2. titulo. 22. part. 3.

Sententia diffinitiuam ferri potest contra reum contumacem etiam lite non contestata iure Regio, & quid de alio iure, vide gl. 2. l. 10. tit. 22. part. 3. & gl. 2. l. 11. tit. 23. par. 3.

SENTENTIA interlocutoria dicitur omnis iussus iudicis pendente lite, vide gl. 4. l. 2. tit. 22. par. 3.

Et an commissio citationis cum tenore ipsius dicatur sententia interlocutoria, vide gl. 4. d. l. 2.

Sententia interlocutoria dicitur quae fertur a iudice super appellatione ab interlocutoria saltim respectu partium, vide ibidem.

Et idem est in pronuntiatione super desertione appellationis seu lata observatione iudicij, vide ibidem.

Et an ista habeat vim diffinitiuam, vide ibidem.

Et quid dicatur sententia interlocutoria diuersis modis exemplificat, vide dictam gl. 4.

Sententia interlocutoria quae continet aliquid dari vel fieri licet interlocutoria sit habet vim diffinitiuam, vide. d. gl. 4.

Sententia interlocutoria habens vim diffinitiuam an debeat regulari secundum naturam diffinitiuam, vide ibidem.

Et an talis interlocutoria dicatur mere diffinitiuam, vide ibidem in dicta gl. 4. in fine.

Sententia interlocutoria large loquendo dicitur diffinitiuam illius articuli vide ibidem.

Sententia interlocutoria non est necesse quod feratur in scriptis, vide gl. 5. d. l. 2. tit. 22. par. 3.

Sententia interlocutoria a iudice lata quomodocunque velit ante diffinitiuam sententiam illam poterit reuocare, & an in reuocatione iusta causa debeat interuenire, & an post citari debeat, vide glossam sextam dictae legis secundae.

Sententia interlocutoria an & quando ab ea appellari possit, vide gl. 1. 2. & 3. l. 13. tit. 23. part. 3.

Et quid si interlocutoria sit de torquendo aliquo, vide ibidem gl. 2.

SENTENTIA inter aliquos lata, & sententia lata pro defuncto prodest haeredi, vide gl. 1. l. 19. tit. 22. part. 3.

Sententia lata per praedecefforem contra praetendentem ius ad beneficium, an prodest successori in beneficio, vide glossam decimam quintam dictae legis 19.

Sententia inter aliquos lata alij etiam scienti agitari non praedicit nisi ille citatus ad causam fuerit & quando, vide glossam secundam legis 20. tit. 22. in part. 3.

Sententia contra aliquem lata an alijs praedicit, vide gl. 4. d. l. 20. ubi illud exemplificat diuersimodum.

Et an talis sententia comprehendat complices siue auxiliantes, & quid in causis criminalibus, vide ibidem.

Sententia an noceat sequenti vocato ad maioriā, vide. d. gl. 4. col. 2.

Sententia lata contra haeredem an noceat fideicommissario, & quando, vide. d. gl. 4. col. 1. in fin. & col. 2.

Sententia lata contra praedecefforem in vno casu non praedicit sequenti vocato, vide ibidem in d. gl. 4. col. 2. ad finem.

Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatae vt bona maioriā, an ille dicere possit res ille ex iniusta causa sibi fuere data, & sic dicat se posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam gl. 4. d. legis 20. tit. 22. par. 3.

Sententia lata contra vnum ex reis debendi praedicit alijs, & an lata contra vnum ex reis credendi noceat alijs, vide ibidem glossam quintam & sextam. d. l. 20.

Sententia lata pro vno ex correis an prodest altero, vide gl. 7. ibidem.

Sententia lata contra eum qui alicui rem pignoraueat sub re pignorata a creditore sciente & non contradicente, an ei praedicit, vide gl. 8. legis 20. tit. 22. par. 3.

Et quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pigno-

ris praedicit & creditori scienti & tacenti, vide ibidem.

Sententia lata pro vno ad hoc vt noceat alijs requiritur scientia illorum quibus nocere potest etiam si contendatur de libertate, vide ibidem glossam 18.

Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij & que principale ius praetendenti si sciuit causam agi quomodocunque pronuntiatum sit, vide gl. 9. ibidem.

Et idem in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quae nocet domino si illud sciuerit, vide glossam vigesimam ibidem.

Sententia lata pro filio contra patrem vel matrem nolentes illum in filium recognoscere nocet alijs omnibus de parentela, vide ibidem glossam vigesimam secundam.

Sententia lata pro vno an noceat alijs in seruitute constituenda vel in iam constituta, vide gl. 2. l. 21. tit. 22. par. 3.

Sententia lata contra socium in aliqua re an noceat alijs ibidem ius habentibus, vide gl. 3. d. l. 21.

Sententia in fauorem accusati de adulterio an prodest mulieri quae dicitur adultera & quando, vide gl. 5. d. l. 21.

Sententia lata pro mandatario an prodest mandanti, vide dictam gl. 5. d. l. 21. tit. 22. par. 3.

Sententia & si transierit in rem iudicatam ab ea potest appellari per tertium cui interest & praetendit ius in re, & an in hoc casu sententia lata pro tertio appellante prodest victo, vide glossam primam legis quartae. titulo. 23. par. 3.

Et an durante tertij appellatione sententia mittatur in executionem contra victum, vide ibidem.

Sententia lata contra tenentem rem maioriam vel restitutioni subiectam nocet eius haeredi vel successori, vide glossam 3. col. 2. quaestione. 4. legis 10. tit. 26. par. 4.

Sententia lata in fauorem rei principalis prodest fideiussori & quando, vide gl. 4. l. 15. tit. 12. par. 5.

Sententia lata contra possessorem maioriam an noceat alijs post eum venientibus, vide gl. 2. l. 17. tit. 6. par. 6.

SENTENTIA pro libertate dote matrimonio vel pro testamento lata valet si iudices sint in hoc pares, vide glossam tertiam legis 18. titulo. 22. par. 3.

Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.

Et quae sit in hoc ratio, vide ibidem gl. 4.

Et si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie seruetur per leges nouiores, vide ibidem glossam 5.

Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij & que principale ius praetendenti si sciuit causam agi quomodocunque pronuntiauerit, vide gl. 9. l. 20. tit. 22. par. 3.

Et idem est in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quae nocet domino si illud sciuerit, vide ibidem in gl. 20.

Sententia lata pro libertate concurrente dolo procuratoris vel aduocati non retractabitur per restitutionem & qualiter victo consulatur, vide gl. 6. l. 1. tit. 26. par. 3.

SENTENTIA pro vel contra matrimonium lata quae transiit in rem iudicatam an per secundam sententiam retractari possit, vide glossam 4. l. 13. tit. 22. par. 3.

Sententia lata pro matrimonio & tunc in hoc erant appellationes & iudex vnus elegit & postea Papa in hoc decisionem dedit an reuocetur prima sententia, vide ibidem.

Et an idem sit dicendum in matrimonio spirituali quod est in carnali, vide ibidem in dicta gl. 4.

Sententia lata pro matrimonio dote vel testamento valet si iudices sint in hoc pares, vide gl. 3. l. 18. tit. 12. part. 3.

Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.

Et quae sit in hoc ratio, vide gl. 4. ibidem.

Et si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie seruetur per leges nouiores, vide ibidem in gl. 5.

SENTENTIA excommunicationis siue iusta siue iniusta debet timeri & iniuste excommunicatus meretur quo ad Deum, vide glossam 2. l. 20. tit. 9. par. 1.

Sententia excommunicationis lata contra canonem tenet, lata vero contra formam hominis non, vide gl. 4. d. l. 20.

Sententia excommunicationis regulariter per appellationem non suspenditur, limita in duobus casibus, de quibus per glossam 5. legis 21. titulo nono part. prima.

Sententia excommunicationis ad modicum tempus alicui relaxata (forte vt testificet) an eo tempore valeat appellare, vide ibidem in fine.

SENTENTIA contra ecclesiam in defensam lata legitime tamen citata an teneat & quid in republica vel minore, vide glossam quintam legis 1. titulo. 25. part. 3.

Index materiarum

- Sententia lata ex falsis probationibus dolo producentis contra ecclesiam minorem vel absentem est ipso iure nulla, vide glossam tertiam legis 1. tit. 6. par. 3.
- Sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato non tenet, & an idem sit si eodem modo detur contra ecclesiam, vide glo. 5. columna 1. in medio. l. 9. tit. 8. part. 5.
- SENTENTIA EXEQVITVR** vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur, & sententia lata contra reum mittitur in executionem contra emptorem illius rei si erat litigiosa, vide glo. 3. l. 13. tit. 7. p. 3.
- Et an in hoc sit differentia an sciens vel ignorans emerit, vide ibidem.
- Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellan-tem durante appellatione sui confocij, vide glo. 4. l. 5. tit. 23. par. 3.
- Sententia non debet mitti in executionem contra aliquem si iste ab aduersario suo comparere fuit impeditus, vide glo. 2. l. 12. tit. 23. par. 3.
- Et an pactum à partibus factum vt à sententia non possit appellari valeat & de hoc, vide glo. 1. 13. ibidem.
- Sententia in vno loco lata an possit mitti in executionem in loco alio scilicet originis, vide glo. 2. l. 1. tit. 27. par. 3.
- Sententia iudicum inferiorum an possint mitti in executionem per iudices maiores, vide ibidem in glo. 3.
- Sententia à qua fuit appellatum si à iudice appellationis confirmetur quis eam in executionem mittet, vide glo. 3. l. 1. tit. 27. par. 3.
- Sententia an possit executioni mandari per iudicem qui alias erat iudex rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glo. 5. d. l. 1.
- Sententia an dicatur habere semper executionem paratam, vide dictam glossam quintam.
- Sententia in quibus bonis debeat mitti in executionem, vide glossas l. 3. tit. 27. part. 3.
- Sententia qualiter debeat in executionem mitti si lata sit contra plures etiam in causa criminali, vide glo. 1. & 2. l. 4. tit. 27. par. 3.
- Et quid si lata sit contra duas vniuersitates vel contra abbatem & capitulum qualiter teneat, vide d. glo. 2. d. l. 4.
- Et an tunc possit contra quemlibet in solidum agi si à principio ita obligati erant, vide glo. 1. 4. tit. 27. part. 3.
- Sententia intra quantum tempus debeat exequi de omni iure, vide glo. 1. per text. ibi. l. 5. tit. 27. part. 3.
- Et an iudex ex causa possit tempus minuere siue augere, vide ibidem.
- Et quid in sententia mortis contra aliquem lata, vide ibidem in glo. 5.
- Sententia mortis contra aliquem contra aliquem lata poterit exequi de nocte & quando, vide glossam septimam legis quintae. titulo vigesimo septimo. part. 3.
- Sententia an & quando possit exequi in re alteri pignorata, vide glo. 5. & 6. l. 8. tit. 13. par. 5.
- SENTENTIA TVS** ad mortem statim debet talis sententia in executionem mitti quando transtulit in rem iudicatam, vide glossam 5. l. 5. titulo 27. partita 3.
- SEPARATIM** si aliqui consentiant in re communi pluribus vt singulis an illud valeat, vide glo. 3. l. 10. tit. 31. par. 3.
- SEPELIRI** an possit mulier pręgnans in loco sacro, vel an prius scindi debeat, vide glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 1.
- Sepeliri in ecclesia debet quilibet mortuus & quid de consuetudine, vide glo. 7. l. 1. tit. 11. par. 1.
- Sepelire mortuos an teneant religiosi & quid si iubente Episcopo loci, vide glo. 9. per text. ibi. l. 2. tit. 12. par. 1.
- Sepeliri non debet fidelis in loco priuato etiam eo volente sed in cimiterio, vide glo. 1. l. 2. tit. 13. par. 1.
- Sepelire mortuos quis teneatur, vide glossam 1. 2. & 3. legis tertiae. titulo 13. partita prima.
- Sepelire mortuos an possint laici, vide d. glo. 3.
- Sepeliri an possit quis in sepulchro alterius eo inuito, & quid in necessitate, vide glo. 2. l. 4. tit. 13. par. 1.
- Sepeliri vbi debeat quilibet mortuus, vide glossam primam cum alijs ibi. l. 5. tit. 13. part. 1.
- Sepeliri vbi debeat parrochianus duarum ecclesiarum, vide glossam secundam. d. l. 5.
- Sepeliri potest quilibet vbi voluerit siue masculus siue femina sit, & quid de filio familias, vide glo. 5. d. l. 5.
- Sepeliri non debet quis in loco priuato, vide glossam decimam tertiam & decimam quartam. d. l. 5.
- Sepelientes scienter excommunicatum vel usurarium vel aliter ab ecclesia eiectum qua poena feriantur, vide glossam sextam legis decimae. titulo 13. partita 1.
- Sepeliri an debeat in ecclesia contemnens per annum confessionem, & quid si non contempsit sed sine confessione decessit, vide d. glo. 6.
- Et quid si post contemptum ostendit signa contritionis, vide ibidem.
- Sepeliri non debet in regno ille qui extra regnum fuit mortuus si in vita sua ibidem commorare non poterat, vide glossam octauam legis secundae. tit. 28. par. 2.
- Sepeliri non debent leprosi in cimiterio aliorum communis, vide glo. 9. l. 7. titulo 2. par. 4.
- SEPTENARIJ** numeri excellentias vide per glossam primam in proemio primae partitae.
- Septennium quod delideratur ad validitatem sponsaliorum an debeat esse completum, & an ibidem suppleat discretio, vide glo. 1. l. sexta. titulo 1. part. 4.
- SEPVLCHRA** potest quilibet facere in re sua propria, & tunc extraneus non admittitur, vide glo. 4. l. 1. tit. 13. par. 1.
- Sepulchrum, vide in verbo **SEPVLTVRA**.
- SEPVLTVRA** an detur mortuis tempore interdicti, vide glo. 2. & glo. 3. ad fin. l. 15. tit. 9. par. 1.
- Sepultura quando possit vendi & quando non, vide glossam tertiam. l. 1. titulo 13. part. 1.
- Sepultura non potest eligi ab aliquo in loco priuato, vide glossam primam legis 2. tit. 13. par. 1.
- Sepulturam propriam potest habere quis in aliqua ecclesia de consensu Episcopi, vide glo. 2. l. 4. tit. 13. par. 1.
- Sepultura vbi quibuslibet mortuis danda sit, vide glossam primam cum alijs ibi. l. 5. tit. 13. par. 1.
- Sepultura maiorum qua sit, vide glossam primam dictae legis quintae. tit. 13. partita prima.
- Sepultura potest à quocunque in quacunque ecclesia eligi, & quid in filio familias, vide glo. 5. d. l. 5. tit. 13. part. 1.
- Sepulturam quis eligere alibi non potest si in contemptum suae ecclesiae fecerit qui contemptus semper praesumitur, vide ibidem glo. 6.
- Sepultura potest de consensu Episcopi eligi in capellis seu in ecclesijs non habentibus populum, vide glo. 13. d. l. 5.
- Sepultura à fidei eligi non debet in loco priuato, vide glossam decimam quartam. ibidem.
- Sepultura an debeat dari & vbi criminosis, & an ipsi eligere eam possint, vide glo. 3. l. 8. per text. ibi. tit. 13. par. 1.
- Sepultura ecclesiastica quibus denegatur, vide glossas legis nonae. 8. & 10. & glo. 6. d. l. 10. tit. 13. par. 1.
- Et an in sepultura vel monumento iam constructo possit per pactum taxari numerus sepeliendorum, vide glossam secundam legis 13. titulo 31. partita tertia.
- Et quid si ante quam cimiterium construatur sit per pactum conuentum vt ibi nullus sepeliatur an valeat pactum, vide d. glo. 2. d. l. 13.
- Sepultura & an liceat aliquid ecclesiae relinquere gratia sepulturae, vide glo. 3. l. 10. tit. 9. par. 6.
- Et de poena frangentium sepulturas, vide glossas legis 12. per textum ibi. titulo nono. parti 7.
- Sepultura an sit deneganda debitori alicuius mortuo ad petitionem sui creditoris donec sibi satisfaciatur, & quid si illud faciat cum iudicis auctoritate, vide glo. 1. l. 13. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
- SEQUESTER** an habeat possessionem rei sibi sequestratae, & quando, vide glo. 2. l. 1. tit. 9. par. 3.
- Sequester an possit recipere salarium à partibus cum ab eis rem in sequestrum accipit, vide d. glo. 2. d. l. 1.
- Et quid si sequestrum non fiat à partibus sed per iudicem, an sequestro sit constituendum salarium, vide ibidem.
- Sequester debet rem custodire & ex ea fructus percipere & exercere vtiles actiones & praesentabit si ius patronatus sibi fuerit sequestratum, vide glo. 3. d. l. 1.
- Sequester non habet plus potestatis quantum conuentio deponentium sibi tribuit, vide ibidem in glo. 4. d. l. 1. tit. 9. par. 3.
- Sequester vtrum possit esse ipsemet iudex, vide glo. 14. in fine ibidem.
- Sequester non potest sequestrum deponere nisi ex iusta causa & iudice interueniente, vide glo. 1. l. 2. tit. 9. par. 3.
- SEQUESTRATIO** facta in castro alicuius dominus cuius est castrum illud occupare per vim vel sine vi non potest, vide glossam primam legis 30. tit. 18. par. 2.
- Sequestratio omni iure prohibita est siue de rebus mobilibus siue immobilibus, siue iuribus siue in spiritualibus, vide glossam in proemio tituli 9. partita 3.
- Et qua sit de hoc ratio, vide ibidem.
- Sed an idem sit si pars petat descriptionem fieri vt sciatur quantitas, vide ibidem.
- Sequestratio eo quod possidens est suspectus fieri debet praecedente causae cognitione, si tamen fuga institueretur necessaria non est citatio, vide glo. 5. l. 1. tit. 9. par. 3.
- Sequestratio an fiat ex eo quod post appellationem quis consumit fructus rei in proprios usus, vide glossam septimam legis primae. titulo nono. partita tertia.
- Sequestratio fieri debet in rebus serui cum inter dominum & seruum est lis super statu suo & quando, vide glossam 12. l. 1. titulo 9. par. 3.
- Sequestratio an possit & debeat fieri penes plures vel in vnum tantum, vide glo. 13. d. l. 1. tit. 9. part. 3.

Septem Partitarum.

Sequestratio cum a iudice fit qui homines ad eam eligendi sint, & quid si a partibus fiat sequestratio, vid. gl. 14. d. 1. 1.

Et an iudex possit aliquem compellere ad acceptationem sequestri, & quid si ad sit causa, vid. d. gl. 14.

Sequestratio an fieri possit penes ipsum proprium iudicem, vid. d. gl. 14. in fi. d. 1. 1. tit. 9. par. 3.

Sequestratio an habeat locum quando ususfructuarius cauere non potest, vid. gl. 5. l. 20. tit. 31. par. 3.

SEQUESTRVVM non debet reddi nisi iudice iubente, vid. gl. 2. l. 2. tit. 9. partita. 3.

Et vide de materia sequestri. supra in verbo, SEQUESTRATIO.

SERMONES ubi sint faciendi, vid. glo. per tex. ibi. in l. 43. tit. 5. partita prima.

Sermones quales esse debeant id est loquutiones cuiuscunque, vid. gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 4. par. 2.

SERO quando dicatur, vide glossam. 4. l. 6. tit. 29. par. 7. & glo. 11. l. 8. tit. 31. partita. 7.

SERPENS & de multis generibus serpentum, vid. gl. 7. l. 23. tit. 15. partita septima.

SERVIRE nemo potest duobus dominis, vid. gl. 6. per tex. ibi. in l. 3. tit. 26. partita. 4.

SERVITIA imposita per Regem debent ab omnibus, & etiam a baronibus dari, vid. gl. 3. l. 22. tit. 13. par. 2.

Seruitium si detur principi, an possit illud fieri per substitutum, vid. gl. 6. l. 4. tit. 20. par. 3.

Seruitium Regium a quo nobiles sunt exempti, an ex redditibus publicis sibi possit, vid. gl. 3. in fi. l. 10. tit. 28. par. 3.

Seruitia indebita si a vassallis petantur illa per metum extorta creduntur, vid. gl. 2. col. 3. ad med. l. 6. tit. 25. par. 4.

Seruitium an teneatur offerre vassallus domino si illud a domino sibi non denuntietur, & quando sic, vid. gl. 2. l. 9. tit. 25. par. 4.

Seruitium si nolit prestare vassallus, an feudo priuari possit, vid. gloss. 4. dicta. l. 9.

Seruitium licet sit extraneum a natura feudi valet tamen debetque a vassallo adimpleri, vid. gl. 6. l. 2. tit. 26. par. 4.

Seruitia si a feudatario limitata promittantur tunc speciale iuramentum requiritur, & quid si seruitia limitata promittantur, an & tunc iuretur fidelitas, vid. gl. 4. l. 4. tit. 26. par. 4.

Seruitia & an obles teneatur ad aliqua seruitia, vid. glo. 9. l. 3. tit. 13. partita quinta.

SERVITVS an veniat in consideratione respectu poenitentiae iniungenda, vid. gl. 1. 25. tit. 4. par. 1. & gl. 3. in proce. tit. 5. par. 4.

Seruitus est vilitas mundi quoad Deum tamen omnis macula seruitutis puritate morum abluatur, vid. gl. 1. in proce. tit. 5. par. 4.

Seruitus quasi dicitur non posse a certo loco euadere, vid. gl. 5. l. 2. tit. 5. partita. 4.

Seruitus quae impedit redditionem debiti in quo maritus seipsum vendendo imposuit, an & quando propter eam vxor maritum a tali seruitute extrahere & liberare possit, vid. glo. 6. l. 4. tit. 5. par. 4.

Seruitus mortalitati æquiparatur, glo. 1. l. 2. titulo trigesimo quarto. partita septima.

Seruitus ædificiorum probatur spacio longi temporis si habet causam continuam. gl. 3. l. 29. tit. 16. par. 3.

Seruitus an possit præscribi in illis rebus quæ sunt in vsu publico, vid. gl. 1. col. 3. l. 7. tit. 29. par. 3.

Seruitus non potest imponi in re ecclesie sine licentia Papæ, vel Episcopi cui ecclesia subest, vid. ibidem.

Seruitus an possit præscribi in re ecclesie quando habet causam continuam, vel discontinuam, & per quod tempus, vid. d. glo. 1. in dicta columna. 3.

Seruitus quando tempore præscribatur si illam habeat ciuitas, vel res publica, vid. gl. 6. in fi. l. 7. tit. 29. par. 3.

Seruitus prædialis quid sit, & qualiter verba concipi debeant, vt intelligatur seruitutem esse prædialem, vide glossam primam. l. 1. tit. 31. partita tertia.

Seruitus in rebus mobilibus esse non potest, vid. ibid. in gl. 2.

Seruitus urbana dicitur ex qualitate prædij cui debetur non ex qualitate eius qui seruitutem debet, vid. glo. 3. ibidem.

Et intellige si domus causa habitandi facta sit secus si causa fructuum percipiendorum, vid. ibidem. in gl. 4.

Seruitutes personales sunt quatuor, & quod de ministerio seruorum, vid. glo. 6. l. 1. tit. 31. par. 3.

Et an iste seruitutes participes de realibus ita quod dicatur seruitutes mixtae, vid. ibidem.

Seruitus oneris ferendi differt a seruitute tigni immittendi nam illa debens in isto secundo casu parietem reficere non tenetur quod est secus in alio qui aliam debet. vid. gl. 2. l. 2. tit. 31. par. 3.

Et quid si non constet de tali impositione seruitutis oneris ferendi, an præ-

sumatur imposita si ita steterit ædificium tempore immemorabili, vide ibidem.

Seruitus oneris ferendi an debeatur si totum ædificium sit diruptum, vid. gl. 2. d. l. 2. tit. 1. par. 3.

Seruitutes urbanae quæ sint, vid. d. gl. 2.

Seruitutes itineris quæ sint, vid. gl. 1. 3. tit. 31. par. 3.

Seruitutes urbanae non dicuntur nisi quando sunt in commodum ædificiorum, vid. gl. 8. l. 2. tit. 31. par. 3.

Seruitutes rusticae sunt plures, vid. glossas. legistertia. titulo trigesimo primo. par. 3.

Seruitutem habens itineris, an possit ambulare cum socio, & qualiter, vid. gl. 3. & 5. l. 3. tit. 31. par. 3.

Et an talis possit æquitare super currum oneratum vel iumentum oneratum rebus, vid. gl. 6. ibidem.

Seruitus actus quæ dicatur, vid. gl. 7. ibidem.

Seruitus aquæ ductus qualis esse dicatur, vid. gloss. 1. l. 4. titulo. 31. partita tertia.

Seruitutem aquæ ductus si vnus habet in alieno fundo, an canales reficere & purgare teneatur, vid. gl. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.

Seruitus aquæ ductus publici, vel priuati per quantum tempus præscribitur, vid. d. gl. 2.

Seruitus aditus ad fontem concessa, an ibidem veniat haustus aquæ, vide gl. 2. l. 6. tit. 31. par. 3.

Seruitus pecoris ad aquam appulsus quæ dicatur, & quando hæc dicatur seruitus realis, vel prædialis, vide glossam. 3. & 5. l. 6. titulo. 31. partita tertia.

Et qualiter cognoscatur, an aliqua sit seruitus realis, vel non, vide glossam 6. dicta. l. 6.

Et in concessione seruitutis ea videntur concessa sine quibus seruitute vti non potest, vi. gl. 4. d. l. 6.

Seruitus quando prædio debetur attenditur indigentia prædij talis cui illa seruitus debetur, & non plus, & quare, vide glossam secundam. l. 7. ibidem.

Seruitutes cessant cessante commoditate prædiorum ob cuius causam fuerunt concessæ, vid. d. gl. 2. d. l. 7.

Seruitus an possit imponi a bonæ fidei possessore, vel a marito, vel vsu fructuario, vid. gl. 1. l. 10. tit. 31. par. 3.

Et an imponi possit a domino qui rem obligauit, vel ab illo qui alias seruitutem habet, vel a prælato, vid. ibidem.

Seruitus imposita ab vno ex socijs alijs dissentientibus si cum ipsi consentiant mortuus sit ille qui prius consenserat, an nouus socius, & hæres defuncti debeat consentire de nouo, vid. ibid. in gl. 5.

Seruitus an possit imponi ab habente vtile dominium, vide glo. legis vn. decimæ. tit. 31. part. 3.

Finito tamen ipsius dominio qui fuit emphyteota finita vel aliter finitur seruitus, vide ibidem.

Seruitus an videatur esse constituta in re vendita si adhuc non fuit tradita in continentem, vid. gl. 2. d. l. 11.

Seruitus non acquiritur per solam promissionem nisi realiter constituitur, vid. glo. 2. l. 14. tit. 31. part. 3.

Seruitus in inuitum locum non habet, & quid dicatur inuitus, vid. ibid. in glo. 3.

Seruitus an videatur imposita ex eo quod testator grauauit hæredem ne altius ædificium extollat, & istud solum de primo hærede intelligitur vide glo. 4. ibidem.

Seruitus altius non tollendi, & qui illam debet, an possit eleuare ædes licet per talem eleuationem luminibus vicini non officiat, & an ex plâ ratione arborum intelligatur fieri contra istam seruitutem, & quando dicatur quem esse in seruitutes isti possessionem, vid. d. glo. 4.

Seruitus ne altius extollatur in quo casu tacite imposita videatur, vide dicta. glo. 4.

Seruitus ex quibus quando, & quomodo possit præscribi in rebus alienis, vide glossam secundam. cum sequentibus. l. decimæ quintæ. tit. 31. partita. 3.

Seruitus an constituatur ex exercitio actus quod solet de facili gratiose concedi præsentem & scientem eo ad quem pertinet, vide glossam quintam. ibidem.

Et an vri præsumatur iure suo, vid. ibidem.

Seruitus etiam si haberet causam continuam si præscribatur contra ecclesiam debet esse quadraginta annorum, vi. gl. 7. ibidem.

Seruitus continua dicitur quando aqua licet actualiter non cadat potentialiter tamen cadere possit vt ex hoc minori tempore præscribatur, vi. de ibid. in gl. 8.

Seruitus continua, vel quasi vel discontinua quæ dicatur, & quare ita nominetur, vid. gl. 9. l. 15. tit. 31. par. 3.

Seruitus si habeat causam discontinuam an acquiratur longo tempore quando quis habet titulum verum a tercio, vide glossam duodecimam. dicta. l. 15.

Index materiarum

- Seruitus si continua quando longo tempore praescribatur, & in quibus casibus, vid. ibidem.
- Seruitus urbana ut possit praescribi quatuor requiruntur, vid. remissive gl. 2. l. 16. tit. 3. par. 3. & ibi gl. 3.
- Et an in seruitute urbana vel rustica praescribenda requiratur urbana fides, vid. d. gl. 3.
- Et quid de iure canonico, vid. ibidem.
- Et quanto tempore praescribatur libertas seruitutis habentis causam continentem, vid. ibidem in gl. 5.
- Seruitutem in re aliqua habens, an possit nouum opus nuntiare si ei damnum inde sequitur, vid. gl. 1. l. 5. tit. 3. par. 3.
- Seruus si immoderate se habeat, an sit sustinenda siue pacto, siue naturali ter imposita sit, vid. gl. 2. l. 4. tit. 3. par. 3.
- Seruitus morti equiparatur, & ideo inducitur iustum metum quod matrimonium dirimit, vid. gl. 1. l. 15. tit. 2. par. 4.
- Seruitus si vna ex pluribus fuerit remissa & sublata, an alia remissa & sublata videatur, vide glossam vnde decimam, ad fi. l. 4. titulo decimo quinta par. 4.
- Seruitutes adhaerentes rebus in mobiliibus, an iudicentur bona immobilia, gl. 2. quae ad fi. l. 5. tit. 5. par. 5.
- Et quid si dominus debeat seruitutem, & venditor tempore venditionis de seruitute nihil dicat, an venditio teneat, vid. glo. 3. l. 63. titulo 5. partita quinta.
- Seruitutes rusticae siue urbanae, an possint hypothecari, vid. gl. 2. in med. l. 1. tit. 17. par. 5.
- SE & VVS factus Episcopus statim efficitur liber, vid. gl. 4. per tex. ibi. l. 67. tit. 7. par. 1.
- Seruo quae poenitentia imponi debeat, & an peregrinationis, vid. glo. 3. l. 2. tit. 4. par. 1.
- Seruus ordinari non debet, & quae sit de hoc ratio ponit gl. 1. l. 18. tit. 6. partita 1.
- Et quid si seruus ordinetur primo ordine sacro, & si fiat subdiaconus, vide ibi. gl. 6. & gl. 1. l. 6. tit. 22. par. 4.
- Seruus ingressus religionem si a domino fuerit in seruitutem reuocatus, & postea effectus sit liber ad monasterium redire debet, vid. gl. fi. l. 6. tit. 7. par. 1.
- Seruus vouere non debet neque eius votum valet per quod domino fit praerudicium, vid. gl. 6. l. 3. tit. 8. par. 1.
- Serui communicantes cum domino excommunicato non sunt excommunicati quod procedit in illis qui ante excommunicationem illi seruebant, vid. gl. 9. l. 34. tit. 9. par. 1.
- Serui confugiens ad ecclesiam propter domini atrocitatem, an & quando possit ipse illum extrahere, vide glossam secundam, l. 3. tit. 11. partita prima.
- Seruus confugiens ad ecclesiam iudicis timore inde extrahi non debet si cuti liber, vid. ibidem.
- Seruus potest sibi vbi voluerit eligere sepulturam, vid. glo. 5. l. 5. titulo 13. partita 1.
- Seruus ex quibus possit facere eleemosynam, vide glossam 8. l. 12. titulo 23. partita 1.
- Seruus secundum consuetudinem certi loci suspendebantur pro primo furto, vt refert gl. 20. in fine. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Seruus an excusetur uxorem domini sui occidendo de domini mandato quia credebatur illam adulteram, vide glossam septimam, l. 6. titulo 18. partita 2.
- Seruus an teneatur domini salutem praeferre suam, vid. glo. 6. l. 2. titulo 19. partita 2.
- Seruus potest esse in iudicio defendendo res domini absentis, & an debeat cauere de rato, vid. gl. 1. l. 9. tit. 2. par. 3.
- Seruus pro vindicanda necesse domini potest esse in iudicio, & hoc facto co sequitur libertatem, vid. gl. 3. ibidem.
- Seruus si de possessione seruitutis proclamet in libertatem lite contestata poterit per se, vel per procuratorem actiones mouere, vid. gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 3.
- Seruus dicens se liberum quando illud probare debeat, & non eius dominus, gl. 3. l. 5. tit. 14. par. 3.
- Seruus nemo praesumitur, & omnes liberi praesumuntur, & opposita contra testem exceptione seruitutis debet illud sibi probari, vid. gl. 1. l. 12. tit. 16. par. 3.
- Seruus an testificare possit, & an in casibus in quibus admittitur debeat prius torqueri, vid. gl. 5. l. 13. tit. 16. par. 3.
- Seruus an debeat recipi alijs probationibus deficientibus, an vero indistincte, vid. d. gl. 5. ibidem.
- Seruus extranei antequam torqueatur, an indicia debeant praecedere, scilicet quod seruus aliquid scit, vide glossam quintam, l. 13. titulo 13. partita tertia.
- Sed quis emendabit damnum seruo factum in tormentis, vide ibidem in fine.
- Seruus an possit appellare a sententia in causa criminali contra eum lata si dominus vel eius procurator illud non fecerit, vid. gl. 4. l. 2. titulo 2. partita 3.
- Seruus an possit pro domino suo appellare in sententia contra eum lata in causa criminali, vid. ibidem, gl. 5.
- Seruus rem aliquam vsucapere nec praescribere poterit, & quid de rebus peculiaribus suis, vid. gl. 1. l. 3. tit. 29. par. 3.
- Seruus pro quo tempore suam libertatem praescribere possit, vid. glo. 1. l. 23. tit. 29. par. 3.
- Seruus si ad inimicos se transtulit, & postea reuertatur, an libertatem primitivam recuperet, vid. gl. 2. ibidem.
- Seruus in quo quis habet vsu si operas suas locauit, an vsurarius mercedem habere debeat, vid. gl. 3. l. 21. tit. 31. par. 3.
- Seruus an admittatur sine mandato si velit nouum opus nuntiare, vid. gl. 7. l. 1. tit. 32. par. 3.
- Seruus pro nihilo reputatur nec viuere dicitur, & domini salutem propriae praeferre debet, vid. gl. 2. in proce. tit. 5. par. 4.
- Et qualis debeat seruo iniungi poenitentia pro suis peccatis.
- Serui contrahere possunt matrimonium, & quid si ambo sint infideles, vide gl. 4. cum alijs ibi. l. 1. tit. 5. par. 4.
- Et an princeps ex causa prohibere possit inter istos vel inter alios ne matrimonium contrahatur, vid. gl. 5. l. 1. tit. 5. par. 4.
- Seruus si cum libera ignorante eum esse seruum contraxerit matrimonium an & quando matrimonium teneat, vid. glo. 9. & 10. per tex. ibi. l. 1. tit. 5. par. 4.
- Seruus cui potius obedire debeat uxori propriae, vel domino si in mandato simul concurrant, vid. gl. 2. & 3. tit. 5. par. 4.
- Serui qui matrimonium contraxerunt si domini separatim in diuersis prouincijs viuant, an ecclesia vnum ex illis emere debeat, vid. gl. 4. d. l. 2. tit. 5. par. 4.
- Seruus si matrimonium cum serua contrahat credendo illam fore liberam vtrum tale matrimonium valeat, vide glossam 3. per text. ibi. l. 3. titulo 5. partita 4.
- Et quid si liber cum serua quam liberam esse credidit matrimonium contraxerit, & ab eo vel serua domino sit super hoc mota quaestio, an ad mandatum ecclesiae illi debitum redire teneantur nec ob hoc sibi praerudicet, vid. gl. 4. l. 4. tit. 5. par. 4.
- Serui sunt incapaces eorum quae sunt iuris ciuilibus, vid. glo. 13. l. 4. titulo 15. partita 4.
- Serui non sunt capaces legitimationis nisi praecedat manumissio, vid. d. glossam 13.
- Seruus alterius an efficiatur filius si a patre propter famis necessitatem aliquid vendatur, & an soluto ab eo pretio ab hac obligatione seruiendi liberetur, vide glossam primam. per text. ibi. l. 9. titulo decimo septimo. partita 4.
- Seruus poenae efficitur qui ad poenam perpetuo damnatus sit secus si ad tempus, vid. gl. 3. per tex. l. 2. tit. 18. par. 4.
- Et quid si perpetuo ad aliquod officium publicum aliquis damnetur praeter metalli condemnationem, vid. ibidem in gl. 4.
- Seruus poenae an hodie esse dicatur ille qui ad poenam perpetuam fuit damnatus, vid. gl. 6. d. l. 2. tit. 18. par. 4.
- Seruus poenae efficitur deportatus in vno casu quem ponit glo. 9. dicitur legis secundae.
- Seruus si a domino derelinquatur, & dominus illum ad portas ecclesiae, vel ad alium locum eiecerit efficitur liber, vid. gl. 6. per tex. ibi. l. 4. tit. 20. partita 4.
- Seruus an esse dicatur ille qui ex matre serua patre vero libero nascitur, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 2. tit. 21. par. 4.
- Serui ecclesiae, an dicantur illi qui nascuntur ex ministerio ecclesiae, & ex matre libera, & quid in nato ex monacho, & moniali, vid. ibidem.
- Serui ecclesiae an esse dicatur filij nati ex clerico qui cum esset in sacris constitutus scienter cum aliqua matrem contraxerit, vid. gl. 1. l. 3. tit. 21. partita 4.
- Et an ad hoc sufficiat quod scienter matrimonium contrahat licet illud non faciat publice nec in facie ecclesiae, vid. ibidem in gl. 2.
- Serui an sint filij qui tempore sententiae contra matrem latae ipsi in eius vtero existerent, vid. gl. 1. in fi. l. 2. tit. 21. par. 4.
- Serui aliquorum qui ideo in seruitutem inciderunt quia ad hostes arma portabant an domini ipsorum illos manumittere possint, vid. glo. 4. l. 4. tit. 21. par. 4.
- Serui teneantur salutem domini sui anteponeere vsque ad mortem, vid. gl. 4. l. 5. tit. 21. par. 4.
- Et an idem sit dicendum in famulis seruientibus, vel in vassallis, vide ibidem.
- Seruus si defendendo dominum de morte alium occiderit nullam patitur poenam, vid. gl. 8. l. 5. tit. 21. par. 4.
- Seruus si de mandato domini sui qui illud sub poena mortis praecipiebat uxorem domini sui, & dominam suam suspectam de adulterio occiderit, an a poena

Septem Partitarum.

pena liberetur, & quid de iure canonico, vid. d. gl. 8.
 Seruus potest modice cum causa, vel sine ea a domino castigari qui illum in proprii vinculis tenere potest, vide glossam primam. l. 6. titulo. 21. partita. 4.
 Seruus non dicitur sine iudicis autoritate immodice & crudeliter a domino puniri, vide ibidem. in gl. 2. & 3.
 Seruus iniuriam non patitur, & pro nihilo reputatur, vid. ibidem.
 Seruus an efficiatur liber si dominus sibi alimenta denegauerit, vid. gl. 5. ibidem.
 Seruus a domino impune occidi potest si ipse illum cum vxore sua in rebus veneris inuenerit, vid. ibidem. in gl. 6.
 Et quid si dominus illum cum matre, vel sorore, vel cum nepte ex filio vel cum ipsius concubina inuenerit, vid. glossam. 7. d. l. 6. titulo. 21. partita quarta.
 Seruus si crudeliter a domino tractetur poterit iudicem cōquerere ipseq; illum alteri vendet, vid. gl. 9. per tex. ibi. d. l. 6.
 Seruus iudici an possit esse Christianus, vel non, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 8. titulo. 21. partita. 4.
 Seruus Christianus bene potest esse seruus alterius Christiani, vid. d. glo. 1. l. 3. tit. 21. par. 4.
 Seruus si efficiatur Christianus simul cum domino suo, vel ipse solus per se, an efficiatur liber, vid. gl. 3. ibid. per illum text.
 Seruus cum a domino manumittitur per scripturam, vel coram amicis in tali manumissione debent, 5. testos interuenire, vid. gl. 5. l. 1. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
 Seruus duorum dominorum, an efficiatur liber si vnus ex dominis illum liberum fecerit, & ad alius ad idem compellatur, vel ad recipiendā partem pretij, & quid si alius damnus sit minor, & an idem sit si vnus ex dominis velit quod seruus ordinetur, vide glossam secundam. l. 2. titu. 22. partita. 4.
 Et an hoc intelligatur quando ille qui in libertate non consentit, & compellitur recipere pretium non habet causam contradicendi, & quid si illam habeat, vid. d. gl. 2.
 Seruus valorem taxare debet iudex in duobus casibus, vide glossam quartam. ibidem.
 Seruus duorum dominorum quando ab vno liberatur alius ad recipiendam partem pretij compellendus est quam taxationem faciet iudex, vid. d. gl. 4.
 Et talis seruus non erit liber vsque dum alter dominus partem pretij receperit, vel si nolit de mandato iudicis in tuto loco deponatur, vid. ibid. glo. 5. per tex. ibi.
 Seruus si accusauerit occisorem domini, an libertatem mereatur, an vero ad hoc requiratur quod illud probet, & an sufficiat illud per iudicia probare per quæ deuentum fuit ad torturam, & ex tortura ortafuit cōfessio, vid. gl. 4. l. 3. tit. 22. par. 4.
 Seruus si detegit conuersionem sive conuersionem in mortem domini, an libertatem mereatur, vid. ibid. in gl. 5.
 Seruus an libertatem cōsequatur si prodicionem Regi vel Regno machinatum denuntiet, & an tunc a fisco pretium serui domino debeat dari, vid. gl. 6. ibidem.
 Seruus factus Episcopus quid & quantum pro se domino prestare teneatur, vid. gl. 2. l. 6. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
 Seruus est peccati qui peccatum facit, & quibus peccator subiectus, vi. gl. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
 Seruus vindicans necem defuncti efficitur liber hoc tamen intelligitur data heredis licentia, vid. gl. 4. l. 1. tit. 22. par. 4.
 Seruus an possit de feudo inuestiri si domino suo placeat, vid. glo. 5. l. 3. titu. 26. par. 4.
 Seruus depositus penes aliquem si depositario aliquid iurauerit qualiter dominus deponens teneatur, vide glossam tertiam. l. 10. per tex. ibi. tit. 3. partita. 5.
 Seruus donationem facere non potest etiam si ei concedatur libera peculij administratio, vid. gl. 4. l. 1. tit. 4. par. 5.
 Seruus ergo iniquus & fur in eis enim est nequitia seruilis ingenij, vid. gl. 1. l. 46. per tex. ibi. tit. 5. par. 5. & gl. 1. l. 64. ibidem.
 Seruus si vendatur alicui sub pacto ne manumittatur quando pactū istud valebit, vel non, vid. gl. 3. cum alijs ibi. d. l. 46. tit. 5. par. 5.
 Et an presumatur offensa si cum tali pacto seruus venditus fuerit, vide ibidem.
 Seruus an consequatur libertatem occidendo occisorem domini sui, & an hoc sit ei de iure permissum, vid. gl. 7. d. l. 46.
 Seruus si transiueretur per dominum suum de loco ad locum non soluto vestigali pro eo si postea ante motā quæstionem commissi dominus seruam manumiserit, an talis manumissio teneat, vid. glo. 5. l. 6. titu. 7. partita. 5.
 Seruus si ante eius natiuitatem fuerit alicui promissus si nascatur quantum tempus debeat ablatari a matre, vide glossam tertiam. l. 20. tit. 11. partita. 5.

Seruus obligatur naturaliter in omnibus in quibus liber homo obligatur ciuilitate, & naturaliter, vide glossam sextam. l. 5. titulo duodecimo. partita. 5.
 Seruus pignori datus, an a domino manumitti possit, vid. gl. 1. 37. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
 Seruus alicui si sit solutioni adiectus quando ei solui possit, vt debitor per hoc liberetur, vid. gl. 4. 6. & 8. l. 5. tit. 14. par. 5.
 Seruus an & quando nouationem facere possit, vid. gl. 1. 17. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
 Seruus dicitur de plebe, vide glossam quartam. ad fin. l. prima. titulo primo. partita. 6.
 Seruus si ab aliquo sit hæres institutus, an institutio vitietur si eius dominus postea instituentem impederit ne voluntatem suam mutet, vide glo. l. 28. tit. 1. par. 6.
 Seruus alicuius an possit institui hæres, & an institutio teneat si eius dominus institui non poterat, & quid si postquam fuit institutus talis seruus a domino sit manumissus, an hæreditatem habere possit, vid. gl. 8. l. 2. tit. 3. par. 6.
 Seruus testatoris si ab eo sit hæres institutus valet institutio, & licet expresse ei libertas relicta non sit pro libero tamen habetur, & est liber, & quando non, vide glossam primam, secundam, & 3. l. 3. per tex. ibi. titu. 3. part. 6.
 Seruus dicitur hæres necessarius alius vero non, vid. gl. 6. l. 21. per tex. ibi. titu. 3. par. 6.
 Seruus duorum dominorum si ab vno ex eis hæres instituitur, an institutio teneat, & quid de libertate, vid. gl. 1. 23. tit. 3. par. 6.
 Seruus omnes testatoris quando ab eo hæres institui possunt, vel non, vid. gl. 2. l. 24. ibidem.
 Seruus si sit hæres ab aliquo institutus, an ipse vel dominus eius tempus ad deliberandum petet, vid. gl. 7. l. 1. tit. 6. par. 6.
 Seruus alicuius si sit hæres institutus sine domino adire vel repudiare nō poterit, & an domini rati habitio sufficiat, vid. glo. 4. l. decima. titu. 3. part. 6.
 Seruus & dominus si concurrant simul in adeundo, vel repudiando, an aliud plus sibi requiratur, vid. d. gl. 4.
 Seruus si a domino hæres instituitur, an frater testatoris testamentū querere possit, vide glossam tertiam. cum alijs ibi. l. 3. per tex. ibi. titu. 8. partita. 6.
 Et quid si dominum per blanditias induxerit, vide dictam glossam tertiam. dict. l. 3.
 Seruus cui data fuit libertas an onere pecuniario grauari possit, vid. gl. 5. l. 6. tit. 9. par. 6.
 Seruus alicuius si sit ab aliquo hæres institutus, an dominus tunc a testatore legatum habere possit, & quid e contra, vid. glo. l. 8. per tex. ibi. titu. 9. partita. 6.
 Et an seruo tutor dari possit, vide glo. 1. in principio. l. 1. per tex. ibi. titu. 6. partita. 6.
 Seruus proprius vel alienus, an a domino tutor filiorum suorum dari possit, & an per hoc efficiatur liber, vide glossas. l. 7. titulo decimo sexto. partita. 6.
 Seruus minor si a domino manumittatur, an ipse possit esse eius tutor. vid. de gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
 Seruus an dominum accusare possit, vid. glo. 14. & 15. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. partita. 7.
 Et an aliam, vid. gl. 13. per illum tex. ibidem.
 Seruus alienus si delinquat an possit accusari, & qualiter veniat puniendus, vid. gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
 Seruus quando de delicto accusatur potest per dominum, vel per domini procuratorem defendi, vid. gl. 2. ibid.
 Seruus si a domino non defendatur, an videatur illum habere pro derelicto, vide ibidem.
 Seruus si a domino non defendatur potest in causa criminali stare in iudicio & se defendere, vid. ibidem.
 Seruus cum a domino defenditur, an ista defensio fiat procuratorio nomine vel nomine proprio domini, vid. ibidem.
 Seruus si nolit se defendere, vel causam omittat dominus illud facere poterit, & causam accipere potest, vid. ibid.
 Seruus an possit pecunialiter puniri, vide glossam tertiam, dict. l. 10. titu. 7. partita. 7.
 Seruus an admittatur ad denuntiationem criminis, vid. glo. 1. l. 27. titu. 1. partita. 7.
 Seruus principis capientis ciuitatem, an sint ciues illius, vid. glo. 9. l. 1. tit. 2. partita. 7.
 Seruus si non inuent dominum qualiter puniantur, vid. gl. l. 16. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
 Seruus si iniurietur, an dominus eius iniuriarum actionem intentare possit, vid. gl. 4. & 9. l. 9. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
 Seruus alicuius si aliquē iniuriauerit qualiter puniri debeat, & quid eius dominus

Index materiarum

- Dominus** face re teneatur, vide glossam. l. 14. per text. ibi. titulo. 9. partita septima.
- Seruus** si violentiam cum armis faciat qualiter puniatur, vid. gl. 9. l. 8. per illum tex. ibi. tit. 10. par. 7.
- Seruus** si rapinam faciat, qualiter puniatur, & an dominus teneatur pro ea, & quando, vid. gl. 1. 3. & 4. l. 4. per text. ibi. tit. 13. par. 7.
- Seruus** qui aliquid a domino furauit, an per dominum in iudicio accusari possit, vid. gl. 4. l. 4. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
- Seruus** si furauerit in magna quantitate aliquid, an actione furti per dominum conueniri possit, vid. gl. 6. l. 17. tit. 14. par. 7.
- Seruus** aufugiens a domino suo facit furtum sui ipsius, & licet ordinetur domino debet restitui, vid. gl. 1. l. 23. tit. 14. par. 7.
- Et** nunquam amittit dominus possessionem talis serui, vid. ibidem. glossam. 2. & 5.
- Seruus** fugitiuus, an a domino possit perquiri in domibus aliorum, & an idem sit in omnibus alijs rebus furatis, vel in delinquentibus, & quando, vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 24. tit. 14. par. 7.
- Seruus** si aufugiat in domum minoris, an per hoc ipse minor poenam patiatur, gl. 1. & 2. l. 25. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
- Et** quando receptator serui aliqua poena non puniatur, vid. glo. l. 26. ibidem. per illum tex.
- Et** quid in occultante seruum fiscalem, vel alicuius ciuitatis, vid. glossam. l. 28. ibidem.
- Seruus** si efficiatur deterior alicuius persuasione qualiter persuadi teneatur, vid. gl. 3. l. 29. ibidem.
- Seruus** si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse vel eius dominus ad emendam damni teneatur, vid. gl. 2. l. 5. tit. 15. par. 7.
- Et** mitius punitur seruus adimplens domini mandatum quam alius, vid. gl. 5. ibidem.
- Seruus** pictor vel aliud officium habens si ab aliquo occidatur qualiter occidens ad damnum teneatur, vide glossam. l. 19. per textum ibi. titulo. 15. partita. 7.
- Serui** aliquorum, an in causa adulterij testificare possint, & quando, vide gl. 1. 10. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
- Serui** si ut in causa adulterij testimonium dicant liberè fuerunt manumissi, & postea adulterium non probetur quis pretium quod pro eis datum fuit soluet, vid. gl. 7. d. l. 10.
- Serui** durante accusatione adulterij a dominis manumitti non possunt, vid. gl. 8. & 9. l. 10. per text. ibi. tit. 15. par. 7.
- Et** qua poena puniatur seruus qui cum eius domina adulterium commisit, vid. gl. 6. 7. & 8. l. 15. ibid. per text. ibi.
- Seruus** an & quando veniat torquendus contra eius dominum, vel dominam, vid. gl. 1. 6. & 7. per text. ibi. tit. 30. par. 7.
- Seruus** acius debet puniri quam liber, vide glossam primam. l. 8. per text. ibi. tit. 31. par. 7.
- SERVA** per matrimonium cum libero competit ei libertas, & filij legitimi manent etiam si de talia instrumenta non interuenerint, vid. glo. l. 1. tit. 13. par. 4.
- Serua** an possit haberi in concubinam, & a quo & quando, & quid in liberta, vid. gl. 4. & 5. l. 1. tit. 14. par. 4.
- Serua** si vendatur sub pacto ne prostituatur si sit ab emptore prostituta efficitur libera, vid. gl. 2. l. 47. tit. 5. par. 5.
- SEVITIA** nimia culpæ connumeratur, vid. gl. 2. l. 18. tit. 18. par. 4. & gl. 2. l. 6. tit. 21. par. 4.
- SI**, coniunctio inducit conditionem, vt, vero modum, vid. glo. 2. & 3. per text. ibi. l. 2. tit. 4. par. 4.
- SI**, ista dictio si, facit conditionem, & idem est in aliquibus alijs dictionibus, & verbis vt per gl. 12. & 13. l. 1. tit. 4. par. 6. & glo. 2. & 3. cum alijs ibi. l. 2. tit. 4. par. 4. & gl. 1. cum alijs ibi. l. 21. tit. 9. par. 6.
- Aliquando** tamen ista dictio si, importat monitionem & non conditionem, vid. d. gl. 1. d. l. 21.
- SIGILLVM** est quod verificet literas Regis, vid. gl. 3. l. 1. titulo. 18. partita tertia.
- Sigillum** an sit de substantia priuilegij, vid. glossam secundam. l. 3. tit. 18. partita. 3.
- Et** quid si priuilegium sit manu notarii factum, an tunc sigillum sit de substantia, vid. ibidem.
- Sigillum** quare ponatur in priuilegijs, & quid si sigillatur cera, vid. glo. 3. dicta. l. 3.
- Sigillum** principis facit actum inualidum pro valido reputari, & quando, vid. gl. 1. l. 15. tit. 18. par. 3.
- Sigillum** potest per Papam siue Episcopum, siue Regem alteri committi sed cauendum est cui, vid. gl. 4. l. 26. tit. 18. par. 3.
- Sigillum** vbicumque est appositum semper censetur appositum de voluntate eius cuius est sigillum, vid. d. gl. 4.
- Sigillans** aliud præterquam quod sibi mandatur vt falsarius puniri debet, vid. gl. 5. l. 26. tit. 18. par. 3.
- Sigillum** scripturæ si amittatur quid tunc, vid. gl. 1. l. 14. tit. 18. par. 3.
- Et** an instrumentum sigillo alicuius sigillatum pro eo, vel contra eum, & qualiter probet, vid. gl. 2. d. l. 14.
- Sigillum** ad hoc vt probet contra sigillantem, an requiratur quod probetur sigillum de eius voluntate fuisse appositum, vid. d. gl. 2.
- Sigillum** publicum est maioris authoritatis quam priuatum, vid. dictam glossam. 2.
- Sigillum** priuatum contra sigillantem, quando, & qualiter probet, & ad quid talis sigillatio profit aduersario, vid. ibidem.
- Sigillum** comitum, vel aliorum dominorum dicitur priuatum, vid. ibi. glossam tertiam.
- Sigillum** authenticum quod dicatur, vid. d. gl. 3.
- Sigillum** publicum dicitur sigillum principis non recognoscentis superiorum vel iudicis ordinarij, vide ibidem. & glossam. 6. l. 1. titulo. 30. partita tertia.
- Sigillo** priuati appositio quid operetur, vide glossam sextam. d. l. 14. tit. 18. partita. 3.
- Sigillum** dicitur mutus, & incertus testis, vid. gl. 1. in proemio. tit. 20. partita. 3. & gl. 2. l. 1. ibi.
- Sigillum** Papæ vtrum faciat scripturam authenticam si non adsit ipsius subscriptio, vid. gl. 1. in d. proe. tit. 20. par. 3.
- Sigillum** multum operatur ad faciendam scripturam indubitam, & an ei statim sit fides adhibenda, vid. gl. 2. ibidem.
- Sigillum** debet habere certos characteres, vel literas legibiles, vid. glo. 1. l. 1. tit. 20. par. 3.
- Sigillum** vniuersitatis si adsit in aliquo instrumento præsumitur quod vniuersitas illum actum legitime explicauerit, vid. glo. 3. d. l. 1. tit. 20. partita tertia.
- Sigillum** qualiter debeat obseruari, & sub quibus clauibus sit, vid. gl. 5. d. l. 1. tit. 20. par. 3.
- Sigillum** principis falsans, an incidat in crimen læsæ maiestatis, vi. gl. 22. l. 1. tit. 2. par. 7.
- SIGNA** contritionis probantur per vnum testem, vid. gl. 2. l. 9. tit. 13. partita. 1. & gl. 2. in fi. l. 10. ibidem.
- Signari** non debet in facie sua ob delictum, & quare, vid. gl. 3. l. 6. titulo. 28. partita. 2.
- Signum** crucis an sit de substantia instrumenti, vid. glo. 2. l. 2. titulo. 18. partita tertia.
- Signa** taciti consensus in minore qui sponsalia contraxit in ætate minoris quæ sint, vid. gl. 5. & 7. l. 3. tit. 1. par. 4.
- Signum** tabellionis, an sit de substantia instrumenti, & in quo loco poni debeat, vide glossam quintam. l. 54. titulo. 18. par. 3. & gl. 1. in fi. l. 9. titulo. 19. partita. 3.
- Signum** tabellionis rogatus scripturam deducere de protocollo alterius notarij infirmi, an in tali scriptura poni possit, vide glossam primam. l. 55. ibidem.
- Signum** factum ab emptore in re emptæ, an habeat vim traditionis, vsque per illud sibi dominium acquiratur, vide glossam octauam. l. 23. titulo. 5. partita. 5.
- Signa** infirmitatis qualia esse possint in pecoribus vt etiam si pereant pastor non teneatur, vid. gl. 9. l. 15. tit. 8. par. 5.
- Signum** & quid si per signa vigentia probetur testatoris voluntas, an illud valeat, vid. gl. 2. l. 6. tit. 3. par. 6.
- SYMBOLVM** vnde dicatur, vide glossam tertiam. l. 1. titulo tertio. partita prima.
- SIMILE** consuetudinis an valeat, vt de nouo ad aliam porrigi possit prout est in legibus, vid. gl. 1. l. 6. tit. 2. par. 1.
- SIMILITVDO** tunc facit eundem casum, & pro vna re habetur quando significat identitatem speciei secus si significet propinquitatem, vide gl. 2. l. 52. tit. 4. par. 1.
- Similitudo** & de similibus idem debet esse iudicium, vid. gl. 4. l. 1. titulo. 33. partita. 7.
- Et** quæ dicantur similia, vid. ibidem.
- Et** an ad tollendum argumentum a simili sufficiat dare dissimilitudinem quando est similitudo in eo de quo agitur, vid. ibidem.
- SIMONIA** est peccatum magnum, & simoniacus est irregularis, vid. gl. 2. l. 32. tit. 5. par. 1.
- Simonia** in ordine qualiter committatur, & quis cum tali simonia condempnauit, vid. gl. 2. l. 63. tit. 5. par. 1.
- Simonia** commissa circa sepulturas, vel circa benedictiones vestium vel circa benedictiones nubentium, & an Episcopus dispenset, vid. ibid.
- Simonia** an sit crimen ecclesiasticum, & quis iudex cognosceret, vid. glo. 3. l. 58. tit. 6. par. 1.
- Simonia** cum Deo committi non potest, vide glossam tertiam. l. 7. tit. 8. partita. 10.
- Simonia** non committitur sine expresso pacto, vid. ibid.
- Simonia** an committatur quando certæ possessiones dantur pro aliqua capella ad sepulturam, & an pacta ista sint simoniaca, vid. glo. 3. l. 1. tit. 13. partita. 10.

Index materiarum

- Simoniam** committit qui habens sepulturam sibi & suorum de genere cū extraneo pacificat ut aliquid dato ille ibi sepeliatur, vide glossam quartam. ibidem.
- Simonia** quid sit & an simonia mentalis obliget ad restitutionem seu relinquendum quid quid inde consequitur, vide glossam primam. legis primam. titu. 17. part. 1.
- Simonia** committitur si cardinalis vel alius procuret beneficium alicui propter donum sibi datum, vide glossam secundam. legis tertia. titulo decimo septimo. partita prima.
- Simonia** non committitur propter honestam spem quam habet quis tantum de beneficio pro honesto seruitio. vid. ibidem in glo. 3.
- Simonia** an committatur pro modico dato pacto precedente vel non. vide ibidem in glossa quarta.
- Simonia** non committitur si liberaliter ex sola voluntate aliquid detur tempore receptionis spiritualium. vide gloss. 5. dist. 13.
- Simonia** an inducatur ex precibus carnalibus, vide glossam duodecimam. per textum ibi. l. 3. tit. 17. part. 1.
- Simonia** mentalis sola intentione perficitur, & aboletur poenitentia. vide glossam secundam. legis quintam. ibidem.
- Simonia** committitur emendo iurisdictionem Episcopi, & quid si emanatur iurisdictione temporalis, vide glo. 2. l. 8. tit. 17. part. 1.
- Simonia** an committatur aliquid pro docendo accipiens magister in Ecclesia beneficiatus, vide glossam tertiam. 4. & 5. legis decimam. titulo decimo septimo. partit. prima.
- Et quid in scholaribus extraneis diuitibus, & quid si reditus sui beneficij ei non sufficiant. vide ibidem. per textum ibi.
- Simonia** an committatur aliquid recipiendo pro religione habenda ut est in monialibus, vi. gl. 3. l. 13. tit. 17. part. 1. & ubi se refert.
- Simonia** an committatur aliquid pro spiritualibus dando si ad sit dandi consuetudo, vid. gl. 1. l. 15. tit. 17. part. 1.
- Et quae requirantur ad hoc ut haec dici possit laudabilis consuetudo, & de modo probandi ea. vide ibidem. in dicta glossa prima. post medium.
- Simonia** an committatur aliquid familiaribus episcopi dando. vide gloss. 5. l. 7. titu. 17. part. 1.
- Simonia** an committatur si clerici decimas redemerint à laicis per vim eas occupantibus sine consensu Episcopi, vide glossam quintam. l. 23. tit. 20. partita. 1.
- Simoniam** an incurrant partes quae sine episcopi licentia res spirituales permutant, vide dict. glo. 5. l. 2. tit. 6. part. 5.
- SIMONIACVS** est irregularis, vide glossam secundam. l. 32. titu. 5. partita prima.
- Simoniacus** ignorans, an tale sit necne, an cum eo possit Episcopus dispensare, vid. gl. 2. l. 63. tit. 5. part. 1. & ibi. vid. glo. mag. in med.
- Simoniaci** hodie sunt ipso iure excommunicati & non possunt ab aliquo a papa absolui. vide. d. gl. 2. ad fin.
- Simoniacus** an dicatur recipiens pecuniam pro conferenda alicui absolutione ab excommunicatione. vide glo. 3. l. 6. titu. 17. part. 1.
- Et quid in dante an idem sit, vide ibidem.
- Simoniacus** est ipso iure suspensus ab ordine recepto & ab aliis licito modo receptis. vide glo. 1. per textum ibi. l. 11. tit. 17. part. 1.
- Simoniacus** in ordine priuari debet siue per viam accusationis siue inquisitionis procedatur, vid. ibidem. in gl. 2.
- Et idem est in Episcopo simoniace aliquem ordinante, vide ibidem. in glossa. 3.
- Simoniacus** qui propter preces beneficium fuit assequutus, an illud resignare teneatur, vid. gl. 2. l. 4. tit. 17. part. 1.
- Simoniacus** in dignitate vel beneficio curam animarum habente est ipso iure suspensus, vid. gl. 6. ibidem.
- Simoniacus** non est renuntians beneficium sub spe quod alij detur si in pactum illud non fuerit deductum, vid. d. gl. 6.
- Simoniaci** hodie quae poena feriantur, vide glo. 1. l. 12. titulo. 17. partita. 1. & ubi se refert.
- SIMPLEX FORNICATIO** est peccatum mortale, vid. gl. 3. in proemio. tit. 14. par. 4.
- Simplex fornicatio**, vide supra. in verbo, **FORNICATIO**.
- SIMPLICITAS** est duplex aut contraria dolositati ut est bona aut contraria discretioni ut est mala, vid. gl. 1. l. 2. titulo decimo quarto, partita secunda.
- Simulatus contractus** non praesumitur nisi probetur, & cui incumbat onus probandi, vid. gl. 6. l. 40. tit. 11. par. 5.
- Et de praesumptionibus simulationis. vid. in d. gl. 6. in fine.
- SIMULTANĒVS** consensus, vid. de hoc in verbo, **CONSENSVS**.
- SYNDICVS** & an valeat processus cum eo factus & si ipse solus citatur, an valeat sententia in tali causa lata, vide glo. 1. l. decimam tertiam. titu. 2. partita. 3.
- Syndici** non possunt compromittere sine speciali mandato nec generale sufficit, vid. gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
- Syndici electi** ad inquisitionem criminorum quid facere debeant, & quando a denuntiatione excusentur, vide glossam quartam. l. 5. titu. 12. partita tertia.
- Syndicus** an teneatur denuntiare crimina non punibilia an excusetur propter famam & alia in hoc. vid. d. gl. 4.
- Syndicus** qualiter ab vniuersitate constituatur & quibus praesentibus, & an nomina praesentium scribi debeant, vide glo. 2. l. 98. tit. 18. partita tertia.
- Et an in scriptura constitutionis syndici debeant interuenire testes, vide dict. glo. 7. in fine.
- Syndicus** qui tenetur soluere collectam pro omnibus de castro suo, an possit propria auctoritate vendere possessiones non soluentium, vide glossam 2. l. 52. tit. 5. par. 5.
- Syndicus vniuersitatis** potest in integrum restitutionem petere etiam si sine alio speciali mandato, vide glossam quartam. l. 10. titu. 19. partita sexta.
- Syndicus vniuersitatis** & quando per procuratorem aliquem accusare possit, vide glo. 2. l. 6. tit. 1. part. 7.
- SYNOVS** quis proprie dicatur & pro ciuilibus etiam negotijs potest celebrari, vid. gl. 4. l. 16. tit. 5. par. 1.
- Synodus** & quis ad illam venire teneatur & quando. vide glossam finalem. dictae legis. 15.
- Synodus** est de lege dioecessana, vide glossam octauam. l. 2. titu. 12. partita prima.
- SIRENA** maris nunquam visa fuit nec est in rerum natura. vid. gloss. 1. l. 21. tit. 11. par. 5.
- SOCER** si defenderit rem quam in dorem dedit genero suo & fuerit condemnatus an talis sententia genero prauidet, vide glo. 12. legis vigesima. tit. 22. par. 3.
- Socer** an teneatur nulum suum & uxorem filij sui alere si filius illam in dote totam accepit, vid. gl. 6. l. 2. tit. 19. par. 4.
- Socer** & an & quando bona soceri sint tacite hypothecata pro dote uxoris filij sui, vid. gl. 2. l. 23. tit. 13. par. 5.
- Socer** si occidat nulum qualiter puniatur, vide glossas legis duodecimae. titu. octauo. partita. 7. per text. ibi.
- Socer** an possit actione iniuriarum agere pro iniuria illata nuni, vi. gl. 3. l. 9. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
- SOCIETAS**, & qualiter instrumentum societatis fieri debeat, vide glossas. per text. l. 78. tit. 18. part. 3.
- Societas** omnium bonorum licet inter duos contracta sit tamen si vnus proprio nomine aliquid acquirat suum erit competit tamen actio socii ad communicandum, vide glossam secundam. in quaest. 4. l. 55. titu. 10. 7. partita. 5.
- Societas viri & uxoris** non est vniuersalis societas sed tantum lucri, vide ibid. post princ. dict. q. 4.
- Societas** quid sit, & quae proprie dicatur societas, & qualis nos, vid. gl. 1. l. 1. tit. 10. par. 5.
- Societas** an esse dicatur inter duos simul habitantes, & quid in materia odiosa, vid. d. gl. 1. d. l. 1.
- Et contracta societate inter aliquos neque de lucro, neque de capitali aliquid minus debet per socium, vid. ibid. in gl. 3.
- Societas facta** inter aliquos & eorum haeredes, an valeat, & illi ad societatem teneantur, vid. ibidem. in gl. 4. & gl. 1. l. 10. ibidem, & ibi, vide quae de bene obligetur in societate.
- Societas** quando possit tacite vel expresse cum pupillo contrahi, & quid si post pupillarem aetatem remanserunt, vid. ibidem. in gl. 6. d. l. 1. titu. 10. partita. 5.
- Societas** super illicitis facta non valet neque tenet, vid. gl. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 10. par. 5.
- Societas** omnium bonorum non intelligitur facta nisi hoc exprimat expresse, vid. gl. 1. l. 3. tit. 10. par. 5.
- Societas** si contrahatur per actus tacitos, an videatur vniuersaliter, vel simpliciter seu in certa negotiatione contracta, vide ibidem. in dicta glossa prima.
- Et an in societate omnium bonorum veniant bona futura si hoc non exprimat, vid. gl. 2. d. l. 3.
- Et si sunt plures socij vnus negotiationis in diuersis locis isti videntur inuicem in solidum, & inuicem praepositi alter ab alterutro, vid. ibidem. glossam. 3.
- Societas** si non appareat qualiter sit contracta, videtur contracta secundum consuetudinem religionis. vid. gl. 4. ibidem.
- Societas** non valet quando pactum in ea positum est contra naturam societatis, vid. gl. 5. ibidem.
- Et seruari debet pactum quod socij inter se posuerunt respectu lucrorum, vid. gl. 6. ibidem.
- Et si tempore contractus nihil de lucro dictum fuit & qualiter inter se lucra diuidere debent, & qualiter hoc intelligatur, & procedat, vid. gl. 7. & gl. 4. l. 5. ibidem.

Index materiarum

- Et si vnus ex socijs sibi plus contemplatiōe aliquid donetur, an illud sit cō-
mune lucrum, vel ipsius tantum, vid. ibid. in d. gl. 7.
- Et quid si vnus posuit in societate mille alter operas, & maior pars capita-
lis perdita sit, an socius teneatur ad operas in residuo, vide glossam. l. 4.
ibidem.
- Et si socij pacta in æqualia inter se fecerunt bene valent quādo alter plus
contulit operæ, vel industriæ quam alter, vid. glo. 2. dict. l. 4. titulo. 10.
partita. 5.
- Et quid si capitalia sint necessaria vel vnus plus contulit quam alter, an va-
leat pactum, scilicet, quod partes lucris sint æquales, vid. ibid.
- Societas leonina quæ dicatur, vid. glossam tertiam. l. 4. per tex. ibi. tit. 10.
partita. 5.
- Et quid si vnus ponit pecuniam tantum alter operam tantum, an tunc lu-
crum æqualiter debeat diuidi inter se, vide glossam quartam, l. quintæ.
ibidem.
- Et quid si ille qui operam tantum ponebat ab alio pecuniam habuit cum
qua negotiando aliquid fuit lucratus, an istud cum socio communica-
re debeat, vide dictam glossam quartam, dicta. l. 5. titulo decimo. parti-
ta quinta.
- Et an in societate generali attendatur, an vnus plus lucretur quam alius,
vel plusquam alius expendat, vide glossam primam, legis sextæ.
ibidem.
- Et an filia vnus ex socijs debeat de communi pecunia dotari quādo sunt
socij omnium bonorum, vid. d. gl. 1.
- Societas tacite contracta intelligitur tantum super actibus quæstuaris, vi-
de, d. gl. 1. in med.
- Et damna quæ vni ex socijs veniunt occasione societatis absque sui cul-
pa de communi debent refarciri, vid. ibid. in col. 2.
- Societas simpliciter contracta restringitur ad actus quæstuarios, & quid
si dicatur simus socij in lucris qualiter hoc intelligatur, vide glo. 1. l. 7.
ibidem.
- Societas tacita dicitur illa quæ ex consensu tantum contrahitur, vid. gl. 2.
d. l. 7. tit. 10. par. 5.
- Et quæ veniant communicanda in tacita societate vnus negotiationis,
vel in expressa vnus tantum negotiationis, vid. gl. 2. d. l. 7.
- Et an credatur libro socij mercatoris super damnis contingentibus in re-
bus societatis, vid. ibid. in gl. 4.
- Societas coniugalis si dissoluatur, an lucrum quod ex iniusta negotiatio-
ne fuit a marito quæsitum quod cum vxore diuisit si condemnatur ad
restitutionem hoc de communi refarciri debeat, vid. glo. 2. in fine. l. 8.
tit. 10. par. 5.
- Societas defuncti ex ipsius facto bene transit ad hæreses in aliquibus ca-
sibus, vid. gl. 1. l. 10. tit. 10. par. 5.
- Et an societate finita hæres teneatur lucra quæ habuit ex rebus quæ re-
manferunt in societate communicare socijs, vid. ibid. ad fi.
- Societas finitur maiori, vel media capitis diminutione, vid. glossam. 2.
dicta. l. 10.
- Et quid si in societate vnus ponat pecuniam alius operam, & industriam,
an si perdatur capitale, & per hoc societas dissoluatur, an ponens ope-
ram teneatur ad dimidiam capitalis & tale damnum inter ipsos debeat
communicari, vid. gl. 5. d. l. 10.
- Et quid si super hoc fuit factum pactum, scilicet, quod pro ea parte pro
qua ponens operas substat lucrum pro eadem substat damnum
capitalis, & quid si de hoc sit consuetudo regionis inter mercatores, vi-
de dict. glo. 5.
- Et an dissoluta societate possit peti exequutio pro capitali ab ipso qui il-
lud posuit non obstante q̄ non sit liquidatum, an interuenerit in eo dā-
num vel non, vid. ibid. in fine.
- Societas soluitur consocij renuntiatione, & qualiter hæc renuntiatio fie-
ri debeat, vid. glo. 1. l. 11. tit. 10. par. 5.
- Et quando talis renuntiatio teneat si intempetive fiat, vid. gloss. 3. & 4.
ibidem. per illum tex.
- Societas bene potest esse omnium bonorum quærendorum licet nō quæ-
sitorum, vid. gl. 1. l. 12. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.
- Societas si a socio renuntietur qualiter in hac renuntiatione perpendatur
dokus, vid. gl. 2. d. l. 12.
- Et an ante finitam societatem debeant reuideri rationes de anno in an-
num sine quandoque sine malitia ab vno ex socijs petatur, vid. gl.
1. l. 13. ibidem.
- De natura societatis est vt socij studeant lucro, vide glossam quintam.
dicta. l. 13.
- Societas conuentionalis in quo differat a societate quæ est inter cōiuges,
vid. glo. 5. d. l. 13.
- Societas finitur multis de causis, vid. glo. 1. l. 14. per tex. ibi. titulo. 10. parti-
ta quinta.
- Et an ius societatis possit alicui extraneo cedi inuitis alijs socijs, vid. ibid.
gl. 2. in fine.
- Et quas expensas a socio factas de communi ipse deducere possit, & qua-
- les non, vide glossam primam, & secundam, legis decimæ sextæ.
ibidem.
- SOCIUS alicuius societatis honestæ ad admittatur contra socium in iu-
dicio, vid. gl. 1. l. 4. tit. 3. par. 3.
- Socius criminis an admittatur in testem contra socium, vel pro socio, vi-
de ibid. in gl. 4.
- Et qualiter reus debeat excipere, vt non videatur crimen fateri, & an ex
solo dicto socij possit formari inquisitio, & an faciet indicium ad tortu-
ram, vid. gl. 1. & 3. l. 21. tit. 16. par. 3.
- Socij an veniant etiam si de eis nihil in instrumento alicui dato dictum
sit, vid. gl. 3. l. 18. tit. 18. par. 3.
- Socij mercatores, & intra quod tempus socius mercator debeat probare
de damno contingente, vide glossam quintam, l. 78. titulo. 18. partita
tertia.
- Socius appellans, an eius appellatio alijs socijs in eadem causa profit, vi-
de gl. 3. l. 5. tit. 23. par. 3.
- Socius si tacite sententiam contra se latam approbauit, an appellatio alte-
rius socij sibi profit, vid. gl. 3. l. 5. tit. 23. par. 3.
- Et quid si nesciuit socium appellasse an prosit ei victoria, vid. ibid.
- Et quid si omnes socij appellauerunt vnus tamen appellationem deseruit
an profit ei victoria, vid. ibidem.
- Et quid si ille qui appellauit se composuit cum aduersario suo, an alij qui
non appellauerunt possint appellationem suam prosequi, vid. dictam
glossam. 3.
- Et quid si sententia fuit contra quemlibet lata, an supradicta procedant,
vide ibidem.
- Et an sententia lata contra socios mittatur in exequutionem contra so-
cium non appellantem durante, consocij sui appellatione, vid. gl. 4. l.
5. tit. 23. par. 3.
- Et quid si socius se restituat, an socij qui non appellauerunt ex tali restitu-
tione commodum habeant, vid. gl. 6. l. 5. tit. 23. par. 3.
- Socius si nomine suo rem acquirat dominium rei transit in socium om-
nium bonorum etiam in querendis, vide glossam. 5. l. 47. tit. 28. par-
tita tertia.
- Socius inuito socio, an possit in pariete communi facere fenestram, vide
gl. 4. l. 2. tit. 31. par. 3.
- Socius qui in imponenda seruitute in re communi consensit alijs dissen-
tientibus si cum ipsi consentiant ipse mortuus fuerit, an hæres ipsius
qui est nouus socius debeat de nouo consentire, vid. gl. 5. l. 10. titulo. 31.
partita. 3.
- Socius in indiuiduis retinet per socium quod per se retinere non potest,
vid. gl. 4. l. 18. ibidem.
- Socij an videantur habere inter se reciprocum mandatum ita vt si vnus
nomine aliorum nuntiet nouum opus alijs consocijs istud profit, &
qualiter istud sit intelligendum, vide glossam. 5. l. secunda. titulo. 32.
partita tertia.
- Socius reficiens rem communem, an sit ei necessarium illud prius socijs
nuntiare, vid. gl. 2. l. 26. tit. 32. par. 3.
- Et quid si hoc non fecit sed sumus in dubio, an proprio, vel communi no-
mine ædificaret, vid. ibid.
- Et quid si faciat animo vsurpandi sibi partem alterius, vide glossam quin-
tam. ibidem.
- Socij si sint domini in seruum quem communiter possident si vnus velit
illum manumittere, vel quod ad ordines promoueatur, an ad hoc alius
dominus compelli debeat, vel ad quid, & quando, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22.
partita. 4.
- Socius si in parte communi ecclesiam ædificari iusserit, an alius socius de-
beat compelli vt suam partem vendat, vide dictam glossam secundam.
dicta. l. 2.
- Socius si committat crimen propter domus communis destrui debeat,
an alter socius soluendo pretium, & partem socij possit totam domum
liberare à diruptione, & sibi eam retinere, vid. d. glossam secundam.
ad finem.
- Socius licet consentiat non tamen licet socio remouere iniuncta de do-
mo communi, vide glossam primam, col. 2. in prin. l. 10. titulo. 26. parti-
ta quarta.
- Socius qui proprio nomine aliquid acquisiuit illud suum erit, competit
tamen actio socio ad communicandum, vid. gl. 2. q. 4. in prin. l. 55. tit. 5.
partita. 5.
- Socius in domo an veniat appellatione sociorum, vid. glo. 1. l. 1. titulo. 10.
partita. 5.
- Socius societate contracta nihil de capitali, vel de lucro minuere potest,
vid. gl. 3. d. l. 1. tit. 10. par. 5.
- Et valet pactum inter socios factum circa ea quæ ipsi lucentur, vid. gl. 6.
l. 3. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.
- Socius si vnus in societate ponat mille alter operas si maior pars capitalis
teneatur, an socius teneatur ad operas in residuo, vid. gl. 1. l. 4. tit. 10. par-
tita quinta.

Septem Partitarum.

Socius si vnus plus contulit opera, vel industria quam alter tunc pacta inæqualia inter eos facta bene tolerantur, vide glossam secundam. ibidem.

Et quid si capitalia sint inæqualia, vel vnus plus contulit quam alter, an valeat pactum, scilicet quod partes lucri sint æquales, vid. ibid.

Socius magis industrius, & operosior plus lucri habere debet in societate quam alius, vide glossam tertiam. l. 5. & glo. 3. titulo decimo. partita quinta.

Socius si vnus ponat pecuniam tantum alter operas tantum, an tunc lucra æqualiter inter se diuident, vide glossam quartam. legis quintæ. ibidem.

Socius qui operam tantum posuit si ab alio pecuniam habuit cum qua fuit negotiatus, & consequutus lucrum, an alter in hoc medietatem habeat, vid. ibidem.

Socius & an in generali societate attendatur an vnus plus lucretur quam alius vel plusquam alius expendat, vid. glossam primam. l. 6. tit. 10. partita quinta.

Et an filia vnus ex socijs debeat de communi pecunia dotari quādo sunt socij omnium bonorum, vid. d. gl. 1. d. l. 6.

Et an damna, & onera quæ vni ex socijs veniunt occasione societatis absque sui culpa de communi debeant refarciri, vide ibidem. columna secunda.

Socius omnium bonorum non se intromittit sine alterius socij mandato vbi alter socius habet iurisdictionem, & quare, vid. gl. 3. ibidem. per illum textum.

Socius vnus negotiationis si fundum emerit, an cum socio communicare teneatur, vid. gl. 2. l. 7. tit. 10. par. 5.

Socius si aliquid proprio nomine emerit alijs consentientibus, an tunc illis communicare teneatur, vid. d. gl. 2.

Socij qualiter damna inter se communicare debeant, & quando, vid. glossam quartam. dict. l. 7. titulo. 10. partita. 5. & glossam quartam. & 5. l. 13. ibidem.

Et an compensetur damnum illatum a socio ex suo dolo cum eo quod lucratum est ex sua diligentia, vid. ibidem.

Socius & an credatur libro socij mercatoris super damnis contingētibus in rebus societatis, vid. gl. 4. d. l. 7.

Socius non tenetur communicare lucrum quod male acquisiuit, vid. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.

Socius si non ex maleficio per eum commisso sed ratione alicuius condēnationis ex maleficio per alium perpetrato aliquid consequutum sit an hoc debeat inter socios communicare, vid. gl. 1. d. l. 8.

Socius si ex illicita negotiatione aliquid acquisiuit, & diuisit cum socijs si illud ab eo euincatur, an illi detur actio contra socios ad partem eis datam, vid. gl. 3. ibidem.

Socius non tenetur ad pœnam ex maleficio socij nisi consenserit, vid. gl. 5. d. l. 8. tit. 10. par. 5.

Et quid si vnus ponat in societate pecuniam alter operam & industriam an si perdatur capitale, & per hoc societas dissoluatur, an ponens operam teneatur ad dimidiam capitalis, & tale damnum inter ipsos communicetur, vid. gl. 5. d. l. 8. tit. 10. par. 5.

Et quid si super hoc fuerit factum pactum scilicet, q̄ pro ea parte pro qua ponens operas sustinet lucrum pro eadem sustineat damnum capitalis, vid. d. gl. 7.

Vbi vide quid si de hoc sit consuetudo regionis inter mercatores.

Socius an cum velit possit renuntiare societati, & qualiter hæc renuntiatio fieri debeat, vid. gl. 1. 2. & 3. l. 11. tit. 10. par. 5.

Socius si intempēstiuē renuntiet societati, an talis renuntiatio teneat, vid. de gl. 3. & 4. d. l. 11. per tex. ibi.

Socius si renuntiet societati quando dolose renuntiaffet, vid. gl. 2. l. 11. tit. 10. par. 5.

Socius si petat quod reuideantur rationes de anno in annum, an illud fieri debeat, vid. gl. 1. l. 13. tit. 10. par. 5.

Socius an teneatur reddere socio partem lucrorum habita ratione secundum q̄ alij mercatores communiter lucrati sunt, vid. ibid.

Et de natura societatis est vt socij studeant lucro, vide glossam quintam. dict. l. 13.

Socius rixosus a societate expelli potest, vide glossam secundam. l. 14. ibidem.

Socius an possit cedere ius societatis alicui extraneo inuitis socijs, vid. d. glo. 2. in fine.

Socius contra quem dirigit libellum quando sunt plures socij, & agere vult ratione societatis, vid. gl. 1. l. 15. tit. 10. par. 5.

Socij si sint negligentes in exigendo suas partes ab vno ex socijs, & ipse postea ob paupertatem soluere non possit sibi imputent, vid. gl. 3. d. l. 15. tit. 10. par. 5.

Socius etiam vnus negotiationis, an habeat priuilegium, vt non conueniatur nisi in quantum facere possit deducto negeat, vid. gl. 5. d. l. 15. tit. 10. par. 5.

Et an scholares socij gaudeant isto priuilegio vt non conueniantur nisi in quantum facere possint deducto negeant, vid. ibid.

Et quid si socius promisit integrè soluere, & nullam exceptionem opponere, & illud iurauerit, an gaudeat hoc priuilegio, vid. ibid.

Et qualiter hoc, scilicet, in quantum facere possit debeat considerari, vide ibidem, in gl. 5.

Et quid si socius nihil aliud habeat in bonis nisi prædictum debitum societatis, vid. ibidem.

Et an gaudeat socius de isto beneficio quando habet officium, vel inde se alat, vid. gl. 8. l. 15. tit. 10. par. 5.

Socius quas expensas ab eo factas de communi deducere possit, & quando, & quales non sive in socijs omnium bonorum sive certæ negotiationis, vid. gl. 1. l. 16. ibidem. & ibi. gl. 2.

Socius si ex aliquo exercicio remansit obligatus in .100. an in diuisione possit sibi tantum retinere de bonis societatis, & quando, vid. ibi. gl. 5. d. l. 16. tit. 10. par. 5.

Socius non præsumitur animo furandi facere quando de communi aliquid accipit alijs socijs ignorantibus, vide glo. l. 17. per tex. ibi. tit. 10. partita. 5.

Socius an possit damnum a se datum in societate cum lucro suo compensare, & an istud damnum compenset cum damnis aliorum sociorum, & quando, & qualiter, vide glossam. 5. l. 13. tit. 10. & gl. 1. l. 22. tit. 14. partita. 5.

Et an illud quod debetur societati compensetur cum eo quod debet vnus ex socijs, vid. gl. 2. l. 24. tit. 14. par. 5.

Socius an & quando socium de delicto accusare possit, vid. gl. 13. l. 2. tit. 1. partita. 7.

Socius honestæ societatis, an socium accusare possit, & an puniatur si illud fecerit, vid. ibidem. in gl. 17.

Socius itineris quis dicatur, & an pro socio reptato respondere possit si ille absens sit, vid. gl. 3. l. 5. per tex. ibi. tit. 3. par. 7.

SODOMITA an possit testamentum facere, & an bona sua debeant confiscari, vid. gl. 3. l. 16. tit. 1. par. 6.

Sodomita ipso facto est infamis, vid. gl. 17. l. quartæ. per tex. ibi. tit. 6. partita septima.

Sodomita siue masculus, siue fœmina qualiter puniatur, vid. gl. 1. in proœmio tit. 21. par. 7.

SOL licet nondum exierit, an tunc dies iam iudicatur, gl. 4. l. 6. tit. 29. partita. 7. & gl. 1. l. 8. tit. 31. par. 7.

SOLARIEGOS, & an isti sint de iure communi, vid. glo. 1. l. 3. titulo. 25. partita. 4.

Et idem est quod homines de mansala, vid. gl. 3. ibid.

Solarerij, & quæ sint eorum natura, & si isti abinde decesserint possessiones vendere non possunt, vid. ibid. gl. 4.

SOLENNIS pœnitentia quæ sit, & a quibus imponatur, & pro quibus peccatis, & an ita detur viris, si cuti fœminis, vide glossas. l. 18. tit. 4. partita prima.

Soleniter pœnitens an sit de foro ecclesiastico, & an possit ad ordines promoueri, vid. gl. 2. & penultimam. l. decimæ nonæ. titulo quarto. partita prima.

SOLENNITAS debita præcessisse præsumitur vbi interuenit iudicis autoritas, vid. gl. 8. l. 60. tit. 18. par. 3.

Solennitas. l. libellorum. ff. de accusatio. an debeat interuenire in actione criminali ciuilitè mota, vid. gl. 3. l. 2. tit. 9. par. 4.

Solennitas quæ requiritur in alienatione rerum ecclesiasticarum, an eadem debeat interuenire quando prælatus rem ecclesiæ in feudum de nouo concedit, vel si in descendentes reinfeudet, vid. gl. 4. in princ. l. 3. tit. 26. in par. 4.

Solennitas iuris in curijs mercatorum seruari non debet sed debet iudicari de bono & æquo, vid. gl. in proœ. tit. 7. par. 5.

Solennitas eadem requiritur hodie in testamento facto inter liberos ac si inter extraneos fieret, vid. gl. 2. l. 7. tit. 1. par. 6.

Solennitates quæ de iure partitarum requirebantur in testamento cæci, an hodie sint sublata per. l. Tauri, vid. glossam quartam. l. 14. titulo. 1. partita. 6.

Solennitas semper præcessisse præsumitur in factis antiquis, vid. gl. 4. ad fin. l. 5. tit. 5. par. 6.

Solennitas si omittatur in confessione inuentarij, an illa vitiet illud, vid. gl. 13. 14. 15. & 16. l. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.

Solennitas eadem requiritur in actu reparando quæ in faciendo, vid. gl. 3. col. 10. q. 21. l. 32. tit. 9. par. 6.

Solennitas an eadem requiratur in causa criminali de iure canonico quod requiritur de iure ciuili, vide glossam sextam. columna secunda. questione quinta. legis decimæ quartæ. titulo primo. partita septima.

SOLERTIA & veteres bonum dolum solertiam appellabant, vid. gl. 1. l. 2. tit. 16. par. 7.

SOLDATAE & feudum soldatæ est personalissimum quod non transit

Index materiarum

- ad hæredes dantis nec accipientis, vid. gl. 1. l. 9. tit. 25. par. 4.
- SOLIDI**, & de quibus debeat intelligi, vide glo. 12. per tex. ibi. l. 2. titu. 12. partita. 1.
- Solidus & aurus idem sunt, & de ipsorum valore, vid. glo. 2. l. 7. titulo. 18. partita. 1.
- Solidi. 72. faciunt vnam libram auri, vid. gl. 8. l. 24. tit. 14. par. 7. & gl. 4. l. 28. ibidem.
- SOLITVS** mercari & lucrari cum pecunia potest agere contra depositarium si non soluat tempore debito, vid. gl. 9. l. 8. per tex. ibi. tit. 3. partita quinta.
- Solita apponi in contractibus, an interuenisse præsumatur a principio quando aliquid adijciunt obligationi ita quod non sit necessarium probare illa a principio interuenisse, vide glossam. 8. l. 30. titulo. 5. partita quinta.
- SOLONIS** apophthema refert gl. 2. l. 9. tit. 5. par. 2.
- SOLVENS** post sententiam absolutoriam ductus errore etiam facti, an repetat, vid. gl. 8. l. 16. tit. 11. par. 3.
- Soluens pro carcerato non videtur soluere animo donandi, & repetere poterit, vid. gl. 2. l. 6. tit. 14. par. 3.
- Soluens rei æstimationem quia rem amisit si res ad dominum reuertatur, an rem vel æstimationem repetere poterit, vid. glo. 4. l. 19. titu. 22. partita. 3.
- Et an ad solutionem æstimationis teneatur si antequam soluat res compareat, vid. gl. 5. d. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Et quid si dominus ad rem habendam fecit expensas, an uti possit sententia ad recuperationem illarum, vid. d. gl. 5. in fine.
- Soluen tributum cum ad hoc non teneatur tanquam liber, an ex hoc videatur privilegio suo renuntiare, vide glossam primam. l. 42. titulo. 18. partita tertia. & glossam secundam. legis sextæ. titulo decimo. partita quarta.
- Soluens debitum nuntio a creditore destinato liberatur licet postea illud perdatur, vid. gl. 1. l. 4. tit. 2. par. 5.
- Et in dubio semper præsumitur pecuniam solutam ipsius soluentis, vide glo. 1. l. 40. tit. 5. par. 5.
- Soluens debitum statim petere poterit rem pignoratam sibi restitui, vid. gl. 6. l. 21. tit. 13. par. 5.
- Soluens debitum liberat se, & suum pignus, & eius fideiussorem, vid. gl. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Soluens tunc liberatur quando res perfectè ad creditorem peruenit, vid. gl. 1. l. 2. tit. 14. par. 5.
- Soluens pro alio an illud per actionem negotiorum gestorum recuperare possit, vid. gl. 6. l. 3. tit. 14. par. 5.
- Soluens debitum minori quando liberetur, vel non, vid. gl. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Soluens de mandato iudicis minori, an ab isto mandato appellare possit, & quando, vid. gl. 4. ibidem.
- Et quid si minori solutum casu fortuito pereat, vid. gl. 6. ibidem.
- Soluens minori an necessarium sit quod de hoc fiat scriptura, vi. gl. 4. d. l. 4. tit. 14. par. 5.
- Soluens de mandato iudicis falso procuratori, an liberetur, vid. d. glossam 4. in fine.
- Soluens procuratori habenti mandatum ad hoc, an liberetur, & quid si soluat reuocato iam mandato, vid. glo. 3. l. 5. tit. 14. par. 5.
- Et quid si soluat dum esset infirmus & statim mortuus sit, & pecunia soluta perdatur an etiam tunc liberetur, vide ibidem.
- Soluens adiecto an liberetur & quando & qualiter hæc solutio fieri debeat, vide ibi glo. 4. & 6. per tex. ibi.
- Soluens hæredi adiecti an liberetur, vide ibidem.
- Soluens procuratori creditoris an liberetur, vide glossas legis septimæ. titulo decimo quarto. part. 5.
- Soluens scienter indebitum donare videtur & quando, vide gl. 1. legis. 30. per tex. ibi. titu. 14. part. 5.
- Soluens scienter procuratori alicuius reuocato an illud sibi donasse videatur, vide. d. glo. 1. col. 2.
- Soluens sportulas scienter cum in hoc esset privilegiatus an illud repetere possit, vide dict. glo. 1. columna 2.
- Et an in dubio credatur aliquem scienter indebitum soluisse vel per errorem, vide ibidem.
- Soluens legatum in testamento relicto an possit repetere & quando & an quod soluitur ex minus solenni voluntata dicatur haberi ex testamento, vid. glo. 1. & 3. l. 1. tit. 14. par. 5.
- Soluens debitum conditionale ante conditionis euentum an & quando repetere possit, vide gl. 1. & 3. l. 32. ibidem per illum tex.
- Soluens indebitum per sententiam, an postea possit repetere, & quando sic, vid. glo. 1. 33. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Soluens aliquid debitori in modum transactionis, an illud ab ipso repetere possit, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 34. ibidem.
- Soluens indebitum repetet sic solutum cum fructibus inde perceptis licet ille sit bonæ fidei possessor, vid. gl. 1. l. 37. tit. 14. par. 5.
- Soluens ob aliquam causam si illud a recipiente non adimpleatur, an si uens datum repetere possit cum omnibus, & interesse, vel vnū ex illis tantum, vid. gl. 2. l. 43. tit. 14. par. 5.
- Et quando sic datum repeti possit si causa propter quam datur non adimpleatur, vid. glo. 1. l. 42. 44. & 46. cum alijs legibus & glossis ibidem. tit. 14. partita. 5.
- Soluens ob turpem causam, an repetere possit siue turpitudinis sit ex parte dantis siue ex parte recipientis, vid. gl. 1. l. 47. ibid.
- Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, vid. gl. 2. d. l. 47.
- Soluens aliquid alicui vt illum a captiuitate liberaret, an & quando repetere possit, vid. glo. 1. l. 48. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Soluens scienter quod turpiter promiserat cum sciret non teneri, an postea repetat, & an talis solutio purget vitium, vid. gl. 1. l. 49. ibidem.
- Soluens aliquid alicui ne delictum soluentis detegat, an ita datum repeti possit, vid. glo. 1. l. 54. tit. 14. par. 5.
- Soluens vni ex creditoribus suis antequam cedat bonis, & ipsius bona possideantur ab ipsis, an liberetur, & an solutio teneat, vid. gl. 1. l. 9. titu. 15. partita. 5.
- Soluens damnatum datum, an alij qui cum eo illud dederunt liberent, & quando, & qualiter, vid. gl. 2. l. 15. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
- SOLVITIO** facta creditori per debitorem tempore quo ipse captus est à latronibus, & facta est ad commodum latronum, an liberet debitorem, vid. gl. 5. l. 7. tit. 18. par. 2.
- Solutio debiti an probetur per testes si a principio partes in scriptis contraxerunt, & an in dubio præsumatur in scriptis contraxisse, vid. gl. 2. l. 32. titu. 16. par. 3.
- Solutio prorogata per principem decennium excedere nõ debet, & quid si iurauit soluere, an in prorogatione de isto iuramento fieri mentio debeat, vid. gl. 1. l. 33. tit. 18. par. 3.
- Et an iste talis cui data fuit prorogatio sit periurus quod sic tenet. d. glo. 1. in eius fine.
- Et an solutione prorogata debitor fideiussorem dare debeat si ab eo petatur quod ad tempus prorogatum soluet, vid. gl. 2. ibidem.
- Et quid si satis dare non possit, & quid hodie in illis literis feruetur de consuetudine, vid. d. gl. 2. in fine. & gl. 2. l. 6. tit. 10. par. 4.
- Solutio tributi ab immuni per privilegium facta, an sibi præiudicet etiam si semel tantum soluisse, vide glossam primam. l. 42. titulo. 18. partita tertia.
- Solutio per emptorem rei minoris facta tutori, vel curatori, an faciat emptorem securum si in commodum minoris pecunia non conuertatur, vid. gl. 6. l. 60. tit. 18. par. 3.
- Solutio pro opere faciendo in quo tempore fieri debeat si nihil tempore conventionis nihil deductum fuit, vid. gl. 4. l. 75. tit. 18. par. 3.
- Solutio an præsumatur si debitor ostendat instrumentum debiti penes se cancellatum, vid. gl. 2. l. 11. tit. 19. par. 3.
- Solutio allegata per debitorem in iudicio confessato debito, an iudex possit ei præcipere vt infra. 8. dies soluat si solutionem non probauerit, vi. gl. 2. l. 2. tit. 22. par. 3.
- Solutio in æstimatione quando fit ex causa mutui, an fiat secundum communem æstimationem vel secundum carestiam quæ durauit aliquod tempus, vid. gl. 1. l. 8. tit. 1. par. 5.
- Solutio facta nuntio creditoris, an liberet debitorem licet res perdatur, vide gl. 1. l. 4. tit. 2. par. 5.
- Solutio facta per commodatarium de pretio rei commodatæ quæ perditata fuit si illa postea appareat qua actione commodatario consuetur, vid. glo. 1. l. 8. tit. 2. par. 5.
- Et in dubio pecunia semper præsumitur soluentis, vid. gl. 1. l. 49. tit. 5. partita quinta.
- Et si aliquis condemnatur ad certam summam dandam fisco, & priuato, an totum soluere teneatur fisco, & fisco quartam suam priuato dare teneatur, vide glossam nonam. l. quinquagesima tertia. titulo quinto. partita. 5.
- Et promittens soluere in certo loco si soluere noluerit a quo iudice debeat compelli, vid. gl. 4. l. 13. tit. 11. par. 5.
- Solutio si fuit destinata solui in certo loco, an inspiciatur quoad forum locus vbi fuit facta promissio si in illo loco promittens non habeat domicilium, vide ibidem.
- Et soluere promittens in omnibus annis vel in quolibet anno quando & quo tempore ad præstationem teneatur, vide glossam. 2. l. 15. tit. 11. partita quinta.
- Et an annus incipiat currere a die promissionis, vide ibid.
- Et an ille qui habet electionem in soluendo vnam rem ex duabus, an liberetur præstando interesse quando vna ex eis non sui culpa pereat, vide gl. 3. l. 33. tit. 11. par. 5.
- Solutio & liberatio idem sunt, vid. gl. 2. l. 1. tit. 14. par. 5.
- Et per solutionem liberatur debitor pignus, & fideiussores, vid. gl. 3. d. l. 1. tit. 14. par. 5.

- Solutio tunc perfecta dicitur quando res ad creditorem perfectæ perueniant, vid. gl. 1. 1. 2. ibid.
- Solutio reconciliatur vscapione, vel rati habitione, vel alijs modis, vide ibidem.
- Solutio si fiat falso procuratori reconciliatur rati habitione, vide gloss. 1. dictæ. 1. 2.
- Et ibi, vid. quid si solvatur negotiorum gestori.
- Et quid si quod vni creditori debeo solvam de mandato pœnali reipublicæ, vel alij mandato reipublicæ, vid. ibid.
- Et quid si post solutionem res soluta casu, vel alias pereat, vid. ibid.
- Vel si solutum repeti possit, vid. ibid.
- Et an & quando ex solutione non tollatur totaliter obligatio, vide ibidem in fine.
- Solui non debet vnum pro alio inuito creditori, & quando sic, vid. glo. 1. cum sequen. l. 3. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Et quid in adiecto vel in hærede ipsius, vide gloss. quartam, legis quintæ. ibidem.
- Et an in casu vbi potest vnum solui pro alio debitor ad hoc admittatur si iuratum fuit vnum certum si sui, vid. ibid. in gl. 2.
- Et an cum debitor vnum pro alio soluere potest teneatur mediocrẽ, vel meliorem rem dare, vid. d. gl. 3.
- Et an huic remedio quod datur debitori vt possit vnum soluere pro alio possit per ipsum renuntiare, vid. d. glo. 3.
- Solutio fieri debet in eadem specie si fieri possit neque tunc ad fructum obligatus liberabitur præstando interesse, vid. gl. 4. ibidem.
- Solutio facta nomine debitoris illum liberat etiam illo ignorante vel contradicente, vid. gl. 5. & 6. ibidem. per illum tex.
- Solutio qualiter a debitore minoris solui sibi debeat, vt soluens liberetur, vid. gl. 1. 4. tit. 14. par. 5. per tex. ibi.
- Et quid si iudex iubeat solui minori, an & quando debitor appellare possit de hoc, vid. gl. 4. ibidem.
- Solutio quando sit minori, an debeat fieri interueniente scriptura, vide ibidem.
- Solutio facta falso procuratori de mandato iudicis, & ad hoc coactus liberet soluentem, vid. ibid.
- Et quid si sibi solutum postea casu fortuito pereat, vide glossam sextam. ibidem.
- Solutio, an fieri possit habenti generale mandatum ad negotia, vid. gl. 2. l. 5. tit. 14. par. 5.
- Solutio facta procuratori, an liberet soluentem, & quando, & quid si facta fuit reuocato mandato, vid. ibi. gl. 3.
- Et quid si soluitur habenti mandatum ad recipiendum sed erat tempore solutionis infirmus & statim decessit, an si postea pecunia solvatur soluens liberetur, vid. ibidem.
- Solutio si fiat adiecto, an soluens liberetur, & quid si pro securitate sibi pignus fuerit datum, vid. ibid. gl. 4. & 6.
- Et quid si adiectus sit seruus alicuius, an possit solui eius domino, vid. ibidem. vbi vid. plura in hoc.
- Solutio an possit fieri hæredi adiecti, vid. ibid.
- Solutio an possit fieri adiecto seruo si tempore solutionis factus sit liber, vid. glo. 8. ibidem.
- Et an filio postea effecto sui iuris, vid. ibid. in gl. 11.
- Solutio potest adiecto, vel alio fieri in pluribus casibus licet mutetur status ipsius, vid. ibidem.
- Solutio quando fieri possit accusato de crimine, vid. ibid. in gl. 12.
- Solutio si fiat creditori cum illam recipere non possit, an soluens liberetur, vid. gl. 13. ibidem.
- Solutio facta ante reuocationem mandati, vel ante certiorationem de reuocatione, an valeat, vid. gl. ibidem. per illum tex.
- Solutio an possit fieri procuratori, vel filio familias in aduenticijs, vide gl. 1. 1. 7. tit. 14. par. 5.
- Solutio debet fieri in termino a partibus præfixo neque requiritur interpellatio ad constituendum debitorem in mora, & quando sic, & quid in euentu conditionis, vel in die tacita inducta a lege, vid. gl. 1. & 2. l. 8. ibidem.
- Et quid in hora, vel in die paschali, an illa interpellat, & constituat in mora, vid. d. gl. 1.
- Solutio si per debitorem non fiat ad tempus præfixum, an & quando liberetur oblatione, vel consignatione, vid. ibi. gl. 4.
- Et quando debitor securus sit abique consignatione neque incidat in pœnam, vid. ibid.
- Solutio particularis nihil obstat quando debitor tacuit, vid. gl. 1. 1. 10. tit. 14. partita. 5.
- Solutio simpliciter a debitore facta pro quibus debitis facta videatur si plura sint, vid. gl. d. l. 10.
- Et quid si vnum debitum sit antiquius altero, an hoc veniat in consideratione, vid. gl. 4. ibidem.
- Et an dicatur antiquius inspecto tempore solutionis, vel contractus, vid. dictam glossam quartam.
- Solutio cui ex creditoribus prius facienda sit, & quis ex illis in hoc sit privilegiatus, & quando, & qualiter hoc accidere possit, vid. glo. l. 11. per tex. ibi. & glo. l. 11. tit. 14. par. 5.
- Solutio quando & qualiter fieri impediatur per nouationem obligationis, vid. glo. l. 15. per tex. ibi. & glossas. l. 17. & 19. titulo decimo quarto. partita. 5.
- Solutio an facta videatur si quis debitum compenset, & quando, vid. gl. 1. cum alijs ibid. 20. tit. 14. par. 5.
- Et an iurans soluere liberetur per compensationem vt in periculum non incidat, vid. d. gl. 1. d. l. 20.
- Et an condemnatus ad soluendum si ad hoc nullum tempus sit ei datum an possit opponere compensationem si offerat se statim liquidaturũ, vid. glo. 6. d. l. 20.
- Solutio ficta an possit filio familias fieri licet vera ei fieri non possit, vid. glo. 2. l. 25. tit. 14. par. 5.
- Solutio si fiat per errorem non valet quod accidere poterit pluribus modis, vid. gl. 1. & 2. l. 28. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Et quid si soluat per errorem iuris, vel si erret in facto proprio, vide ibidem.
- Solutio si dicatur facta indebitẽ, an tunc debitor vel creditor ad illud probandum admittatur, vid. gl. 1. l. 29. ibid. per illum tex.
- Solutio facta per errorem repeti potest secus si scienter fiat quia tunc donec videtur quod limitatur pluribus modis, vide glossam primam. l. 30. ibidem.
- Solutio si fiat procuratori reuocato si soluens illud sciuerit, an illud sibi donasse videatur, vid. d. gl. 1. col. 2.
- Solutio si fiat scienter per priuilegium super sportulis non soluendis, an soluens illam repetere possit, vid. ibidem.
- Et an in dubio creditur indebitum fuisse scienter solutum, vel per errorem vid. ibidem.
- Et an soluens indebitum per sententiam repetere possit, & quando, vide gl. 1. 3. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Et an soluens indebitum repetat sic solutum cũ fructibus inde perceptis etiam si sit possessor bonæ fidei, vid. gl. 1. l. 37. ibidem.
- Solutio facta ob aliquod faciendum si non fiat an possit quis datum repetere, & interesse damnorum vel vnum ex illis tantum, vid. gl. 2. l. 43. tit. 14. par. 5. & gl. l. 44. & 46. ibid.
- Solutio facta ob turpem causam tam ex parte dantis quam ex parte recipientis, an repeti possit, vid. gl. 1. l. 47. ibidem.
- Et quid si datum vel solutum fuit ob turpem causam de præterito, vide ibidem in gl. 2.
- Et quid si aliquid solvatur ab aliquo vt illum a captiuitate liberaret, vide gl. l. 48. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Solutio spontanea an purget vim vel metum præcedentem, & an repetat qui taliter soluit illud quod turpiter promisit, vide glossas legis. 49. ibidem.
- Et an ille qui debitum soluere non potest teneatur bonis cedere, & quis ad hanc cessionem non admittatur, vide glossam. 1. cum alijs ibi. l. 1. tit. 15. par. 5.
- Solutio per debitorem vni ex creditoribus facta ante quam bona ipsius ab eis possideantur, vel ipse debitor cedat bonis, an valeat, vid. gl. 1. l. 9. tit. 15. par. 5.
- Solutio prius facienda est creditoribus privilegiatis quam alijs, & quid si nullus eorum sit privilegiatus sed inter se æquales sunt, vid. gl. 2. & 3. d. l. 9. tit. 15. par. 5.
- Solutio debiti si per hæredem vni ex creditoribus facta sit, an an alijs possint petere quod illa retractetur, & an possint petere se admitti ad communionem cum his quibus facta est solutio, vide glossam. 1. l. 7. tit. 6. partita. 6.
- Et si creditor duplicem solutionem eiusdem debiti recepit, committit crimen stellionatus, vid. gl. 7. l. 7. tit. 7. par. 7.
- Solutio per vnum ex illis qui damnnum simul dederunt facta, an alios liberet, vid. gl. 2. l. 15. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
- SOLVTVM minori si postea casu fortuito perdat, an soluens liberetur, vid. glo. 6. l. 4. tit. 14. par. 5.
- Solutum per errorem quando dicatur, & non valet, vid. gl. 1. & 2. l. 28. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
- Solutum ob turpem causam an a solvente repeti possit, vide glossam. 1. & 2. l. 49. ibidem.
- Solutum alicui ne detegat alicuius crimen, an ab eo repeti possit, vi. gl. 1. l. 54. tit. 14. par. 5.
- Solutum, vide supra in verbo SOLVTIO.
- SOLVM in quo cadit silicidium, an possit per eius dominum eleuare illud, vid. gl. 3. l. 25. tit. 32. par. 3.
- SOMNIVM & aliqua de somnis, vid. gl. 1. per tex. ibi. in l. 10. titulo. 10. partita. 1.
- SOROR quando tacitẽ videatur partem suam in fratrem suum renuntiasse,

Index materiarum

- tiasse, vid. gl. 1. l. 18. tit. 6. par. 6.
SOROR si partem suam in unum ex fratribus renuntiabit, an illud proficit omnibus, vel illi tantum, vid. gl. 4. ibidem.
SOROR minoris, an & quando per curatorem vel tutorem ipsius dotari debeat, & an propter hoc prædia vendi possunt, vide glo. 3. l. 18. tit. 16. partita sexta.
SOROR inops an alimentari debeat per fratrem, & qualè, & quando, vid. d. glossam. 3.
 Et an ab ipso dotari debeat, & an illam ex redditibus suorum beneficiorum possit dotare, vid. d. gl. 3. in fi. d. l. 18. tit. 16. par. 6.
SORS & quando electio duobus legatarijs data est, & ipsi dissentiunt, an causa illa sorte dirimenda sit, vide glo. l. vigesimæ sextæ. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
SORTILEGIUM an sit crimen ecclesiasticum, vid. gl. fina. l. 58. tit. 6. partita. 1.
SORDICES & alia quæ per aquam naturaliter fluentes adducuntur, & congregantur in aliquo fundo si ex hoc vicini multum grauentur qui ad inundationem teneantur, vide glossam primam. l. 15. titulo. 32. partita tertia.
SPADO quis dicatur, & an ipse vel castratus possit matrimonium contrahere, vid. gl. 2. l. 6. tit. 2. par. 4.
SPECIES derogat generi, & quando, vid. gl. 4. col. 11. in prin. l. 6. tit. 11. par. 6. & gl. 2. col. 11. ad med. l. 3. tit. 13. part. 6.
 Species corrupta si cum incorrupta misceatur qualiter miscens spuniatur, vid. gl. 1. 4. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
SPECTATIVA si detur ad officium vel beneficium non vacans, an & quando valeat, vid. gl. 5. l. 13. tit. 5. in par. 5.
SPECTABILES personæ quæ dicantur, vid. glo. 2. l. 3. titulo. 14. partita quarta.
SPECIALITAS & quod specialiter iningitur plus stringitur quam generaliter imperatur, vid. gl. 4. l. 2. tit. 18. par. 3.
 Specialitas etiam si inuoluatur cum generalitate eo non obstante literæ dicentur generales, vid. gl. 1. l. 45. tit. 18. par. 3.
 Specialitas si sequatur post generalitatem, an ei aliquid deroget, vel operetur, vid. gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
SPECIALE MANDATUM requiritur ad hoc vt quis possit causâ compromittere, vid. gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
 Speciale mandatum requiritur ad hoc vt procurator possit petere restitutionem pro minori, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5. par. 3.
 Sed an requiratur specificatio causæ, an vero sufficiat si generaliter detur mandatum ad petendam restitutionem, vid. ibidem.
 Speciale mandatum, an requiratur ad hoc vt procurator possit in iudicio confiteri, vid. gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 3.
 Speciale mandatum requiritur in procuratore ad hoc vt aliquam rem vèdere possit, vid. gl. 1. l. 61. tit. 18. par. 3.
 Et data sibi potestate vèdendi data per consequens videtur potestas recipiendi illius rei pretium siue solutionem, vi. gl. 2. ibid.
SPERNI an aliquando possit nuntiatio operis noui, & ea non obstante in opere procedere, vid. gl. 2. l. 8. tit. 32. par. 3.
SPES recipiendi beneficium pro honesto seruitio non inducit simoniâ, vide gl. 1. l. 30. tit. 17. par. 1.
 Spes quid sit, vid. gl. 2. l. 7. tit. 5. par. 2.
 Spes succedendi in maioria, an veniat in confiscatione bonorum, & quando non, vid. gl. 20. col. 2. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
 Spes vsus fructus constituendi, an finiatur morte illius qui, &c. vid. gl. 2. l. 24. tit. 31. par. 3.
 Spei certæ renuntiatio ista talis dicitur donatio, vid. gl. 3. l. 5. tit. 11. part. 4. in col. 1. versu. SECVNDO, &c.
 Spes succedendi alteri dicitur spes, & an & quando talis spes legitima sit, & ex quibus hoc ira esse intelligatur, & de iure nostro qualis dicatur esse iusta spes, vide glossam. l. 13. tit. 5. par. 5. & glo. 7. col. 1. l. 19. titulo. 3. partita. 6.
 Et quid videatur remittere ille qui in aliquo contractu remittit ius quod habet vel habere sperat, vid. d. gl. 1. d. l. 13.
 Spes succedendi alicui, an vendi possit consentiente illo cui succedere sperant, vid. ibidem. in gl. 3.
 Spes ad aliquod officium habendum quod aliquis possidet quando valeat, vel non, vid. ibid. in gl. 5. d. l. 13. tit. 5. par. 5.
SPIRITVALIS FILIUS, vid. in verbo, **FILIUS SPIRITVALIS**.
SPIRITVALIS CAUSA, vide in verbo, **CAUSA SPIRITVALIS**.
SPITVALE an impediatur propter scandalum, vid. gl. 3. in med. l. 50. tit. 1. par. 1.
 Spiritualia in modum violentiæ possunt tractari coram iudicibus laicis, vid. gl. 4. col. 2. l. 13. tit. 13. par. 2.
 Spiritualia possunt de voluntate Papæ tractari coram laico etiam foemina, vid. ibidem.
 Spiritualia non debent committi meris legistis etiam vt sint assessores

- siue consiliarij, vide glo. 3. l. 2. tit. 21. par. 3.
 Spiritualia an possint obligari seu pignori dari, vide glossas. l. 3. tit. 13. partita quinta.
SPOLIANS suum aduersario lite pendente si appellauerit visus appellatioti renuntiare, vid. gl. 5. l. 26. tit. 23. part. 3.
 Spoliatus si contra spoliante[m] agentem interdicto recuperandæ opponat exceptionem dominij an sit admittendus, vide gloss. 2. & 3. l. 18. tit. 10. partita. 7. per tex. ibi.
 Et quid si talis exceptio dominij non ab ipso spoliatore sed a tertio apponatur, vi. in. d. gl. 3. d. l. 18.
 Spoliatio videtur esse probata si probata fuerit antiqua possessio, vid. gl. 1. l. 30. tit. 2. par. 3.
 Spoliatus iudicis autoritate propter eius contumaciam an illi infra termino debito comparenti possit obijci quæstio dominij quâ incontinenti missus probare vult si ipse antea prescripserat rem cum mala fide per. 30. annos, vide glo. 7. l. 21. tit. 29. part. 3.
 Spoliatus intentans contra spoliatorem interdictum recuperandæ possessionis an rejiciatur per spoliatorem exceptione dominij contra eum opposita & quando, vide glo. 2. & 3. l. 18. per tex. ibi tit. 10. par. 7.
 Et quid si talis exceptio dominij non ab ipso spoliatore sed ab alio tertio opponatur, vide. d. glo. 3. d. l. 18.
 Et de hac materia spoliationum, vi. infra in verb. **VIS** & in verbo, **VIOLENTIA**.
SPONSA per verba de præsentibus si adulteretur punitur poena mortis secus vero si sit sponsa de futuro, vide glo. 1. in fine in proœ. tit. 1. par. 4.
 Sponsa de futuro, an per ductionem ad domum sponsi videatur velle eum contrahere de præsentibus, vid. gl. 8. q. 4. l. 3. tit. 1. par. 4.
 Sponsa cognita carnaliter ab sponso mediante ipsius violentia, an possit ingredi religionem, vid. gl. 10. l. 4. tit. 1. par. 4.
 Sponsa absentis si non expectatotriennio contraxerit de licentia iudicis an arras sibi datas amittat, vid. gl. 3. l. 8. tit. 1. par. 4.
 Sponsa quantum tempus debeat virum vagabundum expectare, vide. d. glossam. 3.
 Sponsa de futuro si carnaliter ab ipso cognoscatur mediante ipsius violentia, an possit ingredi religionem per id illa sponsalia transeunt in matrimonium præsumptiuum de præsentibus, vid. gl. 9. ibid.
 Sponsa violenter raptâ, & ab aliquo cognita non potest sponsam compellere, vt cum ea matrimonium contrahat, vid. ibi glossam. 12. per textum illum.
 Sponsa de futuro si cum alio fornicetur (cum adhuc interim quod iudicium ecclesiæ sponsalia durent) vtrum si tunc sponsus illam carnaliter cognouerit illa sponsalia transeant in matrimonium de præsentibus, vide gl. 16. d. l. 8. tit. 1. par. 4.
 Sponsa de futuro si ante quam cognoscatur carnaliter consliterit esse corruptam cum ante se virginem dixerit, an sponsus illam accipere teneatur, vid. gl. 6. l. 10. tit. 2. par. 4.
 Et quid si quis cum aliqua contraxit sub ea conditione, scilicet, si te virginem inueneto, vid. d. gl. 6. d. l. 10.
 Sponsa si ante dies in quibus nuptiæ prohibentur fieri nuptiæ sit benedicta, an ab sponso possit debitum exigere post primam consummationem, vid. gl. 7. l. 18. tit. 2. par. 4.
 Sponsa an lucrer donationem sibi per sponsum factam etiam si sit sponsa de præsentibus, & an in dubio donare videantur sponsus, vel ad vsu tantum dato, vid. gl. 1. & 2. l. 3. tit. 11. par. 4.
 Et quid si sponsa sit iam cognita carnaliter, vel ad domum ducta, vi. gl. 5. ibidem.
 Sponsa ab sponso traducta ad domum carnaliter cognita præsumitur, vide gl. 5. d. l. 3. tit. 11. par. 4.
 Sponsa si post osculum ingrederetur religionem, an debeat restituere sibi ab sponso donata, & quæ, vide ibid. in gl. 6.
 Sponsa si aliquid sponso donauerit ipsa mortua sponsus illa non lucrabitur etiam post osculum, & quare, vid. ibi. gl. 7. & 8. per tex. ibi.
 Sponsa quæ sponso dotem dedit si ab eo alatur, an ipse de æquitate faciat suos fructus dotis, vel non, vid. gl. 2. l. 28. tit. 11. par. 4.
 Sponsam veterem preses prouinciæ durante officio in uxorem ducere bene potest sed de nouo aliquam suscipere non valet, vid. gl. 12. per text. ibi. l. 2. tit. 14. par. 4.
 Sponsa & si sponsæ ornamenta donentur per sponsum, an præsumantur donata, vel commodata, vid. gl. 1. l. 3. tit. 11. par. 4. & gl. 7. l. 2. tit. 2. in partita quinta.
 Sponsa inops, an in bonis sponsi mortui aliquam partem habere debeat, vid. gl. 2. l. 7. tit. 13. par. 6.
 Sponsa ex secūdis nuptijs an possit esse tutrix filij sui, vel statim tutel. 1. 1 amittat, vid. gl. 1. l. 5. tit. 16. par. 6.
 Sponsa an & quando nutrirî & educari debeat in domum sponsi, vid. gl. 2. l. 19. tit. 16. par. 6.
 Sponsa de futuro an possit de adulterio accusari, & quid si matrimonium subsistere non potuerat, vid. gl. 2. l. 1. tit. 17. par. 7.

Septem Partitarum.

- Sponsa si per vim ab eius sponso rapiatur, an ipse in poenam raptorum incidat, vid. gl. 5. l. 3. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.
- SPONSALIA** & matrimonium differunt inter se & ideo statutum de vno ex illis loquens ad alium non extenditur quod ad notabiles quaestiones inducit glo. in proce. tit. 1. par. 4.
- Et an idem sit si contrahens sponsalia illa carnali copula consummauerit, vid. ibidem.
- Sponsalia contracta à matre, an faciant illi perdere tutelam filij, vid. ibid. columna. 2.
- Et an subiciatur poenis authenticæ eiusdem. C. de secundis nuptijs, vide ibidem.
- Sponsalia de presenti sunt illa quæ puniuntur poena mortis propter adulterium, vid. d. gl. 1. in fine.
- Sponsalia an dicantur quando vnus dicit (promitto quod te desponsabo, vid. gl. 1. l. 1. tit. 1. par. 4.
- Sponsalia licet non præcedant potest matrimonium contrahi, vid. gl. 2. ibidem.
- Sponsalia fieri possunt inter absentes mutua tamen promissione interueniente, vid. gl. 3. d. l. 1. tit. 1. par. 4.
- Sponsalia fieri possunt per stipulationem aliquando vero fiunt nudo pacto, & ad quid non adimplens obligetur, an ad interesse, vid. gloss. 2. l. 2. tit. 1. par. 4.
- Sponsalia fieri possunt multis modis de quibus per glossas dictæ. l. 2. per per tex. ibi.
- Sponsalia in quibus iuramentum interuenit poterunt per ecclesiam iurari, & illum per vim ad contrahendum compellere, vid. gl. 4. d. l. 2. tit. 1. par. 4.
- Sponsalia non dicuntur contracta per solam annulli immisionem si ex verbis de mente contrahendi aliter non constiterit, vide glossam septimam. ibidem.
- Sponsalia per verba de presenti per quæ verba contrahi possint, & quid si verba sint obscura, vide glossam octauam. l. secundæ. tit. 1. partita quarta.
- Sponsalia an sint de presenti si aliquis dicat promitto quod ab tunc te habeo pro legitima vxore si non adsit tibi verbum consentio, vid. gl. 9. ibidem.
- Et quid si verba denotentia executionem adijciantur sponsalibus de futuro, vid. d. gl. 9. in medio.
- Et quid si iuret dicendo, iuro quod non habeo aliam vxorem nisi te, an ex his verbis inducatur matrimonium de presenti, vid. ibid.
- Et quid si dicat nolo aliam in vxorem nisi te, & alia, vide dictam glossam nonam.
- Sponsalia quæ fiunt per verba de presenti improprie sponsalia appellantur quod ad statuta est notandum, vid. ibid. gl. 10.
- Sponsalia ante septennium non possunt contrahi neque adueniente ipubertate erit matrimonium licet signa taciti cõsensu interuenierint, vid. gl. 3. l. 3. tit. 1. par. 4.
- Sponsalia de futuro non transeunt in matrimonium de presenti adueniente pubertate dato que osculo vel amplexu siue dona, siue alia interuenierint secus si ista interuenierint in sponsalibus contractis per verba de presenti quia in matrimonium transeunt licet copula non adsit, vid. gl. 5. d. l. 3.
- Sponsalia ab impubere contracta adueniente pubertate per quæ signa consentiri videantur, vid. gl. 7. ibidem.
- Sponsalia vtrum transeant in matrimonium de presenti per carnis copulam, & an super hac præsumptione admittatur probatio in contrarium, & an in foro conscientie interiori creditur dicenti non adfuisse consensum conjugalem ibi, vi. gl. 8. l. 3. tit. 1. par. 4.
- Et quid si secreta confessione dicat se dubitare quo animo, & affectu illam cognouerit quid tunc sit agendum, vid. ibidem.
- Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium a canone præsumptum si sponsus timore mortis coactus sponsam de futuro carnaliter cognoscat, vid. d. gl. 8. in. 2. quæst.
- Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium si sponsus sponsa præsentem, & consentiente dicat se per coitum nolle matrimonio consentire, vid. ibid. in. q. 3.
- Sponsalia de futuro, an & quando transeant in matrimonium de presenti per ductionem in sponsam ad domum sponsi, vi. ibid. in. q. 4.
- Sponsalia inter minores contracta quæ iuris interpretatione sunt de futuro, an ad hoc vt transeant in matrimonium de presenti per copulam an illa actualiter desideretur, an vero nifus tantum ad eam sufficiat, vide gl. 9. d. l. 3. tit. 1. par. 4.
- Et quid si nifus ad copulam esset propè perfectam ætatem quando sponsalia sunt de futuro iuris interpretatione, vide ibidem.
- Et an tunc sufficiat consensus præstitus circa finem. 14. anni, & quid si cohabitatio complexus, & oscula interuenierint, ante perfectam ætatem, vide ibidem.
- Sponsalia contracta ante septennium cum illi proximus sit, & discretio
- suppleat ætati, an teneant, vide gl. 1. l. 6. ibidem.
- Sponsalia siue sint iurata siue non ecclesia compellit matrimonium contrahere sed non ita studiosè si iuramentum non adfuit, vid. gl. 1. l. 7. tit. 1. par. 4.
- Sponsalia secunda si sint de presenti soluantur prima de futuro, vid. gl. 4. d. l. 7. cum alijs glo. ibidem antecedentibus.
- Sponsalia de futuro dissoluantur in multis casibus, & ex multis causis quæ do ipso iure quandoq; aliter, vide omnes glossas. l. 8. per tex. ibi. tit. 1. partita. 4.
- Et in sponsalibus inest tacita conditio si alter coniugum in legem coniugij non peccauerit, vid. gl. 6. d. l. 8.
- Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium præsumptuum de presenti per carnis copulam, vi. gl. 9. l. 8. tit. 1. par. 4.
- Et quid si sponsalia contrahantur inter iam puberem, & minorem si pubes postea noluerit contrahere, & minor adueniente pubertate sic, vide gl. 14. d. l. 8.
- Et an sit distinguendum, an iste maior qui dissentit contraxerit sponsalia de presenti ante quam alter ad pubertatem accessisset, vel post, & an idem sit in vtroque casu, vid. gl. 15. d. l. 8.
- Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium si sponsus carnaliter eam cognouerit postea quam ipsa cum alio fuit fornicata si adhuc iudicium ecclesie non interuenierit cum interim sponsalia semper duræt, vid. gl. 16. l. 8. tit. 1. par. 4.
- Et an idem sit in alijs pluribus casibus in glo. d. l. 8. positis ex quibus matrimonium impeditur, vide ibidem.
- Sponsalia contracta de futuro cum duabus siue forores sint, siue non transeunt in matrimonium præsumptum si vna ex eis carnaliter agnosceretur, vid. gl. 6. l. 9. tit. 1. par. 4.
- Quod tamen limitatur duobus modis de quibus per iam dictam gloss. 6. post medium.
- Sponsalia facta per patrem non tenent filio dissentiente, & si filij sint præsentem neque contradicant sponsalibus contractis per patrem tenent sponsalia, vid. gl. 2. l. 10. ibidem.
- Et idem est si fuerint absentes & ignorantem & postea tacite ratificauerint quod est speciale in patre secus in tutore, vel alio, vid. ibid.
- Sponsalia etiam de futuro debet in eis fieri publica denuntiatio, vt matrimonium clandestinum esse non videatur, & fiet in ecclesia, vid. gl. 5. & 6. l. 1. tit. 2. par. 4.
- Sponsalia de futuro si sint iurata, an ad vnus dictum fieri impediuntur, vide gl. 3. l. 18. tit. 9. par. 4.
- Et an dissoluantur si transfuerint in matrimonium si in contrarium adsit vnus testis simul cum fama, vid. gl. 4. ibidem.
- Sponsalia si contrahantur per matrem habentem tutelam filij sui, an per hoc priuetur tutela, vid. gl. 1. l. 5. tit. 16. par. 6.
- SPONSALITIA LARGITAS** quæ sit, & si ab sponso sponsa mittatur, an in dubio donare videatur, vel ad vsum tantum missa, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 11. par. 4.
- Et quid si talis donatio fiat sponsæ de presenti, & quid hodie per. 11. Tauri, vid. gl. 2. ibidem.
- Et qui si ipse aliqua donauerit consummato iam matrimonio, vel ipsa ducta ad ad domum, vid. ibid. in. gl. 5.
- Et quid in donatione facta ab sponsa sponso etiam post osculum, vid. gl. 7. & 8. ibid. per illum tex.
- SPONSOR** quis dicatur, & in quo differat a fideiussore, vid. gl. 3. l. 1. tit. 12. par. 5.
- SPONSUS** de presenti potest sponsam defendere in iudicio etiam si ne mandato, vid. gl. 2. l. 10. tit. 5. par. 3.
- Sponsus per verba de presenti qualiter agat contra sponsam quæ adulterium commisit, vid. gl. 1. in fi. in proce. tit. 1. par. 4.
- Sponsus si sponsam de futuro carnaliter cognouerit, an per hoc sponsalia transeant in matrimonium de presenti si ipse ad hoc fuerit coactus, vi. gl. 8. col. 2. l. 3. ibidem. in. q. 2.
- Sponsus si carnaliter sponsam de futuro cognouerit præsumitur affectu vxorie eam cognouisse, vid. ibidem.
- Et quid si sponsus sponsa præsentem prote stetur se nolle per coitum matrimonio consentire, an illud matrimonium præsumatur, vid. ibidem. in quæst. 3.
- Sponsus qui adduxit sponsam ad ipsius domum, an & quando illa sponsalia de futuro transeant in matrimonium de presenti, vid. ibid. in. q. 4. d. gl. 8. col. 2.
- Sponsus si violenter sponsam carnaliter cognouerit, an hoc non obstante ipsa religionem intrare possit, vide glossam decimam. l. 4. tit. 10. 1. partita. 4.
- Sponsus si noluerit matrimonium contrahere quam possit excusationem iustam dare vt ad hoc non compellatur, vide glossam secundam. l. 7. ibidem.
- Sponsus ad matrimonium contrahendum compellendus non est quædo ex coniecturis graue damnum speratur, vid. gl. 3. d. l. 7. tit. 1. part. 4.

Index materiarum

- Sponsus per verba de futuro si per verba de presenti contrahat postea ad primam redire non tenetur, vide gl. 4. ibidem. cum alijs glossis antecedentibus.
- Sponsus vagans si ignoretur, & ubi sit, an & quando eius sponsa possit cum alio contrahere, & quod tempus debeat expektare, vide gloss. 2. & 3. l. 8. ibidem.
- Sponsus matrimonium contrahere cum sponsa non tenetur quando violenter raptus & cognita fuit ab alio, vide gl. 12. l. 8. per tex. ibi. tit. 1. in parta. 4.
- Sponsus si cognoscit carnaliter sponsam de futuro postquam ipsa cum alio fornicata fuit cum adhuc durent sponsalia interim quod iudicium ecclesie non interuenit, an per hoc illa transeat in matrimonium de presenti, vide gl. 16. l. 8. tit. 1. par. 4.
- Sponsus qui per verba de futuro cum duabus contraxit si vnam carnaliter cognoscit visus est consentire in matrimonio, vide gl. 6. l. 9. tit. 1. parta. 4.
- Sponsus an cum sponsa contrahere teneatur si ante copulam fuit detectus quod non erat virgo, vide gl. 6. l. 10. tit. 2. par. 4.
- Et an valeat matrimonium sub conditione, scilicet, si te virginem inuenero, vide ibidem.
- Sponsus si mittat aliquid sponsae, an donare videatur in dubio, vel ad usum tantum sui se sponsae misit, vide glossam primam. l. 3. titulo. 11. parta. quarta.
- Et quid si sponsus donet aliquid sponsae de presenti, an teneat talis donatio, & quid hodie, vide ibi. in gl. 2.
- Et quid si ipse ille aliquid donat consummato iam matrimonio, vel ipsa iam ducta ad domum, vide ibi. in gl. 5.
- Sponsus si sponsam ad domum traduxerit praesumitur copula, vide gl. 5. d. l. 3. tit. 11. par. 4.
- Sponsus mortua sponsa non lucratur ab ipsa sibi donata etiam post osculum secus e contra, vide glossam septimam, & octauam. ibidem. per illum textum.
- Sponsus si ante nuptias sponsam aleret, an faciat suos fructus rei dotalis de aequitate, vide gl. 2. l. 28. tit. 11. par. 4.
- Sponsus nullus est luctus, & ideo mulier annum luctus habere non tenetur, vide gl. 7. per tex. ibi. l. 3. tit. 12. par. 4.
- Sponsus si sponsae ornamenta miserit, an commodasse, vel donasse videatur, vide gl. 7. l. 2. tit. 2. par. 5. & gl. 1. l. 3. tit. 11. par. 4.
- Sponsus an in bonis suae sponsae partem habere debeat si post eius mortem in ops remanserit, vide gl. 2. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Sponsus an de adulterio sponsam de futuro accusare possit, & quid si matrimonium esse non poterat inter eos, vide gl. 2. l. 1. tit. 17. par. 7.
- Et an stantibus sponsalibus sponsus possit sponsam iure mariti accusare, vide ibidem.
- Sponsus si per vim rapiat sponsam, an in raptorum poenam incidat, vide gl. 7. l. 3. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.
- SPONTANEVS** consensus, vide in verbo, **CONSENSVS**.
- SPORTVLAE** maiores solui debent ab vniuersitate quando litigat qua ab alio, vide gl. 4. l. 46. tit. 18. par. 3.
- SPVRIVS** an admittatur ad maioriā a patre suo factam credendo illum fore legitimum, vide gl. 10. col. 4. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Spurij an admittantur in feudi successione, vide gl. 6. l. 68. tit. 18. parta. tertia.
- Spurius bene admittitur ad vindicandam iniuriam factam cognationi, vide gl. 6. l. 6. tit. 23. par. 3.
- Spurij a patre alio non debent de iure civili, & Regio secus tamen est de aequitate canonica, vide gl. 11. per tex. ibi. l. 3. tit. 14. par. 4.
- Spurius illud est verbum generale extendens se ad quoscuque natos ex damnato coitu & quare sic dicatur, vide gl. 6. l. 1. tit. 15. par. 4.
- Spurij an comprehendantur appellatione filiorum, & quid de naturalibus filijs, & an natus ex concubina, & clerico in minoribus constituto dicatur spurius, vide ibi.
- Et nati ex personis intel. quas proli betur concubitus licet non matrimonium, an spurij esse dicantur, vide dictam glossam. 6. l. primam. tit. 15. parta. 4.
- Et casus in quo filius censetur sine patre, & neque dicitur spurius neque legitimus, vide per d. gl. 6. l. 1. tit. 15. par. 4.
- Spurius filius an ad dignitates ecclesiasticas sine dispensatione etiam quando alij legitimi deficiunt, an admittatur, & an tunc necessaria sit dispensatio, & quid si ad hoc sint per principem priuilegiati, vide gl. 2. l. 2. tit. 13. & gl. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 15. par. 4.
- Spurius filius an possit a principe legitimari, & an in legitimatione debeat apponi clausula non obstante, & an qualitas spurietatis exprimenda sit in impetratione legitimationis, vide gl. 8. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Spurius non debet vocari legitimatus iam per principem, vide gl. 10. in prin. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Spurij indigni sunt principis clemetia neque legitimari possunt per obligationem parentum, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 5. tit. 15. par. 4.
- Spurij ab omni beneficio excluduntur neque possunt legitimari in patris testamento sicuti possunt naturales, vide gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 15. par. 4.
- Spurij filij an a parentibus debeant alimentari, & an a patre clerico ex fructibus sui beneficii filius spurius alimentari possit, vide gl. 1. l. 2. tit. 19. parta. 4.
- Spurius an a patre, an vero a matre alio debeat, vel communibus expensis, vide gl. 1. l. 3. tit. 19. par. 4.
- Spurius filius an ab ascendentibus suis per virilem sexum alio debeat, vide gl. 5. l. 5. tit. 19. par. 4.
- Et an a matre vel ab earum ascendentibus per sexum foemineum, vide ibi dem. in glo. 6.
- Spurius filius an teneatur patrem vel matrem alere, & an teneatur matrem dotare si illa iuuenis sit, vide d. gl. 6.
- Spurius an possit succedere in emphyteosi si de hoc fuit a principio factum pactum, vide gl. 6. l. 28. tit. 8. par. 5. & gl. 1. l. 29. tit. 11. par. 5.
- Spurius si per statutum habilitetur ad succedendum, an tale statutum valeat, vide gl. 6. in medio. d. l. 28.
- Et quid si princeps in hoc fecerit constitutionem generalem, an constitutio teneat, vide ibi.
- Spurius an possit a patre, vel ab alio extraneo haeres institui, vide gl. 11. & 12. l. 4. tit. 3. par. 6.
- Et quod in adulterino, & quando possit aliquid relinquere filio spurio, vide gl. 12. ibi. & gloss. l. 10. & l. 11. tit. 13. par. 6.
- Spurius filius an a patre institui possit cum capax erit, vide gl. 7. l. 19. tit. 3. parta. 6.
- Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, & possit bona administrare tanquam curator, vide ibi.
- Spurius a patre in maioria institui non potest cum legitimabitur, vide d. gl. 7. col. 2. post med.
- Spurius filius an hereditatis restitutionem impediatur quando quis fuit institutus sub conditione, scilicet, si sine liberis decesserit, vide gl. 4. & 8. l. 10. tit. 4. par. 6.
- Spurius filius si alteri testatoris filio fuerit substitutus vulgariter, an tunc talis substitutio vulgaris expressa contineat pupillarem tacitam, vide gl. 19. l. 5. tit. 5. par. 6.
- Spurius filius si a patre instituitur haeres, vel hereditatem ex fideicommissio habeat, an illa ab eo tolli possit, & etiam ab haerede grauato restituere, & quando, & ex quibus in hoc perpendatur quod fraus interuenit, vide gl. 1. l. 13. tit. 7. par. 6. praecipue gl. 21. 22. & 24. cum alijs ibi.
- Et an illa haereditas applicetur fisco, vel cui, vide ibi. glossam. 22. cum alijs ibi.
- Et an sit aliquis modus relinquendi aliquid filio spurio, vide d. gl. 22.
- Et an tunc haeres teneatur in conscientia illam spurio, vel fisco restituere vel sibi retinere, vide d. gl. 24.
- Et an spurij si sibi talia bona restituantur ab haerede possit illa retinere in foro conscientiae, vide d. gl. 24.
- Spurius an cum bona conscientiae possit retinere res sibi a patre donatas, vel relictas, vide d. gl. 24. col. 1. in medio.
- Et an pater possit facere maioriā in filium spurium stantibus legitimis quando habuit a Rege licentiam faciendi maioriā in filium quem vellet, vide gl. 3. col. 2. q. 27. l. 3. tit. 9. par. 6.
- Spurius an possit ex principis dispensatione ad maioriā admitti etiam stantibus legitimis eis tantum modo legitima relictas, & quando, vide d. gl. 3. d. l. 32. col. 2. q. 8. & q. 12.
- Spurij cum legitimis non succedunt & de ratione exclusionis, vide d. gl. 3. col. 3. q. 8. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Spurij an alijs deficientibus ex Regis facultate ad maioriā admitti possint, & an ad honores admittantur, vide d. gl. 3. col. 5. in prin.
- Et quid si facta sit maioria in filium spurium credendo illum legitimum an valeat maioria, vide ibi dem. in col. 6. q. 9.
- Spurius an possit institui ad maioriā quando facultas fuit alicui data libera, & ut faciat prout voluerit, vide d. gl. 3. d. l. 32. in col. 10. q. 20.
- Spurius filius quis dicatur, & quare sic cognominetur, vide gl. 9. l. 11. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.
- De hoc, vide supra. in verbo, **FILIUS SPVRIVS**.
- STABVLARI** unde dicantur, & in quo differant a balneatoribus, & de qua culpa teneantur, vide glossam. 2. & 4. l. 26. titulo octauo. parta. quinta.
- Stabularij an de necessitate teneantur hospites recipere, & quando, vide d. gl. 4. d. l. 26.
- Et an sint necessarii testes ad probandum quod hospes illi aliquid seruandum dedit, vide ibi. gl. 5.
- Stabularij communiter sunt homines rapaces, & vulgares, vide ibi dem. in glossa. 6.
- Et quid si amicus receperit amicum, an in eo idem quod in stabulario dicendum est, vide ibi dem. in gl. 7.

Septem Partitarum.

- Stabularij de qua culpa teneantur, vide glossam quartam & nonam cum alijs ibidem. d. l. 26.
- Stabularij quando teneantur de facto viatorum, & quando de furto vel facto suorum vide ibidem gloss. 10.
- Stabularij an liberentur à custodia per solam clauum traditionem alio non dicto, & an tunc teneatur de leuissima culpa, vide glossam. 12. legis. 25. supra. d. tit. 8. par. 5.
- Stabularij si male tractauerint peregrinos qua poena feriantur, & an à iudice ecclesiastico, vide gloss. 3. l. 27. ibidem.
- Stabularij, vide de hoc in verbo HOSPITES.
- STATVENTES** contra ecclesiam seu ecclesiasticas personas ita vt aliquod eis inde pra iudicium generetur qua poena feriantur, vide glossam secundam legis decimam nonam. titulo nono. partita prima, vide de hoc in verbo STATVTA.
- STATVTA** à quibus fieri possint, & à quibus leges, vide glossam primam. l. 12. tit. 1. parti. 1.
- Statuta fieri possunt à populo etiam iurisdictione carente, vide ibidem.
- Statuta siue ordinationes populorum fieri possunt sine superioris auctoritate, vide ibidem.
- Statuta cum poena contravenientium fieri non possunt nisi ab habente iurisdictionem quod limitat tribus modis, de quibus per glo. 1. dictae legis. 12. tit. 1. par. 1.
- Statutum factum per illum qui iurisdictione caret in concernentibus administrationem rerum suarum an valeat sine principis auctoritate, vide ibidem.
- Statutum factum cum principis auctoritate potest per condentes tolli eo inconsulto, vide. d. glo. 1. in medio.
- Statutum per aliquos factum contra leges iuris communis an valeat, vide dictam glo. 1. ad finem.
- Statuta fieri possunt à magistratibus temporalibus in concernentibus suum officium pro tempore illo & ex causa, vide glossam secundam legis. 12. tit. 1. par. 1.
- Statuere non possunt magistratus perpetui contra ius, vide dictam glossam. 2. in medio.
- Statuta municipiorum debent approbari per communem ciuitatis, vide glossam siuealem. columna decimatertia dictae legis duodecimae. titulo. 1. parti. 1.
- Statutum an liget ciues alterius ciuitatis si illi habeant possessiones in loco vbi fit statutum, vide glossam magnam legis decimae quintae. titulo primo. par. 1.
- Statutum vtrum liget forenses, & in quibus, & quando, vide ibidem in fine.
- Statutum contra personas & res ecclesiasticas ex quo ecclesiae damnum sequitur non valet, vide glo. 2. l. 19. tit. 9. par. 1.
- Statutum an fieri possit super taxatione arcorum vel vestium tempore mortis alicuius, vide glo. 8. l. 12. tit. 13. par. 1.
- Statuta laicorum non possunt infringere laudabilem consuetudinem aliquid clericis vel ecclesiae dandi, vide glossam secundam legis decimae quintae. tit. 17. par. 1.
- Statutum laicorum de reuocanda elemosyna an valeat vel non, vide ibidem.
- Statuta baronum seu dominorum terrarum in aliquo pra iudicare non possunt iuri communi vel antiquae consuetudini, vide glossam secundam. l. 22. tit. 13. part. 2.
- Statutum inuadens actum si dubitetur an statutum praecesserit actum an e contra cui incumbat probatio, vide glossam secundam legis primae. titulo. 14. par. 3.
- Statutum loquens de vxore non habet locum in sponsa etiam per verba de praesenti, vide glo. 10. l. 2. tit. 1. par. 4.
- Statutum laicorum ponens poenam contrahentibus in quarto gradu secundum quam computationem civilem vel canonicam istud intelligi debeat, vide glo. 4. l. 3. tit. 6. par. 4.
- Statuta in donatione propter nuptias an habeant locum in datione arrarum, vide glo. 4. l. 1. tit. 1. par. 4.
- Statuta loci contractus matrimonij vel alterius loci quae obseruanda sint quae vero non, vide glo. 1. l. 24. tit. 11. par. 4.
- Statuta locorum filios legitimos non possunt facere si non interueniat parentum matrimonium & legitimum, vide glossam tertiam legis secundae. titulo. 17. par. 1.
- Statutum loquens de filijs an comprehendat adoptiuos, vide glossam primam in proemio tit. 16. par. 4.
- Statutum in morte naturali an habeat locum in morte civili, vide glo. 1. l. 2. titulo. 18. par. 4.
- Statuta facta contra concubinas clericorum debent intelligi de publicis tantum, vide glo. 5. in fine. l. 3. tit. 21. par. 4.
- Statuta an fieri possint à dominis terrarum sine populi consensu, vide glo. 5. l. 2. tit. 1. par. 2.
- Statutum in Rege & eius vxore habet locum in filio eius primogenito,
- & eius vxore & filijs, vide glo. 2. l. 1. tit. 15. part. 2.
- Statutum permittens in festiuitatibus potest cognosci de causis civilibus siue criminalibus an valeat, vide glossam septimam legis. 34. titulo. 2. partita tertia.
- Statutum principis an possit limitare ius diuinum, vide glo. 1. legis. 19. titulo. 18. partita. 3.
- Statutum loquens in infirmitate locum habet in fene qui pro infirmo reputatur, vide glo. 2. l. 4. tit. 18. part. 3.
- Statutum quod est contra ius commune an recipiat extensionem actiuam seu extensionem passiuam, vide glossam primam legis quartae. tit. vigesimo quarto. partita tertia.
- Statutum an aliquid operetur quando vult quod possit currere praescriptio cum mala fide, vide glo. 2. l. 21. tit. 29. par. 3.
- Statutum loquens de possessione an possit intelligi & extendi ad quasi possessionem, vide glo. 4. l. 1. tit. 30. par. 3.
- Statutum permittens acquiri possessionem sine corporali apprehensione an teneat, vide glo. 2. l. 6. tit. 30. in par. 3.
- Statutum modum altitudinis aedificiorum taxare potest, vide glo. 4. legis. 25. tit. 32. part. 3.
- Statutum loquens in sponsalibus ad matrimonia se non extendit quod ad plura inducit, glo. 1. in proemio tit. 1. par. 4.
- Statutum non punit maleficium fictum, & quare, vide dictam glossam primam. col. 1. in principio.
- Statutum laicorum per quod poenas matrimonio clandestino imponunt an debeat & possit valere, vide glo. 1. l. 5. tit. 3. par. 4.
- Statuta generaliter loquentia non intelliguntur loqui in causa dotis in dotis pra iudicium, vide glo. 3. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Statutum disponens quod non liceat rem vendere extraneo nisi prius requisito consorte an valeat, vide glo. 6. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Statuta poenalia an fieri possint à prioribus & consulis mercatorum, vide glossam in proemio tit. 7. in par. 5.
- Statutum per quod filij bastardi & spurij habilitantur ad succedendum an valeat, vide glossam sextam in medio legis. 28. titulo octauo. par. 5. & glo. 1. l. 29. tit. 11. par. 5.
- Et quid si hoc caueatur per constitutionem generalem principis, an talis constitutio valeat, vide. d. glo. 6.
- Statuta nutritiua peccati an possint per Episcopum annullari, vide dictam glossam. 6. ad finem.
- Statutum collegij quod in eis homines rixosi non admittantur valet, vide glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.
- Et illud quod per pactum fieri non potest neque per statutum, vide glossam. 9. in fine. l. 28. tit. 11. part. 5.
- Et non potest firmari per statutum illud quod est contra bonos mores, vide glo. 9. in fine.
- Et damnatur omne statutum per quod datur fauor exactioni vsurarum, vide glo. 1. l. 22. tit. 12. par. 5.
- Statutum loquens in pignore an extendatur ad hypothecam, vide glo. 1. l. 1. tit. 13. par. 5.
- Statuta, & an per statutum possit legi derogari, vide glossam quartam legis. 14. tit. 1. part. 6.
- Et an per statutum possit legitima filio debita tolli vel minui, & quid si alias habeat unde se alat, vide glossam tertiam legis septimae. titulo. 5. partita. 2.
- Statutum excludens foeminas à successione in maioribus an sit odiosum vel non, & de hoc vide plura per glo. 2. l. 3. tit. 13. par. 6.
- Statuta requirunt casum verum non fictum, vide glossam quartam legis. 2. tit. 31. part. 7.
- STATVS** & an possit quis in duplici statu constitui, vide glossam. 4. l. 93. tit. 18. par. 3.
- Status alicuius si mutetur an & quando per hoc impediatur nouatio obligationis conditionalis, vide glo. 9. l. 15. tit. 14. par. 5.
- Status alicuius si mutetur an per hoc eius testamentum irritetur, & quid si in melius mutetur, vide glossam secundam & quartam legis. 18. titulo. 1. partita. 6.
- Et si minor mutat suum statum an aduersus talem mutationem restitui possit, vide glo. 1. l. 5. per text. ibi. tit. 19. par. 6.
- STELLIONATVS** crimen, vide in verbo CRIMEN.
- STERILES** bene possunt matrimonium contrahere, & qua ratione, vide glo. 4. l. 2. tit. 8. part. 4.
- STERILITAS** in quo differat ab exiguitate, vide glossam octauam legis. 22. titulo. 8. par. 5.
- Sterilitas an & quando faciat & inducat remissionem mercedis si colonus fractus non collegerit ex fundo de qua istud sit intelligendum, & qualiter, & quomodo procedat, vide glossas dictae legis vigesima secunda. per illum textum ibi.
- Sterilitas non liberat conductorem quando ipse non solubat decimas, vide glo. 10. d. l. 22. tit. 8. par. 5.
- Et quid si in vno anno adit sterilitas in praecedenti vero vel sequenti ad-

Index materiaram

- unius libertas, vide glo. 2. l. 1. tit. 8. par. 5.
SILLIC DIUM licet cadat in publico iuxta consuetudinem commune, debet tamen fieri sine preiudicio domus vicini, vide glo. 3. legis. 12. titulo. 32. par. 5.
 Sufficiens in meum si cadat in solo vel in domo alterius, an ille illam eleuare possit alius, vide glo. 3. legis. 27. titulo. 32. in part. 1.
SILVUS curia & etiam tabellionis inspicitur semper in verificationem literarum, vide glo. 2. l. 4. tit. 20. in part. 3.
 Sillas an possit iudici per magistratus in derogationem iuris communis, vide glo. 9. col. 2. in fin. l. 9. tit. 28. par. 2.
STIPULATIONES pratoriarum exigunt fideiussores, glof. 8. legis. 10. titulo. 5. partita. 3.
 Stipulatio tacita temper esse fingitur in dote, vide glossam primam legis 10. titulo. 11. part. 4.
 Stipulatio expressa si interueniat tempore constitutionis dotis, an tunc ad restitutionem faciendam annus dari debeat, vide glossam tertiam legis 31. titulo. 11. par. 4.
 Stipulatio, & an per stipulationem poenalem nouetur actio ex vendito ad reuendendum, vide glossam quintam legis. 42. titulo quinto. partita quinta.
 Stipulatio an tollat ius poenitendi ei qui ex sua parte adimpleuit altero non adimplente, vide glo. 1. l. 3. titulo. 6. part. 5.
 Stipulatio requirit consensum neque verba tantum sufficiunt sine eo, vide glo. 1. l. 1. per textum ibi titulo. 11. par. 5.
 Stipulatio ad hoc vt valeat requirit quod sit rei promissæ certitudo, vide ibidem in glo. 2.
 Stipulatio propter necessitatem inuenta fuit, & pro qua, & quid hodie de iure regni an sit necessaria, vide glossam tertiam dictæ legis primæ. titulo. 11. partita. 3.
 Stipulatio si interueniat in contractu innominato, an ante implementum ex parte sua oriatur actio, vide. d. glo. 3. ad medium.
 Et an hodie stante lege ordinamenti ex nuda pollicitatione seu promissione alicuius non acceptata per alterum sed facta inter absentes oriatur actio seu obligatio, vide. d. glo. 3. d. l. 1.
 Et quare in stipulatione interrogatio debeat precedere responsonem, vide ibidem in glossa quinta.
 Stipulatio fieri potest per interpretem, & quando, & an vnstantum iufficiat, vide glo. 8. ibidem.
 Stipulatio an vitietur propter magnum interuallum seu propter extranea verba interposita, & quid hodie iure regni, vide glo. 1. l. 2. ibidem.
 Et ad validitatem stipulationis requiritur quod responso fiat sine suspensione voluntatis, vide glo. 3. ibidem.
 Stipulatio an valeat si quis respondet inclinando caput versus pectus, & quid hodie iure regni, vide glo. 4. l. 2. ibidem tit. 11. part. 5.
 Et an & quando mutus possit stipulatione obligari & illam facere, vide glo. 5. d. l. 2.
 Stipulatio an fieri possit inter absentes per nuntium vel per epistolam, & pro quibus debitis sic, vide glossas. l. 3. ibidem.
 Stipulatio quando vitietur propter impersonalitatem, quando vero non, vide glof. 7. d. l. 3.
 Et an demens infans vel minor obligetur stipulatione, vide glossam primam. l. 3. l. 4. ibidem.
 Stipulatio a prodigo facta an teneat si fiat sine curatoris autoritate, & an iufficiat dare tibi curatorem licet ei non sit interdicta bonorum administratio, vide glo. 4. l. 5. tit. 11. part. 5.
 Et an detur restitutio in integrum prodigo vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vide. d. glof. 4.
 Et quid si prodigus iuret stipulationem adimplere, vide ibidem in glossa quinta.
 Et an possit quis alteri stipulari & quid si hoc caueatur fieri posse per legem municipalem, vide glossam primam cum alijs ibi. l. 7. titulo vndecimo partita quinta.
 Stipulatio concepta in persona duorum alternativè, an valeat si cuiuslibet eorum possit acquiri, vide ibidem glo. 2. in principio.
 Et an notarius possit stipulari in iudicialibus vel extrajudicialibus vt publica persona, vide glo. 8. d. l. 7. tit. 11. par. 5.
 Stipulatio an fieri possit per procuratorem, & qualiter domino detur actio quando ipse stipulatus fuit, vide glo. 4. l. 8. ibidem.
 Stipulatio facta alieni an valeat, & quare non, & quid iure hodierno, vide glo. 1. & 2. l. 11. tit. 11. part. 5.
 Stipulatio in diem quæ dicatur, & an ex tali promissione statim oriatur civilis & naturalis obligatio licet effectus exactionis suspendatur, vide glo. 2. l. 12. ibidem.
 Stipulatio conditionalis an transmittatur ad hæredes si promittens moriatur ante implementum conditionis, & quid si ante euentum conditionis fiat traditio ex contractu conditionali, an tunc transeat dominium & vsucapiendi conditio, vide ibidem glo. 5.
 Stipulatio si succedat loco alterius promissionis vel obligationis non transmissibili an transmittatur ad hæredes, vide ibidem.
 Et quid si per stipulationem in certo loco soluere promissit si nolit a quo iudice compelli possit, vide glo. 4. l. 13. tit. 11. part. 5.
 Et quid si reus promissit soluere ei hispani & non soluit an eius fideiussor possit conueniri in loco domicilij rei principalis, vide ibidem.
 Et quid si cum ille qui soluere promissit illud fecit & tunc ei damna fuerunt petita, an sibi postea peti possint, vide glo. 6. ibidem.
 Et quid si per protestationem dixit quod remaneat sibi salua petitiõ interesse, vide ibidem.
 Stipulatio an transmittatur contra hæredes vel in hæredes siue consistat in dando siue in faciendo, vide glo. 1. l. 14. tit. 11. part. 5.
 Et qui per stipulationem promissit soluere in omnibus annis vel in quolibet anno quando ad præstationem teneatur, vide glof. 2. l. 15. ibidem.
 Et an annus intelligatur a die promissionis, vide ibidem glo. 3.
 Et quid si promissit alicui dare in omnibus annis, an videatur promittere quod dabit in quolibet anno vel semel tantum dare in vita sua, vide ibidem in glo. 4.
 Et an quando semel debetur possit simul peti vel minuatim, vide dictam glossam quartam.
 Et an ad hoc vt possit agi ex poenali stipulatione exigatur quod lis contestetur super prima pactione vel sufficiat extra iudicialis interpellatio, vide glo. 7. d. l. 15. tit. 11. par. 5.
 Stipulatio poenalis an nouet primam obligationem, vi. ibid. in fine.
 Stipulatio facta sub conditione & in diem an si conditio adimpleatur dies spectari debeat, vide glo. 1. l. 17. tit. 11. part. 5.
 Stipulatio facta sub impossibili conditione an vitiet contractum, & quid si conditio sit negatiue posita, vide glo. 2. d. l. 17.
 Stipulatio pure facta dicitur quando sit sub conditione quæ omnino exitura est, vide ibidem in glo. 3.
 Et quid si res per stipulationem promissa pereat siue in genere siue in specie sit promissa an liberetur promissor, vide glossam primam cum alijs ibidem. l. 18. tit. 11. par. 5.
 Stipulatio circa fructus nascituros vel partus ancillæ facta an valeat, vide glossas. l. 20. per text. ibi tit. 11. par. 5.
 Et quando talis fructus vel partus dari debeant per promittentem, vide ibidem in glof. 3.
 Stipulatio an teneat quando quis promissit rem sacram vel hominè Christianam tradere vel dare, vide glossam primam & secundam legis. 22. titulo. 11. part. 5.
 Stipulatio an vitietur ex diuersitate responsonis ad interrogationem, & quid hodie iure regni, vide glossam quintam legis. 26. ibidem. & glo. 1. l. 27. per text. ibi tit. 11. par. 5.
 Stipulatio per metum facta & confirmata iuramento an valeat, vide glo. 4. l. 28. tit. 11. par. 5.
 Stipulatio facta in reddendo plus quam aliquis recepit an & quando valeat, vide glo. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.
 Et quid si plus stipularetur sub nomine interesse vel inter usurio pecuniæ qua ad tempus caret, vide ibidem.
 Stipulatio inter aliquos facta de futura successione ipsorum, an & quando valeat, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 33. tit. 11. part. 5.
 Stipulatio poenalis an nouet primam obligationem & sic permittens sub poenam illam soluendo a promisso liberetur, vide glo. 1. l. 34. tit. 11. par. 5.
 Stipulationes iudiciales & conuentionales in quo differant, vide glo. 4. l. 37. per text. ibi. tit. 11. par. 5.
 Et an sit distinguendum, an in obligatione sit datio speciei vel factum, vide ibidem.
 Et in quibus stipulationibus difficultas impediatur moræ & poenæ commisionem, vide. d. glo. 4.
 Et an stipulatus sibi poenam dari videatur illud in fraudem vsurarum facere & ex quibus hoc perpendatur, vide glossam secundam & tertiam l. 40. tit. 11. part. 5.
 Stipulatio an sit necessaria ad obligandum fideiussorem, & quid hodie iure ordinamenti, vide glo. 1. l. 6. tit. 12. part. 5.
STRICTVS voto illud faciens an plus mereatur quam non strictus illud etiam faciens, vide glo. 1. in proemio tit. 8. par. 1.
 Stricti ad alicuius castri custodiam si illo dirupto alibi edificetur an illi custodire teneantur, vide glossam quartam in principio legis. 26. titulo 31. partita tertia.
STVDERE vtum liceat in festiuitatibus, & quando, vide glossam. 1. l. 1. titulo. 23. par. 1.
 Et an aliquod opus seruire necessitate instanti vel pro amico, vide ibid. &.
STVDIA sine remuneratione torpescunt, vide glossam primam legis tertiar. tit. 1. part. 1.
 Studia potius conueniunt diuitibus quam pauperibus sed hoc fit contra vide glo. 5. l. 2. tit. 7. par. 2.
 Studia debent esse in minoribus. 25. annis, nam in excedentibus ætatem illam studia non bene cadunt, vide glossam secundam legis quartæ. titulo septimo. par. 2.

Septem Partitarum.

Studia generalia quæ sint, & quid habere debeant, & cuius autoritate fiant, vide glo. 1. & 3. per text. ibi. l. 1. tit. 31. par. 2.
Et ubi fieri debeant, vide glo. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 31. par. 2.
STULTVS pœna aliquando efficitur sapiens, vide glossam primam legis fin. tit. 1. part. 1.
Stultus tacendo suam stultitiam absconder, vide glossam secundam legis 5. titulo. 4. part. 2.
Stultus quid sit, & in quo differat à fatuo, vide glossam quintam legis. 13. titulo. 1. par. 6.
Stultus si delinquat an accusari & puniri possit, vide glossam 8. & 9. l. 9. per textum ibi. tit. 1. par. 7.
STUPRVM committitur cum virgine neque cum eatenet concubina tus, vide glo. 4. per text. ibi. l. 2. tit. 14. par. 4.
Stuprum quale sit punibile vel non in quocunque committente, vide glo. 5. l. 1. tit. 13. part. 6.
Et an per vim volentis committere stuprum si ab aliquo occidatur ille sit puniendus, vide glo. 1. l. 3. tit. 8. par. 7.
Stuprum monialis an eodem modo puniatur quod stuprum alterius virginis, & quid hodie, vide glossam secundam legis. 2. tit. 19. part. 7.
Stuprum qualiter puniatur etiam si fiat sine vi & seducta blanditijs, & per suasionibus viri sit mulier, vide glo. 3. d. l. 2.
Stuprum per vim commissum à quibus accusari possit, vide glo. 2. per textum ibi. l. 2. tit. 20. part. 7.
Stuprum an committatur cum puella nondum viripotente, vide glo. 5. l. 2. tit. 31. par. 7.
Et an & quando conatus sit tantum punibilis, vide d. glo. 5. dicta. l. 2. tit. 10. par. 7.
STUPRATOR per vim si occidatur an occidens teneatur de occiso, vide glo. 1. l. 3. per text. ibi. tit. 8. par. 7.
Et quid si stuprator sit clericus & occidatur, vide ibidem in fine.
Stuprator etiam sine vi qui blanditijs & persuasionibus mulierem induxit qualiter puniatur, vide glossam tertiam legis secundæ. titulo decimo nono. part. 7.
Et an teneatur illam dotare, & qualiter, vide d. glo. 3. in fin. iuncta glo. 1. in proœmio tit. 20. par. 7. per text. ibi.
Stuprator per vim à quibus accusari possit, vide glo. 7. l. 2. per textum ibi titulo. 20. part. 7.
Stuprator puellæ nondum viri potentis vel intentantis fieri an pœna stupratorum puniatur, vide glo. 5. l. 2. tit. 31. part. 7.
Et an & quando conatus seu affectus tantum sufficiat, vide ibidem.
SUBHASTATIO & si in subhastatione alicuius rei persona affirmet pro aliqua re sibi dari. 10. cum ita non sit, imò & datur minus & hoc viso alius offert. 12. an hoc cognito illud quod in plus dedit repetere possit, vide glo. 2. l. 33. tit. 26. part. 2.
Subhastatio an requiratur in vèditiõne alicuius rei mobilis vel immobilis minoris, vide glo. 2. l. 60. tit. 18. part. 3.
Subhastatio an requiratur quãdo res mobilis vel immobilis vèditur pro executione sententiæ vel ut tributum solvatur, vide glossam tertiam l. 52. tit. 5. par. 5.
Subhastatio & an adversus publicã subhastationẽ rei minoris minor possit se restituere quando alius plus pro ea offert, vide glo. 3. & 4. l. 5. per text. ibi. tit. 19. par. 6.
SVBDITI legem superioris servare debent & ad hoc possunt compelli, vide glo. 4. l. 16. tit. 1. par. 1.
Subditi nolentes legem suscipere legislatore sciente & consentiente amplius illa lege ligari non debent, vide ibidem in glo. 4.
Subditi possunt excommunicari, non subditi vero minime, vide glo. 2. l. 8. titulo. 9. part. 1.
Subditi dominorum excommunicatorum persistentes in ea per annum coepso sunt ab omni debito liberati, vide glossam quintam legis. 32. titulo. 9. part. 1.
Subditi an subuenire debeant domino excommunicato post annum si hostes ad devastandum terram veniant, vide ibidem ad finem.
Et quid si excommunicatus propter apostasiam à fide, vide ibidem in finalibus verbis.
Subditi in quibus debeant Regi obedire, vide glossam quartam legis. 16. titulo. 13. par. 2.
Subditi an possint excusari nec obediant Regi eo scilicet quod dicunt alios esse magis idoneos, vide glo. 5. l. 16. tit. 13. par. 2.
Subditi an excusentur propter curam rei familiaris ne principi obediant vide ibidem.
Subditi an teneantur ire ad bellum sumptibus suis, & quid in vassallis, vide glo. 3. l. 17. tit. 18. par. 2.
Subditi an teneantur domini salutem præferre suã, vide glo. 6. l. 2. tit. 19. par. 2. & glo. 5. l. 4. tit. 27. par. 2.
Subditi & vassalli an iuvare debeant Regi intranti per terram inimicorũ suis sumptibus, & quando, vide glossam primam legis septimæ. titulo 19. partita. 2.

Subditi tenentur portare vi & arma ad exercitum etiam si extra regnũ vide glo. 1. l. 8. per text. ibi. tit. 19. part. 2.
Subditi ligantur legibus superioris, & quid in bonis existentibus extra territorium regni, vide glo. 4. l. 15. tit. 14. part. 3.
Subditi compellendi non sunt subministrare salaria inquisitoribus à Rege missis in aliqua terra, & quando sic, vide glossam secundam legis. 7. titulo. 17. par. 3.
Subditi debent liberari per Regem siue superiorem ab incursibus latronum & si in eorum territorio fiat robaria an ad restitutionem teneantur vel malefactorem ostendere, vide glossam secundam legis. 17. titulo 18. partita. 3.
Subditi tantum possunt à Rege ipsorum legitimari alij vero non quæ & tenerentur licet fieret extra territorium, & quare, vide glossam. 6. col. 1. l. 4. tit. 15. part. 4.
Subditus si legitimetur ab aliquo an eius legitimatio porrigatur extra territorium legitimantis quo ad bona existentia extra territorium siue succedat ex testamento siue ab intestato, vide dictam glossam. 6. columnam. d. l. 4.
Et non subditus si legitimetur extra regnum qui habebat bona intra regnum, an legitimatio tenebit respectu bonorum quæ sunt in regno, vide ibidem.
Subditi an sint clerici in minoribus siue in sacris ordinibus constituti Regi seculari in temporalibus, & an ab ipso vel alio simili possint in temporalibus legitimari, & an possint iuvare beneficii principis secularis, vide glossam sextam an finem dictæ legis quartæ. titulo decimo quinto. partita. 4.
Subditi an liberentur à domino & iurisdictione alicuius vel domini si ipsi ad fidem fuerunt conuersi ipso adhuc in infidelitate manente, & quid si ipse etiam postea ad fidem conuertatur, vide glo. 1. & 3. per textum ibi. l. 8. tit. 21. par. 4.
Et an propter periculum fidei vel fidelium possit Rex siue dominus infidelis cogi ad recipiendum pretium vel aliquam commutationem, & quid si Papa conseruaret illum in sua iurisdictione, vide dictam glo. 1. d. l. 2. tit. 21. part. 4.
Subditi respectu iurisdictionis licet non ratione feudi dicuntur vassalli, vide glo. 1. l. 2. tit. 25. par. 4.
Subditi an possint sibi eligere rectorem perpetuum & se altero submittere, & quando, & ad quid, vide glossam octauam legis tertiæ. titulo vigesimo quinto. par. 4.
Subditi ratione iurisdictionis ad aliqua onera non tenentur, neque illa à baronibus imponi possunt licet si essent subditi ratione feudi esset secus, vide glo. 2. col. 1. l. 6. tit. 25. par. 4.
Subditi non sunt imponenda vel angaria à dominis quia isti sunt regalia solique principi competant, baronibus vero seu alijs dominis minime, vide d. glo. 2. col. 1. & 2.
Subditi an teneantur hospitare gratis barones siue eorum dominos, & ad hoc ad solos Reges pertineat, vide dictam glossam secundam. col. 1. in fine & col. 2.
Subditi quando potius ex timore quam ex debito aliquid præstare videantur, vide glo. 2. col. 2. & 3. d. l. 6. tit. 25. par. 4.
Subditi si indebita seruicia præstiterunt illa per metum dominorum ab eis extorta præsumuntur, vide ibidem col. 3. ad medium.
Subditi an possint compelli ad excolenda prædia dominorum, & quando sic, vide d. glo. 2. col. 3. in fine cum sequenti.
Subditi tenentur seruire dominis suis ore & opere, non vero ore tantum, vide glo. 3. d. l. 6. tit. 25. par. 4.
Subditus si extra regnum à Rege eiiciatur an Regi guerram facere possit, vide glo. 5. per text. ibi. l. 10. tit. 25. par. 4.
Et an subditi Regis in isto bello ab inferente cõtra Regem deprædari possint, vide d. glo. 5.
Subditi an possint pugnare contra Regem naturalem suum si alio Regi seruiant, & quando, vide glo. 3. l. 11. tit. 25. par. 4.
Subditi Regis an per Regem alio inferiori dari possint ut ipse in eos dominium habeat, vide glo. 3. l. 9. tit. 4. part. 5.
Subditi an efficiantur delinquentes illius iudicis in cuius territorio delinquerunt, vide glo. 1. in prin. l. 15. tit. 10. part. 7.
Subditi si ad mandatum superioris damnum dederunt quis ad emendam teneatur, vide glo. 2. l. 5. tit. 15. part. 7.
SVBIECTA talia esse dicuntur qualia & prædicata, vide glo. 1. in medio legis. 2. tit. 6. par. 4.
SVBIECTVS, vide supra in verbo SVBDITI.
SVBSCRIPTIO canonicorum utrum necessaria sit in alienationibus rerum ecclesiasticarum, vide glossam primam legis secundæ. titulo. 14. partita prima.
Subscriptio testium in literis Papæ siue Regis necessaria non est, vide glo. 3. l. 1. tit. 18. par. 3.
Subscriptio Regis hodie desideratur in priuilegijs & in literis mercedis, vide glo. 2. l. 26. tit. 18. par. 3.

Index materiarum

Subscriptio testium an sit necessaria & exigatur in actibus iudicialibus vel extra, vide glo. 1. l. 5. tit. 8. par. 5.
Subscriptio an sit necessaria quando de crimine agitur ciuilitur, vel quando maritus uxorem de adulterio accusat, & quando, vide glossam. 2. l. 13. tit. 9. par. 4.
Et an ista subscriptio sit hodie in consuetudine huius regni, & an consuetudine stante quod quis se non subscribat cesset poena calumniatoris accusantis & qualiter punietur, vide ibidem in glo. 3. d. l. 13.
Subscriptio requiritur ad validitatem instrumenti ubi totum est scriptum propria manu, vide glo. 2. l. 7. tit. 15. par. 4.
Subscriptio erronea nunquam nocet siue venditio perfecta sit siue non, & quando, vide glo. 1. l. 60. tit. 5. par. 5.
Subscriptio si non sit erronea neque subscribens illud faciat ut testis, an talis subscriptio noceat in iure subscribentis, vide ibidem glo. 2.
Subscriptio idem operatur ac si subscribens totum instrumentum manu propria faceret, vide glo. 6. l. 1. tit. 13. par. 5.
Et quando sufficiat si quis se subscribat per alium ac si ipse se subscripserit, & quando non sufficiat se manu alterius subscribere, vide ibidem glossam. 6. & 7.
Subscriptio testatoris an sit necessaria in testamento suo nuncupatio vel in scriptis, vide glo. 2. l. 2. tit. 1. par. 6. per text. ibi.
Et quid si in testamento suo in scriptis se subscripserit in fine ipsius, vide ibidem in glo. 3.
Subscriptio operatur ut videatur totum instrumentum à subscribente factum, vide d. glo. 3. d. l. 2.
Subscriptio an sit necessaria quando testamentum est propria manu scriptum, vide ibidem.
Subscriptio hæredis an sit necessaria quando fecit inuentarium, & quid si illud fecit per procuratorem an procurator ibidem debeat se subscribere, vide glo. 16. l. 5. tit. 6. par. 6.
Subscriptio testium an requiratur in codicillis, & quando, vide glossam. 2. l. 3. tit. 12. par. 6.
SVBMISSIO vnus loci qualiter fieri debeat quando alicui domino se submittit, vide glo. 8. l. 3. tit. 25. par. 4.
Et an ista submissio teneat si facta sit in præiudicium dominorum suorum, vide ibidem.
SVBSTANTIA rei an videatur esse perempta quando forma in qualunque causa mutatur, vide glossam nonam legis vigesimæ octauæ. titulo octauo. par. 5.
SVBSTITVTIO.

Compendiosa.	Breuiloca vel reciproca.
Pupillaris.	Militaris.
Vulgaris.	Exemplaris.
	Fideicommissaria.

SVBSTITVTIO dicitur conditionalis institutio, vide glossam. 2. legis. 11. titulo. 6. par. 6.
Et dicitur secunda institutio, vide glossam primam legis vigesimæ tertie ibidem.
Et quid si filius substituatur vulgariter vel compendiosè & à primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vide d. glo. 2. d. l. 11.
Substitutio facta in aliquo sub pluribus conditionibus, an & quando necessarius sit quod omnes adimpleantur, vide ibidem in glo. 1. d. l. 11.
Substitutio non solum fieri potest in hæreditatibus sed etiam in legatis, & in donationibus causa mortis, vide glo. 1. in præemio tit. 5. par. 6.
Substitutio quare sic dicatur, vide glossam secundam in dicto præemio tituli. 5. par. 6.
Substitutionum plures sunt species, vide glossas legis primæ per textum ibi. tit. 5. par. 6.
Substitutio facta inter hæreses per testatorem si vnus repudiet qualiter alij ad suam portionem admittentur & an pro virili, vide glossam. 3. l. 3. titulo. 5. par. 6.
Substitutio si fiat pluribus an vno tantum ad eundem expiret quo ad omnes, vide glo. 2. l. 4. ibidem.
Substitutio an expiret si institutus moriatur postquam agnouit vsum fructum si in illo tantum institutus fuit, vide glo. 5. d. l. 4.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti, an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam. 19. legis. 5. tit. 7. par. 6.
Substitutio facta per patrem naturalem vel per legitimum filio impuberi an valeat, & in quibus, & quando, vide glossas legis nonæ. titulo. 5. partita. 6.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communiter poni solet, vide glossam decimam nonam ad finem legis. 12. titulo quinto. par. 6.
Et an si substitutio fiat per hæc verba, quis quis mihi &c. substitutus excludat matrem, vide glo. 10. l. 5. ibid. per text. illum.
Substitutio si fiat post mortem plurium etiam in tota hæreditate, an substitutus admittatur post mortem cuiuslibet ad illius partem, vide glo.

4. in medio. l. 14. tit. 5. par. 6.
 Substitutio etiam tacita potentior est quam ius accrescendi, vide glo. 1. in principio. l. 18. tit. 6. par. 6.
 Substitutiones an conferuntur rupto testamento in quo data fuerunt, vide glo. 8. ad finem. l. 7. tit. 8. par. 6.
 Substitutio filij naturalis an valeat alijs filijs legitimis & naturalibus non stantibus, vide glossam tertiam. columna quinta ad finem legis. 32. tit. 10. 9. par. 6.
SVBSTITVTIO COMPENDIOSA si fiat in re certa an trahatur ad vniuersam hæreditatem, vide glossam tertiam. columna tertia. quæstione. 3. l. 4. tit. 3. par. 6.
 Substitutio compendiosa qualiter fiat, & per quæ verba siue à milite siue ab alio, & quando, & ad quam partem admittatur mater pupilli vel eius substitutus, & an ipse matrem excludat siue post pupillarem decesserit filius siue antea, vide glossas. l. 12. per text. ibi tit. 5. par. 6.
Et quid si filius substituatur compendiosè & à primo gradu sit præteritus quid tunc, vide glossam secundam legis vnde cimax. titulo quarto. partita sexta.
 Substitutio compendiosa verbis directis facta per militem filio impuberi post pubertatem valeat ut directa militaris ut substitutus succedat in omnibus bonis patris excluda matre etiam à legitima sua, vide glo. 10. l. 12. per text. ibi tit. 5. par. 6.
 Substitutio compendiosa à milite facta post pubertatem filij fauore matris obligatur & valet ut fideicommissaria etiam ut directa militaris, vide ibidem in glo. 11.
 Substitutio compendiosa facta à pagano per verba directa non valet ultra tempus pubertatis neque iure fideicommissi, & quid si testator in tali substitutione adiecit verbum sine liberis, vide glossam decimam nonam ibidem.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communiter poni solet vide ibidem ad finem.
 Substitutio compendiosa si fiat in testamento puberi à pagano per verba directa est nulla neque aliquid ex ea habebit substitutus, vide in fine dictæ glo. 19.
 Substitutio compendiosa si fiat à pagano per vim, substituo quid operetur, vide glo. 20. ibi.
SVBSTITVTIO PVPILLARIS an firmetur susceptione liberorum, vide glo. 9. col. 2. l. 10. tit. 4. par. 6.
 Substitutio pupillaris an à patre monacho fieri possit, & an à matre, vide glo. 2. l. 5. tit. 5. par. 6.
 Substitutio pupillaris an & quando à patre fieri possit, & qualiter, & quibus filijs substituere possit, & quando non possit, vide glossam secundam & tertiam ibidem.
 Substitutio pupillaris an fieri possit à patre viri, vide ibidem dictam glossam secundam.
 Substitutio pupillaris facta extraneo an contineat tacitam vulgarem, vide dictam glo. 2.
Et an ab auo vel alio ascendenti fieri possit substitutio pupillaris, & quæ hodie, vide ibi glo. 4. in prin. & per totam.
 Substitutio pupillaris ad hoc ut à patre fieri possit quod tempus requiratur quod filius sit sub eius potestate, vide glo. 5. ibidem.
Et an fiat à patre hæretico vel schismatico, & an isti filios suos habeant in potestate, vide ibidem.
 Substitutio pupillaris an & quando posthumo fieri possit, vide ibidem.
 Substitutio pupillaris an possit filio emancipato fieri per militem vel paganum, & quando, vide ibidem.
 Substitutio pupillaris quando fit filio in potestate patris non existenti, an valeat ut fideicommissaria, vide ibidem.
Et quid si filius exeat à patris potestate per dignitatem, an à patre sibi pupillariter substitui possit, vide d. glo. 7. in fine.
Et quæ requirantur ad hoc ut ista pupillaris substitutio locum habeat, vide ibidem in glo. 6. per illum textum.
 Substitutio pupillaris per quæ verba fieri possit, & quis probauit illum in pupillari ætate decessisse, vide ibi glossam septimam, octauam, & nonam.
 Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam. 19. legis. 5. tit. 5. partita. 6.
Et quæ bona veniant in substitutione pupillari expressa siue tacita siue fuerit quis substitutus in re certa alio non dato cohæredere vel si succedatur ex vulgari tacita comprehensa in pupillari expressa, vide glossam. 2. l. 7. titulo. 5. par. 6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, vide ibidem in dicta glossa secunda.
 Substitutio pupillaris expressa an excludat matrem etiam in suam legitimam licet ille sit turpis persona, vide glo. 1. d. l. 7.
 Substitutio pupillaris ex quibus causis expiret, & an pater possit mineri tempore

Septem Partitarum.

tempore taxare metam pupillaris substitutionis, vide glos. 2. cum alijs ibi. l. 10. tit. 5. par. 6.

Et an per maximam capitis diminutionem expiret tacita vulgaris sub expressa pupillari, vide ibidem glo. 3.

Substitutio pupillaris facta à patre naturali an reconualecat si arrogator moriatur, vide glo. 8. d. l. 10.

Et quid si ex Papæ dispensatione monasterium intrauit, vide ibidem in dicta glossa. 8.

Substitutio pupillaris an expiret per dignitatem ipsius filij, vide ibidem in glossa nona.

Et quid si repudiet hereditatem & an hodie etiam non adita hereditate confirmetur pupillaris substitutio, vide glo. 10. ibidem.

Substitutio pupillaris an conseruetur rupto testamento ex causa præteritionis vel ex hereditationis, vide glo. 15. ibidem.

Substitutio pupillaris an expiret agnatione posthumi, & quare, & an idē sit si pupillus decedat viuo testatore, vide ibidem in glo. 17.

Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituiti an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam. 19. legis. 5. titulo. 5. part. 6.

Substitutio pupillaris vel vulgaris quando sub exemplari comprehendatur & de eius effectu, vide glossam quintam legis vndecimæ. titulo quinto. par. 6.

Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vide. d. glo. 5. per text. ibi.

Et quales debent esse filij qui faciunt cessare substitutionē exemplarem, vide ibidem glo. 6. 7. 8. & 10.

Et an extincta pupillari expressa eo quod filius decedit in vita testatoris extinguatur etiam vulgaris tacita ibi comprehensa, vide glossam. 7. l. 2. tit. 5. par. 5.

Et quid si pupillaris expressa expiret per filij emancipationem, an etiam tunc extinguatur tacita vulgaris, vide ibidem.

Et quid si pupillus efficiatur pubes vel si pupillaris substitutio fiat maiori vel extraneo, an contineat in se tacitam vulgarem, vide ibidem.

SVBSTITVTIO VVLGARIS facta per patrem in filij sui legitimā an per hoc in ea filius gratatus esse videatur, vide glossam primam in fine. & glo. 2. l. 1. tit. 4. par. 6.

Substitutio vulgaris & quid si filius substituatur vulgariter vel compendiose & à primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vid. glossam secundam legis. 13. titulo. 4. part. 6.

Substitutio vulgaris quæ sit, & quare sic dicatur, vide glossam primam legis. 1. tit. 5. par. 6.

Substitutio vulgaris quibus verbis fiat & fieri possit per verbum rogo, vide glo. 1. & 2. l. 2. tit. 5. par. 6.

Substitutio vulgaris an habeat locum quando hæres institutus in vita testatoris decessit, vide ibidem in glo. 3.

Substitutio vulgaris si hæres non erit comprehendit non solum casum voluntatis sed etiam casum impotentia, vide ibidem in glo. 5. & glo. 7. ad fin. l. 4. tit. 5. part. 6.

Et an tali substitutio facta in vnum ex dictis casibus voluntatis scilicet & impotentia comprehendat alium, vide ibidem.

Substitutio vulgaris tacita quæ sit & potest comprehendi sub pupillari expressa, & an sub compendiosa vel reciproca, vide glossam septimā l. 2. tit. 5. par. 6.

Substitutio vulgaris expressa tollit iustitiam in filio, & an idē sit per substitutionem vulgarem tacitam, vide ibidem.

Substitutio qualis sit illa quæ fit à testatore per verba scilicet (quis quis mihi hæres erit, sit filio meo impuberi hæres) & an si substitutio per hæc verba fiat substitutus excludat matrem, vide glo. 10. l. 5. per text. ibi tit. 5. part. 6.

Substitutio vulgaris expressa an contineat in se pupillarem tacitā etiam si mater sit in medio, vide ibidem in glo. 13. & 14.

Et quando non, vide ibidem.

Substitutio vulgaris si fiat personis imparibus an contineat in se tacitam pupillarem, vide glo. 15. ibidem.

Et idem est si fiat inter filium & alium hæredem extraneum, vide ibidem in glo. 19. per illum textum.

Substitutio vulgaris si fiat cum ditione taxatiua, an in se contineat pupillarem tacitam, vide glossam decimam nonam dictæ legis quinta. titulo quinto. par. 6.

Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti, an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem.

Et quæ bona veniāt in substitutione pupillari expressa siue tacita, siue fuerit quis substitutus in re certa alio nõ dato cohærede vel si succedatur ex vulgari tacita comprehensa in pupillari expressa, vide glossam. 2. l. 7. tit. 5. par. 6.

Substitutio facta per patrem naturalem vel per legitimam filio impuberi an valeat & in quibus bonis, & quando, vide glossas legis nonæ, titu-

lo quinto. part. 6.

Et an per maximam capitis diminutionē expiret tacita vulgaris cõtenta sub expressa pupillari, vide glo. 3. d. l. 9.

Substitutio vulgaris seu pupillaris quando sub exemplari comprehendatur & de eius effectu, vide glo. 5. l. 1. tit. 5. par. 6.

Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vide ibi glo. 5. per text. ibi.

Et quales debeant esse filij qui faciunt cessare substitutionem exemplarē vide ibi glo. 6. 7. 8. & 10.

Substitutio vulgaris an à patre filio spurio fieri possit, vide glo. 5. in fin. l. 10. titulo. 13. part. 6.

SVBSTITVTIO BREVILOCA ET RECIPROCA.

Et substitutio breuiloqa an enumeretur inter species substitutionum de per se, vide glo. 3. l. 1. tit. 5. par. 6.

Et an idem dicendum sit in substitutione fideicommissaria, vide ibidem in glossa. 4.

Substitutio breuiloqa quibus verbis & qua forma fiat, & inter quos fieri possit, & quas substitutiones in se contineat, & quid si cum reciproca non iungeretur compendiosa est tamen ibi clausula codicillaris in testamento vbi tantum continetur reciproca, & an virtute talis clausulæ substitutio reciproca comprehendat fideicommissariam, vide glossas l. 13. per text. ibi tit. 5. part. 6.

SVBSTITVTIO MILITARIS vel alia priuilegiata an possit fieri post aditionem hereditatis, & quid in vulgari, vide glossam primam 2. & 3. l. 4. tit. 5. par. 6.

Substitutio pupillaris an fieri possit filio emãcipato per militem vel per paganum, & quando, vide glo. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.

Substitutio compendiosa verbis directis facta per militem filio impuberi post pubertatem vt directa militaris vt substitutus succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam à legitima sua, vide glossam 10. l. 12. per text. illum ibi tit. 5. par. 6.

Substitutio directa militaris fauore matris obligatur post pubertatem vt valeat iure fideicommissi, vide. d. glo. 10. col. 2.

Et an in substitutione fideicommissaria cõprehendatur legitima filij, vide ibidem.

Substitutio compendiosa à milite facta post pubertatem filij fauore matris obligatur & valet vt fideicommissaria & an vt directa militaris, vide ibidem in glo. 11.

SVBSTITVTIO EXEMPLARIS quæ dicatur, & qualiter, & per quos, & quibus fieri possit, & quædo locum habeat vel non, & ex qua causa substitutus per eam excludatur, vide glossas legis. 11. per text. ibi. titulo. 5. part. 6.

Substitutio exemplaris imitatur pupillarem & etiam ex hereditatis filijs fieri potest, vide glo. 2. d. l. 11.

Substitutio pupillaris quando sub exemplari comprehendatur & de eius effectu, vide glossam quintam dictæ legis vndecimæ. titulo quinto. partita sexta.

Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vide. d. glo. 5. per text. ibi.

Et quales debent esse filij qui faciunt cessare substitutionem exemplarē, vide ibi glo. 6. 7. 8. & 10.

Substitutio exemplaris an capiat vires etiam si furiosus efficiatur sanæ mentis si postea ad furorem redierit, vide glossam nonam dictæ legis 11. tit. 5. par. 6.

SVBSTITVTIO FIDEICOMMISSARIA an enumeretur inter species substitutionum de per se, vide glossam quartam legis primæ. titulo. 5. par. 6.

Substitutio directa militaris fauore matris obligatur post pubertatem vt valeat iure fideicommissi, vide glossam decimam. columna secunda. legis. 12. tit. 5. par. 6.

Et an in substitutione fideicommissaria comprehendatur legitima filij, vide ibidem.

Substitutio compendiosa quæ fit à milite post pubertatem filij fauore matris, valet vt fideicommissaria & an vt directa militaris, vide ibidem in glossa vndecima.

Substitutio compendiosa facta à pagano per verba directa non valet vltra tempus pubertatis neque vt fideicommissaria, & quid si testator in tali substitutione adiecit verbum sine liberis, vide ibidem in glossa decimanona.

Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communiter poni solet, vide ibidem ad finem.

Substitutio compendiosa si fiat à pagano per verbum substituo quod est verbum commune, an tunc intra tempora pubertatis valebit iure directo & post pubertatem iure fideicommissi, vel an in omni tempore sit fideicommissaria, vide ibidem in glo. 20.

Substitutio fideicommissaria quæ sit, & quibus verbis fiat, & quando, & à quo & alia plura, vide per glossas legis. 14. per textum ibi titulo quinto. partita. 6.

Index materiarum

- SVBSTITVTVS. Incapax.**
Excluditur vel excluditur. Pupillariter vel ex pupillari. **Ex reciproca vel breuiuoloca.**
Vulgaris admittitur, vel an admittatur. Exemplariter ex compendioſa vel cōpenſa per fidei cōmiſſū vel ad. **Et fidei cōmiſſarius vel per fidei cōmiſſū vel ad.**
Subſtitutus dicitur eſſe eiufdem qualitatis quod eſt illum ſubſtituens præcipuè in caſtellanis, vide gloſam ſecundam legis ſeptimæ titulo decimo octauo. part. 2.
Subſtitutus an debeat poni de ſcientia iudicis, vide gloſam ſextam legis 4. titulo. 20. part. 3.
Subſtitutus caſtellani an homagium præſtare teneatur, vide gloſam. 5. l. 4. titulo. 25. part. 4.
Subſtitutus ſi ſit aliquis hæredi incapaci an talis excludat fiſcum, vide gloſam quartam legis viſigimæ ſecundæ titulo tertio. part. 6. & gloſ. 6. ad finem. l. 2. tit. 5. par. 6.
Et an excludat cohæredem incapacis, vide ibidem glo. 5. d. l. 22.
Subſtitutus an excludatur filiorum natiuitate grauati, & quando, vide glo. 4. & 8. cum alijs ibi. l. 10. tit. 4. par. 6.
Subſtitutus ſi ſit aliquis alicui poſt illius mortem an excludatur ſi grauatus ingreſſus eſt religionem, & quid ſi ſit grauatus reſtituere alteri filio teſtatoris, vide glo. 8. colum. 1. & d. l. 10. tit. 4. part. 6.
Et an ſit aliqua differentia an tales filij qui naſcuntur ſint maſculi vel foeminae vel nepotes ex foemina, vide ibidem in col. 2.
Et an idem ſit ſiue filij ſint iam nati ſiue ſint naſciturus, vide ibidem.
Et quid ſi grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes eſſe nolunt vel tales filij ſint à pupillo habiti an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem & in glo. 11. ibidem.
Et quid ſi filij iſti decedant ante mortem ipſius grauati an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem.
Et an ſupra dicta procedant in ſubſtitutione directa vulgari vel compendioſa vel fidei cōmiſſaria vel pupillari, vide ibidem in glo. 9.
Et an illud veniat ex legis fictione vel ex iuris præſumptione, & quis in hoc ſit effectus, vide ibidem in glo. 10.
Et quid ſi fidei cōmiſſarius decedat ante grauatum an ius ſuum an hæredes tranſmittat, vide ibidem in glo. 12.
Subſtitutus vulgaris an excludat fidei cōmiſſarium quando inſtitutus repudiat, vide glo. 6. l. 2. tit. 5. part. 6.
Subſtitutus pupillariter expreſſe etiam ſi turpis perſona ſit an excludat matrem inſtituti etiam quo ad ſuam legitimam, vide gloſam tertiam legis. 7. titulo. 5. par. 6.
Subſtitutus an excludatur per illum in quem hæres tranſmiſit ius deliberrandi, vide d. glo. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Subſtitutus an excludat patrem quando glius familias fuit inſtitutus & repudiat vel ante aditionem moritur, vide ibidem.
Subſtitutus an excludat matrem quando ſubſtitutio fuit impuberi facta per verba ſcilicet (quis quis mihi hæres erit ſit hæres filio meo impuberi, vide glo. 10. l. 5. tit. 6. par. 6.
Subſtitutus ex compendioſa ſubſtitutione an excludat inſtituti matrem & quando, & ad quæ bona admittetur, & quando, ſiue ſubſtitutio iſta à milite facta ſit ſiue à pagano, vide gloſas. l. 12. per text. ibi tit. 5. par. 6.
Subſtitutus an excludat matrem etiam à legitima ſua & ſuccedat in omnibus bonis patris quando fuit ſubſtitutio compendioſa verbis directis per miitem filio impuberi facta poſt pubertatem, vide ibi gl. 10. d. l. 12.
Subſtitutus excludet matrem filij etiam à legitima ſua quando ſuccedit ex vulgari in compendioſa comprehenſa & quando filius cui ſubſtitutus fuit hæreditatem non adiuit, vide ibidem.
Subſtitutus an excludatur per fiſcum quando fiſcus aufert hæredi hæreditatem tanquam ab indigno, vide gloſam ſecundam in medio legis 17. tit. 7. par. 6.
- SVBSTITVTVS VVLGARIS an excludat fidei cōmiſſarium**
quando inſtitutus repudiat, vide glo. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Et an per dationem ſubſtituti vulgaris tollatur ſuitas ſiue expreſſe ſiue tacite detur, vide ibidem in glo. 7.
Et ſi plures hæredes inſtituti ſint in diuerſis temporibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipſius portionem admittantur, & an pro virili, vide glo. 3. l. 3. tit. 5. in par. 6.
Subſtitutus an admittatur ex tacita pupillari comprehenſa ſub vulgari expreſſa etiam ſi mater pupilli ſit in medio, vide gloſam decimam tertiam. l. 5. tit. 5. part. 6.
Subſtitutus ſi ſit incapax an tunc ſub vulgari expreſſa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem in glo. 19.
Et an à ſubſtituto filij ex hæredati aliquid relinquere poſſit per patrem, vide gloſam. 4. & 5. l. 6. tit. 5. par. 6.
Subſtitutus ſuccedet ex vulgari in compendioſa comprehenſa quando filius cui ſubſtitutus fuit hæreditatem non adiuit & excludet tunc matrem filij etiam à legitima ſua, vide glo. 10. l. 12. tit. 5. part. 6.
Subſtitutus vulgaris ſi ſit à patre filio datus an per hoc inſtitutus vel præteritus videatur, vide glo. 2. col. 2. l. 5. tit. 8. par. 6.
Subſtitutus an eſſe poſſit filius ſpurus vulgariter alicui ſi pater illud fecit, vide glo. 5. in fine. l. 10. tit. 13. par. 6.
Subſtitutus ex pupillari ſubſtitutione ſiue expreſſa ſiue tacita quæ comprehenditur ſub expreſſa vulgari, vel ſi fuerit ſubſtitutus in re certa alio non dato cohæredes ad quæ bona admittatur, & an ad omnia patris ſcilicet & filij, vide glo. 2. l. 7. tit. 5. part. 6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata & quando, vide ibidem.
- SVBSTITVTVS AN ADMITTATUR**
ad maioriam ſi tempore mortis teſtatoris vocatus ab eo nondum natus ſit, vide gloſam. 6. l. 10. tit. 31. par. 3.
Subſtitutus non admittitur ſi tempore ſubſtitutionis non eſt in rerū natura vel ſi decedat ante grauatum, vide d. gloſ. 6. d. l. 10.
Subſtitutus an admittatur ad deſeruiendum pro filio muto vel cæco vel aliter imperfecto ad ſucceſſionem feudi, vide glo. 8. l. 6. tit. 26. par. 4.
Subſtitutus ſub pluribus conditionibus ad hoc vt ipſe admittatur neceſſario requiritur quod omnes illæ conditiones adimpleantur, an vero ſufficiat vnā ex eis tantum impleri & quando, vide glo. 1. l. 13. tit. 4. par. 6.

Septem Partitarum.

Et si plures heredes sint instituti in diuersis portionibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipsius portionem admittantur, & an pro virili, vide glo. 3. l. 3. tit. 5. par. 6.

Substitutus admittitur quando hæres hereditatem non adiuuit nec ius accrescendi transtulit, vide glo. 3. l. 4. tit. 5. par. 6.

Substitutus an admittatur ex tacita pupillari quæ sub vulgari expressa continetur etiam si mater pupilli sit in medio, vide glosam decimam tertiam. l. 5. tit. 5. par. 6.

Substitutus ad quæ bona admittatur & an ad omnia patris scilicet & filij si substitutus sit ex pupillari substitutione siue expressa siue tacita quæ comprehenditur sub expressa vulgari, vel si fuerit substitutus in recerta alio non dato cohærede, vide glosam 2. l. 7. titulo quinto. partita sexta.

Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, & quando, vide ibidem in dicta glo. l. 2.

Substitutus pupillaris an admittatur vigore substitutionis quando pupillus dedit se alio in arrogationem, & quid si decesserit arrogator vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur religionem vel à parente traderetur monasterio, vide glo. 8. l. 10. tit. 5. par. 6.

Substitutus pupillariter an admittatur etiam si testamentum ex causa præteritionis vel ex hæredationis rumpatur vel agnatione posthumi, vide glo. 15. & 17. d. l. 10.

Substitutus exemplariter an admittatur quando furiosus peruenit ad sanam mentem si postea ad furorem redierit, vide glo. 9. l. 11. ibidem.

Substitutus ex compendiosa substitutione an excludat instituti matrem, & quando, & ad quæ bona admittatur, & quando siue substitutio ista à milite facta sit siue à pagano, vide glosas. l. 12. per text. ibi tit. 5. par. 6.

Substitutus admittitur statim quod hæres repudiat etiam quando institutus possit iuari beneficio restitutionis vel fuitatis, gl. 6. l. 2. tit. 5. p. 6.

Substitutus an admittatur excluso patre quando filius fam. fuit institutus & repudiat vel ante aditionem moritur, vide d. glo. 6.

Substitutus qualiter admittatur ex reciproca vel breuiloqa substitutione, vide glosas. l. 13. per text. ibi tit. 5. par. 6.

Substitutus ad fideicommissum non admittitur quando grauatus intrauit religionem quando ab eo fuit post mortem ipsius grauati relictum & quando in isto casu statim restitui debeat, vide glo. 4. columna. 2. l. 14. tit. 5. part. 6.

Substitutus an admittatur statim post mortem cuiuslibet morientis ad ipsius partem quando fideicommissum fuit relictum post mortem aliquorum an vero omnium mors expectanda sit, vide glosam. 4. columna. 2. l. 14. tit. 5. par. 6.

Substitutus fideicommissarius an admittatur statim ad fideicommissum si hæres hereditatem adire noluerit an vero necessaria sit coactio, & quid hodie iure regni, vide glo. 12. d. l. 14.

Substitutus si sit filius naturalis per patrem filio suo legitimo & naturali, an ad eius bona admittatur alijs fratribus legitimis & naturalibus non stantibus, vide glosam tertiam. columna quinta ad finem legis. 32. tit. 9. in partita. 6.

SVBSTITVTVS INCAPAX & si sit aliquis hæredi in capaci substitutus an talis excludat fiscum, vide glosam quartam. l. 22. titulo. 3. par. 6. & glo. 6. ad finem. l. 2. tit. 5. part. 6.

Et an excludat cohæredem incapacis, vide ibidem in glo. quinta dictæ legis. 22.

Substitutus si sit incapax an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glo. 19. l. 5. tit. 5. par. 6.

Et an a substituto filij ex hereditate aliquid relinqui possit per patrem, vide glo. 4. & 5. l. 6. tit. 5. par. 6.

SVBSTITVTVS PVPILLARITER, & an substitutus ex tacita pupillari quæ sub vulgari expressa continetur, admittatur etiam si mater pupilli sit in medio, vide glo. 13. l. 5. tit. 5. part. 6.

Substitutus si sit incapax an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem in glo. 19.

Substitutus ex pupillari substitutione siue expressa siue tacita quæ comprehenditur sub expressa vulgari vel si substitutus in recerta alio non dato cohærede ad quæ bona admittatur, & an omnia patris scilicet & filij, vide glo. 2. l. 7. tit. 5. par. 6.

Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, & quando, vide ibidem.

Substitutus pupillariter expressè etiam si turpis persona sit an excludat matrem instituti etiam quo ad suam legitimam, vide glo. 3. d. l. 7.

Substitutus pupilli an teneatur matrem ipsius pauperem alimentare, vide ibidem in fine.

Substitutus pupillaris debet esse capax tribus temporibus, vide glosam quartam. d. l. 7.

Substitutus pupillariter qui in bonis succedit an omnia bona pupilli agnoscere debeat vel in parte pupilli hereditatem acceptando & paternam repudiando, vel e contra, & quando, & qualiter hoc procedat,

vide per glosas legis octauæ. per textum illum ibi titulo quinto. partita sexta.

Substitutus pupillariter filio arrogato in quam partem succedere possit vigore substitutionis, vide glosas. l. 9. ibidem.

Substitutus si sit aliquis impuberi ex quibus causis eius substitutio expiraret, vide glosas. l. 10. per text. ibi tit. 5. par. 6.

Substitutus pupillaris an admittatur vigore substitutionis quando pupillus dedit se alio in arrogationem, & quid si decedat arrogator vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur religionem vel à parente traderetur monasterio, vide glo. 8. d. l. 10.

Substitutus pupillariter an admittatur etiã si testamentum ex causa præteritionis vel ex hæredationis rumpatur vel agnatione posthumi, vide glo. 15. & 17. d. l. 10.

Substitutus an succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam à legitima sua quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem facta filio impuberi post pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide glo. 10. l. 12. tit. 5. par. 6.

Substitutus an excludat matrem quando substitutio fuit impuberi facta per verba scilicet (quis quis mihi erit, sit hæres filio meo impuberi, vide glo. 10. l. 5. tit. 5. par. 6.

SVBSTITVTVS EXEMPLARITER an admittatur quando furiosus peruenit ad sanam mentem si postea ad furorem redierit, vide glo. 9. l. 11. tit. 5. par. 6.

Substitutus quis esse possit filio mente capto cū exemplariter pater substituit, & an extraneus, & quando & ille matrem excludat, vide glo. 6. 7. & 8. & 10. d. l. 11.

SVBSTITVTVS EX COMPENDIOSA substitutione an excludat instituti matrem, & quando, & ad quæ bona admittatur, & quando siue substitutio ista à milite facta sit siue à pagano, vide glosas. l. 12. per text. ibi tit. 5. part. 6.

Substitutus an succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam à legitima sua quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem facta filio impuberi post pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide glo. 10. d. l. 12. tit. 5. par. 6.

Substitutus succedet ex vulgari in compendiosa comprehensa quando filius qui substitutus fuit hereditatem non adiuuit & excludet tunc matrem filij etiam à legitima sua, vide d. glo. 10. in fine.

Substitutus ex compendiosa an debeat habere prælegata & donationes quas pater filio fecit, an vero debeant remanere apud matrem, vide gl. 12. ibidem.

Substitutus compendiose cum sibi restituitur hereditas an possit fructus inuenti petere, & quos, vide ibidem in glo. 13.

Substitutus nihil habebit ex substitutione compendiosa facta in testamento puberi per paganum quia nulla est, vide glo. 19. in fin. d. l. 12.

SVBSTITVTVS EX RECIPROCA VEL BREVILOCA substitutione qualiter admittatur, vide glosas. l. 13. per textum ibi. titulo quinto. part. 6.

SVBSTITVTVS FIDEICOMMISSARIVS, vel per fideicommissum vel ad fideicommissum.

Et quid si substitutus fideicommissarius decedat ante grauatum an ius suum ad hæres transmittat, vide glosam duodecimam legis. 11. titulo. 4. partita. 6.

Substitutus fideicommissarius an excludatur per substitutum vulgarem quando institutus repudiat, vide glosam sextam legis secundæ. titulo quinto. par. 6.

Et an per dationem substituti vulgaris tollatur sinitas siue expressè siue tacitè detur, vide ibidem in glo. 7. in fine.

Et si plures heredes sint instituti in diuersis portionibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipsius portionem admittantur, & an pro virili, vide glo. 3. l. 3. tit. 5. par. 6.

Substitutus ad fideicommissum non admittitur quando grauatus intrauit religionem quando ab eo fuit post mortem ipsius grauati relictum & quando in isto casu statim restitui debeat, vide glo. 4. columna. 2. l. 14. titulo. 5. par. 6.

Substitutus an ad fideicommissum admittatur statim post mortem cuiuslibet morientis ad ipsius partem quando fideicommissum fuit relictum post mortem aliquorum, an vero omnium mors expectanda sit, vide glo. 4. col. 2. d. l. 14. tit. 5. par. 6.

Substitutus fideicommissarius an statim ad fideicommissum admittatur si hæres hereditatem adire noluerit, an vero necessaria sit coactio, & quid hodie iure regni, vide glo. 12. d. l. 14.

Substituere an possit vnus testis pro alio in testamentis, & quando, vide glosam vndecimam legis primæ. titulo primo. par. 6. & vide supra in verbo **SVBSTITVTIO**.

SVBVENIRE cui potius teneatur filius patri carnali vel spiritali, vide glo. 1. in proœmio tit. 7. part. 4.

Subuenire prius tenetur quis sibi ipsi demum proximo suo, vide glo. 8. in medio. l. 4. tit. 3. par. 5.

Index materiaram

- SVCEDERE** & in successione regni debet attendi quis sit de sanguine illa & ille succedet in regno etiam si sit in millesimo gradu, vide gl. 1. l. 9. tit. 1. par. 2.
- Succedere an possint simul patri filij legitimi & filij legitimati, & quando, vide glo. 2. l. 9. tit. 15. part. 4.
- Succedere an possit nepos ab avo in filium adoptatum stantibus filijs legitimis sui avi & patris adoptivi, & quid hodie iure nouiori per leges Tauri, vide glo. 3. l. 10. & glo. 5. l. 8. tit. 16. par. 4.
- Succedere an possit filius clerici matri suæ, vide glossam quintam legis. 3. tit. 21. part. 4.
- Succedere an possit patronus liberti decedenti sine testamento quando ab eo operas exegerit, & an propter istam operarum exactionem ius patronatus amittat sicuti amittit per eam ius contra tabulandi testamentum liberti, vide glo. 10. l. 11. tit. 22. par. 4.
- Succedere in feudo an possit filius masculus ex filia quæ ad feudi successione in excludatur, vide glossam secundam legis sextæ. titulo vigesimo sexto. par. 4.
- Succedere qui impediuntur in feudis, vide glo. 8. 9. 10. 11. & 12. l. 6. per text. ibi tit. 26. par. 4.
- Succedere an possit collateralis collateralij in feudo suo, & quando, vide glo. 2. l. 7. tit. 26. par. 4.
- Succedere an possit in maioria ingratus possessori quando ipse est in vltiori loco non in primo, vide glossam primam legis decimæ. titulo. 4. partita quinta.
- Succedere non potest filius in bonis patris in pluribus casibus, vide glossas. 1. 4. 5. & 6. per text. ibi. tit. 7. par. 6.
- Succedere an possit filius catholicus in bonis sui patris hæretici, vide gl. 2. l. 7. per text. ibi. tit. 7. par. 6.
- Succedere an possit frater in bonis sui fratris qui fratrem occisit, & an filius in bonis sui patris si ipse suum patrem & ipsius auum occisit, vide glo. 12. l. 13. tit. 7. par. 6.
- Succedere qualiter possit pater vel mater filio suo vel descendenti sine testamento decedentis & non relicti filijs, & quid si fratrem habet defunctus, & quid hodie iure regni, vide glossas legis quartæ. per textum ibi titulo. 13. par. 6.
- Succedere qualiter possint filij naturales vel alij matribus suis vel e contra, vide glossas legis undecimæ per textum ibi. titulo decimo tertio. partita sexta.
- Succedere an possit filius incestuosus vel ex damnato coitu natus matri suæ vel consanguineis ex parte matris vel ipsi ei, vide glossam quintam. col. 2. & 3. tit. 13. par. 6.
- Succedere an possint sibi inuicem fratres naturales ex eodem patre tantum, vel ex eadem matre tantum, & quando, vide glossas. l. 12. ibidem.
- Succedere qualiter possit Iudæus suis parentibus Iudæis, vide gl. 5. legis 6. per text. ibi tit. 24. par. 7.
- SVCEDENS** in emphyteosim si sit filius non tenetur soluere laudemium, & quare, vide glo. 4. l. 21. tit. 30. par. 6.
- Succedentes non hæreditario iure an ad confessionem inuentarij teneantur, vide glo. 1. l. 5. tit. 6. par. 6.
- SUCCESSIO** iuris patronatus inter hæredes fit in stirpite & non in capita, & de quid hoc seruiat, vide glossam secundam legis octauæ. titulo 15. par. 1.
- Successio in bonis alicuius non datur per pactum, vide gl. 7. l. 15. tit. 11. p. 3
- Successiones a matrimonio pendent, vide glossam octauam legis. 2. titulo. 14. par. 4.
- Successio patris an eadem detur inter filios legitimos & legitimatos, vide glo. 2. l. 9. tit. 15. par. 4.
- Et quis præferatur in successione filij arrogati an pater naturalis vel adoptiuus, vide glo. 3. in fine. l. 10. tit. 16. part. 4.
- Successio an detur in bonis matris quando ipsa ex clerico filium suscepit, vide glo. 5. l. 3. tit. 21. par. 4.
- Successio an sit perpetua in descendentes masculis vltra nepotem in rebus feudilibus, vide glo. 7. l. 6. per text. ibi tit. 26. par. 4.
- Successio in maioria si impediatur inobedienti patri vel possessori ipsius an ad hoc debeat intelligi de illo tantum qui erat in primo gradu, an vero de illo qui erat in vltiori loco & sperabat succedere, vide glo. 1. in fine. l. 10. tit. 4. part. 5.
- Successio habet naturam relationis ad tempus mortis & inspicitur prioritas quæ tunc in rerum natura versatur, vide glossam sextam in principio. l. 8. tit. 8. part. 5.
- Et an pactum de futura successione valeat, & quando sic, & an tunc statim oriatur obligatio licet exactio suspendatur, vide glossam primam. l. 33. titulo. 11. part. 5.
- Et tale pactum est contra bonos mores neque firmatur iuramento & de rationibus quare non valet, vide ibidem in glo. 2. & 3. per text. ibi.
- Et an in militibus vel in fauorem piæ causæ vel liberorum sit contrarium dicendum, vide ibidem in glo. 5.
- Successio ex quibus causis non detur filijs in bonis sui patris, vide glossas legis quartæ, & legis quintæ, & legis sextæ & septimæ per textum ibi titulo. 7. par. 6.
- Et an filius excludatur à successione ab intestato vel frater propter ingratitudinem ab eis commissam si illis probata sit & pater vel mater testamentum non fecerunt, vide glossam. 1. l. 8. & glo. 9. l. 12. per textum ibi l. 7. par. 6.
- Successio inter Iudæos quando parentibus succedunt an secundum legem Mosaycam vel secundum ius commune fit, vide gloss. 5. l. 6. per text. ibi tit. 24. par. 7.
- SUCCESSIO AB INTESTATO**, vide supra in verbo **INSTATVS**.
- SUCCESSOR**.
in maioria, vel in feudo, Regis.
Singularis.
in beneficio Episcopatu vel in dignitate.
- SUCCESSOR** fauore fisci tenetur illi debitum soluere de quibuscunque bonis à testatore habitis etiam si hæreditati renuntiet, vide glo. 1. col. 2. in medio. l. 4. tit. 15. part. 2.
- Successores an stringantur iuramento prædecessorum ita quod sint per iurij & quæ obligatio ex hoc iuramento resultet, vide glo. 11. legis. 5. titulo. 15. part. 2.
- Successor an conueniatur ex contractu prædecessoris in loco in quo prædecessor contraxit, vide glossam decimam, versiculo quarto extend. l. 32. tit. 2. par. 3.
- Successor in officio quando possit de causis prædecessoris suo commissis cognoscere, vide glossam octauam legis quadragessimæ septimæ. titulo. 18. partita. 3.
- Successor qui alienationi rei prohibita consentit in poenam incidit sicuti ipse prædecessor qui illam vendidit, vide glossam primam. columna. 1. in fine. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et an in poenam incidat si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria, vide. d. glo. 1. col. 2. in. 7. quæst.
- Successor impeditus simpliciter permutare an alienare vel aliter rem diminueret possit, vide glossam primam. columna quarta. quæst. 34. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Successor qui esse debet si nolit rem à prædecessore suo alienatam redimere an alius successor ad hoc admittatur, vide glo. 1. col. 2. quæst. 17. & 18. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Successores villarum & castellorum etiam iure hæreditario ad homagiū Regi præstandum tenentur, vide glossam primam legis. 23. titulo decimo tertio. part. 2.
- Successores an priuentur successione propter prædecessorum delictum maliciosè commissum, vide glossam nonam. columna prima. in fine legis 1. tit. 13. par. 4.
- Successor in quibus restitutionibus faciendis grauetur ex pacto cum prædecessore suo facto, vide glossam tertiam. columna secunda. quæstioe 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Successor in donatione aliqua alicui ad tempus facta illo elapso, an dominus vel nudus minister esse dicatur, vide glossam tertiam legis. 7. per textum ibi tit. 4. par. 5.
- Successor in prælatura papatu vel altera dignitate tenetur stare locatiōe prædecessoris, vide glo. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.
- Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, & quare, vide. d. glo. 4. col. 2. in principio.
- Successor bene potest reuocare male gesta prædecessoris sui, & qualiter hoc fieri possit, vide ibidem.
- Successor an possit infringere diuisionem factam inter vassallos de aliquibus redditibus si illam fecerunt autoritate sui domini prædecessoris, vide glo. 4. col. 3. quæst. 2. d. l. 2. tit. 8. par. 5.
- Successor an teneatur stare facto prædecessoris, vide supra in isto verbo, & glo. 11. l. 24. tit. 13. par. 5.
- Successor ab intestato eo quod testamentum non fuit solenne an teneatur naturaliter hæredibus institutis in eo, vid. glossam primam ad finem l. 31. tit. 14. par. 5.
- Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, vide gl. 6. l. 13. tit. 9. par. 7.
- SUCCESSOR** in maioria vel feudi an teneatur stare cōtractui locatiōnis facto per prædecessorem, vide glossam secundam in fine legis. 9. titulo. 17. par. 1.
- Successor in maioriam an possit maioriam acceptare & repudiare hæreditatem, vide glossam primam. columna secunda post medium legis 4. tit. 15. part. 2.
- Successor in maioria noua à patre facta, si deficerent alia bona successor tenebitur ad debita facta ante maioriam, vide dictam glossam primam. columna. 2. in medio.
- Successor in maioria an possit à defuncto grauari in fructibus maioriae si eius non fuit hæres quando maioria esset antiqua, vide ibidem ad finem.

Septem Partitarum.

- Successor in maioria an teneatur ad arras per prædecessorem vxoris missas, & an pro eis soluendis debeant accipi bona maioria, vide ibidem in fine.**
- Successor in maioria si hæres constituentis non sit an teneatur soluere pretium rei emptæ per constituentem maioria ut illa res sit in maioria an vero ipse non sed hæres constituentis, vide glo. 1. col. 3. ad finem. l. 4. tit. 15. par. 2.**
- Successor in maioria an teneatur soluere expensas factas in ea à possessore ipsius maioria, vide glo. 4. l. 41. tit. 28. part. 3.**
- Successor in maioria an damnum recipiat in sua successione si possidens maioria studiose & sub malitia delictum committat vel ipse in illam succedere non possit quando propter delictum maioria perditur, vide glo. 9. col. 1. in fine. l. 1. tit. 13. par. 4.**
- Successor qui esse speratur in maioria si dolose fecerit aliqua per quæ filius naturalis non possit per subsequens matrimonium possessoris maioria legitimum, an tunc possit princeps illum filium naturalem legitimum etiam quo ad succedendum in tali maioria, vide d. glo. 9. col. 3. in fin.**
- Successor in maioria an dicatur aliquis ante quam nascatur licet in matris ventre sit, vide glo. 1. l. 3. tit. 23. part. 4.**
- Successor qui alienationi rei prohibita consentit in poenam incidit sicut ipse prædecessor qui illam vendidit, vide glo. 1. columna prima. in fine. l. 10. tit. 26. par. 4.**
- Et an in poenam incidat si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria, vide d. glo. 1. col. 2. in quaest. 7.**
- Successor maioria si à prædecessore rem maioria prohibitam alienari emerit, an eo defuncto pretium quod pro illa re dedit repetere possit, vel si non dedit tueri se aliqua exceptione, vide ibidem.**
- Successor vendicare poterit res maioria alienatas ut debita testatoris solvantur, & quando, & quid si vendantur pro alimentando possessore maioria vel ut redimeretur ab hostibus, vide d. glo. 1. col. 2. quaest. 10. & in l. 10. tit. 26. par. 4.**
- Successor an possit rem maioria à iudice ex causa alienatâ redimere vel non, vide d. glo. 1. col. 2. quaest. 11.**
- Successor in maioria si illam penes potentem esse desinat, an per hoc illam alienare videatur, vide ibidem in quaest. 16.**
- Successor si ante quam in maioria succedat illam renuntiet, an renuntiatione teneat, vide glossam primam. columna tertia. quaest. 26. legis. 10. titulo. 26. par. 4.**
- Successor si inueniat maioria penes potentem neque possit illam ab illo recuperare neque inuenit iustitiam si magnam quantitatem illi dedit ut sibi restitueret, an talis redimens maioria possit disponere de tali valore in præiudicium sequentis vocati ad maioria, vide glo. 1. col. 2. quaest. 17. l. 10. tit. 26. par. 4.**
- Successor qui esse debet in maioria si nolit rem à prædecessore suo alienatam redimere, an alius successor ad hoc admittatur, vide ibi. in q. 8.**
- Successor qui speratur esse in maioria si consentit possessori ut testetur de maioria vel aliter de ea disponat, an per hoc ipse eiusque hæredes vel legitimi successores grauentur, vide glo. 1. col. 3. q. 25. l. 10. tit. 26. p. 4.**
- Successor alienare maioria videtur prohibitus si eius antecessor qui primo vocatus fuit illud erat, vide glo. 9. col. 1. q. 27. l. 1. tit. 13. par. 4.**
- Et an ille qui in spe succedendi in maioria proximior est si consentiat alienationi in poenam contra alienantes impositam incidat propter suum consensum, & an ante reitraditionem locus sit huic poenæ, vide glo. 1. col. 4. quaest. 29. l. 10. tit. 26. par. 4.**
- Successor an possit res maioria alienare propter famem, vide ibidem in quaestione. 30.**
- Successor maioria si alienare prohibeatur, an & pignori talem rem maioria possit, vide ibidem col. 4. in quaest. 31.**
- Successor in maioria an rem prohibitam alienare ipse alienare possit illam in meliorem causam conuertendo, vide ibidem in quaest. 32.**
- Successor in maioria si soluit legatum de maioria ab eius prædecessore factum, an per hoc incidat in poenam alienantis ut ipse alienasse videatur, vide ibidem in quaest. 33.**
- Successor impeditus simpliciter permutare an alienare vel aliter rem diminuire possit, vide ibidem in quaest. 34.**
- Successor qui habet alium ante se si & tunc alienationi rei maioria consentiat an sibi præiudicet, & quando, vide ibidem in quaest. 39.**
- Successor qui de proximo speratur esse in maioria si sciat rem maioria vel ipsam maioria alienari neque contradicat, an per hoc consentire videatur alienationi, vide ibidem in quaest. 40.**
- Successor qui alienationi maioria vel rei suæ consentit, an pretium petere possit, vide ibidem col. 4. quaest. 42.**
- Successor in maioria si in ea litigium inuenerit & qualem transactionem facere possit, vide ibidem in quaest. 45.**
- Successor proximus in maioria an debeat soluere pretium à prædecessore suo factum nomine transactionis quod dedit ut ipse cum tota maioria remaneret, vide glossam primam. col. quinta. quaest. 46. l. 10. tit. 26. par. 4.**
- Successores tantum videntur prohibiti alienare rem maioria si à conditore talis prohibitio fuerit posita, non vero ipse met maioria faciens & constituens, vide in d. col. 5. quaest. 47.**
- Et in quibus restitutionibus faciendis successor grauetur ex pacto cum prædecessore suo factum, vide glo. 3. col. 2. quaest. 41. l. 10. tit. 20. part. 4.**
- Successores in maioria an succedant ex propria persona successorie si sunt in agnatis, an vero succedant iure hereditario, vide d. glo. 3. quaest. 4. col. 7. ad fin. d. l. 10.**
- Successores feudorum si in feudis succedere velint debent iuramentum fidelitatis domino feudi præstare, & intra quantum tempus, vide ibidem glo. 4.**
- Quod procedit etiam si prædecessor iurauerit & successoribus suis, vide ibidem.**
- Successor nouus in aliqua maioria an statim mortuo prædecessore ipsius possit intrare possessionem bonorum maioria quando in instrumento maioria continetur ut prius quam dictam possessionem intret faciat iuramentum de non alienando vel simile, vide glo. 2. col. 1. l. 7. titulo. 4. part. 5.**
- Successor legitimus in bonis maioria vel alterius rei qualiter agat contra intrantem illorum bonorum possessionem cum ad illum non pertineant, vide glo. 2. col. 2. ad fin. quaest. 9. l. 7. tit. 4. par. 5.**
- Successor in maioria dicitur dominus eius non ususfructuarius, vide glo. 3. ibidem.**
- Successor in maioria an teneatur stare locationi prædecessoris sui, vide glo. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.**
- Et quid in successione prælati, Papæ vel alterius, vide ibidem.**
- Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, & quare, vide d. glo. 4. col. 2. in principio.**
- Successor in maioria bene potest reuocare male gesta prædecessoris sui, & qualiter hoc possit fieri, vide ibidem.**
- Successor in maioriâ si in eo non possit rem quam ponere conditor maioria iussit an illa pro apposita videatur, vide glossam primam legis. 4. tit. 9. par. 6.**
- Successor in maioria an agat contra possessorem ipsius ad damnum in rebus maioria illatum ut ipse illud refartiat, vide glossam tertiam legis 7. tit. 9. par. 6.**
- Successor in maioriâ an teneatur soluere pretium rei emptæ per testatorem quam testator in maioria posuit, vide glo. 3. col. 3. quaest. 4. l. 10. titulo. 9. part. 6.**
- Successor in maioria quando petere possit rem maioria venditam de licentia principis, vide glo. 4. col. 8. quaest. 8. l. 6. tit. 11. par. 6.**
- Et de alienationibus rerum maioria quæ de principis licentia fiunt vel fieri possunt, & de validitate & de effectu, & quando possint reuocari vel non, vide glo. 4. col. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & in d. l. 6. tit. 11. par. 6.**
- Et an beneficium legis finalis. C. de edicto diui Adriani tollendo detur successor in maioria, vide glo. 1. col. 2. l. 2. tit. 14. par. 6.**
- SUCCESSOR Regis in regno an teneatur ad debita Regis præmortui, vide glo. 1. col. 1. & 2. l. 4. tit. 15. par. 2.**
- Successor Regis tenetur refarcire damnum à suo prædecessore factum rei publicæ in forma iustitiæ, vide d. glo. 1. col. 2. in medio.**
- SUCCESSOR singularis an ei profint acta iudicij ut sunt probati ones à suo prædecessore gestas, vide glo. 15. l. 19. tit. 22. part. 3.**
- Successor singularis an habeat ius retentionis, & an tale ius ad illam transeat, vide glo. 4. ad finem. l. 9. tit. 2. part. 5.**
- Successor singularis an teneatur stare colono, vide glossam primam legis 19. tit. 8. part. 5.**
- Et quid si successor nolit colonum à re conducta expellere, an colonus teneatur stare locationi cum illo singulari successore, vide glossam secundam ibidem.**
- Successor singularis in re alicui conducta quando non possit inquilinum expellere ante finitum tempus, vide glossam quintam dictæ legis. 19. titulo. 8. part. 5.**
- Successor singularis an habeat facultatem soluendi vnum pro alio, & quomodo, vide glo. 2. l. 3. tit. 14. in par. 5.**
- SUCCESSOR in beneficio, in episcopatu vel dignitate.**
- Successionem in episcopatu quis sibi querere non potest nisi de licentia Papæ, vide glo. 11. l. 7. tit. 5. par. 1.**
- Successor in beneficio an teneatur stare contractui locationis facto per prædecessorem, vide glossam tertiam legis nonæ. tit. 17. par. 1. & glo. 4. l. 2. tit. 8. part. 5.**
- Successori in beneficio an profint sententia lata pro prædecessore contra prætendentem ius ad aliquod beneficium, vide glossam 15. legis. 19. titulo. 22. par. 3.**
- Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, vid. glo. 6. l. 13. tit. 9. par. 7.**
- SUFFICIENT pro ratione voluntas in prouisionibus beneficiorum per Papam, vide glo. 8. l. 1. tit. 6. par. 1.**
- SUFFRAGIA viuorum an profint existentibus in inferno ad diminutionem**

Index materiarum

- nem pœnatum, vide glo. 1. l. 42. tit. 4. par. 1.
- Suffragia viuorum an pœsint defunctis, & quando, vide glo. 7. in proœmio tit. 13. part. 1.
- SVITAS** & in quibus durent effectus fuitatis etiam hodie cum iam sit sublata differentia patriæ potestatis & emancipationis in successione ab intestato, vide glo. 2. l. 21. tit. 3. part. 6.
- Et filius ex hæredatus amittit iura fuitatis, alius vero non, vide ibi glo. 4. & quintam.
- Suitas an debeat inspici tempore mortis patris vel testamenti, vide glo. 1. l. 22. tit. 3. part. 6.
- Suitas tollitur per expressam dationem substituti vulgaris, & an per tacitam, vide glo. 7. l. 2. tit. 5. par. 6.
- Suitas an sit sublata de iure partitarum in illis in quibus fuitas est fauor filiorum suorum, vide glo. 10. l. 10. tit. 5. par. 6.
- Suitas cessat in ascendentibus, vide glo. 3. l. 20. tit. 6. par. 6.
- SVM, ES, EST**, istud verbum est substantificum & importat rei veritatem, non vero fictionem, vide glo. 10. l. 4. tit. 15. par. 4.
- Sum, es, est, & quod istud verbum sit substantificum neque significet ipso iure, vide glo. 2. quæst. 4. post medium. l. 55. tit. 5. part. 5.
- SVMARIA PROBATIO** quæ requiritur in quæstione status mota filio, an coram iudice laico fieri possit, vid. glossam quartam legis. 7. titulo. 22. part. 5.
- Summaria probatio in quæstione status mota filio, an habeat locum in bonis feudatibus, vide. d. glo. 4.
- SVMMATIM** in quibus causis procedatur, vide glossas. l. 7. per textum ibi tit. 22. part. 3.
- Summatim, illud verbum qualiter intelligatur, vide glo. 4. per textum ibi l. 7. tit. 19. part. 4.
- SVMVM** sacerdotium fuit iussu domini institutum & per Moysem, vide glo. 1. l. 2. tit. 6. part. 1.
- SVMPTVS** funeris æstimatur secundum facultatem & dignitatem defuncti, vide glo. 8. in principio. l. 12. tit. 13. par. 1.
- Et an isti sumptus taxari possint per statutum, & quid hodie in regno feruetur, vide ibidem.
- Sumptus belli an ad Regem vel ad populum expectent, vide glo. 2. l. 8. titulo. 20. part. 7.
- Sumptus necessarij & vtilis in re a bonæ fidei possessore possessa an compensentur cum fructibus inde perceptis, vide glossam quintam legis. 41. tit. 28. par. 3.
- Sumptus necessarij à malæ fidei possessore facti, an ipse illos recuperet, & quid si rem restituat ante quam sumptus illi sibi restituantur, an & tunc actionem ad eos habeat, vide glo. 2. l. 4. 4. ibi.
- Sumptus quos fecit dominus superioris Molendini in eis dominus Molendini inferioris contribuere, tenetur quando vna tantum clusa seruit duobus Molendinis duorum minorum, vide glossam secundam. l. 15. titulo. 32. part. 3.
- Sumptus factus ab vniuersitate in prosecutione causæ iniustæ, an illi qui sunt de vniuersitate soluere teneantur, saltem si illud fieri semper contradixerant, vide glo. 9. l. 20. tit. 32. part. 3.
- Sumptus si fiant ad perpetuam rei vtilitatem in re subiecta restitutioni an possint in totum vocari ad illam imputari & ab eo repeti, vide glo. 1. col. 5. quæst. 46. l. 10. tit. 26. par. 4.
- SVPERBIA** esse solet semper vicina potentibus, vide glo. 2. in proœmio tituli. 17. part. 3.
- Superbia solet esse potentibus vicina, vide glo. 4. l. 14. per textum ibi. titulo. 14. par. 5.
- Superbia est initium omnium peccatorum, vide glossam tertiam. in prologo. 7. part. 1.
- SVPERILLVSTRES** & illustres quæ dicantur, vide glo. 1. & 2. per textum ibi. l. 3. tit. 13. par. 4.
- SVPERIOR** debet remouere prælatum quem populus prosequitur dato sibi æquivalenti in alio loco, vide glo. 14. in prologo partitarum.
- Superior ad condendam legem particularem debet conuocare populum & ante eos propositionem facere, vide glo. 1. l. 12. tit. 1. par. 1.
- Superior non potest facere statuta cum pœna contrauentium nisi ille habeat iurisdictionem sine pœna sic glo. 1. col. 1. d. l. 12.
- Superior compellere potest subditos ad obseruantiam legis suæ, vide glo. 4. l. 16. tit. 1. par. 1.
- Superior potest sine alio requisito absolueri excommunicatum ab inferiore in duobus casibus, de quibus per glossam tertiam legis. 24. titulo. nono. par. 1.
- Superior cui deuoluitur electio siue beneficij prouisio propter priorum negligentiam eo quod intra tempus electionem siue prouisionem nõ fecerunt, an debeant eligere secundum illas qualitates, secundum quas primi electores seu collatores prouidere debebant, vide glossam. l. 1. 9. titulo. 16. par. 1.
- Superioris autoritas in omni conuentione intelligitur excepta, vide glo. 1. l. 11. tit. 28. par. 2.
- Superiores quia subditis pedagia percipiunt eos ab incurfu latronum liberare debent & quid si non faciant, vide glossam secundam legis. 17. titulo. 18. par. 3.
- Superioris autoritas an requiratur in ædificando populo de nouo, vide glo. 4. l. 9. tit. 4. par. 5.
- SVPERFICIARIVS** habet tantum vtile dominium in re, vide glo. 1. l. 29. tit. 8. part. 5.
- SVPPLEMENTVM** legitime filiorum an à legatarijs vel ab hæredibus extraneis fieri debeat, vide glo. 10. in fine. l. 17. tit. 1. par. 6.
- Et an frater agat ad supplementum quando à fratre aliquid sibi fuit relictum instituta turpi persona, vide glo. 7. l. 12. tit. 7. par. 6.
- Et an filius possit agere ad supplementum quando minus legitima fuit sibi relictum cum prohibitione ne amplius petere, an vero possit testamentum querelare tanquam in officiosum, vide glo. 9. l. 5. tit. 8. part. 6.
- Et licet ius agendi ad supplementum successerit in locum querelæ, non tamen finitur quinquennio vt est in querela, vide in dicta glossa nona dictæ legis. 5.
- Et an istud ius agendi ad supplementum transmittatur ad hæredes, & quanto tempore finiatur, vide ibidem.
- Et an supplementum legitime fiat ipso iure, vel si petatur à filio vel ab eius hærede, vide ibidem.
- Et quid si pater vnum filium sibi instituit hæredem vniuersalem in alio vero fecit maioriam, alium præterijt, an iste præteritus agat tam cõtra habentem maioriam quam contra vniuersaliter institutum, vide. d. glo. 9. in fine. d. l. 5. tit. 8. par. 6.
- Et an tale ius agendi ad supplementum detur etiam fratribus quando à patre turpis persona fuit instituta, vide dictam glossam. 9. in principio & glo. 5. l. 12. tit. 7. part. 6.
- Et an hæredes vel legatarij teneantur ad supplementum legitime filij, vide ibidem in glo. 10.
- Et an filius agnoscens testamentum patris aliquo modo à querela excludatur, vide glossas legis sextæ. per textum ibi. titulo septimo. part. 1. a sexta.
- SVPPLETIO** vide supra in verbo **SVPPLEMENTVM**.
- SVPLICATIONES** quæ fiunt principi propter eius mandatũ præcedens sunt benefactæ conquerere debet princeps, glo. 3. legis. 19. titulo. 18. par. 3.
- Supplicatio prohibetur contumaci sicuti ei prohibetur appellatio, vide glo. 2. l. 9. tit. 23. par. 3.
- Supplicatio est Regi offerenda & sine eius iussu nõ potest præfectus prætorio de ea cognoscere, vide glossam tertiam legis. 19. titulo vigesimo tertio. par. 3.
- Supplicatio quando possit Regi fieri si per auditores Regis duæ sententiæ confirmatoriæ latae sunt, & alia in hoc, vide glossam primam legis. 4. titulo. 24. par. 3.
- Supplicatio an habeat locum quando duæ sententiæ conformes latae fuerunt, vide glo. 2. l. 4. tit. 24. part. 3.
- Et an à sententia confirmatoria in regali curia lata possit supplicari si tali sententiæ vna alia tantum præcessit, vide ibidem.
- Et quid si sententia confirmatoria lata in curia Regis & ibidem venit de gradu in gradum, nõ tamen fuit ibi lis excepta si ab ea fuerit Regi supplicatum, an hoc non obstante executioni mandatur, vide dictam glossam secundam. d. l. 4.
- Supplicatio an habeat locum quando quis appellare noluit cum potuerit, vide glo. 5. l. 5. tit. 24. par. 3.
- Et an in rescripto principi super hoc dato debeat dici non obstante tali sententia quæ transit in rem iudicatam, vide ibidem.
- Supplicatio quæ principi datur quando aliquis petit filium suum naturalem ab ea legitimari quales esse debeat, vide glossam octauam. l. 4. titulo. 15. par. 4. & ibi glo. 9.
- Et an cum fit talis supplicatio debeat in ea dici quod pater habet alios filios legitimos, & quid si non dicatur, vide. d. glo. 9.
- SVRDVS** an admittatur in feudis pro quibus non præstatur seruitium, licet præstetur census pecuniarius, vi. gl. 19. in fin. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Surdus tantum vel surdus mutus & cæcus simul, an possit matrimonium contrahere, glo. 5. l. 5. tit. 2. par. 4.
- Surdus aliquantulum non impeditur quo minus in feudo succedere possit, vi. glo. 8. l. 6. tit. 26. part. 4.
- Surdus an & quando possit se per stipulationem obligare, & quando a quo paretur furioso & infanti, quando vero pupillo & quando maiori, vide glo. 6. l. 2. tit. 11. par. 5.
- Surdus ad omnes contractus admittitur vbi sermone opus non est, vide. d. glo. 6. in principio.
- Et qualiter probetur aliquem esse mutum vel surdum, vide ibidem.
- Surdus an possit facere testamentum & constituere procuratorem, & an possit adire hæreditatem & matrimonium contrahere, & an possit testificare vel torqueri, vide ibidem in glo. 7.
- Surdus an possit damnari ex confessione sua, & quando, & qualiter sic, vide

vide ibidem.
 Surdus an & quando, & qualiter testamentum facere possit, vide glosam
 vadecimam & duodecimam legis. 13. per textum ibi titulo. 1. part. 6. &
 glo. 7. l. 2. tit. 11. par. 5.
 Surdus esse debet necessario ille qui mutus est, & an cum muto & fardo
 à natiuitate possit princeps dispensare vt testamentum facere possit, &
 quando, vide glo. 13. d. l. 13.
 Et an contra mutum & surdum à natiuitate possit fundari processus, vid.
 d. glo. 13. in fine.
 Et an surdis possit exemplariter substitui per parentes, vide glo. 3. cum
 alijs ibi. l. 1. per text. ibi. tit. 5. par. 6.
 Surdus an & quando tutor alicuius minoris esse possit, vide glo. 1. l. 4. per
 text. ibi. tit. 16. par. 6.
 SVSCIPiens alicquem de sacro fonte dicitur eius fideiussor, & statim
 dicitur accepisse officium pedagogi, vide glo. 7. l. 6. tit. 4. par. 1. & glos.
 fina. l. 3. tit. 7. part. 4.
 SVSCEPTIO ordinis sacri impedit matrimonium contrahendum &
 dirimunt contractum, vide glo. 1. l. 16. tit. 2. part. 4.
 Et an ordinum susceptio dirimat in matrimonium carnali copula ad huc non
 consummatum, vide ibidem.
 SVSPENDI an & quando possit iam mortuus, vide glosam tertiam. l.
 7. tit. 1. par. 7.
 SVSPENSIO quid sit, vide glosam sextam legis. 14. titulo nono. par.
 titaprima.
 Suspendio facta ex leui causa non debent subtrahi fructus secus si ex leui
 delicto, & quando sic, vide post medium glosam quibz legis. 17. titulo
 9. partita. 1.
 Suspendio iuris vel hominis an sit inter has aliquando differentia, vid. d.
 glo. 2. col. 2. in medio.
 Suspendio a beneficio solum refertur ad fructus beneficij nõ autem ad fa
 cultatem administrandi in spiritualibus & temporalibus, vide glos. 7.
 in principio. l. 17. tit. 9. par. 1.
 Suspendio si fiat nomine pœna potest per appellationem suspendi & de
 tineri, vide glo. 5. in principio. l. 2. tit. 9. par. 1.
 SVSPENSVS ab officio qui de iure suspenditur an videatur suspensus
 à beneficio, glo. 5. in principio. l. 17. tit. 9. par. 1.
 Suspensus ab homine ab officio si suspensus sit propter crimen graue, an
 videatur suspensus à beneficio, & quid si crimen sit leue, vide glo. 6. di
 cta legis. 17.
 Suspensus à beneficio non videtur suspensus ab officio, & quæ sit ratio,
 vide glo. 7. in principio. d. l. 17.
 Suspensus a beneficio potest interim eligere & in illo beneficio officiare
 debet, & ad quid talis suspensio extendatur, vide ibidem.
 Suspensus à beneficio debet inde accipere modicum ad sui sustentationem
 ne egeat, vide ibidem.
 Et an suspensus à beneficio in vna ecclesia possit in alia beneficium habe
 re, vide ibidem.
 Suspensus & an debeat considerari an habeat iurisdictionem vel non cū
 suspenditur ab officio vel beneficio, vi. ibidem glo. 1. in fine. per text. ibi.
 Suspensus ab officio priuatim debet horas dicere, publice vero non, vide
 glo. 1. l. 8. tit. 9. par. 1.
 Suspensus ab officio propter delictum si celebret est irregularis, & quid si
 propter infamiam vel alium defectum puta corporis, vi. ibid. in glo. 2.
 Suspensus à iure si suspendatur ab homine intendente imponere nouam
 formam suspensionis si celebret an sit irregularis, vide d. glo. 2.
 Suspensus ab officio si celebret alius quam Papa vel eius delegatus eum
 non absoluit nisi in contemptum celebrauerit, vide glosam quintam
 legis. 18. tit. 9. par. 1.
 Suspensus ab officio fructus nunquam petet, & quid si adsit necessitas. vi
 de glo. 7. l. 3. tit. 9. par. 1.
 Suspendio ex graui causa an debeat succurri de fructibus beneficij vt viue
 re possit, vide glo. 9. d. l. 3.
 SVSPECTVS de fuga quis sit neque relinquitur iudicis arbitrio, vide
 glo. 5. l. 1. tit. 9. part. 3.
 Suspectus an dicatur consumens fructus in suos proprios vsus ad hoc vt
 fiat sequestratio, vide glo. 7. l. 1. tit. 9. par. 3.
 Suspectus tutor quando ex quibus ita esse dicatur, vide glosas. l. 1. 2. & 3.
 tit. 18. per text. ibi part. 6.
 Et quis illum de suspecto accusare possit, vide glosas. d. l. 2.
 Et qualiter & an per procuratorem vel ante quam gerat, vi. glo. 6. ibidem.
 Et coram quo iudice tutor de suspecto accusari possit & debeat, vide
 ibidem in glo. 7.
 Et an cum remouetur vt suspectus sit infamis, & quando à iudice ex offi
 cio remoueri possit, vide glo. 1. l. 3. tit. 18. part. 6.
 Et an statim quod lis est cœpta contra tutorem vt suspectum debeat alius
 poni loco ipsius, vide ibidem glo. 2. & 3. per text. ibi.
 SVSPITIO sola non probat delictum, & quid si post suspicionem fue
 rit admonitus, an & tunc requiratur sententia vel propter illud sit no

torium, vide glosam tertiam legis. 33. titulo sexto. part. 1. & glo. 5. l. 12.
 titulo. 14. par. 3.
 Suspicio præcedens & monitio cui non paretur an plene probet delictum
 & quando sic, vide glo. 7. d. l. 12. tit. 14. par. 3.
 Suspicio quæ sufficiat ad hoc vt ex aliqua ratura instrumentum dici pos
 sit suspectum, vide glo. 4. l. 1. tit. 18. par. 3.
 Suspicio fraudis nulla esse potest vbi princeps authoratur, vide glo. 2. l. 5.
 per text. ibi. tit. 1. par. 6.
 SVTOR si pannum vel aliud suscepit vt inde aliquid danti facere si di
 cat illud sibi fuisse subreptum qualiter conueniri possit, vide glosas. l.
 10. per textum ibi tit. 14. par. 7.
 Et an dominum rei compellet vt agat contra furem ipso nolente, vide
 ibidem in glo. 5. & 6.
 SVVS HAERES, vide supra in verbo HAERES.

T



TABELLIO per se ipsum debet instrumenta scribere
 si per alium scribat etiam de voluntate partium instru
 mentum non valet, vide glo. 5. l. 7. tit. 9. par. 2.
 Tabelliones Regis quam ætatem habere debeant, vide
 glo. 2. l. 8. tit. 9. par. 2.
 Tabelliones recipere non debent plus quam salariam
 etiam si sponte illis detur, vide glo. 4. d. l. 8.
 Tabelliones debent esse veloces & diligentes, vide glosam quintam. d.
 1. 8. tit. 9. par. 2.
 Tabelliones legis abbreviaturas non extendunt, vide glosam sextam di
 cta legis. 8.
 Tabelliones Regis reuelantes secreta Regis seu aliud contra suum officium
 faciendo qua pœna debeant puniri, vide glosam septimam legis octa
 ua. tit. 9. part. 2.
 Tabelliones in prouincijs qui vocantur (del adelantamiento) debent da
 dari à Rege consuetudine cessante, vide glosam quintam legis. 22. titu
 lo. 9. par. 2.
 Tabellio sine iudicis mandato an possit emendare dictum testis qui post
 intervallum vult se corrigere, vide glosam secundam legis. 30. titulo
 16. part. 3.
 Tabellio qui parti aliquid manifestat ante quam acta aperiatur & testes
 publicentur punitur de falso, vide glosam tertiam legis nona. titulo
 17. partita. 3.
 Tabelliones qui cum inquisitoribus alicuius delicti vadunt an iurare te
 neantur, an vero sufficiat iuramentum in eorum creatione præstitum,
 vide ibidem in glo. 5.
 Tabelliones in inquisitione facienda quando cū inquisitore vadunt qua
 les esse debeant, & an tales inquisitores possint eligere tabellionem na
 turalem loci vbi inquisitio committitur vel consanguineum inquisi
 toris, vide glo. 1. l. 10. tit. 17. par. 3.
 Tabelliones in inquisitione facienda debent eligi ad voluntatem inquisi
 toris, & quales esse debeant, & an possint recusari, vide ibidem glos
 am secundam.
 Tabellionum vsus an sit de iure gentium an vero de iure ciuili, vide glos.
 1. in præmio tit. 18. par. 3.
 Tabellio extra suum territorium positus aliquod instrumentum confi
 cere non potest, vide glo. 1. l. 8. tit. 18. par. 3.
 Tabellio qualiter de nouo per principem creatur, vide glosas per textum
 ibi. l. 8. tit. 18. par. 3.
 Tabelliones iurare debent, & qualiter, & quid si non iurent, vide glo. 2. l.
 8. tit. 18. par. 3. & glo. 5. l. 4. tit. 10. par. 3.
 Tabellionis inuestitura, vide ibidem in glo. 3. d. l. 8.
 Tabellionis instrumentum an faciat fidem extra regnum inter homines
 illius iurisdictionis alibi litigantes, vide glo. 4. d. l. 8.
 Tabelliones Regis habent secum dignitatem, vide glo. 3. l. 6. tit. 18. par. 3.
 & glo. 2. l. 7. tit. 9. part. 2.
 Tabellio dicens se cancelasse vel rasuram fecisse an ei sit credendum, &
 quando talis attestatio necessaria non sit, vide glos. 6. legis. 44. titulo
 18. par. 3.
 Tabellio qualiter scripturam cuiusvis contractus facere debeat, vi. glos
 as omnes. l. 54. tit. 18. par. 3.
 Tabellio qui diè in contractu nõ apposuit an ei credatur si dicat se recor
 dari de die, & quid si à principio vnus dies pro alio ponatur, & quid si
 in appositione diei fuit erratum quando notarius se corrigere possit,
 vide glo. 2. l. 54. supra. d.
 Tabellio debet cognoscere contrahentes, & qualiter instrumentum con
 ficiet si contrahentes non cognoscat, vid. glosam octauam legis. 54. ti
 tulo. 18. part. 3.
 Tabellio qui rogatus est scripturam deducere de protocollo notarij in fir
 mi, an illam lignare debeat, & quid dicere debeat, vide ibidem in glos.
 5. & glo. 1. l. 55. tit. 18. par. 3.

Index materiarum

- Tabellio defunctus an possit legare, vel an hæres eius aliquid habere debeant quando deducitur exemplar per alium tabellionem de eius originali, & quid hodie, vide glo. 4. l. 55. tit. 18. par. 3.
- Et quid si inter protocola tabellionis mortui inueniatur carta soluta an exemplari debeat, vide glo. 5. d. l. 55.
- Tabellio dicens habuisse in mandatis à testatore vt non ostendat eius instrumentum nisi post certum tempus an ei sit credendum, vide glo. l. 103. in tit. 18. par. 3.
- Tabellio & si negetur quod scribens erat tabellio quæ in hoc probanda sint, vide glo. 1. & 3. l. 115. in principio tit. 18. par. 3.
- Tabellioni dicenti se tabellionem in instrumentum nõ creditur nisi ostendat literas testimoniales & authenticas, vide ibidem.
- Tabellio & si notus sit si aduersa pars neget illum tabellionem an qui instrumentum manu sua factum præsentat illum probare debeat, vide glo. 2. l. 115. tit. 18. par. 3.
- Et an qui longo tempore fuit habitus in aliquo loco pro tabellione si instrumentum fecerit, valeat tale instrumentum, vide ibidem in glo. 4.
- Et quid si instrumentum sit antiquum & negetur quod faciens fuerit tabellio, an istud probare debeat, vide ibidem in glo. 5.
- Tabellio dicens instrumentum non fuisse à se factum an ei sit fides adhibenda, & qualiter probetur contrarium, vide glosam sextam, d. l. 115 & glo. 6. l. 118. tit. 18. par. 3.
- Et quid si dicat à se factum sed falso instrumentum scripsisse dicat, an ei fides sit adhibenda, vide d. glo. 6. & glo. 5. l. 118. ibidem.
- Tabellio si contradicat testibus an ei illis reiectis sit standum, vide glo. 7. d. l. 115. & glo. 6. d. l. 118. ibi.
- Tabellio qui est in longinquo an debeat venire ad vocationem iudicis quando super factione alicuius instrumenti quod dicitur à se factum fuisse dubitatur, vide glo. 2. l. 118. tit. 18. par. 3.
- Et quid si effectus fuerit infamis, vide ibidem in glosa septima dictæ legis. 118.
- Tabellio & an officium tabellionatus sit dignitas vel minus, & an sit officium vile, & quid in tabellione Regis, vide glosam secundam in proæmio tit. 9. in par. 3.
- Tabelliones habent authoritatem publicam, & quare, vide glosam primam. l. 1. tit. 19. par. 3.
- Tabelliones qui præfunt in regalibus cancellarijs habent dignitatem, vide de glosam secundam dictæ legis primæ & glo. penulti. & fin. l. 16. tit. 18. par. 3.
- Tabellio debet esse Christianus, & quid de Iudæo factio Christiano, an illud esse possit, vide glo. 4. l. 2. tit. 19. par. 3.
- Tabellio Christianus conficiens instrumentum inter Iudæos, an in eo debeat nomen domini inuocare, vide d. glo. 4.
- Tabellio an illud esse possit infamis, & quid si post creationem factus fuerit infamis, vide ibidem in glo. 5.
- Tabellio quid scire debeat, & an leges, vide glosam sextam dictæ legis secundæ.
- Tabellio qui non scit formulas & notas an teneatur parti de imperitia, vide d. glo. 6.
- Tabellio debet habere notitiam illarum rerum de quibus à iure instrumenta confici prohibentur, vide ibidem.
- Tabellio si conficiat instrumentum contra iuramentum ab eo tempore assumptionis præstitum alia instrumenta postea per eum confecta nõ tenebuntur, vide ibidem.
- Tabelliones tenentur ad secretum secundum quod eis à partibus iniungitur, & quando, vide glo. 7. d. l. 2. tit. 19. par. 3.
- Tabellio quando puniatur si faciat instrumentum clandestinum, vide ibidem in d. glo. 7.
- Tabelliones debent esse vicini locorum vbi instrumenta facere volunt, & alij istud officium concedi non debet, vide glosam octauam. dictæ legis secundæ.
- Tabelliones forenses instrumenta siue testamenta vel alias scripturas facere minime possunt, vide d. glo. 8.
- Tabellio laicus quando à laico est constitutus si faciat instrumentum super spiritualibus, an instrumentum istud valeat, vide glo. 10. d. l. 2.
- Tabelliones creare an possit in hoc privilegiatus, & an consuetudo istam potestatem dare possit, & qualis esse debeat, an immemorialis vel quadraginta annorum, vide glo. 2. l. 3. tit. 19. par. 3.
- Tabelliones olim ponebantur per ciuitates sui loca sicque talis electio ad communitem terrarum pertinebat, vide glo. 5. ibidem.
- Tabellio ab aliquo domino creatus si faciat instrumentum in domini fauorem, an tale instrumentum valeat, vide glo. 6. l. 3. tit. 19. par. 3.
- Et an isti testamenta siue instrumenta venditionum vel ceterorum contractuum conficere possint, vide idem glo. 7.
- Tabelliones generales solus princeps illos facit, vide glosam octauam ibidem.
- Tabelliones creare possunt domini terrarum qui iudices in terris suis creare possunt, & quid illi facere possint, vide d. glo. 7.
- Tabelliones personaliter comparere debent vt examinentur neque in hoc potest interesse procurator, vide glo. 1. l. 4. tit. 19. par. 3.
- Et quid si creetur sine examinatione an licet idoneus sit debeat tamen remoueri, vide d. glo. 1.
- Tabelliones à quibus examinentur, & quid in curia Romana, vide glosam tertiam. d. l. 4.
- Et an debeant afferre literas testimoniales illius loci vnde sunt, vide ibi glosam quartam.
- Tabelliones non debet facere instrumenta super contractibus à iure reprobatas, vide ibidem glo. 5.
- Tabellio puniri debet criminaliter si faciat instrumentum illicitum, vide d. glo. 5.
- Nec faciet instrumentum in fraudem vsurarum sub pœna priuationis officij & periurij, vide d. glo. 5.
- Non tamen punietur pœna falsi licet conficiat instrumentum illicitum, vide ibidem.
- Tabellio iurare debet cum creatur, & quæ debeat iurare, vide glo. 5. d. l. 4. per textum ibi.
- Tabellio cum fuerit requisitus instrumenta facere debet sub pœna periurij quia propter hoc dicitur seruus publicus, vide glosam septimam d. l. 4. tit. 19. par. 3.
- Tabellio an debeat instrumenta propria manu scribere siue sit protocolum siue indefumptum, vide glo. 2. l. 5. tit. 19. par. 3.
- Tabellio si sit multum infirmus ita quod signare non possit quid fieri debeat, vide glo. 3. d. l. 5.
- Tabelliones non debent instrumenta sua facere per abbreviaturas, & de pœna contrarium facientium, vide glosam primam & secundam. l. 7. titulo. 19. par. 3.
- Et quid si tales abbreviaturæ sint significatiuæ numeri & in communi vsu, vide d. glo. 2. d. l. 7.
- Et qualiter istud de abbreviaturis debeat intelligi, vide d. glo. 2.
- Tabelliones debent annos domini ponere in instrumento extense non per abbreviaturas significatiuas numeri, vide ibidem in glo. 3.
- Et si instrumentum vitatur culpa seu imperitia tabellionis an ad damnum siue interesse teneatur, vide ibidem glo. 4.
- Tabelliones domus Regis debent registra seruare, & si illud celant puniuntur pœna falsi, vide glo. 2. l. 8. tit. 19. par. 3.
- Tabellio debet habere registrum omnium scripturarum quod exhibere cogitur quando ei fuerit petatum, vide glo. 1. l. 9. tit. 19. par. 3.
- Et quid si protocolum non appareat vel probetur fuisse amissum, an instrumentum indefumptum probet aliquid, vide d. glo. 1.
- Tabellio debet torqueri si dicat se protocolum amississe, & qualiter plus puniri debeat, vide d. glo. 1.
- Et quid si instrumentum erat antiquum & tabellio iam sit mortuus, an instrumentum sumptum probet, vide d. glo. 1. ad finem.
- Tabellio nihil scribere potest nisi rogatus sit à partibus & qui non rogauit notarium, an illum cogere possit vt sibi detur instrumentum & ipsi volunt, vide glo. 2. d. l. 9.
- Et an præsumatur rogatus, vide ibidem.
- Tabellio an possit instrumentum extendere seruata rei substantia, & quid hodie, vide ibi glo. 4. & glo. 6. l. 8. tit. 9. par. 2.
- Tabellio an possit obijcere petenti instrumentum quod sua non interest ex aliqua causa, & an possit implorare vt pars quæ de sua editione lauderetur, citetur, & quid si nolit hoc agere, vide glosam quintam. d. l. 9. tit. 19. par. 3.
- Tabellio potest edere instrumentum etiam si pars contradicat, & quid pars laesa tunc facere debeat, vide d. glo. 5.
- Et quibus expensis edi debeat, vide ibidem.
- Tabellio an possit cancellare protocolum postquam ex eo dedit instrumentum sumptum, vide ibi glo. 6.
- Tabellio reficere potest scripturam si pars illam amisit etiam amissione non probata neque citata altera parte, vide glo. 2. l. 10. tit. 10. par. 3.
- Et quando tabellio ad hanc refectionem non teneatur, & quid si refecerit quando reficere non debuerat, vide glosam tertiam & quartam ibidem.
- Tabelliones vt plurimum sunt inhumani in salarijs exigendis quæ salaria taxari debent de iure communi, vide glosam tertiam legis. 13. tit. 19. partita. 3.
- Tabellio non potest facere sibi satis fieri propria authoritate vbi quantitas taxata non est sed cum taxatione iudicis, vide ibidem.
- Tabelliones & de ipsorum salarijs, & quid si plus receperint etiã ab sponse solventibus, vide glo. 1. & 2. l. 15. tit. 19. par. 3.
- Et qua pœna teneantur si plus receperint quam essent taxatum, vide d. glo. 1. d. l. 15.
- Et qualiter hodie fiat taxatio an pro valore rei vel pro quantitate scripturæ, vide d. glo. 2. d. l. 15.
- Tabelliones minora salaria percipere debent à Iudæis quam à Christianis, & quare, vide glo. 3. d. l. 15. tit. 19. par. 3.

Septem Partitarum.

- Tabelliones Regis si falsitatem faciant debent mori**, vid. gl. 2. l. 6. tit. 19. partita 3.
- Et quid in alijs tabellionibus civitatum**, vide ibidem. in glo. 4. di. l. 16. & glo. 5. ibi.
- Tabellio dicens quod titius instrumentum produxit realiter**, an puniatur tanquam falsarius si ita non sit, sed verbo tantum allegavit, vid. d. glossam. 6.
- Tabellio falsarius a quolibet de populo accusari potest ut manus ei amputetur**, vid. d. gl. 6.
- Et quid si instrumentum falsum quod fecit sit alias in se nullum**, an tabellio eadem poena puniatur, vid. d. gl. 6. col. 2.
- Et quid si instrumentum sit verum in principali falsum tamen in accessorijs**, ut in appositione poenæ, vel alibi, vid. ibid.
- Tabellio constitutus super præda si ibi falsitatem committat qualiter puniatur**, vid. ibid.
- Tabellio an possit instrumenta conficere pendente accusatione falsi**, vide d. glo. 5. in fin. verb.
- Tabellio damnatus de falso**, & si ei manus dextera mansit officium tabellionatus exercere non potest, vid. ibid. in gl. 7.
- Et an iudex in sententia possit ei referuare instrumentorum confectio-nem**, vid. d. gl. 7.
- Et an instrumenta per eum facta ante condemnationem ex quo in officio toleratur valeant**, vid. ibid.
- Et quid si esset damnatus ex alio crimine, vel de falso in alio quod in officio suo**, vid. d. gl. 7. in fi.
- Tabellionis stylus in comparandis literis semper inspiciendus est quod etiam exemplificat gl. 2. l. 4. tit. 20. par. 3.**
- Tabelliones a pauperibus aliquid exigere non debent. & quid si perueniant ad pinguiorem fortunam**, vide glossam. 3. l. 6. titulo. 22. partita tertia.
- Tabellio si sit infamatus ex eo, scilicet, quia negavit depositum, an instrumenta conficere possit**, vid. gl. 4. l. 8. tit. 3. par. 5.
- Tabellionis presentia, an sufficiat & testium, ut dotatio quæ excedit. 500. aureos si de ea fiat publicum instrumentum non sit necessarium quod insinuetur**, vid. gl. 16. l. 9. tit. 4. par. 5.
- Tabellio si sit iudex, & tabellio an sufficiat coram eo insinuationem donationis excedentis facere**, vid. gl. 16. supra dict.
- Tabellio non potest rogari nisi tantum de his quæ in eius presentia sunt**, vid. gl. 1. ad fin. l. 6. tit. 5. par. 5.
- Tabellio navis si instrumenta fecerit qualem vim faciant**, vid. gl. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
- Tabellio qualiter debeat conficere instrumentum de contractu mutui, vel fidei**, vid. gl. 7. in fi. l. 2. tit. 11. par. 5.
- Et si monachus prohibitus exercere officium tabellionatus faciat instrumenta de nouo, an illa valeant**, vid. gl. 7. l. 28. tit. 11. par. 5.
- Tabelliones quatuor si sint testes alicuius testamenti, an illud sufficiat**, vide gl. 4. ad fi. l. 1. tit. 1. par. 6.
- Tabellio an necessario interuenire debeat in testamenti factis in scriptis**, vid. glo. 9. d. l. 1. tit. 1. par. 6.
- Tabellio si interfit factioni testamenti in scriptis, an tunc possit aperiri sine aliquibus iuris solennitatibus**, vide glossam quartam. l. 3. tit. 2. partita sexta.
- Tabellio si faciat aliquod testamentum tunc publicatio non est necessaria**, vid. d. gl. 4. d. l. 3.
- Tabellio eo ipso quod aliquam scripturam facit illa dicitur scriptura publica**, vid. ibid.
- Tabellio qualiter conficere debeat instrumentum publicationis alicuius testamenti**, vid. ibidem.
- Tabelliones qualiter scripturas reddere teneantur, & an & quando sine die & consule**, vid. glo. 3. l. 1. ibidem. & glo. l. 11. titulo decimo octavo. partita 3.
- Tabelliones numeri debent facere testamenta ibidem morientium non vero alia**, vid. gl. 4. l. 11. per tex. ibi. tit. 3. par. 4.
- Tabelliones aliquid recipere non debent quando faciunt scripturam pro captiuorum redemptione**, vid. glossam. 7. l. 5. per tex. ibi. tit. 10. partita sexta.
- Et an infamis officium tabellionatus exercere possit**, vid. glo. 10. l. 7. tit. 6. partita 7.
- Tabellio si faciat instrumentum tanquam tabellio si nūquam fuisset creatus qualiter puniatur, & quid si fuit creatus tabellio sed priuatus fuit**, vid. gl. 1. & 2. l. 1. tit. 7. par. 7.
- Tabellio an & quando veniat puniendus, vel non ex instrumento falso ab ipso facto, & quando, & ex quibus excusetur, & quam plura de hoc**, vid. per gl. 1. & 2. l. 1. per tex. ibi. titulo. 7. par. 7.
- Tabellio an puniatur de falso quando instrumentum quod confecit erat in se nullum**, vid. d. gl. 2. d. l. 1.
- Et quid si instrumentum nōdum erat perfectum, ut quia indigebat subscriptione**, vid. ibid.
- Tabellio qui ante publicationem dicta testium manifestauit, vel legere passus fuit, an puniatur poena falsi**, vid. gl. 5. d. l. 1.
- Et an qui se falso gerit pro tabellione puniatur poena falsi**, vid. gl. 3. l. 2. tit. 7. partita 7.
- Tabelliones falsarii puniuntur amissione manus**, vid. gl. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
- TABERNA, & an ministrans tabernam, & dans vinum potantibus sit persona vilis, & quid de domina caupone**, vide glossam. 5. l. 3. tit. 14. partita 4.
- TABVLA E pupillares confirmantur existentia sui hæredis**, vid. gl. 10. l. 10. & gl. 5. & 6. l. 8. tit. 5. par. 6.
- TACERE nosse quam loqui difficilius est**, vid. glo. 10. l. 4. tit. 4. partita secunda.
- TACENS an videatur consentire, & quando, & plura ad hoc**, vid. per gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 3. par. 7.
- TACITVRNITAS eorum quæ redderent principem difficiliorem ad aliquid concedendum non semper vitiat**, vide gl. 1. l. 36. tit. 18. par. 3.
- Taciturnitas alicuius qualitatis qua expressa etiam illud fieret, an actum vitiet**, vid. d. gl. 1. ad fin.
- Taciturnitas habetur pro consensuracōne coniunctionis**, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 6. par. 4.
- TACITVS consensus qualiter colligatur in illo qui in minori ætate sponsalia contraxit si cum esset pubes consentit**, vid. glo. 5. & 7. l. 3. tit. 1. partita 4.
- Tacitum & expressum, & quando sit par virtus taciti & expressi, & quando tacitum sit maioris potentie quam expressum**, vid. gl. 5. l. 2. titulo. 1. partita 5.
- Tacitus consensus ex quibus colligatur, ut videatur aliquis domum recōducere**, vide glossam quartam. l. 20. per tex. ibi. titulo octauo. partita quinta.
- TALLIONIS POENA, vide in verbo, POENA TALLIONIS.**
- TAVROS permittere, an liceat, & vtrum rectores civitatum illud permittentes peccent mortaliter**, vid. gl. 2. l. 57. tit. 5. par. 1.
- Tauri & ex equa, & tauro vel ex tauro, & equa nūquam fuit visum animal**, vid. gl. 1. l. 21. tit. 11. in par. 5.
- TAXATIO iudicis, an prius fieri debeat quam iuret in litem vel econtra, & non potest taxare vltra duplum interesse communis**, vid. glo. 4. l. 5. tit. 11. par. 3.
- Taxatio expensarum testium, qualiter & quibus concurrentibus fieri debeat**, vide gl. 17. l. 26. tit. 16. par. 3.
- Taxatio collectarum, an per æs & libram, vel qualiter inter homines fieri debeat**, vid. gl. 8. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Taxatio alimentorum quando alicui relinquuntur, an pro modo reddituum, an vero pro modo valoris reddituum fieri debeat**, vid. gl. 7. l. 2. tit. 19. partita 4.
- Taxatio iudicis requiritur in serui venditione in duobus casibus de quibus per gl. 4. l. 2. tit. 22. par. 4.**
- TÈMPERANTIA quid sit**, vid. glo. 3. iuncto tex. in l. 8. titulo quinto. partita 2.
- TÈMPVS decem vel viginti annorum est sufficiens ad introducendam consuetudinem**, vid. gl. 4. l. 5. tit. 2. par. 1.
- Tempus quod debet duplicari propter petitionem factam ante tempus quod esse debeat**, vid. gl. 1. l. 45. tit. 2. par. 3.
- Tempus quod attendatur ad faciendam æstimationem rei siue in iuramento affectionis siue veritatis**, vide glossam octauam. l. 11. titulo. 11. partita tertia.
- Tempus intra quod sententia lata per falsos testes siue instrumenta debeat retractari**, vid. gl. 7. l. 13. tit. 22. par. 3.
- Tempus intra quod fiscus possit se restituere contra sententiam contra se latam dolo procuratoris sui quale sit**, vide glossam duodecimam. l. 19. tit. 22. par. 3.
- Tempus decem dierum quod datur ad appellandum, an a die scientiæ, vel sententiæ currere incipiant**, vid. glo. 16. l. 2. tit. 23. partita tertia. & gl. 2. l. 10. ibidem.
- Tempus ad appellandum præfixum quale sit**, vid. glo. 18. l. 2. tit. 23. par. 3. & gl. 5. l. 22. tit. 23. par. 3.
- Tempus ad appellandum datum, an possit de consensu partium prolongari**, vid. gl. 5. l. 22. tit. 23. par. 3.
- Tempus datum ad prosequendam appellationem quale sit, & quando appellatio deserta erit, & quid in criminalibus**, vid. gl. 1. l. 25. ibidem.
- Tempus intra quod appellatio fieri debeat quale sit**, vid. gl. 4. l. 23. tit. 23. partita tertia.
- Tempus intra quod sententia quæ valida est debeat mitti in executionem quale sit**, vid. gl. 1. l. 5. tit. 27. par. 3.
- Et an tempus hoc possit ex causa per iudicem augeri, vel minui**, vide ibidem.
- Tempus per quod merum imperium præscribitur quale sit**, vid. gl. 3. l. 6. tit. 29. par. 3.

Index materiaram

- Tempus cuius initiū non extat memoria, an sufficiat ad præscribēdas res omnibus communes, vide glossam primam, colūm. 1. l. 7. titūl. 29. partita tertia.
- Tempus in quo res communes ciuīatum possint præscribi quale sit, vid. gl. 6. l. 7. supra dicta.
- Tempus quod requiratur quando res dotales præscribuntur matrimonio iam soluto, vid. gl. 1. l. 8. tit. 29. par. 3.
- Tempus quod requiratur ad hoc, vt possit præscribi res in cuius titulo erratur quando verus titulus creditur, vide glossam. 3. l. 14. titūl. 29. partita tertia.
- Tempus in quo hæres rem possidet, an possit iungi cum tempore in quo testator possedit, & quando non profit ad vsucapionem, vid. gl. 2. l. 16. ibidem.
- Tempus quod requiratur ad hoc vt mensa malæ fidei possessore rem præscribere possit, vide glossam primam. l. 19. titulo vigesimo nono. partita. 3.
- Tempus præscriptionis quando ecclesia succedit priuato qualiter computari debeat, vid. glossam secundam. l. vigesima. titulo vigesimo nono. partita. 3.
- Tempus per quod obligationi personali, & etiam ipsi actioni præscribatur etiam contra ecclesiam quale sit, vide glossam primam. l. 22. tit. 29. partita. 3.
- Tempus quod detur ad petendam restitutionem propter præscriptionē contra absentem factam, vid. gl. 4. l. 28. tit. 29. par. 3.
- Tempus quale requiratur in præscriptione seruitutis contra ecclesiam, vid. gl. 7. l. 15. tit. 31. par. 3.
- Tempus in memoriale quod dicatur, & an tempus cētum annorum immemorabile sit, vid. gl. 1. l. 15. tit. 31. par. 3.
- Tempus in quo præscribitur libertas seruitutis habentis causam continuam quale sit, vid. gl. 5. l. 16. tit. 31. par. 3.
- Tempus quo sponsa sponsum vagandum expectare debeat, quale sit, & quid si eo non elapso de licentia iudicis contraxit, an amittat arras, vid. gl. 3. l. 8. tit. 4. par. 4.
- Tempus in quo nuptiæ fieri non debeant, vid. gl. 9. per tex. ibi. l. 18. tit. 2. partita. 4.
- Tempus in quo impotens debeat simul stare cum vxore ante quā ab ea separetur quale sit, vid. gl. 4. l. 5. tit. 8. par. 4.
- Et an in hoc sufficiet tempus inter, polatum, vel continuum, vid. glossam 6. ibidem.
- Et quid si mulier per certam probationem ostendat viri sui frigiditatem, vide gl. 4. & 5. l. 6. tit. 8. part. 4.
- Tempus intra quod dotem pro muliere promittens illam soluere debeat, vide gl. 5. l. 11. & gl. 2. l. 12. tit. 11. part. 4.
- Tempus nuptiarum an expectetur si mulieri ab aliquo fuerit dos relicta an vero statim debeat, vid. d. gl. 2.
- Tempus longissimum an sufficiat ad hoc vt dominus feudo priuari possit si feudatarius illum in alium transtulerit, vide glossam tertiam. col. 1. per text. ibi. l. 10. tit. 26. part. 4.
- Tempus & an pauperes tempore necessitatis possint diuites compellere ad sibi mutuandum & quando & qualiter, vide glo. in proemio tit. 1. partita. 5.
- Tempus intra quod minor teneatur petere pretium rei suæ quam vendidit Rex quale sit, & an illo tempore elapso admittatur, vel non, vi. gl. 3. l. 3. tit. 5. par. 5.
- Tempus intra quod debeat intentari remedium deceptionis ultra dimidiam iusti pretii quod sit, vide gl. 4. in principio. l. 56. titulo quinto. in partita quinta.
- Tempus contractus an præsens inspicere debeat quando aliquis vult intentare remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione, vid. ibidem in glossa quinta.
- Et an in breui tempore præsumatur mutatio valoris alicuius rei, vid. glossam sextam, in prin. ibidem.
- Tempus quod dicatur modicum, & quod non modicum, vid. glo. 7. l. 19. titūl. 8. par. 5.
- Et quo tempore debeat fieri solutio quādo quis soluere promissit in quo libet anno, vel in omnibus annis, vide glossam secundam. l. 15. titūl. 11. partita. 5.
- Tempus quod duret facultas soluendi vnum pro alio quod sit, vide glossam secundam. l. 3. tit. 14. part. 5.
- Tempus quod debeat inspicere, an mortis testatoris, vel testamenti respectu capacitatis filij instituti, vid. gl. 1. l. 22. per tex. ibi. titulo. 3. partita sexta.
- Tempus intra quod hæres conditionem adimplere debeat, vt hæres esse possit quod sit, vide glo. 4. l. 12. per text. ibi. tit. 4. part. 6.
- Tempus ad deliberandum, an detur fideicommissario vniuersali in quæ transeunt omnia onera, vide glossam tertiam. l. 1. titulo sexto. partita sexta.
- Tempus ad deliberandum peti debet ab hærede coram iudice vbi est maior pars hereditatis, vide glo. 4. l. 1. tit. 6. par. 6.
- Tempus ad deliberandum peti debet per abbatem quando eius monachus fuit hæres institutus, vid. ibid. in gl. 7.
- Tempus ad deliberandum peti potest per adultum, & quid si habeat curatorem, vid. ibid. in gl. 8.
- Tempus ad deliberandum quod debeat dari hæredibus etiam si sint de liberis testatoris, vid. gl. 2. 3. & 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
- Sed an post lapsum termini assignati poterit si adhuc viuat adire siue terminus assignetur ad petitionem filij ex hæredati siue ad petitionem creditorum, vel etiam si hæres sit de liberis testatoris, vid. gl. 3. d. l. 2. titūl. 6. partita. 6.
- Et quid si dilatio petita sit motu proprio ipsius hæredis, & non ad instantiam alterius, vid. ibidem.
- Tempus ad deliberandum a lege hæredi datum, an ex causa per iudicem minui possit, vid. ibidem in glo. 4. & glo. 7. in fine. l. 13. titulo. 7. part. 6.
- Et quid si hæres stetit per decem menses quibus neque adiuuit neque repudiavit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annū petijt a iudice dilationem ad deliberandum qui dedit nouem menses, an infra illum terminum a iudice præfixum licet annus legatis sit elapsus transmittet istud ius ad eundem ad suum hæredem, vid. glo. 5. d. l. 6. tit. 6. partita. 6.
- Tempus a iudice datum defuncto ad deliberandum vtrum adeat, vel nō, illud tamen quod superest habeat eius hæres, & non plus, vid. glo. 6. ibidem.
- Et quid si post finitum tempus hæredi datum ad deliberandum decessit sine additione hereditatis, an illam ad hæredes suos transmittat, vide ibid. glo. 7. & 8.
- Tempus ad deliberandum si hæredi detur interim ipsa bona hereditarij debent esse penes eum, vid. gl. 1. l. 4. per tex. ibi. ibid.
- Et qualia bona restituere teneatur hæres quando hereditatem repudiat, qualia vero non, vid. gl. 2. d. l. 4.
- Tempus ad conficiendum, & perficiendum inuentarium quod sit, vide gl. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
- Tempus confessionis inuentarij, an currat ante aditam hereditatem, vid. gl. 5. d. l. 5.
- Tempus non currit ex quo tribus testamentarijs interim quod de morte testatoris certi non sunt, vid. gl. 1. l. 14. tit. 6. par. 6.
- Tempus intra quod filius siue suus siue emancipatus poenitere possit si hereditatem patris sui repudiavit, vid. gl. 2. & 3. l. 20. ibidem.
- Tempus commissæ ingratiudinis per filium contra patrem ab hærede probari debet non a patre cohæredante illum, vide glo. 15. l. 4. titūl. 7. partita. 6.
- Tempus intra quod hæres teneatur querelare mortem defuncti occisi siue à familia, siue per extraneos occidatur quod sit, vide gloss. 7. l. 13. titulo. 7. part. 6.
- Tempus ad querelandum testamentum de inofficioso, quale sit, vid. gl. 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.
- Tempus certæ ætatis si apponatur per testatorem relinquentem legatum alicui, an per hoc legatum sit conditionale, vel non, vt etiam si ante decessat ad hæredes transmittat, & quando non, vid. gl. 2. l. 31. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Tempus an per testatorem hæredi præfixi ad adeundam hereditatē, vel post illud hæres excludatur, vid. glossam. in fin. l. 1. trigesima secunda. tit. 9. partita.
- Tempus intra quod executores testamenti voluntatem defuncti adimplere teneantur quod sit, vide gloss. 2. 3. & 4. l. 6. per tex. ibi. tit. 10. par. 6. & gl. 1. l. 8. ibidem.
- Tempus datum in fauorem alicuius ad aliquid agendum non in ipsius odium, an currat ignorant, & impedito, vid. d. gl. 4. in medio.
- Et a quo tempore annus executori testamenti datus currere incipiat, vide. d. gl. 4. d. l. 6. & gl. 1. l. 8. tit. 10. par. 6.
- Tempus quod inspicitur vt hæres ratione damnorum datorum in rebus legatis possit quartam falcidiam deducere vel non, vid. gl. 1. 3. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.
- Tempus quod inspicitur ad cognoscendum, an ex fructibus hereditatis ipsius possessor sit effectus locupletior, vel non, vid. gl. 3. l. 4. titūl. 14. partita. 6.
- Tempus intra quod mater vel alii consanguinei minoris ei tutorem petere debeant quale sit, vide glo. quartam in principio. legis duodecimæ titulo. decimo l. exto. partita sexta.
- Tempus intra quod ecclesia, fiscus, vel respublica possunt petere restitutionem in integrum quando damnnum sibi datum fuit enormissimum, vide glo. 8. per textum ibi. titūl. 19. partita. 6.
- Tempus intra quod actioni iniuriarum per iniuriatum contra iniuriantem proponi debet, vide glossam primam & secundam. legis vigesima secunda. tit. 9. part. 7.
- Tempus intra quod maritus teneatur vxorem suam accusare de adulterio, vide glo. 3. in fine. l. 2. tit. 17. part. 7.

Et qualiter

Septem Partitarum.

Et qualiter quinquennium vel aliud tempus currat in hac accusatione adulterij, vid. gl. 9. l. 3. ibid.
Et quod tempus detur marito ad accusandum adulterum de adulterio, vid. de gl. 1. 2. & 4. l. 4. tit. 17. par. 7.
Tempus gratiæ quod conceditur ab inquisitoribus quod dicatur, vid. gl. 3. in prin. l. 2. tit. 26. par. 7.
TEMPORE INTERDICTI an possint horæ in ecclesijs dici, & mortuis dari sepultura, vid. gl. 2. l. 15. tit. 9. par. 1.
TENELI in quibus vinum seruatur dicuntur ita id est à tenendo, vi. gl. 3. l. 8. tit. 8. par. 5.
TENENTES aliquod fortalicium si grauamina vassallis inferant debent puniri, vid. gl. 6. l. 12. tit. 13. par. 2.
Tenentes castellum si contumaces sint in veniendo ad Regis mandatum quomodo puniantur, vid. gl. 8. d. l. 22.
Tenentes castellum an teneantur de leuissima culpa, vid. gl. 10. l. 1. tit. 18. partita. 1.
Et quid si illud perdant propter violentiam inimicorum, & quid si tunc aliqua præcesserit culpa ipsorum, vid. ibidem.
Tenentes fortalicia debent esse nobiles ex vtroque parente liberales fortes, & sapientes, vid. gl. 1. cum sequentibus. l. 6. per tex. ibi. tit. 18. partita secunda.
Tenentes castellum potius debent omnia mala pati quam in malo consentire, vide glossam sextam. l. sextæ. titulo decimo octauo. partita secunda.
Tenentes castellum an habeant iurisdictionem in alios custodes castri delinquentes in eorum officio, vide glossam. 6. l. 9. titulo decimo octauo. par. 2.
TERMINI sunt de iure gentium, & debent esse tales quod tempore nõ consumantur, vid. glossam. 7. l. 2. tit. 1. par. 1. & gl. 11. par. 1. 2. titulo. 18. partita. 3.
Terminiferè semper diuiduntur per riuos, & in dubio si aliter non cõstet flumen videtur diuidere, vide dictas duas glossas.
Terminus frustra dabitur ei qui non vult corrigi, vid. glo. 4. l. 23. tit. 13. partita secunda.
Terminus an debeat in citatione exprimi, & an sine tali præfinitione citatio valeat, vid. gl. 1. l. 11. tit. 7. par. 3.
Terminus ad deliberandum super responsione, an sit testi dādus, vel parti cum positionibus responditur, vid. glo. 2. & 5. l. 11. titulo. 11. in partita tertia.
Termini possunt per iudicem limitari, vel ampliari licet a lege positi sint, vid. gl. 4. l. 6. tit. 16. par. 3.
Termini ad testes producendos elapsi si ius aduersarij non fuit factum de terius, an postea testes recipi possint, vide glossam. 3. l. 3. 4. titulo. 16. partita tertia.
Terminorum appositio an sit de substantia instrumenti, scilicet, priuilegij, vid. gl. 5. l. 2. tit. 18. par. 3.
Termini per flumina riuos per castella, & per villas solent distingui, vel per montes non vero per vias priuatas, & quare, vid. gl. 7. d. l. 2. tit. 18. partita. 3.
Termini in dubio præsumuntur diuisi per flumina si aliter de diuisione non constaret, vide glossam septimam. l. 2. titulo decimo octauo. partita tertia.
Terminus si præfixus non sit in mutuo quando sit, quando ille qui recipit restituere debeat, vide glossam tertiam. l. 70. titulo decimo octauo. partita. 3.
Terminus parti datus si in eo probationes nõ adduxerit, an iudex in causa illa sententiare possit, vide glossam septimam. l. 15. titulo. 22. partita tertia.
Terminus ad appelladū datus, an possit de partium consensu prorogari, vid. gl. 5. l. 22. tit. 23. par. 3.
Terminus qualis detur ad appellationem prosequendam in quibuscunque causis, vide glossam primam. l. vigesimæ tertix. titulo vigesimotertio. partita. 3.
Terminus ad finiendam appellationem qualis esse debeat, vide glossam 4. d. l. 23.
Terminus ad petendos apostolos a quo tempore currat, vid. glo. 2. l. 26. tit. 23. par. 3.
Terminus debet præfigi appellanti per iudicem a quo intra quod se præsentet coram iudice ad quæ, & quid si a iudice non fuerit terminus præfixus, vide glossam. 1. l. 23. & glossam quartam. l. 26. titulo vigesimotertio. par. 3.
Termini & montes sunt communes ciuitatum in cuius territorio sunt, & in hoc ciuitas habet fundatam intentionem suam, vid. glo. 6. l. 9. tit. 28. partita. 3.
Termini pascuorum ita pertinent pauperibus sicuti diuitibus, & quilibet secundum quod indigebit de eis vtetur, vid. gl. 9. d. l. 9.
Et quid si diuites plures greges habeant ex quo pauperes damnificantur, vid. d. gl. 9. d. l. 9. tit. 28. par. 3.

Et an dominus illius terræ fruatur terminus siue ibi inhabitauerit siue nõ vid. d. glo. 9.
Et quid si sit monasterium, vel ecclesia, vid. ibidem.
Termini ciuitatum an possint ab aliquibus præscribi licet via publica exitus & fossæ publicæ, & alia omnibus cõmunia præscribi minime possint, vide glossam primam columna secunda. in medio. l. 7. titulo. 29. partita. 3.
Termini publici, & quid de istis fiat si ciues alibi se conferant moraturos, vid. gl. 4. l. 26. tit. 31. in par. 3.
Terminus dari non debet maleficiato si vxor quæ matrimonij dissolutionem petit per certam probationem ostendat de eius frigiditate, vid. gl. 4. & 5. l. 6. tit. 8. par. 4.
Terminus qualis debeat accusato dari ad componendum rem familiaræ, vid. gl. 4. l. 10. tit. 25. par. 4.
Termini publici peti possunt a ciuibus alicuius loci, vt ibi vineas, & oliueta plantare possint vnde percipiant alimenta, vid. gl. 6. ibid.
Terminus si non apponatur quando res mutuatur intra quod tẽpus mutans mutuum repetere possit, vide glo. 6. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. partita quinta.
Terminus & terminorum probatio qualiter fiat, & quid de terminis antiquis, vid. gl. 8. l. 10. tit. 15. par. 6.
Et de pœna euellentis terminos sine licentia Regis vel iudicis siue civiliter siue criminaliter agatur, vide glo. 5. 6. & 7. l. 30. per tex. ibi. tit. 14. partita. 7.
Terminus præfixus actioni, an censeatur præfixus exceptioni, vid. gl. 3. col. 2. in prin. l. 7. tit. 25. par. 7.
Terminus ad deliberandum, vid. in verbo, **TEMPVS AD DELIBERANDVM**, quod supra ponitur in verbo, **TEMPVS**.
TERTIA pars bonorum filij si alicui sit de filij voluntate restituta per patrem vt iure Regni fieri potest, an tũc pater possit ex ea deducere quartam trebellianicam, & quid in filio restituyente quintam partem, vi. gl. 23. l. 12. tit. 5. par. 6.
TERTIVS adhærens lititi homini suspecto quid facere possit, vid. gl. 3. l. 7. tit. 23. par. 3.
Tertius an admittatur si velit opponere exceptionem defectus dominij contra spoliatum, vid. gl. 3. l. 18. per tex. ibi. tit. 10. par. 7.
TERTIVS POSSESSOR quando poterit præscribere rem emptam alteri prius pro pignore obligatam, & quando, vid. gl. 2. l. 27. titulo. 29. partita. 3.
Tertius possessor qui rem possedit quam creditor dicit sibi pignoratam si ipse possidens illud neget quid tũc ipse creditor probare teneatur ad hoc vt illam rem recuperare possit, vid. gl. 1. l. 18. tit. 13. par. 5.
TERRA & terræ siue loca inculta præsumuntur esse illius Regis siue ciuitatis intra cuius territorium sint, vide glossam. 5. l. 7. titulo. 20. partita tertia.
Terra infidelium si conuertatur ad fidem Rege eorum adhuc manente in infidelitate an subditi ab eius dominio & iurisdictione liberentur, & an ipso conuerso ad fidem dominium recuperet, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 8. tit. 21. part. 4.
Et an talis Rex possit cogi ad recipiendum pretium vel commutationem si esset periculum fidei vel ipsorum fidelium subditorum, vide ibidem.
TERRITORIVM habet se ad castrum sicuti accessorium se habet ad principale, vide gl. 10. l. 68. tit. 18. par. 3.
Et an concessio territorio simul cum castro videantur concessi motes sterciles & loca incultiuata, vide. d. gl. 10.
Territoriũ idem est quod eminent super aquas & quod emergitur aquis, vide glo. 1. l. 6. tit. 28. part. 3.
TERROR armorum inducit iustum metum etiam si portantes de eis non vtantur & etiam si illa deponere int est tamen illis facultas vtendi quando voluerint, vide gl. 9. l. 15. tit. 2. par. 4.
Terror officij an sit iustus metus & per hoc matrimonij metu contractum esse dicatur & an ipse adiuet alias probationes metus, vide gl. 12. l. 2. tit. 14. par. 4.
THESA VRVS & licitum est Regibus thesaurizare imo & debet hoc facere & quomodo, vide gl. 1. l. 4. tit. 1. par. 2.
Thesaurus quid sit & quid si reperiat in loco qui nullius est, vide glo. 1. l. 45. tit. 28. in par. 3.
Thesaurus & cui incumbat probatio scilicet quod est proprie thesaurus cuius dispositionis non extat memoria, vide gl. 2. d. l. 45.
Et quid si pecunia inueniatur an præsumatur esse alterius, & quod non sit thesaurus, vide ibidem.
Et quid de marito vel usufructuario qui thesaurum inuenit in fundo vxoris cuius sit thesaurus, vide glossam tertiam. dictæ legis. 45. tit. 28. part. tertia.
Thesaurus non erit inuentoris quando ad illum inueniendum dominus illum conduxit, vt fodiat in fundo suo, vide glossam sextam. d. l. 45. tit. 28. par. 3.

- Theſauri** qui inueniuntur non omnes ad Regem pertinent, & quid hodie iure ordinamentorum, vid. gl. 7. d. l. 45.
- TESTAMENTVM** Patris, vel matris Ad pias causas
Nuncupatiuum Filij, vel fratris Querelari, vel
Inſcriptis Minus ſolenne, vel quarelatur
Primum, & ſecundum imperfectum, vel impug-
Annullatur, vel rampi- Militis gnatur.
tur, vel vitatur, vel
reſcinditur, vel irri- Ruſſicorum
tator. Inter liberos, vel
inter filios.
- TESTAMENTVM**, & de forma teſtamenti nuncupatiui, & in ſcriptis, vid. gl. l. 1. 103. tit. 18. par. 3.
- Teſtamentum facere potest hodie filius familias ſi habeat aetatem legitimum, vid. gl. 8. l. 11. tit. 4. par. 5.
- Teſtamentum an a ſurdo, vel muto fieri poſſit, vid. glo. 7. in prin. l. 2. titu. 11. partita. 5.
- Teſtamentum fieri poſſit per adultum etiam curatore contradicente, vi. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
- Teſtamentum vltarum manifeſti, an reconualeſcat per cautionem ex interuall. praſtitam, vid. gl. 2. l. 22. tit. 11. par. 5.
- Et an ſi relictum in teſtamento imperfecto ſoluatur legatario per haereditatem poſtea repeti poſſit, vide gloſſam primam. l. 31. titulo decimo quarto. partita. 5.
- Et an quod ſoluitur ex tali minus ſolenni voluntate dicatur haberi ex teſtamento, vid. d. gl. d. l. 31.
- Teſtamentum ſi non fuit ſolenniter factum, an tunc ſuccedens ab inteſtato ex iſta cauſa teneatur naturaliter haeredibus inſtitutis in eo, vide ibidem.
- Et an ex teſtamento non ſolenni comperat ius retinendi, vide ibid.
- Teſtamentum an poſſit a meretrice fieri de rebus ſibi datis ſibi diuis cauſa ſiue promiſſiſi adimpleuerit, ſiue non, vel an teneatur ad reſtitutionem ſaltem in foro animae, vide gloſſam. 2. 3. & 4. l. 33. per tex. ibi. titu. 14. in par. 5.
- Teſtamentum & condito teſtamento quieſcit teſtantis cor, vid. glo. 2. in proemio. 6. part.
- Teſtamentum ſine haereditis inſtitutione, an teneat, & quid hodie iure Regni, vid. gl. 2. l. 1. tit. 1. par. 6.
- Teſtamentum ſi fiat coram quatuor tabellionibus, an ſufficiat, vid. gl. 4. ad fin. l. 1. tit. 1. par. 6.
- Teſtamentum an vitietur ſi teſtator ante ipſius perfectionem ad alios extraneos contractus ſe diuerterit, vide glo. l. 3. titu. 1. partita. 6. per illum textum ibi.
- Teſtamentum qualiter fieri debeat quando ex indulgentia principis aliquis illud facit cum alias eſſet prohibitus facere, vide gloſſam. l. 5. titu. 1. partita. 6.
- Teſtamentum in quo ſolus Rex ex teſtis, vel alius dominus terrae vbi ſit, an valeat licet in eo alii teſtis non interuenerit, vid. glo. 2. ibidem. per illum textum.
- Teſtamentum in quo fuerunt teſtes legatarij vel haereditateſtatoris, vel eius conſanguinei, an valeat, vide gloſſam. l. 11. per text. ibi. titulo primo. partita. 6.
- Et quid ſi vnus ex teſtibus teſtamentarijs ſit inhabilis, an eius defectus ſuppleatur ex integritate aliorum, vid. gl. 4. d. l. n. titulo primo. partita. 6.
- Teſtamentum vbi ſcribi poſſit, & an poſſint ſcribi plures chartae teſtamenti eiusdem tenoris, & quid ſi vna ſit defectuoſa alia non, vid. gl. 1. l. 12. titu. 1. par. 6. & glo. n. col. 2. l. 2. ibidem.
- Teſtamentum a quibus fieri poſſit vel non poſſit & quando & qualiter. vide gloſſam legis de iur. iur. cum gloſſis aliarum legum ibi. titu. 1. partita. 6.
- Teſtamentum ſemper praſumitur factum a pubere, & contrarium aſſerenti incumbit onus probandi, vid. ibid. in gl. 3.
- Teſtamentum maioris. 12. annorum qui imbecillitatem habebat beneuolent, & quare, vid. gl. 7. in prin. d. l. 13.
- Teſtamentum in dubio, an credatur factum a furioſo tempore furoris, vel tempore dilecti interualli, vid. gl. 6. ibidem.
- Teſtamentum factum ab eo cui bonis interdictionem eſt non valeat, & quid ſi teſtetur ad pias cauſas, vel ſi ante interdictionem factum fuit, vid. gl. 7. ibidem. per illum text.
- Et quid ſi ſunt ei bona ſua a lege interdictionem, vide ibidem. in gl. 8.
- Teſtamentum factum ab eo qui ſuit effectus inteſtabilis ſi factum ſit antea quam ſic inteſtabilis eſſiceretur, an teneat, vid. ibi. gl. 9.
- Teſtamentum muti, vel furdi, an & quando valeat, vide gloſſam vnde decimam. & 12. l. 13. per tex. ibi. titu. 1. par. 6.
- Teſtamentum caeci qualiter ab eo fieri debeat, vide glo. l. 14. per tex. ibi. titu. 1. par. 6.
- Et an ſolennitates quae de iure paritarum requirebantur ſint ſublatae per leges Tauri. vid. gl. 4. d. l. 14.
- Teſtamentum an fieri poſſit per damnatum ad mortem ciuilem, vel naturalem, & qua iure, vide glo. 2. l. 15. per tex. ibi. titu. 1. par. 6. & gl. 6. l. 5. titu. 1. par. 7.
- Et quid ſi iſte talis ita condemnatus ſit miles, vid. ibid. in glo. 4. & 5. per illum textum.
- Teſtamentum an poſſit fieri ab obſide dato, vel condemnatis per quodcunque crimen, & quando, vide glo. 1. & 3. l. 16. per tex. ibi. titu. 1. partita. 6.
- Teſtamentum fieri non poſſit ab haeretico nec a receptatoribus, vel fautoribus, vid. gl. 3. d. l. 16.
- Et an valeat teſtamentum eorum antea factum, vide ibid.
- Teſtamentum an fieri poſſit ab infami ex aliquo crimine, vel a damnato ob famoſum crimen, vel a committente delictum ſodomiticum, vid. gl. 3. dict. l. 16.
- Teſtamentum an poſſit fieri per monachum, & quando, & qualiter, & de quibus bonis, vid. gl. l. 17. titu. 1. par. 6.
- Et an per heremitam, vide ibi. gl. 2.
- Teſtamentum damnati ad mortem ciuilem ſi ante quam damnaretur illud fecerit non rumpetur neque irritabitur poſtea, vide glo. 2. l. 18. titu. 1. partita. 6.
- Teſtamentum inuolidum per ſuperuenientem capitis diminutionem qualiter reconualeſcat recuperato ſtatu, vide gloſſam primam, & ſecundam. l. 19. ibidem.
- Teſtamentum ſi rumpatur praeteritione poſthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias cauſas debeantur, & quando, vid. gl. 3. l. 20. titu. 1. partita. 6.
- Teſtamentum poſſit per teſtorem mutari uſque ad ipſius mortem, vi. gl. 1. l. 25. per tex. ibi. titu. 1. par. 6.
- Et de poena prohibentis aliquem ne faciat teſtamentum, vid. gl. 1. & 2. l. 26. per tex. ibi. titu. 1. par. 6.
- Teſtamentum in quo quis fuit inſtitutus haeres per vim quam ipſe teſtatori fecit, an ſit ipſo iure nullum, vel an valeat, ut a tali haereditas abdicetur, & applicetur fiſco, vid. gl. 4. l. 27. ibid.
- Et an debeantur legata ex teſtamento facto per vim, vid. d. gloſſam. 4. ad finem.
- Et quid ſi non interuenit metus ſed dolus, vide ibid.
- Et quid ſi prohibito ſit facta in alterius damnum, an tunc laſo ſuccurratur, vide ibid. in gl. 5.
- Et quid ſi aliquis per blanditias, vel data pecunia ſe haereditatem inſtitui, vide ibid. in gl. 6.
- Et quid ſi filius impedierit patrem vel matrem ne teſtentur, vel ipſi impedierint filium, vide ibi. gl. 8. & 9. per tex. illum. ibid.
- Et quid ſi inſtituto ſeruo alicuius dominus inſtituentem prohibuerit poſtea ne voluntatem ſuam mutet, an tunc ſeruus a domino manumiffus haeres ſit, vel conſanguinei defuncti, vel fiſcus, & quid ſi tertius illud impedierit, an noceat inſtituto, vide gloſſam. l. 28. titulo primo. partita. 6.
- Teſtamentum an pereat ſi vnus ex teſtibus in eo neceſſarijs ante ipſius publicationem mortuus ſit, vid. gl. 4. l. 4. titu. 2. par. 6.
- Teſtamentum ſi peratur edi per haereditatem, vel per filium exhaereditatum, vel per alium, an & qualiter edi debeat, vide gloſſam primam. 2. & 3. l. 5. ibidem.
- Teſtamentum originale ſi perdatur an tunc detur fides exemplo per iudicem authenticato, vid. gl. 6. l. 3. titu. 2. par. 6.
- Teſtamentum ſi iubeatur non aperiri uſque ad certum tempus quae cauſa ad hoc teſtorem mouiſſe credatur, vid. gl. l. 6. per tex. ibi. titulo. 2. partita. 6.
- Et quid ſi teſtator in ſuo teſtamento verbis non expreſſerit haereditatem ſed alius coram teſtatore exprimat nomen haereditis, & teſtator ita agnoſcat proficendo verbis quod ſic, an talis inſtitutio teneat, & quando, vide gl. l. 6. titu. 3. par. 6.
- Teſtamentum nuda factum, vel per ſigna vrgentia, an valeat ſi fiat ad pias cauſas, & an in alijs extra pias cauſas, vide gl. 2. ibid.
- Teſtamentum in quo teſtator haereditis inſtitutionem in alterius arbitrium poſuit, an valeat, & quando, vide gloſſam. 2. l. 1. per tex. ibi. titu. 3. partita. 6.
- Teſtamentum poſſit iure hodierno per alium fieri, & quid de iure antiquo, vide gloſſam ſecundam. columna. 3. limitat. 4. l. 11. titulo. 3. partita. 6.
- Teſtamentum debet fieri per tabellionem numeri illius loci, & quid ſi de ſit, vide gl. 4. ibid. per illum text.
- Teſtamentum in quo teſtator nominauit haereditatem, & legata relinquit ſi inſit ordinari conſilio ſapientis, an tale teſtamentum teneat, vide gl. 6. ibidem.
- Et an talis ſapies cui iſta commiſſa ſunt poterit addere, vel minuere ad relictum a teſtatore factum etiam filio ſpurio, vide ibid.
- Teſtamentum an & quando vitietur ſi teſtator in inſtitutione haereditis errauerit, & quando non videatur erraſſe, vi. gl. l. 13. per tex. ibi. titu. 3. p. 6.

Septem Partitarum.

Testamentum an vitietur ex eo quod testator in nomine hæredis, vel in alio errauerit, vid. gl. d. l. 13. per tex. ibi.

Testamentum in quo hæres non fuit vniuersaliter institutus sed in certa, an valeat, & an iste in omnibus hæres institutus videatur, vid. gl. 2. & 3. l. 14. ibidem.

Testamentum in quo filius est institutus sub conditione casuali vel mixta, & in cuius defectu nõ est ex hæredatus, an sit nullum, vel an teneat relicta conditione per. l. quoniam in prioribus. C. de inofficioso testamento, vide glossam tertiam. l. 9. per textum ibi. titulo quarto. partita sexta.

Et nemo ex proprio testamento obligatur ad non alienandum, vid. gl. 2. in l. l. 7. tit. 5. par. 6.

Testamentum, an necessario fieri debeat, & hæredis institutio vt fideicommissum relinqui possit per testatorem, vid. gl. 2. l. 14. titulo. 5. partita sexta.

Testamentum si fiat cum clausula derogatoria, an possit reuocari per generalem reuocationem testamentorum etiam si ibi de clausula derogatoria mentio non fiat, vide glossam quartam. l. 3. titulo septimo. partita sexta.

Testamentum in quo fuit hæres grauatus de restituendo incapaci si illud fecit. & hæreditas peruenit ad hærem, an prælegata, & libertates ibidem relicta debeantur, vid. glossam vigesimam quintam. l. decimam tertiam. titulo. 7. par. 6.

Testamentum in quo deficit filij institutio est nullum, vid. gl. 3. l. 5. tit. 8. & gl. 2. & 3. l. 10. tit. 7. par. 6.

Et quid si filius fuit tunc relictus ex equo testamenti, & illud acceptauit, an per hoc excludatur a querela, vid. glossam. 4. dict. l. 5. tit. 8. partita sexta.

Et quid si legatum sibi relictum sine protestatione acceptauit, vel simile, vid. d. gl. 5. & gl. 6. ibi.

Et quid si minus legitima fuit sibi relictum, vid. ibidem. glossam octauam, & nonam.

Testamentum in quo exequutores dati fuerunt intra quantum tempus adimpleri debeat, & qualiter, & a qua die annus quod exequutoribus datur ad adimplendum incipiat currere, vid. gl. l. 6. per tex. ibi. titulo. 10. partita. 6.

Testamentum & codicillus in quo differant, & an qui decessit cum codicillis videatur decedere testatus, vid. gl. 1. l. 3. titulo duodecimo. partita sexta.

Testamentum an comprehendat codicillum lato sumpto vocabulo, vid. gl. 1. d. l. 3. tit. 12. par. 6.

Testamentum si ab hærede iudici ostendatur, & sit perfectum debet hæres in possessionem rerum hæreditariarum mitti ex beneficio Diui Adriani, vide glossam primam. cum alijs ibidem. l. 2. titulo decimo quarto. partita. 6.

Et quibus alijs hoc beneficium competat, vid. d. glo. 1. cum sequentibus. dict. l. 2.

Et an hæres teneatur tunc ostendere originale testamentum, vel eius exemplum, vid. gl. 3. ibid. in prin. d. l. 2.

Et an idem dicendum siue in testamento in scriptis siue nuncupatio, vide d. glo. 3.

Et an sufficiat hæredi testamentum ostendere licet non probet testatoris mortem, vid. ibid.

Et quid si appareant duo testamenta eadem die facta neque appareat de prioritate, vel posterioritate, vid. ibidem.

Et qualis rasura siue cancellatio vitiet testamentum, vide ibidem. in glossa quinta.

Testamentum an habeat exequutionem paratam quantum ad dictam missionem, & an aliqui citandi sint, vid. gl. 7. ibidem.

Et in quibus rebus seu bonis testator talis missio fieri debeat, vide ibid. glo. 8. & 9.

Et qualis exceptio possit opponi contra tale testamentum, & admittenda sit prius quam fiat missio, vid. glossam. 13. ibidem. per illum tex. d. l. 2. tit. 14. par. 6.

Et quid si duo prætendant se hæres ex vno eodemque testamento, vide glossas. legistertiam. per textum ibi. titulo decimo quarto. partita sexta.

TESTAMENTVM NUNCUPATIVVM.

Et de forma testamenti nuncupatiui, & in scriptis, vid. gl. 1. l. 103. titulo. 18. partita. 3.

Testamentum nuncupatiuum quot testes æquales in se habere debeat, & an debeant esse omni exceptione maiores, vide gloss. quartam. l. 1. tit. 1. par. 6.

Et an istud scilicet quod sint omni exceptione maiores procedat vbi propter penuriam hominum non possunt haberi ultra tres testes, vide ibidem.

Testamentum nuncupatiuum fieri potest per scripturam tabellionis, & qualiter nomina testium scribi debeant in eo, vid. ibid. in gl. 5.

Et an siue in testamento in scriptis siue in nuncupatio requiratur quod testes sint rogati, vid. ibid. in gl. 7.

Et quid si sint infames saltim infamia facti, vide ibidem. in glossa octaua.

Testamentum in scriptis, an dicatur, vel nuncupatiuum quando testes sciunt contenta in tali testamento, an vero ex hoc vitietur, vid. glo. in prin. l. 2. tit. 1. par. 6.

Testamentum nuncupatiuum an requiratur testatoris subscriptionem ad ipsius validitatem, vid. gl. 2. ibid.

TESTAMENTVM IN SCRIPTIS.

Et de forma testamenti in scriptis, vid. gl. 1. l. 103. tit. 18. par. 3.

Et an siue in testamento in scriptis siue nuncupatio requiratur quod testes sint rogati, vide glossam septimam. legis primæ. titulo. 1. partita sexta.

Testamentum in scriptis, an possit fieri sine tabellione, & quid hodie iure Regni, vid. gl. 9. d. l. 1.

Testamentum in scriptis, an dicatur vel nuncupatiuum quando testes sciunt contenta in tali testamento, an vero ex hoc vitietur, vide gl. in prin. l. 2. tit. 1. par. 6.

Testamentum in scriptis si ex defectu alicuius solennitatis vitietur non valebit, vt nuncupatiuum nisi illud a testatore dictum sit, vide ibidem.

Testamentum potest fieri in scriptis, & sine scriptura, vid. d. glo. 1. columna secunda.

Testamentum in scriptis factum quando debeat aperiri, & ad quorum petitionem, & interesse petentis probetur per iuramentum, vide glossam primam, secundam, & quartam. legis primæ. titulo secundo. partita sexta.

Et an sit credendum notario afferenti testatorem aperturam sui testamenti ad certum tempus prohibuisse, vide d. glo. 2. dict. l. 1. titulo secundo. partita. 6.

Et an pactum transactio, vel sententia teneat non inspectis neque visis verbis testamenti, vid. ibid. ibid. in gl. 5. & 6.

Et an aperto testamento sufficiat quod legatarij ibidem contenta sciant per relationem notarij vel testium licet verba testamenti non inspiciantur, vid. ibid. in gl. 7.

Et quid ex relatione ista perpendatur error, an transactio facta teneat, vid. gl. 7. supra dict.

Testamentum in scriptis factum sub qua forma, & coram quibus publicari, & aperiri debeat, vide glossas. l. 3. & quartam. titulo secundo. partita sexta.

Et an procedat etiam si testamentum in scriptis factum sit cum tabellione factum, vid. ibid. in gl. 4. d. l. 3.

Testamentum in scriptis factum coram tabellione, an coram iudice publicari debeat, vid. gl. 4. d. l. 3.

Testamentum in scriptis factum si eius originale perdat, an tunc detur fides exemplo per iudicem authenticato, vid. ibid. in gl. 6.

Testamentum si non fiat in scriptis qualiter coram iudice publicari debeat, & qualis iudex esse debeat, & an citatis partibus, & quibus alijs interuenientibus, vide gl. 1. & 2. cum alijs ibi. l. 4. per text. ibi. titulo. 2. partita. 6.

TESTAMENTVM PRIMVM, & SECVNDVM.

Et testamentum secundum derogat primum, & si clausula derogatoria primi testamenti non adsit, vid. gl. 5. l. 103. tit. 18. par. 3.

Testamentum primum quando per secundum reuocetur, & quid si ex secundo testamento non adeatur hæreditas, & alia plura, vide per glo. 1. l. 21. titulo primo. partita. 6. per textum ibi. & glossas. l. 22. & vigesimam tertiam. ibidem.

Et an & quando maioria facta in primo testamento reuocetur per secundum testamentum non perfectum, & quando, vide dictam glossam. 1. columna. 1.

Testamentorum primum, an irritetur si testator nullo alio facto testamento coram. 7. testibus dixit quod nolebat primum testamentum valere, vid. ibidem.

Et quid si testator non vtatur verbis in rumpendo primum testamentum sed facto illud rumpendo, vel sciendo, vide glossam primam. col. 2. d. l. 21. tit. 1. par. 6.

Et quid si secundum testamentum fuit nullum potest tamen conualescere ex aliquo iure, vel si in eo sit institutus hæres incapax, vide ibidem.

Et quid si in secundo testamento inualido adsit clausula derogatoria scilicet, casans & irritans omne aliud testamentum, an per hoc reuocetur primum, vide glossam secundam ibidem. dict. l. 21. titulo primo. partita sexta.

Et quid si testator ad faciendum secundum testamentum ex falsa causa motus fuit, & illam exprimit in testamento, vel coram duobus, vel. 7. testibus, vel eam in mente retinuit, an tunc primum testamentum reuocetur, vid. ibid. in gl. 3. & 4.

Index materiaram

Et an quando quis errore ductus fecit secundum testamentum debeat legata tamen in eo quam in primo testamento facta, vid. ibidem. in glossa. 5. & 6.

Testamentum primum tollitur per secundum semper quando ex coniecturis iudicis constare possit quod testator voluit secundum valere, & quare, & ex quibus hoc perpendatur, vid. gl. 2. l. 22. tit. 1. par. 6.

Et quid si in secundo testamento sit appositum iuramentum, vide ibidem. in glossa. 3.

Et quid si in secundo testamento facto coram quinque testibus sint consanguinei instituti, an per hoc reuocetur primum testamentum in quo extraneus erat institutus coram septem testibus, vid. gl. 4. & 5. ibid.

Et quid si in primo testamento pater maiorem fecit in uno ex filiis, & postea in secundo testamento filios aequaliter instituit, & in eo praterijt illum in quem in primo testamento maiorem fecerat, an talis maioria in primo testamento facta videatur reuocata per secundum testamentum, vid. gl. 4. d. l. 22.

Et quid si pater in primo testamento de principis licentia maiorem in filium primo genitum fecerit si postea in secundo testamento aliam de tertio & quinto bonorum in alium filium fecerit, an per eam videatur prima reuocata, vid. d. gl. 4. d. l. 22.

Testamentum primum si fiat coram septem testibus, an tollatur per secundum factum coram quinque si in eo sint instituti venientes ab intestato, & quid stante lege ordinamenti, vide glossam quintam. & glossam sextam ibi.

Testamentum primum, an tollatur per secundum imperfectum etiam si fiat ad pias causas, vel si tectetur inter liberos, vide glossam primam. l. 23. tit. 1. par. 6.

TESTAMENTVM ANNVLAT VR rumpitur, vel vitatur, vel irritatur, & testamentum si annullerit ita quod ex eo hereditas adiri non possit, an legata debeantur ita, vt victo herede legatarij possint appellare, vid. gl. 2. l. 7. tit. 23. par. 3.

Testamentum in scriptis si ex defectu alicuius solennitatis vitetur non valebit, vt nuncupatum nisi illud a testatore dictum sit, vid. glo. 1. in prin. l. 2. tit. 1. par. 6.

Testamentum an vitetur si testator ante ipsius perfectionem ad alios extraneos actus se diuerterit, vide glossas. l. tertiam. titulo primo. partita sexta.

Testamentum non rumpitur quando mutatur status hominis testantis in melius, vid. gl. 4. in fi. l. 8. tit. 1. par. 6.

Testamentum damnati ad mortem civilem si antequam damnaretur illud fecerit non rumpitur neque irritabitur postea, vid. gl. 2. d. l. 18.

Testamentum filij familias, an irritetur si postea emancipatur vel sui iuris efficiatur, vid. gl. 4. d. l. 18.

Testamentum patris an rumpatur posthumi natiuitate, & an antea quam nascatur, vid. gl. 3. l. 20. tit. 1. par. 6.

Et an posthumus possit postea patri testamentum approbare in quo ipse fuit prateritus, vel non, vid. d. gl. 3.

Testamentum si rumpatur prateritione posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, & quando, vide ibidem.

Testamentum, an rumpatur per ingressum monasterij, & quando, vide glo. 5. d. l. 20.

Testamentum si per testatorem rumpatur vel radatur, vel signum notarii tollatur, an videatur illum reuocare siue ut in scriptis siue nuncupatiue factum, vid. gl. l. 24. tit. 1. par. 6.

Et an ipso iure, & quid de legatis ibidem relictis, vid. ibid. in gl. 2.

Testamentum, an & quando vitetur si testator in institutione heredis errauerit, & quando non videatur errasse, vid. glo. l. 13. per tex. ibi. tit. 3. partita 6.

Testamentum an vitetur ex eo quod testator in nomine heredis, vel in alio errauerit, vid. gl. d. l. 13. per tex. ibi.

Testamentum an vitetur ex eo quod testator herede in eo instituit ad certam diem, vel incertam, vel ex die, vide glo. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. partita 6.

Testamentum si rumpatur ex causa prateritionis, vel exheredationis, an substitutio pupillaris in eo facta conferuetur, vid. gl. 15. l. 10. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.

Et an idem sit si testamentum in quo erat pupillaris substitutio fuit agnatione posthumi ruptum, vid. ibid. in gl. 17.

Testamentum ita rumpitur ex prateritione filij emancipati sicuti si fuisset suus, & idem si sine causa exheredetur, vid. glo. 2. l. 20. tit. 6. partita sexta.

Testamentum si rumpatur exheredatio in eo contenta nulla est, vi. gl. 2. l. 2. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.

Et quid sit hodie dicendum per legem ordinamenti, an valeat exheredatio licet non adeatur hereditas ex testamento, vid. ibid. in gl. 3.

Testamentum fratris si per fratrem ex iusta causa rumpatur an legata ibidem relicta debeantur, vide glossam quartam. l. 12. titulo septimo. partita sexta.

Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, vide ibid. in gl. 3. d. l. 12.

Testamentum an rumpatur quando filius in vita patris legitimam habuit, vel quando non fuit ei titulo institutionis relicta, vid. gl. 1. & 2. l. 5. tit. 8. par. 6.

Testamentum si rumpatur per querelam, an legata & libertates, & donationes siue substitutiones ibidem relicta debeantur, & an filius qui institutus fuerat debeat habere suam legitimam, vid. glo. l. 7. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.

Et quid si in testamento fratris turpis persona instituta sit, an idem sit dicendum, vid. gl. 5. d. l. 7.

Et quid si filius sit prateritus quia parentes ignorabant illum habere, vide ibid. in gl. 6. d. l. 7.

Et quid si testamentum non rescindatur per querelam sed per ius dicendi nullum, vid. ibid. in gl. 7.

Et quid si pater filium praterijt, & neminem heredem instituit, an tunc legata debeantur, vid. d. gl. 7. col. 2.

Et an institutio conferuetur saltem quoad quintam partem quam testator extraneo relinquere poterat, vide ibidem.

Et an legata relicta filio sibi debeantur quando ipse testamentum rumpit, vid. ibid. in gl. 8. in prin.

Testamentum si rumpatur, an conferuetur fideicommissum vniuersale, vid. d. gl. 8. in fine.

Testamentum an rumpatur eo quod in codicillis fuit a testatore heres institutus, vid. gl. 1. col. 1. l. 2. tit. 12. par. 6.

Et licet testator suum testamentum appellet codicillum non per hoc definit esse testamentum, vi. d. gl. 1. col. 2. d. l. 12.

Testamentum patris per filium naturalem annullari non potest nec contra illud aliquid obijcere poterit, vide glossam octauam. l. 8. titulo 13. partita 6.

Testamentum patris vel matris, & testamentum patris in quo filium instituit heredem in re sacra, vel religiosa, vel simile, an per filium possit querelari, vide glossam sextam. l. decimam nonam. titulo tertio. partita sexta.

Testamentum patris in quo filius est institutus sub conditione casuali, vel mixta & in cuius defectu non est exheredatus, an sit nullum, vel an teneat relicta conditione per l. quoniam in prioribus. C. de inofficioso testamento, vid. glossam tertiam. l. 9. per tex. ibi. titulo 4. partita sexta.

Et nemo ex proprio testamento obligatur ad non alienandum, vid. gl. 2. in fi. l. 7. tit. 5. par. 6.

Testamentum patris an rumpatur posthumi natiuitate & an antea quam nascatur, gl. 3. l. 20. tit. 1. par. 6.

Et an posthumus possit postea patris testamentum approbare in quo ipse fuit prateritus, vel non, vid. d. gl. 3.

Testamentum patris vel matris in quo filius vel filia iniuste exheredatur est nullum, & potest querelari, vid. gl. 2. l. 1. tit. 7. par. 6.

Testamentum patris si nullum sit, an tunc si ab eo sit filius exheredatus probata causa ingratitudinis excludetur a successione intestati, & quid in fratre, vid. gl. 1. l. 8. tit. 7. par. 6.

Testamentum in quo pater filio rem alienam relinquit iure institutionis an a filio possit impugnari, vide glossam septimam. l. 10. titulo 9. partita sexta.

Et quid si aliquis non potest facere testamentum, & impetrat licentiam ad faciendam maiorem, an per hoc videatur habilitatus per principem ad testamenti factionem, & quando, vid. gl. 3. colum. 7. q. 12. l. 32. tit. 9. in part. 6.

Testamentum patris per filium naturalem annullari, & impugnari non potest neque contra illud aliquid obijcere poterit, vid. gl. 8. l. 8. tit. 13. partita 6.

TESTAMENTVM FILII, vel FRATRIS.

Et testamentum filij de rebus castrensis suis factum in quo patrem suum prateriuit, vel exheredauit, an subiaceat querela, vel non, & quid hodie per l. 6. Tauri sit dicendum, vid. gl. 8. l. 6. tit. 17. par. 4.

Et quid in patre testante in castrensis, vide ibid. in fine.

Testamentum facere potest hodie filius familias si habeat etatem legitimam, vid. gl. 8. l. 11. tit. 4. par. 5.

Testamentum filij familias, an irritetur si postea emancipetur, vel sui iuris efficiatur, vid. gl. 4. l. 18. tit. 1. par. 6.

Testamentum filij in quo pater fuit prateritus, vel exheredatus non valet, & quando sic, vide glossas. l. vndecimam. per tex. ibi. titulo 7. partita sexta.

Testamentum fratris fratre praterito vel exheredato, an valeat, & quid si turpem personam instituerit sibi heredem, vide glossas. l. duodecimam. ibidem.

Testamentum fratris si per fratrem ex iusta causa rumpatur, an legata ibidem relicta debeantur, vide glossam quartam. d. l. 12. titulo 7. partita sexta.

Septem Partitarum.

Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, vide ibid. in glo. 5. d. l. 12.

Testamentum filij naturalis per matrem querelari potest si legitima sibi non relinquatur & qualis ista esse debeat, vide glossam tertiam. l. 1. titulo. 13. part. 6.

TESTAMENTUM MINUS solenne vel imperfectum & testamentum si sit minus solenne & in eo pater filium suum naturalem legitimaverit an teneat legitimatio, vide glossam tertiam. legis sextae. titulo. 5. part. 4.

Testamentum imperfectum usurarij manifesti an recoualescat per cautionem ex intervallo positam, vide glossam secundam. legis. 22. titulo. vndecimo. part. 5.

Et an si relictum in testamento imperfecto solvatur legatario per heredem postea repeti possit, vide gl. 1. l. 3. tit. 14. part. 5.

Et an quod solvitur ex tali minus solenni voluntate dicatur haberi ex testamento, vide d. gl. 1. d. l. 31.

Testamentum si non fuit solenniter factum, an tunc succedens ab intestato ex ista causa teneatur naturaliter heredibus institutis in eo, vide ibidem.

Et an ex testamento non solenni competat ius testandi, vide ibid.

Testamentum imperfectum propter defectum testis, an possit per principem confirmari, vide gl. 4. ad h. l. tit. 1. part. 6.

Testamentum imperfectum factum in terris infidelium, vel in portu maris iuxta terram sarracenorum, an valeat, & quando, vide gl. 1. l. 7. tit. 1. part. 6.

Testamentum militis qualiter fieri possit, & de privilegijs ipsorum in testando, vide glossas. legis quartae. per textum ibi. titulo primo. part. sexta.

Et an ex testamento militis deduci possit quarta trebelianica saltem quando mater restituit hereditatem substituto filij, vide gl. 1. l. 2. tit. 5. part. sexta.

TESTAMENTA RVSTICORVM qualiter fieri debeant, vide gl. 1. l. 6. per text. ibi. tit. 1. part. 6.

TESTAMENTUM INTER LIBEROS, vel FILIOS.

Testamentum de iure hodierno non eodem modo, & cum eisdem solennitatibus fieri debet inter filios quod inter extraneos, vide gl. 2. l. 7. tit. 1. part. 6.

Et an testes debeant esse masculi etiam quando testatur inter liberos, vide gl. 3. d. l. 7.

Et quid si in eo filij sint inaequaliter instituti, vel sint eis legata relicta extraneis heredibus instituti, vide gl. 6. ibidem.

Testamentum factum inter liberos semper ceteretur habere clausulam, ut valeat meliori modo quo potest, vide d. gl. 6.

Testamentum factum inter liberos qualiter, & quando reuocetur per secundum testamentum, vide glossas. l. 8. per textum ibi. titulo primo. part. 6.

Et quid si aliud testamentum non fecerit sed tantum deroget primo, vide ibidem. in glo. 2.

Testamentum inter liberos, an videatur habere clausulam derogatoriā ad praecedentia testamenta sicuti intelligitur habere ad sequentia, vide ibidem. in glossa tertia, & glo. 2. in fine. l. vigesima secundae. titulo. 1. part. 6.

Testamentum primum, an tollatur per secundum imperfectum etiam si fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, vide gl. 1. l. 23. titulo. 1. part. sexta.

TESTAMENTUM AD PIAS CAVSAS factum, vel tempore pestis, vel in mari, an cum minori numero testium fieri possit, vide gl. 8. l. 7. tit. 1. part. 6.

Testamentum ab eo cui bonis interdictum est non valet, & quid si testetur ad pias causas, vel si ante interdictionem factum fuit, vide gl. 7. per text. ibi. l. 13. tit. 1. part. 6.

Et quid si sunt ei bona sua a lege interdicta, vide ibidem. in glossa octava.

Testamentum primum an tollatur per secundum imperfectum etiam si fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, vide gl. 1. l. 23. titulo. 1. part. sexta.

Testamentum nutu factum, vel per signa vergentia, an valeat si fiat ad pias causas & an in alijs extra pias causas, vide gl. 2. l. sexta. titulo tertio. part. sexta.

Testamentum si rumpatur praeiudicio posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, & quando, vide glossam. 3. l. 20. titulo. 1. part. 6.

TESTAMENTUM QVERELARI, vel querelatur, vel impugnatur, vel querelam rescinditur.

Testamentum filij de rebus castrensis factum in quo patri suū praeiudicat, vel exheredavit, an subiaceat querelae, vel non, & quid hodie per legem. 6. Tauri sit dicendum, vide glossam octavam. l. 6. tit. 17. part. 4.

Et quid in patre testante in castrensis, vide ibid. in fine.

Testamentum patris in quo filium instituit heredem in re sacra, vel religiosa vel simile, an per filium possit querelari, vide gl. 6. l. 19. titulo. 3. part. sexta.

Testamentum patris, vel matris in quo filium, vel filiam iussit exheredat est nullum, & potest querelari, vide glossam secundam. l. 1. tit. 7. part. sexta.

Testamentum an possit querelari per nepotem, vel aliam praeiudicium a testatore qui in successione non obinet primum locum, vide gl. 4. l. 1. titulo. 7. part. 6.

Et an exhereditatio debeat fieri in testamento, vel in codicillis, & an ibidem facta valeat, vide glossam primam. l. secundae. titulo septimo. part. sexta.

Testamentum querelae in quo filius fuit praeiudicium non valet, & quando dicitur praeiudicium, & quid si in vita patris habuit legitimam suam, an si postea pater illum praeiudicium rumpatur testamentum, vide gl. 3. l. 10. tit. 7. part. 6.

Testamentum in quo filius fuit praeiudicium, an possit dici per ipsam filium nullum post annum, vide dictam glossam tertiam. dictae legis decimae.

Et an iste filius praeiudicium possit illud approbare in praedictum fratrum quibus est aperta via, vide ibid.

Testamentum in quo filius est sine expressione causae exhereditatus, an sit ipso iure nullum, vel rescindatur per querelam, vide gl. 5. d. l. 10. & gl. 8. l. 1. tit. 8. part. 6.

Testamentum an sit nullum quando in eo filius fuit ex causa praeiudicium si illa probetur postea, vide glossam septimam. d. l. 10. titulo septimo. part. sexta.

Testamentum per quem possit querelari de inofficioso, vide gl. 1. l. 1. per text. ibi. tit. 8. part. 6.

Et an per fratrem quando instituitur turpis persona, & quid si libertum instituit heredem per ipsius liberti blanditias, an vero ultra hoc requiratur quod sit ingratu, ut fratrem non excludat, vide gl. 3. l. 2. per text. ibi. tit. 8. part. 6.

Testamentum an possit ab exhereditato querelari post elapsum quinque annis, vide gl. 2. l. 4. tit. 8. part. 6.

Testamentum in quo deficit filij institutio est nullum, & potest querelari, vide gl. 3. l. 5. tit. 8. & gl. 2. & 3. l. 10. tit. 7. part. 6.

Et quid si filius fuit tunc relictus executor testamenti, & illud acceptavit an per hoc excludatur a querela, vide glossam quartam. d. l. 5. tit. 8. part. sexta.

Et quid si legatum sibi relictum sine protestatione acceptavit, vel simile, vide d. gl. 5. & 6. ibidem.

Et quid si minus legitima fuit sibi relictum, vide ibi. glossam octavam, & nonam.

Testamentum per filium praeiudicium approbatum amplius querelari non potest, vide gl. 1. l. 6. tit. 8. part. 6.

Testamentum si rumpatur per querelam, an legata, & libertates, & donationes, siue substitutiones ibidem relictae debeantur, & an filius qui institutus fuerat debeat habere suam legitimam, vide gl. 1. l. 7. per text. ibi. tit. 8. part. 6.

Et quid si in testamento fratris sit turpis persona instituta, an idem sit dicendum, vide gl. 5. d. l. 7.

Et quid si filius sit praeiudicium quia parentes ignorabant illum habere, vide ibid. in glo. 6.

Et quid si testamentum non rescindatur per querelam sed per ius dicendi nullum, vide ibid. in glo. 7.

Et quid si pater filium praeiudicium, & neminem heredem instituit, an tunc legata debeantur, vide d. gl. 7. col. 2.

Et an institutio conferatur saltem quoad quintam partem quam testator extraneo relinquere poterat, vide ibidem.

Et an legata relicta filio sibi debeantur quando ipse testamentum rumpit, vide ibid. gl. 8. in prin.

Testamentum in quo pater filio rem alienam relinquit iure institutionis an a filio possit impugnari, vide glossam septimam. l. 10. titulo. 9. part. sexta.

Et quid si aliquis non potest facere testamentum, & impetrat licentiam, ad faciendam maioriā, an per hoc videatur habilitatus per principem ad testamenti factionem, & quando, vide glossam. 3. col. 7. q. 1. d. 32. tit. 9. part. 6.

Testamentum patris per filium naturalem annullari, & impugnari non potest neque contra illud aliquid obijcere poterit, vide gl. 8. l. 8. tit. 13. part. 6.

Testamentum filij naturalis per matrem querelari potest si legitima sibi non relinquatur, & qualis ista esse debeat, vide gl. 3. l. 1. titulo. 13. part. sexta.

TESTARE an possit clericus de rebus intuitu ecclesiae quas sitis, & quis eum succedat ab intestato, vide gl. 1. l. 3. tit. 6. part. 1.

Index materiaram

- Testare an possit aditus curatoris suo contradicente, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. partita. 5.
- Testare an possit mulier honesta vel meretrix de rebus sibi datis libidinis causa, siue promissum adimpleuerit, siue non, vel an teneatur ad restitutionem saltem in foro animarum, vid. glo. 2. l. 5. per tex. ibi. titulo. 14. partita. 5.
- Testare debet secundum ius commune, & secundum loci consuetudinem ille qui ex indulgentia principis testatur, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 1. partita. 6.
- Testare an possit filius in bonis suis aduentitij, & qualiter, vid. glo. 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Testare non potest impubes neque alij plures de quibus per gloss. d. l. 13. per tex. ibi. & per gl. l. 14. & 15. ibid.
- Testare an possit imbecillitatem habens si sit maior. 14. annorum. vide glo. 5. dict. l. 13.
- Testare non possunt heretici neque ipsorum receptatores, vel fautores, vid. gl. 3. l. 16. tit. 1. par. 6.
- Et an valeat ipsorum testamentum antea factum, vid. ibid.
- Testare an possit infamis ex aliquo crimine vel damnatus ob famosum crimen, vel committens delictum sodomiticum, vide dict. glossam. 3. dict. l. 16.
- Testare an possit monachus, & quando, & de quibus, & qualiter, vid. gl. l. 17. per tex. illum ibi. tit. 1. par. 6.
- Et qua poena puniatur ille qui aliquem testare prohibuit, vi. gl. l. 1. l. 26. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Et quid in patre prohibente, vel in matre, vel in filiis, vid. glo. 8. & 9. cum alijs ibid. l. 27. tit. 1. par. 5.
- Et quid in domino serui instituti prohibentis institutionem voluntatem suam mutare, vide glossam. 2. & 3. per tex. ibi. l. 28. titulo primo. partita sexta.
- Et an coactio vel dolus tertij compellentis testatorem alium instituere, an noceat instituto si sit sine culpa, vid. gl. 4. ibid.
- TESTATIO** omnis praesumitur prudens, & ita debet coniecturari, vide gl. 1. in proc. par. 6.
- Et de hac materia, vide supra proximè in verbo, **TESTARE**.
- TESTATOR** non potest grauari clericum quem sibi heredem instituit ve coram laico iudice respondere teneatur, vide gloss. 5. columna. 2. in medio. l. 57. tit. 6. part. 1.
- Testator an possit vni ex heredibus adiudicare totum ius patronatus, vide glo. 1. l. 12. titu. 15. part. 1.
- Testator iubens soluere debita sua de quibus debitis istud intelligi debeat, vide glo. 2. l. 103. titu. 18. part. 3.
- Testator si dicat Titium debere sibi centum cum deberet sibi viginti, an heredes illa viginti petere possint, vide glo. 3. 5. & 6. legis duodecimae. tit. 18. partita tertia.
- Testator si relinquat alicui fructus alicuius fundi, an illud intelligatur legare, vt vsum fructum perpetuum ibidem habeat, an vero vt fructus vnius anni tantum percipiat, vide glossam primam. l. 20. titu. 31. partita tertia.
- Testator an possit facere quod vusufructuario remittatur cautio ab eius herede, vid. gl. 5. l. 20. tit. 31. par. 3.
- Testator qui permisit vusufructuario vendere de bonis vusufructus vsq; ad certam quantitatem, an finito vusufructu ipse, vel heres eius teneatur ad pretium rerum venditarum, vid. gl. 7. d. l. 20.
- Testator si vocet descendentes per lineam masculinam, an foeminae ibidem comprehendantur, & quid si ipse citatur alijs terminis non dicendo ex linea, vel per lineam sed aliter, an foeminae veniant, vid. glo. 1. ad fin. l. 2. tit. 6. par. 4.
- Testator si alicui legat quod vxori suae donauerat matrimonio constante, an legatum valeat, vid. gl. 7. l. 4. tit. 11. par. 4.
- Testator si possessori maioriae legatum relinquat cum grauamine aliquo per quod sit maximum prauiudicium maioriae, an ipse legatum consequetur reiecto grauamine, & quando non, vid. glo. 1. col. 3. q. 19. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Testator si rem prohibitam alienari alicui legauerit eiusque successor illam legatario soluerit, an per hoc successor alienationi consentire visus sit, vt in poenam alienantis incidat, vid. glo. 1. colum. 4. q. 33. l. 10. titu. 26. par. 4.
- Testator licet ex illa infirmitate non decedat tamen si heredem fecerit institutio non vitatur, vid. gl. 2. l. 11. tit. 4. par. 5.
- Et an sola voluntate testatoris transferatur dominium rei legatae seu alias relictæ absque traditione, vide glossam primam. l. 44. titulo. 5. partita quinta.
- Testator si prohibuerit rei alienationem sine expressione causæ, an prohibitio alienationis valeat, vide glossam secundam, & tertiam. dictæ legis. 44.
- Et an & quando licet causa non sit a testatore expressa pro expressa habeatur, vid. ibidem.
- Testator si prohibuerit vassallorum alienationem sine expressione causæ, an prohibitio teneat, vide ibidem.
- Testator relinquens rem pluribus si verat eos alienare, an eo ipso videatur fideicommissum relinquere vicisim si contingat alter eorum, sine alterius consensu alienare, vide glossam tertiam. dict. l. 44. titu. 5. partita quinta.
- Testator si prohibuerit alienationem per verbum subiunctiue licet tunc prohibitus alienet valebit alienatio, vid. ibid. gl. 4.
- Testator si vxori suae, vel cuilibet alio quintam partem bonorum reliquerit si talis legatarius fundum hereditarium emere velit, an consanguinei testatoris admittantur ad retractum, & illud habere possint pro tanto, vid. gl. 2. q. 3. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Testator an possit prohibere ne coepat hypotheca pro legatis ab eo relictis, vid. gl. 8. l. 26. tit. 13. par. 5.
- Testator & condito testamento quiescit testantis cor, vid. gl. 2. in proc. mio. 6. part.
- Testator quando in scriptis, quando vero nuncupatiue testare dicitur, vide gl. l. 1. & 2. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
- Et quid si testes sciant contenta in testamento in scriptis, an ex hoc testamentum vitietur, vid. gl. 1. in prin. d. l. 2.
- Testator si non dixit expresse vt si eius testamentum in scriptis non valeret, valeret vt nuncupatiuum an ita valeat, vid. ibid.
- Testator an debeat se subscribere in testamento suo nuncupatiuo, vi. gl. 2. dict. l. 2.
- Et quid si se subscribat in testamento in scriptis in fine scripturae testamenti sine eo qd testamentum in alio papiro inuolueretur, vid. ibid. in gl. 3. d. l. 2. tit. 1. par. 6.
- Et de effectu subscriptionis, & an subscriptio sit necessaria vbi testator testamentum manu propria scripsit, vid. ibid.
- Testator si donauerit aliquid alicui ita vt si reuocauerit testamentum ex nunc donat inter viuos, an adhuc possit reuocari tanquam impeditiuum liberi arbitrii, vid. gl. 1. l. 3. tit. 1. par. 6.
- Testator si sit miles qualiter testare possit, & de priuilegijs ipsius, vid. gl. l. 4. ibid. per illum text.
- Testator quando dicatur reuocare primum testamentum per secundum & quid si in primo sit facta maioria, an & quando illud reuocetur per secundum minus perfectum, vide gl. 1. col. 1. l. 21. & glo. l. 22. & 23. titu. 7. partita. 6.
- Testator si in primo testamento aliquid sub aliquo onere alicui reliquerit, an si secundo testetur, & illud sibi in secundo testamento simpliciter legauerit, an tunc videatur onus reperitum, vid. gl. 1. col. 1. l. 21. tit. 1. partita. 6.
- Testator an videatur velle reuocare primum testamentum eo quod coram septem testibus dixit velle non valere sine alia scriptura, vide ibidem.
- Testator si non vtatur verbis in reuocando testamentum primum sed facto rumpendo illud vel scindendo, an illud reuocasse videatur, vi. ibidem. in col. 2.
- Et an stetur verbo testatoris circa causam ab eo insertam cur aliquid faciat, & quando, vid. ibid. in gl. 3.
- Testator si secundum testamentum fecerit propter falsam causam, an & quando primum reuocare videatur, & quid si causa sit in mente retenta, vel sit expressa coram septem, vel coram duobus testibus, vid. gl. 4. d. l. 21. tit. 1. par. 6.
- Testator si relinquat aliquid alicui tanquam pauperi qui in veritate erat diues sed illud ignorabat testator, an tunc ita sibi relictum debeat, vi. de. d. gl. 4. in fine.
- Testator si duo testamenta fecerit, an tunc heres legata primi, vel secundum soluere teneatur, vel amborum, vide glossam quintam, & sextam. dictæ l. 21.
- Testator si dixerit heredem indignum, & nihil ab herede probetur, an ab eo hereditas tollatur vt testator voluit, vide glossam tertiam. l. 23. titu. 1. par. 6.
- Et an in exheredatione heredis extranei sit necessaria causa, & quid si tantum dixit testator eum esse indignum, an videatur illum ab hereditate remouere, vide glo. 4. dict. l. 23.
- Et quid si tunc alium non instituisset heredem, vel instituit, vid. ibid. in glo. 5. & 6.
- Testator si frangerit testamentum vel cordulam, vel sigillum, vel radat signum an videatur testamentum reuocare siue in scriptis siue nuncupatiue factum, vide glossas. l. vigesimæ quartæ. titulo primo. partita sexta.
- Et an ipso iure, & quid de legatis ibidem relictis, vid. ibidem. in glossa secunda.
- Testator potest testamentum suum mutare vsque ad mortem, vid. gl. 1. l. 25. ibidem. per illum text.
- Testator si per vim coactus aliquem instituerit heredem, an ab ipso si se hereditatem vindicare possit, vel an talis institutio sit ipso iure nulla vide

Septem Partitarum.

- vide glo. 4. l. 27. tit. 1. par. 6.
- Testator si vi vel metu perturbetur semper tamen præsumitur scire quæ agat, vid. d. gl. 4. d. l. 27. tit. 1. par. 6.
- Et quid si non interuenit metus sed dolus, & an ex tali testamento debeatur legata, vid. d. gl. 4.
- Et quid si prohibitio fuit in damnū alterius quem testator instituire volebat an tunc succurratur l. 5. vid. gl. 5. ibidem.
- Et quid si per blanditias, vel data pecunia faciat se quis hæredem institui an institutio teneat, vi. ibidem in gl. 6.
- Et quid in domino serui instituti si prohibuerit per vim ne quis voluntatem suam mutet an tunc eius seruus hæreditatem habere debeat, vide glossas. l. vicesimæ octauæ. titulo primo. partita sexta.
- Et an coactio vel dolus tertij compellentis alium instituire noceat instituto, vid. gl. 4. d. l. 28.
- Testator qui in scriptis suum fecit testamentum tunc illud ante eius mortem aperire non debet, & quid si aperturam ad tempus prohibuerit, vide gl. 12. & 4. l. 1. tit. 2. par. 6.
- Et quid si notarius dicat testatorem prohibuisse aperturam vsque ad certum tempus, an ei credendum sit, vid. gl. 2. ibidem.
- Testator ex quibus causis possit prohibere ne testamentum suum vsque ad certum tempus aperiat, vide glossas. l. 6. per tex. ibi. titulo. 2. partita sexta.
- Testator potest suum seruum hæredem facere, & an per hoc videatur sibi data libertas, vide glossas. l. tertiæ. per textum ibi. titulo tertio. partita sexta.
- Testator an possit instituire sibi hæredem aliquem hæreticum, iudaum vel paganum, & istis aliquid legare possit, vide glossam. 5. l. 4. titulo. 3. partita. 6.
- Et an possit instituire sibi hæredem natum ex damnato coitu vel rebaptizatum, vel reordinatum, vide glossam sextam, & glossam vndecimam. ibidem.
- Testator mortuo similis est quando oppressus infirmitate articulate loqui non potest, vide glossam primam. col. 2. in principio. legis sextæ. ibidem.
- Testator quando dicatur non loqui articulate, vid. d. gl. 1. columna. 2. ad medium.
- Testator verbis expressis hæredem instituire debet, & quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, & ipse testator ita agnoscat profertendo verbis quod sic, an talis institutio teneat, & quando, vid. gl. 1. cū alijs ibid. l. 6. tit. 3. par. 6.
- Testator si nutu testetur ad pias causas vel per signa vigentia an eius testamentum valeat & quid in alijs extra pias causas, vid. gl. 2. d. l. 6. tit. 3. partita. 6.
- Et an voluntas testatoris debeatur & perfici possit sub audiendo aliquod verbum, vid. ibid. in gl. 3.
- Testator potest hæredem multis & diuersis modis instituire, vid. gl. d. l. 6. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.
- Testator si habeat duos amicos, & vnum sub nomine amici instituerit hæredem quis eorum hæres sit, vide glo. 1. & 2. l. 10. tit. 3. par. 6. per illum tex. ibidem.
- Testator ipse per se hæredem instituire debet non tamē illud in arbitrio tertij poni debet neque licet, & quando hoc ita sit, vid. gl. 2. l. 11. tit. 3. partita. 6.
- Testator iure hodierno bene committit factionem testamenti alteri, vide. d. gl. 2. col. 3. in quarta limitat.
- Testator si non per verba importantia arbitrium boni viri sed liberæ voluntatis dixit extremam suam voluntatem committere in voluntatē tertij qualiter tunc commissarius testare poterit & quid si non fuit dictum ad pias causas, vid. d. gl. 2. col. 3. q. 1.
- Testator debet testamentum suum facere coram tabellione numeri illius ciuitatis. & quid si desit, vid. ibi. gl. 4.
- Testator si dicat velle aliquem esse suum hæredem ad ordinationem, & dispositionem sapientis, an talis testatio teneat, vid. gl. 6. ibid.
- Et an talis sapiens cui ista commissasunt poterit addere ad relictum a testatore factum etiam filio spurio, vel minuere, vel mutare, vide ibidem.
- Testator si instituat aliquem amicum suum hæredem nominando illum fratrem, & videatur errasse, vt institutio non teneat, vid. gl. 2. l. 13. tit. 3. par. 6. per tex. ibi.
- Testator si errauerit in nomine hæredis an & quando vel in alio an & quando per hoc vitietur institutio, vide glossam secundam, & tertiam, & 4. d. l. 13.
- Testator si instituat aliquem hæredem in re certa alio ad eunte hæreditatem iste tunc dicitur legatarius, vide glossam secundam. l. 14. tit. 3. partita sexta.
- Testator instituens aliquem in re certa alio non dato cohærede illum in omnibus suis vniuersaliter hæredem instituisse dicitur, & quando nō, vid. gl. 3. d. l. 4.
- Et quid si testator prohibuit sic institutum ne plus caperet de bonis suis, vid. d. gl. 3. d. l. 4.
- Testator semper velle præsumitur quod & lex vult, vid. d. glo. 3. columna. 2. in fine.
- Testator quando diuidit hæreditatem suam per partes qualiter hoc face re possit, vid. gl. l. 16. tit. 3. par. 6. per tex. ibi.
- Testator si instituat suum hæredem sub certa, vel incerta die, vel ad diē an institutio talis valeat, vid. glossam. 1. 2. & 6. l. 15. titulo tertio. partita sexta.
- Et quid si sunt plures instituti vnus vsque ad certum tempus alius vsque ad aliud, & quid si vnum instituit vsque ad paschā, & nullo alio instituto prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres neque ad diem neque ad tempus, vid. ibid.
- Testator si in pœnam hæredis scripti post tempus alium instituat hæredē an institutio ista valeat, vid. ibid. in col. 2. q. 2.
- Testator si ad certum tempus hæredem fecerit, & post illud tempus aliū hæredem non instituerit cui tunc applicetur hæreditas, vid. ibidem. ad finem.
- Testator si aliquem instituat cum ipse institutus morietur, an talis institutio teneat, & qualiter hoc sit intelligendum, & quid operetur ista talis institutio, & cuius effectus sit apud testatorem, vid. glo. 6. d. l. 15. tit. 3. partita. 6.
- Testator si timeat hæredis sui dilapidationem qualiter possit hæredibus & descendens suis consulere, vid. d. gl. 6. in fine.
- Testator si vnum instituat in totum alium in parte tunc pars illa data secundo videtur adempta a primo, vide glossam primam. l. 19. tit. 3. partita sexta.
- Testator ex coniecturis videtur velle excedere assem, vide glossam secundam. d. l. 19.
- Testator si aliquem instituat in reliquo, vel residuo si nihil est, an talis institutio teneat, vid. gl. 6. d. l. 19.
- Testator si instituat pauperes alicuius loci illos instituire videtur in rebus mobilibus, vel immobilibus, & omnia debent vendi, vid. gl. l. 20. tit. 3. partita. 6.
- Et per quos talis hæreditas, & pretium rerum venditarum sibi dabitur, vide gl. 2. d. l. 20.
- Et inter quos pauperes hæreditas diuidi debeat, & qualiter, & quibus plus vel minus, & vid. glo. d. l. 20.
- Testator si nominationem pauperum commissario commisit quos tunc ipse eligere teneatur, vid. ibid. in gl. 7.
- Testator non videtur sine hærede decedere si filium suum fecit hæredē etiam si se abstineat ab hæreditate, vide glossam secundam. l. 21. tit. 3. partita. 6.
- Testator quando non possit omnes seruos suos hæredes sibi facere, vide gl. 2. d. l. 24. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.
- Testator si aliquem instituerit hæredem sub conditione per verba futuri temporis apposita si tempore testamenti talis conditio extabat an tunc illa institutio reputetur pura vel non, vide glossam. 2. l. 2. tit. 4. partita. 6.
- Testator si hæredem instituerit sub conditione vel modo impossibili de natura, vel de iure, vel de facto, an per hoc vitietur institutio, vid. gl. l. 3. & 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
- Et an illud quod sic Relinquitur sub conditione impossibili vel modo de iure debeat conuerti in aliud quod sit honestum & iustum, vide ibi. gl. 5.
- Testator si in institutione hæredis, vel in institutione maioris hæredem grauet aliqua turpi conditione, vel inhonesta, an illa debeat reijci, & institutio valebit, vid. glossam. 8. ibid.
- Testator si perplexus locutus fuit an per hoc vitietur institutio, vid. gl. l. 5. tit. 4. par. 6.
- Testator si aliquid hæredi relinquat sub conditione vt iuret quid facturum, an talis conditio reijci debeat, & quando, vid. gl. 2. & 7. d. l. 6. tit. 4. partita. 6.
- Testator si grauet hæredem vt restituat post eius mortem, an ibidē sub intelligatur tacita conditio, scilicet, si sine liberis decesserit, vide glo. 3. 4. & 8. cum alijs ibidem. l. decimæ. per textum ibi. titulo quarto. partita sexta.
- Et quid si iste grauatus filios adoptiuos arrogatos vel spurios relinquat, vide ibid. in gl. 4. & 8.
- Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus, vid. ibidem. in glossa quinta.
- Et an supradicta locum habeant quando vniuersaliter institutus grauetur post eius mortem ad restitutionem rei certæ, vide ibidem in glossa sexta.
- Et an ista locum habeant quando huic grauato restituere post mortem suam fuit substituta ecclesia vel alia pia causa, vid. ibi. glo. 8. in columna prima.

Index materiarum

- Et quid sita grauatū religionem ingressus sit an per hoc substitutus excludatur etiam si sit de filijs testatoris, vid. ibidem.
- Et an sit aliquid differentia, an isti filij sint masculi, vel foeminae, & quando, vel si sint nepotes, vel nepotes ex filia, vid. ibidem. columna. 2. quæstione tertia.
- Et an idem sit siue filij iam nati sint, siue nascituri, vid. ibidem. in. d. quæstione. 4.
- Et quid si grauatū cū filijs incapacibus decedat, vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filij sint a pupillo habiti, an per eos substitutus excludatur, vid. ibid. q. 4. & gl. in. ibid.
- Et quid si filij isti decedant ante mortem ipsius grauati, an per eos substitutus excludatur, vid. ibid.
- Et an illud quæriat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & quis sit effectus in hoc, vid. ibidem. in gl. 10.
- Testator filijs suis legitimis sine aliquo onere, vel graua mine relinquere tenetur, & sine conditione, & quando hoc procedat, & quando aliquo onere possit filius grauari, & ex qua causa, & alia in ista materia, vide per gl. cum alijs ibid. in. d. per illum tex. tit. 4. par. 6.
- Testator si non apposuisset tempus ad implementum conditionis quando hæres illam adimpleret teneatur, vide glossam quartam. l. 12. titu. 4. partita. 6.
- Testator si in institutione hæredis plures condiciones posuerit quando hæres omnes illas adimpleret teneatur, vel ille omnes existere debeant quando vero sufficiat vnā adimplere, vid. gl. 1. & 2. l. 13. per tex. ibi. titu. 4. par. 6.
- Testator si hæredem sub potestatiua conditione instituerit, an illa habeatur pro impleta si faciendo quod in se est implere non potest, vid. gl. 1. & 2. l. 14. tit. 4. par. 6.
- Et quid si conditio sit, scilicet, si seruum manumiserit, & ille ab aliquo tercio occidatur, an tunc conditio habeatur pro impleta, vide dictam glossam. 2.
- Testator si instituat sibi hæredem mulierem sub conditione si altero nubat, & ipse nolit, an habeatur pro impleta, & an debeatur sibi hæreditas, vid. gl. 3. & 4. d. l. 14.
- Et an ipse nolens potestere possit, vid. ibid. gl. 6.
- Et quid si talis conditio casualis in totum, vel pro parte aliquo casu defecerit, vid. ibid. in gl. 4. d. l. 14.
- Et quid si ab aliquo tercio impediatur, vel in legato ad pias causas, vel alimentorum, vel libertatis, vid. d. gl. 4.
- Testator si plures hæredes fecerit, & illos inuicē substituere, & vnus ex eis repudiet, vel decedat pro qua parte alij ei succedere possint, & an pro virili, & quando, vide glossam. 3. & 4. l. 3. per tex. ibi. titulo. 5. partita. sexta.
- Testator an possit substitutum filij sui ex hæredati aliquo modo grauare, vid. gl. 4. & 5. l. 6. tit. 5. par. 6.
- Testatoris verba debent impropriari, vt voluntas testatoris obseruetur, vid. gl. 19. in medio. l. 12. tit. 5. par. 6.
- Testator potest fideicommissarium grauare statim, vel post tempus, & quid si interim grauatū de portetur, & eius bona publicentur, vid. gl. 4. l. 14. tit. 5. par. 6.
- Testator an possit hæredi remittere confessionem inuentarij, vid. gl. 1. l. 5. tit. 6. par. 6. & gl. 1. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Testator si aliquid hæredi suo debeat, an factū ab ipso inuentario illud petere possit, & quando non, vid. gl. 3. l. 8. tit. 6. par. 6.
- Et quid si inuentarium non fiat ab hærede, an ipse detrahat quod defunctus sibi debebat etiam a fideicommissario vniuersali, vid. ibid.
- Testator si decedat sine testamento relicto posthumo, an tunc venientes ab intestato hæreditatem possint adire, vide glossam primam. l. 16. tit. 6. partita. 6.
- Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an cohæres eius adire possit, & pro qua parte, vid. ibidem.
- Et quid si testamentum fecit illam tamen præterijt, vel ex hæredauit, vel si sciebat uxorem suam prægnantem, vide ibidem. & in glossa secunda.
- Testator si occidatur per familiam, vel per extraneos quæ hæres facere & probare debeat antequam hæreditatem adeat, vid. glossam primā, quintam, & sextam. cum alijs ibidem. in. l. 13. per illum tex. titulo. 7. partita. sexta.
- Et quid si sit ab ipso hærede occisus, vide glossam. 8. ibidem iuncta gl. 12. per illum tex.
- Testator si rogauerit hæredem, vt hæreditatem incapaci restituat, an & quando per hoc ab hærede talis hæreditas tãquam ab indigno auferri debeat, & quando, & ex quibus ita fraudulenter factum fuisse credatur, vid. ibi gl. 21. 22. & 24. per tex. ibi.
- Et quid si testator qui rogauit restituere indigno sit clericus hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco, an ecclesie, vel Regis bona applicentur, vid. gl. 25. d. l. 13. tit. 7. par. 6.
- Testator instituens hæredem suum libertum per ipsius blãditias, an hoc sine ipsius ingratitudine sufficiat ad hoc, scilicet, vt frater testatoris per querelam testamentum fratris non rumpat, vid. glo. 3. l. 2. titulo. 8. partita. sexta.
- Et quid si eodem modo instituat testatoris seruus, vid. gl. 3. l. 3. ibidem. per illum tex.
- Testator in plus hæredem siue legatarium grauare non potest quam valet quod eisre inq. i. vid. gl. 5. l. 3. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator quando videtur aliquid reliquisse animo compensandi cū debito, vid. d. gl. 5. in col. 2.
- Testator an possit grauare substitutum filij sui ex hæredati impuberis etiam quando filio ex hæredato aliquid legauerit, vid. gl. 8. d. l. 3.
- Testator si roget hæredem hæredis sui, vt aliquid faciat illud ipse facere tenebitur licet hæres illud sibi non rogauerit, vide glossam. l. 1. 4. tit. 9. partita. 6.
- Testator an possit nominatim relinquere fideicommissum a persona nõ honorata licet postea ille in hæreditate succedat, vide glossam secundam. dict. l. 4.
- Testator an possit rogare hæredem vt filium suum cum filijs ipsius hæredis instituat, vid. gl. 1. 7. per tex. illum ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator an possit aliquid seruo suo, vel hæredis legare saltim ad alimentum, vid. gl. 1. l. 8. tit. 9. par. 6.
- Testator si faciat seruum alterius suum hæredem, an domino aliquid legare possit, & quid e contra, vide glossam secundam. dict. l. 8. per tex. tum ibi.
- Testator si aliquid alicui legat, & sunt duo eiusdem nominis quis ad legatum admitti debeat, vid. glossam primam. l. 9. per tex. ibi. titulo. 9. partita. sexta.
- Testator an possit rem hæredis legare siue in ea aliquod ius habeat, siue non, & an ipso iure dominium rei hæredis legatæ transeat sicuti quando legatur res propria, vide glossam secundam. l. 10. titulo nono. partita. sexta.
- Testator an possit rem hæredis sui obligare, vide dictam glossam secundam. dict. l. 10.
- Testator an possit prohibere alienationem rei hæredis sicuti propria, vide. d. gl. 2. in fine.
- Testator si alienam rem alicui legauerit, an hæres illam emere, vel ipsius æstimationem soluere teneatur, & an hoc idem procedat de iure canonico quando res aliena fuit ecclesie legata, vid. gl. 3. l. 10. per tex. ibi. titulo. 9. partita. 6.
- Testator an possit aliquid ecclesie relinquere gratia sepulturae, an vero istud prohibetum sit, vid. ibid.
- Testator si leget alicui res maioris, an eius hæres æstimationem ipsius soluere teneatur, vide dictam glo. 3. col. 2. & glo. 1. col. 3. q. 19. l. 10. titulo. 26. partita. 4.
- Et quid si leget rem dotalem furtiuam, vel feudalem, an tunc æstimatio debeatur, vide dictam glossam. 3. d. l. 10. titulo nono. partita. sexta. in col. 3. q. 5. & 6.
- Testator si legatus suum quod morte finitur tunc inuile est legatum, vide in. d. q. 6.
- Testator nunquam videtur legare nisi ius quod habet in re, vid. d. gl. 3. in dict. quæst. 6.
- Testator quod sciuerit rem esse alienam quis probare teneatur, vid. gl. 4. ibidem.
- Et quãdo valeat, vel nõ legatum de re aliena factū sciēs illud testator, vel ignorans, vid. gl. 6. & 7. ibidem. cum alijs ibidem.
- Testator si rem ab eo pignoratam alicui legauerit, an & quando hæres illam redimere, & legatario dare teneatur, vid. glo. 1. n. ibidem. per illum tex. tit. 9. par. 6.
- Testator quas res legare possit, & an sumptu hæredis perquiri debeat legatum, & legatario dari, vide glossam secundam. l. 12. per tex. ibi. tit. 9. partita. 6.
- Testator quas res legare non possit, & quid de eis quæ sunt sub patrimonio Regis, vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. decimatercia. per tex. ibi. titulo. 9. partita. 6.
- Et an & quando legari non potuerunt tales res debeatur earum æstimatio, vid. gl. 5. d. l. 13.
- Et an si legauit rem quam legare non poterat tunc eius hæres ad rei æstimationem teneatur, vide dictam glossam quintam. & melius ibi. glossam. 8. & 10.
- Et quid si leget incorporalia, an legatum valeat, vel non, vid. glo. 1. l. 15. ibid. per illum tex. ibi.
- Testator si pignus sibi obligatum legauerit alicui, an per hoc sibi debitū remississe videatur, & quando non, & an legatum valeat, vid. gl. 1. l. 16. tit. 9. partita. 6.
- Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris, vid. ibi dem. in gl. 2.
- Testator si alicui legauit rem alienam quæ est alteri obligata, an legatum valeat, vid. d. gl. 2. in fine.

Septem Partitarum.

- Testator si filia vel alicui viginti legauerit in dotem si postea illam maritauerit datus decem, an filia detur recursus ad residuum, vid. gl. 3. q. 4. l. 16. tit. 9. par. 6.
- Quid vero si testator primo filiam dotauit, & postea legauit, vid. ibidem. in quaest. 5.
- Et an & quando illud sibi animo compensandi reliquisse videatur, vide ibidem. in q. 6. 7. & 8.
- Testator si rem mobilem vel immobilem legauerit, & postea illam alienauerit, an & quando per hoc videatur reuocasse legatum, vid. glo. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Et quid si tantummodo alienauit vsu fructum illius rei, vid. ibidem. in dict. glo. 2.
- Et quid si rem legatam pignoraui, an per hoc extinguatur legatum, vide. d. glo. 2.
- Testator si iussit ecclesiam fieri in domum suam quam postea vendidit, & aliam emit, an ibidem fieri debeat, vel videatur reuocasse legatum, vid. d. glo. 2.
- Testator si alicui legat centum quæ scit in archa, an illa debeantur si ibi absint, & quid si in minori, vel maiori quantitate, vid. gl. 1. & 2. l. 18. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator si dixit ex decem quæ legauit titio lego quinque scio, an per hoc videatur aliquid legatum fuisse titio, vid. d. gl. 1. in fi.
- Et an inspiciatur tempus testamenti, vel mortis testatoris, vide dict. glo. 2. dict. l. 18.
- Testator si aliquid legat alicui tanquam ipsius debitori cum ipse illud non sit, an legatum teneat, vid. glossas. l. decimæ nonæ. per tex. ibi. titulo. 9. partita. 6.
- Testator si ad aliquid legandum motus sit ex falsa causa, an legatum teneat, vid. gl. 1. l. 20. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator si legauerit aliquid alicui sub conditione causa, vel modo, an illud sibi debeatur, & quando, & qualiter, vide glossas. l. 21. titulo. 9. partita sexta.
- Testator si alicui aliquid in genere legauit, an & quando electio pertineat ad hæredem, vel ad legatarium, vid. glossas. l. vigesimæ tertie. titulo. 9. partita. 6.
- Testator si dedit legatario vel hæredi electionem, an tunc ipse meliorem eligere possit, vid. ibi. gl. 6. per tex. ibi.
- Et quid sit dicendum in causis pijs, vid. ibidem.
- Testator si legauit domum suam cum vnâ tantum haberet, an legatum valeat, & an filij legatarium excludant, vide glo. 13. dict. l. 23. tit. 9. in partita. 6.
- Testator si de domo sua fecerit maioriâ an ibidem veniat domus alia quæ erant appendices istius domus, vid. d. gl. 13.
- Testator si legauit alicui vnâ ex domibus suis cum nullam haberet, an valeat legatum, & quid si habitationem tantum illi legauit, vid. gl. 14. ibid. per illum tex.
- Testator si legauerit alicui alimenta qualiter illa dare debeat hæres, vide gl. 1. l. 24. per illum tex. tit. 9. part. 6.
- Testator si rem duobus leget cum electione & in eligendo dissentiant, an ad sortem tunc sit recurrendum, vid. glo. 1. l. 26. per tex. ibi. titulo. 9. partita sexta.
- Testator si aliquid leget titio & hæredi suo, an illud ad alios hæredes transferratur, vid. gl. 3. l. 27. tit. 9. part. 6.
- Testator si leget per verba obscura an legatum teneat & quibus verbis legare possit, vid. gl. 1. l. 28. tit. 9. part. 6.
- Testator per quæ verba videatur legatum ponere in arbitrio hæredis, & an & qualiter tale legatum valeat, vide glossas. l. 29. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator an possit legatum ponere in liberam voluntatem hæredis & an valeat sic relictum, vid. gl. 4. & 5. d. l. 29.
- Testator si dationem legati contulit in voluntatem hæredis, & hæres in vita sua illud non dedit, an eius hæres ad hoc teneatur post ipsius mortem, vel non, vid. gl. 3. l. 30. per tex. ibi. tit. 9. part. 6.
- Testator facere non potest quominus leges in suo testamento locum non habeant, vid. gl. 1. l. 32. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator an possit remittere tacitam hypothecam quæ est pro legatis & quare, vid. d. gl. 1. d. l. 32.
- Testator potest dare licentiam legatario capiendi rem propria auctoritate, vid. d. gl. 1. in col. 1. in fi.
- Testator si hæredi iussit vt legata in certo loco solueret si dolus vel mora ibi non adsit, an alibi conueniri possit, vid. d. gl. 1. col. 2.
- Testator an possit præfigere tempus hæredi ad adeundam hæreditatem vt post illud meri iure excludatur, vid. d. gl. 1. in fine.
- Testator si prohibeat leges in testamento suo locum non habere, an talis prohibitio habeat effectum clausulæ codicillaris, vid. gl. 2. d. l. 32.
- Testator si bona sua iubeat inter pauperes distribui an executores testamentarij inimicum testatoris eligere possint, vid. gl. 3. col. 6. ad fin. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
- Testator qui cum esset inhabilis ad faciendum testamentum impetrauit licentiam ad faciendam maioriâ, an per hoc videatur habitatus ad faciendum testamentum, & quando, vid. d. gl. 1. col. 7. q. 12. d. l. 33. tit. 9. partita. 6.
- Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes, an executor vnus tantum pauperem eligere possit, vid. ibidem. in col. 8. quaestione decimarum. in fine.
- Testator si aliquid inhonestum, vel iniustum de se fieri præcipiat sub pena amissionis hæreditatis vel legati, an obediri debeat, vid. gl. 6. l. 32. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator si vnâ rem pluribus leget, an valeat legatum, & qualiter diuident inter se, vide glossas. legis. 33. per textum ibi. titulo nono. partita sexta.
- Testator an possit in legatis sua voluntate tollere ius accrescendi, vid. gl. 6. ad finem. l. 33. tit. 9. par. 6.
- Testator si aliquid leget alicui, & huic legato aliquid accrescat per testatorem, vel aliter, an illud cedat legato, & totum legatario debeatur, vide gl. 1. l. 37. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator si alicui leget rem pro qua est ad aliquod onus obligatum, an per hoc videatur quod tale onus simul cum tali re legata transeat in legatarium, vid. d. gl. 1. d. l. 37.
- Testator si leget domum alicui, an veniat in tali legato area si ipsa destructa sit, vid. gl. 2. d. l. 37.
- Testator potest reuocare legatum expressè, vel tacitè siue in testamento siue in codicillis, vid. gl. 1. & 2. l. 39. tit. 9. par. 6.
- Testator si rem alicui legatam donet, an per hoc videatur reuocare legatum, & quid si alienet, vel pignori det, vid. gl. 1. l. 40. & gl. 1. & 2. l. 17. tit. 9. par. 6.
- Testator si legauerit alicui quadrigam quæ duobus mulis vehebatur si vnus moriatur, an per eat legatum, vid. gl. 1. l. 42. tit. 9. par. 6.
- Et quid si simpliciter legauit currum an veniat ibi mulus qui cum vehebat, vid. d. gl. 1.
- Testator si pluries alicui rem leget qualiter ab hærede legatum debeatur, vid. gl. 2. l. 45. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Et quid si fundum legauit titio, & postea idem fundum legauit seruo ipsius, an videatur multiplicare legatum, vid. ibid.
- Et quid si legauit alicui partem fundi, & postea eidem legatario legauerit totum fundum, vid. d. gl. 2. ad finem.
- Testator si chirographum debiti quod habet alicui leget cuius effectus istud sit, vid. gl. 1. l. 47. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
- Testator si iubeat debitori suo soluere quod ipse testator debet alicui, an tunc creditor contra istum debitorem testatoris agere possit, vid. gl. 3. ibidem. per illum tex.
- Testator an possit prohibere ne episcopus se intromittat contra executores testamentarios male agentes officium suum, vid. gl. 3. in prin. l. 1. tit. 10. par. 6.
- Testator si non fecit sibi executores, an a iudice, vel ab statuto loci dari possint, vid. d. gl. 3.
- Testator si sibi non dedit exequutorem in causis pijs ab eo relictis quis illud erit, vid. ibid.
- Testator an possit nominare pro exequutoribus sui testamenti monachos, & quando, & in quibus, & qualiter tunc conueniantur, vid. gl. 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
- Testator si specialiter aliquid legauerit alicui, & postea nominet sibi exequutores testamentarios, vt diuidant bona sua, an ipsi illa diuidere possint etiam inter illos quibus aliquid fuerat specialiter relictum, vid. gl. 1. l. 3. tit. 10. par. 6.
- Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes qualiter hæc distributio fieri debeat per executores testamenti, vide glossam secundam. dict. l. 3.
- Testator si relinquat legata in redemptionem captiuorum, vel aliter ad pias causas, & executores testamentarium non fecit quis tunc legata exequetur, & qualiter se habere debeat exequutor, & alia in hoc, vide per gl. 1. 5. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
- Testator debet nominare exequutorem, & an possit talem nominationem executoris alij committere, vid. gl. 2. d. l. 5.
- Testator si præfixit terminum executoribus ad executionem suam voluntatis, an executores intra illud tempus voluntatem suam adimplere teneantur, vel an possint præuenire diem a testatore præfixum, & antea soluere, vide glossam secundam. legis sextæ. titulo decimo. partita sexta.
- Et quid si tempus non præfixit eis, vide glossam tertiam, & quartam. dict. legis. 6.
- Testator si plures exequutores sui testamenti nominauit, an & quando vnus admittatur tantum, & quando non, vid. gl. 5. d. l. 6.
- Testator si prohibuit hæredi detractionem falcidiæ verbis expressis, vel quasi, an ipse illud obseruare debeat, vide glo. 3. d. l. 6. per tex. ibi. tit. 10. partita. 6.

Index materiaram

Et an etiam possit testator detractionem quartæ trebellianicæ prohibere, vid. d. gl. 3. in fine.

Et an idem facere possit in filijs suis primi gradus, vid. gl. 1. in fi. & glo. 9. ibi. in. l. 8. tit. 11. par. 6.

Testator si rerum suarum maioriã fecit, & prohibuit alienare, an heres quartam falcidiam vel trebellianicam deducere possit, vid. gloss. 4. in prin. l. 6. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.

Testator si prohibeat rerum suarum alienationem, an tunc filia in quam bona deuenerunt possit res illas alienare etiam ex causa dotis etiam si legitima portio non sufficeret, vide glo. 4. col. 4. & 5. q. 5. l. 6. titulo. 11. partita. 6.

Testator licet testamentum suum appellet codicillum non per hoc desinit esse testamentum, vid. glo. 1. col. 2. in princ. l. 2. titulo. 12. partita sexta.

Testator quando decedere intestatus videatur, vid. gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 6. & vide supra. in verbo, **INTESTATUS**.

Testator an & quando foeminas videatur excludere a successione suæ maioriæ, & quando illud facere possit, vel non, & quid præsumetur in dubio vocatis filijs, & an statutum vel præceptum de excludendis foeminis sit odiosum, & alia infinita in hoc, vid. per gl. 2. l. 3. tit. 13. par. 6.

Et quid si semper vocauit masculos, an per hoc videatur excludere foeminas cum extarent masculi, vi. ibidem col. 7. in questione vigesima prima.

Et quid si testator exclusit foeminas a maioriæ successione propter masculos, an ipsæ illis exclusis in ea succedere possint virtute rescripti principis ipsis foeminis datum vt in eam succedant masculis exclusis, vide ibid. in. q. 28.

Testatoris verba secundum ius commune debent interpretari, vid. gl. 7. ad f. l. 3. tit. 13. par. 6.

Testator an possit remittere iuramentum quod tutores præstare tenentur, vid. gl. 7. l. 9. tit. 16. par. 6.

Testator si plures tutores filio dederit, & ipsi ad inuicem se impediãt, an & quando iudex vnum eligere poterit, & illi administrationem concedere, vid. gl. 1. l. 11. tit. 16. par. 6.

Testator an possit debitorem sui minoris sibi curatorem dare, vid. gl. 6. l. 14. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Testator si iubeat heredi vt vestiat vxorem suam, an intelligatur semel vel toto tempore vitæ suæ, vid. gl. 8. l. 8. tit. 33. par. 7.

Testator quantum ad faciendas maiorias, vid. supra. in verbo, **PATER**, & in verbo, **MAIORIA**, & in verbo, **LICENTIA**.

TESTATORIS VOLUNTAS, vide infra. in verbo, **VOLUNTAS**.

TESTIFICATIO an valeat de illis rebus de quibus quis recordatur factus maior etiam si eo tempore minor fuisset, vide gloss. 3. l. 9. titulo. 16. partita. 3.

Testificare quando possint impediri alias, vide glo. 1. l. 11. tit. 16. par. 3.

Testificare an possint homines vniuersitatis in causa suæ vniuersitatis, & qualis fides sit eis tunc adhibenda, vide glossam. 6. l. 18. titulo. 16. partita. 11.

Testificare an teneatur ille qui aliquid scit in secreto si contra eum non præcesserit infamia, vid. gl. 1. l. 34. tit. 16. par. 3.

Testificare an teneatur aliquis illud quod ab aliquo audiuit si ille est laeuis opinionis, vid. gl. 6. l. 5. tit. 9. par. 4.

Testificare an possit aliquis in illa causa in qua fuit accusator, vid. gl. 3. l. 14. tit. 9. par. 4.

Testificare an possit mutus, vel surdus, vid. gl. 7. in prin. l. 2. titulo. 11. partita quinta.

TESTIMONIUM & accusatio in criminalibus iudicantur a pari, vid. gl. 1. l. 9. tit. 16. par. 3.

Testimonium consanguineorum, an debeat admitti quando tractatur de dissoluendo matrimonio propter consanguinitatem, vid. glo. 2. l. 15. tit. 9. par. 3.

Et quid si tractetur de illo faciendo, & vnus illud præcessisse negat, vi. gl. 1. l. 16. ibidem.

Testimonium de auditu in factis antiquis bene & plenè probat, vid. gl. 1. l. 20. tit. 9. par. 4.

Testimonium de auditu, an sufficiat ad dirimendum matrimonium propter consanguinitatem, vid. gl. 1. l. 2. & 3. d. l. 20. tit. 9. par. 4.

Testimonium de eo quod auditur lite iam mota non valet, & qua ratione, vid. gl. 4. d. l. 20.

Testimonium proferre dignitas est, vid. gl. 2. l. 3. tit. 15. par. 4.

TESTIS	Interrogatur.	Testium renũtiatio.
In causa criminali	Absens.	Contrarius.
In causa ciuili	Cogitur, vel compellitur.	Torquetur.
Potest esse, vel non.	Punitur.	Varians, vel vacillans.
Repellitur.	Publicatis attestacionibus.	Testamentarius, vel in testamento.
Falsus.		
De auditu, vel credulitate.		

In causa matrimonij trimonium. Litè non contestata.

pro, vel contra ma Rogatus.

TESTIS dictum benigne debet interpretari nec calumniari debet, vid. gl. 1. in fi. l. 13. tit. 1. par. 1.

Testis qualiter deponere debeat super præscriptione immemoriali, vide gl. 5. in prin. l. 12. tit. 22. par. 1.

Testis deponens aliquem esse filiũ titij simpliciter intelligitur deposuisse esse legitimum, & quando, vid. gl. 1. in proce. tit. 7. par. 2.

Testis cum adducitur non debet habere expensas quas domi fecisset, vid. gl. 2. l. 21. tit. 2. par. 3.

Testi integra fides non est adhibenda licet propter publicam vtilitatem cum ferris declaret, vid. gl. 3. l. 4. tit. 6. par. 3.

Testis dicendo se esse præsentem intelligitur etiam, & intelligentem, vide gl. 2. l. 8. tit. 6. par. 3.

Testes ante litem contestationem recipi non possunt, & 80. casus in quibus bene possunt recipi, vide remissiuè per glo. 2. & 3. l. 8. titulo. 10. partita tertia.

Testes an possint petere dilationem ad deliberandum quid respondeãt, vid. gl. 1. l. 11. tit. 11. par. 3.

Testes an possint respondere per verbum credo vel non credo, vel simile, vid. gl. 3. & 4. l. 11. tit. 11. par. 3.

Testis vnus cum alijs indicijs, an plenè probet in criminalibus, vid. gl. 3. l. 12. tit. 14. par. 3.

Testis adductus pro aliquo in vno articulo potest aduersarius in alio articulo illum producere pro se, vid. gl. 1. l. 1. tit. 16. par. 3.

Testes saltem ex parte rei an admittantur ante litem contestationem, vide glo. 1. l. 2. tit. 16. par. 3.

Testes quando possint recipi in priuato, vid. ibidem.

Testis si ante litem contestationem recipiatur ex aliqua causa citari debet antea aduersarius, vid. gl. 5. l. 2. tit. 16. par. 3.

Testes quando recipi possint ante litem contestationem in causa inquisitionis, vid. gl. 2. l. 3. tit. 16. par. 3.

Testes possunt ad æternam rei memoriam recipi quando negotium est tale quod posset obliuioni tradi, & hoc etiam lite non contestata, vid. gl. 1. l. 4. tit. 16. par. 3.

Et tunc testes indifferenter admittantur non considerato, an senes, vel valetudinarij sint, vid. gl. 2. ibidem.

Testes cum recipiuntur ad æternam rei memoriam, an aduersarius citari debeat, & qualis debeat esse citatio, vid. gl. 3. l. 4. tit. 16. par. 3.

Testes recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officij sui, vid. gl. 1. l. 6. tit. 16. par. 3.

Et in alijs casibus, vid. gl. 4. l. 7. ibidem.

Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, & ex tali inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, vide dict. glo. 1. dicta. l. 6.

Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis non est necessaria citatio officialium, vid. d. gl. 1. in eius fine.

Et in alijs casibus, vid. gl. 4. l. 7. ibidem.

Et hoc procedit etiam si per modum querelæ aliquo impetrante fiat talis inquisitio secundum gl. 2. d. l. 6. licet contra per gloss. finale. l. tertia. ibidem.

Testes impediti testificare vt sunt vxores vel, &c. an alijs deficientibus debeant ad hoc compelli, vid. gl. 1. l. 15. tit. 16. par. 3.

Ipsis tamen volentibus admittendi sunt faciunt probationem, vid. ibidem. gl. 6.

Testes quam ætatem habere debeant, vid. gl. 1. & 2. l. 9. tit. 16. par. 3.

Testes de vniuersitate, an admittantur in causa suæ vniuersitatis seu ecclesie, siue monasterij, vid. gl. 6. l. 18. tit. 16. par. 3.

Et an isti in causa in qua admittuntur integri testes sint, vid. ibid.

Testis inimicus quando, & ex quibus a testimonio repellatur contra suũ inimicum, vid. gl. 2. & 3. l. 22. tit. 16. par. 3.

Testes antequam recipiantur debet pars aduersa citari, & qualis hæc citatio esse debeat, vid. gl. 1. l. 23. ibidem.

Testis iuratus semper esse debet, & quid si in actis inueniatur quod fuit iuratus, an ex hoc solo constet de suo iuramento, & an præsumatur quod debito modo fuit iuratum, & an præsumatur partem fuisse præsentem, vid. gl. 3. l. 23. tit. 16. par. 3.

Testis si non apparet iuratus quam probationem faciet, vid. gl. 3. l. 23. tit. 16. partita. 3.

Testis non iuratus a iudice arbitrariè procedente recipi non debet, vt ex eius dicto possit condemnare, vid. ibid.

Et ex teste non iurato informatio summi non potest, vid. ibid.

Testis de consuetudine iurat super cruce, vid. gl. 1. l. 24. tit. 16. par. 3.

Testis an debeat iurare quod dictum suum tenebit in secreto, an vero procedens iuramentum illos liget, vid. gl. 5. d. l. 24.

Testis secundus si dicat se dicere idem quod primus non valet eius dictũ sed de per se illum dicere debet, vid. gl. 4. l. 26. tit. 16. par. 3.

Septem Partitarum.

- Testis titubatio seu vultus pallor facit vt ei minor fides adhibeatur, ideo iudex ad faciem ipsius inspiciet, vide glo. 5. ibidem.
- Testis interrogatus qualiter scit quam rationem reddere debeat, vide plura per glo. 8. l. 26. tit. 16. par. 3.
- Testes reddentes causam & rationem sui dicti præferuntur non redentibus, & si pars petat vt testes de causa interrogentur ita fieri debet alias eius dictum non valebit, vide glo. 10. ibidem.
- Testes non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant, vide glo. 13. ibidem.
- Testes a quibus expensas quas fecerunt recipere debeant, & quæ ibidem venire debeant in taxandis expensis, vide glo. 17. d. l. 26.
- Testes qui sunt extra iurisdictionem iudicantis qualiter cogi debeant, & quid si pars in hoc sit negligens, an iudex ad alia procedere possit, vide glo. 4. l. 27. tit. 16. par. 3.
- Testes differentes in tempore redduntur singulares & suspecti & de eorū fide, vide glo. 2. l. 28. tit. 16. par. 3.
- Et quid si de tali diuersitate non constaret an præfamerentur contestes, vide ibidem.
- Testes si vnus dicit de loco commissi criminis alius de loco non recordatur licet de facto sic, an valeat eorum dictum, vide glo. 3. ibidem.
- Testis si de facto principali deponit per sensum corporeum, de loco vero dicit iudicio meo, &c. an valeat eius dictum, vide ibidem.
- Testes non contrarij in facto principali licet in accessorijs sic an valeat eorum dictum, & an minus eis sit credendum, vide. d. glo. 3.
- Aliquando tamen discordia eorum in aliquibus leuibus facit eos veriores & non suspectos, vide. d. glo. 3.
- Et etiam modica diuersitas & contrarietas in facto principali non vitiat dictum testis, vide ibidem in fine.
- Testis si in actu capefibi per visum de auditu testificat an valeat eius dictum, & quando non, vide glo. 4. l. 29. tit. 16. par. 3.
- Testis qui deposuit de veritate per sensum corporeum si ex post facto dicat se credere an vitietur eius dictum, vide glo. 5. ibidem.
- Testis quando dicatur se corrigere in continenti, & an tunc tabellioni liceat illud facere sine iudicis mandato, vide glosam secundam legis. 30. titulo. 16. par. 3.
- Testis si velit corrigere dictum suum metu tormentorum an valeat eius secundum dictum etiam si à iudice discessisset, vide. d. glo. 2. d. l. 30. vbi ponit limitationes.
- Testis quando ad mandatum iudicis dictum suum declarat an debeat iterum iurare, & an partes debeant esse præsentis & citari debeant, vide glo. 3. d. l. 30.
- Testes an possint per literas disponere non ore, & quid in muto sciente literas, vide glo. 1. l. 31. tit. 16. par. 3.
- Testis ab vna parte pro se adductus si iterum contra illum adducatur, an & quando possit illum reiicere, vide glo. 4. d. l. 31.
- Testis testificans vltra articulum tibi interrogatum non valet eius dictum neque sibi credetur, vide glo. 6. d. l. 31.
- Testis dictum bene valebit si deponat de his quæ ad causam faciunt licet articuli sint male concepti, vide ibidem.
- Testes qui sufficiant ad probandam solutionem quando partes contraxerunt in scriptis, vide glo. 2. l. 32. tit. 16. par. 3.
- Et an in dubio credatur partes in scriptis contrahere velle si non dicatur, vide ibidem vbi declaratur lex de Toledo.
- Et quid si de natura contractus erat vt ibidem interueniret scriptura vt in emphyteosi, &c. vide ibidem in fine. d. glo. 2.
- Testes quot in qualibet causa debeant recipi, & vsque ad quem numerū, vide glo. fin. 6. d. l. 32. tit. 16. par. 3.
- Testes producere volēs qui sunt vltra mare quam dilationem ad hoc habere debeat, vide glo. 2. l. 33. tit. 16. par. 3.
- Testis subtrahens se a depositione tenetur parti læsæ ad interesse litis, & an tales incidant in crimine falsi, vide glo. 1. l. 35. tit. 16. par. 3.
- Testis si ab eo exigatur testimonium in occultis de quibus infamia non præcessit an ad testificandum teneatur, vide. d. glo. 1.
- Et quid si præceptum superioris ibi adsit, & qualiter istud fieri possit, vide ibidem.
- Testes quando publicè & vtraque parte audiente recipiuntur an tunc requiratur publicatio, vide glo. 2. l. 37. titulo. 16. par. 3.
- Testes qualiter publicentur, vide ibidem.
- Et an sine publicatione valeat sententia, & quid in criminalibus, & quando proceditur sine figura iudicij, vide dictam glosam secundam dictæ legis. 37.
- Testes post publicationem semper eisdem articulis produci non possunt & quando sic, & quid in criminalibus, vide glosam tertiam. d. l. 37. tit. 16. par. 3.
- Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibidem.
- Testes publicatis attestacionibus an possint produci super falsitate dictorum, & quando, & qualiter, vide glo. 4. d. l. 37. tit. 16. par. 3.
- Testes producti coram arbitro an faciant fidem si causa ad iudicem ordinarium deuoluatur, vide glo. 1. l. 38. tit. 16. par. 3.
- Et quid si partes à principio conuenerint vt eorum dicta valerent ac si testificarentur coram ordinario vt sic iterum non debeant deponere, vide glo. 3. d. l. 38.
- Et quid si pars eligat quod iterum testes deponat coram ordinario & postea re integra poeniteat, vide glo. 4. d. l. 38.
- Testes coram arbitro deponentes si iterum coram ordinario deponant debent prius iurare, vide. d. glo. 4.
- Testes si in secunda depositione coram ordinario cōtrarium dicant eius quod primo dixerant, vide. d. glo. 4.
- Testis cum secundo testificat an possit petere quod legatur primum dictum, vide ibidem.
- Et an sufficiat dicere ei scilicet dico prout iam dixi in prima testificatione, vide ibidem.
- Testes si sunt pares quid iudex facere debeat, & quid si duo sint notarij, alij vero non, vide glo. 2. l. 40. tit. 16. par. 3.
- Testes si pares sunt & cōtrarij nec diuersificant in tempore quid tunc faciet iudex, on eos punit, vide ibidem.
- Testes minores numero aliquando alijs multis præferuntur, & quid si numerus multum excederet, vide glo. 8. ibidem.
- Et data æqualitate testium stare debemus iuri communi quod est, non tamen in materia redditionis, vide glo. 4. d. l. 40. tit. 16. par. 3.
- Testes reddentes rationem dicti sui præferuntur alijs rationem non reddentibus & pari ratione reddentes meliorem rationem sunt præferendi, vide ibidem.
- Et data paritate probationum vincere debet qui habet pro se & cōtra aduersarium aliquam præsumptionem, vide ibidem.
- Testes si sunt æquales in numero & fama iudex tunc pronuntiare debet pro reo, & quid si testes actoris sunt alij quantum ad idoneiores, vide glo. 5. d. l. 40. tit. 16. par. 3.
- Testis si aliquid extra iudicium dixit & postea iuratus cōtrarium dicat cui dicto stare debeat, vide glo. 3. l. 41. tit. 16. par. 3.
- Et an in aliquo debilitetur fides eius propter mendacium, & quando stetur potius dicto ipsius non iurato, vide ibidem.
- Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuiliū an ab eo iudice puniri possit saltem extra ordinarie, vide glo. 3. legis. 42. titulo. 16. par. 3.
- Testis clericus si deponentis coram iudice laico falsum dixerit, an ab eo puniri possit, vide. d. glo. 3. in fine.
- Testis vilis dato quod non vacillet an prius sint torquendi, vide glosam quartam ibidem.
- Testes non debent nominari in causa hærefis quando eorum copia partibus datur quod etiam fit in aliquibus alijs casibus, vide glosam. 2. l. 11. tit. 17. par. 3.
- Testes possunt recipi lite non contestata si de eorum vita dubitetur & actor potentiam aduersarij timeat qui postea fidem faciet, vide dictam glosam. d. l. 11.
- Testis deponens de præscriptione immemoriali debet de visu deponere per quadraginta annos, vide glo. 5. l. 12. tit. 22. part. 1.
- Testium subscriptioni literis Papæ siue Regis non est necessaria, vide glo. 3. l. 1. tit. 18. par. 3. & glo. 1. l. 54. ibidem.
- Testes vtrum scribi debeant in actis iudicialibus vel extra, & quando, & qualiter, vide glo. 1. l. 54. tit. 18. par. 3.
- Testes non est necesse quod sint tabelliones neque seruator nisi in ciuitate Hispalensi, vide glo. 6. d. l. 54. tit. 18. par. 3.
- Testes an prius quam sint testes debeant cognoscere contrahentes, vide glosam. 9. d. l. 54.
- Testes an necessario debeant cognoscere contrahentes, & quando sic, vide ibidem.
- Testes non est necesse quod in instrumento in quo intersunt scribāt sua nomina, vide glo. 6. l. 54. & glo. 6. l. 55. tit. 18. par. 3.
- Testes & quales poni debeant in constitutione iudici ab vniuersitate facta, vide glo. 2. l. 98. tit. 18. par. 3.
- Testes qui super falsitate instrumenti producuntur an coram iudice personaliter venire debeant, vide glosam tertiam legis. 112. titulo decimo octauo. par. 3.
- Testes qualiter deponere debeant quando adducuntur ad probandam scripturam negatam, vide glosam octauam legis. 114. titulo decimo octauo. par. 3.
- Et an in hoc duo testes sufficiant, vide ibidem.
- Et hoc siue sit super rebus mobilibus siue immobilibus, vide. d. glo. 8. iuncta glo. 10. ibidem.
- Testes si contradicant tabellioni super validitate instrumenti cui standū fit, vide gl. 7. l. 115. tit. 18. par. 3.
- Testes non tantum probant in antiquis quantum instrumenta, vide gl. 8. dictæ. l. 115.
- Testes qui requirantur, & quales in reprobatione alicuius instrumenti,

Index materiarum

- vide glo. 1. 17. tit. 8. part. 3.
- Te**stes interessentes falso instrumento, vide glo. 6. col. 2. l. 16. tit. 19. par. 3.
- Te**stes vtrum recipi debeant contra actorem contumacem reo in hoc in stante etiam lite non contestata, vide glossam. 2. l. 9. tit. 22. partita. 3.
- Te**stes recipi possunt lite non contestata etiam contra reum contumacem ad instantiam actoris, vide glossam secundam legis. 10. titulo vigesimo secundo. par. 3.
- Te**stis si pecuniam receperit ut iustum testimonium dicat an ab eo repeti possit, & an valeat dictum testis qui pecuniam receperit ne testimonium diceret si illud dicat in preiudicium dantis, vide glossam quartam. l. 27. tit. 22. part. 3.
- Te**stes an possint produci post publicatas attestaciones si quis instrumentum contra se adductum velit de falso redarguere, vide glossam. 5. l. 1. titulo. 26. part. 3.
- Te**stis si dicat aliquem viuere & causa scientie interrogatus dicit se illum vidisse plures sunt mensurae facti an probet, vi. gl. 2. in fi. l. 26. ti. 31. p. 3.
- Te**stis vnus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali vel criminali, vide glo. 4. l. 2. tit. 3. part. 4.
- Te**stis vnus dictum an sufficiat ad hoc ut propter illud mulier certa esse dicatur de morte primi viri, & cum secundo liceat contrahere, vide glo. 2. l. 8. tit. 9. par. 4.
- Te**stis & accusator an possit esse vnus & idem, & quid in causa matrimoniali, vide glo. 3. l. 14. tit. 9. part. 4.
- Te**stes qui super probanda consanguinitate adducuntur debent distinguere gradus ex vtroque latere, aliter vero non probant, vide glo. 1. l. 17. tit. 9. part. 4.
- Et** de modo & practica probandi consanguinitatem, vide remissiuè per dictam glo. 1.
- Et** an testes taliter deponentes ab stirpite debeant incipere, & an sufficiat quod vnus deponat de vno gradu alius de alio, vide ibidem.
- Te**stes qualiter deponere debeant in probatione filiationis paternitatis vel fraternitatis, vide ibidem.
- Te**stis si in iudicio plenario dixerit contrarium eius quod dixit in summano an valeat eius dictum, & remissiuè de testibus vacillantibus, vi. glo. 3. 4. & 5. l. 17. tit. 9. par. 4.
- Te**stis vnus & si non sit consanguineus an sufficiat ad dirimendum matrimonium, & quas secum debeat habere qualitates, vide glossam. l. 1. l. 18. titulo. 9. part. 4.
- Et** quid si sponsalia essent iurata an & tunc vnus testis sufficiat, vide ibidem in glo. 3.
- Te**stes licet in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supra dicta non ex hoc viiatur eorum dictum, illud tamen necessario dicere debent in fine dicti sui quando testificant contra matrimonium, vide glossam. 3. l. 19. tit. 9. part. 4.
- Te**stes non debent testificare de his quæ cognouerunt lite iam mota, & quare, vide glo. 4. l. 20. tit. 9. par. 4.
- Te**stes idonei an sint nuntices in causis aluminorum, vide glossam primam in proemio tit. 20. par. 4.
- Te**stes quinque an necessario interuenire debeant quando dominus per scripturam vel coram amicis seruum manumittit, vide glossam quintam per text. ibi. l. 1. tit. 22. par. 4.
- Te**stes quot debeant interuenire in donatione causa mortis, & an si illi non interueniant præsumatur velle donare inter viuos, vide glossam septimam legis. 11. per textum ibi. titulo. 4. par. 5.
- Te**stes si deponant contra venditorem vel contra tertium de recepto pretio neque amplius dictum suum declarent an dictum eorum valeat, vide glo. 1. l. 1. tit. 5. par. 5.
- Te**stes deponentes super valore rei & si non interrogentur an debeant reddere rationem dicti sui, vide glossam sextam in fine legis. 56. titulo. 5. partita quinta.
- Te**stes an sint necessarij ad probationem rerum quas hospes dicit recepisse hospitem, vide glo. 5. l. 26. tit. 8. par. 5.
- Te**stis si tempore depositionis erat inhabilis an conualescat eius dictum si postea fiat habilis vel idoneus, vide glossam secundam legis. 22. titulo. 11. part. 5.
- Te**stis quando tenetur se subscribere in instrumento an sufficiat si alius pro eo se subscribat, & quando non, vide glossam sextam & septimam. l. 31. tit. 13. in part. 5.
- Te**stes si studiose & maliciose subtrahunt ne ab aliquo producantur, & ne examineatur an postea ad interesse teneatur si propter hoc aliquis condemnatus fuerit, vide glossam tertiam legis trigessimam quartam. titulo. 14. par. 5.
- Te**stis obiectus an propter hoc dicatur non esse maiorem omni exceptione, vide glossam quartam ad medium legis primæ. titulo primo. partita. 6.
- Te**stis infamis in fama iuris vel facti an admittatur & fidem faciat in testamentis, & quid in causis criminalibus, vide glossam octauam dictæ legis primæ.
- Te**stis an debeat se subscribere in testamento, & an & quando alius possit illud nomine ipsius facere, vide ibidem in glo. 11.
- Te**stes si sint duo non omni exceptione maiores tunc habentur loco vnus tantum, vide glo. 4. l. 11. tit. 1. part. 6.
- Te**stes qui requirantur quando testamentum inuvalidum confirmatur, vide glo. 2. l. 19. tit. 1. part. 6.
- Et** quid si fiat ius testibus an ex hoc testamentum sit nullum, vide glo. 4. l. 27. tit. 1. part. 6.
- Te**stes si vi vel metu perturbentur tunc præsumit lex eos non intelligere quæ agant, & quid in testatore, vide. d. glo. 4. d. l. 27.
- Te**stes an debeant esse presentes quando testamentum in scriptis coram eis factum aperitur, vide glossas legis tertie per textum ibi. titulo secundo. par. 6.
- Te**stes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales, vel an illud ita præsumatur, vide glossam tertiam legis. 3. titulo. 2. par. 6.
- Et** an hæc procedant si testamentum in scriptis fiat cum tabellione prout hodie accidit, vide ibidem in glo. 4.
- Te**stes an debeant iurare etiam in causis summarijs, vide glossam quintam ibidem.
- Te**stis vnus de necessarijs si moriatur ante publicationem testamenti nuncupatiui vel in scriptis an testamentum pereat, vide glossam quartam. l. 4. tit. 2. par. 6.
- Te**stes in quibus casibus debeant cognoscere contrahentes seu personas de quibus testificantur, vide glo. 12. l. 5. tit. 6. par. 6.
- Te**stes licet interueniant in aliquo instrumento si tamen rogantur ut secreto teneant, an tunc illud dicatur fieri clam vel palam, vide glossam. 21. l. 13. tit. 7. par. 6.
- Te**stes an possint esse aliqui ex accusatoribus qui electo vno ex pleribus ad accusandum aliquem repulsi fuerunt, vide glossam tertiam legis. 12. titulo. 1. in part. 7.
- Te**stes si sint iam torti an postea partes deuenire possint ad concordiam per abolitionem, vide glossam quintam legis. 19. per textum ibi. titulo primo. par. 7.
- Te**stis si postquam testificauerit fuerit ei obiectum crimen vel aliquod propter quod eius dictum non valet, an à iudice puniri possit, vide glo. 1. & 2. l. 29. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
- Et** an ex illo infamatus remaneat, vide ibidem in dicta glossa secunda per textum ibi.
- Te**stis si cum testificaret pro aliquo dixerit se homicidam an puniendus sit, vide glossam quartam ad finem legis. 29. per textum ibi. titulo primo. partita. 7.
- Te**stes quando requirantur quod sint generosi, vide glossam decimam. l. 4. per text. ibi. tit. 3. par. 7.
- Et** an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide glossam primam. l. 3. tit. 5. par. 7.
- Et** quando incurritur infamia ipso facto qualiter tunc possit obijci testi quod est infamis, vide glo. 18. l. 4. tit. 6. part. 7.
- Te**stis vnus non sufficit quacunque præfulgeat dignitate in facto alieno, in proprio tamen sic concurrentibus alijs indicijs, vide glossam tertiam. l. 26. titulo. 14. par. 7.
- Et** si statutum puniat producentem testem falsum in centum, an pro quo libet teste sic producto patiatu poenam. 100. vide glossam quartam. l. 30. titulo. 14. par. 7.
- Te**stes quales esse debeant ad probandum adulterium, vide glossas. l. 10. per textum ibi. tit. 17. par. 7.
- Te**stes recepti lite non contestata & parte absente neque citata valent eorum dicta in crimine assésinatus, & quare, vide glossam sextam. l. 3. titulo. 27. par. 7.
- Et** vnus testis dictum sufficit ad dandam alicui torturam, & quando, vide glo. 3. l. 3. tit. 30. par. 7.
- Te**stis quando recipi non debeat contra aliquem si sit eius inimicus, & quando ita esse dicetur, vide glossam. 7. 8. & 9. l. 6. per textum ibi. titulo. 33. par. 7.
- TESTES IN CAUSA CRIMINALI** si propter eorum dicta aliquis occidatur sunt irregulares, vide glossam primam legis. 17. titulo. 6. partita. 1.
- Te**stis vnus cum alijs indicijs an bene probet in criminalibus, vide glo. 7. l. 12. titulo. 14. par. 3.
- Te**stis in criminalibus debet torqueri quando præsumitur quod scit veritatem, vide glo. 4. l. 42. tit. 16. par. 3.
- Et** plus statuit dicto testis torti quam ei quod dixit non tortus, vide ibidem.
- Te**stis deponens falsum in causa criminali puniri debet similitudine supplicij, glo. 2. l. 53. tit. 18. par. 3.
- Te**stis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter peniatur, vide glossam tertiam legis vndecimæ. per textum ibi. titulo octauo. partita. 7.

Septem Partitarum.

Testis si parte non citata deposuit in criminalibus punitur de falso, vide d. glo. 3. d. 1. 11.
Testes non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant, vide glossam decimam tertiam legis. 26. titulo decimo sexto in partita. 3. & vide in versiculo sequenti.
TESTES IN CAUSA CIVILI, & testes absentes in causis civilibus magnis per iudicem causæ an debeant examinari, vide glo. 1. & 4. l. 27. titulo. 16. part. 3.
In leuibus vero secus, & an tunc causa committatur, vide ibidem.
In causis vero criminalibus istud ita non fiet, vide glossam tertiam dictæ legis. 27.
Si tamen causa criminalis esset leuis siue de ea ageretur civiliter, tunc secus in Papa tamen omnia fallant, vide d. glo. 3.
Et quid si testes existerent extra regnum an venire debeant coram iudice in causis criminalibus quod non, vide dictam glossam tertiam in fine.
Testis in causa civili si variauerit an torqueri possit, vide glossam primam in fine. l. 8. tit. 30. part. 7.
TESTIS POTEST ESSE VEL NON VEL REQUIRITVR
vel debet esse.
Et testis non potest esse sacerdos in causa sui poenitentis si de crimine interrogetur quod procedit in quocunque in necessitate confitente, vide glo. 1. 35. tit. 4. part. 1.
Testes an esse possint infames infamia iuris, vide glossam secundam legis 8. titulo. 1. part. 3.
Et quare non, vide ibidem.
Sed an sufficiat probare illum esse infamem, & si non probetur quod tempore testificationis erat infamis, vide ibidem.
Et quid de infami infamia facti, vide ibidem.
Testes an possint esse infames infamia facti, & de eorum fide, vide glo. 2. l. 8. tit. 8. part. 3.
Et an admittantur alijs deficientibus, vide ibidem.
Et ubi requiruntur testes integri infames infamia facti non admittuntur, vide ibidem.
Et quid in criminalibus, vide ibidem.
Testes an possint esse accusati de crimine pendente accusatione, vide ibidem.
Et quid si se purgauerit, & quid si se emendauerit, vide ibidem.
Et quis probabit hanc emendationem & cui onus incumbat, vide ibidem.
Testis an esse possit falsificans sigillum principis, & an sit necesse quod de hoc crimine sit per sententiam condemnatus, vide glossam quintam l. 8. tit. 15. part. 3.
Testis esse non potest apostata, vide glo. 1. d. 1. 8.
Et ibi in alijs glossis & in textu ponuntur alia multa personæ nec pauperes, & quando, vide ibidem.
Testes an possint esse facti maiores de illis rebus quasi in minori ætate videtur, vide glo. 3. l. 9. tit. 16. part. 3.
Testis an esse possit vxor seu vir contra vxorem vel consanguinei seu alij & quando sic, vide glo. 1. l. 11. tit. 16. part. 3.
Testis an possit esse mulier in crimine capitali, vide glossam primam. l. 17. tit. 16. part. 3.
Testis an possit esse seruus & quæ suo testimonio præcedere debeant, vide glossam. l. 13. tit. 16. part. 3.
Testis an possit esse maritus contra vxorem vel e contra, frater contra fratrem vel e contra, vide glossas. l. 14. & 15. ibidem.
Testis an esse possit filius vel seruus seu alias impediti ad probandum innocentiam, vide glo. 5. l. 18. tit. 16. part. 3.
Testes de vniuersitate an possint esse in causa suæ vniuersitatis siue ecclesiæ siue monasterij, vide glo. 6. l. 18. tit. 16. part. 3.
Et an isti in causa in qua admittuntur integri testes sint, vide ibidem.
Testis an esse possit venditor in re vendita, vide glossam primam legis. 19. tit. 16. part. 3.
Testes quod requirantur in codicillis, vide glossam tertiam legis. 10. 4. tit. 18. part. 3.
Testes qualiter in testamento esse possint, & an cognomina ipsorum debeant exprimi, vide glossam tertiam legis 103. titulo decimo octauo. partita. 3.
Testis esse non potest leprosus, bene tamen possunt alij testes dicere noli secum interesse, vide glo. 9. l. 7. tit. 2. part. 4.
Testes vtrum esse possint cognati quando tractatur de dissoluendo matrimonio, & dicuntur suspecti si sit disparitas in nobilitate, vide glossam 2. l. 15. tit. 9. part. 4.
Testis an possit esse spurcius ubi ipsi requiruntur maiores omni exceptione, vide glo. 2. l. 3. tit. 15. part. 4.
Testes idonei an sint nutrices in causis alumnorum, vide glossam primam in proxi. tit. 20. part. 4.
Testes an esse possint muti vel surdi, vide gl. 7. in prin. l. 2. tit. 11. part. 5.

Testes quot & quales requirantur in testamento nuncupatio etiam hodie iure, vide glossam quartam legis primæ. per textum ibi titulo primo. part. 6.
Et an etiam tunc requiratur quod sint omni exceptione maiores quædo in loco ubi testamentum fit propter penuriam hominum non possit haberi ultra tres, vide ibidem.
Testis debet esse vicinus illius loci in quo testamentum fit, & an in dubio præsumantur vicini si de alio non constet, vide dictam glossam. 4. ad finem.
Testis an esse possit familiaris testantis in testamento, & quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, vide dictam glossam quartam ad finem.
Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales vel an illud ita præsumatur, vide glossam tertiam. l. 3. titulo. 2. part. 6.
Et an hæc procedant si testamentum in scriptis fiat cum tabellione prout hodie accidit, vide ibidem in glo. 4.
Testes qui requirantur ad probationem scripturæ publicationis testamenti si postea casu perierit, vide ibidem in glo. 5. d. 1. 3. tit. 2. part. 6.
Testis an esse possit aliquis ex accusatoribus qui electo vno ex pluribus ad accusandum aliquem repulsi fuerunt, vide glossam tertiam. l. 13. tit. 1. part. 7.
Testes quando requirantur quod sint generosi, vide glossam. 10. l. 4. per text. ibi. tit. 3. part. 7.
Et an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide glossam. 1. legis 3. tit. 7. part. 7.
Et quando incurritur infamia ipso facto qualiter tunc possit obijci testi quod est infamis, vide glossam decimam octauam. l. 4. titulo sexto. partita. 7.
Testes quales esse debeant ad probandum adulterium, vide glossas. l. 10. per text. ibi. tit. 17. part. 7.
TESTIS REPELLITVR, & testis quocunque casu sit corpore vitiatus repellitur à testificando, vide glossam primam legis. 25. titulo sexto partita prima.
Testis inimicus quando & ex quibus à testimonio repellatur contra suum inimicum, vide glossam secundam & tertiam legis vigesima secundæ. titulo. 16. part. 3.
TESTIS FALSVS qualiter puniatur, & quid si non sit utilis producti & nec noceat aduersarium, vide glossam secundam legis. 26. titulo. 11. partita. 3.
Et quid si dictum illius sit in se nullum & falsum iuret an puniatur poena falsi, vide d. glo. 2. in fine.
Testis falsus pro cuius dictis quis venit occidendus vel factim veniebat occidendus, si eius falsitas non detegeretur qualiter puniatur, vide gl. 3. l. 26. tit. 11. part. 3.
Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuilium an ab eo iudice puniri possit factim extra ordinariè, vide glossam. 3. l. 42. titulo. 16. part. 3.
Testis clericus si deponendo coram iudice laico falsum dixerit an ab eo puniri possit, vide d. glo. 3. in fine.
Testis deponens falsum in criminali causa puniri debet similitudine supplicij, vide glo. 2. l. 53. tit. 18. part. 3.
Testis falsus an ad accusandum admittatur, & an sufficiat hoc sibi probatum fuisse licet condemnatus non sit, vide glossam septimam. l. 2. titulo. 1. part. 7.
Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur, vide glo. 3. l. 11. per text. ibi tit. 8. part. 7.
Testis si parte non citata deposuit in criminalibus est falsus & tanquam falsus punitur de falso, vide ibidem.
TESTES DE AVDITV vel credulitate bene recipiuntur in inquisitione, vide glo. 2. l. 15. tit. 16. part. 3.
Testes de auditu licet plene non probent faciunt tamen aliquam præsumptionem, vi. gl. 1. l. 28. tit. 16. part. 3.
Testes de auditu an plene probent in factis antiquissimis, vide glo. 1. l. 20. tit. 9. part. 4.
Testes si in actu capescibili per visum de auditu testificat an valeat eius dictum, & quando non, vide glo. 4. l. 29. tit. 16. part. 3.
Testes de auditu in antiquis qualiter probent, vide glossam secundam. l. 29. tit. 16. part. 3.
Testis de credulitate an & quando probet & de eius validitate, & quid si dicat credo firmiter, vide glossam quintam dictæ. l. 29. & glo. 3. l. 19. titulo. 9. part. 4.
Testes de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium, & an illi sufficiant si ageretur de consanguinitate vel affinitate probanda vel ad alium effectum an testes de auditu probent, vide glossam. l. 2. & 3. l. 20. tit. 9. part. 4.
Testes de auditu an plene probent in factis antiquissimis memoriam hominum excedentibus, vide d. glo. 1. d. l. 20.

Et an

Index materiaram

- Et an tunc cum illis sit fama ibi simul necessaria, vide dictam glossam. 1. colum. 2. in medio.**
- Testes de audita simul cum fama plene probant in causa nobilitatis, alias tamen & sine fama secus, vide dictam glossam primam in fine. d. l. 20. tit. 9. par. 4.**
- TESTIS INTERROGATUR, & testis non potest esse sacerdos in causa sui poenitentis si de crimine interrogetur quod procedit in quocunque in necessitate confitente, vide glossam primam legis. 35. titulo 4. partita. 1.**
- Testis qualiter debeat interrogari & plura in hoc, vide glossas. l. 26. titulo 16. partita. 3.**
- Et an aliqui ibi presentes esse debeant, vide ibidem in glo. 2.**
- Et dicta testium debent scribi alias non valebit sententia, vide glossam quartam dictae legis vigesimae sextae. titulo decimosexto. partita tertia.**
- Testes reddentes causam & rationem dicti sui praferuntur non reddentibus & si pars petat ut testes de causa interrogentur ita fieri debet alias eorum dicta non valebunt, vide glossam decimam dictae legis vigesimae sextae.**
- Testis interrogatus qualiter scit quam rationem reddere debeat, vide plura per glo. 8. l. 26. tit. 16. par. 3.**
- Testes si non interrogentur de causa valebunt eorum dicta etiam si princeps examinatori de causa quaeri iubeat, vide glossam decimam. l. 26. titulo. 16. par. 3.**
- Testis si tempore productionis de causa non sit interrogatus an postea ad hoc sit compellendus, vide glo. 12. d. l. 26.**
- Testis debet interrogari de circumstantijs, vide glossam quintam. l. 28. tit. 16. par. 3.**
- Testis testificans ultra articulum sibi interrogatum non valet eius dictum neque sibi credetur, vide glo. 6. l. 31. tit. 16. par. 3.**
- TESTES ABSENTES in causis civilibus magnis per iudicem causae an debeant examinari, vide glossam primam & quartam legis. 27. titulo. 16. par. 3.**
- In leuibus vero secus & cui tunc causa committatur, vide ibidem.**
- In causis vero civilibus istud ita non fiet, vide glossam tertiam dictae legis. 27. tit. 16. par. 3.**
- Si tamen causa criminalis esset leuis seu de ea ageretur civiliter tunc secus in Papa autem omnia fallunt, vide. d. glo. 3.**
- Et quid si testes existerent extra regnum an venire debeant coram iudice in causis criminalibus quod non, vide dictam glossam tertiam in fine.**
- Testes producere volens qui sunt ultra mare absentes quam dilationem ad hoc habere debeat, vide glossam secundam legis. 33. titulo decimosexto. par. 3.**
- TESTIS COGITVR VEL COMPELLITVR.**
- Et testis si tempore productionis de causa non sit interrogatus an postea ad hoc sit compellendus, vide glossam duodecimam. l. 26. titulo decimosexto. par. 3.**
- Testes qui sunt extra iurisdictionem iudicantis qualiter cogi debeant, & quid si pars in hoc sit negligens an iudex ad alia procedere possit, vide glo. 4. l. 27. ibidem.**
- Testis qualiter compelli debeat si testimonium reddere noluerit, vid. gl. 2. l. 35. tit. 16. par. 3.**
- TESTIS PVNITVR, & qualiter puniatur testis falsus, & quid si non sit utilis producenti nec noceat aduersarium, vide glossam secundam. l. 26. tit. 16. par. 3.**
- Et quid si dictum illius sit in se nullum, & falsum iaret an puniatur poena falsi, vide. d. glo. 2. in fine.**
- Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum civilium an ab eo iudice puniri possit saltem extra ordinariè, vide glossam. 3. l. 42. titulo. 16. par. 3.**
- Testis clericus si deponendo coram iudice laico falsum dixerit an ab eo iudice puniri possit, vide. d. glo. 3. in fine.**
- Testis si cum testificaret pro aliquo dixerit se homicidam an puniendus sit, vide glossam quartam ad finem legis. 29. per textum ibi titulo primo. part. 6.**
- Testis an puniatur poena falsi si ob dicendum verum testimonium pecuniam recepit, vide glo. 12. l. 1. tit. 7. par. 7.**
- Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur, vide glossam tertiam legis vnde decimae. per textum ibi. titulo octauo. partita. 7.**
- Testis si parte non citata depofuit in criminalibus punitur de falso, vide d. glo. 3. d. l. 11.**
- Testis deponens falsum in causa criminali puniri debet similitudine supplicij, glo. 2. l. 53. tit. 18. par. 3.**
- TESTIVM RENVNTIATIO non excludit quin alij testes adduci possint si non sint didicita testificata, vide glossam primam legis. 34. titulo. 16. par. 3.**
- Et an pars possit petere a iudice quod non faciat testium publicationem eo quod habet testes infirmos vel ex alia causa, & an idem sit in actore quod in reo, vide glo. 2. d. l. 34.**
- Et quid si iam quod termini sunt elapsius tamen aduersarij non est factum deterius, vide glossam tertiam dictae legis. 34. titulo decimosexto partita tertia.**
- TESTES PVBLICATIS ATTESTATIONIBVS vel post publicationem attestatorum.**
- Et testes quando publice & vtraque parte praesente recipiuntur, an tunc requiratur publicatio, vide glo. 2. l. 37. tit. 16. part. 3.**
- Et an sine publicatione valeat sententia, & quid in criminalibus etiam qui proceditur sine figura iudicij, vide. d. glo. 2.**
- Testes post publicationem super eisdem articulis produci non possunt & quando sic, & quid in criminalibus, vide glo. 3. d. l. 37.**
- Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibidem in. d. glo. 3.**
- Testes publicatis attestacionibus an possint produci super falsitate dictorum, & quando, & qualiter, vide glo. 4. d. l. 37.**
- Testes an possint produci post publicatas attestaciones si quis instrumentum contra se adductum velit de falso redarguere, vide glossam. 5. l. 1. titulo. 26. par. 3.**
- TESTIS CONTRARIVS, & testes non contrarij in facto principali licet in accessorijs sit an valeant eorum dicta, & an minus eis sit credendum, vide glo. 3. l. 28. tit. 16. part. 3.**
- Aliquando tamen discordia eorum in aliquibus leuibus facit eos veriores & non suspectos, vide. d. glo. 3.**
- Et etiam modica diuersitas & contrarietas in facto principali non vitiat dictum testis, vide ibidem in fine.**
- Testis in dicto suo contrarius an eius testimonium valeat si possit aliquo modo iuvari eius dictum seu aliqua interpretatione benigna congruente negotio, vide glo. 4. l. 41. tit. 16. par. 3.**
- Testis si in diuersis locis diuersa dicit quid tunc, vide dictam glossam. 4. dictae. l. 41.**
- TESTIS TORQVETVR, & testes viles dato quod vacillent an prius sint torquendi, vide glossam quartam legis quadragesimae secundae. titulo. 16. par. 3.**
- Testes quando torqueri debent sufficit quod torqueantur duo vel tres factum scientes, vide ibidem.**
- Testis si conuincatur de mendacio an debeat torqueri, vide ibidem.**
- Testis in criminalibus debet torqueri quando praesumitur quod scit veritatem, vide ibidem.**
- Et plus statur dicto testis torti quam ei quod dixit non tortus, vide ibidem in. d. glo. 4. d. l. 42. tit. 16. par. 3.**
- Testes si sint iam torti an postea partes deuenire possint ad concordiam per abolitionem, gloss. 5. legis. 19. per textum ibi. titulo primo. partita septima.**
- Testis si in reddendo testimonio vacillauerit coram iudice, an & quando torqueri possit, & quis, & quid in clerico, & quando dicatur vacillare, & an tunc prius super indicij disputandum sit, vide glossam. 1. legis. 8. per text. ibi. tit. 30. part. 7.**
- Testes quando torquendi sunt sufficit quod tantum duo vel tres torqueantur, & quare, vide. d. glo. 1. d. l. 8.**
- Testis potest torqueri si nolit dicere veritatem quam scit, vide ibidem.**
- Testis tortus debeat postea ratificare dictum suum, vid. ibidem.**
- Testis in causa civili si variauerit an torqueri possit, vide dictam glossam primam in fine.**
- Testium tortura qualis esse debeat, vide glossam secundam. d. legis. 8. tit. 3. partita. 7.**
- TESTIS VARIANS VEL VACILLANS.**
- Testes viles dato quod non vacillent an prius sint torquendi, vide glo. 4. l. 42. tit. 16. par. 3.**
- Testis quando dicatur variare seu vacillare, vide dictam glossam quartam in finalibus verbis.**
- Testis si in reddendo testimonio vacillauerit coram iudice an & quando torqueri possit, & quis, & quid in clerico, & quando dicatur vacillare, & an tunc prius super indicij disputandum sit, vide glossam primam. l. 8. tit. 30. part. 7.**
- Testis in causa civili si variauerit an torqueri possit, vide dictam glossam primam in fine.**
- TESTES VILES dato quod non vacillent an prius sint torquendi, vide glo. 4. l. 42. tit. 16. par. 3.**
- Testes etiam viles admittuntur cum per modum inquisitionis de statu ecclesiae inquiritur, vide glossam quartam legis nonae. titulo decimosexto. par. 3.**
- TESTES TESTAMENTARIJ vel in testamento, vel in codicillis.**
- Et testes qualiter in testamento esse possint, & an cognomina ipsorum debeant exprimi, vide glossam tertiam legis. 103. titulo decimos octauo. partita tertia.**

Septem Partitarum.

Et quot requirantur de iure partitarum & quid de iure nouiori, vide ibidem.

Testes quot requirantur in codicillis, vide glossam tertiam legis. 10. 4. titulo. 18. part. 3.

Testes quot & quales requirantur in testamento nuncupatio, etiam hodie iure regni, vide glossam quartam legis primæ. per textum ibi titulo primo. part. 6.

Et an etiam tunc requiratur quod sint omni exceptione maiores quando in loco ubi testamentum fit propter penuriam hominum non possunt haberi ultra tres, vide ibidem.

Testis debet esse vicinus illius loci ubi testamentum fit, & an in dubio præsumantur vicini si de alio non constat, vide ibidem.

Testis in testamento an esse possit familiaris testantis, & quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, vide. d. glo. 4. ad finem. d. l. 1. tit. 1. par. 6.

Et qualiter nomina testium per tabellionem scribi debeant in testamento nuncupatio, vide glo. 5. d. l. 1.

Testis an debeat esse rogatus siue in testamento in scriptis siue nuncupatio, & an de rogatu probetur per duos testes licet notarius illud non dixerit, vide glo. 7. d. l. 1.

Testis infamis infamia iuris vel facti an admittatur & fidem faciat in testamento, & quid in causis criminalibus, vide glossam octauam. d. l. 1. titulo. 1. par. 6.

Testis an debeat se subscribere in testamento, & an, & quando alius possit illud nomine ipsius facere, vide glo. 11. d. l. 1.

Testes si sciant contenta in testamento an tale testamentum possit in scriptis dici vel non, vide glossam primam in principio legis secundæ. titulo. 1. part. 6.

Testes an eodem modo requirantur in testamento rustici quod in alio ab altero facto, vide glossam primam legis sextæ. per textum ibi. titulo. 1. part. 6.

Testes an debeant esse masculini quando testatur quis inter liberos, vide glo. 3. l. 7. tit. 1. part. 6.

Testes debent esse rogati quando pater vel auus diuidunt hereditatem inter filios vel nepotes, vel testatur in scriptis, vide glossam quartam & nonam ibidem.

Testes in quo numero esse possint si testamentum fiat ad pias causas vel vel tempore pestis vel in mari, vide glossam octauam dictæ legis septimæ.

Testes qui possint vel non possint esse in testamento, vide glossas legis 9. 10. & 11. per text. ibi tit. 1. part. 6.

Et quid in legatarijs vel in hærede vel in consanguineis testatoris, vide glossas dictæ. l. 11.

Et quid si vnus ex testibus sit inhabilis, an eius defectus suppleatur ex integritate aliorum, vide glo. 4. d. l. 11.

Testes qui requirantur quando testamentum inuolidum confirmatur, vide glo. 2. l. 19. tit. 1. part. 6.

Et quid si fiat vis testibus an ex hoc testamentum sit nullum, glo. 4. l. 27. titulo. 1. part. 6.

Testes an debeant esse presentes quando testamentum in scriptis coram eis factum aperitur, vide glossas legis tertiam. per textum ibi. titulo. secundo. part. 6.

Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales, vel an illud ita præsumatur, vide glossam tertiam. l. 3. titulo. 2. par. 6.

Et hæc procedant si testamentum in scriptis cum tabellione fiat, prout hodie accidit, vide ibidem in glo. 4. d. l. 3.

Testis vnus de necessarijs si moriatur ante publicationem testamenti nuncupatio vel in scriptis an testamentum pereat, vide glossam. 4. l. 4. titulo. 2. par. 6.

Testes qui requirantur ad probationem scripturæ publicationis testamenti si postea casu perierit, vide glo. 5. ibidem.

Testes an debeant esse rogati in codicillis, vide glossam quintam. l. 1. per textum ibi tit. 12. part. 6.

Testes an se subscribere debeant quando codicillus fit in scriptis, & quid si fiat nuncupatio, & quid hodie de iure regni, vide glossam secundam. l. 3. tit. 12. par. 6.

TESTES IN CAUSA MATRIMONIALI pro vel contra matrimonium.

Et testes qui in matrimonio intersunt licet rogati non sint, non tamen propter hoc matrimonium dicitur clandestinum, vide glossam secundam. l. 1. tit. 3. par. 4.

Testis & accusator an possit esse vnus & idem, & quid in causa matrimoniali, vide glo. 3. l. 14. tit. 9. part. 4.

Testis vnus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali vel criminali, vide glo. 4. l. 2. tit. 3. part. 4.

Testes in causa matrimoniali quales esse debeant, vide glossam. 1. per textum ibi. l. 15. tit. 9. par. 4. & glo. 1. l. 19. per textum ibi cum sequentibus

titulo. 9. par. 4.

Testes verum esse possint cognati quando tractatur de dissolueno matrimonio & dicentur suspecti si sit disparitas in nobilitate, vide glo. 2. d. l. 15. tit. 9. part. 4.

Et quid erit quando tractatur de coniungendo matrimonio & vnus illi contradicit & præcessisse negat, vide glo. primam legis decimæ sextæ. titulo. 9. par. 4.

Testes qui super probanda consanguinitate adducuntur debent distinguere gradus ex utroque latere, aliter veto non probant, vide glossam. 1. l. 17. tit. 9. part. 4.

Et de modo & practica probandi consanguinitatem, vide remissiuè per dictam glossam primam.

Et an testes taliter deponentes ab stirpitate debeant incipere, an vero sufficiat quod vnus deponat de vno gradu alius de alio, vide ibidem.

Testes consanguinei aliquando sunt idoneiores alijs quando stant pro matrimonio tam contracto, vide glossam tertiam, quartam & quintam. l. 17. tit. 9. par. 4.

Testes si sint æquales illi præferantur qui stant pro matrimonio, vide glo. quintam. d. l. 17.

Testis vnus & si non sit consanguineus an sufficiat ad dirimendum matrimonium, & quas secum habere debeat qualitates, vide glossam primam legis. 18. tit. 9. par. 4.

Et quid si sponsalia essent iurata, an & tunc vnus testis sufficiat, vide ibidem in glossa. 3.

Testis simul cum fama dato quod impediant matrimonium contrahendum etiam iuratum non tamen dirimit iam contractum, vide glossam. 4. dictæ. l. 18.

Testes quales esse debeant ad hoc scilicet vt per ipsorum dicta matrimonium dissoluatur, vide ibidem in glo. 5.

Testes licet in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supra dicta non ex hoc vitiatur eorum dictum, istud tamen necessario dicere debent in fine dicti sui quando testificant contra matrimonium, vide glo. 3. l. 19. tit. 9. par. 4.

Testes de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium, & an illi sufficiant si ageretur de consanguinitate vel affinitate probanda vel ad alium effectum, an testes de auditu probent, vide glo. 1. 2. & 3. l. 20. titulo. 9. part. 4.

TESTIS ROGATVS & testes qui in matrimonio intersunt licet rogati non sint non tamen propter hoc matrimonium dicitur clandestinum, vide glossam primam legis primæ. titulo. tertio. part. 4.

Testis an debeat esse rogatus siue in testamento in scriptis siue in testamento nuncupatio, & an de rogatu probetur per duos testes licet notarius illud non dixerit, vide glossam septimam legis primæ. titulo. primo. par. 6.

Testis an videatur vel præsumatur rogatus si se subscripsisset vel illud testator permisit, vide. d. glo. 7.

Testes debent esse rogati quando pater vel auus diuidunt hereditatem inter filios & nepotes vel testantur in scriptis, vide glo. 4. & glo. 9. l. 6. titulo. 1. par. 6.

Testes an debeant esse rogati in codicillis, vide glossam quintam legis primæ. per textum ibi. titulo. duodecimo. part. 6.

TESTES LITE NON CONTESTATA VEL ANTE LITIS CONTESTATIONEM recipi non possunt, & 80. casus in quibus bene possunt recipi, vide remissiuè per glossam secundam & tertiam. l. 8. titulo. 10. par. 3.

Testes saltem ex parte rei an admittantur ante litis contestationem, vide glo. 1. l. 2. tit. 16. par. 3.

Testes si ante litis contestationem recipiantur ex aliqua causa citari debet antea aduersarius, vide glossam quintam legis secundæ. titulo. decimo sexto. part. 3.

Testes quando recipi possint ante litis contestationem in causa inquisitionis, vide glo. 2. l. 3. tit. 16. par. 3.

Testes recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officij sui, vide glo. 1. l. 6. tit. 16. par. 3.

Et in alijs casibus, vide glo. 4. l. 7. ibidem.

Quod procedit etiam si per modum querelæ aliquo impetrante fiat talis inquisitio secundum glo. 2. dictæ legis sextæ. licet contra per glossam finalem. l. 3. ibidem.

Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, & ex tali inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, vide glossam. 1. d. l. 6. tit. 16. par. 3.

Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis non est necessaria citatio officialium, vide dictam glossam primam in eius fine.

Testes possunt recipi lite non contestata si de eorū vita dubiteretur & actor potentiam aduersarij timeat qui postea fidem facient, vide glossam secundam

Index materiarum

- secundam. l. 11. tit. 17. par. 3.
Testes utrum recipi debeant contra auctorem contumacem reo in hoc instante etiam lite non contestata, vide glossam secundam legis nona. titulo. 22. par. 3.
Testes recipi possunt lite non contestata etiam contra reum contumacem ad instantiam auctoris, vide glossam secundam legis decimae. titulo. 22. partita. 3.
Testes recepti lite non contestata & parte absente neque citata valent eorum dicta in crimine alessinatus, & quare, vide glossam. 6. legis. 3. titulo. 27. partita. 7.
Et unus testis dictum sit iudicium & sufficiat ad dandam alicui torturam, & quando, vide glossam tertiam legis tertiae. titulo. trigesimo. partita. septima.
TESTICVLI puluericati non est necesse quod clericus habeat eos ad hoc ut possit celebrare, vide glossam tertiam legis vigesima. quinta. titulo. 6. par. 1.
TIMENS si iuste timeat ne occidatur ab aliquo an debeat ire adiurandum coram iudice, & an ei sit subveniendum, vide glossam tertiam. l. 22. tit. 11. par. 3.
TIMOR per dandam inducit conseruationem rei amatae & sine timore respectu non amatur, vide glossam primam. l. 3. per textum ibi. titulo. 2. par. 2.
Timor seruicilis introducit charitatem, vide glossam quintam legis. 17. titulo. 10. par. 2.
Timor si vocatum ad Regis curiam impediatur propter inimicos qualiter eis debeat fieri intimatio, vide glossam septimam legis quarta. titulo. 16. par. 2. a. 2.
Timor reuerentialis filiae an viciet matrimonium contractum per ipsam cum aliquo de patris voluntate, vide glossam tertiam legis decimae. tit. primo. par. 4.
Timor mortis vel amissionis bonorum an faciat aliquem non peccare si aliquod crimen commiserit, vide glossam primam legis quarta. titulo. 24. par. 4.
TYRANNVS unde dicatur, & quare, & an liceat Regi illum occidere, & quare sit eius poena, vide glossam primam legis decimae. titulo. primo. partita. secunda.
Tyrannorum consuetudines & quales desiderent subditos, vide glossam. 4. 5. & 7. dicta. l. 10.
Tyrannus minus proprie quis dicatur, & quis dicatur tyrannus, vide dictam glossam. 7.
Tyrannus si cognouerit virginem carnaliter praesumitur illud vi facere, vide ad quid illud dicit. glo. l. 7. tit. 9. par. 4.
Tyrannus si faciat aliquem occidere tortum, an occidens puniatur vel non, vide glo. l. 1. & glo. l. 8. tit. 8. par. 7.
TITVLVS non est necessarius in bona fidei possessore quantum ad fructuum acquisitionem, vide glo. 2. l. 39. tit. 28. par. 3.
Titulus. ff. pro derelicto licet assimiletur donationi collata in incertam personam, non tamen est proprie donatio, vide glossam primam. l. 49. tit. 23. par. 3.
Et sic leges loquentes de donatione insinuanda non habent locum in re habitata pro derelicto, vide ibidem.
Titulus nullus an & quando inuestiatur in usufructum, quando vero non, vide glo. 3. l. 14. tit. 29. par. 3.
Titulus non est necessarius in praescriptione longissimi temporis quando ibi adest bona fides, vide d. glo. 3.
Titulus putatiuus si possideatur ab vno possessio vero rei ab alio, an procedat usufructus, vide glo. 2. l. 15. tit. 29. par. 3.
Titulus verus siue putatiuus si adsit in praescriptione an faciat ibidem praesumi bonam fidem, vide glossam secundam legis. 18. titulo. vigesimo. nono. par. 3.
Titulus & qualis an sit necessarius in initio praescriptionis longi temporis, & an ad praescriptionem requiratur quod sciuit semetipsum de titulo in ipso initio possessionis si postea illum habuisse appareat, vide glo. 3. l. 18. tit. 29. par. 3.
Titulus nullus an praestet iustam causam praescribendi, & quid si superueniat defectus tituli an interruptatur praescriptio, vide glossam. 3. l. 18. titulo. 29. par. 3.
Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli, vide ibidem.
Titulus licet inualidus an iuret praescriptionem continuari & valere in rebus maioribus, vide glossam tertiam. columna secunda. quaestione. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Titulus an requiratur in praescriptione longissimi temporis, vide ibidem.
Titulus inualidus etiam errore iuris adiunctus cum quadragennaria praescriptione an praestet securitatem, vide ibidem.
Titulus an debeat necessario ostendi ab illo qui est in possessione regaliu, & an si non ostendat compellatur ad restitutionem, vide glo. 9. l. 9. tit. 4. p. 5.
Titulus requiritur in praescribente, & an petitio hereditatis detur contra titulum possidentem, vide glo. 1. l. 7. tit. 14. par. 6.
Et an error iustus habeatur pro titulo etiam ad exclusionem petitionis hereditatis, vide d. glo. 1. col. 1. in fine.
Titulus putatiuus pro haerede an habeatur pro non titulo, vide d. glossam. l. 2. d. l. 7.
Titulus vnicius salis an & quando obstat agenti petitione hereditatis, vide d. glo. 1. col. 2.
TORCVLAR pro vuis si sit in aliqua vinea an illa simpliciter vendita in tali venditione veniat torcular si de illo tempore venditionis nihil dictum fuit per contrahentes, vide glossam tertiam legis. 31. titulo. quinto. partita. 5.
TORMENTVM, vi. infra in verbo TORTVRA ET TORTVS.
TORNEAMENTVM unde dicatur, & an ibidem decedentes debeant in loco sacro sepeliri, vide glossam primam legis decimae. titulo. 13. partita. 1.
Et an idem sit in illis qui venerunt ibi causa videndi, vide ibidem.
TORQVERE & si si aliquis iniuste fuit tortus per iudicem per hoc potest eximi ab eius iurisdictione, vide glossam primam legis. 6. titulo. 7. partita. 3.
Torquere non debent quem iudices de facili sed praecedentibus inditijs vide glo. 1. l. 5. tit. 3. par. 2.
Torqueri an debeat seruus antequam testificet, & an debeat praecedere aliqua praesumptio contra seruum scilicet quod aliquid fecit, vide glo. 5. l. 13. tit. 16. par. 3.
Torqueri quando debeant testes, & in quibus causis, & de eorum fide, vide glo. 4. l. 42. tit. 16. par. 3.
Torqueri debet tabellio si dicat se protocolum amisisse ut veritas eruatur, vide glo. 1. l. 9. tit. 19. par. 3.
Torqueri possunt concubinae pro eruenda veritate quando adest contra eas praesumptio quod omnia quae habent sunt ex bonis amassij, vide glo. 1. in proemio tit. 4. par. 4.
Torqueri an debeat cuitos quando res quas custodiebat non reperiunt vel locus custodiae reperitur fractus, vide glossam quartam. l. 25. titulo. 8. partita. 5.
Torqueri an possit mutus vel surdus, vide glossam septimam legis. 2. tit. 11. par. 5.
Torquere debet iudex criminosos consueto modo non vero nouis tormentis, glo. 2. l. 1. tit. 29. par. 7.
Torqueri non debet aliquis nisi ad iudicis ordinarij mandatum, vide glo. 1. & 2. l. 2. tit. 29. par. 7.
Et an pariti sit danda iudicium copia, & quando, vide dictam glossam secundam.
Torqueri non debet quis ex processu informatiuo, vide dictam glossam secundam. col. 2.
Torqueri non debet minor, vide glo. 3. ibidem per illam textum.
Torqueri non debent milites & nobiles, & quando sic, vide glossam. 4. d. l. 2. per textum ibi.
Torqueri quae personae possint vel non, vide glossas legis. 2. per textum ibi. titulo. 30. par. 7.
Torqueri an possit quis propter praecedentem famam, & quando, vide glo. 1. l. 3. tit. 30. par. 7.
Torqueri quibus praesentibus debeat quis, vel non, vide glossam. 6. l. 3. per textum ibi. tit. 30. par. 7.
Torqueri non debet ille contra quem crimen est plene probatum, vide glo. 8. l. 4. tit. 30. par. 7.
Torqueri iterum an debeat ille qui in tormentis confessus postea perseverat in negando, & an ex sua confessione oriatur semiplena probatio & quid si ei crimen per testes vel aliter probetur, vide glossam octauam. l. 4. tit. 30. par. 7.
Torqueri pro quibus criminibus debeat aliquis, & an pro leuibus, & quid in causa civili, vide glo. 10. d. l. 4.
Torqueri iterum an debeat reus qui legitime tortus negauit, & quando, vide glo. 11. d. l. 4. per textum ibi. tit. 30. par. 7.
Torqueri quis prius debeat quando plures sunt torquendi, vide glo. 2. l. 5. per textum ibi. tit. 14. par. 7.
Torqueri debet quis ita scilicet ne moriatur vel debilitetur, vide glo. 3. d. l. 5. per textum ibi.
Torqueri an & quando debeat famulus vel seruus contra dominum vel dominam suam, & quando non, vide glossas. l. 6. & 7. per textum ibi. titulo. 30. par. 7.
Torqueri an & quando possit testis qui in reddendo testimonio vacillat & qualis, & quid si iudex illum torqueri iubeat, & quando dicatur vacillare, & an prius super inditijs sit disputandum, & plura de hoc, vide per glo. 1. l. 8. per textum ibi. tit. 30. par. 7.
Torqueri debet testis qui non vult dicere veritatem cum illam sciat, vide d. glo. 1. col. 1. in fine.
Torqueri qualiter debeat testis vacillans, vide glo. 2. d. l. 8.
Torqueri an debeat fenex, & quid si creditur moriturum, vide glo. 3. l. 8. titulo. 31. par. 7.

Septem Partitarum.

- TORTURA** clericorum pro suis excessibus per quem fieri debeat, an per clericos an per laicos, vide glo. 30. in fin. d. 1. tit. 5. par. 11.
- Tortura non habet locum ubi notorie de crimine constat sed tantum in subsidium & deficientibus probationibus, vide glo. 3. l. 20. tit. 9. par. 2.
- Et an iudices in isto casu reū torquentes forte ne appellent tanquam confessi bene vel male faciant, vide d. glo. 3. in medio.
- Et ad torturam non est procedendum nisi præcedentibus legitimis indicijs, vide glo. 1. l. 5. tit. 13. par. 3.
- Tortura facta præcedentibus indicijs facit confessionē valere, secus e contra, vide glo. 2. l. 7. tit. 13. par. 3.
- Tortura semper refrenanda est quantum esse potest, vide gl. 4. in medio l. 42. titulo. 16. par. 3.
- Tortura quæ testis addibetur qualis esse debeat, & an in dicto testis torti requiratur perseverantia, vide ibidem.
- Et an condemnati ad torturam appellare possint, vide glossam secundam l. 13. tit. 23. par. 3.
- Tortura & an ex indicijs possit iudex deuenire ad torturam, & ex quibus vide glo. 4. l. 26. tit. 1. par. 7.
- Et an si accusatus de crimine habet malam famam ex hoc per se vel cum alijs indicijs ipse torqueri possit, vide glossam sextam dictæ l. 26. per illum textum.
- Et ex quibus præsumptionibus possit deueniri ad torturam, & quando, vide d. glo. 6. & 7. cum alijs ibi. d. l. 26. tit. 1. par. 7.
- Et quid si reus in tortura negavit an probationes contra eū factæ elidantur, vide glo. 8. d. l. 26.
- Tortura debet infligi a seculo ut mandatore ostendat, vide glo. 2. l. 3. titulo. 27. par. 7.
- Tortura quid sit & an proprie dicatur poena & quod duplex sit, vide glo. 1. & 2. l. 1. per text. ibi tit. 30. par. 7.
- Et an iudex possit ad nouum torquendi modum ex causa deuenire, vide d. glo. 2. d. l. 1.
- Et ex repetita tortura causatur dolor intolerabilis, vide ibidem.
- Tortura esse potest multis modis, vide glo. 3. l. 1. per textum ibi. tit. 30. par. 7. cum alijs glossis & legibus ibidem.
- Tortura non debet dari nisi ad iudicis ordinarij mandatum, vide glo. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 30. par. 7.
- Et ad torturam deueniri non debet nisi præcedentibus indicijs & præsumptionibus, & qualibus, vide glo. 1. & 2. d. l. 2.
- Et an parti sit danda indiciorum copia, & quando, vide ibidem.
- Et iudex ad torturam deuenire non debet ex processu informatiuo, vide d. glo. 2. d. l. 2.
- Tortura si detur non præcedentibus legitimis indicijs an confessio ibidem facta valeat aliquid, vide ibidem.
- Et an super inferenda tortura iudex sententiam proferre debeat & ab ea possit appellari, vide ibidem.
- Tortura præcedens sine indicijs an confirmetur illis postea superuenientibus, vide ibidem ad finem.
- Et quæ dicantur indicia sufficientia ad torturam, & quæ dubitata, quæ vero indubitata, vide d. glo. 2. in fine.
- Tortura minoribus. 14. annorum dari non debet, & qualis sit, vide glo. 3. d. l. 2. per text. ibi. tit. 30. par. 7.
- Et an nobiles possint torqueri & quando, vide glo. 4. d. l. 2. per textum ibi. tit. 30. par. 7.
- Et an ipsi possint istud priuilegium renuntiare, vide glossam primam. l. 34. tit. 34. par. 7.
- Et qui alij torqueri possint vel non, vide glossas. d. l. 1. per textum ibi. titulo. 30. par. 7.
- Et an & quando sola fama de perse sufficiat ad dandam torturam, vide glo. 1. l. 3. ibidem.
- Et quid in dicto iniustus sit, vide ibidem in glo. 1.
- Et an ultra indicia ut quis subiciatur torturæ concurrere debeat quod quis sit malæ famæ seu vilis, vide d. glo. 3.
- Et quis dicatur vilis persona in materia torturæ, vide glo. 4. d. l. 3. titulo. 30. par. 7. per text. ibi.
- Tortura debet fieri præsentibus iudice ordinario neque causam istam delegare poterit, vide gl. 5. l. 3. tit. 30. par. 7.
- Torturam infert iniuriam, vide glo. 6. ibidem.
- Tortura quibus præsentibus dari debeat vel non, vide dictam glossam. 6. per textum ibi.
- Et quæ iudex torto interrogare debeat cum illum torquet, & qualiter, vide glo. 7. d. l. 3. per textum ibi.
- Et quantum tempus post torturam tortus quiescere debeat ut confessionem ratificet, vide glo. 1. l. 4. per text. ibi. tit. 30. par. 7.
- Et quando dicatur quis perseverare in confessione facta in tormentis, vide ibidem glo. 3. & 4. per illum textum.
- Et quid si postea appareat contrarium eius quod in tortura confessus fuit vide ibidem glo. 6. & 7. per illum textum.
- Tortura non debet dari nisi in subsidium & in defectum probationum alias iudex male facit, vide glo. 8. d. l. 4. tit. 30. par. 7.
- Et an ex confessione facta in tormentis oriatur semi plena probatio ita ut postea negans iterum torqueri possit vel non, vide dictam glossam octauam. d. l. 4.
- Tortura ex quibus iterum atque iterum repeti possit, vide d. glo. 8. & ibi glo. 9. 10. 11. & 14. per illum text. ibi.
- Et quid si reus perseveret in negando an si per testes delictum probetur reus damnari debeat, vide ibidem.
- Tortura habet locum in omnibus criminibus, & quid in leuibus vel in causa civili, vide glo. 10. l. 4. tit. 30. par. 7.
- Tortura non debet imponi pro finali poena delicti, vide glossam. 14. in principio. d. l. 4.
- Tortura non debet alicui imponi pro finali poena delicti, vide dictam glo. 14. in principio.
- Et qualiter puniatur iudex qui iniuste aliquem ad torturam posuit, siue illum occidat siue non, vide d. glo. 14.
- Et quid si iudex iuste iussit torquere, excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vide d. glo. 14. d. l. 4.
- Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando tunc iudex teneatur & puniri possit, vide d. glo. 14. in fine.
- Et quando plures sunt torquendi à quibus incipiendum sit, vide glo. 2. per text. ibi. l. 5. tit. 30. par. 7.
- Tortura ita dari debet ne recipiens moriatur vel debilitetur, vide glo. 3. d. l. 5. per text. ibi.
- Tortura seruorum vel famulorum contra dominos quando licita sit vel non, & an torqueatur seruus mariti contra uxorem, vide glossas. l. 6. & 7. titulo. 30. par. 7.
- Tortura est refrenanda, vide glossam primam in medio legis octauæ. titulo. 30. par. 7.
- Et quando testis vacillans in reddendo testimonio torqueri debeat & per quem iudicem, & qualis debeat esse testis ut torqueri possit, vide ibidem.
- Et an tunc prius super indicijs sit disputandum & plura in hoc, vide per d. glo. 1. d. l. 8. per illum text. ibi. tit. 30. par. 7.
- Et an testis qui scit veritatem si illam nolit dicere an veniat torquendus, vide ibidem.
- Tortura testium an habeat locum in causis civilibus, vide dictam glossam primam in fine.
- Tortura testium qualis esse debeat, vide glo. 2. d. l. 8.
- Tortura an senibus danda sit quando creditur quod ad primam moreretur, vide glo. 3. d. l. 8. tit. 30. par. 7. per text. ibi.
- TORTVS** si negauerit in tortura an probationes contra eum factæ elidantur vel non, vide glo. 8. l. 26. tit. 1. par. 7.
- Tortus non præcedentibus indicijs legitimis an si ibidem confiteatur confessio valeat, vide glo. 2. in medio. l. 2. tit. 30. par. 7.
- Et an condemnatus per sententiam ad torturam appellare possit, vide ibidem.
- Tortus habet similitudinem cū teste & quibus præsentibus torqueri debeat aliquis, vide glo. 6. l. 3. tit. 30. par. 7.
- Tortus qualiter à iudice interrogari debeat cum torquetur, vide glo. 7. d. l. 3. per text. ibi. tit. 30. par. 7.
- Tortus quod tempus debeat quiescere post torturam ut confessionem ratificet, vide glo. 1. l. 4. tit. 30. par. 7.
- Tortus quando in confessione sua in tormentis facta perseverare videatur, vide glo. 3. & 4. d. l. 4. tit. 30. par. 7.
- Tortus postquam confessus fuit delictum & confessionem suam ratificauit an sibi aliqua dilatio dari debeat, vide glossam quintam. d. l. 4. titulo. 30. par. 7.
- Et quid si postea appareat contrarium eius quod in tormentis confessus fuit, vide glo. 6. & 7. ibidem per illum textum.
- Tortus si perseveret in negando & eius delictum per testes vel aliter plene probetur an damnari debeat, vide glo. 8. d. l. 4.
- Et quid si semel in iudicio delictum confessus fuit si postea perseveret in negando an iterum atque iterum torqueri possit, & an ex sua confessione oriatur semi plena probatio, vide ibidem.
- Tortus semel atque iterum torqueri debet, & quando, vide glo. 11. d. l. 4. per text. ibi. titulo. 30. par. 7.
- Tortus si in tormentis decedat qualiter iudex teneatur si illum iniuste torqueri fecit siue moriatur siue non, vide glossam. 14. d. l. 4. per textum ibi. tit. 30. par. 7.
- Et quid si iudex iuste aliquem torqueri iussit, excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vide glo. 14. supra. d. dictæ. l. 4.
- Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando iudex teneatur & puniri debeat, vide d. glo. 14. in fine.
- Et quando plures sunt torquendi à quibus incipiendum sit, vide glossam secundam

Index materiarum

- secundum l. 5. per text. ibi tit. 30. part. 7.
Et ita tortura dari debet ne tortus recipiens moriatur vel debilitetur, vide glo. 3. d. l. 5. tit. 30. part. 7.
TABES si per alluionem nobis accrescant an nostræ sint, & quid in alijs rebus, vide glo. 2. l. 26. tit. 28. par. 3.
TRADERE & verbum dare idem significant, & in quo differant, vide glo. 1. l. 13. tit. 11. par. 4.
TRADENS rem in dubio videtur habuisse fidem de pretio, vide glo. 4. l. 46. tit. 28. part. 3.
Tradens idem instrumentum vel aliud de nouo factum & simile an in hoc aliqua ad sit differentia, vide glo. 2. l. 8. tit. 30. par. 3.
TRADITIO rei emptæ non facit emptorem rei nisi pretium fuerit ab eo solutum, vide glo. 2. l. 46. tit. 28. par. 3.
Et quid si venditori fuerit facta fides de pretio intra decem dies, si tunc non soluantur an rem quam tradidit vendicare possit, vide glossam tertiam ibidem.
Et an assignatio rerum emptarum habeatur loco traditionis, vide glo. 3. l. 47. tit. 28. par. 3.
Traditio an requiratur in donatione vxoris facta matrimonio constante ad hoc vt per matrimonium confirmetur, vide glossam primam legis 9. titulo. 30. par. 3.
Traditio clauium ad hoc vt per eam transferatur possessio an debeat fieri in conspectu domus vel horrei cuius sunt claues, vide glossam primam l. 7. tit. 30. par. 3. & vide glo. 2. l. 66. tit. 18. par. 3.
Et debent tradi claues principales rei & per ipsum possessorem, vide d. glo. 1. d. l. 7.
Traditio clauium quid operetur quando non fit in conspectu rei, vide d. glo. 1. d. l. 7. tit. 30. par. 3.
Quod procedit quando possessio erat vacua, vide ibidem.
Traditio possessionis an inducatur in usufructu ex retentione proprietatis, & quid si illam habens constituat se nomine alterius possidere, vide glo. 1. l. 9. tit. 30. par. 1.
Traditio instrumenti quando operetur vt & videatur tradita possessio rei de qua ibi fuit mentio, vi. gl. 1. l. 8. tit. 30. par. 3.
Et quid si istud tale instrumentum de voluntate donantis inscindatur, an per hoc videatur translata possessio in donantem, vide ibidem.
Et an idem sit siue tradantur instrumenta rerum corporalium vel incorporearum, vide d. glo. 1. d. l. 8.
Et quid si ei non tradatur idem instrumentum per quod ei fuit acquisita res sed aliud de nouo, vide ibidem in glo. 2.
Traditio ficta presumitur simulata vbi est suspitio fraudis, vide glossam l. 1. l. 9. tit. 30. par. 3.
Traditio an sit necessaria ad hoc scilicet vt in donatione causa mortis dominium transferatur, vide glo. 3. l. 11. tit. 4. par. 5.
Traditio an requiratur ad hoc vt periculum rei emptæ ad emptorem transeat, vide glo. 8. l. 23. tit. 5. par. 5.
Traditio an sit necessaria ad hoc scilicet vt dominium in emptorem transeat, vide d. glo. 8.
Et quid si venditor rem tradat eo pacto vt dominium ad emptorem non transeat nisi pretium integraliter soluerit, & an tale pactum teneat, vide glo. 1. l. 28. tit. 5. part. 5.
Et an ante rei traditionem venditor illam colere teneatur vel non, & quãdo sic, vide d. glo. 1. d. l. 28.
Traditio an sit necessaria ad hoc vt dominium rei legatæ in legatarium transeat, vide glo. 1. l. 44. tit. 5. par. 5.
Traditio clauium an liberet hospitalem vt non teneatur neque delevissima culpa, vi. gl. 1. l. 26. tit. 8. par. 5.
Traditio si fiat ex contractu conditionali ante euentum conditionis an ex hoc transeat dominium & vsuapiendi conditio, vide glo. 5. l. 11. titulo. 11. par. 5.
Traditio instrumenti donationis vel emptionis nomine pignoris quid operetur, vide glo. 1. l. 14. tit. 13. par. 5.
TRANSACTIO an & quãdo locum habeat in bonis maioræ, vide glo. 1. col. 5. quæst. 45. l. 10. tit. 26. part. 4.
Et an idem sit in rebus feudilibus, vide ibidem.
Transactio & quid si in transactione adit deceptio vltra dimidiam iusti pretij, an transactio vitietur, vide glossam quartam in principio l. 56. titulo. 5. par. 5.
Transactio an possit interuenire super decimis sine Papæ licentia, vi. gl. 5. in fine. l. 2. tit. 6. par. 5.
Transactio an sit contractus innominatus, vide glossam primam legis 5. titulo. 6. par. 5.
Et an dolus vel calumnia actoris litigantis vitiet transactionem ipso iure, vide glo. 2. l. 33. tit. 14. par. 5.
Transactio cum debitor reo facta tenet & debet obseruari neque sibi datum poterit per conditionem indebiti repeti, vide glossam primam l. 34. titulo. 14. par. 5.
Transactio an rescindatur si in ea sit enormissima lesio, & quando per l. 2. C. de rescindenda venditione, vide glo. 1. d. l. 34.
Et quid in muliere & rustico enormissimè lesio in transactione, vide ibidem.
Et an per transactionem purgetur dolus, vide per glossam tertiam dictæ legis 34.
Transactio non tenet nisi inspectis & visis verbis testamenti, vide gl. 5. & 6. l. 1. tit. 2. part. 6.
Et quid si hæres transigat cum debitoribus hæreditarijs nõ viso testamento, vide d. glo. 6. d. l. 1. tit. 2. par. 6.
Et quid si transactio fiat per errorem vt quia verba testamenti non fuerunt bene relata seu cognita, vide glo. 7. ibidem.
Transactio inter accusatum de crimine & eius accusatorem facta an valeat & illum à pœna liberet, & quando, & qualiter, & an ex hoc crimine fateri videatur & puniri possit, & quando, vide glossas l. 22. per textum ibi. titulo. 1. part. 7.
Et quid si de delicto nondum accusatus fuit sed timeat accusari & transigat, vide ibidem in glo. 1. d. l. 22.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide ibidem in glo. 3. 4. & 5. cum sequentibus.
Transactio super vulneribus facta an extendatur ad mortem, vide ibidem in d. glo. 5. d. l. 12. tit. 1. par. 7.
Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur vel nõ vide ibidem in glo. 6.
Transactio locum non habet post rem iudicatam, vide ibidem in glo. 10. per textum ibi.
Et an talis transactio profit accusato quo minus ab alio nunquam accusari possit de tali delicto, vide ibidem in glossa vndecima. columna prima. quæst. 2.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito quod in transactione, vide ibidem in glo. 5. & 7. & in glo. 11. col. 3. limita. 2.
Et an transactioni locus sit quãdo quis accusatur de crimine adulterij vel rapti, vide ibidem in glo. 12. & 13. per illum textum.
Transactio super crimine facta an & quando infamet transigentem, vide glo. 4. & 6. cum alijs ibidem. l. 5. tit. 6. parti. 7.
Et quid si dedit causa redimendi vexationem, vide ibidem in glo. 7.
Transactio non habet locum super crimine adulterij, & quare, vide glo. 1. in proœmio tit. 17. par. 7.
Transactio si fiat retinendo rem maioræ & dando aliquid an tale pretium repeti debeat ab eo qui succedere debet in maioria an vero aliqua exceptione remoueri possit, vide glossam primam. col. 5. quæst. 46. l. 10. titulo. 25. par. 4.
TRANSFUGA si redeat & decedat non est ei danda sepultura in loco sacro, vide glo. 5. l. 38. tit. 9. part. 1.
Et idem est in portantibus arma inimicis vel aliter eos adiuuando, vide ibidem in glo. 2. cum alijs.
Transfuga eo ipso est excommunicatus maiori excommunicatione quæ solus Papa absoluit, vide ibidem in glo. 3. & 5.
Transfuga quis dicatur, vide glo. 2. l. 9. tit. 29. par. 2.
Et an ille qui propter lucrum & non animo prodendi patriam ad hostes transit, vide glo. 2. l. 13. tit. 25. part. 4.
Transfuga committit proditionem & eandem committunt vassalli illi sequentes, vide glo. 1. per text. ibi. l. 13. tit. 25. par. 4.
Transfuga si cum se defenderet ab aliquo occidatur an occidens puniatur vt homicida, vide glo. 8. l. 3. per text. ibi tit. 8. part. 7.
TRANSLATIO quæ fit de vna re ad aliam, an tunc statuta rei translatae durent, vide glo. 3. l. 27. tit. 7. par. 1.
Translatio corporis mortui de vna ecclesia ad aliam sine licentia Episcopi fieri non debet, vide glo. 3. l. 11. tit. 13. par. 1.
TRANSGRESSOR iuramenti an dicatur ille qui facit contra iuramentum suum quando ex conuentione ad illud inrandum non tenebatur licet illud iurasset, vide glo. 3. l. 4. tit. 26. par. 4.
TRANSEVNTES an per officialem de nocte perscrutari possint si quærat vtrum secum afferat arma prohibita, & quid resistat huic scrutiny, vide glo. 4. l. 17. tit. 9. par. 6.
TRANSIRE de vno monasterio ad alium non licet & si ibi sit strictior regula si illa actu non seruetur, vide glo. 3. in principio legis nona. titulo. 7. par. 1.
Transire aliquando licet ad religionem laxiorem si ibi regula seruetur, & in primo monasterio non, vide per d. glo. 3. post principium.
Transire an liceat omnibus per viam publicam & hoc possit à Rege impediri ex ea causa, vide glossam tertiam legis septimæ. titulo. vigesimo nono. par. 3.
TRANSMITTERE potest perpetuo hæreditatem suis hæredibus filius vel alius descendens à testatore, & quid in extraneo, vide gl. 7. 8. 9. & 10. l. 2. tit. 6. part. 6.
TRANSMUTATIO sedis episcopalis sine licentia Papæ fieri non debet, vide glo. 1. l. 7. tit. 10. par. 1.
TRANSVERSALIS, vide de hoc in verbo CONSANGVINEI.
TREBEL-

Septem Partitarum.

TREBELLIANICA, vide de voc in verbo **QUARTA TREBELLIANICA**.

TREGVA inter aliquos facta & iurata licet vnus eam frangat alter contra eam frangat, alter contra eam venire non debet, & quid si tregua frangat vulnerando vnus alterum, vide glosam sextam & septimam. l. 28. tit. 11. part. 3.

Et quid si vnus ex illis qui treguam fecerunt offendatur ab extraneo alio cumque facta fuit tregua presente, & quid si filius frater aut vxor offendatur, vide ibidem.

Tregua quid sit, vide per glo. 1. l. 83. per text. ibi. tit. 18. par. 3.

Tregua, & an tempore treguæ vel pacis liceat deferre victualia Sarracenis, vide glo. 3. l. 22. titulo. 7. part. 5.

Tregua & an facta tregua inter bellatores stipendium promissum pro e- quis debeat, vide glo. 1. l. 12. tit. 12. part. 7.

Tregua & securitas in quo differant inter se, vide glosam secundam. d. l. 1. per text. ibi.

Tregua quare sic appelletur, vide glo. 3. 5. & 6. d. l. 1. per text. ibi.

Et an finita tregua sine aliqua noua diffidatione vnus alium aggredere possit, vide d. glo. 1. l. 2. tit. 12. par. 7.

Tregua quotuplex sit, & quæ personæ in ea includantur, & plura in hoc, vide per glosas. d. l. 2.

Tregua quibus verbis poni possit & debeat, vide glo. 6. d. l. 2. per textum ibi. tit. 12. par. 7.

Et an cum sit tregua necessario debeat interuenire scriptura, vide glo. 7. ibidem per illum text. in. d. l. 2.

Et de poena frangentis treguam aliquem occidendo vel percutiendo, vel qui ad hoc aliquem adiuauerit, vide glo. 3. l. 3. per text. ibi. tit. 12. par. 7.

Et quid si cum causa aliquis frangat treguam vt quia aduersarius primo rapit, vide d. glo. 3. ad finem.

TRES mi le patius faciunt vnâ leucam, & quid de iure nouiori, vide glo. 10. l. 3. tit. 16. part. 2.

TRIBUTA soluere non debent clerici, vide glosam quartam legis. 51. titulo. 6. par. 1.

Tributum an solui debeat si ecclesia in loco tributario sit constructa, vid. glo. 4. ad finem. l. 1. tit. 15. par. 1.

Tributum marzadæ quale sit, & qua ratione sic appelletur, vide glo. 1. l. 23. tit. 8. par. 3.

Et an exactori tributorum si hoc sibi mandatū fuisse ostendatur debeat sibi tradi liber tributorum, vide glo. 5. & 6. d. l. 23.

Tributa imposita per principem omnes subire tenentur, vide gl. 6. l. 1. tit. 28. par. 3.

Tributa & redditus regales an aliquo tempore præscribi possint, & an rebus sacris æquiparentur, vide glo. 4. l. 6. tit. 29. par. 3.

Et an in hoc aliquid aduersetur contraria consuetudo tam in tributis futuris quam in præteritis, vide d. glo. 4.

Tributa possidentur à Rege licet alius pro eo illa colligat neque debitor tributi poterit vnquam præscribere, vide ibidem in glosa sexta dictæ legis sextæ.

Tributa an debeantur ab usufructuario rei per solui, vide glo. 5. per textum ibi. l. 22. tit. 31. par. 3.

Tributa & super indicta quæ ciues loci deserti præstare solebāt à quibus in posterum solui debeant, vide glo. 4. in fin. l. 26. tit. 31. par. 3.

Tributum si soluatur ab illo qui illud soluere non tenetur, an ex hoc privilegio suo visus sit renuntiare, vide glo. 2. l. 6. tit. 10. par. 4.

Tributa indebita si à vassallis & subditis soluantur illa per metum extorta esse creduntur, vide glo. 2. col. 3. ad medium. l. 6. tit. 25. par. 4.

Tributa quæ & qualia à dominis terrarum vassallis imponi possint, & quæ & ex quibus causis, & quando in hoc domini iuuentur contuetudine vel præscriptione immemoriali, vel & qualis illa esse debeat, & quæ sint necessaria ad ipsius validitatem, vide glo. 2. colum. 2. & 3. l. 6. titulo 25. partita. 4.

Tributum & an si non soluatur tributum exactores ipsius possint vendere possessiones non soluentium, & quid hodie, & an isti teneantur legē municipalem & consuetudinem loci seruare quando commissio fuit eis generaliter data, vide glosam secundam legis. 52. titulo quinto. partita quinta.

Et contractus factus in fraudem tributorum quicumque sit non valet, vide glo. 1. l. 56. per text. ibi. tit. 5. par. 5.

Tributum si debeatur ex aliquo prædico, si vendens illud prædium emptorem non admonuerit de tributo an venditio teneat, vide glo. 3. l. 63. tit. 5. partita. 5.

Et quid si venditor sit ignorans, an & quando ignorantia illi proffit, vide d. glo. 2.

Tributa portoria quæ dicentur, vide glosam secundam legis quintæ. titulo. 7. par. 5.

Tributū quod dicitur almoxarifadgo quale sit, & quæ leges de illo mentionem faciant, vide ibidem in glo. 4.

Tributum quis soluere non tenetur de rebus adductis sui & suorū causa,

& an, & quando in hoc stetur ipsorum iuramento, & in qua quantitate pedagia soluere debeant si res aliquas vendant, & quid si sui & suorū causa aliquid adduxit ex qua vsus fuit si postea mutato proposito vendiderit an ad solutionem tributi teneatur, vide glo. 4. 6. & 8. d. l. 5. titulo. 7. par. 5.

Et an tributū debeat de his quæ adducuntur pro domo facienda vel reficienda, vide ibidem in glo. 9.

Tributum ex quibus rebus non debeat solui licet ab aliquibus asportentur, vide glosas. d. l. 5. tit. 7. par. 5.

Et quid si mercatores à certo & solito itinere deuiant vt euitarent tributa solui consueta, vide ibidem in glo. 13.

Tributa portoria si à mercatoribus non soluantur an omnes res suæ confiscentur, & quando sic, vide glo. 1. l. 6. tit. 7. par. 5.

Et sic occultantes perdant res suas ipso iure vel post sententiam, vide ibidem in glo. 5.

Et si ista tributa non soluantur an si postea res pereat teneatur dominus rei æstimationem dare, vide ibidem in glo. 8.

Tributa de nouo imponi quot modis dicatur, vide glosam primam. l. 9. titulo. 7. par. 5.

Tributum à solo Rege constitui potest vel de eius mandato, vide ibidem in glosa. 2.

Tributa de nouo institui non debent sine maxima causa, & an peccent aliter imponentes, vide glo. 6. d. l. 9.

Tributum si ab exactore ipsius exigatur sine inuestigatione causæ sed tantum quia est imposita an peccet, vide d. glo. 6.

Et an quando impetratur rescriptum principis ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate debeat sibi fieri mentio de alijs vectigalibus quibus ciuitas est onerata sub poena subreptionis, vide ibidem in glo. 7. d. l. 9. tit. 7. part. 5.

Et an consuetudo immemorialis æquipoleat privilegio in imponendis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vide d. glo. 7.

Tributum est nomē generale, & quare sic dicatur, & an idem sit quod census, vide glo. 2. l. 25. tit. 13. par. 5.

Tributa si ab aliquo colligi debeant an sint omnia bona sua Regi propter hoc obligata vel prædium tributarium tantum qualitercunque tributum Regi debeat, vide dictam glosam secundam. cum alijs ibidem dicta. l. 25. tit. 13. par. 5.

Et an fiscus propter tributa præferatur cuicumque creditori, vide d. glo. 2. in fine.

Tributum quod dicatur & hodie in maiori quantitate extorquetur, vide glo. 2. l. 7. per text. ibi. tit. 33. par. 7.

TRIBVTARIVS an omnia bona sua vel prædium tributarium tantum obliget Regi pro suo tributo, vide glo. 2. l. 25. tit. 13. par. 5.

TRIENNIVM quod datur iudicibus arbitris ad cognoscendum de causa à quo tempore incipiat currere, vide glosam quintam. l. 27. titulo 4. partita. 3.

Triennium quod datur dicenti maritum esse frigidæ naturæ non datur quando mulier alias per certam probationem viri frigiditatem ostendit, vide glo. 4. l. 6. tit. 8. part. 4.

TRINA citatio requiritur ad priuationem clerici propter delictum seu aliquid male gestum nec vnum peremptorium sufficit, & quando, vide glo. 2. l. 49. tit. 6. par. 1. & glo. 6. l. 3. tit. 9. part. 1.

TRISTITIA multos occidit neque est utilitas in ea & ante tempus senectutem adducit, impeditque rationis bonū, vide glo. 2. l. 1. tit. 5. par. 2. & glo. 2. l. 1. tit. 25. par. 2.

TRITICVM corruptum cum incorrupto an & quando liceat commiscere, vide glo. 2. l. 1. tit. 7. part. 5.

Et de hoc vide supra in verbo **FRUMENTVM**.

TVRBA vnde dicatur, & quæ requirantur simul esse vt turba dici possit, vide glo. 3. l. 2. tit. 10. par. 7.

TVRPIS PERSONA quæ dicatur, & an illa à fratre instituta hæredes eius frater possit testamentum rumpere, vide glosas. l. 12. per textum ibi. tit. 7. part. 6.

TVRPITVDO versatur in reprehendente aliquem si ipse reprehendens magis possit reprehendi, vide glosam finalem legis. 58. titulo. 5. partita. 1.

Turpitudine siue sit ex parte aliquid dantis siue ex parte recipientis an sic datum & illa mediante repeti possit, vide glosam primam. l. 47. per text. ibi. tit. 14. par. 5.

Et quid si datū vel solutum sit ob turpem causam de præterito, vide ibidem in glo. 2.

Turpitudine si adsit in promissione sic ea non obstante quis sic promissum soluerit an repetere possit, & an pertalem solutionem putgetur vis dolus vel metus prædedens, vide glo. 1. & 2. l. 49. tit. 14. par. 5.

Et an mulieri honeste vel meretrici datum ob turpem causam repeti possit siue ipsa promissum adimpleat siue non, & quam partem fiscus in talibus habere possit, & quando, vide glo. 3. & 4. l. 53. per textum ibi. titulo. 14. par. 5.

Index materiarum

- Et an tunc mulier teneatur ad restitutionem saltem in foro animæ, & an de talibus testare possit, vide ibidem.
- Turpitudō** an sit ex parte aliquid dantis alicui ne crimen ipsius detegat, & an ab eo ita receptum repeti possit, vide glossas. 2. & 3. l. 7. 4. per textum ibi titulo. 14. par. 5.
- Turpitudō** quando adest tam ex parte dantis quam recipientis tunc sic datum applicatur filio, alias vero non, vide glossas. 5. ibidem.
- TURRIS** ecclesiæ potest à laicis fortificari & incastellari pro sustentatione loci contra infideles, vide glossas. 2. l. 8. titulo. 10. par. 1. & glossas. 1. l. 20. titulo. 32. par. 3.
- Turris** ecclesiæ vel eius domus an possit capi pro defensione rei publicæ, vide glossas. 2. l. 13. tit. 31. par. 3. & d. glossas. 1. d. 1. 20.
- Turris** si prohibeatur alienari à testatore sine expressione causæ, an talis prohibitio valeat vel non, vide glossas. 2. l. 44. tit. 5. par. 5.
- Et quando causa habeatur pro expressa, quando vero non, vide ibidem.
- TVIELA** Regis minoris durat usque ad vigesimum annum, & an minus durare possit, vide glossas. 3. l. 3. tit. 15. par. 2.
- Tutela** an finiatur per contractum matrimonij, vide glossas quartam. l. 3. tit. 15. par. 2.
- Tutela** verum valeat si non precedat obligatio expressa bonorum tutoris, vide glossas. 6. l. 94. tit. 18. par. 3.
- Tutelam** filij si non petierit mater intra quatuor menses an postea ei via præcludatur, vide glossas. 2. l. 95. tit. 18. par. 3.
- Tutelam** filij utrum amittat mater si sponsalia tantum contraxit, vide glossas. 1. col. 1. in principio. in proemio tit. 1. par. 4.
- Et an subiciatur pænis authenticæ. eisdem. C. de secundis nuptijs, vide ibidem.
- Tutelam** filiorum amittit mulier quæ in corpore suo peccauit, vide glossas. 6. l. 3. tit. 1. part. 4.
- Tutela** si detur in testamento quod postea rumpitur ex aliqua causa an datio teneat saltem per l. ordinam. vide glossas. 3. l. 2. tit. 7. par. 6.
- Et an filijs adoptiuis competat legitima tutela, vide glossas. 2. legis. 2. titulo. 16. par. 6.
- Tutela** an decernatur vni tantum quando plures sunt tutores legitimi, vide d. glossas. 2.
- Et nulla cura est legitima nisi farioli licet in tutela sic, vide ibidem.
- Tutela** minorum quibus dari non debeat, vide glossas legis. 4. & 5. per textum ibi tit. 16. par. 6.
- Tutela** an & quando ad matrem pertineat & quando illam amittet, vide glossas. 7. cum sequentibus. d. l. 4. & glossas. 1. cum sequentibus. l. 5. tit. 16. par. 6.
- Et an exclusa matre à tutela propter secundas nuptias locus sit tutori dationi vel legitimo, vide glossas. 3. d. l. 5.
- Tutela** an debeat dari alicui per iudicem quam mater petierit, vide d. glossas. 1. tertiam ad finem.
- Tutela** dari potest per iudicem vni ex tutoribus per testatorem filio daris, & quando, & plura in hoc, vide glossas legis. 11. per textum ibi titulo. 16. par. 6.
- Et an mater vel consanguineus qui minori non petunt tutorem non solum perdant successionem ipsius, sed etiam ipsius tutelam neque illam habere possint, vide glossas. 5. in fine. l. 12. tit. 16. par. 6.
- Tutela** finitur pubertate vel morte minoris, & an pro gestis per tutorem finita pubertate eius fideiussor teneatur, vide glossas. 14. d. l. 12. per textum ibi titulo. 16. par. 6.
- Et promissum ad tempus quando finiretur tutela habet locum etiam si finiatur morte minoris, vide d. glossas. 14. in fine.
- Et quis ad minoris tutelam admittatur vel non, vide glossas. l. 14. per textum ibi tit. 16. par. 6.
- Tutela** quando finiatur, vide glossas. l. 21. per textum ibi tit. 16. par. 6.
- Tutela** Regis an finiatur pubertate, vide glossas. 1. in fine. d. l. 21. tit. 16. par. 6.
- Et quando quis possit se excusare à tutela, vide glossas. l. 2. per textum ibi titulo. 17. par. 6.
- Et an à tutela repellantur indigni & infames, vide glossas. 8. l. 7. per textum illum ibi titulo. 6. par. 7.
- TVR TVR** est auis pudica & de eius natura, vide glossas secundam. l. 38. titulo. 5. par. 1.
- TUTOR.**
- | | | |
|-------------------------------|------------------------|--------------------|
| Testamentarius. | Suspectus. | Iurat vel iuratur |
| Datiuus. | Obligat. hypothecat. | contra eum. |
| Legitimus. | vel pignorat. | Agit, accusat, vel |
| Emens, vendens, vel alienans. | Authoratur. | conuenitur. |
| | Quis & à quibus detur. | Excusatur. |
- TUTOR** qui sibi aliquid retinet in bonis minoris dicitur prædo, vide glossas. 4. l. 4. tit. 29. par. 2.
- Tutor** an debeat præstare fideiussorem, vide glossas sextam ad finem. l. 3. tit. 15. par. 2.
- Tutor** an in die feriata possit in iudicio aliquid allegare siue ante siue post tutelæ susceptionem, vide glossas tertiam legis. 35. titulo secundo. partita. 3.
- Tutores** & similes habent liberam bonorum administrationem, vide glossas. 8. in fine. l. 19. tit. 5. parti. 3.
- Tutores** tenentur ad iuramenta quæ non respiciunt voluntatem solam sed credulitatem seu rei veritatem, vide glossas. 9. l. 5. tit. 11. par. 3.
- Tutores** non reddentes rationem puniuntur ut falsarij & contra eos iuratur in litem, vide glossas. 1. l. 6. tit. 11. par. 3.
- Tutor** licet à principio fecerit inuentarium si omnia bona minoris non scripsit iuratur contra eum in litem, vide glossas. 1. l. 6. tit. 11. par. 3.
- Et propter culpam tutoris iuratur contra eum in litem, vide glossas. 5. l. 6. titulo. 11. par. 3.
- Et an in isto casu iuretur secundum interesse singulare & affectionis, vide ibidem in glo. 6.
- Et an iuretur contra eius hæredes, vide ibidem in glo. 8. d. l. 6.
- Tutor** an possit in iudicio facere confessionem super re minoris, vide glossas. 1. in fine. l. 1. tit. 13. par. 3.
- Tutor** qualiter pretium rei venditæ minoris recipere debeat quia eius confessioni super recepto non creditur, vide glossas. 5. l. 60. tit. 18. par. 3.
- Tutor** sub qua forma constituat procuratorem ut in iudicio res minoris petat, vide glossas. 1. cum sequentibus. l. 96. tit. 18. par. 3.
- Et an in hac constitutione procuratoris causa interuenire debeat saltem generalis, vide ibidem in glo. 2. d. l. 96.
- Et an illum ad vnum actum tantum constituere possit vel ad ea quæ sunt voluntaria iurisdictionis, vide ibidem in glo. 3.
- Tutor** qualiter facere debeat inuentarium in rebus minoris, vide glossas. 1. & 2. l. 99. tit. 18. par. 3.
- Et an debeat res inuentas æstimare, & qualiter illæ describi debeant in inuentario, vide glossas. 3. l. 99. tit. 18. par. 3.
- Tutor** an debeat ponere inuentario quod debetur pupillo si de eo non ad sit instrumentum, vide d. glossas. 3.
- Et an ponere debeat res quæ suæ non sunt, vide ibidem.
- Tutor** faciens inuentarium si nihil est in bonis quid faciet, vide dictam glossas. 3.
- Tutor** à minore liberatus an iterum rationes reddere debeat si primæ sufficienter redditæ non sunt, vide glossas. 2. l. 102. tit. 18. par. 3.
- Et quid si à minore dolus tutoris fuerit remissus, an talis remissio doli aliquid operetur, vide glossas. 3. d. l. 102.
- Tutor** si in instrumento plura bona apposuit quæ non erant in bonis minoris, etiam cum protestatione scilicet, quod si qua apposuit non ponenda vult haberi pro non apposis an ad solutionem omnium illarum rerum teneatur licet ita fuisset in veritate, vide glossas. 1. l. 120. tit. 18. par. 3.
- Et an istud solum habeat locum in rebus mobilibus tantum, vide ibidem in glossas. 2.
- Tutor** ponens in inuentario rerum minoris rem suam illam sibi donare videtur, vide d. glossas. 2. in fine.
- Tutor** an possit minori suo mouere quæstionem status, vide ibidem.
- Tutor** si velit probare rem non fuisse minoris licet sit in inuentario rerum suarum apposta an ad hoc admittatur, vide glossas tertiam legis. 120. titulo. 18. par. 3.
- Et an allegatio erroris ei aliquid proffit, vide ibidem.
- Et an istud sit speciale, vide ibidem.
- Tutor** an possit audiri contra inuentarium à se factum, vide dictam glossas tertiam.
- Tutor** etiam si ad eum res reuertatur aliquando propter hoc res non desinit esse furtiua, vide glossas. 2. col. 2. l. 4. tit. 29. par. 3.
- Tutor** vel similis an possit tradere possessionem per actus fictos, vide glossas. 4. col. 2. in medio. l. 9. tit. 30. par. 3.
- Tutor** si contraxit sponsalia pro minore absente an requiratur minoris expressus consensus & ratificatio, vide glossas secundam legis. 10. tit. primo. par. 4.
- Tutor** necessario consentire debet quando minor vult donationem propter nuptias facere rerum immobilium vel earum rerum si velit arras dare, vide glossas. 4. post medium. l. 1. tit. 11. par. 4.
- Tutor** si pecuniam ab aliquo receperit ideo ut puellam quam sub se habet cum aliquo in matrimonium collocet, an illud ipsa puella repetere possit, vide glossas. 7. l. 9. tit. 11. par. 4.
- Tutor** an possit dotem minori dare sine iudicis consensu de rebus immobilibus ipsius minoris, vide glossas primam legis. 14. per textum ibi titulo. 11. par. 4.
- Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus quæ seruando seruari possunt vel in pecunia, vide ibidem in glo. 2.
- Tutor** an possit adoptare siue arrogare minorem quem sub sua potestate habet, vide glossas. 1. per textum ibi l. 6. tit. 16. par. 4.
- Tutor** quod detur filijs patroni illud libertus facere potest & tenetur etiam suis sumptibus, vide glossas. 13. l. 8. tit. 22. par. 4.
- Tutor** si sit minus legitime constitutus an sufficiat tunc decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore, vide glossas decimam legis. 4. titulo 5. partita. 5.
- Tutor** in quibuscunque contractibus ultra mutuum debet probare pecuniam

niam esse veram in utilitatem minoris, vide gl. 4. l. 8. tit. 13. par. 5.
Tutor si cum pupillo expensas fecerit an pro eis bona pupilli sint ei tacite obligata, & an possit bona pupilli retinere quousque illud sibi soluat, vide glo. 4. in fine. l. 13. tit. 13. part. 5.
Tutor si finita tutela ille xerit blanditijs suum minorem an ita factum teneat, vide glo. 6. l. 27. tit. 1. par. 6.
Tutor pupilli si blando sermone attraxerit testantem vt sibi nō pupillo aliquid relinquat an sic relictum consequatur, vide ibidem.
Tutor si legerat pro hærede an hæreditatem adire praesumatur, vide glo. 5. in fine. l. 11. tit. 6. part. 6.
Tutor & curator dicuntur domini minorum & rerum eorum quod non est cum minorem spoliant, vide gl. 6. l. 1. tit. 16. p. 6. & gl. 2. l. 5. tit. 14. p. 7.
Tutor à matre filio suo datus an & quando per iudicem confirmari debeat, & an præcedente inquisitione vel non, vide glossam secundam. 3. & 4. l. 6. tit. 16. part. 6.
Et an cum tutor à matre datur, requiratur saltem datio ipsius, vide. d. glo. 2. in fine. d. l. 6.
Et an tutor confirmatus à iudice præferatur legitimo vel admittat tutorem datium secum, vide glo. 4. d. l. 6.
Tutor an possit filio sub conditione relinquere, & quid in tutore datiuo, vide glo. 4. l. 8. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
Tutores plures à testatore dati si ad vicem se impediunt, an iudex possit vnum & eisdem administrationem dare, vide glossas legis. 11. per textum ibi. tit. 16. par. 6.
Tutor per quem iudicem minori dari debeat, & plura in hoc, vide glo. 2. l. 12. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
Tutor si sit à iudice datus sine inquisitione an datio teneat, vide glo. 3. l. 12. & glo. 5. l. 9. tit. 16. par. 6.
Tutor à iudice datus debet esse diues, vide glossam quintam. col. 2. l. 9. & glo. 3. l. 12. tit. 16. part. 6.
Tutor si non petatur per matrem vel per consanguineos minoris qualiter puniantur, vide glo. 4. & 5. d. l. 12.
Tutor intra quantum tempus per matrem vel per consanguineos peti debeat vt in pœnam non incidat, vide. d. glo. 4. in principio.
Tutor à matre vel consanguineo an peti possit per procuratorem & cuius sumptibus, vide. d. glo. 4. post principium.
Et an mater vel alij teneantur stante tutore testamentario vel legitimo, vide ibidem.
Tutor debet puniri si inuentarium non fecerit, vide. d. gloss. 4. col. 1. post medium. & glo. 7. l. 9. ibidem.
Et quando tales non petentes tutorem excusentur à pœna, vide ibidem in glo. 5. d. l. 12.
Tutor si per matrem transeuntem ad secunda vota filijs petitus nō sit qualiter ipsa puniatur, vide. d. glo. 5. d. l. 12. in fine.
Tutor quando per iudicem ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente dari possit, vide glo. 7. d. l. 12. tit. 16. part. 6.
Tutores à quibus iudicibus dari debeant, vide gl. 9. 10. 11. 12. & 13. d. l. 12.
Tutores in quo loco peti debeant & possint, vide ibidem in gl. 11. & 12.
Et finitur officium tutoris adueniente pubertate, vide ibidem in glo. 14.
Tutor finita tutela tenetur admonere minorem vt petat curatorem, vide dictam glo. 14.
Tutor qui sponte post pubertatem aliqua gessit an pro illis fideiussor ipsius teneatur, vide ibidem.
Tutor & curator inuentarium facere tenentur, & qualiter, & quibus seruatis, & de quibus rebus, & quando, & an cum iudicis autoritate, & an antea quam faciat administratio sibi concedenda sit, vide glo. 1. 2. & 3. l. 15. tit. 16. part. 6.
Tutor si noluerit facere inuentarium qualiter puniatur, vide. d. gloss. 2. 6. & 7. per text. ibi.
Et quæ in tali inuentario poni possint & debeant, vide ibidem glo. 4. & 5.
Tutor qui bona fide opus fecit vel perfecit an excusetur & expensas ibidem factas repetat, vide ibidem in glo. 9.
Tutor an teneatur seruare frumentum vel vinum minoris sui in tempus charistia, vide. d. glo. 9. d. l. 15.
Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vide ibidem.
Tutor in rationibus suis tenetur ponere tempus venditionis alias in eius præiudicium præsumitur venditum tempore cariori, vide ibidem.
Tutor an debeat minori pecuniam dare ad licitum quæstum, vide ibidem.
Tutor debet facere ne minor incidat in pœnam contractus, vide ibidem.
Tutor an teneatur de fructibus percipiendis & ita contra eum libellus formari possit, vide ibidem.
Tutor quam diligentiam præstare teneatur, vide ibidem.
Et an imputetur tutori damnum datum in repignorata, vide ibidem in fine.
Tutor debet instruere & docere minorem & eum alimentare, vide glossas. l. 16. tit. 16. par. 6.
Tutores si plures sint qualiter vnus vel omnes admittantur in iudicio vt minorem defendant, vide glossam secundam & tertiam. l. 17. per text.

ibi. tit. 16. par. 6.
Tutor si non fuerit utiliter autoratus tenetur & facta per minorem sine eius autoritate non valent, vide gl. 5. l. 7. tit. 16. par. 6.
Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris autoritas, vide dictam glo. 5.
Et an debeat ista autoritas interuenire quando per creditores minorum res minorum venduntur, vide ibidem in fine.
Tutor an & quando teneatur dotare sororem pupilli sui & plura de hoc, vide glo. 3. l. 18. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
Tutor vbi pupillum educare debeat, vide glossas legis. 19. per textum ibi. titulo. 16. par. 6.
Tutor quæ pupillo dare teneatur ad alimenta ipsius, & an si redditus non sufficiant ad alimenta possit ipse manus extendere ad proprietatem, vide glossas. l. 20. per text. ibi. tit. 16. part. 6.
Tutor si de suo aliquid consumpsit pro alimentando minore, an sibi solui debeat, vide glo. 4. ibidem per illum textum.
Tutor quando delinat esse tutor, vide glossas. l. 21. per textum ibi. tit. 16. par. 6. iuncta ibi. l. 12.
Tutor ratione in reddere tenetur alias punitur, vide glossam quintam. d. l. 21. per text. ibi.
Et bona fideiussorum & hæredum tutoris sunt tacite obligata ipsi minori, vide glo. 8. d. l. 21. per text. ibi.
Tutor si authorauit factum minoris, an minor si læsus sit possit in integrum restitui, vide glossam secundam legis secundæ. titulo decimono. partita. 6.
Et an cum minor se restituit cōtra tutorem sint tutori cedendæ actiones & ei competat beneficium restitutionis, vide dictam glossam secundam dictæ. l. 2.
Tutor qualiter & quando aliquem possit nomine sui minoris accusare, vide glo. 2. & 3. l. 6. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
Et si in absentia tutoris à iudice procurator minori datus sit legitime, an & ad quid datio teneat, vide glo. 2. in fine. l. 6. tit. 1. par. 7.
Tutor potest per vim stuprantem puellam suam occidere, vide glossam 1. l. 3. tit. 8. par. 7.
Tutor qui rem pupilli dolose subtraxit an actione furti conueniri possit, vide glo. 1. l. 5. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
Tutor si in domum sui minoris seruum fugitiuū alicuius occultauit qualiter puniatur, vide glo. 2. l. 26. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
Tutor contrahendo matrimonium cum eius minore committit adulterium, vide glo. 1. l. 6. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
TUTOR TESTAMENTARIUS excludit matrē à tutela filij sui, vide glo. 3. l. 9. tit. 18. par. 3.
Tutor datus in testamento an in codicillis vetari possit, vide glo. 2. l. 10. 4. titulo. 18. par. 3.
Tutor an possit dari in codicillis, vide glossam primam legis secundæ. titulo. 16. par. 6.
Et quid si sit spes tutoris testamentarij an perueniatur ad legitimum vel datium, vide. d. gl. 1. d. l. 2.
Tutor legitimus si designetur in testamento an per hoc efficiatur tutor testamentarius & desinat esse legitimus, vide glossam secundam. l. 2. tit. 16. par. sexta.
Et datio tutoris datiuī nulla est vbi iudici narratum non fuit quomodo alij proximiores cessabant in petendo cum essent citati, vide ibidem in glossa tertia.
Et an in tutore testamentario requiratur decretum iudicis, vide glossam 1. l. 3. titulo. 16. par. 6.
Tutor à matre vel consanguineo an peti possint per procuratorem & cuius sumptibus, vide glo. 4. post medium. l. 12. tit. 16. part. 6.
Et an mater vel alij teneantur stante tutore testamentario vel legitimo, vide ibidem.
TUTOR DATIIVS, & quid si sit spes tutoris testamentarij an perueniatur ad datium vel legitimum, vide glo. 1. l. 1. tit. 16. par. 6.
Tutor datiuus si desit esse an perueniatur ad legitimum & e contra, vide glo. 2. l. 2. tit. 16. par. 6.
Et an filijs adoptiuis competat legitima tutela, vide ibidem.
Et an habenti tutorem legitimum possit dari datiuus, vide ibidem.
Tutor datiuus vel legitimus quis in tutela præferatur quando mater exclusa fuit propter secundas nuptias, vide glo. 3. l. 5. tit. 16. par. 6.
Tutor an à iudice dari debeat quem mater elegerit quæ ad secundas nuptias transire vult & an datiuus petitus à matre præferatur legitimo, vide. d. glo. 3.
Et an tutor confirmatus à iudice præferatur legitimo vel admittat tutorem datium secum, vide glo. 4. l. 6. tit. 16. par. 6.
Tutor an possit filio sub conditione relinquere & quid in tutore datiuo, vide glo. 4. l. 8. tit. 16. par. 6. per text. ibi.
Tutores datiuī vel legitimī an satis dare teneantur, & quando sic vel non, vide glo. 5. legis nonæ per textum ibi. & glossam tertiam legis duodecime. titulo. 16. partita. 6.

Index materiarum

- Et an talis satisfactio praestari possit in alia die quam data tutela, & an an
tea bona administrare possit, vide ibidem in principio.
- Et quid in patre dato tutore an satisfacere teneatur, vide ibidem.
- Et quid si tutor multum diues sit, vide ibidem.
- Et augeri debeat satisfactio si multum augeatur minoris patrimonium,
vide ibidem colum. 2. post medium.
- TUTOR LEGITIMVS** vtrum debeat satisfacere, & qualiter fideius-
sor tutoris se obligare possit, & an fiet executio in fideiussorem illum
sine eo quod prius tutor debeat conueniri, & quando, vide glo. 6. l. 94.
titulo. 18. par. 3.
- Tutor si sit legitime constitutus an sufficiat tunc decretum iudicis cum
tali minus legitimo tutore, vide glossam decimam legis quartae titulo
quinto in par. 5.
- Et quid si sit ipse tutor testamentarij an perueniatur ad tutorem legiti-
mum vel datium, vide glo. 1. l. 1. tit. 16. par. 6.
- Tutor legitimus quis sit, & an si desit esse perueniatur ad datium vel ad
alium legitimum, vel e contra si desit esse datius perueniatur ad legiti-
mum, vide glo. 2. l. 2. tit. 16. par. 6.
- Tutores legitimi si plures sint an decernatur tutela vni ex eis tantum, vi-
de. d. glossam. 2.
- Et an habenti tutorem legitimum possit dari datius, vide ibidem.
- Tutores legitimi an dentur filiis bastardis, vide ibidem.
- Et vbi de tutore mentio fit intelligitur de legitimo, vi. ibidem ad finem.
- Tutor legitimus si designetur in testamento an per hoc efficiatur tutor te-
stamentarius & desinat esse legitimus, vide ibidem in fine.
- Et datio tutoris datiu nullae est vbi iudici narratum non fuit quomodo
alij proximiores cessabant in petendo cum essent citati, vide ibidem
in glossa tertia.
- Tutor legitimus vel datius quis in tutela praferatur quando mater ex-
clusa fuit propter secundas nuptias, vide glossam tertiam legis. 5. titulo
16. par. 6.
- Et an tutor confirmatus a iudice praferatur legitimo vel admittat tuto-
rem datiuum secum, vide glo. 4. l. 6. tit. 16. par. 6.
- Tutores legitimi vel datiu an satisfacere teneantur, & quando sic, vel non,
vide glo. 5. l. 9. per text. ibi. & glo. 3. l. 12. tit. 16. par. 6.
- Et an talis satisfactio praestari possit in alia die quam data tutela, & an an
tea bona administrare possit, vide ibidem in principio.
- Et quid in patre dato tutore an satisfacere teneatur, vide ibidem.
- Et quid si tutor multum diues sit, vide ibidem.
- Et augeri debeat satisfactio si multum augeatur minoris patrimonium,
vide ibidem col. 2. post medium.
- TUTOR EMENS, VENDENS, VEL ALIENANS,** & tutor emens de pecunia mino-
ris debet de meliori emere, & minus subiaceat corruptioni, vide glossam
5. l. 10. tit. 18. par. 2.
- Tutor si non vendat tempore congruo antequam corrumpatur tenebi-
tur pupillo, vide ibidem.
- Tutor qualiter pretium rei venditae minoris recipere debeat quia eius co-
fessio nisi per recepto non creditur, vide glossam quintam. l. 60. titulo
18. par. 3.
- Tutor an possit quomodo velit res minoris alienare vel qualiter illud fa-
cere teneatur, vi. gl. 2. cum sequentibus. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Tutor quales res minoris vendere possit vel non, vide glossam tertiam
dictae. l. 4.
- Tutor ex quibus causis possit vendere res minoris, vide glossam quartam
& quintam. l. 4. tit. 5. par. 5. & glo. paul. l. 60. tit. 18. par. 3. & glossas. l.
18. tit. 16. par. 6.
- Et an res ipsius minoris immobiles tutor vendere possit pro magna utilita-
te minoris vel non, vide glossam quintam dictae legis quartae titulo. 5.
partita quinta.
- Tutor vendere non potest res minoris immobiles etiam cum causa sine
iudicis decreto, & qualis ista causa cognitio esse debeat, & an in dubio
quando decretum iudicis interpositum inuenitur praesumatur omnes
solennitates adhibitas fuisse, vide ibidem in. d. glo. 5.
- Tutores neque publice neque clam res minoris emere possunt, & an pos-
sint cum auctoritate contutoris vel iudicis, vide ibidem in glo. 9. d. l. 4.
titulo. 5. par. 5.
- Tutor an ipso authorante possit res minoris sui emere bona fide, vide. d.
glo. 9. ad finem.
- Tutoris auctoritas an requiratur simul cum iudicis decreto quando ipse
vel alius tutor res immobiles minoris emunt, vide ibidem in glo. 10.
- Tutor an teneatur possessiones vel alias res emere cum pecunia sui mino-
ris, vide glo. 4. l. 49. tit. 5. par. 5.
- Tutor in rationibus suis tenetur ponere tempus venditionis alias in eius
praedictum praesumitur venditum tempore cariore, vide glossam. 9.
legis. 15. tit. 16. par. 6.
- Tutor quando possit res minoris sui alienare, & qualiter, vide glossas. l.
18. per text. ibi tit. 16. par. 6.
- TUTOR SUSPECTVS,** vel accusatus de suspecto an accusans se sub-
scribere teneatur ad poenam talionis, vide glossam secundam. l. 13. titu-
lo. 9. par. 4.
- Tutor condemnatus de suspecto est infamis, & an tunc se subscribere te-
neatur, vide. d. glo. 2. d. l. 13.
- Tutor suspectus & si satisfacere velit remouendus est, vide glo. 3. l. 1. per tex-
tum ibi. tit. 18. par. 6.
- Tutor suspectus quis, & ex quibus esse dicatur, vide glossas. l. 1. & l. 2. & 3.
titulo. 18. par. 6.
- Et quis illum de suspecto accusare possit, vide glossas. d. l. 2.
- Et qualiter & an per procuratorem, vide glo. 6. ibidem.
- Tutor an possit accusari de suspecto antequam gerat, vide dictam glo. 6.
in fine. d. l. 2.
- Tutor coram quo iudice de suspecto accusari debeat & possit, vide glo. 7.
d. legis. 2.
- Tutor quando accusatur de suspecto an possit se defendere per procura-
torem, vide glo. 8. d. l. 2.
- Tutor si vt suspectus remoueatur an sit infamis, & an index ex officio
suo remouere possit illum, vide glossam. l. 3. tit. 18. par. 6. & glossas. l.
4. ibidem per illum textum.
- Et an statim quod contra tutorem lis coepta fuit alius loco ipsius dari de-
beat, vide ibidem in glo. 2. & 3. per text. ibi.
- TUTOR OBLIGAT,** hypothecat vel pignorat.
- Tutor an teneatur expresse obligare bona sua pro rebus minoris confer-
uandis, vide glo. 7. l. 94. tit. 18. par. 3.
- Tutor an possit generaliter obligare bona minoris sine iudicis decreto
pro obseruantia contractus liciti, vide glo. 2. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Et an possit quomodo velit res minoris alienare vel qualiter illud facere
teneatur, vide ibidem cum glossis sequentibus.
- Tutor an possit hypothecare res minoris sicuti illud praelato facere licet
vide. d. glo. 2. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Tutor an possit pignorare mobilia ad utilitatem minoris, vide glossam. 3.
in fine. d. l. 4.
- Tutor an possit obligare bona immobilia sui minoris quae seruari potue-
rant sine iudicis decreto, vide glo. 3. l. 8. tit. 13. par. 5.
- Tutor an videatur bona sua tacite obligare pro administratione reru sui
minoris, vide glo. 4. l. 23. per text. ibi tit. 13. par. 5.
- Et an bona tutoris dati ad litem sint tacite obligata minoribus, vide. d. gl.
4. columna 2.
- Et an bona haeredum tutorum sint tacite obligata minoribus, vide
ibidem.
- Tutor si cum pupillo expensas fecerit an pro eis bona pupilli sint ei taci-
te obligata, & an possit bona pupilli retinere quousque illud sibi solua-
tur, vide. d. glo. 4. in fine. d. l. 23.
- Et an bona fideiussorum & haeredum tutoris sint tacite obligata ipsi mi-
nori, glo. 8. l. 21. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
- TUTOR AVTHORATVR,** & an tutor ipso authorante possit res
minoris sui bona fide emere, vide glossam nonam ad finem legis. 4. tit.
5. par. 5.
- Tutoris auctoritas an requiratur simul cum iudicis decreto quando ipse
vel alius tutor res immobiles minoris emunt, vide glossam decimam
ibidem. d. l. 4.
- Tutor debet authorari quando pupillus cum aliquo vult contrahere so-
cietatem & quando eius auctoritas non sufficiat, vide glossam sextam
l. 1. tit. 10. par. 5.
- Tutor quando possit authorari in stipulatione sui infantis, vide glo. 2. l.
4. tit. 11. par. 5.
- Tutor si non fuerit utiliter authoratus tenetur & facta per minorem sine
eius auctoritate non valent, vide glo. 5. l. 17. tit. 16. par. 6.
- Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris auctoritas, vide
dictam glo. 5.
- Et an debeat ista auctoritas interuenire quando per creditores minoru
res ipsorum vendunt, vide ibidem in fine.
- Tutor per se non per alium auctoritatem praestare tenetur, & quibus ver-
bis, & an possit authorare & ex intervallo, vide glo. 7. ibidem.
- Tutor si authorauerit factum minoris, an minor si laesus sit possit in inte-
grum restitui, vide glo. 2. l. 2. tit. 19. par. 6.
- Et an cum minor se restituit contra tutorem sint tutori cedendae actio-
nes & ei competat beneficium restitutionis, vide. d. glo. 2.
- TUTOR QVIS CUI ET A QVIBVS DETVR,** Et tutores
esse possunt etiam infames, vide glo. 7. l. 3. tit. 6. par. 3.
- Eo scilicet, quia illud est onus non honor, vide ibidem.
- Tutor dari non potest seruo neque ei qui est sub alterius potestate, vide
glo. 1. l. 1. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
- Et an laicus possit esse tutor clerici, & quid in clerico in minoribus ordi-
bus constituto vel si fuit per iudicem ecclesiasticum confirmatus, vide
dictam glo. 1.
- Tutor dari potest nato & adhuc non nato, puberi autem non, vide glo.
2. l. 1. tit. 16. par. 6.

Septem Partitarum.

Tutor non solum datur rebus minoris sed & personæ, & an cum minore habita re teneatur, vid. gl. 6. d. l. 1.

Tutor an possit dari in codicillis, vide glossam secundam. l. 2. tit. 16. partita sexta.

Tutor potest a patre, vel ab avo filijs, vel nepotibus, natis, vel non natis dari, & an hoc liceat patronis, vid. gl. 3. tit. 16. par. 6.

Et quid si pater qui vult tutorem dare minor sit. 25. annis, vid. glossam in prin. d. l. 3.

Et an in tutore testamentario requiratur decretum iudicis, vide ibidem.

Tutor filijs in potestate, & nepotibus dari debet non emancipatis, & an filio ex hereditate dari possit, vide gl. 2. d. l. 3. per tex. ibi.

Tutor a patre filijs datus etiam filiabus datus videtur tam natis quam nascituris, vid. gl. 3. l. 3. tit. 16. par. 6.

Tutor quis esse possit, vel non, vid. gl. 1. 4. per tex. ibi. tit. 16. par. 6. & gl. 1. 5. ibi. per illum tex.

Tutor an a iudice dari debeat quem mater elegerit quæ ad secundas nuptias transire vult, & an dativus petitus a matre præferatur legitimo, vide dict. glo. 3.

Tutor cum a iudice datur, an prius cognati, & agnati citari debeant, vi. d. gl. 3. ad finem.

Tutor a matre filio suo datus, an & quando per iudicem confirmari debeat, & an præcedente inquisitione, vel non, vide glo. 2. 3. & 4. l. 6. tit. 16. partita. 6.

Et an cum tutor a matre datur requiratur satisfactio ipsius, vid. d. glo. 2. in fine. dict. l. 6.

Et an tutor confirmatus a iudice præferatur legitimo, vel admittat tutorem dativum secum, vid. gl. 4. d. l. 6.

Tutor an esse possit servus alienus, vel proprius, & an per hoc sibi videatur data libertas, vid. gl. 1. 7. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Tutor an possit per patrem filio suo naturali, vel spurio dari, vid. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Et quid si pater naturalis dedit unum tutorem mater vero alium, an concurrent, vel unus præferatur alio, vid. d. gl. 1.

Tutores qui esse non possint quando a patre filijs suis dati non fuerunt, vid. gl. 1. 9. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Tutores plures a testatore dati si ad vicem se impediunt, an iudex eligere possit unum, & eidem administrationem dare, vid. gl. 1. 11. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Tutor per quem iudicem dari debeat, & plura in hoc, vi. gl. 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Tutor principaliter datur pupillo non rebus suis, vide dictam glossam. 2. ad finem.

Tutor si sit a iudice datus sine inquisitione, an datio teneat, vid. gl. 3. l. 12. & 5. l. 9. tit. 16. par. 6.

Tutor a iudice datus debet esse dives, vide glo. 5. colum. 2. l. 9. & gl. 3. l. 12. tit. 16. par. 6.

Tutor quando per iudicem ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente dari possit, vid. gl. 7. d. l. 12.

Tutores a quibus iudicibus dari debeant, vide glo. 9. 10. 11. & 13. d. l. 12. tit. 16. partita. 6.

Tutor dari potest ultima die pubertatis, & in quo differant tutor, & curator, vid. gl. 15. d. l. 12.

Tutor quis esse possit, vel non, vide glossas. l. 14. per tex. ibi. tit. 16. partita sexta.

Tutor an possit esse infamis, vel indignus, glo. 8. l. 7. per tex. ibi. tit. 6. partita septima.

TUTOR IVRAT, vel IVRATUR CONTRA EVM.

Tutores tenentur ad iuramenta quæ non respiciunt voluntatem solam sed credulitatem, seu veritatem, vid. gl. 9. l. 5. tit. 11. par. 3.

Tutores non reddentes rationem puniuntur, ut falsarij, & contra eos iuratur in litem, vid. gl. 1. l. 6. tit. 11. par. 3.

Tutor licet a principio fecerit inventarium si omnia bona minoris non scripsit iuratur contra eum in litem, vid. gl. 3. l. 6. tit. 11. par. 3.

Et propter culpam tutoris iuratur contra eum in litem, vide glossam quam tam. ibidem.

Et an in isto casu iuretur secundum interesse singulare, & affectionis, vid. ibidem. in gl. 6.

Et an iuretur contra eius hæredes, vid. ibid. in gl. 8.

Tutor quid iurare, & promittere debeat, & alia, vid. gl. 5. per tex. ibi. l. 94. tit. 18. par. 3.

Tutor an teneatur iurare, & quid, & an facta per eum nullò præstato iuramento teneant, & quid si non fecerit inventarium, vid. gl. 7. l. 9. tit. 16. partita. 6.

Et an iuramentum possit remitti per testatorem, vid. ibid.

Et an mater teneatur satisficere, vid. ibid. in gl. 8.

TUTOR AGIT ACCVSAT, vel CONVENITVR.

Tutor ad hoc ut agere possit in iudicio nomine pupilli debet copiam in-

ventarij ostendere non tamen totum inventarium dare debet. gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 3.

Tutor sub qua forma constituat procuratorem, ut in iudicio res minoris petat, vid. gl. 1. cum seq. l. 96. tit. 28. par. 3.

Et an in hac constitutione procuratoris causa intervenire debeat saltem generalis, vid. gl. 2. ibid.

Et an illum ad illum actum tantum constituere possit, vel ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, vid. ibid. in gl. 3.

Tutor an possit agere contra actorem constitutum ad rem pupilli petendam in iudicio, vid. d. gl. 3. in fin.

Et an talis actor constituat periculo tutoris, vid. ibid.

Tutor legitimus an debeat satisficere, & qualiter eius fideiussor se possit obligare, & an fiet executio in fideiussorem istum sine eo quod prius tutor debeat conveniri, & quando, vid. gl. 6. l. 9. 4. tit. 18. par. 3.

Tutor qualiter & quando possit nomine sui minoris aliquem criminaliter accusare, gl. 2. & 3. l. 6. tit. 1. par. 7. per tex. ibi.

Et si in absentia tutoris a iudice procurator minori datus sit legitime, an & ad quid datio teneat, gl. 2. in fi. l. 6. tit. 1. par. 7.

Tutor qui rem pupilli dolose subtrahit, an actione furti conveniri possit, gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

TUTOR EXCVSARI quando possit, vid. gl. 6. cum seq. l. 13. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Tutor an excusetur si posuit factorem communi opinione diligentem, & fidelem. gl. 8. l. 15. tit. 16. par. 5.

Tutor qui bona fide opus fecit, vel perfecit, an excusetur, & expensas ibidem factas repetat, vid. ibid. in gl. 9. d. l. 15.

Tutor ex quibus causis excusari possit ne tutelam administret, vid. glo. 1. 2. per tex. ibi. tit. 17. par. 6.

Tutor si se malitiose excusauerit, an teneatur ad damnum interim proveniens, vid. gl. 1. d. l. 2.

Tutor intra quantum tempus se excusare teneatur, vid. gl. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 17. par. 6.

TUTORIX an possit esse mater, vel avia, & quando, & quid in alia muliere, vid. gl. 6. 7. & 8. l. 4. per tex. ibi. & gl. 1. 5. tit. 16. par. 6.

Et quibus ipsa in tutela susceptione præferatur, & quid si luxuriose vixit, vel si minor sit. 25. annis, vid. d. gl. 7.

Et quid si mater fuit in testamento patris tutrix nominata, & postea pater renouavit illam particulam testamenti, an postea ipsa admittatur tanquam tutrix legitima. gl. 9. d. l. 4. tit. 16. par. 6.

Et quid mater permittit & facere debet quando filij tutelam suscipit, vide ibid. in gl. 10. 11. 12. & 13.

Tutrix testamentaria si sit mater alicuius etiam tunc tenetur renuntiare secundis nuptijs, & velleiano, vid. d. gl. 11.

Et quæ mater renuntiare tenetur, & de effectu talis renuntiationis, vi. ibi. glo. 12. & 13.

Tutrix an possit esse mater, & cæteris præferri quando filio succedere non potest ex aliqua causa, vid. d. gl. 13. d. l. 4. tit. 16. par. 6.

Et quid si mater nuptias contraxit, vid. d. gl. d. l. 4.

Et quid in sponsa, vid. gl. 1. 5. ibid.

Et an mater quæ propter secundas nuptias fuit a tutela exclusa, an si videtur illam reallumere possit, vid. gl. 2. l. 5. tit. 16. par. 6.

Et an exclusa matre a tutela propter secundas nuptias locus sit tutori legitimo, vel dativo, vid. gl. 3. dict. l. 5.

Tutrix si sit mater testamentaria, vel legitima, an tunc satisficere teneatur, gl. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.

TUTVS an sit in conscientia qui præscriptione iam completa scit rem esse alienam, gl. 1. l. 12. tit. 29. par. 3.

Tutus an sit in conscientia qui bona fide ignorans debitum illud præscripsit legitimo tempore, vid. ibid.

V.



VACILLARE & an testis vacillans coram iudice torqueri debeat, & qualis, & quando, & an idem sit in causa civili, vid. plura per gl. 1. 2. & 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 30. p. 7. vi. infra in verb. VARIARE.

VAGABVNDVS vbi de criminibus ab eo commissis conveniri possit, vid. gl. 7. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

VALOR beneficij non debet considerari secundum distributiones quotidianas, vid. gl. 9. l. 19. tit. 16. par. 1.

Valorem rei suæ unusquisque scire præsumitur, & qualiter hoc intelligatur, vid. gl. 4. ad fi. l. 56. tit. 5. par. 5.

Et in breui tempore non præsumitur mutatio valoris, vid. ibid. in glof. 6. in principio.

Et ad valorē rei debet fieri æstimatio cum qualitatibus ipsius, vid. d. gl. 6.

Index materialium

- Testes deponentes super valore rei, an debeant reddere rationem dicti sui et si non interrogentur, vid. ibid.
- Valer legitime filiorum referri debet ad tempus mortis patris, vid. gl. 10. in fi. l. 7. tit. 1. par. 6.
- VALBASORES** qui dicantur, vid. gl. 2. l. 13. per textum ibi. titulo. 1. partita secunda.
- VANAE** voces populi non sunt audiendae nisi iusta acclamauerint, vide glo. 17. in proce. part.
- VARIARE** an liceat pro non presentando alii quem, & an semel, vel pluries tibi liceat, vid. gl. 1. l. 6. tit. 15. par. 1.
- Variare ubi permittitur pro vna tantum vice debet intelligi, vide dictam glossam. 1.
- Variatio dicitur quaedam temeritas, vid. ibid.
- Variare quando non possit licere patronis, vid. ibidem. in glossa. 2. in principio.
- Variatio an licita sit lite pendente inter presentatos si tertius presentetur, & quid si vnus de presentatis, vid. ibid.
- Variare qualiter liceat patrono, vid. ibidem. in glo. 3. d. l. 6. titulo. 15. par. 1.
- Variatio in malum, & prius non admittitur sed in meliorem, vel aequam idoneam, vid. ibid. in gl. 4. d. l. 6.
- Variare potest patronus laicus in presentando interim quod episcopus tale presentationem non confirmauerit clericus vero patronus non, vid. gl. 1. & 2. l. 7. ibid.
- Quod in clerico patrono procedit quando illud ius sibi tanquam clerico competit secus si ratione patrimonij quia tunc sicut laicus poterit variare, vid. gl. 2. d. l. 7. tit. 15. par. 1.
- Variare an possit vnus ex patronis, si ambo simul in vnum a principio conferent, vid. ibid. in gl. 3.
- Variare in iudicijs est odiosum, vid. gl. 2. l. 10. tit. 7. par. 3.
- VARIATIO**, & an & quando ille cui electio data fuit possit variare, & quid in vltimis voluntatibus, vel in contractibus siue electio valeat, vel non, & an quando variatio permittitur possit quis plus quam semel variare, vid. gl. 1. & 2. l. 25. tit. 9. par. 6.
- Variatio non habet locum postquam fuit alicui iam ius quaesitum, vide dict. gl. 1. in fi.
- VARIANS**, vid. supra proximè. in verbo, **VARIARE**.
- VASSA** an veniant vino alicuius legato, vide glo. 9. l. 5. per text. ibi. tit. 33. partita. 7.
- VASSALLI** debent personaliter dominum iuuare quando ex interuentu suae personae magnum auxilium paratur domino, vid. glo. 5. l. 52. tit. 6. partita. 1.
- Vassalli & subditi excommunicatorum ipso facto post annum sunt absoluti ab omni obedientia dominorum, vid. gl. 5. l. 32. tit. 9. par. 1.
- Vassalli an debeant succurrere domino excommunicato si hoste brachio armato veniant ad deuastandum terram, vid. ibid.
- Et quid si dominus esset excommunicatus propter apostasiam a fide, vid. ibidem.
- Vassalliaratione feudi an debeant dominum defendere sumptibus suis, vide gl. 3. l. 17. tit. 18. par. 2.
- Vassalli an teneantur salutem domini sui suae propriae praeferre, vid. gl. 6. l. 2. tit. 19. par. 2. & gl. 5. l. 4. tit. 27. par. 2.
- Vassalli an teneantur Regi suo suis proprijs sumptibus iuuare ad bellum quando intrat in terram inimicorum, & quando, vid. glo. 1. l. 7. tit. 19. partita. 2.
- Vassalli an possint compromissum facere de causa feudali, vid. gl. 2. l. 24. tit. 4. par. 3.
- Vassalli an possint esse testes contra dominos, vide glossam. 3. l. 18. tit. 16. partita. 3.
- Vassallus curare debet ne castrum veniat in manibus inimicorum domini alias dicitur perdere castrum, vid. gl. 16. l. 68. tit. 18. par. 3.
- Vassallus si non vult domino suo fidelitatem iurare denegatur ei investitura, vid. gl. 18. d. l. 68.
- Vassallus iurare debet quod exaltabit dominum suum quantum in se sit, vid. ibid. in gl. 19.
- Sed an contra Regem, vid. ibid. in gl. 20. d. l. 68.
- Vassallus si ex torrente, vel fossato domini duxerit aquam in proprium praedium per longissimum tempus, an praescribat, vid. glo. 5. l. 15. tit. 31. partita. 3.
- Vassallus cognoscens concubinam, vel uxorem domini priuatur feudo, vid. gl. 1. in proce. tit. 14. par. 4.
- Vassallus an domini salutem propriae salutis anteponeere teneatur, vid. gl. 4. l. 5. tit. 21. par. 4. & gl. 1. l. 4. tit. 24. par. 4.
- Vassalli si liberentur per dominum adultum a fidelitate quam ei praestare tenentur, an talis liberatio teneat, vide glossam septimam. l. 1. tit. 22. partita. 4.
- Vassallus dominum inopem alere tenetur, & an de redditibus feudi, vel de proprijs bonis illud facere debeat, vide glossam. 14. l. 8. titulo. 22. partita quarta.
- Et an valeat argumentum de vassallis ad libertos, & contra, vide ibid.
- Vassallus amittit feudum si in mortem domini fuerit machinatus, vide gl. 5. l. 5. tit. 4. par. 4.
- Et quid si dominus concubuerit cum uxore, vel concubina vassalli, an propter hoc ius naturalitatis quod in eo habet amittat, vid. ibi. gl. 6.
- Vassallus solum nobiles illos habere possunt, vid. glo. 3. per text. ibi. l. 1. tit. 25. partita. 4.
- Vassallus proprie quis dicatur, & an subditus ratione iurisdictionis ita dicatur, vid. gl. 1. l. 2. tit. 25. par. 4.
- Vassalli si a Rege alicui donentur de quibus intelligi debeat, vid. dictam glossam. 1.
- Vassallum alterius potest quis se ipsum constituere sine expressione causae, vid. gl. 1. l. 4. tit. 25. par. 4.
- Vassalli in quibus casibus teneantur osculare manus Ducibus, Marquionibus, & baronibus, vid. gl. 2. l. 5. per text. ibi. titulo vigesimo quinto. partita quarta.
- Vassallus tenetur parere domino in 34. casibus. de quibus vide remissiuè per gl. 1. l. 6. tit. 25. par. 4. & ibi gl. 2.
- Vassalli in pluribus casibus dominis seruire tenentur quos ponit glo. 2. per text. ibi. l. 6. ibid.
- Vassalli qui feudum a dominis obtinent in quibus grauari onerarique possint a dominis, siue Ducibus, siue baronibus, vid. ibid.
- Et quando ad idem teneantur vassalli Burgenses, seu alij subditi ratione iurisdictionis, vt ad aliqua onera teneantur, vid. ibidem. in columna prima.
- Et vassallis non possunt collectae, vel angariae imponi a dominis quia istae sunt regalia solumque principi competunt, vid. ibid.
- Et an domini collectas imponere possint de nouo quando fuit eis concessum castrum sub eorum protectione, & regimine cum micro & mixto Imperio, an vero tunc ius collectandi remaneat apud eos quibus primo competebar, vid. d. gl. 2. col. 1. in fi.
- Vassalli an teneantur gratis hospitia dominis dare seu baronibus, & an hoc solis principibus pertineat, vide dictam glossam. 2. columna. 1. in fine. cum sequenti.
- Vassalli baronum quando subueniunt eorum dominis tunc Rex non imponit eis collectam in eodem casu, & quare, vide ibidem. columna. 2. in principio.
- Vassalli quando ad onera compellantur si domini ad hoc iuuantur consuetudine, & quando talis consuetudo per vim, & metum violentiam que introducta esse dicatur, & ex quibus istud colligi valeat, & cuius effectus sit, & tunc, & qualiter talis extraordinaria, & iniusta possessio eos tueri possit, & quid si contra consuetudinem adsit memoria hominum, & quid si sit immemorialis, & per quod tempus possessor in possessione teneatur in talibus impositionibus, & quid in petitorio, vid. d. glo. 2. col. 2. in medio.
- Et quae debeant domini probare, & deducere in articulis cum iuuatur in memoriali, vid. ibid. col. 3. in prin.
- Et an in dubio iudicandum sit pro subditis quia praesumuntur inuiti praestitisse, vid. d. gl. 2. col. 3. in prin.
- Vassalli si indebita seruitia praestiterint dominis suis illa per metum extorta praesumuntur, vide dictam glossam secundam. columna tertia. ad medium.
- Vassalli tenentur dominis seruire non ore tantum sed opere, & ore simul, vid. gl. 3. l. 6. tit. 25. par. 4.
- Vassallus intra annum alendus est sumptibus domini qui a domino discedere non potest intra annum, vide glo. 1. & 2. per text. ibi. l. 7. tit. 25. partita. 4.
- Et quando, vid. ibid. in gl. 4.
- Vassallus, an a seruitio liberari possit renuntiando feudo quandoque ipse voluerit, & quando non habeat locum talis renuntiatio, & quid in feudo franco, vel ligio, vide glossam quintam. l. septimam. tit. 25. partita quarta.
- Vassallus si velit feudum, & dominum deserere quare ipse in propria persona istud facere debeat neque alius pro eo, vide glossam sextam. ibidem.
- Et quando alius ad hoc admittatur ex qua causa, vide ibidem. in glossa septima.
- Vassallus quando dominum deserere vult tunc feudum quod habet in manibus domini refutari debet non aliter, vide glossam octauam. d. l. 7. per text. ibi.
- Vassallus duorum an possit esse vnus in vno eodemque tempore, & quando sic, & in quo, vide glossam primam. l. octauam. titulo. 25. partita. 4. per textum ibi.
- Vassallus licet desinat esse vassallus alicuius non tamen debet dominum offendere, & quare, vide ibidem. in glossa secunda. per textum ibi.
- Vassallus cui potius iuuare debeat, an dominum antiquum, vel nouum, & quid si primo domino non relicto alium dominum accepit cui iuuare

Septem Partitarum.

iuuare debet si ambo fixentur, vid. ibid. in gl. 3.
 Vassallus licet dominum iuuet excusabitur tamen in vno casu, vt propter hoc feudum non amittat, vid. ibid. in glo. 4.
 Vassallus non tenetur offerre domino seruitium nisi sibi denuntietur a domino, & quando, & in quibus sic, vide glossam secundam. l. 9. tit. 25. par. 4.
 Vassallus tunc proprie vocari dicitur, quando dominus proprius, vel per literas eius, vel per suum procuratorem illum vocat, vid. ibid. in glossa tertia.
 Et quales debeant esse literæ per quas ipse vocatur si postea vassallus non venerit ita quod feudo priuari possit, vid. ibid.
 Et an sufficiat vnica interpellatio vel trina monitio requiratur, & an sufficiat mitti proclama generale per terras, & loca domini requiritis, vid. ibid.
 Vassallus si recusat seruitium quod promissit ista erit iustior causa quã alia vt feudo priuari possit, vid. gl. 4. ibid.
 Vassallus si dimittat feudum, an possit iurisdictionem domini declinare pro præteritis, vel pro futuris, vid. d. gl. 4.
 Et ad quid teneatur ipse si declinet domini sui iurisdictionem, & an ad duplum, vel interesse, vid. ibid.
 Vassallus feudo priuari non potest nisi de culpa vincatur, vid. glossam. 5. ibid.
 Vassallus an feudo priuari possit quocumque domino suo placuerit etiam sine iusta causa, vid. d. gl. 5.
 Vassallus eiectus a Rege extra Regnum suum, an illi guerrã inferre possit, vid. gl. 5. per tex. ibi. l. 10. tit. 25. par. 4.
 Vassalli Regis, an in isto bello deprædari possint ab inferente bellum contra Regem, vid. ibid.
 Vassallus dominum adiuuare debet etiam contra Regem in vno casu nõ obstante quod iurauit illum non iuuare contra Regem, vide ibidem. in glo. 11.
 Vassalli si dominum adiuuando contra Regem aliquid lucraverint illud Regi dare debent, vid. ibid. in gl. 12.
 Et an dicta in vassallis habeant locum in domesticis, vide ibidem. in glossa decimatercia.
 Vassalli dominum sequi possunt si velint quando a Rege extra Regnum eijciantur ad hoc tamen non possunt compelli, vid. glossam. 2. l. 11. tit. 25. par. 4.
 Vassallus alterius Regis, an possit pugnare contra Regem naturalem in cuius seruitio non est, vid. gl. 3. d. l. 11.
 Vassallus an per solam mentionem cum domino qui a Rege extra Regnum eiectus fuit propter suum delictum in pœnam aliquam incidat, vid. ibid. in gl. 6.
 Vassallus qui cum barone expulso a Rege propter prodicionem vadit tenetur redire quam citius possit, vi. gl. 1. l. 12. titulo vigesimo quinto. par. 4. quarta.
 Vassallus qui cum domino suo expulso a Regno propter prodicionem suam exiuit si cum possit non redeat a crimine prodicionis non excusatur etiam propter solam ipsorum mansionem cum domino, vid. gl. 2. & 3. l. 12. per tex. ibi. tit. 25. par. 4.
 Vassalli si iuuent dominum proditorem, an ipsi, & eius filij in prodicione incidant, vid. gl. d. l. 12. per tex. ibi.
 Vassalli sequentes dominum transfugam ipsi, & ille prodicionem committunt, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 13. tit. 25. par. 4.
 Vassallus qui recepit feudum franchum ad quid teneatur, vid. gl. 5. l. 2. tit. 26. par. 4.
 Vassallus si pro feudo seruitium extraneum a natura feudi promittat illud adimplere tenetur, vid. gl. 6. l. 2. tit. 26. par. 4.
 Vassallus duorum, an possit aliquis esse, & quando, vid. gl. 6. per tex. ibi. l. 3. tit. 26. par. 4.
 Vassallus quando feudum a domino recipit debet iuramentum fidelitatis præstare, & an illud facere possit per procuratorem, vid. gloss. 3. per tex. ibi. l. 4. tit. 26. par. 4.
 Vassallus si ex conuentione ad fidelitatis iuramentum non teneatur ad quid ipse, & tunc teneatur domino, & quid si postea cum obligatus nõ esset iuramentum præstitit, an contraveniendo incidat in perurium, vid. d. gl. 3. d. l. 4.
 Vassallus an ad iuramentum fidelitatis teneatur quando seruitia fuerunt limitata vid. ibid. in gl. 4.
 Vassallus qui feudum conditionatum recepit, & sic certum seruitium, an teneatur ad alium ultra expressum, & an teneatur, & tunc ad ea que veniunt sub iuramento fidelitatis, vid. gl. 1. l. 5. tit. 26. par. 4.
 Vassallus dominum præstantem adiuuare non tenetur quando notorie de eius iniusticia constat fecit si de hoc dubitetur quia tunc adiuuare tenetur, vid. ibid. in gl. 3. d. l. 5.
 Et quid si cognoscat iniusticiam domini, & aduersarij sui iniusticiam, vid. ibid. in gl. 4.
 Vassalli omnes qui in vno feudo successerunt, an omnes fidelitatem præ-

stare teneantur, & quid si vnus ex eis nolit, an ipsius culpa alijs nõ ceat, vt feudo priuari possint, vid. gl. 5. l. 6. tit. 26. par. 4.
 Vassallus an possit feudum seruire per substitutionem quando ipse ad hoc habilis non est, vid. gl. 3. l. 6. tit. 26. par. 4.
 Vassallus an ex feudo alii debeat quando successit illi impedimentum per quod fuit priuatus, vid. d. gl. 8. & ibi gl. 10.
 Vassallus an feudum amittat eo ipso quod religionem fuit ingressus licet infra annum exiuerit, vid. gl. 1. ibid.
 Vassallus potest feudo priuari ex plurius causis, vid. gl. 1. 8. per tex. ibi. tit. 26. par. 4. & gl. 1. 9. ibidem.
 Vassallus & an procedat siue accusetur, & probetur siue accusetur tantum, vid. gl. 3. l. 8. tit. 26. par. 4.
 Vassallus si reuelat secreta domini, vel contra dominum aduocauerit, an feudo priuari possit, vid. ibid. gl. 4.
 Et an sufficiat manus eleuatio contra dominum licet illas in dominum non imponat, & quid si per alium faciat dominum vulnerari, vid. ibid. in glo. 10. per tex. ibi.
 Vassallus an teneatur dominum de carcere deducere si propter debitum sit carceratus, & an illud de sua pecunia soluere teneatur sub pœna priuationis feudi, vid. ibi. gl. 12.
 Vassallus si occidat filium, vel nepotem, vel fratrem domini, an per hoc feudo priuari possit, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 9. tit. 26. par. 4.
 Et quid si vassallus interficiat fratrem suum, vel proditoriè alium extra fratrem, vid. ibid.
 Vassallus priuatur feudo si cum vxore domini volente, vel inuita vidua, vel non vidua concubina, vel sponsa nõdum traducta concubuerit, vide gl. 2. d. l. 9.
 Vassallus si fuerit leno, & consentiat vt alius cum vxore domini commisceatur, an per hoc feudo priuari possit, vid. gl. 4. ibid.
 Vassallus an feudo priuari possit si concubuerit cum matre, vel sorore sui domini in domo domini manente, vid. d. gl. 4.
 Vassallus an feudum vendere possit, vel se cum tyranno componere qui res feudales possidet, vid. gl. 1. in prin. per tex. ibi. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Vassallus si feudum altero vendat, & ipse emens longissimi temporis spatio possederit, an ex hoc eius dominus vel agnati ad feudum illum antiquum vocati præiudicentur, vid. gl. 3. col. 1. q. 1. & 2. per tex. ibi. l. 10. tit. 26. par. 4.
 Et an ex præscriptione grauetur vassallus, vt illa contra illum teneat licet non contra dominum, vid. d. gl. 3. col. 5. ad fi.
 Vassallus si cum domino suo litiget in causa feudali quis tunc erit iudex, & an hodie iudex ordinarius de istis causis etiam feudalibus cognoscat excluso domino feudi, & pares curiæ, vid. gl. 1. & 2. l. 11. tit. 26. par. 4.
 Vassallus si sit clericus, an pares curiæ possint esse iudices, vel non, vide ibid. in gl. 3. in prin.
 Vassallus vendens feudum ignorante eo non priuatur sed restituetur ad eum, vid. gl. 4. ad fi. l. 9. tit. 2. par. 5.
 Et an tunc empro possit sibi feudum retinere quousque a venditore satis fiat de interesse, vid. ibid. in d. gl. 4.
 Vassalli Regis, an de Regis voluntate in alium transferri possint, vt ipse in eos dominium habeat, vid. gl. 3. l. 9. tit. 4. par. 5.
 Vassalli alicuius si prohibeantur alienari sine expressione causæ, an talis prohibitio teneat, vid. gl. 2. in fi. l. 4. 4. tit. 5. par. 5.
 Vassalli potius tenentur vendere dominis suis res quas habent venales quam alijs extraneis, vid. gl. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
 Vassalli si interueniente autoritate domini sui redditus inter se diuiserunt an successor sui domini sui possit talem diuisionem infringere, vel nõ, vid. gl. 4. col. 3. q. 2. l. 2. tit. 8. par. 5.
 Vassallus an poterit alteri infeudare sub pacto incrementi sicut ipse habebat, vid. gl. 1. l. 35. tit. 13. par. 5.
 Vassallus & an habere vassallos sit dignitas cui iurisdicctio inest, & quid hodie, vid. gl. 3. col. 5. in med. l. 32. tit. 9. par. 6.
 Vassallus qui se ipsum occidit, an amittat feudum, vide glo. 10. l. 24. tit. 1. par. 7.
 Vassallos habere est quedã dignitas cui, & iurisdicctio inest, vi. gl. 10. col. 2. post prin. l. 2. tit. 2. par. 7. & gl. 3. col. 5. in med. l. 32. tit. 9. par. 6.
 Vassallus quando propter delictum priuatur feudo feudum semper reuertitur ad dominum, vid. d. gl. 10. col. 2.
 Vassallus si ab aliquo iniuriatur, an eius dominus actionem iniuriarum intentare possit, vid. gl. 1. l. 10. tit. 9. par. 7.
 Vassalli si a domino vendantur, & ipsi velint redimere libertates suas, & pretium emptori soluere an admittantur, vide glossam tertiam. l. 4. tit. 13. par. 7.
 Vassallus si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse, vel maadã ad emendam teneatur, vid. gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 7.
 Vassallus an possit occidere dominum cum vxore sua turpiter inuatum, & quid in libertis, vid. gl. 1. 6. & 7. l. 13. tit. 7. par. 7.
 Vassallus & libertus æquiparantur, vide dictam glossam sextam. dictæ legis. 13.

Index materiaram

- Vassallus Regis** pro eo mortem subire tenetur cum fuerit necesse, vid. gl. 1. l. 4. tit. 1. par. 7.
- VASSALLAGIUM** quod dicitur in Italia, & quid istud cognominetur in Francia, & apud nos, & an istud nomen notum sit ab antiquis imperatoribus, vel a nouis inuentum, vid. glossas. in proœmio tituli. 25. partita. 4.
- Vassalla iura ignorantia** quod dicatur, vid. gl. 1. l. 2. tit. 25. par. 4.
- VBERITAS** vnius anni, an debeat compensari cum sterilitate alterius, vi. gl. 2. l. 23. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
- Vbertas** quando dicatur, vid. gl. 4. d. l. 23.
- Vbi** de vita hominis tractatur quæ omnibus alijs rebus est præferenda ibi cautius agendum est, vid. gl. 1. l. 4. tit. 7. par. 3.
- Vbi maior numerus ibi minor intellectus**, vid. glo. 15. in proœmio partitatum.
- Vbi habet locum pactum ibi habet locum consuetudo**, vid. gl. 1. l. 3. tit. 2. partita. 1.
- VECTIGALIA** soluent clerici negotiatores si ter admoniti non desistant a negotiatione, vid. gl. 3. l. 49. tit. 6. par. 1.
- Vectigalia soluere non debent clerici** ex rebus quas sine negotiatione vendunt, vi. gl. 3. l. 50. ibid.
- Vectigalia** quæ ex portibus deducuntur sunt de regalibus, vid. glo. 1. l. 11. tit. 28. par. 3.
- Vectigal ratione portagij** in qua quantitate solui debeat, & de isto vectigali, vid. gl. 4. cum alijs ibi. l. 5. tit. 7. par. 5.
- Vectigalia solui non debent** de illis rebus quas aliquis adducit sui, & suorum causa, & an credatur iuramento ipsius, & quando, vi. gl. 6. ibid.
- Et quid si modo supradicto emerit**, an si postea mutato proposito rem vendat, an aliquid soluere teneatur, vid. ibid. in gl. 8.
- Vectigalia** an solui debeant de his quæ portantur pro domo faciēda, vel reficiēda, vid. ibid. in gl. 9.
- Vectigal ex quibus rebus non debeatur**, vide glossas. dict. l. 5. tituli. 7. partita quinta.
- Et quid de mercatoribus** deuiantibus a certo, & consueto itinere, vt vectigalia defraudarent, vid. ibid. in gl. 13.
- Et an debeant omnes res** suæ confiscari, & quando, vide glossam. 1. l. 6. ibidem.
- Et an & quando ista procedant** in minoribus. 25. annorum, vide ibi. glossam. 3. & 4.
- Et an sic occultantes rem** illam perdant ipso iure, vel post sententiā, vid. ibid. glo. 5.
- Vectigal si non fuerit solutum** si postea res de qua debebatur pereat, an dominus ad æstimationem teneatur, vide glossam. 8. dict. l. 6. titulo. 7. partita. 5.
- Vectigalia si de nouo imponantur** in aliqua ciuitate, an ciuitas illam possit pretendere tertiam partem pro suis necessitatibus, vide gl. 2. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 5.
- Vectigal de nouo imponi dicitur**, siue de nouo imponatur, siue ultra solitum augeatur, vid. glo. 1. l. 9. tit. 7. part. 5.
- Vectigalia a solo principe de nouo constitui possunt**, vide glossam secundam. dict. l. 9.
- Vectigalia noua sine maxima causa institui non debent**, & an peccent Reges aliter imponentes, vid. gl. 6. ibid.
- Vectigalia si ab exactore ipsorum exigatur sine causa sed tatum quia est impolitica**, an peccet, vid. d. gl. 6.
- Et an quando impetratur rescriptum principis ad imponendum vectigal de nouo** in aliqua ciuitate debeat sibi fieri mentio de alijs vectigalibus quibus ciuitas est onerata sub pœna subreptionis, vid. ibid. in gl. 7.
- Vectigal**, & an consuetudo immemorialis æquipolleat priuilegio in imponendis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vid. d. gl. 7.
- Vectigal an possit imponi mulieribus in lupanari existentibus**, vid. gl. 2. l. 2. tit. 22. par. 7.
- VELLE** præsumitur quis illud quod est consuetum fieri, vi. gl. 13. in medi. l. 2. tit. 15. par. 2.
- Velle non creditur qui obsequitur imperio patris, vel domini**, vid. gl. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 34. par. 7.
- VENARE** non licet episcopis siue clericis, & quando sic, vid. gl. 10. l. 57. tituli. 5. par. 1.
- Venare an possit clericus** in minoribus ordinibus constitutus, vid. gl. 10. l. 47. tit. 6. par. 1.
- Venare an possit quilibet** in quibuscūque locis, & an dominus istud prohibere possit, vid. gl. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.
- Venare licet omnibus**, & est iusta, & quare, & qualiter acquirant dominiam ferarum quas capiunt, vide glossam secundam. l. 17. tituli. 28. partita tertia.
- Venare non potest quis in fundo alieno post domini fundi prohibitionē** alias quod capierit ipsius domini, vid. gl. 3. d. l. 17.
- VENATOR** si insequatur feram vulneratam, & illa ab alio capiatur, an sua sit, vid. gl. 1. l. 21. tit. 28. par. 3.
- Venatores de rebus venatis**, an soluant decimam, & cui ecclesiz, vi. gl. 4. l. 3. tit. 20. par. 1.
- Venatores**, & de bonis venationis, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 20. titulo. 5. partita secunda.
- VENDITIO.**
- | | |
|-----------------------------|-------------------------------|
| Nominis debitoris. | ditur. |
| Sub pœna dupli. | Villæ, vel ciuitatis. |
| Cum clausula. | Rei dotalis. |
| Rei minoris. | Maiores, vel feudalis. |
| Rei mobilis, vel immobilis. | Prohibita. |
| | Retraçtatur, vel rescinditur. |
- VENDITIO** alicuius rei pro debito fiscali, an emptor habeat fiscum sibi obligatum pro euictione, vid. gl. 1. l. 23. tit. 18. par. 3.
- Venditio** alicuius rei semper præsumitur esse libera, & quod talis res quicquam non debet, vid. gl. 11. d. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Venditio prædij minoris**, an fieri debeat præcedente subhastatione, & quid in rebus mobilibus, vid. gl. 2. l. 60. tit. 18. par. 3.
- Et an in tali alienatione decretum iudicis sit necessarium**, & quando, vid. glo. 8. ibidem.
- Venditio facta per patres prædicatores seu alios mendicantes extra fratres** minores qualiter faciēda sit, vid. gl. 5. l. 63. tit. 18. par. 3.
- Venditio dicitur** quando ibidem adfuit rei æstimatio, & pretium alias dicitur permutatio, vid. gl. 1. l. 66. tit. 18. par. 3.
- Venditio an fieri possit de re in feudum data**, & quando, vid. gl. 15. l. 68. tit. 18. par. 3.
- Venditio salis** sub quo pretio fieri debeat per priuatos apud quos sal inuenta fuit salinarijs a Rege conducentibus, vide glossam. 3. l. 11. tit. 28. partita. 3.
- Venditio rei cum traditione non sufficit ad transferendum dominium** nisi pretium fuerit solutum, vid. gl. 2. l. 46. tit. 28. par. 3.
- Et quid si venditori sit facta fides de pretio** intra decem dies, an si tunc non soluat rem quam tradidit vendicare possit, vid. gl. 3. ibid.
- Et an in venditione gabellæ fructuum**, an veniat vsusfructus hominum qui nascuntur, vid. gl. 3. l. 23. tit. 31. par. 3.
- Venditio facta ecclesiz**, an sortiatur naturam contractus mutui, vid. glo. 2. l. 3. tit. 1. par. 5.
- Venditio si nulla est sine pretio**, & an sufficiat confessio venditoris de recepto si non declaratur, vid. gl. 1. l. 1. tit. 5. par. 5.
- Et an idem erit si testes contra venditorem ita deponerent**, vel contra tertium, vid. ibid.
- Venditio an teneat** quando venditor confitetur se vendidisse iusto pretio ex quo pretium non declaratur, vid. d. gl. 1. l. 1. tit. 5. par. 5.
- Sed an in isto casu dabitur actio præscriptis verbis** si emptor, vel locator fructus est re, vid. ibidem.
- Et an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei**, & quando, vid. ibid.
- Venditio rei facta inuito domino** quando valeat, vel non, vid. plures casus per gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Venditio an & quando non teneat eo quod scriptura non interuenit**, vide gl. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et qualiter hoc intelligatur**, vid. gl. 2. ibid.
- Venditio in qua arra interuenit**, an teneat si venditor pro ea nolit stare si perdat arram, vid. gl. 1. l. 7. tit. 5. par. 5.
- Et an tunc emptor possit contra venditorem agere ad interesse**, vel non, vid. d. glo. 1.
- Venditio rei si in omnibus sit perfecta** tunc emptor ad pretium venditor verò ad tradendum compelluntur, vid. gl. 4. d. l. 7.
- Et an in venditione requiratur quod simul præsteretur consensus ementis, & vendentis**, vel ex intervallo, vid. gl. 1. l. 8. tit. 5. par. 5.
- Venditio fieri potest etiam si res quæ venditur non sit præsens**, vid. gl. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Venditio an valeat si pretium ponatur in voluntatem alterius contrahentium**, & quando, vid. gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et quid si pretium ponatur in manu tertij**, an tunc venditio teneat nominato ab illo pretio, & quando non, vid. gl. 3. & ibid. per illum tex.
- Et quid si nominando pretium vni ex contrahentibus multum læsit quid tunc fieri debeat**, vid. ibid. in gl. 5.
- Et quid si antequam nominet pretium moriatur ipse tertius**, vel aliquis ex contrahentibus, vel bona venditoris, an declarationem arbitrij confiscentur, vide ibid. in gl. 6.
- Venditio quæ deficit in substantialibus venditionis non tenet secus si in accidentalibus**, vid. gl. 2. l. 10. tit. 5. par. 5.
- Venditio an teneat** quando fit sine se quæ venditur, & quando, & qualiter hoc intelligatur, vide glossam. 1. & 2. l. 11. per tex. ibi. titulo quinto. partita. 5.
- Venditio fructuum ex aliqua re** valet si ex tali re fructus percipi solent licet in pauca quantitate, vid. gl. 3. & 4. ibi. per illum tex.
- Venditio quæ consistit in sola spe**, an valeat, vid. ibidem. in glossa. 5. per tex. ibi.

Septem Partitarum.

Venditio spei quam quis habet succedendi, quando valeat, vel non, & an iusta sit, vid. gl. 1. 2. 3. & 4. l. 13. tit. 5. par. 5.

Venditio rei combusta, vel destructa non valet licet vendens credat non destructam neque combustam, vid. gl. 1. l. 14. tit. 5. par. 5.

Et quid si vendantur fructus ex aliqua re qui tempore emptionis erat de uastati, vid. ibid. in gl. 2.

Venditio rei quæ non est tempore emptionis nulla est neque valet, vide gl. 4. & 7. cum alijs sibi per illum tex. in d. l. 14. tit. 5. par. 5.

Nulla facta distinctione scientiæ vel ignorantia, vid. ibid.

Venditio si tenuit, & ex aliqua causa competat actio exempto iuratur tunc in litem, vid. glo. 6. ibi.

Venditio an tenere possit pro parte, vid. gl. 8. ibid.

Venditio an teneat in totum quando venditor, & emptor scierunt quod res erat in totum perempta licet tunc venditor illud emptori non dixerit, vid. gl. 9. d. l. 14.

Venditio facta de rebus publicis ciuitatis quæ sunt in usu publico, & commercio ex quocunque titulo habitis, an & quando teneat, vid. glo. 2. l. 15. tit. 5. par. 5.

Et quando ibidem sufficiat licentia Regis, vel præsidis ciuitatis ita ut per talem licentiam venditio teneat, vid. ibid.

Et an idem sit dicendum siue ciuitas rem quam vendidit habuerit ex titulo donationis vel legati, vel ex alio quocunque titul. vid. d. gl. 2.

Venditio rei propriæ ciuitatis valet, & tenet de licentia præsidis, & aliorum dummodo non sit in usu publico, vid. d. gl. 2.

Venditio iuris patronatus cum vniuersitate, quando teneat, & quando non, vid. gl. 4. d. l. 15. & gl. 8. l. 8. tit. 5. par. 1.

Venditio facta de affixis domus non tenet, aliquando vero sic, vid. glo. 1. cum alijs sibi, per illum tex. l. 16. tit. 5. par. 5.

Venditio vnius metalis, vel alterius rei vna pro alia, an teneat, vid. gl. l. 21. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Venditio perfecta qualis esse dicatur, vide glossam. 3. & 4. l. 23. titulo. 5. partita. 5.

Et si nomen vendatur cuius sit periculum, vid. d. gl. 4. in fi.

Venditio an sit perfecta licet traditio rei non interueniat, & quid si res empta fignetur, vid. ibid. in gl. 8.

Venditio facta in genere vini, vel alterius speciei, an ibi cadat tractatus de peremptione, vid. gl. 1. l. 24. tit. 5. par. 5.

Venditio an videatur facta in specie, vel ad mensuram, & qualis sit in hoc ratio differentia quando generaliter dictum fuit, vid. gl. 2. ibid.

Venditio rei non ad mensuram ad quem tunc pertineat damnum, vel lucrum, an venditori, vel emptori, vide glossam. 7. per tex. ibi. l. 25. titul. 5. partita. 5.

Et quid erit si venditio facta sit sub conditione, vid. gl. 1. & 2. per text. ibi. l. 26. tit. 5. par. 5.

Venditio domus simpliciter facta, an videatur facta de puteo communi inter duas domos venditam, scilicet, & aliam, vid. gl. 3. l. 28. tit. 5. part. 5.

Venditio facta de aliquo oliueto, vel vinea, an in tali venditione veniat molendinum pro oleo, vel torcular pro vuis quod ibi est in tali re vendita, vid. glo. 1. 31. tit. 5. par. 5.

Venditio an sit vel locatio qualiter istud cognoscatur, vid. gl. 4. in fi. l. 34. titulo. 5. par. 5.

Venditio si fiat sub pacto adiectionis in diem si alius meliorem conditionem attulerit, an tunc primus emptor admittatur contra secundum volens rem eodem pretio, & meioratione, vid. gl. 1. l. 40. tit. 5. par. 5.

Venditio facta sub pacto adiectionis in diem, an debeat fieri in rem, vel in personam, vid. d. gl. 1.

Et an venditione prohibita per venditorem emptori, an videatur prohibita donatio, vel permutatio, vid. gl. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.

Venditio sub pacto ne ab emptore manumittatur quando valeat, vid. gl. 3. l. 46. tit. 5. par. 5.

Venditio procuratoris, an valeat si facta sit postquam fuit a domino reuocatum mandatum, vid. gl. 4. l. 51. tit. 5. par. 5.

Et an requiratur quod emptor de reuocatione mandati certioratur, & quando sic, vid. ibid.

Venditio rei a iudice facta pro executione sententiæ, an valeat ita ut emptor sit rei emptæ dominus ita ac si dominus illam rem sibi vendidisset, vid. gl. 1. cum alijs. l. 52. tit. 5. par. 5.

Venditio an possit fieri per exactorem tributorum de propria ipsius auctoritate, & quid hodie, vid. ibid. in gl. 2.

Et an tunc requiratur quod prius res subhastetur siue res quæ venditur sit mobilis siue immobilis, vid. ibid. in gl. 3.

Venditio si sit valida, & solennis facit dominium rei emptæ in emptorē transire alias non, vid. gl. 6. in fine. l. 53. tit. 5. par. 5.

Et quid si venditio a principe facta sit de re communi quam sic habet cum alio, & quid si illam ignorauerit, siue res sit diuidua siue indiuidua, vide per gl. 7. d. l. 53.

Venditio rei communis valet licet fiat in quocunque extraneo, vid. gl. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.

Venditio an possit, an vero domino ratificari quare res quæ ab alio fuit vendita iam est præscripta, vel fuit no. tua, vel est ipsius rei difficilis per sequutio, & an verus dominus possit agere ad rem præscriptam quando vendens non est soluendo, vid. gl. 4. l. 54. tit. 5. par. 5.

Venditio si fiat ex rei proprietate quam aliquis habet ex aliqua re, an usufructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahere, vid. gl. 2. q. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.

Et quid in usufruario vel usufructuario qui vendit partem quam habet in usufructu, an consors illius iuris admittatur ad retractum, vid. ibid.

Et quid in vendente actionem sua quæcunque sit si habeat consortes in illa re, an ipsi admittantur ad partem consortis, vid. ibid. in fi.

Et quid si dominus directi domini illud vendat, an habens vtile habeat ius retrahendi, vid. d. gl. 2. in q. 2.

Venditio & an verbum illud comprehendat quamcunque alienationem, vid. glo. 4. d. l. 55.

Venditio mera in quo differat a datione in solutum, vide dictam glo. 4. dictæ. l. 55.

Et quid si res detur in solutum pro pecunia debita, vid. ibid.

Venditio si fiat ex aliqua re, an consors in minima parte admittatur ad retrahendum, vid. ibid. in gl. 5.

Venditio an potius omnibus confortibus fieri debeat quam vni ex eistatim, & quare, & quando vendens ad hoc teneatur, vid. ibid.

Venditio si fiat cum pretio excessiuo, & ultra iustum valorem, an consors qui vult retrahere illud dare teneatur, vid. gl. 7. ibid.

Et quid si venditio fiat extraneo, an vicinus habeat illud ius retrahendi, vid. ibid. in gl. 8. d. l. 55. tit. 5. par. 5.

Et quid si venditio facta sit clerico, vel ecclesie, vide ibid.

Venditio non valet vbi fuit deceptus emptor ultra dimidiam iusti pretij, & an idem sit in contractibus locationis, vel permutationis, vel in contractibus in nominatis, vel in feudo, & emphyteota, vel in similibus, vide gl. 4. l. 56. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Et intra quantum tempus debeat remedium istud intentari, vide d. glo. 4. in prin.

Et quando non possit allegari nec habeat locum talis exceptio ultra dimidiam, vid. ibid. post med. cum alijs glossis illius legis.

Et quod tempus debeat inspicere in hac deceptione, an tempus contractus, vel præsens, vid. ibid. in gl. 5.

Et quæ veniant in consideratione quando de hac exceptione tractatur, vid. ibid. in gl. 6.

Et qualiter in hoc concipiatur libellus, & quid si primus emptor alienauit in alium contra quem tunc agatur, vid. gl. 7. ibid.

Et si emptor qui deceptus venditorem ultra dimidiam eligat rem restituere, an cum fructibus restituere debeat, vid. ibi. gl. 8.

Et quid si induxerit vendentem, ut sibi venderet minus iusto pretio, an tunc teneatur rem restituere vel teneatur ad pretij supplementum, vide dict. gl. 8.

Venditio si sit perfecta, an venditor possit agere ad supplementum veri pretij quando ultra dimidiam fuit deceptus, vid. ibid. in gl. 10.

Et an idem sit in emptore decepto quod in venditore dicendum sit, vide dict. gl. 10. ibid.

Et quid si ibidem interuenit iuramentum, vi. gl. 11. d. l. 56. tit. 5. par. 5.

Venditio nulla est quando dolus dedit causam contractui, vi. gl. 1. l. 57. tit. 5. par. 5.

Et quid si dolus non dedit formam contractui sed modo contrahendi, an tunc contractus sit ipso iure nullus, vid. ibid. in gl. 2.

Et quid si deceptus velit stare contractui quando in contractu dolus interuenit, vid. d. gl. 2. d. l. 57.

Et quid de dolo danti causam constitutioni dotis, vel matrimonio spirituali, vel carnali, vel transactioni, vid. ibid.

Venditione in fictam arguit pretium confessatum, vid. glo. 1. l. 59. titul. 5. partita. 5.

Venditio siue sit perfecta siue non tunc erronea subscriptio non nocet, & quare, vid. gl. 1. l. 60. tit. 5. par. 5.

Venditio an & quando teneat si venditor tempore venditionis nihil emptori dixit de seruitute vel tributo quod illa res debebat, vid. gl. 1. l. 63. tit. 5. par. 5.

Et an sit in electione emptoris stare emptioni, vel agere ad interesse, vide ibid. glo. 4.

Venditio serui vel animalis non detecto eius vitio an teneat, vid. gl. 1. l. 64. & 65. tit. 5. par. 5.

Et quid si vitium sit patens, & quid si emptor supine ignorauit, & venditor sciuit, vid. gl. 1. l. 66. tit. 5. par. 5.

Venditio si resoluat ex causa necessaria, vel ex causa voluntaria, an tunc pignus alieni datum teneat, & quando non, vid. gl. 1. l. 67. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Venditio an dicatur quando vna res datur pro alia si ibidem pecunia interuenit, vel an sit permutatio, vid. gl. 1. l. 68. tit. 6. par. 5.

Venditio æqualis debet esse curiali, & incolis locorum, vide glossam. l. 27. titulo. 8.

Index materiarum

- tino. & partita. 5.
Venditio facta per emphyteotā de re emphyteotica quando valeat, vide gl. 1. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Venditio facta pro valde minori pretio, an præsumatur in creditorū fraudem facta, vid. gl. 4. l. 7. tit. 15. par. 5.
Venditio rerum proditoris per ipsum facta, an valeat, vel non, vid. glo. 2. & 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
Venditio facta de re propria in ipsum met vendentem nulla est, & qua de causa vid. gl. 1. l. 8. tit. 5. par. 5.
VENDITIO SVB POENA DVPLI, & venditiones quasi semper sunt sub poena dupli, & an habeant tacitam conditionem si euincantur, vid. gl. 2. l. 56. tit. 18. par. 3.
Venditio sub poena dupli est multum assidua fieri, & quid si de duplo nihil fuerit dictum, & an simplum computetur in duplo, vid. d. gloss. 12. dict. c. l. 56.
VENDITIO CVM CLAVS VLA facta, scilicet (cum omnibus iuribus & pertinentijs, & cū accessibus) quid clausulæ istæ importent, vid. de glo. 4. 5. & 6. l. 56. tit. 18. par. 3.
Venditio facta cū clausula scilicet (& toties poena solvatur quoties, & c.) quid verba ista importent, vid. gl. 13. d. l. 56.
VENDITIO REI MINORIS, & an venditio prædij minoris fieri debeat præcedente subhastatione, & quid in rebus mobiliibus, vid. gl. 2. l. 60. tit. 18. par. 3.
Et an in tali alienatione decretum iudicis sit necessarium, & quando, vid. de ibi. glo. 8.
Venditio de re minoris facta præsumitur iuste facta si sibi autoritas iudicis adsit, & quando non teneat, vid. gl. 8. l. 60. tit. 18. par. 3.
Et qualiter solutio tutori facienda sit, & an confessioni suæ tantum standum sit de recepto, vid. gl. 5. d. l. 60. tit. 18. par. 3.
Venditio rei minoris vt alia res magis utilis ematur valet, & tenet, vid. gl. 9. dict. c. l. 60.
Venditio rerum minoris sive mobiliū, sive immobiliū a tutore facta an valeat, vid. gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 5.
Et debet fieri cum iudicis decreto, & que in ista cognitione debeant interuenire, vid. ibid. in gl. 6. & 7.
Et quid si decretum iudicis inueniatur fuisse interpositum, an præsumatur fuisse omnes solennitates adhibitas, vid. ibidem.
Venditio, & an aduersus venditionem rei minoris fisci, vel ecclesiæ, vel reipublice habeat locum restitutio quando alius plus pro illa re offert si illa publicæ subhastata fuit, & quando, vid. gl. 3. & 4. per tex. ibi. tit. 19. partita. 6.
Venditio rei minoris, vel ecclesiæ a principe facta, an teneat cum causa, vel sine ea credens illam rem suam, vel sciens alienā, vel faciens de plenitudine potestatis, & quid præsumetur in dubio, & quid si talis res donetur ecclesiæ, vid. gl. 1. l. 53. tit. 5. par. 7.
VENDITIO REI MOBILIS, vel immobilis, & venditio rei immobilis ecclesiæ quibus interuenientibus valida sit, vid. gl. 1. & 5. l. 63. tit. 18. partita. 3.
Venditio rerum mobilium seu immobiliū minoris a tutore facta, an valeat, vid. gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 5.
Et debet fieri mentio cum iudicis decreto, & que in ista cognitione debeant interuenire, vid. ibid. in gl. 6. & 7.
Et quid si decretum iudicis inueniatur fuisse interpositum, an præsumatur fuisse omnes solennitates adhibitas, vid. ibidem.
VENDITIO NOMINIS debitoris, an ipso sciens, & de eius consensu fieri debeat, vid. gl. 2. l. 4. tit. 18. par. 3.
Et an in tali venditione nominis titulus venditionis exprimendus sit, vid. de ibi. in gl. 3.
Et an ille in quem actio cessā fuit expensas damna, & poenam petere possit, vid. ibidem. in gl. 6. d. l. 64.
Venditione nominis facta cuius sit periculum, vid. gl. 4. in fine. l. 23. tit. 5. partita. 5.
VENDITIO VILLAE vel ciuitatis seu castri, an ibidem iurisdicatio data videatur, & an ius patronatus, vid. gl. 8. l. 68. tit. 18. par. 3.
Venditio villæ seu castri cum suo territorio, an intelligatur facta cum mobilibus sitilibus, & syluestribus, vid. gl. 10. d. l. 68.
Venditio facta de rebus publicis ciuitatis quæ sunt in vsu publico & commercio ex quocunque titulo habitis, an & quando, vid. glo. 2. l. 15. tit. 5. partita. 5.
Et quando ibidem sufficiat licentia Regis, vel præsidis ciuitatis vt per talem licentiam venditio teneat, vid. ibidem.
Et an idem sit dicendum siue ciuitas rem quare vendit habuerit ex titulo donationis, vel legati, vel ex aliquoque titulo, vid. d. gl. 2.
Venditio rei propriæ ciuitatis valet, & tenet de licentia præsidis, & aliorū dummodo non sit in vsu publico, vid. ibid. in d. gl. 2.
Venditio iuris patronatus cum vniuersitate quando teneat, & quando non, vid. gl. 4. d. l. 15. & gl. 8. l. 8. tit. 15. par. 1.
Venditio villæ, vel castri vbi adest ius patronatus, an tale ius patronatus transeat statim licet de eo nihil dictum, vid. gl. 5. d. l. 15.
VENDITIO REI DOTALIS æstimata per maritum quando valeat, quando vero non, vid. gl. 4. l. 7. tit. 11. par. 4.
VENDITIO MAIORIÆ, vel feudalis & an fieri possit venditio de re in feudum data, & quando, vid. gl. 15. l. 68. tit. 18. par. 3.
Venditio rei maioris prohibita alienari licita est quando in meliorem commutat vendens, vid. gl. 1. col. 1. q. 3. l. 10. tit. 26. par. 4.
Venditio an prohibita videatur si in maioria simpliciter permutatio fuerit prohibita, vid. ibid. in q. 34.
VENDITIO PROHIBITA & venditio facta alicuius rei prohibita ne vendatur extra familiam, an & quando valeat licet extra familiam alienetur, vid. gl. 1. col. 1. q. 6. l. 10. tit. 25. par. 4.
Venditio rei maioris prohibita alienari licita est quando in meliorem commutat vendens, vid. ibid. in q. 32.
Venditio an prohibita videatur si in maioria simpliciter permutatio fuerit prohibita, vid. ibid. in q. 34.
VENDITIO RETRACTATVR vel rescinditur, & venditio, an & quando rescindi debeat si res in plus quam valet vendatur, vid. gl. 3. per tex. ibi. l. 16. tit. 11. par. 4. & gl. 1. 56. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditio si retractetur per l. 2. C. de resc. vend. an pretium quod deficit suppleri debeat per fratres illius in quem facta fuit maioria, vid. glo. 1. col. 4. q. 37. l. 11. tit. 26. par. 4.
Venditio rescinditur si debitor, vel Regis tributarius fraudulenter rem suam vendiderit, & quid in rusticis vendentibus res suas dominis suis, & quid de inculis seu assumentibus ordinem vel habitum in fraudem tributorum, vel de donatione facta in fraudem ipsorum, siue a patre in filium siue ab alio extraneo fiat, gl. 1. l. 56. tit. 5. par. 5.
VENDITIO DE RE ALIENA scienter facta, an valeat, & quid si res sit furtiua, & an tunc venditor teneatur tradere, & an tunc emptor possit ex tali titulo vsucapere, vid. gl. 3. l. 19. tit. 5. par. 5.
Et quando possit vendi res aliena sine vitio furti, vid. ibid. remissiue.
Venditio facta de re aliena dicendo illam esse titij tunc vendens non suo sed procuratorio nomine vendere videtur, vid. d. gl. 1.
Venditio si sit facta de re aliena, & postea illa res euincatur ab emptore qui sciens illam alienam emit cui tunc pretium illud applicabitur siue quando contractus est a iure prohibitus siue quando ita non est, vid. de gl. 3. dict. c. l. 19.
Et quid si sint duo emotores rei alienæ, & vnus ex eis sit sciens alius vero sit ignorans, vid. ibid.
Et quid si emptor fuit stipulatus sibi reddi pretium re euicta, an si sciens rem illam esse alienam emit, & postea euincatur, an sibi restituetur pretium, & quid in contractibus a iure interdictis, vid. ibid. in gl. 4. d. l. 19. per tex. ibi.
Venditio de re aliena a principe facta cum causa, vel sine ea credens illam rem esse suam, vel sciens alienam faciens tamen de plenitudine potestatis, an talis venditio teneat, & quid præsumetur in dubio, vid. gl. 3. l. 53. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si res sit ecclesiæ, vel minoris, & quid si talis res donetur ecclesiæ, vid. ibid. in gl. 3.
VENDITIO PIGNORIS quando fieri potest per creditorem, an tunc fieri possit nulla prius facta denuntiatione debitori, & quid si per pactū a principio hoc fuerit renuntiatum, vid. gl. 2. & 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
Venditio pignoris per creditorem, an fieri debeat habita fide de pretio, vel præsentē pecunia, vid. gl. 3. l. 43. tit. 13. par. 5.
VENDERE prohibetur quis extra locum vbi fructū collegit si ibi inest necessitas, vid. gl. 4. l. 15. tit. 1. par. 1.
Vendere suo quo pretio possit priuatus saltem salinarijs a Rege constitutis, vid. gl. 3. l. 11. tit. 28. par. 3.
Vendere compulsus, an cogatur fidem habere de pretio, vid. gl. 4. in fi. l. 46. tit. 28. par. 3.
Vendere an possit vsurarius fructus quos ipse iam ex vsu percepit, & quando, vid. gl. 10. l. 20. tit. 31. par. 3.
Vendere an possint ciues possessiones quas habent in aliquo loco, quando a sibi se conferunt, vid. gl. 4. l. 6. tit. 31. par. 3.
Vendere an possit pater filium suū propter necessitatem famis, & an extra istum casum liceat patribus filios vendere, & quid si hoc aliqua consuetudine iuuetur, vid. gl. 1. l. 8. tit. 17. par. 4.
Vendere an possit pater filium suum presbyterum propter famis necessitatem, vid. gl. 2. l. 8. tit. 17. par. 4.
Et an liceat filio sicuti patri licet, vid. ibid. in d. gl. 2.
Ex tali tamen venditione filius non fuit factus seruus emptoris sed illi seruire obligatus & dando pro se pretium quod ab emptore datum fuit ab hac obligatione liberatur, vid. gl. 1. l. 9. tit. 7. par. 4.
Vendere proprium patrimonium an teneatur filius, vt ex eo pater alimētetur, & quando istud facere teneatur, vide glo. 1. l. 2. titulo. 19. partita quarta.
Vendere partem suam socius, an compellatur quando alius in loco communi ecclesiam construxisset, vid. gl. 2. l. 2. tit. 22. par. 4.

Septem Partitarum.

Vendere compellitur dominus in vno casu quem ponit gl. 3. dist. 1. 2. per textum ibi.

Vendere extra familiam si aliquis fuerit prohibitus, an & tunc vendere possit si requiritur aij de familia illa de uere noliat, vid. gl. 1. col. 1. q. 6. l. 10. n. 1. par. 4.

Vendere prohibitus rem maiore, an pignora possit, vid. gl. 1. col. 4. q. 3. d. 1. 10. tit. 2. 6. par. 4.

Vendere prohibitus bene illud facere potest quando in meliorem causa nihil com uertat, vid. ibid. in col. 4. q. 3. 2.

Vendere res maiore bene potest conditor ipsius, licet in ea venditione illam rem in aij fieri prohibuerit quia illud in successione tantum habet locum, vid. glossam primam. columna. 5. quæst. 47. l. 10. tit. 2. 6. par. 4.

Vendere an & quando quis compellatur rem suam, vid. plures casus per gl. 1. 1. 3. tit. 5. par. 5.

Vendere an compellatur vicinus domum suam religiosus qui non habent locum ad habitandum congruentem, vid. ibid.

Vendere compellitur quis solam suam ad erectionem furcæ, vid. d. gl. 1. in fi. l. 3. tit. 5. par. 5.

Vendere non potest tutor rem minoris sui sine iudicis decreto, & quando sic, & qualiter illud facere possit, vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. 4. tit. 5. partita. 5.

Et an possit generaliter obligare res minoris pro obseruantia contractus liciti etiam sine iudicis decreto, vid. d. gl. 2.

Vendere an possit tutor res minoris siue mobiles siue immobiles fuerint, vid. gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 5.

Vendere res minoris quando, & ex quibus causis tutor illud facere poterit, vid. gl. 4. & 5. d. 1. 4. & gl. pen. l. 6. tit. 1. 3. par. 3.

Vendere an possit tutor res immobiles minoris pro eius magna utilitate, vel tantum pro debito soluendo, vid. gl. 5. d. 1. 4.

Et quid in ciuitate an pro commodo suo possit suas res immobiles vendere licet debitum non sit, vid. ibid.

Et quando tutor talia bona minoris vendit debet illud facere cum iudicis decreto, & qualis ista causæ cognitio esse debeat, vid. ibid. in glo. 6.

Et an presumatur quod omnes solemnitates interuenerunt ubi apparet iudicis decretum interpositum, vid. ibid.

Vendere an possit iudex res suas in loco illo ubi iurisdictionem habet, & qualiter hoc intelligatur, vid. gl. 9. l. 5. per tex. ibi. titulo quinto. partita quinta.

Et cum res venditur, an in venditione consensus vendentis, & ementis si mal præstari debeat, vi. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Vendere an possit quis rem incertam ita ut emptio teneat, & quando, vid. de gl. 1. & 2. l. 1. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Vendere bene potest quis fructus rei si ex tali re fructus nasci solent, vide ibid. in gl. 3. & 4. per illum tex.

Vendere an possit quis spem quam habet succedendi alicui, & quando sic, & quando talis spes legitima dicatur, vid. glossam. 1. 3. & 4. l. 1. 3. tit. 5. partita. 5.

Vendere an possit ciuitas ea quæ sunt in usu publico, & in omnium commercio, & quando sic de licentia Regi, vel præsidis ciuitatis, vid. glo. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.

Et an idem sit dicendum siue ciuitas habuit rem illam quam vendidit titulo donationis vel legati, vel ex alio quocumque tit. vid. ibid.

Vendere potest ciuitas propria ipsius ciuitatis de licentia præsidis si illa non sint in usu publico, vid. d. gl. 2.

Vendere an possit aliquis ius patronatus quod habet cum vniuersitate, & quando talis venditio teneat, vid. gl. 4. & 5. ibidem. & gl. 8. l. 8. tit. 1. 5. partita. 1.

Et an ius patronatus transeat statim quod venditur villa cui adhæret licet aliud non sit dictum, vid. gl. 5. d. 1. 5.

Vendere non potest quis ædibus affixum nisi quando domus minaretur ruinam, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 16. tit. 5. par. 5.

Vendere non potest quis sibi ipsi rem suam propriam, & qua de causa, vide gl. 1. l. 8. tit. 5. par. 5.

Vendere non debent Christiani arma neque victualia hostibus fidei, & quid tempore pacis, vid. gl. 1. 3. & 4. l. 2. 2. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Vendere non debet aliquis rem duobus, & de hoc vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Vendere an possit exactor tributorum res alterius propria ipsius autoritate, & sine iudice, & quid hodie, vid. gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.

Et quid in syndico villæ vel castri qui tenetur soluere collectam pro omnibus de villa, vel castro suo, vid. ibid.

Et an cum res venditur in casu supra dicto requiratur quod prius fiat subhastatio rei mobilis, vel immobilis, vid. gl. 3. ibid.

Vendere an possit Rex rem alienam siue credat illam esse suam siue sciat eam esse alienam illud faciat de plenitudine potestatis, vel si est res communis inter ipsum Regem, & alium, an venditio teneat, vid. glo. 2. l. 5. ibidem, per illum tex.

Et quid si res aliena sit ecclesie, vel alicuius minoris, & quid si donetur ecclesie talis res aliena, vid. ibid. in gl. 3.

Vendere an possit Rex vel donare rem quam habet communem cum alio siue sit res diuidua, siue indiuidua, siue ex tali venditione ipse Rex perciperet aliquam utilitatem siue non, vid. gl. 7. d. 1. 3.

Vendere potest quis rem quam habet communem cum alio siue res sit mobilis, vel se mouens, vid. gl. 1. l. 5. tit. 5. par. 5.

Vendere debet colonus frumentum, & alios fructus fundi domino potius quam extraneo, vid. d. gl. 1. d. 1. 5. 5.

Vendere si velit dominus proprietatis suam proprietatem, an ususfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahere, vid. ibid. in glo. 2. 3. 1.

Et an istud verbum vendere comprehendat quemcunque alienationem, vid. gl. 4. ibid.

Vendere, an debeat quis rem omnibus suis confortibus quam vni tantum, vid. gl. 5. d. 1. 5. tit. 5. par. 5.

Vendere an teneatur quis eodem pretio curialibus quo, & incolis locorum, vid. gl. 1. l. 27. tit. 8. par. 5.

Vendere cogi non potest quis res suas pretio minus iusto, vid. d. gloss. 1. dictæ. l. 27.

Vendere an possit creditor fructus rei sibi pignoratæ ut compenset in fortem, vid. gl. 4. l. 2. tit. 1. 3. par. 5.

Vendere an possit creditor pignus quod habet habita fide de pretio, vel præsentep ecunia, vid. gl. 3. l. 4. tit. 1. 3. par. 5.

VENDENS. Rem alienam.
Rem ecclesie minoris, vel filci. Rem communem.
Directum dominium.

Rem maioris, vel prohibitam alienari, vel ipsam maiorem, vel rem feudalem.

VENDENS rem pro decem si tibi placet emens debet statim acceptare postea non poterit, vid. gl. 8. l. 6. tit. 1. 1. par. 3.

Vendens agrum dicens ibi esse. 10. iugera si non sint nisi 8. vel sint plura quid tunc agi debeat, vid. gl. 3. l. 56. lit. 1. 8. par. 3.

Vendens rem cum accessionibus suis quid verba ista operentur, vid. glo. 4. l. 56. tit. 1. 8. par. 3.

Vendens ususfructum rei (qui sine accessu per aliquem locum) est in utilitunc etiam si nihil dicatur de accessu venit in venditione, vid. ibid.

Vendens rem aliquam cum omnibus suis iuribus quid verba ista importent, gl. 5. l. 56. supra dict. inferens ad questionem.

Et quid si cum haberem fundum integrum dimidia pars propter guerram fuit mihi occupata, & vendito fundo illo, mihi pars illa sic occupata, & soluta fuit repleta, an venditori, vel emptori accrescat, vid. d. gl. 5. l. 56. tit. 1. 8. par. 3.

Vendens rem specialiter alicui hypothecatam, an committat furtum, vide gl. 9. ad fi. l. 70. tit. 1. 8. par. 3.

Vendens actionem an possit fidem habere de pretio, vid. gl. 4. l. 46. tit. 2. 8. partita. 3.

Et quid in procuratore, vid. ibid.

Vendens cum ad hoc fuerit compulsus, an compellatur fidem habere de pretio, vid. d. glo. 4.

Vendens rem si teneat eam loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur translata possessio, vid. gl. 1. l. 9. tit. 30. par. 3. in fin.

Vendens de permittente testatoris aliquid de bonis ususfructus, an eo finito ipse vel hæres eius teneatur ad pretium rerum alienatarum, vid. gl. 7. l. 20. tit. 31. par. 3.

Vendens rem credens illam integram, & sanam cum ita non sit, an tunc teneatur venditio, vid. gl. 1. l. 4. tit. 5. par. 5.

Vendens rem affixam domui quam poenam habere debeat, vi. gl. 2. l. 16. tit. 5. par. 5.

Vendens arma siue victualia hostibus fidei qualiter puniatur, vid. gl. 1. 3. & 4. l. 2. 2. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Vendens vinum vel simile quod degustari solet in genere ad quem periculum pertineat, an ad emptorem, vel venditorem, vid. glo. 1. l. 24. tit. 5. partita. 5.

Vendens vinum in genere, an tunc dicatur venditum in specie, vel ad mensuram, & quid operetur hæc diuersitas, an vno vel alio modo vendatur, vid. gl. 2. d. 1. 24.

Vendens alicui fundum, an post venditionem ad culturam teneatur, & quando, vid. gl. 1. l. 28. tit. 5. par. 5.

Vendens domum, an videatur vendere puteum communem inter duas domos venditam, scilicet, & aliam, vid. ibid. in gl. 3.

Vendens vineam, vel oliuetum, an videatur vendere molendinum pro oleo, vel torcular pro uis quod est in tali re vendita, vid. glo. 3. l. 31. tit. 5. partita. 5.

Vendens rem in ludo, an & quando tenebitur emptori de euictione, vid. gl. 9. l. 36. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Index materiarum

- Vendens rem duobus ad quid teneatur, & an venditio teneat, vid. gl. i. cū alijs ibi. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Vendens rem pro executione sententiæ vel pro solutione tributi, an ad subhastationem teneatur siue res sit mobilis, siue immobilis, vi. gl. 3. l. 52. tit. 5. par. 5.
- Vendens proprietatem rei quam habet, an tunc usufructuarius tanquā habens partem in illa re possit illam retrahere, vid. glo. 2. quæst. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Et quid in usufructuario, vel usufructuario si vendat partem suam, an confors illius iuris admittatur ad retractum, vid. ibid.
- Vendens actionem in quam habet in rem extraneo, an admittantur confortes illius iuris, & actionis ad partem confortis, vid. in dicta quæstione prima, in fine.
- Vendens rem suam fraudulentè, & ut euitet onera, an venditio valeat, vi. gl. 1. l. 59. tit. 5. par. 5.
- Vendens simpliciter nunquam ad euersionem se obligasse videtur imo tacite videtur agere de euersione teneatur, vid. gl. 6. l. 50. titulo. 13. partita quinta.
- Vendens rem duobus committit falsitatem & de ipsius poena, vid. gl. 6. & 7. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
- Et cui traderet teneatur si nondum nemini dedit, vide glossam octauam ibi.
- Vendens venenum, an debeat poena mortis puniri, & quando, vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 7. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
- VENDENS REM ECCLESIAE** minoris, vel fisci, vel si cum sit creditor vendit pignus, an possit fidem habere de pretio, vid. gl. 4. l. 46. tit. 8. par. 3.
- VENDENS REM MAIORIAE** vel prohibitam alienari, vel ipsam maioriam, vel rem feudalem.
- Vendens rem maioriam suam cum Regis facultate, an talis venditio teneat si postea detegatur illum non esse verum maioriam possessorem sed alium, vid. gl. 1. col. 1. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Vendens rem maioriam prohibitam alienari in illum qui de proximo in tota maioriam succedere speratur si emens pretium soluat, an illud repetat, vel si non soluat possit se aliqua exceptione tueri, vid. gl. 1. col. 2. q. 7. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Vendens rem maioriam de licentia Regis, & de consensu filij qui in maioriam successurus erat, an pretium illius rei venditæ ad filium debeat pertinere, & in aliam rem conuerti, & quando non, & quid in dubio, vide d. gl. 1. col. 2. q. 8.
- Vendens rem maioriam ut debita testatoris soluaatur, an incidat in poenam alienantium res maioriam, vid. in d. gl. 1. col. 2. q. 11.
- Vendens rem maioriam illi qui de proximo speratur in maioriam succedere, an talis vendens in poenam incidat si ab eo pretium recepit, vi. gl. 1. col. 2. q. 12. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et quid si alienatio ex alia causa non tenuit, an alienans adhuc in poenam incidat, vid. ibid. in q. 13. d. gl. 1. col. 2.
- Et quid si alienans sit prioris confors, an in eandem poenam incidat si alienauerit, vid. ibid. in q. 15.
- Et quid si non alienet sed consentiat alium esse in ipsius possessione, vid. ibid. in q. 16.
- Vendens rem minimam maioriam, an per hoc in poenam incidat, vid. gl. 1. col. 3. q. 22. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Et an venditioni rei maioriam consentiens cum esset proximior ad succedendum sibi in hoc aliquid præiudicet, & an huic poenæ locus sit ante rei traditionem, vel post, vid. ibid. col. 3. in fi. q. 29.
- Et an idem sit si remotior vocatus alienationi contentiret, & postea proximior consenserit an & quando ex tali consensu remotiori aliquid præiudicium generetur, vid. ibid. in q. 39.
- Vendens rem maioriam propter famem an in poenam incidat, vide ibid. in column. quarta. quæstio. 30.
- Vendens rem prohibitam alienari ut meliorem emat propter hoc in poenam non incidit, vide ibidem in quæstione. 32.
- Vendens rem maioriam an in poenam alienantis rem prohibitam incidat si in maioriam constitutione tantum permutatio sit prohibita, vide ibidem in quæstione trigesima quarta.
- Vendens maioriam, vel in hoc consentiens, an pretium petere possit, & quando sic, vel non, vid. ibid. in q. 47.
- Vendens rem feudalem sine consensu domini non tenetur illam præcisere tradere, vid. gl. 1. ad fi. l. 19. tit. 5. par. 5.
- VENDENS REM ALIENAM** sciens, an venditio teneat, & an teneatur rem tradere, & quando, vid. gl. 1. l. 19. tit. 5. par. 5.
- Vendens rem alienam dicendo illam esse sempronij tunc non videtur vendita nomine vendentis sed procuratoris, vid. ibid.
- VENDENS REM COMMVNEM** si venditor sit Rex, an & quando teneatur venditionem facere possit, vid. gl. 7. l. 53. tit. 5. par. 5.
- Vendens rem communem, an potius teneatur illam omnibus confortibus vendere quam vni tantum, & ex eis, & quare, vi. gl. 5. l. 55. tit. 5. par. 5.
- VENDENS SVVM DIRECTVM** dominium quod habet in re, an ibidem habens vtile dominium admittatur ad retractandum, vi. gl. 2. q. 2. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Vendens suum directum dominium, an prius debeat emphyteotam requirere, an ipse velit habere æquali pretio, vid. ibid. in d. q. 2.
- VENDITOR.** Sub pacto adiectionis in diem, vel legis commissoria. Deceptus vltra dimidiam. Rei alienæ.
- Castri, villæ, vel ciuitatis.
- Tenetur de euersione.
- An teneatur de periculo.
- Venditor tenetur emptoris forum sequi, vid. gl. 1. l. 57. titulo sexto. partita prima.
- Venditor & qui exprimens sub inuolucro, & generalitate verborum vitium equi an liberetur, vid. gl. 1. l. 45. tit. 18. par. 3.
- Venditor agri dicens ibi esse ceterum iugera cum sint 20. vel 9. tantum an teneatur aliquid restituere si minus ibidem inueniatur, vel petere plus si maius, & quid in donatione, & quid si diuersa sit mensura, vid. gl. 3. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Et quid si vendat rem cum eius accessibus quid verba ista importent, vid. gl. 4. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Venditor an teneatur emptori reficere expensas etiam quando obtinuit in lite si promissit illam saluam facere, vid. gl. 10. d. l. 56.
- Venditor si tempore venditionis nihil fuit dictum, an videatur rem venditam liberam tradere, & vendere, vid. gl. 1. l. 56. tit. 18. par. 3.
- Venditor qui cum omnibus vitijs suis si sciebat vitium, & non dixit an teneatur, vid. gl. 3. l. 65. tit. 18. par. 3.
- Et quid si per industriam venditoris renuntiasset emptor actiones sibi competentes, vid. gl. 5. ibid.
- Venditor rei specialiter pro debito hypothecata committit furtum secus si generaliter hypothecata sit, vid. gl. 9. l. 70. tit. 18. par. 3.
- Venditor tradens rem emptori sub nomine pretij non transfert in eum dominium pretio non soluto, vid. gl. 2. l. 46. tit. 28. par. 3.
- Et quid si habuerit fidem de pretio ad certum terminum, & in eo sibi non soluatur, an rem vindicare possit, vid. gl. 3. ibid.
- Venditor rem tradendo in dubio videtur habuisse fidem de pretio, vide gl. 4. l. 46. tit. 28. par. 3.
- Venditor qui per vim ad hoc fuit compulsus, an compellatur fidem habere de pretio, vid. gl. 4. ad fi. l. 46. tit. 28. par. 3.
- Venditor qui confessus fuit se recepisse pretium si postea appareat instrumentum promissionis pretij quid tunc, vid. d. gl. 4. in fi.
- Venditor habens malam fidem in re vendita facit, ut ab emptore præferri bi non possit minori tempore quam 30. annorum, vid. gl. 1. l. 19. tit. 29. partita 3.
- Venditor rei in maiori pretio quam res valet, an ad pretij restitutionem teneatur, vid. gl. 3. l. 16. per textum ibi. titulo. 11. par. 4. & gloss. l. 56. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Venditor si per instrumentum confiteatur se recepisse pretium si illud non declaret, an valeat confessio, vid. glossam. l. 1. titulo quinto. partita quinta.
- Et an idem erit si testes ita deponerent contra venditorem, vel contra alium tertium, vid. ibid.
- Venditor si confiteatur se vendidisse iusto pretio rem aliquam si pretium non declaret, an teneat venditio, vid. ibid.
- Et an isto casu detur actio præscriptis verbis si emptor vel locator fructus est re, & an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, vid. ibid.
- Venditor qui pro re vendita arram recepit si postea nolit rem vendere, & perdat arram, an venditio tunc teneat, vel non, vid. gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et an emptor possit & tunc agere ad interesse contra venditorem, vide dictam glo. 1.
- Venditor præcisere tenetur ad tradendum si habet facultatem rei tradendæ estque perfectæ venditio, vid. gl. 4. l. 7. tit. 5. par. 5.
- Venditor & emptor an simul consentire debeat & quando possint ex interuallo, vid. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et an possit conuenire ut pro re pretium detur quod aliquis tertius nominauerit, & quid si nominando legat, vid. ibidem in glossa tertia, quarta & quinta.
- Et quid si tertius iste moriatur vel aliquis ex contrahentibus vel bona venditoris ante declarationem arbitri confiscentur, vid. gl. 6. ibid.
- Venditor si tempore venditionis rei ipse, & emptor sciebant rem quam emebant esse destructam, an venditio teneat licet venditor tempore venditionis illud non dixisset, vid. gl. 9. l. 4. tit. 5. par. 5.
- Venditor si propter rem venditam sit conuictus poenam non ex ipsa re sed ex contemptu commodum quod ex eo procedit accretat emptori, vel venditori, vid. gl. 7. l. 23. tit. 5. par. 5.
- Venditor an possit iterum vendere quando emptor non vult venire ad degustandum, vel mensurandum, & an istud sibi permittatur fieri ad sui

Septem Partitarum.

- fui commodum vel ad minus incommodum emptoris non venientis. vide glo. 6. l. 24. tit. 5. par. 5.
- Et an contractus inter eos gelus adhuc duret ipso emptore non veniente vel pro dissoluto habeatur. vide ibidem.
- Venditor quibus concurrentibus possit rem venditā effundere & perdere emptore non veniente ad diem constitutum. vide gl. 8. d. l. 24.
- Et quid si res empta ante mensurationem augetur ita quod plus valeat quam tempore venditionis an augmentum illud ad emptorem pertineat vel ad venditorem. vide ibidem in glo. 11.
- Et an lucrum vel damnum pertineat ad venditorem quā res venditur sine mensura & pondere. vide gl. 1. & 2. l. 25. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
- Et quid si res vendatur sub conditione an damnum vel lacrum quod ei accrescit ad emptorem pertineat. vide gl. 1. l. 26. per illū tex. tit. 5. p. 5.
- Venditor an teneatur ad traditionem rei si sibi prius non offeratur pretium. vide glo. 1. l. 27. tit. 5. par. 5.
- Venditor quando constituatur in mora ex parte emptoris non tradendo rem venditam. vide gl. 2. d. l. 27.
- Et quid fiet quando ipsi non confidunt de se. vi. in. d. gl. 2. d. l. 27.
- Venditor ante pretij numerationem si rem tradat emptori sub pacto, ut ad eum dominium non transeat donec pretium soluat an illud pactū teneat. vide glo. 1. l. 28. tit. 5. par. 5.
- Venditor an teneatur colere fundum iam alteri venditum & sic ipse ad culturam teneatur. vide. d. gl. 1. d. l. 28.
- Venditor tenetur restituere fructus quos percepit ex re vendita antequā illam traderet. vide gl. 2. d. l. 28. tit. 5. par. 5.
- Et quid in puteo communi domus scilicet empta & alia an empta domo videatur emptus puteus communis. vide gl. 3. ibidem.
- Venditor si in vinea vendita habeat torcularē vel in oliueto molendinum pro oleo an vinea vel oliueto vendito videatur venditum molendinum vel torcular & quando. vide gl. 3. l. 31. tit. 5. par. 5.
- Venditor an possit opponere contra emptorem quod sibi non denūtiavit quod super re vendita inquietabatur quando ipse erat absens vel constabat quod sibi non intererat denuntiationem fieri eo quod res notorie constabat esse alienam. vide gl. 4. l. 32. tit. 5. par. 5. in prin.
- Et an emptor possit rem restituere non expectata sententia quā constat illam non esse venditoris. vide ibid. in glo. 4. col. 2.
- Et an sufficiat denuntiari principali licet non denuntietur fideiussori. vide. d. gl. 4. col. 2. in qua est.
- Venditor qualiter requiri debeat per emptorem qui in re empta inquietatur. vide ibid. in qua est. 7.
- Venditor qui emptorem non defendit tenetur ad sumptus litis & ad interesse & alia damna. vide gl. 6. & 7. per tex. ibi. d. l. 32.
- Venditor qui emptorem non defendit ad duplam non tenetur si a principio non se obligavit. vide ibid. in gl. 8. per illum tex.
- Venditor quando emptori res euincitur an teneatur inuitus illam defendere si nolit quando in instrumento nihil dictum fuit. vide glo. 2. l. 33. tit. 5. par. 5.
- Venditor potest assumere defensionem rei venditæ inuito actore. vide glo. 3. l. 33. tit. 5. par. 5.
- Et an illam defendere debeat in foro emptoris vel venditoris. vide ibid.
- Venditor quando assumit defensionem rei suæ qualiter se habere debeat, & an admittatur animo nouandi. vide ibidem.
- Et quid si persona emptoris sit legator, & actor dicat interesse sua cum eo potius quam cum venditore litigare an audiatur. vide ibidem.
- Venditor si nolit rem defendere tunc emptor illa facere tenetur, quia alias etiam si denuntiasset non ageret de euictione. vide glo. 4. d. l. 33. tit. 5. par. 5.
- Venditor tenetur testes & instrumenta emptori defendenti causam dare. vide gl. 5. d. l. 33.
- Venditor hæreditatis tenetur si tota hæreditas vel dimidia pars euincatur sed non de euictione rei singularis. vi. gl. 2. p. tex. ibi. l. 34. tit. 5. par. 5.
- Venditor an possit appellare emptorem damnato ex contumacia, & quando sic. vide gl. 6. in fi. l. 36. tit. 5. par. 5.
- Venditor si tempore sententiæ non sit præsens, & emptor sic, an emptor appellare teneatur. vid. gl. 8. l. 36. tit. 5. par. 5.
- Venditor an lucratur atras, vel partem pretij solutam quando stetit per emptorem, ut contractus non adimpleretur si hoc non fuit deductum in pactum. vide gl. 4. l. 38. tit. 5. par. 5.
- Venditor vini si cum sciret non duraturum emptorem non admonuit, an periculum ad ipsum pertineat etiam quando in specie venditū fuit. vide gl. 2. l. 39. tit. 5. par. 5.
- Venditor intra quantum tempus pretium reddere debeat emptori quādo fuit factum pactum, ut ipso reddito res ad venditorem redeat. vid. gl. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
- Et an ius competens venditori ex tali pacto possit per ipsum alij cedi. vi. ibid. in gl. 2.
- Et quid si in principio non sit dictum nisi quod teneatur reddere reddito sibi pretio non tamen fuit dictum quod teneatur reuendere, an tunc cogatur, vid. glo. 4. ibidem.
- Et an tunc emptor liberetur præstando interesse, & quando sic, vide d. l. 42. in gl. 4.
- Venditor si velit rem sibi restituere, & nolit agere ad pœnam positam in contractu si emptor non restituerit, an admittatur. vi. ibid. in gl. 5.
- Venditor an possit agere contra secundum emptorem, ut sibi reddatur res ipso offerente pretio sicuti poterat contra primum emptorem. vide gl. 7. & 10. ibidem.
- Et an emptor ad reddendum cogatur quando rem a pluribus venditoribus emit si vnus ex eis partem suam velit reemere, vel quando iste vnus paratus sit totum re emere, & refundere totum pretium, vid. gl. 7. d. l. 42. tit. 5. par. 5.
- Et quando res ab emptore reemitur præcedente pacto tunc res ex necessitate transit ad venditorem. vide. d. gl. 7. ad fi.
- Venditore reemente vigore pacti resoluitur ius pignoris quādo emptor illam alicui obligavit ex aliqua causa. vide. ibid.
- Et quid si sint plures hæredes emptoris, & vnus possideat rem illam solūmodo, vel communiter cum alijs, an condemnetur ad restitutionem, vide. ibidem.
- Et quid si emptor propter suam culpam rem nō possit restituere, & quid si ex necessitate distraxit. vide. ibid. in gl. 9.
- Venditor si prohibeat venditionem fieri, an videatur prohibita donatio vel permutatio, & quando sic. vide. gl. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.
- Venditor si prohibeat rei alienationem, an per pactum prohibere possit quod alienatione rei sequuta res ad ipsum redeat quando dominium fuit iam in emptorem translatum. vide. gl. 4. l. 43. tit. 5. par. 5.
- Et an a venditore prohibita alienatione per pactum dominium in emptorem transeat, & quando. vide. d. gl. 4. & 5.
- Venditor quando poterit propria autoritate manus in seruam eijcere quando fuit venditus sub pacto manus iniectionis. vide. gl. 1. l. 47. tit. 5. par. 5.
- Et an tunc ante manus iniectionem transeat dominium in venditorem, ibidem. in fine.
- Et an venditor legem asportationis possit remittere, & renuntiare istam manus iniectionem. vide. ibid.
- Et quid si nihil de manus iniectione dictum fuit, an tunc fiscus admittatur. vide. ibid. in gl. 2.
- Venditor qui procuratorem constituit ad aliquid vendendum, an possit pœnitere post emptoris consensum si procurator male verba conciperet. vide. gl. 1. l. 48. tit. 5. par. 5.
- Venditor vendens rem duobus ad quid teneatur, & an venditio valeat. vide. gl. 1. cum alijs ibi. l. 50. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Venditor si iuret non venire contra contractum venditionis, an possit agere remedio. l. 2. C. de rescindenda venditione. vide. glo. 1. l. 56. tit. 5. par. 5.
- Venditor si minor sit. l. 4. annorum, & faciat iuramentum de non veniendo contra venditionem, an ligetur. vide. gl. 12. ibidem.
- Et quid si tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramentum aliquid obstat. vide. d. gloss. 12.
- Venditor an possit renuntiare remedio. l. 2. C. de rescin. vend. vide. d. glo. 12. in medio.
- Venditor si in venditione dolum fecerit, an contractus venditionis teneat. vide. gl. 2. l. 57. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Venditor si per errorem se subscribat venditioni nihilominus tamen potest venditionem rescindere. vide. gl. 1. l. 60. tit. 5. par. 5.
- Venditor si promiserit rem vacuum tradere, an illud adimpleat si vicinus in domo vendita haberet iniuncta, vel alia seruitus esset notoria. vide. gl. 1. l. 63. tit. 5. par. 5.
- Venditor si sciat rem quam vendidit tributum, vel seruitutem debere, & illud emptori non dixerit, an venditio valeat, & quid si illud ignorauerit. vide. gl. 3. d. l. 63. tit. 5. par. 5.
- Et an sit in electione emptoris stare venditioni, vel agere ad interesse. vide. ibid. in gl. 4. d. l. 63.
- Et quando venditor teneatur ad damna. vide. ibid. in gl. 5.
- Venditor qui ignorabat seruam suam esse furem ad nihilum tenetur. vide. glo. 1. l. 64. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
- Et quid si illud sciuerit, & non dixit, an conueniatur ad actionem redibitoria. vide. ibid. in gl. 3.
- Et an idem sit in venditore alicuius animalis. vide. glossas. l. 65. tit. 5. par. 5. tit. 5. par. 5.
- Et an istæ actiones sint perpetuæ, vel temporales, & quando sint perpetuæ. vide. ibid. in gl. 10.
- Venditor an teneatur dicere tempore venditionis vitium patens rei venditæ, & quid si emptor supine ignorauit, & venditor sciuit. vide. gl. 1. l. 66. tit. 5. par. 5.
- Venditor an iuuetur ex eo, scilicet quod omnia vitia rei emptæ excepit. vide. glo. 2. d. l. 66.
- Venditor tritici, vel alterius rei, an possit commiscere corruptum cum in

Index materiarum

- corrupto, & quando, vid. gl. 2. l. 1. tit. 7. par. 5.
 Venditor vini post degustationem, an teneatur si ibi aliquod periculum
 acciderit, & quando, vid. gl. 3. l. 24. tit. 5. par. 5.
 Venditor fruuenti si in summitate faccorum ponat bonum frumentum
 & intus malum, & corruptum, qualiter puniatur, vid. ibid.
 Venditor domus, quam alicui ad tempus conduxerat si propter hoc con-
 ductorem expellat, an ad interesse teneatur, vid. gl. 4. l. 19. per tex. ibi.
 tit. 8. par. 5.
 Venditor rerum suarum si prodicionem iam commiserit an venditio te-
 neat, vide gl. 2. & 3. per tex. ibi. l. 4. tit. 2. par. 7.
 Venditor veneni qualiter puniatur, vide glossas. l. 7. per textum. ibi. titu.
 octauo. par. 7.
VENDITOR CASTRI VILLAE, vel ciuitatis, & venditor castri
 cum pertinentijs ipsius an in tali venditione res particularis ipsius ven-
 ditoris veniat, vide gl. 1. in fine. l. 26. titu. 2. par. 3.
VENDITOR TENETVR DE EVICTIONE, & venditor si nō
 tenetur de euictione, an possit esse testis in re vendita pro ipso empto-
 re, vid. gl. 1. l. 19. tit. 16. par. 3.
 Venditor si teneatur de euictione tunc emptor contra eum poterit agere
 ad pretium sibi datum, & ad interesse, vide glo. 5. l. 19. titulo. 5. partita
 quinta.
 Venditor tenetur emptori de euictione licet de hoc nihil sit dictum ne-
 que promissum, vid. gl. 2. per tex. ibi. l. 32. tit. 5. par. 5.
 Venditor in tribus casibus tenetur de euictione licet ab emptore sibi nō
 denuntietur qui q̄ rem emptam defendat dummodo alias venditor
 sciat litem motam absque emptoris denuntiatione, vi. d. gl. 4. colum.
 3. dict. l. 32.
 Venditor præcisse tenetur emptorem defendere alias tenebitur de eu-
 ctione, vid. ibid. in gl. 5.
 Venditor qui emptorem non defendit tenetur ad sumptus litis, & ad inte-
 resse, & alia damna, vid. ibid. in gl. 6. & 7. per tex. ibi.
 Venditor quando res euincitur emptori, an teneatur inuitus rem illam
 defendere si nolit quando in instrumento nihil dictum fuit, vid. gl. 2.
 l. 3. tit. 5. par. 5.
 Venditor si nolit rem defendere tunc emptor illud facere tenetur quia
 alias etiam si denuntiaisset non ageret de euictione, vide glossam quar-
 tam, dict. l. 33.
 Venditor hæreditatis tenetur si tota hæreditas, vel dimidia pars euinca-
 tur sed non de euictione rei singularis, vid. glossam. 2. per tex. ibi. l. 34.
 titu. 5. par. 5.
 Venditor domus nauis, vel gregis tenetur de euictione partis talis rei v̄-
 ditæ, vi. gl. per tex. ibi. l. 35. tit. 5. par. 5.
 Venditor an teneatur de euictione quando emptor a quo res petitur cō-
 sentit in iudicem non suum, vel in arbitrum, vide glo. 3. l. 36. tit. 5. parti-
 ta quinta.
 Et quid si ex forma statuti compellatur ad compromittendum, & an tūc
 venditor citari debeat, vid. d. gl. 3.
 Et quid si venditor noluit causam defendere coram arbitro postquā fuit
 sibi denuntiatum, vid. ibid.
 Et quid si in instrumento venditionis sit dictum quod qualitercunque
 res euinceretur venditor teneatur de euictione, vid. ibid.
 Et quid si emptor fuit contumax, an tunc emptor teneatur de euictione,
 & quando, vid. ibid. in gl. 6. in prin.
 Venditor an teneatur de euictione circa sumptus, & melioramenta quæ
 emptor in re emptā fecit quando ipse emptor non excepit de eis, vide
 gl. 7. dict. l. 36.
 Venditor si tempore sententiæ non sit præsens, & emptor sic, an emptor
 appellare teneatur, & quando, vide glossam octauam. d. l. 36. titu. 5. par-
 tita quinta.
 Venditor an teneatur de euictione quando rem in ludo alicui vendidit,
 vid. gl. 9. per tex. ibi. d. l. 36.
 Et quid si emptor sit aliquis tertius qui non ludebat, an tunc venditor de
 euictione teneatur, vid. ibid. in gl. n. d. l. 36.
 Venditor an teneatur de euictione quando Rex rem venditam abstulit
 ab emptore, & quando sic, vid. glossam secundam. l. 37. titulo. 5. partita
 quinta.
 Venditor non tenetur de euictione quando de facto extraiudicialiter, &
 violenter res emptā aufertur ab emptore, vid. ibid.
 Venditor an teneatur de periculo quod in re vendita succedit, & quando
 vid. gl. 3. 4. 7. & 8. l. 23. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
 Venditor nominis si periculum succedat cuius sit periculum, vide dictā
 glossam. 4.
 Venditor vini post degustationem, an teneatur si ibi aliquod periculum
 acciderit, & quando, vid. gl. 3. l. 24. tit. 5. par. 5.
 Venditor vini si cum sciret non duraturum emptorem non admonuit
 an periculum ad ipsum pertineat etiam quando in specie venditum
 fuit, vid. glo. 2. l. 39. tit. 5. par. 5.
VENDITOR SVB PACTO adiectionis in diem, vel legis com-
 missoriae, & an in pacto legis commissoriae ad diem rescidatur vendi-
 tio pretio adhuc non soluto, & per quæ verba pactum istud fieri de-
 beat, & quæ requirantur ad hoc vt pactum legis commissoriae op̄ cre-
 tar translationem dominij, vid. gl. 3. l. 38. tit. 5. par. 5.
 Venditor si pretium petierit post diem solutioni statutum an videatur
 renuntiare pacto legis commissoriae, vid. gl. 5. l. 38. titu. 5. par. 5.
 Venditor quando vendidit rem sub pacto adiectionis in diem, an tale pa-
 ctum debeat fieri in rem, vel in personam, & quid si primus emptor ve-
 lit rem emptam sibi eodem pretio, & melioratione, an admittatur cō-
 tra secundum emptorem, vel non, vid. glo. 1. l. 40. tit. 5. par. 5.
 Et quid si pactum fiat sine adiectione dici an tunc possit vsque in perpe-
 tuum afferri melior conditio, vid. ibid. gl. 2.
 Et quid si secundus emptor non soluat statim pretium venditor tamen
 illum approbet, vid. ibid. in gl. 3.
 Venditor sub pacto adiectionis in diem an a primo emptore fructus recu-
 peret quando alius pro illa re plus dedit & illud plus fuit a primo em-
 ptore venditori oblatum, vid. ibi. gl. 7.
 Venditor intra quantum tempus pretium reddere debeat emptori quan-
 do fuit factum pactum vt ipso reddito res ad venditorem reddeat, vide
 glo. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
 Et an ias competens venditori ex tali pacto possit per ipsum alij cedi, vi.
 ibid. glo. 2.
VENDITOR DECEPTVS vltra dimidiam iusti pretij si sit qualiter
 illi consulatur, & qualiter deceptio perpendatur, & quod tempus in spi-
 ciatur, & quæ prius debeant considerari, & de conceptione libelli in
 hoc, vid. gl. 4. 5. 6. & 7. l. 56. tit. 5. par. 5.
 Venditor si sit vltra dimidiam deceptus si emptor eligat rem restituere an
 teneatur etiam fructus restituere, vide glossam. 8. d. l. 56. titulo quinto.
 partita 5.
 Et an istud procedat non solum in foro animæ sed etiam in foro conten-
 tioso, vid. ibid.
 Venditor si inducatur ab emptore vt rem sibi vendat minus iusto pretio
 an tunc præcisse teneatur rem restituere, vel si velit possit pretium sup-
 plere, vid. d. gl. 8. in fi.
 Venditor qui fuit ab emptore deceptus vltra dimidiā iusti pretij, an pos-
 sit consequi supplementum iusti pretij si res vendita fuerit deperdita
 vel deteriorata, vid. gl. 10. d. l. 56. tit. 5. par. 5.
VENDITOR REI ALIENAE an illam tradere teneatur emptori, vi
 de gl. 1. l. 19. tit. 5. par. 5.
 Et an venditori applicetur pretium quod ab emptore sciente rem esse a-
 lienam recuperatur, & quid si contractus sit a iure prohibitus, vid. ibi-
 dem. in gl. 3.
 Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus ex eis sit sciens alius vero
 sit ignorans, vid. ibid.
VENENVM si ab aliquo ematur ea intentione vt alicui daret si nō de-
 derit, an eod. modo puniatur ac si dedisset, vid. glo. 1. l. 17. titulo 5. parti-
 ta quinta.
 Venenum si alicui vendatur an & quando venditor incurrat poenā mor-
 tis, vid. 2. l. 7. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
 Et in materia veneni dati, vid. gl. 3. & 4. ibid.
VENIALIA PECCARA an & quando teneatur quis confiteri, vide
 gl. 2. in med. l. 23. tit. 4. par. 1.
 Venialia peccata efficiuntur mortalia ex frequentatione, & ex conceptu
 vid. ibidem.
 Venialia peccata quæ sint, & an hæc impediunt aliquem promoueri ad
 episcopatum, vi. gl. per tex. ibi. l. 34. tit. 5. par. 1.
VENIENS ad curiam regis an pro debito proprio capi possit & quid iu-
 re ordinamenti, vid. gl. 3. l. 4. tit. 3. par. 3.
 Et an possit ingressus impediri venientibus, & quando, vid. gl. 3. l. 7. titu.
 29. partita 3.
VENIENTES ab intestato an & quando præferantur fisco quando hæ-
 reditas ab aliquo tanquam ab in digno aufertur, vi. gl. l. 26. & l. 27. &
 gl. 4. & 5. l. 28. tit. 1. par. 6.
 Et quando præferantur si institutio habeatur pro non scripta, vi. gl. 1. l. 4.
 tit. 3. par. 6.
 Venientes ab intestato, an excludant fiscum in successione hæredis inca-
 pacis, vid. gl. 4. & 5. l. 22. tit. 3. par. 6.
 Venientes ab intestato an admittantur quando testator decessit sine testa-
 mento si reliquerit vxorem prægnantem, vide glossam prin. a. m. l. 16.
 tit. 6. par. 6.
 Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc eius cohæres
 adire possit, & pro qua parte, vid. ibid.
 Venientes ab intestato an admittantur si velint probare filium causam
 ingratitudinis commississe vt illū a patris successione excludant quan-
 do eius pater nullum condidit testamentum, vid. gl. 8. l. 10. titulo septi-
 mo. part. 6.
 Venientes ab intestato semper præsumuntur venire ex tacita voluntate
 defuncti, vid. gl. 3. l. 5. tit. 9. par. 6.

Septem Partitarum.

Venientes ab intestato, an excludantur per conuentionem in portione conuentioni, & quando, vid. glossam sextam. col. 1. ad finem. l. 33. titu. 9. partita sexta.

Et an venientibus ab intestato competat beneficium. l. fina. C. de edict. di. ui. Adria. tollen. vid. gl. in med. l. 2. tit. 14. par. 6.

VENTER vxoris, an possit ex re scripto principi emancipari. vid. gl. 1. l. 1. tit. 2. par. 4.

Et qui in ventre vxoris est in commodosis omnibus progeminatus habetur. vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 2. par. 4.

Venter an debeat in possessionem mitti etiam in maioris stante in hoc. l. Tauri. vid. d. gl. 1.

Venter vxoris de iure mariti, an debeat mitti in possessionem reum sui patris, & non alij consanguinei. vid. gl. 1. l. 16. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.

Venter vxoris qualiter custodiri debeat per consanguineos, & quibus hoc fieri permittatur. & sub qua forma fiet. vid. gl. 1. l. 17. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.

V&A concurrere debent in baptizando, vide glossam. 3. l. 2. titulo. 4. partita prima.

Verba quæ requirantur ad hoc, vt quis verè dicatur baptizatus. vid. gl. 1. in prin. l. 3. tit. 4. par. 1.

Verbum æstimare denotat arbitrium boni vii et si ad aliquem actum directè referatur. vid. gl. 2. in fin. l. 54. tit. 6. par. 1.

Verba debent intelligi secundum qualitatem personæ cui referuntur. vi. gl. 1. col. 2. in prin. l. 17. tit. 9. par. 1.

Verba obscura posita in instrumento vitiant instrumentum. vid. gl. 3. l. 3. tit. 4. in par. 2.

Verba iocosa licet in alium proferantur non competit illi actio iniuriarum si animus iniuriandi ablit. vi. gl. 5. l. 3. tit. 9. par. 2.

Et si iudex arbitrabitur quo animo verba illa dicta fuerint. vid. ibid.

Verba vbi naturaliter valent intelligi non debent accipi civiliter. vid. gl. 1. col. 2. in prin. l. 2. tit. 5. par. 2. & gl. 1. l. 9. tit. 4. par. 3.

Verba testatoris debent intelligi secundum consuetudinem vel statutum loci vbi disponitur. vide ibidem.

Verbum, debet importare necessitatem aliquando tamen importat honestatem. vide. l. 1. l. 2. tit. 2. par. 2. & gl. 3. l. 9. tit. 4. par. 3.

Verba composita fauus meli. & illi melius audiuntur. vide gl. 4. l. 7. titulo. 8. par. 3.

Et canendum est verbis superfluis. vide ibi gl. 6.

Verbum debet quod importet necessitatem. vid. gl. 5. l. 22. tit. 11. par. 3.

Verba debent restringi ad cogitata. vid. gl. 1. l. 2. tit. 11. par. 3.

Verba privilegij inspicere debent, vt secundum eius tenorem iudicetur. vid. gl. 1. l. 1. tit. 18. par. 3.

Verba generalia dicuntur etiam si ibi aliqua specialitas coniugatur. vi. gl. 1. l. 45. tit. 18. par. 3.

Verba assertoria minoris posita in venditione quam facit, scilicet, quod fuit factum ad utilitatem suam, an talis assertio etiam iurata teneat. vid. gl. 2. l. 39. tit. 18. par. 3.

Verba an sint necessaria in nuntiatione operis noui quæ fit per iactum lapidis. vid. gl. 1. l. 1. tit. 32. par. 3.

Verba obscura si proferantur a contrahentibus matrimonium qualiter sint intelligenda, & per quæ verba matrimonium contrahatur. vid. gl. 8. l. 2. tit. 1. par. 4.

Et per quæ verba matrimonium dicatur contractum per verba de præfenti. vid. ibid. in gl. 9.

Verba an sint necessaria ad validitatem matrimonij in valentibus loqui saltim quo ad ecclesiam. vid. gl. 7. l. 5. tit. 2. par. 4.

Et quid si filia cum præfens esset nihil dixit, & passa fuit se subarrari si pater pro ea loqueretur, an teneat matrimonium. vid. ibid.

Verba qualia, & quomodo proferri debeant quæ procurator alicuius contrahit matrimonium nomine alterius. vid. gl. 8. ibid.

Verba generalia restringuntur ex adiuncto præcedenti. vid. glossam. col. 3. in prin. l. 2. tit. 6. par. 4.

Verba testatoris verificari debent secundum iuris dispositionem. vid. gl. 1. l. 9. col. 2. ante medium. l. 1. tit. 13. par. 4.

Verbum toties de quot vicibus intelligatur. vide glossam. l. 3. l. 56. tit. 18. partita 3.

Verbum experiri ponitur pro defendere in casu. l. spe. ff. de re iudicata. vid. gl. 1. l. 2. tit. 22. par. 3.

Verbum perpetuo facit rem durare ultra centum annos. vid. gl. 1. l. 26. tit. 31. partita 3.

Verbum tradere, & verbum dare idem significant, & in quo differant. vi. gl. 1. l. 13. tit. 11. par. 4.

Verbum sum est verbum substantivum importatque rei veritatem non vero fictionem. vid. gl. 1. l. 4. tit. 15. par. 4.

Verbum summam qualiter intelligatur. vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 7. titulo. 19. par. 4.

Verba contractus qualiter formari debeant quando aliquis emit rem, vt

negotiorum gestor, vel vt procurator. vid. glossam primam. l. 48. tit. 5. partita 5.

Verbum habeat non significat ipso iure. vid. gl. 2. q. 4. post princip. l. 55. titu. 5. par. 5.

Verbum sum est, & quod sit substantivum neque significet ipso iure. vid. ibid. post med. illius quæst.

Verbum vendere, an comprehendat quamcunque alienationem. vi. ibidem. in gl. 4.

Verba accipiuntur secundum subiectam materiam. vid. gl. 5. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.

Verbum debet regulariter importat necessitatem. vid. gl. 1. l. 2. tit. 9. partita quinta.

Verba si interponantur ante responsionem, an per hoc vitietur stipulatio & quid iure Regni. vid. gl. 1. l. 2. tit. 11. par. 5.

Verba enuntiatiua instrumenti, an & quando probent, & quo ad quid. vid. gl. 2. l. 3. tit. 11. par. 5.

Verba an requirantur in mandato, & qualia. vid. gl. 1. l. 24. per tex. ibi. titu. 12. partita 5.

Verbum habeat, & verbum relinquo adiectis vniuersitati bonorum inducunt institutionem. vid. gl. 9. l. 6. tit. 3. par. 6.

Verba testatoris debent impropriari, vt voluntas ipsius feruetur. vid. gl. 19. in med. l. 1. tit. 5. par. 6.

Verba sunt adaptanda personis cum quibus loquimur secundum qualitates personarum. vid. gl. 8. l. 5. tit. 8. par. 6.

Verbum semel positum aliquando proprie aliquando vero improprie aliquando vero improprie sumitur. vid. gl. 7. in prin. l. 7. tit. 8. par. 6.

Verba qualia desiderantur in legatis, & quid fieret in nomine rei legata. vide gl. 1. l. 28. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

Verba si sunt ita obscura quod nullum intellectum possint subsistere, an valeat scriptura. vide ibidem in gl. 2.

Verba quæ importent liberum arbitrium. vide glossam primam. l. 29. tit. nono. partit. 6.

Et an legata possint poni in arbitrio hæredis & quid in contractibus. vide. d. gl. 1. l. 29. tit. 9. par. 6.

Verba taxatiua impediunt ius accrescendi. vide gl. 6. col. 2. ad finem. l. 33. titu. 9. par. 6.

Verba impropriantur vt deseruiant intentioni. vide gl. 1. col. 2. in medio. l. 2. tit. 12. par. 6.

Verba conditionalia sunt proprie intelligenda. vide glossam primam. l. 3. titu. 12. par. 6.

Verba generalia certam notitiam & cognitionem non inferunt. vide gl. 2. col. 10. ad finem. l. 3. tit. 13. par. 6.

Verba testatoris secundum iuris dispositionem debent interpretari. vide gl. 7. ad finem. l. 3. tit. 13. par. 6.

Et quibus verbis tutor, vel curator factum sui minoris authorare debeat. vid. gl. 7. l. 17. tit. 16. par. 6.

Verbum potest importat necessitatem quando lex vbi est tendit ad punitionem delictorum. vid. gl. 7. in medio. l. 18. titu. 1. par. 7.

Verbum volumus, & verbum decernimus inducunt ius de nouo. vid. gl. 9. l. 22. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Verbum vniuersale debet limitari, & restringi ex consideratione debitarum circumstantiarum. vid. gl. 5. col. 1. ad finem. l. 2. titulo secundo. partita septima.

Verbum sunt inducit priuationem ipso iure. vid. gl. 1. post princip. l. 4. titu. 2. par. 7.

Verbum dubium qualiter, & a quibus declarari debeat. vid. gl. 1. l. 2. 3. 4. & 5. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.

Verbum habeat duas significationes propriam, scilicet, & impropriam cui stare debeamus. vid. gl. 1. l. 5. tit. 33. par. 7.

Et quid si habeat duas significationes proprias. vid. ibid.

Verba privilegiorum late sunt interpretanda. vid. gl. 1. l. 28. per tex. ibi. tit. 34. partita 7.

VERBORVM OBLIGATIO, vide de hoc supra. in verbo, **STIPVLATIO**.

VERBERARE an possit Episcopus seu alius prælatus aliquem proprijs suis manibus. vid. gl. 5. l. 56. tit. 5. par. 1.

Verberare clericum non potest laicus etiam demando prælati sub excommunicationis pœna. vid. gl. 1. d. l. 56.

Verberatio clericorum non potest fieri per contrarium alicuius ordinis. vid. d. gl. 9.

Verberatio clericorum est canonibus odiosa. vid. ibid. in fine.

VERECUNDIA impedit nobis facere aliqua. vid. gl. 13. in proœmio partitarum.

Verecundia est maxima pars pœnitentiæ, & dicitur pœna. vid. gl. 4. in prin. l. 23. tit. 4. par. 1.

Verecundia non est causa diuidendi confessionem. vid. ibid.

Verecundia & honestas foroficant. vide glossam primam. l. 7. tit. 6. part. prima.

Index materiarum

- Verecundia** bene excusat ut aliquid non fiat, vid. glo. 2. l. 16. tit. 13. partita secunda.
- Verecundia** plus stimulat nobiles quam ignobiles, vid. gl. 2. per tex. ibi. l. 6. tit. 18. par. 2.
- Verecundia**, & aliquando parcutur verecundia, vid. glo. 3. l. 2. per tex. ibi. titu. 1. part. 7.
- VERITAS** debet semper dici etiam si inde scandalum oriatur, vid. gl. 3. l. 50. tit. 7. par. 1.
- Veritas** quid sit, vide glossam primam. legis tertia. titulo quarto. partita secunda.
- Veritas** maior est fictione, vid. gl. 1. col. 2. in prin. in procc. tituli primi. partita quarta.
- Veritas** plus valet quam opinio, & quid in delictis, vid. gl. 1. l. 31. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
- Veritas** potest a iudice inuestigari tribus vijs, vid. gl. 7. in prolo. 7. partit. per tex. ibi.
- VERVS** penitens quis dicatur, vid. glo. fina. in prin. l. 25. titulo. 4. partita prima.
- Verus** contumax siue fictus, quis esse dicatur, vid. gl. 8. & 10. l. 4. titu. 22. partita 3.
- Et an** isti appellare possint petita, vel non petita restitutione in integrum si veniant iudice adhuc pro tribunali sedente, vid. d. glossam. 10. & glo. 9. ibidem.
- Verus** contumax quis dicatur. & quare ad appellandum non admittatur & quid si de facto admittatur, vid. gl. 2. l. 9. tit. 23. par. 3.
- Et an** iste excludatur ab appellatione taxationis expensarum, vide ibidem.
- Et de** qua contumacia istud intelligatur, vid. ibid.
- Et quid** si iste talis esset rusticus minor, vel mulier, vid. dictam glossam secundam. in fine.
- VESTIS SACRA** cum seruire non potest debet concremari neque ex ea aliquid fieri potest, vid. gl. 6. l. 64. tit. 4. par. 1.
- Vestimenta** sacerdotalia benedici debent, vide glossam primam. l. 14. titu. 5. part. 1.
- Vestis** lugubris an dicatur impensa funeris necessaria, vid. gl. 8. post prin. l. 12. tit. 13. par. 1.
- Et an** stantibus legibus Tauri istae vestes deducantur de quinta parte bonorum, & quales, vid. ibid.
- Vestis** lugubres vxoris, & filiorum, & etiam quae dantur familis necessario secundum consuetudinem patriae deduci debent de quinta bonorum, vid. ibid.
- Vestis** sacerdotales significant virtutes, & ipsorum bona opera ideo cum vestibus sacerdotes sepeliuntur, vid. glossam secundam. l. 13. titulo. 13. partita prima.
- Vestis** honorabiles, & pretiosae possunt in festiuitatibus poni, & indui magis quam in alijs diebus, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 2. titulo. 23. partita prima.
- Vestis** quae fuit sua prima & secunda causa, & aliqua de vestibus, vid. gl. 1. l. 4. tit. 5. par. 2.
- Vestis** ornata licet portare si ad finem iactantiae non fiat, vid. gl. 2. l. 8. tit. 7. par. 2.
- Vestis** fieri debent secundum consuetudinem Regionis, vid. gl. 5. l. 18. tit. 21. partita secunda.
- Vestis** festiuales, & de excusa, & quales aliae ab vxore reddi debeant haereditibus mariti matrimonio soluto, vide glossam. 9. l. 23. titulo. 11. partita quarta.
- Et quid** de anulis gemmis, & alijs ornamentis, & an maritus ista vxori suae dare teneatur, vid. ibid. in fi.
- Vestis** & ista apud Deum abominabile si mulier vtatur veste virili, & quando sibi liceat, vid. gl. 10. l. 3. tit. 1. par. 5.
- Vestis**, & an vestes luctuosae quae dantur tempore mortis testatoris dicantur impensa funeris, & sint priuilegiatae, vid. gl. 4. col. 2. in prin. l. 2. titu. 11. partita 6.
- Vestis** viduales datae vxori, an dicantur impensa funeris vt de. 5. bonorum deducantur, vid. ibidem.
- Et tales** vestes vxori viduae traditae imputentur haeredi, & non in summa dotis, & quid si vxor postea nubat, an illa teneatur restituere, & quales esse debeant, vid. d. gl. 4. col. 2. d. l. 2. tit. 11. par. 6.
- Vestis** appellatione quae veniant siue in legatis, vel alibi, vid. gl. 8. l. 8. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.
- Et si** quis vult vestes debet resignare veteres, vid. d. glossam octauam. in fine. dict. l. 8.
- VELVLA** quae parere non potest si matrimonium contrahat valet, & tenet, vid. gl. 4. l. 3. tit. 2. par. 4.
- VIA** publica vtrum vendi possit, siue ab aliquo praescribi, vid. gl. 2. & 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
- Vi** sunt omnibus communes iure naturae, & legibus gentium, & propter hoc prohibentur occupari, vid. ibi. gl. 3.
- Via** publica quare via Regia nominetur, & an aliquibus possit impediri, & quare, vid. d. gl. 3.
- Et an** Rex ex causa possit prohibere ingressum, & transitum per viam publicam, vid. d. glo. 3.
- VICARIVS** episcopi potest dare licentiam alicui sibi subdito vt confiteatur cum alieno sacerdote, vid. gl. 7. l. 21. tit. 4. par. 1.
- Vicarium** constituens curam animarum tradit, vid. gl. 3. l. 8. titulo. 17. partita prima.
- Vicarius** alicuius rectoris ecclesiae ad tempus sibi positum, an oblationes sibi factas suas faciat, vel non, vid. gl. 2. columna. 3. l. 6. titulo. 19. partita prima.
- Vicarium** alicuius offendens aliquis, an puniatur eadem poena ac si offenderet verum dominum, vid. gl. 5. l. 18. tit. 7. par. 2.
- Et an** possit extendere manus ad insolita, vid. ibidem.
- Vicarius** a Rege potestati datus si delinquat a potestate non debet puniri sed a Rege tantum, vid. gl. 3. l. 4. tit. 24. par. 2.
- Vicarius** Episcopi habet ordinariam iurisdictionem vicarij vero aliorum iudicum secularium non, vid. gl. 1. l. 2. tit. 4. par. 3.
- Vicarius** an possit cognoscere de causa suo maiori commissa sub nomine dignitatis, vid. gl. 8. l. 47. tit. 18. par. 3.
- Vicarij** an poni possint per inferiores praelatos quando ex causa se absentant, & qualiter, vid. gl. 6. l. 4. tit. 20. par. 3.
- VICE REX**, & de eius potestate, & quid si offendatur, an castigetur illum offendens ac si Regem siue dominum offenderet, vid. gl. 5. l. 13. tit. 1. partita 2.
- Et an** possit extendere manus ad insolita, vid. ibid.
- VICINIA** an teneatur contribuere ad reparationem domus destructae vt ignis mitigaretur, vid. gl. 2. l. 12. tit. 15. par. 7.
- VICINVS** & de iure forum vicini tenebantur partem fructuum viliori pretio vendere pro commodis publicis, vide glo. 1. l. 10. titulo. 28. partita tertia.
- Vicinus** si in damnum vicini aquam a fundo suo eiecerit ne sibi noceat neque aliqua seruitute tenetur non potest aliqua actione teneri, vi. gl. 5. l. 13. tit. 32. par. 3.
- Vicinus** & qui sint illi vicini qui tenentur ad reparationem pontium, vel ad eius constructionem, vid. gl. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.
- Vicini** villarum siue castrorum quae subsunt ciuitati qualiter teneantur contribuere ad refectionem murorum ciuitatis, vid. gl. 4. l. 5. tit. 15. partita quarta.
- Vicinus** an habeat ius retrahendi rem a vicino alicui extraneo venditam ratione contuinitatis, vid. gl. 8. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Vicinus** an praesumatur quis illius loci in quo testimonium, vid. gl. 4. l. 1. titu. 1. par. 6.
- Vicinus** si ob timorem ignis domum vicini destruat, an & quando a poena liberetur, vel non, vid. gl. 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
- Et an** tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem domus destructae isto modo, vid. d. gl. 2.
- Vicinus** quando iudici petere possit quod iubeat vicino suo, vt arbor scissatur, vel tollatur ab ipsius persona si sibi maximum damnum prouenerit, & quando hoc cita erit, vid. gl. 14. 15. & 16. cum seq. l. 28. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
- Et an** tunc vicino hoc petenti obstabit praescriptio. 30. vel. 40. annorum, vid. gl. 17. d. l. 28. tit. 15. par. 7.
- VICIVALLIA** an liceat deferre in inimicis tempore belli siue pacis, & quid si afferantur pro redemptione captiuorum quando aliter fieri non potest, vid. gl. 2. l. 38. tit. 9. par. 1.
- Vicivallia** non licet deferre farracenis tempore belli, & an tempore pacis, vel tregnae, vid. gl. 3. l. 22. tit. 5. par. 5.
- Vicivallia** an debeant vendi hostibus fidei quando veniunt causa legationis, vid. gl. 4. d. l. 22. tit. 5. par. 5.
- VICTOR** an necessitetur ad appellandum si in sententia fuit grauatus si victus appellauerit, vid. gl. 1. l. 2. tit. 23. par. 3.
- Et quid** si contumax fuerit antea, & qualis in isto casu cum eo seruetur, & quare, vid. ibid. in gl. 2.
- Et de** qua contumacia istud intelligatur, & quid si de facto admittatur ad petendum, vid. d. gl. 2.
- Et quid** si iste talis esset rusticus minor vel mulier, vid. ibidem. in fi.
- Et quid** si veniat iudice adhuc sedente, vel habuit iustam causam non veniendi, vid. gl. 4. d. l. 9. tit. 23. par. 3.
- Victor** qui fuit falsitatis conscius si fuerit pro eo sententia lata, an si transacti sint. 30. anni possit peti rescissio illius sententiae, vi. gl. 3. l. 2. titu. 26. partita 3.
- VICTVS** victori, an teneatur ad expensas quas victor in domo sua face re debuerat, vid. gl. 2. l. 21. tit. 2. par. 3.
- Victus** qualiter & sub qua cautione debeat rem victori restituere si timeat quod alius eam rem sibi in iudicio petet, vid. gl. 2. l. 6. tit. 10. par. 3.
- Victus** debet a iudice in expensis condemnari etiam si causa sit criminalis, vid. gl. 1. l. 8. tit. 22. par. 3.

Septem Partitarum.

Et an fiat condemnatio damnorum in rebus victoris illatorum, vide ibidem.

Et qualiter fiet condemnatio victualium, vide d. glo. 1. ad finem.

Victus an sit condemnandus in interesse quod victor præterdit eo quod auocatus fuit à suis negotijs, vide glo. 1. l. 8. tit. 22. par. 3.

Victus an in expensis condemnetur si ab amico fuit victor hostitatus vel habuit gratum patrocinium, vide ibidem.

Victus victori debet condemnari in expensis in quolibet articulo incidenti vel emergenti, vide d. glo. 1. in fine.

Victus victori expensas soluere non debet quas fecit ultra quam debebat, vide d. glo. 1. in finalibus verbis.

Victus in expensis an debeat condemnari si in principio litis iuramentum calumniæ præstitit, vide glo. 2. l. 8. tit. 22. par. 3.

Victus in expensis non debet condemnari si iustam habuit litigandi causam, vide glo. 3. l. 8. tit. 22. par. 3.

Et quid si in certa parte iudicij habuit certam causam litigandi, in reliqua vero non, & quid si liti cessit, vide d. glo. 3. in fine.

Et an sententia lata pro tertio qui appellauit quia ius ad rem prætendebat profit victo non appellanti, vide glo. 1. l. 4. tit. 23. par. 3.

Victus appellans, an hæc appellatio victori profit neque appellare necesse habeat, vide glo. 1. l. 9. tit. 23. par. 3.

VICTVS sequitur ciuitatem & qualiter illis vicini ad refectioem murorum ciuitatis cui subsunt contribuere teneantur, vide glo. 4. l. 5. titulo 15. par. 4.

VIDVA quæ præprie dicatur, & an illa quæ nunquam habuit maritum, vide glo. 2. col. 2. in principio. l. 5. tit. 3. par. 3.

Et an causæ viduarum sint de casibus curiæ & de quibus viduis hoc sit intelligendum, vide ibidem.

Vidua si timeat se ab aliquo per vim cognosci talis timor inducit iustum metum, vide glo. 12. l. 15. tit. 2. part. 4.

Vidua an possit dari arre sicuti illis potest fieri donatio propter nuptias, vide glossam quartam ad finem legis. 1. titulo. 11. par. 4. & glo. 2. l. 87. titulo. 18. par. 3.

Vidua quæ unico matrimonio est contenta est exemplar honestatis & pudicitie, vide glo. 1. l. 1. tit. 12. part. 4.

Vidua per quas causas impediatur secundo nubere intra annum luctus, vide glo. 3. l. 3. tit. 12. par. 4.

Et si nubat an & quando propter illud poenas sustinebit, vide glo. 3. supra dictam.

Vidua an post mariti mortem ab hæredibus de adulterio accusari possit, vide glo. 8. l. 3. tit. 17. par. 7.

Vidua filia an à patre occidi possit impunè si illam turpiter cum alio inuenierit, vide glo. 2. l. 14. per text. ibi. tit. 17. par. 7.

Et de poena inducentis viduam ad fornicationem per vim vel sine vi, vide glossam tertiam legis. 1. tit. 19. par. 7. per illum textum ibi & glossas. l. tertiam. titulo. 20. par. 7.

Villa seu castrum an possit facere statuta poenalia si iurisdictione careat, vide glo. 1. col. 1. ad fin. l. 12. tit. 1. part. 1.

Villa seu castrum sunt nomina vniuersitatem designantia, vide glo. 8. l. 68. tit. 18. part. 3.

Villa seu castrum si vniatur ciuitati an amittat priuilegia sua & transeat in ciuitatem, vide glo. 3. l. 7. tit. 20. part. 3.

Villa quid significet in Italia & Francia, & quæ dicatur villa, & villa magna æquiparatur ciuitati, vide glo. 4. d. l. 7.

Villa seu ciuitas an habeat fundatam suam intentionem in montibus & vallis sibi propinquis, vide glo. 6. l. 9. tit. 28. par. 3.

Villæ & castra faciunt collectam sub ciuitate cui subsunt & qualiter debeant contribuere in contributione murorum seu fossatorum ciuitatis, vide glo. 4. l. 5. tit. 15. par. 4.

Villæ & castra sunt nomina quæ in se continent iurisdictionem honorem & districtum & etiam ius patronatus, vide glossam tertiam legis. 9. tit. 4. part. 5.

Villæ præprie dicuntur ædificia sine muris, vide dictam glossam. 3. d. l. 9. titulo. 4. par. 5.

Villæ siue castra an à quocunque ædificari possint de nouo in proprio ipsius loco, vide glo. 4. d. l. 9. tit. 4. part. 5.

Et an villæ sic ædificatæ subsint ciuitati, vel an domini ædificantes ibidè aliquam habeant iurisdictionem, vide ibidem.

Villæ quando generaliter alicui donantur cū omnibus iuribus, &c. quid in tali donatione veniat, vide glo. 5. d. l. 9. per text. ibi.

Villæ & castra an & quando ad emendam damni teneantur quædo mercatores spoliantur in itineribus & confinibus suis, & quid si illi qui fecerunt violentiam sunt fortiores vel maleficium fiat de nocte, vide glo. 7. & 8. l. 4. tit. 7. par. 5.

Villa & an quælibet villa gaudeat rei publicæ priuilegijs, vide glo. 3. in fine. l. 10. tit. 19. par. 6.

VILIS persona si producat in testem an prius torqueri debeat, & an per talem torturam purgetur eius infamia, vide glossam quartam. l. 42.

tit. 16. par. 3.

Vilis causa quæ dicatur quantum ad hoc vt possit iudex in ea sine scriptura sententiare, vide glo. 1. l. 6. tit. 22. part. 3.

Vilis persona an dicatur illa quæ ministrat & dat vinum potantibus, & quid de domina cauponæ, & quæ alia viles personæ nominentur, vide glo. 5. l. 3. tit. 14. par. 4.

Vilis persona quæ dicatur, vide glossam secundam. l. 11. tit. 7. par. 6. & glo. 4. l. 3. tit. 10. par. 7.

Vilis cum poenam mortis meretur debet infurcari vel concremari, nõ de capitari, vide glo. 6. l. 6. tit. 31. par. 7.

Viliras vitæ non facit quæ in unum nec solum legibus, glo. fina. l. 16. titulo. 1. par. 1.

VINCVLATVS, vide de hoc in verbo **CARCERATVS**.

VINEA simpliciter vendita si in ea addit aliquod torcular pro vuis, an illud torcular veniat cum vinea si de eo tempore celebrati contractus nihil dictum sit, & quando non, vide glo. 3. l. 3. tit. 5. par. 5.

VINVM plus debet esse in quantitate quam aqua ad consecrationem faciendam, vide glo. 8. l. 52. tit. 4. part. 1.

Vinum ad consecrationem debet esse de vitibus si tamen in ea prouincia non colligatur debet ibi portari, vide glo. 8. supra dictam.

Vinum est nutritrix & fomes omnium vitiorum, vide glossam tertiam. l. 36. tit. 5. par. 1.

Vinum laxificat cor hominis, vide glossam secundam legis. 15. titulo. 10. partita prima.

Vinum est luxuriosa res, vide glo. 1. l. 6. tit. 7. par. 2.

Et quinque vini ciatis duo adderentur aquæ, vide ibidem in glossa secunda.

Vinum purum antiqui bibebant & vsque quo, vide glossam secundam dicta. l. 6.

Vini potio immodica inuilem quem reddit ad coitum & quare, vide glo. 3. l. 6. tit. 7. part. 2.

Vinum dans potantibus in taberna illud officium exercendo si mulier sit dicitur vilis persona, & quid de domina cauponæ, vide glossam. 5. l. 3. titulo. 14. part. 4.

Vinum ab aliquo emptum si ab emptore signetur, an per hoc videatur habere ipsius vini dominium, vide glo. 8. l. 23. tit. 5. par. 5.

Vinum si vendatur in genere si ante degustationem pereat cuius periculo pereat an emptoris, vide glo. 1. l. 24. tit. 5. par. 5.

Et quid operetur si in genere vendatur in specie vel ad mensuram, vide glo. 2. d. l. 24.

Vinum si vendatur sine mensuratione an ad emptorem vel ad venditorè damnun vel lucrum pertineat, vide gloss. 3. legis. 25. per textum ibi. titulo. 5. par. 5.

Vinum alicui vendatur etiam in specie & postea deterioratur an periculum ad venditorum pertineat quando ipse sciebat vinum non duraturum, & de hoc emptorem non admonuit, vide glossam secundam. l. 39. per text. ibi. tit. 7. par. 5.

Vinum minoris an tutor vel curator in tempus charistie seruare debeat, vide glo. 9. l. 15. tit. 16. par. 6.

Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vide ibidem.

Et debet poni in rationibus tutorum tempus venditionis ne contra ipsum præsumatur venditum tempore cariori, vide ibidem.

Vinum si alicui legetur an veniant in tali legato vassa, & quando, & qualia, vide glo. 9. l. 5. tit. 33. par. 7.

VIOLANS interdictum irregularis est, vide glossam sextam legis. 18. titulo. 9. part. 1.

Violans muros vel violator fossarum circa muros qualiter puniatur, vide glo. 2. l. 15. tit. 28. par. 3.

VIOLENTIA data in re immobili an purgetur si res ad dominum reuertatur, vide glo. 2. l. 4. tit. 29. par. 3.

Violentia si committatur ad epta iam possessione in ipsa defendenda, an faciat rem vitio violentie affici, vide ibidem.

Violentia qualis esse debeat vt per eam vxor alicuius ab adulterio excusetur, & quid si maritus eam premonuit vt fugeret ne vi hostium opprimeretur, & ipsa noluit, vide glo. 1. per text. ibi. l. 7. tit. 9. par. 4.

Violentia semper præsumitur in tyranno vel Rege cognoscente virginè, vide ad quid istud mouet & dicit. d. glo. 1. d. l. 7.

Violentia semper præsumitur in potente, & ex quibus colligitur, vide glo. 2. col. 3. l. 6. tit. 25. part. 4.

Violentia præprie quæ dicatur, & quid si impetus in alium non est factus, vide glossas. l. 1. per text. ibi. tit. 10. par. 7.

Violentia infertur multis & diuersis modis, vide glossas. l. 2. 3. 4. & 5. cum alijs. l. ibidem tit. 10. part. 7.

Violentia infertur ab illo qui se defendere intendit, vide glo. 2. & 3. l. 7. titulo. 10. par. 7. per textum ibi.

Violentia cum armis an possit fieri per mulierem, vide glossam primam l. 8. titulo. 10. par. 7.

Et de poena inferentis violentiam cum armis vel sine armis, vide glossas

Index materiaram

- l. 8. §. 10. tit. 10. part. 7.
- Vi** lentia illata per aliquem circa rem propriam vel alienam, an & quando punibilis sit, vide glo. 1. l. 10. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Vi** lentia illata facit quem teneri etiam de fructibus percipiendis, vide glo. 2. d. 10. per illum textum.
- Violentia** creditoris circa recuperationem sui debiti qualiter puniatur, vide glo. 1. & 2. l. 14. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Violentia** per creditorem facta alteri de loco debitoris sui qui sibi aliquid non debet qualiter sit punienda, vide glossas legis. 15. per illum textum tit. 10. part. 7.
- Violentia** commissa per dominum in expellendo per vim fructuarium vel tendarium qualiter puniatur, & quid e contra, vide glo. 2. l. 16. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Violentia** si inferatur per praelatum communicato consilio an illa praeiudicat ecclesiae ut ipsa incidat in poenam nisi quis in tantam. C. vi. de vi. & quando sic, & plura de hoc, vide per glo. 1. l. 17. tit. 10. part. 7.
- Et** quid si fiat per rectorem vniuersitatis vel per ipsam vniuersitatem, vide ibidem in glo. 5. & 6.
- Violentia** facta meretrici qualiter puniatur, vide glossam. 7. l. 2. per text. ibi. tit. 19. part. 7.
- Vi** lentia per aliquem illata mulieri honeste viventi a quolibet de populo illam inferens accusari potest, & quando, vide glo. 1. l. 2. per textum ibi. tit. 20. part. 7.
- Violentia** maior dicitur illa quae in personam fit quam illa quae fit rebus vide. d. 2. l. 1.
- Violentia** facta mulieri nuptae, viduae, vel virginis qualiter puniatur, & quae vide glossas. 1. 3. per text. ibi. tit. 20. par. 7.
- Et** an solus raptus violentus sine commitione sufficiat ad incurrendam poenam legis, vide ibi glo. 2.
- Vi** lentia si ab ipso inferatur sponsae illam rapiendo qualiter puniatur, vide glo. 5. d. 1. 3. per illum text. tit. 20. par. 7.
- Violentia** an excuset Christianum si ore tantum fidem Christi abnegaret, vide glo. 1. l. 4. tit. 25. par. 7.
- Et** de poena eximentis aliquem a carcere per violentiam, vide per glossam. 1. l. 4. per text. ibi. tit. 29. par. 7.
- VIOLENTER** factum quod dicatur, vide glossas. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. cum legibus ibidem sequentibus. tit. 10. par. 7.
- Violenter** factum per praelatum vel per rectorem vniuersitatis qualiter debeat puniri, & quando datum ad ecclesiam vel ad vniuersitatem pertineat vel non, vide glossas. 1. 17. per text. ibi. tit. 10. 7.
- VIOLENTVS** possessor qui rem suam per violentiam occupauit an puniatur propter hoc, & an teneatur illam restituere in foro conscientiae etiam si sua sit, vide glo. 1. l. 10. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Violentus** possessor teneatur etiam de fructibus percipiendis, vide ibidem glossam secundam.
- VIOLENTVM** simpliciter quod dicatur, vide glossam quintam legis. 15. tit. 2. par. 4.
- VIR** & vxor ad paria iudicari debent, vide glossam secundam legis. 7. tit. 2. par. 4.
- Vir** licet leprosus sit in redditione tamen debiti magis imminet periculum si mulier leprosa sit quam mulier si vir illud esset, vide glo. 7. dict. l. 7. tit. 2. par. 4.
- Vir** si maxima sit aegritudine detentus ita quod sine periculo personae vxori petenti debitum non possit reddere an ad illud teneatur, vide ibidem.
- Vir** vxorem suam de adulterio accusare potest coram iudice seculari, non tamen illud vxori licebit, vide glo. 4. l. 8. tit. 2. par. 4.
- Vir** si postquam vxori suae adulterium remisit ipse adulterium fecit, an vxorem illam accusare possit, vide ibidem in glo. 5.
- Vir** si habet membrum aridum siue carnosum, an propter hoc matrimonium fieri impediatur factumque dirimatur, vide glossam quintam. l. 17. tit. 2. part. 4.
- Vir** an teneatur certo loco habitare cum eius vxore si tempore contractus matrimonij illud promissit, vide glo. 5. l. 2. tit. 5. par. 4.
- Vir** si non potest vxorem virginem carnaliter cognoscere & cum corruptis carnaliter commiscetur, an possit aliquo actu medicinali claustra pudoris vxoris frangere, & an istud sit contra naturam, vide glo. 6. l. 2. titulo. 8. part. 4.
- Vir** si dicat vxorem carnaliter cognouisse ei credendum est nisi per certa signa de eius frigideitate constiterit, vide glossam tertiam legis sextae. tit. 8. part. 4.
- Vir** si vxori suae dederit licentiam intrandi religionem, an ipse tacite videatur continentiam vouere, vide glossam tertiam legis secundae. tit. 10. 10. part. 4.
- Vir** si committat adulterium amittit donationem propter nuptias quam fecit vxori, vide glo. 1. l. 2. tit. 11. par. 4.
- Et** quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus vt illa ad se redeat soluto matrimonio, vide ibidem.
- Vir** naturaliter diligit vxorem suam, vide glo. 3. per textum ibi. l. 4. tit. 27. part. 4.
- Vir** vxor si sua donare non poterit etiam in tempus cum vidua erit, vide glo. 7. col. 2. l. 9. tit. 3. part. 6.
- Viri** non debent adesse in partu mulierum sed tantum foeminae, vide glo. 5. l. 7. per text. ibi. tit. 6. par. 6.
- Viri** leges vxori mancipia quae aestimata in dotem sibi dederat, an ipsa tunc illa & earum aestimationem habere debeat, vide glo. 3. quaestione 2. l. 16. tit. 9. part. 6.
- Vir** & vxor vnum corpus sunt, vide glossam septimam. col. 2. in medio. l. 1. tit. 9. par. 7.
- Et** qualis sit poena viri sine vi indurentis mulierem ad libidinem, vide glo. 3. l. 2. tit. 19. par. 7.
- Et** de hac materia, vide supra in verbo **HOMO**, & in verbo **MARITVS**.
- VIRGO** & virgines maritare & est opus pius, & in hoc remissiuè aliqua tangit glo. 7. l. 12. tit. 28. par. 3.
- Et** an teneatur matrimonium si aliqua dicat se virginem cum illud ita non sit, & an valeat matrimonium sub conditione scilicet si te virginem inuenero, & quando talis conditio licita sit, vide glossam. 6. l. 10. per text. ibi. tit. 2. par. 4.
- Virgo** si sit vxor alicuius & hac de causa a marito cognosci carnaliter non potest, an ipse possit frangere claustra pudoris vxoris suae aliquo actu medicinali interueniente, & an istud sit contra naturam, vide glo. 6. l. 1. 2. tit. 8. par. 4.
- Virgo** si concepit ex tyranno vxorato vel ex Rege vel ex eo habuit filium an possit illum filium sibi heredem instituire vel an quo ad matrem ex accusabili amplexu natus esse dicatur, vide glo. 1. l. 7. tit. 9. par. 4.
- Virgo** an possit in concubinam haberi sine poena stupri, vide glo. 4. per text. ibi. l. 2. tit. 14. part. 4.
- Virgo** & iniuria facta virgini quae incedebat in habitu meretricum vel in lupanari publico erat pro nulla habetur neque contra iniuriantem agere poterit aliquo modo, vide glossam. 2. & 3. l. 18. per textum ibi. tit. nono. par. 7.
- Virgo** si sit filia an eius pater illam occidere possit si turpiter cum aliquo inuenerit, vide glo. 2. l. 14. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
- Et** de poena inducentis virginem ad libidinem, vide glo. 3. l. 2. per text. ibi. titulo. 10. part. 7.
- Virgo** si stupretur per vim & erat minor. 12. annorum non amittit virginitatem, vide glo. 5. l. 2. tit. 31. par. 7.
- Et** ideo illam stuprans non punitur poena stupratorum, vide ibidem.
- VIRGINITAS** non perditur licet minor. 12. annorum per vim cognoscatur & ideo illam per vim cognoscens non punitur vt stuprator, vide glo. 5. l. 2. tit. 31. par. 7.
- VIRTUS** an impro satisfatione, vide glossam quartam legis. 61. titulo. 5. part. 1.
- Virtus** vera non est sine charitate, vide glo. 1. l. 2. tit. 2. par. 2. per text. ibi.
- Virtus** premiari debet, vide ad hoc glossam quintam legis. 51. titulo. decimo octauo. par. 3.
- Virtus** lenta est & omnium percuntatrix, iniquitas autem omnium precipitat, vide glo. 2. l. 16. tit. 8. par. 5.
- Virtus** & non sufficit habere vnam virtutem tantum vt saluari possit licet possit habere opus virtutis sed debet alias habere accessorie, vide glo. 3. in proo. mio. tit. 19. part. 7.
- VIS** si fiat alicui sponso per verba de futuro vt sponsam carnaliter cognoscat, an faciant illa sponsalia transire in matrimonium de presenti vide glo. 8. quaest. 2. l. 3. tit. 1. par. 4.
- Vis** si corporum non animarum, vide glo. 1. l. 28. tit. 11. par. 5.
- Vis** si per aliquem inferatur testatori vt ipsum heredem instituat an talis institutio sit ipso iure nulla, vel an valeat & hereditas applicetur filio, vide glo. 4. l. 27. tit. 1. part. 6.
- Vis** superueniens an annullat actum ipso iure, vide dictam glossam quartam. d. l. 27.
- Vis** si fiat testibus reddit testimonium nullum, vide. d. glo. 4.
- Vis** si fiat testatori per aliquem tertium ne testetur, an talis vis vel dolus nocet heredi instituto, vide glossam quartam legis vigesima octauae. titulo. 1. par. 6.
- Vis** dicitur inferri ab aliquo multis modis, vide glossas. l. 2. 3. 4. 5. & 6. cum alijs ibi. tit. 10. par. 7.
- Vis** nunquam inferitur ab illo qui se defendit, vide glossam secundam. l. 7. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Vis** an possit inferri per mulierem armatam, vide glossam primam legis 21. & tit. 10. part. 7.
- Et** de poena inferentis violentiam cum armis vel sine armis, vide per glossas. l. 8. 9. & 10. tit. 10. part. 7.
- Vis** illata circa recuperationem rei alienae vel propriae quando damnetur vel non, & an occupans rem propriam propria autoritate tutus sit in foro conscientiae vel non, vide glo. 1. l. 1. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Vis** si inferatur meretrici, an & quando punibilis sit, vide glossam. 7. legis 2. per

Septem Partitarum.

2. per text. tit. 19. par. 7.
VIS maior dicitur quæ in persona sit quam illa quæ sit in rebus, vide glo. 1. l. 2. tit. 20. par. 7. per text. illum ibi.
VIS si inferatur mulieri nuptæ, virgini vel viduæ, qualiter puniatur, vide glossas. l. 3. per text. ibi tit. 20. par. 7.
Et quid si carnaliter non cognoscatur post raptum, vide glossam secundam dictæ. l. 3.
Vis qualiter Christianum excuset si fidem Christi negauerit ore tantum vide glo. 1. l. 4. tit. 25. par. 7.
Et de eximentia aliquem à carcere per vim qua poena puniatur, vide glo. 1. l. 14. per text. ibi tit. 29. par. 7.
VISITATORES ordinum deponere non possunt prælatum sed superiori licet illud rescribere, vide glo. 2. l. 20. tit. 7. par. 1.
Visitor abbatem seu prælatum exoptum non remouet, & quid si à Patentes visitatores dati sint, vide ibidem in fine.
Visitatores an possint in pecunia recipere victualia quæ sibi debent dari, vide glo. 9. l. 2. tit. 22. par. 1.
Visitatores ecclesiarum an se intromittant in laicos eos etiam visitando, vide glo. 3. l. 4. ibidem.
VISITARE locum ubi est indulgentia concessa pro vna tantum vice intelligitur nisi ibi sit dictum quod quotiescunque, &c. vide glo. 2. in fine. l. 46. tit. 4. par. 1.
Visitare debet Episcopus ecclesias sibi subiectas personaliter nisi ex vna causa, vide glo. 4. l. 1. tit. 22. par. 1.
Visitare an possint archidiaconi Abbates seu alii jurisdictionem habentes, vide ibidem in glo. 6. d. l. 1.
Visitare an possit Episcopus pluries in anno, vide glossas legis secundæ. tit. 22. par. 1.
Visitare possunt simul Episcopus & Archiepiscopus, & quando, vide gl. 2. l. 5. tit. 22. par. 1.
VISIO ocularis iudicis aliquando requiritur, vide glossam. 7. & 8. l. 10. per text. ibi. tit. 17. par. 6.
VITA canonicari volentis debet prius inspicere postea alia de quibus per glo. 4. l. 66. tit. 4. par. 1.
Vita alicuius & qualiter debeat probari quem viuere si aliquis in eius vita se fundet, vide glo. 2. in fine. l. 4. tit. 14. par. 3.
Et an sufficiat præsumptio iuris quod viuat vsque ad centum annos, vide ibidem.
Vita hominis omnibus alijs rebus temporalibus præferri debet & ibi cautius est agendum, vide glo. 2. l. 4. tit. 17. par. 3.
Vita hominis durare præsumitur vsque ad ceterum annos quod aliquibus modis limitatur, vide glo. 2. l. 26. tit. 31. par. 3.
VITIUM qualiter reprehendi debeat per prædicatorem, & quando publice teneatur reprehendere ne dicatur cum eo assentire, vide glo. 4. l. 45. tit. 5. par. 1.
Vitium fortuitatis afficit rem, & an vitium purgetur si res ad dominum reuertatur, vide glo. 2. l. 4. tit. 29. par. 3.
Et quid in vitio violentiæ rei immobilis an purgetur si res ad dominum expulsum reuertatur, vide d. glo. 2. d. l. 4.
Et non sufficit quod redeat in potestatem domini nisi sciat fuisse furatam vide ibidem ad finem.
Vitium clandestinitatis an afficiat rem vitio reali seu violentiæ, vide d. glo. 2. in medio.
Vitium an purgetur si res redeat in potestatem tutoris, & quando non, vide d. glo. 2. ad finem.
Vitium an purgetur si res redeat in potestatem procuratoris mei, vide d. glo. 2. in fine.
Vitium naturale non excusat præcedente culpa, vide glo. 1. l. 11. per textum ibi. tit. 17. par. 7.
VITIATVS CORPORE vide supra in verbo **CORPORE**
VITIATVS.
VITRICVS habens priuignum an & quando expensas in hoc factas deducere possit, & quid in dubio præsumatur & credatur animo donandi fecisse illud & quando non, vide glo. 1. l. 37. per text. ibi. tit. 12. par. 5.
Vitricus an teneatur cauere de restituendis bonis filijs primi matrimonij, vide glo. 7. l. 26. tit. 13. par. 5.
Vitricus repellitur ab educatione filiorum vxoris suæ, & quando non, vide glo. 5. l. 19. tit. 16. par. 6.
VIVERE si quis dicat aliquem viuere qualiter illud probare debeat, & an sufficiat præsumptio legis quæ est quem viuere vsque ad 100. annos quod limitatur aliquibus modis, vide glo. 2. per text. ibi. l. 26. tit. 31. par. 3. & glo. 2. ad finem. l. 4. tit. 14. par. 3.
Viuere præsumitur quis vsque ad 100. annos quod limitatur aliquibus modis, vide glossas supra dictas.
Viuere non dicitur feruus & ideo domini sui salutem propriæ præferre debet, vide glo. 2. in proemio tit. 5. par. 4.
VIVVS an præferatur mortuo in elemosyna sibi danda, vide gl. 3. l. 42. titulo. 4. par. 1.

Viuus mortuum plorare non debet, vide glossam. 1. & 2. per textum ibi. l. 43. tit. 4. par. 1.
VIVA vox maioris est authoritatis & æstimationis quam mortua, vide glo. 2. in proemio tit. 18. par. 3.
VLTIMA opinio doctoris in dubio sequenda quia cum ea remansisse creditur, vide glo. 8. in fin. l. 7. tit. 7. part. 4.
VLtima penitentia semper inspicere debet, vide glossam quintam legis. 4. titulo. 11. par. 4.
VLTIMVS possessor maioris bene potest vendere vel quomodo velit res maioris alienare quia in eo non durat prohibitio alienationis, vide glo. 1. col. 4. quæst. 42. l. 10. tit. 26. par. 4.
VNCTIO extrema à solis sacerdotibus confertur, vide glossam primam. l. 8. tit. 4. par. 1.
Vnctio nis sacramentum & eius virtutes, vide glossam quintam legis. 1. titulo. 4. par. 1.
Vnctio in Regibus quid operetur, vide glossam primam legis. 13. titulo. 4. par. 1.
Vnctio extrema & de eius materia, vide supra in verbo **EXTREMA VNCTIO.**
VNGERE an liceat oculos cæci vt videat cum sacra vnctione, vide glo. 1. l. 2. tit. 4. par. 1.
Vngi ubi debeat Rex, vide glo. 1. l. 13. tit. 4. part. 1.
VNIO ecclesiarum facta ex falsa causa seruata tamen iuris ordine an teneat, vide glo. 7. in fine. l. 13. tit. 5. par. 1.
Vnio ecclesiarum fieri non debet contra voluntatem patronorum, vide glo. 10. ibidem.
Vnitas à nullo procedit, omnis autem numerus ab vnitate, vide glossam 2. in proemio tit. 3. part. 1.
Vniri possunt duæ ecclesie in vnam ex causa, & quæ erit sufficiens, vide glo. 7. in principio. l. 13. tit. 5. par. 1.
Vnio ecclesiarum facta an illa quæ vnitur censeatur eodem iure quod illa cui vnitur & quando, vide glo. 3. l. 27. tit. 7. par. 1.
Vniri possunt ecclesie ex causa, & quæ fit, vide glo. 3. cum alijs ibi (& in l. gibus præcedentibus) l. 8. tit. 10. part. 1.
Vnio ecclesiarum fieri potest triplici modo, vide glo. 1. & 2. & 3. per text. ibi. l. 4. tit. 12. par. 1.
Vnio monasteriorum diuersæ religionis an possit fieri de consensu Episcopi, vide glo. 7. d. l. 4. tit. 12. part. 1.
Vnio locorum (id est aldeas) hanc principem hanc facere possit solus & nõ alius, vide glo. 3. in prin. l. 7. tit. 20. part. 3.
Vnio & facta sit vnio castri cum aliqua ciuitate, an castrum omnia iura sua quæ antea habebat amittat & transeat in ciuitatem cui vnitur, vide glo. 3. l. 7. tit. 20. par. 3.
VNA pars populi puta vnum quaternium an possit introducere consuetudinem, & in quibus, vide glo. 3. in medio. l. 5. tit. 2. part. 1.
VNICA contrauentione an tollatur priuilegium, vide glossam tertiam. l. 5. tit. 20. part. 1.
VNIVERSITAS si litiget maiores sportulas debet soluere quàm alius, vide glo. 4. l. 46. tit. 18. par. 3.
Vniuersitates si sint condemnatæ qualiter in eas fiet executio, vide glo. 2. l. 4. tit. 27. part. 3.
Vniuersitas etiam reprobata potest possessionem acquirere, & an ei per vnum possit acquiri possessio, vide glo. 3. l. 4. tit. 30. par. 3.
Vniuersitas an & quando tacito mandato possit possessionem per alium acquirere, vide ibidem.
Vniuersitas ad hoc vt possit acquirere sibi possessionem per alium an debeat fieri communicato consilio, vide d. glo. 3.
Vniuersitas ubi nobiles & generosi degunt si litiget super aliquibus terminis quibus ipsi gaudebunt habita victoria, an tales generosi contribuere teneantur lite pendente vt victoria consequi possit, vide glo. 9. l. 20. tit. 32. part. 3.
Et quid si vniuersitas velit litem prosequi iniustam & aliqui de vniuersitate illud contradicant, an ipsa condemnata ipsi ad partem expensarum teneantur, vide ibidem.
Vniuersitas & an pro vniuersitatis debito bona particularium & iumenta sua capi debeant, vide glo. 3. l. 13. tit. 2. par. 3.
Et an pro tali debito vniuersitatis possint capi rectores & consules ipsius vide ibidem in glo. 4.
Vniuersitas an possit & quando homines suæ vniuersitatis in testes producere, vide glo. 6. l. 18. tit. 16. part. 3.
Vniuersitas an possit de redditibus suis elemosynam facere, vide glo. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
Vniuersitas an possit pignori, & an transeat sub pignore vniuersali, vide glo. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.
Vniuersitas ad admittatur si velit cedere bonis, vide glossam primam. l. 1. titulo. 15. par. 5.
Et an pro debito vniuersitatis eius rectores capi possent, vide glossam. 1. in fine. l. 4. ibidem.

Index materiarum

- Vniuersitas potest delinquere & praeiudicatur in iure suo & si alicui violen-
 iam fecerit incidit in poenam, l. si quis in tantam. C. unde vi. & qua-
 liter, vide glossam quintam & sextam legis. 17. per textum ibi. titulo
 10. par. 1. a. 7.
- Et de iuram vniuersitatis censetur illud quod a rectoribus ipsius commit-
 titur, & quando non, vide glo. 6. d. l. 17.
- Vniuersitas an & quando in integrum restitui possit si laedatur in aliquo
 vide gl. 3. l. 10. per text. ibi. tit. 10. part. 7.
- Et an post quadriennium possit restitutionem in integrum petere si enor-
 missimè laedatur, vide gl. 6. d. l. 17.
- Vniuersitas an actione iniuriarum agere possit pro iniuria facta alicui
 de vniuersitate, vide glo. 1. l. 10. tit. 9. par. 7.
- Vniuersitas si aliquid debet illud singuli de vniuersitate non debent in to-
 tum sed pro parte, vide glo. 2. l. 15. tit. 10. par. 7.
- Vniuersitas si efficiatur non soluendo an reliqui qui sunt soluendo com-
 pellantur soluere ultra debitas ratas eorum in collectis deficientium por-
 tiones, vide glo. 4. d. l. 17. tit. 10. par. 7.
- VNVS actus an sufficiat ad inducendam consuetudinem, vide glo. 2. l. 1.
 tit. 2. par. 1. & glo. 4. col. 2. l. 3. tit. 26. par. 4.
- Vnus tantum debet esse Baptizans, vide glossam primam in medio. l. 7.
 titulo. 4. par. 1.
- Vnus minister an sufficiat ad adiuuando missa, vide glossam finalem. l.
 50. tit. 4. part. 1.
- Vnus non debet occupari duobus officijs, vide glo. fin. l. 60. tit. 5. par. 1.
 Nec potest duas habere dignitates, vide ibidem.
- Vnus punitur propter alium in casu quo ciuitas interdicitur, vide gl. 5. l.
 14. titulo. 9. par. 1.
- Vnus testis sufficit ad ostendendam alicuius contritionem, vide gl. 3. l. 9. &
 gl. fin. in fine. l. 10. tit. 33. part. 1.
- Vnus de capitulo aliquando sufficit ad electionem faciendam, vide glo.
 1. l. 10. tit. 14. part. 1.
- Vnus solus sufficit ad contradicendum actus consistentes in voluntate,
 vide gl. 4. per text. ibi. l. 10. tit. 14. par. 1.
- Vnus melius regit regnum quam plures, vide glossam quintam legis. 7.
 titulo. 1. par. 2.
- Vnus testis cum alijs inditijs an faciat plenam probationem, vide gloss. 3.
 l. 12. tit. 14. par. 3.
- Vnus testis siue nuntius an sufficiat vt mulier ex dicto suo certa reddatur
 de morte primi viri vt eam secundo possit contrahere, vide gloss. 2. l.
 28. tit. 9. part. 4.
- Vnus pro alio iniustum est quod capiatur neque pro vniuersitatis debi-
 to, vide glo. 1. & 2. l. 15. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
- Et istud est contra ius diuinum, naturale, ciuile, & regni, vide gloss. 3. cū se-
 quentibus. d. l. 15. per text. ibi.
- VOCANS vxorem alicuius adulteram & virum suum cucurbitam, an
 teneatur actione iniuriarum, & an admittatur si velit probare se verum
 dixisse, & an tunc teneatur se dedicere, vide glossam septimam. colu. 2.
 quaest. 12. & 3. l. 1. tit. 9. par. 7.
- Vocat meretricem mulierem iam nuptam quae antea illud fuit an tenea-
 tur iniuriarum, & quid si natum ex legitimo matrimonio vocauit filium
 meretricis, eo quod cum vidua fuit mater meretrix erat, vide. d. gloss. 7. in
 fine dictae. l. 1.
- VOCARI in ius an possit patronus ecclesiae venia prius non petita a pre-
 sentato, vide glo. 14. l. 1. tit. 15. par. 1.
- Vocare qualiter debeat dominus vassallum suum, & an per literas vel per
 proclama generale ita quod si non veniat possit feudo priuari, vide gl.
 3. l. 9. per text. ibi. tit. 25. par. 4.
- VOCATIOVS ad curiam si timeat inimicum qualiter illi debeat fieri in-
 timatio per iudicem, vide glo. 7. l. 4. tit. 16. par. 1.
- Vocati ad electionem si venire noluerint an electio sine eo facta valebit
 vide glo. penul. in medio. l. 9. tit. 5. par. 1.
- Vocati ad bellum per Regem an teneantur ire, & an rex illis debeat dam-
 nare facere, & quando, vide glo. 1. l. 7. tit. 19. par. 2.
- Vocatus ad maiorem si sit prohibitus alienare an haec prohibitio aliena-
 tionis in sequentibus vocatis locum habeat vt sine poena eis alienare
 non liceat, vide glo. 1. col. 3. quaest. 27. l. 10. tit. 26. par. 4.
- Vocatus coram patre vel iudice an venire debeat, vide glossam. 2.
 l. 2. tit. 7. par. 3.
- VOLUNTAS habetur pro facto, & quando, vide glossam penultimam
 l. 4. tit. 4. par. 1.
- Voluntas potest declarari tribus modis, vide glo. 4. l. 26. tit. 9. part. 2.
- Voluntas testatoris seruanda semper est si ex aliquibus coniecturis colli-
 geretur, vide glo. 1. l. 1. tit. 31. par. 3.
- Voluntas testatoris de per se sola an faciat transire dominium in legatariū
 absque traditione, vide glo. 1. l. 44. tit. 5. par. 5.
- Voluntas nulla est in homine mortuo, vide glossam tertiam. l. 45. per
 textum ibi. tit. 5. part. 5.
- Voluntas eadem semper durare praesumitur nisi constet de contrario,
 vide glo. 4. in fine. l. 20. tit. 8. par. 5.
- Voluntas alicuius an colligatur si quis mouerit caput, vide glossam. 4. l.
 2. tit. 11. par. 5.
- Voluntas vltima immobili post mortem perseverat, vide glo. 2. in proce-
 mio tit. 1. par. 6.
- Voluntas vltima testatoris per eum vsque ad mortem mutari potest, vid.
 glo. 1. l. 25. per text. ibi. tit. 1. par. 6.
- Voluntas captatoria an dicatur quando electio ponitur in voluntatem
 tertij, vide glo. 1. l. 25. tit. 9. par. 6.
- Voluntas coniecturata tantum valet quantum expressa, vide glossam. 6.
 l. 28. tit. 9. par. 6.
- Voluntas testatoris etiam tacita sufficit in vltimis voluntatibus, vide gl.
 6. l. 34. tit. 9. par. 6.
- Voluntas testatoris, vide de hac supra in verbo TESTAMENTVM.
- Voluntas coacta, vide supra in verbo, COACTA.
- VORACITAS an impediat matrimoniū ne contrahi possit, vi. gl. 3. in
 fine. l. 5. tit. 2. part. 4.
- VOTVM. Solenne.
 Castitatis vel conti- Simplex.
 nentiae. Terra sanctae.
 Religionis vel mona- Peregrinationis.
 chorum. Iacobinum.
 Commutari. Impedit vel dirimit ma-
 trimonium.
 Ultra marinum.
- VOTVM & iuramentum iudicantur a pari & prima gratia voti est cele-
 ritas solutionis, vide gloss. 1. in proemio tit. 8. par. 1.
- Votum faciens an plus mereatur quam non strictus voto si fecerit, vide
 ibidem.
- Votum est actus religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, vide glossam
 2. in. d. proemio tit. 8. par. 1.
- Votum quid sit, & quid si fiat de re mala & aliquid male promittendo, vi-
 de glo. 1. l. 1. tit. 8. par. 1.
- Et idem si fiat de vanis rebus, vide ibidem.
- Votum quod fit facilitate animi potius quam ex arbitrio discretionis non
 obligat, vide glo. 2. l. 1. tit. 8. part. 1.
- Votum emissum calore iracundiae non obligat, & quando, vide ibidem.
- Votum tria in se habere debet, vide ibidem.
- Et ibi vide an sit necessarium illud ore exprimere.
- Votum an liget minores, & quos, & quando, vide glossam quartam. l. 3. ti-
 tulo. 8. par. 1. vide ibi melius glo. 5.
- Votum seruorum per quod minuitur domini seruitium non valet, vi. gl.
 6. d. l. 3. tit. 8. par. 1.
- Votum an tollatur & eius obligatio ex impedimento superuenienti, vid.
 remissiuè per glo. 3. l. 4. tit. 8. part. 1.
- Votum sub conditione emissum non ligat ante implementum conditio-
 nis, vide glo. 2. l. 7. tit. 8. par. 1.
- Et quid si sanctatem Deo petierit & propter eam habendam aliquod vo-
 tum emittat, an istud est ty moniacum, vide ibidem in glo. 3.
- Voti obligatio morte non tollitur in duobus casibus, de quibus per glo.
 fin. l. 7. tit. 8. part. 1.
- Votum quando haeres implere debeat, vide ibidem. & glo. 4. legis. 9. titu-
 lo. 8. par. 1.
- Vota qualia obligent vxores & qualia non, vide glossam. 11. & 12. legis. 7.
 titulo. 2. par. 4.
- Et quid si fiat votum non petendi debitum, an tale votum teneat, vide di-
 ctam glossam. 11.
- Votum a coniugibus pariter emissum illos bene obligat neque proles po-
 stea nata est legitima, vide ibidem in glo. 13.
- Et quid si vnus ex eis postea fornicetur an alius possit illum repetere, vid.
 glo. 5. quaest. 4. l. 8. tit. 2. par. 4.
- Votum solennitatum per receptionem sacri ordinis impedit & dirimit
 matrimonium iam contractum, vide glossam quartam per textum ibi. l.
 11. tit. 5. par. 4.
- Votum ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimonium iam con-
 tractum, & quid si contrahat cum eo qui eodem modo vouerat, vi. glo.
 5. l. 11. titulo. 2. par. 4.
- Et qualiter tali casu vnus alij debitum reddere possit cū propter hoc nul-
 lus ex eis exigere possit, vide ibidem.
- Et qui scienter contrahit matrimonium eo qui simpliciter vouit, peccat
 mortaliter, vide ibidem.
- Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici vt vouens debitū
 exigere possit, vide ibidem.
- Votum quod fecit maritus qui remansit in secundo quando eius vxor
 intrauit religionem, vtrum illi impediat vt vxore mortua matrimo-
 nium contrahere non possit, & quid si de facto contrahat, vide gloss. 10.
 l. 2. titulo. 10. part. 4.
- Votum & semper senior debet vltimo votare, vide glossam secundam. l.
 7. tit. 15. par. 6.

Septem Partitarum.

- VOTVM CASTITATIS VEL CONTINENTIAE** est annexum ordini facti quae recipitur etiam si eodem tempore non dicatur, vide glo. 1.3.1.2. tit. 6. par. 1.
- Votum continentiae clericorum an sit ex constitutione ecclesiae an vero a principio ipsi illud vouerunt, & an Papa cum eis poterit dispensare ut matri nonium possint contrahere, vide glo. 1.1.39. tit. 6. par. 1.
- Votum castitatis emissum in religione non intelligitur de castitate coniugali, & quare, vide glo. 1. in principio. 1.1. tit. 7. par. 1.
- Votum continentiae est voluntarium quod intelligitur cum glo. 4. legis. 1. titulo. 8. par. 1.
- Votum continentiae siue peregrinationis per impuberem doli capaces factum an illud obliget eam sui iuris sit, & an possit commutari, vide glo. 7. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum continentiae per maritum factum in uxoris praedictum non valet, vide glo. 8. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Et quid si vouit de eo non exigendo, vide ibidem.
- Votum continentiae uxoris sine marito non valet, vide glo. 9. ibidem.
- Et ibi vide quid si vouat pro subsidio terrae sanctae.
- Votum castitatis an possit commutari si simplex sit, & si solenne an Papa illud facere possit, vide glo. 4. 1.4. tit. 8. par. 1.
- VOTVM RELIGIONIS VEL MONACHORVM**, Vota religiosorum sunt substantialia religionis, vide glo. 3. 1.26. tit. 7. par. 1.
- Votum est actus religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, vide glo. 2. in proemio tit. 8. par. 1.
- Votum religionis non valet nisi praecedat deliberatio, vide glo. 2. legis. 1. titulo. 8. par. 1.
- Votum religionis obligat impuberes doli capaces si simplex sit, votum vero solenne non, vide glo. 5. in fine. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum monachorum an valeat, siue ante monachationem siue postea emissum sit, vide glo. 10. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Vota monachorum temporalia mutantur propter religionis obseruationem, vide ibidem.
- Votum monachorum pro subsidio terrae sanctae an valeat, vide ibidem in medio glo. 9.
- Votum religionis est ita arctum ut alia omnia vota in illud possint commutari, vide glo. 10. in medio. 1.3. tit. 8. par. 1. & vide ibi glo. 7.
- Vota de substantia religionis quae sint, vide glossam sextam legis. 38. titulo. 18. par. 3.
- VOTVM COMMVTARI**, & votum ultra marinum alius citra Papam non commutat siue sit emissum in subsidium siue visitationis tantum causa, vide glo. 11. 1.5. tit. 5. par. 1.
- Votum Iacobinum Episcopus non potest commutare sed solus Papa, vide glo. 12. d. 1.5.
- Votum commutare potest exceptis duobus, non tamen poterit a voto quem liberare sicut potest Papa, vide ibidem.
- Votum religionis est ita arctum ut alia omnia vota in illum possint commutari, vide glo. 10. in medio. 1.3. tit. 8. par. 1. & etiam ibi glo. 7.
- Votum commutari potest ex sola causa maioris utilitatis etiam sine necessitate, vide glo. 3. 1.4. ibi.
- Votum castitatis an possit commutari si simplex sit & si solenne, an Papa illud facere possit, vide glo. 4. 1.4. tit. 8. par. 1.
- Vota omnia commutare potest Episcopus exceptis duobus, vide glo. 1. 1.5. titulo. 8. par. 1.
- Votum an possit quis propria auctoritate in melius commutare, vide d. glo. 1. in fine. & glossas. 1. 4. ibi per illum textum.
- Votum Iacobinum vel alterius sancti Episcopus commutare potest, vide glo. 12. d. 1.5. tit. 8. par. 1.
- Votum debet commutari in alia re aequali, vide glo. 5. d. 1.5.
- Et in tali commutatione tria sunt attendenda, vide glossam primam. 1.6. titulo. 8. par. 1.
- VOTVM VLTRA MARINVM** alius citra Papam non commutat siue sit emissum in subsidium, siue visitationis tantum causa, vide glo. 11. 1.5. tit. 5. par. 1.
- Votum ultra marinum an possit maritum sine consensu uxoris emittere in subsidium terrae sanctae, & quid in voto peregrinationis, vide glo. 8. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum ultra marinum defuncti eius haeredes redimere tenentur etiam si pro eo nihil illi liget defunctus, vide glossam quintam legis nonae. titulo. 8. par. 1.
- VOTVM SIMPLEX** impedit matrimonium contrahi si tamen contrahatur de facto matrimonium tenet, vide glossam secundam legis. 2. titulo. 8. par. 1.
- Votum simplex religionis obligat impuberes, votum vero solenne non, vide glo. 5. in fine. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum simplex castitatis an possit commutari, si vero sit solenne an Papa illud facere poterit, vide glo. 2. 1.4. tit. 8. par. 1.
- VOTVM SOLENNE** hodie quale sit, vide glossam primam legis. 2. titulo. 8. par. 1.
- Votum solenne non obligat impuberes doli capaces, votum vero simplex sic, vide glo. 7. in fine. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum solenne castitatis an a Papa possit commutari, & quid in simplici, an possit ab alio quam a Papa commutari, vide glossam secundam. 1.4. titulo. 8. par. 1.
- Votum solennitatum per receptionem facti ordinis impedit & dirimit matrimonium, vide glo. 4. per text. ibi. 1. tit. 2. par. 4.
- VOTVM TERRAE SANCTAE**, & an in subsidium terrae sanctae votum peregrinationis vel ultra marinum maritus sine consensu uxoris possit emittere, vide glo. 8. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum continentiae uxoris sine marito non valet, vide ibidem in glo. 9. & ibi vide quid si vouat pro subsidio terrae sanctae.
- Votum monachorum pro subsidio terrae sanctae an valeat, vide glossam 10. 1.3. titulo. 8. par. 1.
- Votum terrae sanctae an liget filium familias, & quid si vouit de castrensibus, vide glo. 4. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum visitationis terrae sanctae per maritum contradicente uxore fieri non potest neque exequi tenetur secus si pro subsidio, vide glo. 2. 1. finalis. tit. 8. par. 1.
- VOTVM** peregrinationis seu continentiae per impuberem doli capace factum an illum obliget cum iuris sui sit, & an possit commutari, vide glo. 5. 1.3. tit. 8. par. 1.
- Votum peregrinationis maritus emittere non potest sine consensu uxoris, & quid in ultra marino in subsidium terrae sanctae, vide glossam. 8. dictae legis. 3.
- Votum clericorum peregrinationis longe vel si propter eius absentiam damnum paretur ecclesiae non valet, vide glossam. 10. in medio legis. 3. titulo. 8. par. 1.
- Et quid in voto religionis emissio contradicente Episcopo, vide ibidem.
- Et etiam ibi vide quid in voto ultra marino vel alijs in praedictum suae ecclesiae.
- VOTVM Iacobinum** Episcopus non potest commutare sed solus Papa, vide glo. 12. 1.5. tit. 5. par. 1.
- Votum Iacobinum vel alterius an etiam Episcopus commutare potest, vide glo. 12. 1.5. tit. 8. par. 1.
- VOTVM** impedit vel dirimit matrimonium, & votum simplex impedit matrimonium contrahi si tamen contrahatur de facto matrimonium tenet, vide glo. 2. 1.2. tit. 8. par. 1.
- Votum solennitatum per rescriptionem sacri ordinis impedit vel dirimit matrimonium iam contractum, vide glossam. 4. per textum ibi. 1. 1. titulo. 2. par. 4.
- Votum ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimonium, & quid si contrahatur cum eo qui eodem modo vouerat, vide glossam quintam 1. 1. tit. 2. par. 4.
- Et qualiter tali casu vnus alij debitum reddere possit cum propter hoc nullus ex eis exigere possit, vide ibidem.
- Et qui scienter contrahit matrimonium cum eo qui simpliciter vouerat, peccat mortaliter, vide ibidem.
- Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici ut vouens debitum exigere possit, vide ibidem.
- Votum quod fecit maritus qui remansit in seculo quando eius uxor intravit religionem utrum illi impediatur ut uxore mortua matrimonium contrahere non possit, & quid si de facto contrahat, vide glossam decimam legis secundae. titulo. 10. partita quarta.
- VOVENS** si voluerit contrahere matrimonium debet illud sibi impediri, vide glo. 3. 1.2. tit. 8. par. 1.
- Vouens si fiat Episcopus debet intrare religionem & ad hoc potest compelli, vide ibidem.
- VOX** & vocem in capitulo solus canonicus habet, non vero alius etiam sibi dignitatem habeat, vide glossam quartam legis tertiae. titulo. sexto. partita. 1.
- Vox vnus patroni tantum valet quantum vox plurium filiorum alterius mortui patroni, vide glo. 2. 1.8. tit. 15. part. 1.
- Vox viua maioris est auctoritatis quam mortua, vide glossam. 2. in fine proemio tit. 18. par. 3.
- Vox & voces sunt notae opinionum & voluntatum, vide glo. 4. 1.4. titulo. 10. part. 7.
- VRVS** quare sic dicitur & de eius fortitudine, vide glossam quartam. 1. 23. tit. 15. par. 7.
- VS VARIVS** syluae remotae an videri possit fructus quia alias res esset inutilis, vide glo. 10. 1.20. tit. 31. par. 3.
- Vsuarius postquam percepit fructus ex usu an possit illos vendere, vide ibidem.
- Vsuarius domus an teneatur ibidem recipere haereditate testatoris si domus est ampla, vide glo. 1. 21. & glo. 6. 1.22. tit. 31. par. 3.
- Vsuarius an debeat habere mercedem serui in quo ipse habet vsum fructum si seruus locauit operas suas, vide glossam tertiam dictae legis vigesima primae.

Index materiarum

- V**furarius rem locare neque commodare potest, vide glossam primam. l. 2. tit. 3. par. 3.
- V**furarius si cum haberet in usu suo consortes vendiderit partem suam an consortes illius iuris admittatur ad retractum, vide glo. 2. quæstione. 1. l. 55. tit. 5. par. 7.
- V**svca. 10 an habeat locum in actione ad exhibendum contra rei vendicationem, vide glo. 2. per text. ibi. l. 12. tit. 2. par. 3.
- V**svcapio fuit propter bonum publicum introducta, & an ei possit renūtiari per pactam, vide glo. 1. l. 1. tit. 29. par. 3.
- E**t an alicui possit concedi per privilegium ut contra eum non currat vsu cap. i. seu præscriptio, vide. d. glo. 1. d. l. 1.
- V**svcapio non habet locum in re furtiva nisi vitio purgato, & si res ad dominum revertatur & de ratione, vide glossam. 2. l. 4. tit. 29. par. 3. & quæ vide ibidem ad finem.
- E**t an ad vitij purgationem sufficiat quod res revertatur in potestatem alterius cui subrepta fuit si ipse verus dominus non sit, vide ibidem.
- S**ive vitium sit causa furtivitatis siue violentiæ in re immobili data, vide ibidem.
- E**t quando res afficiatur vitio reali vel violentiæ, vide dictam glossam secundam.
- V**svcapio an possit habere locum si præcesserit crimen expilatæ hereditatis, vide ibidem.
- E**t an res afficiatur vitio violentiæ si expulsus erat præda, vide ibidem.
- V**svcapio quando habeat locum in fructibus rei furtivæ, & quando non, vide glo. 4. l. 4. tit. 29. par. 3.
- V**svcapio an procedat in fructibus rei furatæ & venditæ alteri alicui, & quando, vide glossam secundam & tertiam legis quintæ. titulo. 29. par. 3. tit. 3.
- E**t an idem sit in fructu animalium quod in partu ancillæ, vide dictam glossam secundam.
- V**svcapio est necessaria in fructu ancillæ edito penes bonæ fidei possessorem, in fructu vero animalium tunc sine vsucapione fit bonæ fidei possessoris, vide. d. glo. 3.
- V**svcapio non habet locum in rebus sacris & quare, vide glossam. 1. l. 6. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio rerum communium quando valeat, & an immemorialis præscriptio sufficiat, vide glossam primam. columna prima. l. 7. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio an habeat locum in rebus pupilli furiosi vel prodigi quando ab eo aliquid res emitur, & quando, vide glossam primam legis. 11. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio an profit domino habenti malam fidem si servus qui illam rem emit bonam fidem habeat, vide glossam secundam legis. 13. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio an teneat quando quis ignorabat quali titulo rem possideret si postea apparuerit non sua, vide glossas legis. 14. titulo vigesimo nono. par. 3.
- E**t quid si titulum habebat si postea apparuit nullus an res vsucapi possit & quanto tempore, vide glossam tertiam legis. 14. titulo vigesimo nono. par. 3.
- E**t quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supradicto casu, vide. d. glo. 3.
- V**svcapio an procedat si titulus putativus habeatur ab vno & possessio ab alio, vide glo. 2. l. 15. tit. 29. par. 3.
- V**svcapio trium annorum excludit petitionem hereditatis perpetuam, vide glo. 3. d. l. 15.
- V**svcapio rei an teneat si tempus quo hæres illam possedit iungatur cum tempore quo testator possedit, & quando non, vide glossam. 2. l. 16. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio perfecta ab hærede putativo an profit vero hæredi vel perfecta ab hærede scripto an etiam profit venientibus ab intestato, vide. d. glo. 2. d. l. 16.
- E**t quid si possessio sit iniusta an impediatur extrema coniugi, vide dictam glossam. 2.
- V**svcapio rei alteri pro debito obligata an teneat in damnum iuris creditoris cui in pignus data fuit, vide glossam secundam legis. 17. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio an interrumpatur per solam citationem an vero per litis contestationem, & quid in præscriptione, vide glossam tertiam legis. 29. titulo. 29. par. 3.
- V**svcapio an interrumpatur eo quod aliquis fuit perpetuo deportatus, & an vsucapionem siue præscriptionem incipere possit in re aliqua, vide glo. 1. l. 2. per text. ibi. tit. 18. par. 4.
- V**svcapio vel præscriptio an videatur prohibita ubi rerum alienatio simpliciter prohibita fuit, vide glossam tertiam. columna. 3. quæstione. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
- V**svcapio non habet locum quando emptor rei alienæ scit illam esse alienam, vide glo. 2. l. 54. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
- V**svrapio, vide de hac materia supra in verbo **PRAESCRIPTIO**.
- V**SVRA an sit crimen ecclesiasticum, vide glo. 2. l. 58. tit. 6. par. 1.
- V**svræ sunt reprobata per. 11. partitatum sicuti per ius canonicum & divinum, vide glo. 1. l. 3. tit. 1. par. 5.
- V**svra que dicatur & ex quibus colligatur contractum esse vsurarium, vide glo. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.
- E**t quid in cambijs stipulantes & exigentes inter vsurarium de nundinis in nundinis an eius contractus sit vsurarius, vide ibidem.
- E**t quid si poena adijciatur dationi pecuniæ vel alterius rei in qua consistit mutuum vel si adijciatur dationi an præsumatur posita loco vsurarum, vide glo. 2. l. 40. tit. 11. par. 5.
- E**t an idem sit dicendum contractu transactionis si poena adijciatur dationi quantitatis, vide ibidem.
- E**t an talis poena præsumatur adiecta in fraudem vsurarum quando ille qui poenam stipulatus fuit solitus erat, vel non erat foenerari, vide glo. 3. dicta. l. 40.
- V**svra dicitur quando poena apponitur dationi per dinumerationem mensuram vel annorum etiam in non solito foenerari, vide dictam glossam tertiam.
- V**svra ad hoc vitia sit requiritur quod aliquid accedat forti & sic quod plus detur quam recipitur, vide ibidem.
- E**t contractus non præsumitur vsurarius nisi probetur, vide glossam. 6. dicta. legis. 40.
- V**svræ an permittantur Iudæis, & an Papa ex aliqua causa possit in hoc dispensare, vide glo. 1. l. 22. tit. 12. par. 5.
- V**svræ an veniant in iudicio divisorio inter hæres, & an transeant in dominium vsurarij, vide glo. 10. l. 2. per text. ibi. tit. 15. par. 6.
- E**t quibus restitui debeant res per vsuras quæ sitæ quædo ignoratur cuius sint, vide glo. 12. d. l. 2. per text. ibi. tit. 15. par. 6.
- E**t quid de compositione quæ per hæredem vsurarij fit cum alijs quibus restitui debuerant, vide ibidem.
- E**t an Papa possit liberare & absolvere à restitutione inceitorum & si restitutio non fiat integre, vide ibidem.
- V**svræ omnes sunt prohibita tam de iure canonico quam regni, vide glo. 15. l. 4. tit. 6. par. 7.
- E**t vsuraria acquisitio pecuniarum est maxime præter naturam esse philosopho, vide. d. glo. 15. in fine.
- V**SVRARIVS manifestus quit dicatur & de poena sepeliendum eos, vide glo. 1. l. 9. tit. 13. par. 1.
- V**svrarius si mandet vsuras restitui an debeat in sacro loco sepeliri, & an illud sufficiat, vide ibidem.
- V**svrarij non patiuntur à vicinia & consueverunt domos ad mensum tantum conducere, vide glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.
- V**svrarij sunt infames, vide glo. 2. l. 12. tit. 7. par. 6. & glo. 15. l. 4. per textum ibi. tit. 6. par. 7.
- V**svrarius siue publicus siue occultus est infamis ipso facto, occultus tamen debet per sententiam declarari, vide dictam glossam. 15. dicta. l. 4. titulo. 6. par. 7.
- V**svrarij sunt in magno periculo & etiam post peractam poenitentiam & post restitutionem sunt infames, vide. d. glo. 15.
- V**SVS respectu consuetudinis quid sit, vide de hoc glossas legis prima. titulo. 2. par. 1.
- V**svs inducitur per publicos actus non per tacitos, vide glossam. 2. l. 2. tit. 2. par. 1.
- V**svs legum fori cui incumbat probatio an alleganti vel excipienti, vide glo. 4. in medio. l. 7. tit. 2. par. 7.
- V**svs impossibile est illud probari de re quæ nunquam accidit, vide dictam glossam. 4. in fine.
- V**svs copulæ carnalis abstrahit quem à servitio Dei & hoc dupliciter, vide glo. 1. col. 2. in prin. l. 1. tit. 7. par. 1.
- V**svs non dicitur ex vno actu tantum, vide glossam sextam legis. 18. titulo. 13. par. 2.
- V**svs scripturarum qua de causa adinventus fuit, & an vnus tabellionum sit de iure gentium introductus, vide glossam primam in proœmio titulo. 18. par. 3.
- V**svs instrumenti renuntiatus eo quod de falso fuit redargutus, an tale instrumentum in alio iudicio fidem faciat, & quid si tempore renuntiationis fuit protestatus quod non intendit illum fateri falsum, vide glo. 2. l. 116. tit. 18. par. 3.
- V**svs communis omnibus animalibus aliquarum rerum ut est aer & c. an ius gentium in eo aliquid immutavit, vide glossam primam legis. 3. titulo. 28. par. 2.
- V**svs communium rerum civitatum ita pauperibus sicuti divitibus pertinet, & quid si ex multitudine civium divites pauperes damificantur, vide glo. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.
- E**t an talis pertineat ad dominum terræ ibi habitantem vel non, vide dictam glossam. 9.
- V**svs sylvæ civitati concessus an illud dicatur vsus vel vsusfructus, vide glossam

Septem Partitarum.

glossam. l. 1. 26. titu. 31. par. 3.
Vfus & habitatio in quibus differant interesse, vide glossam. l. 1. 27. titulo. 31. partita. 3.
Vfus & ille qui vsui aquæ fontis renuntiat si ad eius refectionem aliqua sint necessaria an collectari possit, vide glossam octauam. l. 20. titu. 32. partita. 3.
Vfus facit præsumi conuentionem præcisse secundum eum, vid. gloss. l. 3. tit. 25. par. 4.
Vfus ratione cuius res fuit alicui commodata prius explici debet quam commodator rem commodatam repetere possit, vide glossam primam. l. nonæ. titulo secundo. partita quinta. aliquando tamen contra vide ibid. gl. 2.
Vfus & de vsu domus fundi serui pecoris boum equi & armenti vel aquæ vel ministerij & operarum serui, vide glossam nonam. l. 20. titu. 31. partita. 3.
Vfus domus vxori relictus an ipsa cum secundo marito ibidem commorare possit, vi. gl. l. 1. 21. tit. 31. par. 3.
Vfus fundi non facit quem dominum fundi quod bene est si cum proprietate stringatur, vid. gl. 2. quæst. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
VS V S F R V C T V A R I V S & an incrementum alluionis ad vsufructuarium pertineat & an æquiparetur emphyteotæ vel feudatario, vi. gl. 2. l. 20. tit. 28. par. 3.
Vvsufructuarius an habeat dominiũ thesauri per eum inuenti in loco & fundo in quo vsufructum habet, vide glossam. 3. l. 45. titu. 28. partita tertia.
Vvsufructuarius possidet naturaliter sibi & si expellatur vel alij tradat possessionem an dominus perdat suam ciuilem possessionem quam ibi habet, vid. gl. 4. l. 13. tit. 30. par. 3.
Vvsufructuarius an possit seruitutem imponere in re illa in quam habet vsufructum, vid. gl. 1. l. 10. tit. 31. par. 3.
Vvsufructuarius an debeat cauere & quando non & an ista cautio sit de substantia nisi petatur cauere & quid si vsufructuarius agat cautione non præstita an teneat iudicium, vi. glo. 5. l. vigesima. titu. 31. partita tertia.
Vvsufructuarius si cautionem præstare non possit an res sit sequestranda & an habeat locum cautio in eo qui donauit seruat sibi vsufructu & quid in hærede sit dicendum & an testator illam iusserit remitti & quid si vsufructus alicui relinquitur pro se & hærede suo, vide ibid. in. d. gloss. 5. d. l. 20. tit. 31. par. 3.
Vvsufructuarius qui habuit a testatore vt de rebus & bonis vsufructus durante vsufructu possit vendere aliquid vsque ad certam quantitatem an finito vsufructu teneatur ipse vel hæres eius ad pretium rerum venditarum, vid. ibid. in gl. 7.
Vvsufructuarius an possit vt i bobus aratorijs fundi & an ei videatur legatus vsufructus feminis seu frumenti ad seminandum deputati. vide ibidem in gl. 8.
Vvsufructuarius an possit facere depingere vel sculpere arma sua in domo in qua habet vsufructum, vid. d. gl. 8.
Vvsufructuarius domus ad quam expensam teneantur & an istud arbitrio iudicis relinquitur & quid si velit renuntiare vsufructui, vid. gl. 1. l. 22. tit. 31. par. 3.
Vvsufructuarius an teneatur ad refectionem si ædificia vetustate corrueant & quando, vide glossam secundam. l. 22. titu. trigessimoprimo. partita. 3.
Vvsufructuarius an teneatur decimare seu tributa soluere ex re ex qua percipit vsufructum, vid. ibid. in gl. 5.
Vvsufructuarius licet omnes fructus faciat suos tamen non ita erit in partu serui in qua vsufructum habet, vi. gl. 3. l. 23. titu. trigessimoprimo. partita. 3.
Vvsufructuarius si consentiente proprietario vsufructum alienat cuius mors inspiciatur ad hoc vt finiatur vsufructus. vide glo. 2. l. 24. titu. 31. partita. 3.
Vvsufructuarius creditor si vendat iure crediti rem in qua habet vsufructum an possit & an talis vsufructus possit reuerti ad illius dominum, vid. gl. 5. ibid.
Vvsufructuarius agri vel syluæ vel bonorum omnium an illud esse destinat per destructionem totius proprietatis, vide gl. 1. l. 25. titu. 31. partita tertia.
Vvsufructuarius semper videtur habere mandatum a domino in concertantibus custodiam rei, vid. gl. 1. l. 4. tit. 32. par. 3.
Vvsufructuarius cui gregis vsufructus legatus est an ad supplementationem teneatur si ex grege aliqua pecora præmorianur, vide glo. 2. l. 21. tit. 11. partita. 4.
Vvsufructuarius an excusetur a satisfactione quam præstare tenetur propter paupertatem, vide glo. 5. l. 20. titu. 31. par. 3. & gloss. l. 1. 4. titu. 19. partita. 4.
Vvsufructuarius an dicatur successor in maioria vel eius dominus, vide gl. 3. l. 7. tit. 4. par. 5.

Vvsufructuarius an admittatur si velit retrahere rem quam dominus proprietatis vendit & pro tanto illam accipere, vide glo. 2. quæst. 1. l. 55. tit. 5. partita. 5.
Vvsufructuarius si cum haberet in suo vsufructu consortem vendiderit partem suam an consors illius iuris admittatur ad retractum, vid. ibid.
Vvsufructuarius si soluat pretium & pensionem totius anni & postea moriatur an dominus proprietatis illud redere teneatur vel ad quid, vide gl. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Vvsufructuarius omnium bonorum an an teneatur ad confectionem inuentarij, vid. gl. 1. l. 5. tit. 6. par. 6.
Vvsufructuarius an agat contra furem furantem rem in qua ipse vsufructum habet vel an dominus proprietatis admittatur, vid. gl. 6. & 7. l. 12. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
VS V S F R V C T V S & vsufructum emens cum bona fide an faciat fructus suos, vide glossam tertiam. l. 39. titu. vigesimo octauo. partita tertia.
Vvsufructus rerum filij si patri non queratur an filius sine patre agere possit & an tunc contra eum currat præscriptio, vid. gloss. 4. l. 8. titu. 29. partita. 3.
Vsumfructum an possit quis constituere in parte sua quam possidet pro indiuiso, vi. gl. 2. l. 10. tit. 31. par. 3.
Vvsufructus an videatur relictus in quolibet anno illi cui a testatore simpliciter fuerunt relictæ fructus talis fundi an vero intelligendum sit de fructibus vnus anni tantum, vid. glossam primam. l. 20. titu. 31. partita tertia.
Vvsufructus alicui relictus an debeat sequestrari si ab eo sufficiens cautio non præstetur, vid. gl. 5. l. 10. tit. 31. par. 3.
Vvsufructus alicui relictus a testatore cum potestate vendendi de bonis vsufructus vsque ad certam quantitatem an finito vsufructu ipse vel eius hæres pretium rerum venditarum restituere teneatur, vide ibidem in glossa. 7.
Vvsufructus alicui relictus an ipse possit vt i bobus aratorijs fundi & an videatur legatus fructus feminis seu frumenti ad seminandum deputati, vid. gl. 8. l. 20. titu. 31. par. 3.
Vvsufructus finitur etiam si fructuarius conduxisset vsufructum vel ipsius morte & an ipse vsufructus constituendi finiatur morte, vide gl. 2. l. 24. tit. 31. par. 3.
Et quid si vsufructus relinquitur monacho, vide dictam glo. 2. dict. l. vigesima quartæ.
Et quid si proprietario consentiente vsufructuarius illum in alium alienauit cuius mors inspiciatur, vid. ibid.
Vsumfructum habens in pignore an possit illum vendere iure crediti & an tunc talis vsufructus possit ad dominum reuerti, vide glossam 3. dictæ. l. 24.
Vvsufructus finitur per destructionem totius proprietatis, vid. glo. 1. l. 25. tit. 31. par. 3.
Vvsufructus ciuitati relictus durat. 100. annis & aliquando plus & an idem sit in emphyteota vel feudatario vel in annuo legato ciuitati facto, vi. gl. 1. l. 26. tit. 31. part. 3.
Et quid si tunc ibi aderit in concessione verbum perpetuo, vide dictam glossam primam.
Et quid si ciuitati concedatur vsus syluæ an illud dicatur vsus vel vsufructus & an tunc expiret. 100. annis, vid. ibid. in. d. gl. 1.
Vvsufructus & habitatio in quibus differant interesse, vid. glo. 1. l. 27. titu. 31. partita. 3.
Vvsufructus si cum proprietate consolidetur & ipsa proprietate ab vxore marito fuerit in dotem data an talis consolidatio & commodum ipsius ad solam vxorem pertineat an vero tanquam commune lucrum cum marito diuidi debeat, vid. gl. 1. l. 18. tit. 31. par. 4.
Vvsufructus gregis si sit alicui legatus an vsufructuarius debeat gregem supplere si aliqua præmorianur, vide gloss. 2. l. 21. tit. 11. par.
Vsumfructum an habeat pater in beneficio ecclesiastico quod possidet filius vel in rebus a filio male quæstis, vide glossam. 5. l. 5. titu. 17. partita quarta.
Vvsufructus an patri ex hæredato queratur per nepotem cui fuit delata hæreditas, vid. d. gl. 5.
Et ibi illa gl. remissiue notat alios casus in quibus patri vsufructus non queratur.
Vvsufructus an extingatur si pater illum possidens ingrediatur religionem, vid. d. gl. 5. in medio. d. l. 5.
Vvsufructus consolidatur cum proprietate quando pater illum habens illius capax non est, vide. d. glo. 5. col. 1. in medio dict. l. 5. titu. 17. par. 4.
Vvsufructus rei in qua pater filio possidenti succedere non potest nunquam patri queritur, vid. d. gl. 5. col. 1. post med.
Vvsufructus in bonis maioricatus an ad patrem pertineat & quid si a conditore dictum sit quod vult quod bona dentur ipsi filio in quem maioriam fecit an tunc eius pater in talibus bonis vsufructum habeat, vide ibidem.

Index materiarum

Vsus fructus deberur patri in rebus filij ingredientis religionem siue bona sint maioræ vel non siue etiam filius in hoc disponat siue non disponat, vid. d. gl. 5. col. 1. ad fin.

Vsus fructum non habet pater in dote aduenticia filie neque de iure antiquo neque de nouo, vid. ibid. ad fin.

Vsus fructus an patri quaeratur ex dote quam filius fuit lucratus propter iniuriam violati thori, vid. ibid.

Vsus fructus licet non possit haberi per patrem in rebus filij an semper habere debeat commoditatem illius iuris, vide ibidem in fine illius columnæ primæ.

Vsus fructus in rebus aduenticijs filij an filio debeatur cum exijt a patris potestate per emancipationem vel per contractum matrimonij, vi. gl. 6. l. 15. tit. 18. par. 4.

Vsus fructus omnium bonorum per filium de cetero acquirendorum an possit pater sibi referuare quando illum emancipat, vi. ibidem in glosa septima.

Vsus fructus an debeatur patri in bonis maioribus vel in bonis feudali- bus filij, vid. gl. 1. l. 7. tit. 26. par. 4.

Vsus fructus est diuersum ius a proprietate quæ est pars dominij integra- lis siue legalis non tamen prædicatiua siue subiectiua & habens vsus fructum in re possit retrahere pro tanto proprietatem quam dominus alij vendit, vi. gl. 2. quæst. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.

Vsus fructus differt a dominio, vide dictam glossam secundam, d. quæst. 1. d. l. 55.

Et iunctus cum proprietate facit plenum dominium, vide ibid.

Vsus fructus quando non acquiritur patri in bonis filij tunc filij familias vice patrum familias funguntur, vide glossam secundam, l. 6. titulo. 11. partita. 5.

Vsus fructus rei legatæ si alienetur per testatorem an per hoc videatur re- uocasse legatum, vid. gl. 2. l. 17. tit. 9. par. 6.

Et an in vsu fructu locus sit iuri accrescendi etiam inter coniunctos cõiun- ctione legali, vide glossam sextam, columna. 2. post medium, l. 33. titu- 9. partita. 6.

Vsus fructus rerum maioræ an possit publicari in vita delinquentis, vide gl. 4. in princ. l. 6. tit. 11. par. 6.

Vsus fructus an possit vni hæredum adiudicari & alteri proprietas quan- do inter eos hæreditas diuiditur per iudicem, vide glo. 1. l. 10. titulo. 15. partita. 6.

Et quid si cum aliquis haberet vsus fructum in aliqua re aliquis rem illã furauerit an ipse vsus fructuarius vel dominus proprietatis admittatur contra furem, vide glossam, 6. & 7. l. 12. per tex. ibi. titulo decimo quar- to. partita. 7.

Vt, ista dictio quid importet, vide gl. 1. & 7. l. 21. per tex. ibi. tit. 9. par. 6. & gl. 2. cum alijs ibi. l. 2. tit. 4. par. 4.

VIENS calidis vt cum vxore copulam habere possit vtrum mortaliter peccet, vid. gl. 5. l. 9. per tex. ibi. tit. 2. par. 4.

VTILE DOMINIUM, vide supra in verbo, DOMINIUM.

VTILITAS publica præferri debet priuatæ, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. 8. tit. 28. par. 1.

Vtilitas an sit in donatione alicui facta respectu donatoris si donatio fiat in remunerationem seruitorum, vid. gl. 7. l. 53. tit. 5. par. 5.

Vtilitas communis si adfit in destruendo ædificio alicuius tunc onus de- bet communiter contribui, vide glossam, 1. l. 3. titulo nono. partita quinta.

VVLGARIS SVBSTITVTIO vide supra in verb. SVBSTITV- TIO VVLGARIS.

VVLNVS & quid si creditor vulnerauerit creditorem fugientem cum velit illum propria autoritate capere & quid si debitor se defenderit vid. gl. 1. l. 10. tit. 15. par. 5.

Vulnus quid dicetur & quid veniat appellatione vulneris, vi. gl. 3. l. 6. tit. 9. partita. 7.

Vulnus siue letale sit siue non qualiter illud dans puniatur si ignoretur quis illud dederit cum ibidem plures in vulnerando concurrerint, vi. gl. 1. l. 15. tit. 15. par. 7. per illum tex. ibi.

Et quid si ignoretur quis primo vel vltimo percussit vel ex quo vulne- ri perijisset & quid si nullum vulnus erat letale & nihilominus vulnera- tus mortuus fuit & alia plura in hoc, vid. in. d. gl. 1. dict. l. 15. titulo. 15. partita. 7.

Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an cõtra alios vt auxiliantes procedi possit ad condemnationem, vid. ibid.

VXOR

Adultera	Religionem ingrediens,	Denegat debitum
Clerici vel	Facit elemosynam	vel petit
promoti ad sa- cros ordines	Testatur vel disponit,	Arcta vel lata
Vouens	Accusatur, accusat,	Donat
Infidelis vel infidelium	vel agit	Renuntians
	Separatur	Dotans vel pro dote
	Testificat	Alienat vel
	Inops	alienans,

Vxor post reuocationem mariti de monasterio ipsa religionem intrare non potest antea vero sic, vide gl. 5. l. 12. tit. 7. par. 1.

Vxor communicans cum marito excommunicato peccat si inter eos sit carnale comertium interdictum, vid. gl. 5. l. 34. tit. 9. par. 1.

Vxor cognita carnaliter à viro in ecclesia an propter hoc ecclesia poluta sit, vid. gl. 2. l. 20. tit. 10. par. 1.

Vxor qualis eligi debeat & quæ secum vxor eligenda habere debeat, vi. gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 1.

Et ibi quid in marito eligendo.

Vxor vna tantum esse debet non duæ illud enim est peccatum contra na- turam probat gl. 1. l. 2. tit. 6. par. 2.

Vxor est socia diuinæ & humanæ domus, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 5. titu. 2. partita. 2.

Vxor quam diu nupta est desinit esse ciuis propriæ originis & in quibus & quid in vxore clerici an in criminalibus gaudeat priuilegio fori ma- riti, vid. gl. 7. l. 32. tit. 2. par. 3.

Vxores non possunt defendere viros in iudicio sine mandato ipsorum sicuti eis licet nam vxores & c. vid. gl. 2. l. 10. tit. 5. par. 3.

Vxor negans res fuisse mariti sui an illud probare debeat & quid in re- gno isto obseruetur, vid. gl. 3. l. 2. tit. 14. par. 3.

Et quid si talis vxor adulterium committat vel res aliquas emat ex pecu- nia sibi tradita a consanguineis quam statim sibi reddidit, vide glo. 4. ibidem.

Vxor tabellionis mortui relicta vsu fructuario an aliquid habere debeat de exemplaribus quæ deducuntur ex originalibus mariti quæ per alium tabellionem deducuntur, vid. gl. 4. l. 55. tit. 18. par. 3.

Vxor si decedat sine filijs an eius hæredes succedere possint in arris per maritum illi datis, vide glo. 2. l. 87. tit. 18. par. 3.

Vxor hominis mei & qui mihi seruitutem debet an sit foemina mea, vide gl. 3. l. 89. tit. 18. par. 3.

Vxor defendens rem quam marito in dotem dedit in iudicio ipso sciente & non contra dicente si condēstur an sententia illa præiudicet mari- to, vid. gl. 12. l. 20. tit. 22. par. 3.

Vxor an habeat dominium in thesauro inuēto in fundo ipsius per maritum vid. gl. 3. l. 45. tit. 28. par. 3.

Vxor an possidere possit rem sibi donatam à viro suo licet talis donatio sit nulla, vid. gl. 1. col. 2. ad fin. l. 7. tit. 29. par. 3.

Vxor cui fuit relicta a marito vsus domus an ibi possit habitare cum se- do marito, vid. gl. 1. l. 21. tit. 31. par. 3.

Vxores an plus diligendæ sint quam patres siue matres, vi. gl. 8. in prolo- go, 4. partita.

Vxor & eius vir ad paria iudicari debent, vid. gl. 2. l. 7. tit. 2. par. 4.

Vxor si propter fornicationem fuit a marito exclusa & ipse sacros ordi- nes suscepisset & in eos fornicasset an matrimonium debeat redinte- grari, vid. gl. 4. q. 2. l. 8. tit. 2. par. 4.

Vxor si à viro carnaliter cognoscatur non propter id peccat imo aliquan- do meretur, vid. gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 9. tit. 2. par. 4.

Vxor quæ prius cum vno clandestine contraxit matrimonium postea cum alio publice contraxit cum quo commoraturæ sine peccato mor- tali reddere & exigere possit ab eo debitum coniugale & quid si non reddens ponat se in periculo vite vel scandalum siue peccatum genere- tur, vid. gl. 1. l. 2. tit. 3. par. 4.

Vxor potest a seruitute in qua maritus se ipsum vendendo posuit illum extrahere & an tunc ipsa retratante venditionem pretium emptori re- stituere teneatur, vid. gl. 1. l. 4. tit. 5. pa. 4.

Vxor si vendat se ipsam in ancillam nolente viro an in ea idem sit dicen- dum quod in marito, vid. d. gl. 6. in fin.

Vxor an possit impedire ne maritus suus creditoribus cū cingulo ferreo ad colum tradatur, vid. gl. 7. l. 4. tit. 5. par. 4.

Vxor carnaliter cognita ad eam bene extenditur cognatio spiritualis & an ad concubinas, vid. gl. 6. & 7. l. 1. tit. 7. par. 4.

Vxor alicuius si sit multum arcta vel ita lata quod à viro carnaliter cognos- ci non possit vel habeat aliud impedimentum ita quod cognosci non possit an matrimonium dissoluatur, vi. gl. 5. l. 2. tit. 8. par. 4.

Vxor alicuius si à viro cognosci carnaliter non possit quia est virgo an ip- se mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere & an istud sit contra naturam factum, vide glo. 6. l. 2. titulo octauo, partita. 4.

Vxor quæ corrupta cum aliquo matrimonium contraxit si petat matri- monium separari ob viri frigiditatem intra quantum tempus illud pe- tere debeat & quid in virgine, vide glossas, l. 6. ibid.

Vxor & vir continētiam vouere possunt nisi illud maliciose fecerint tunc enim occurret episcopus, vid. gl. 3. l. 1. tit. 9. par. 4.

Vxor an debeat a viro alimentari si ipsa in peccato perseuerauerit, vi. gl. 7. l. 2. tit. 9. par. 4.

Vxor qualiter certificari debeat de morte primi viri ante quam contra- hat cum secundo, vid. gl. 2. l. 8. tit. 9. par. 4.

Et an sufficiat probatio per famam, vid. ibid.

Septem Partitarum.

- Vxor** potest dare licentiam marito intrandi religionem ipsa remanente in seculo si de incontinentia non fuerit suspecta, vi. glo. 1. l. 2. per text. ibi. titulo. 10. par. 4.
- Secus** tamen erit si maritus velit esse Episcopus quia tunc debet intrare religionem neque vouere sufficit, vide ibidem.
- Vxor** si nolit dare licentiam marito vel si per vim ad hoc fuerit cōpulsā, tunc maritus religionem intrare non poterit, vide glo. 1. l. 2. tit. 10. par. 4.
- Vxor** si dederit viro licentiam ingrediendi religionem, an per hoc tacite videatur vouere continentiam, & quando, vide ibidem in glo. 3.
- Vxor** à viro sine auctoritate ecclesie separari non debet, & quid si fornicatio si notoria, vide glossam sextam legis secundæ. titulo decimo. partita quarta.
- Et an vxor** quæ remansit in seculo & continentiam promisit mortuo viro possit matrimonium contrahere, vide ibidem in glossa decima distictæ legis secundæ.
- Vxor** à viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nolit postea virum suum repetere quia cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glossam primam l. 6. tit. 10. part. 4.
- Vxor** debet mitti in possessionem rerum sibi à marito donatarum propter nuptias, vide glo. 1. l. 7. tit. 11. part. 4.
- Vxor** si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit quam maritus vendidit cum prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur, vide glo. 4. l. 7. tit. 11. part. 4.
- Vxor** an dicatur habere dominium bonorum paraphernalium vel eius maritus, & quando, vide glo. 2. & 3. l. 17. tit. 11. par. 4.
- Vxor** an marito petente teneatur cauere de euisione rei dotalis, vi. glo. 1. l. 22. tit. 11. par. 4.
- Vxor** soluto matrimonio quas vestes & ornamenta hæredibus mariti reddere debeat, vide glo. 9. l. 23. tit. 11. par. 4.
- Vxor** quæ contraxit in vno loco & postea per maritum fuit in aliū transfara qualis locus sit attendendus vt pactioes inter ipsam & maritum factæ obseruentur, an locus cōtractus vel habitationis vel domicilij mariti, vide glo. 1. l. 24. tit. 11. par. 4.
- Vxor** an potius credatur alimentari a marito quia est eius vxor vel quia secum attulit dotem, vide glo. 5. l. 25. tit. 11. par. 4.
- Vxor** an teneatur recipere idoneam cautionem quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem, vide glo. 4. l. 29. tit. 11. par. 4.
- Vxor** an possit dotem à marito exigere si ipse ad inopiam peruenerit tamen non sui culpa, vide glo. 6. l. 29. tit. 11. par. 4.
- Quod** procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.
- Vxor** debet statim donationem propter nuptias restituere si statim ei restituitur dos non expectata aliqua dilatione, vide glossam quartam l. 3. tit. 11. par. 4.
- Vxor** alicuius si tertio nubat de incontinentia notabitur, & illud est abominabile apud homines, vide glo. 1. l. 1. tit. 12. par. 4.
- Et** quid si maritus vxori legatum fecerit si caste vixerit & illa secundo nubat, an illud consequetur, vide d. glo. 1.
- Et** quid si ab extraneo tale legatum fiat, scilicet, si caste vixerit & ipsa tertio nubat, an illud consequetur, vide ibidem.
- Vxor** alicuius eo ipso quod peccat in corpore perdit omnia priuilegia mariti & tutelam filiorum, vide glo. 6. l. 3. tit. 12. par. 4.
- Vxor** & concubina parum inter eas refert nisi in honore & vassallus qualemcunq; ex istis cognoscens priuabitur feudo, vide glo. 1. in proœmio tit. 14. part. 4.
- Et** contra vxorem non præsumitur quod omnia quæ habet sint de bonis mariti sicuti præsumitur contra concubinam quæ potest torqueri ad eruendam veritatem, vide ibidem.
- Vxor** alicuius an esse præsumatur illa quæ nõ publicè sed secretè fuit ab aliquo in concubinam recepta si ipse per lōgum tempus cum ea cohabitauit, vide glo. 8. per text. ibi. l. 2. tit. 14. par. 4.
- Vxor** de nouo an possit à præside officio durante recipi, & quid in hoc sit de iure canonico, vi. glo. 12. per text. ibi. l. 2. tit. 14. par. 4.
- Vxor** filij indotata an à patre filij ipsa & liberi eius ali debeant, vide glo. 6. l. 2. tit. 19. part. 4.
- Vxor** si in ventre filium habeat an debeat propter hoc mitti in possessionem rerum etiam si sint maioræ, vide glossam primam legis, per text. ibi. tit. 23. par. 4.
- Vxor** vassalli si à domino cognoscatur an per istum concubitus dominus iura naturalitatis quæ in illo habet amittat, vide glossam sextam l. 5. tit. 24. par. 4.
- Vxor** proditoris an puniatur propter delictum sui mariti, vide glo. 4. l. 12. titulo. 25. part. 4.
- Vxor** an possit retinere bona mariti sui pro dote, vide glo. 4. ad medium l. 9. tit. 2. part. 5.
- Vxor** an vendicat rem emptam à marito vel extraneo cū pecunia ipsius vxoris, vide glo. 8. l. 49. tit. 5. par. 5.
- Vxor** an habeat ius retrahendi fundum quod maritus vendidit extraneo si maritus illum fundum vendidit matrimonio constante, vide glo. 2. quæst. 4. l. 55. tit. 5. par. 5.
- Vxor** an ipso iure & statim quod à marito matrimonio constante res emptæ fuit habeat dominium medietatis siue in re illa emptæ, an vero potestea mediante aliqua actione, vide d. glo. 2. in d. quæst. 4.
- Vxor** & maritus non dicuntur habere vniuersalem societatem sed tantū respectu lucri, vide ibidem.
- Vxor** constante matrimonio non potest agere neque aliquid petere ex lucri, vide ibidem in fin. d. glo. 2. in d. quæst. 4.
- Vxor** an possit petere medietatem donationis à Rege marito suo factam tanquam commune lucrum, vide glo. 7. l. 3. tit. 10. par. 5.
- Vxor** an possit petere vt illud quod ius maritus perdidit sui culpa compensetur cum lucris ab eo quæsitis, vide glo. 5. l. 13. tit. 10. part. 5.
- Vxor** in bonis mariti habet tacitam hypothecā & præfertur cæteris creditoribus, vide glo. 1. l. 13. tit. 13. par. 5.
- Et** quid facere possit virtute huius tacite hypothecæ, vide ibidem in glo. 2. vsque ad finem.
- Vxor** an teneatur in actione primipillari vel sit pro ea dos obligata sua vel pro tributis soluendis Regi cum eius maritus eorum sit collector, vel quando maritus fallit, id est (se alça) vide glossam septimam l. 25. titulo. 13. par. 5.
- Vxor** soluto matrimonio non recipit dotem in vno casu, & an tunc descedat lucro mariti vel applicetur fisco, vide glossam primam legis. 50. titulo. 14. par. 5.
- Et** quid si ambo sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta, vide glossas l. 51. tit. 14. par. 5.
- Vxor** alicuius an suum hæredem facere possit vel illum manumittere, & quando non, vide glossas l. 3. per text. ibi. tit. 3. part. 6.
- Vxor** si dedit facultatem marito vt ad maioriā possit vnū ex filijs suis eligere an si ipse intra annum non eligat postea admittatur, & an possit eligere quem in sua potestate habet, vide glossam secundam l. 25. titulo. 9. par. 6.
- Vxor** relicta executrix in testamento mariti an amittat executionem si contrahat secundas nuptias, vide glossam quartam in fine legis. 2. titulo. decimo. part. 6.
- Vxor** an ab hærede suo sumptu vestes lugubres habere debeat, & quales, & quando illas restituere teneatur hæredi si postea nubat, vide glo. 4. colum. 2. l. 2. tit. 11. par. 6.
- Vxor** quæ partē in bonis mariti habere debeat si inops remaneat, & quæ, & quibus concurrentibus, & qualiter, & quid in viro vxore præmoriēte, vi. glo. 1. 2. 3. & 4. cum alijs ibi. l. 7. per text. ibi. tit. 13. part. 6.
- Et** quid interponos si adhuc vxor ad domum ducta non fuit, vide dictā glossam secundam.
- Et** an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibidem in glo. 5. d. l. 7. tit. 13. part. 6.
- Et** an tunc vxor teneatur victum manibus suis & industria sua lucrari, vi. ibidem in glo. 6.
- Et** an tunc cogatur vxor vendere proprietatem domus vel alterius rei, vi. de d. glo. 6. col. 2.
- Et** an amittat istam quartam partem quam habet in bonis mariti si postea efficiatur diues, vide ibidem.
- Vxor** si habet patrem diuitem an possit petere quartam partem in bonis sui mariti, vide ibidem.
- Vxor** an in omnibus bonis mariti succedat filijs repudiantibus, & quando non, & quid inter sit succedere ex testamento vel ex lege, vide glo. 7. d. l. 7. tit. 13. par. 6.
- Et** an vxor vt possit suam quartam partem habere possit donationes mariti in vita sua factas reuocare, vide ibidem in glo. 8.
- Et** an hodie vxor istam quartam partem habere debeat stantibus filijs, & quid si maritus de quinta parte iam disposuit, vide glo. 9. ibidem.
- Vxor** si luxuriosè viuat post mortem mariti an amittat istam quartam, vide dictam glossam nonam in fine dictæ legis septimæ. titulo decimotertio. par. 6.
- Vxor** legitima alicuius non impedit quin ipse possit filium suum naturalem hæredem instituire, vide glossas legis nonæ. per illum textum ibi. titulo. 13. par. 6.
- Vxor** alicuius si ex adulterio pariat filium an ille matri suæ succedat, vi. glo. 5. col. 1. quæst. 1. & 2. l. 12. tit. 13. part. 6.
- Vxores** diligunt secundos maritos vltra filios, vide glo. 14. l. 4. & glo. 6. l. 19. per text. ibi. tit. 16. par. 6.
- Vxor** quæ contrahit matrimonium scienter cum hæretico vel proditore an amittat dotem, & quando, vide glo. 3. l. 2. tit. 1. part. 7.
- Vxor** si parum alienum marito supponat an pœna mortis puniatur, vi. glo. 4. l. 6. tit. 7. part. 7.
- Vxor** de supposito partu accusari potest per maritum perpetuo, & an per aliquem alium, vide glossam primam legis tertie. per textum ibi. titulo. 7. part. 7.

Index materiarum

- Vxor** si sui vel mariti vel alterius culpa abortum faciat, an & quando ipsa vel maritus vel alius propter hoc puniendi sint, & qualiter, vide glossas legis. 8. titulo. 8. par. 7.
- Vxor** si occidat maritum suum qualiter puniatur, vide glossas legis. 12. ibidem per illum textum.
- Vxor** & maritus vnum corpus sunt, vide glossam septimam. columna. 2. in medio. l. 1. tit. 9. par. 7.
- Vxor** alicuius si vocetur adultera & verum dictum fuit, an dicens teneatur actione iniuriarum si velit probare se verum dixisse, & an si verum dixit teneatur se dedecere, vide distam glossam septimam dista. l. 1. in quaest. 1. 2. & 3.
- Vxor** alicuius si vocetur meretrix & illud antequam nuberet fuit an vocans teneatur iniuriarum, vide d. glo. 7. in fine.
- Vxor** quae furtum marito fecit an ab ipso accusari possit in iudicio, vide glo. 3. & 5. l. 4. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
- Et** quid si furtum sit in magna quantitate, vide glossam sextam legis. 17. ibidem.
- Et** qualiter maritus illam recuperabit si illam penes alium inuenerit, vide glo. 7. & 8. & 9. cum sequentibus. l. 4. supra. d.
- Vxor** alicuius potest per maritum perquiri in quibuscumque domibus vel lit perquirere eam, & quando, vide glossam secundam cum alijs ibi. l. 24. tit. 14. par. 7.
- Vxor** si ad mandatum viri damnum dedit an ipsa vel maritus ad emendam damni teneatur, vide glossam secundam legis quintae. titulo. 15. partita. 7.
- Vxor** si negauerit se damnum dedisse qualiter puniatur si contrarium probetur per testes vel aliter, vide glossam quartam legis. 16. per textum ibi. tit. 15. par. 7.
- Vxor** an possit per iudicem ecclesiasticum compellere maritum vt dimittat concubinam, vide glo. 5. l. 1. tit. 17. par. 7.
- Vxor** alicuius si sub specie famuli teneatur ab aliquo inuito eius marito, an ex hoc probetur adulterium, vide glossam tertiam legis. 13. titulo. 17. partita. 7.
- Vxor** si viuente adhuc primo marito cum alio matrimonium contrahit, qualiter puniatur, vide glossam primam legis. 16. per textum ibi. titulo. 17. par. 7.
- Et** an inquisitores hereticę prauitatis de isto crimine cognoscere possint, vide ibidem.
- Et** quae pena puniatur maritus qui recepto pretio vel non recepto lenocinium fecit, vide glo. 3. & 7. l. 2. per text. ibi. tit. 22. parti. 7.
- Vxor** si ad infidelitatem transeat amittit dotem, & qualiter plus puniatur, vide glo. 2. & 3. l. 6. per text. ibi. tit. 25. par. 7.
- Et** an vxore reclamante maritus possit a iudice damnari vt Regi in triribus deferuiat, vide glo. 4. l. 4. tit. 31. par. 7.
- Vxor** pro delicto mariti puniri non debet, neque e contra, vide glossas. l. 9. per text. ibi. tit. 31. par. 7.
- Vxor** appellatur domestica, vide glo. 6. l. 6. tit. 33. par. 7.
- Et** ideo non testificat contra maritum, vide glo. 1. l. 15. tit. 16. parti. 3.
- Et** si testator iubeat haeredi vt vestiatur vxorem suam an intelligatur semel vel toto tempore vitae suae, vide glo. 8. l. 8. tit. 33. par. 7.
- Vxor** an in dote sua praferatur creditoribus qui ob emendam vel rescindam rem pecuniam suam dederunt, & quando, vide glo. 1. legis. 28. titulo. 13. par. 5.
- Vxor** si propter vergentiam viri ad inopiam constante matrimonio agat ad dotem, an tunc creditoribus competat ius offerendi sibi, vide glo. 2. l. 34. tit. 13. parti. 5.
- Vxor ADULTERA**, & vxor alicuius illi faciens adulterium an ex ea infurgat dubitatio de filijs eorum, vide glossam quartam legis primae. tit. 14. par. 2.
- Vxor** adultera an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare, vide glo. 5. l. 28. tit. 11. par. 3.
- Vxor** a marito accusata de adulterio si ab illo debitum petierit lite pendente an sibi reddi debeat, vide glo. 2. l. 8. tit. 2. par. 4.
- Vxor** a marito accusata de adulterio coram iudice seculari non potest eum coram eodem accusare super eodem crimine, vide glo. 4. ibidem.
- Vxor** si propter fornicationem fuit a marito exclusa & ipse sacros ordines suscepisset & in eos fornicasset an matrimonium debeat reintegrari, vide ibidem in quaest. 2.
- Vxor** a viro propter adulterium separata potest petere matrimonij reintegrationem si probet maritum suum postea fornicasse, & an per iudicis officium, & an dotem quam amiserat propter adulterium recuperet, vide d. glo. 4. quaest. 3. d. l. 8. tit. 2. par. 4.
- Vxor** si de adulterio accusetur ab eius marito an ei crimen adulterij obijcere possit vt accusatio non teneat, vide glo. 2. l. 6. tit. 9. par. 4. & glo. 1. l. 9. tit. 17. parti. 7.
- Et** quid si ei crimen lenocinij obijciatur in foro ecclesiastico vel seculari, vide glo. 4. d. l. 6.
- Vxor** an possit accusari a marito de adulterio si per vim fuit coacta, &
- quid si vis non fuit praecisa sed conditionalis, & quid si maritus illi praenitit vt aufugeret & ipsa noluit, vi. gl. 1. per text. ibi. l. 7. tit. 9. par. 4.
- Vxor** an possit de adulterio carnali a marito haeretico accusari, & an istae duae fornicationes debeant compensari, vide glossam quintam. l. 8. titulo. 9. par. 4.
- Et** quid si maritus reuertatur ad fidem an compensationi locus sit, vide glo. 6. ibidem.
- Vxor** quae adulterium commisit debet marito dotem & donationem propter nuptias reddere, vide glossam quartam. per textum ibi. l. 12. titulo. 9. par. 4.
- Vxor** si a marito de adulterio accusetur an petere possit quod maritus obligetur ad poenam tallionis, vide glo. 2. & 3. l. 13. tit. 9. parti. 4.
- Vxor** a viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nolit postea virum suum repetere quia cum alia fuisse fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio reintegrari, vide glo. 1. legis. 6. titulo. 10. par. 4.
- Vxor** propter adulterium amittit dotem, & quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vide glo. 1. l. 23. titulo. 11. parti. 4.
- Et** an maritus tunc teneatur ad onerare haereditaria, vide ibidem.
- Vxor** si luxuriose viuat post mortem mariti, an amittat quartam quam si erat inops ex bonis mariti habere debebat, vide glossam nonam in fine. l. 7. tit. 13. par. 4.
- Vxor** alicuius si ex adulterio pariat filium an ille matri suae succedat, vide glossam quintam. columna prima. quaestione prima & secunda. l. 11. titulo. 13. par. 6.
- Vxor** adultera per maritum occidi potest & quo iure illud sibi fieri permittatur, vide in d. col. 1. in fine.
- Vxor** si accusetur per maritum de adulterio si ipsa contra eum excipiat de lenocinio & illud probet an ipsa liberetur & maritus veniat ex tali exceptione sic probata puniendus, & quando, vide glo. 4. & 5. l. 29. per textum ibi. tit. 1. par. 7.
- Et** an dos vel lucra vxoris veniant confiscanda propter viri sui proditionem, & quando, vide glo. 3. l. 2. per text. ibi. tit. 2. par. 7.
- Vxor** alicuius si vocetur adultera & verum dictum fuit an dicens teneatur actione iniuriarum si velit probare se verum dixisse, & an si verum dixit teneatur se dedecere, vide glossam septimam legis primae. tit. 9. par. 7. in quaest. 1. 2. & 3.
- Vxor** a marito non ab extraneo potest de adulterio accusari per. 11. huius regni, vide d. glo. 7. in d. quaest. 2.
- Vxor** alicuius si vocetur meretrix & illud antea quam nuberet fuit, an vocans teneatur actione iniuriarum, vide d. glo. 7. in fine.
- Vxor** a solo marito de adulterio accusari poterit, & quid si adulterium sit cum incestu mixtum, vide glossam tertiam legis secundae. titulo. 17. parti. 7.
- Et** an iudex inquirendo vel volens prouinciã purgare admittatur & possit tales adulteras castigare vel illas expellere saltim quando sunt publicae, vide d. glo. 3. d. l. 2. tit. 17. par. 7.
- Vxor** adultera intra quantum tempus a marito accusari possit, vide d. gl. tertiam in fine.
- Vxor** potest a marito de adulterio accusari etiam soluto matrimonio inter eos, & intra quantum tempus illam accusare & adulterium probare teneatur, & an si intra tempus constitutum non probet excusetur, vide glo. 1. 2. & 4. l. 3. per text. ibi. tit. 17. parti. 7.
- Vxor** an post mortem mariti ab eius haeredibus de adulterio accusari possit, & quid hodie, vide glo. 8. d. l. 3.
- Vxor** si de adulterio accusetur & sibi non probetur qualiter maritus puniatur, & quando excusetur a praesumpta calumnia, vide glo. 12. d. l. 3. tit. 17. par. 7.
- Et** an ille qui cum vxore alicuius dormiuit committat adulterium si credidit illam non esse nuptam, & quando excusetur, vide glossam. l. 5. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
- Vxor** quae accusatur de adulterio qualiter excipere possit, & quales exceptiones ipsius admittantur vel non, & quando sint proponendae, & qualiter, vide glossas legis septimae. per textum ibi. tit. 17. par. 7. cum glossis aliarum legum ibidem.
- Vxor** etiam si exceptionem lenocinij opponat post litis contestationem absoluetur, vide glo. 4. l. 17. parti. 7.
- Vxor** alicuius si sub specie famulae teneatur ab aliquo inuito eius marito an ex hoc probetur adulterium, vide glo. 3. l. 13. tit. 17. parti. 7.
- Vxor** adultera amittit dotem, & in quo plus veniat punienda, vide glo. 3. cum alijs ibi. l. 15. per text. ibi. tit. 17. parti. 7.
- Vxor** quae cum proprio seruo vel famulo adulterium commisit qualiter puniatur, vide glo. 6. & 7. & 8. d. l. 15. per illum text. ibidem.
- Vxor** clerici vel promoti ad sacros ordines si ipsa sciens consentiret continentiam promittere debet neque post viri mortem poterit matrimonium contrahere, & an necesse sit quod de hoc a principio certificetur vide glo. 3. l. 40. tit. 6. par. 1.

Septem Partitarum.

- Vxores clericorum cum eis scienter contrahentes matrimonium qua poena fruantur, vid. gl. 4. l. 4. tit. 6. par. 1.**
- VXOR VOVENS** continentiam eo quod maritus intret religionem si postea, ante professionem exeat, an voto non obstante illum reuocet, vid. gl. 9. l. 1. tit. 7. par. 1.
- Vxor si vouens castitatem eo quod maritus intret religionem si propter ipsius vxoris incontinentiam postea fuerit de monasterio extractus, & ipsa postea decedat, an possit maritus matrimonium contrahere, vid. gl. 3. l. 12. tit. 7. par. 1.**
- Vxor continentiam vouere non potest marito contradicente, vid. gl. 9. l. 3. tit. 8. par. 1.**
- Et quid in voto ultra maritum emisso pro subsidio terræ sanctæ, an eo nolente exequi possit, vid. ibid.**
- Vxor si velit maritum sequi in implementam voti pro subsidio terræ sanctæ emisso debet ipse illam secum portare, vid. gl. 2. l. fin. tit. 8. par. tit. prima.**
- Vxor non potest exequi votum etiam pro subsidio terræ sanctæ viro inuito vouere, tamen bene potest, vid. ibid. in gl. 3.**
- Vxor votum marito præiudiciale adimplere non tenetur, vid. gl. 11. l. 7. tit. 2. par. 4.**
- Vxor an possit se ipsam obligare per votum castitatis, vel aliud in sui tamen præiudicium, vid. gl. 1. l. 7. tit. 2. par. 4.**
- Vxor & maritus si simul continentiam vouerint obligantur, & obseruare tenerentur, vid. ibid. in gl. 13.**
- Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem an per hoc tacite videatur vouere continentiam & quando, gl. 3. l. 2. tit. 10. par. 4.**
- Vxor & maritus simul si continentiam vouerunt, & postea vnus fornicatur, an alius possit illum repetere, vid. glo. 5. quaest. 4. l. 8. titulo. 2. partita quarta.**
- Si tamen fornicationes sint diuersæ vna, scilicet spiritualis alia carnalis supradicta non procedunt, vid. ibid.**
- Vxor & vir continentiam vouere possunt nisi illud malitiose fecerint tunc enim occurret tempus, vi. gl. 3. l. 1. tit. 9. par. 4.**
- VXOR INFIDELIS, vel INFIDELIUM.**
- Vxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare religionem nec ipse postea reuersus illam educet, vid. gl. 2. l. 13. tit. 7. par. 1.**
- Vxor si ad infidelitatem transeat amittit dotem, & qualiter plus puniatur, vi. gl. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.**
- Et an vxore reclamante maritus possit a iudice damnari, vt Regi in trimebris deseruiat, vid. gl. 4. l. 4. tit. 31. par. 7.**
- VXOR RELIGIONEM INGREDIENS.**
- Et vxor post reuocationem mariti de monasterio ipsa religionem intrare non poterit, antea vero sic, vid. gl. 5. l. 12. tit. 7. par. 1.**
- Vxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare religionem nec ipse postea reuersus illam educet, vide glossam secundam. l. 3. tit. 7. partita. 1.**
- Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem, an per hoc tacite videatur vouere continentiam, & quando, vid. gl. 3. l. 2. titulo. 10. partita quarta.**
- Vxor si fuerit religionem ingressa, an statim maritus dotem lucretur ex pacto de dote lucranda inter ipsos facto in principio matrimonij, an vero expectetur eius mors naturalis, vid. glo. 6. l. 23. tit. 11. par. 4.**
- VXOR FACIT ELEMOSYNAM, & vxor viuente marito de quibus rebus possit facere elemosynam, vid. gl. 5. l. 12. tit. 23. par. 1.**
- VXOR TESTATUR, vel DISPONIT.**
- Et vxor potest liberè disponere de aris sibi datis est enim ipsius lucrum vid. gl. 6. l. 7. tit. 11. par. 4.**
- Vxor an possit in vita mariti de bonis matrimonio constante acquisitis disponere sola voluntate sua, vid. glo. 5. l. 12. tit. 23. par. 1.**
- Vxor alicuius, an suum seruum heredem facere possit, vel illum manumittere, & quando non, vide glossas. l. 3. per tex. ibi. titulo tertio. partita sexta.**
- VXOR ACCVSATUR, ACCVSAT, vel AGIT.**
- Vxor constante matrimonio non potest a marito accusari criminaliter etiam pro magno furto, vid. gl. 4. l. 5. tit. 2. par. 3.**
- Vxor adultera, an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare, vid. gl. 5. l. 28. tit. 11. par. 3.**
- Vxor potest maritum de adulterio accusare quo ad thori separationem totum, vid. gl. 11. l. 2. tit. 9. par. 4.**
- Vxor si velit maritum de impotentia accusare qualiter, & sub qua forma illud facere debeat, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. decima. titulo nono. partita quarta.**
- Vxor potest maritum de adulterio accusare in foro ecclesiæ non in seculari, vide glossam quartam, & quintam. per tex. ibi. l. 13. titulo. 9. partita quarta.**
- Vxor qualiter contra maritum aget ad dotis recuperationem si dixerit illum dilapidatorem, & dissipatorem dotis, vid. gl. 1. l. 29. titulo. 1. partita quarta.**
- Vxor constante matrimonio non potest agere neque aliquid petere ex lucris, vid. gl. 2. q. 4. l. 55. tit. 5. partita. 5.**
- Vxores an possint accusare occisores maritorum, vide glo. 3. l. 2. titulo. 7. partita. 7.**
- Vxor post eius mortem accusatur de morte viri, & bona tuæ applicabunturisco, vid. gl. 4. & 5. l. 8. per tex. ibi. tit. 7. partita. 7.**
- Vxor de supposito partu accusari potest per maritum perpetuo, & an per aliquem alium, vide glossam primam. l. 3. per tex. ibi. tit. 7. partita septima.**
- Vxor quæ furtum marito fecit, an ab ipso accusari possit in iudicio, vid. gl. 3. & 5. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.**
- Et quid si furtum sit in magna quantitate, vid. glo. 6. l. 17. tit. 14. partita septima.**
- Et qualiter maritus illam recuperabit si illam petens alium inuenit, vid. gl. 7. 8. & 9. cum seq. d. l. 4. tit. 14. par. 7.**
- Vxor an possit maritum criminaliter accusare de adulterio, & quare nõ, & an agat actione iniuriarum aduersus maritum, & an agat ad thori separationem, vide glossam quintam. l. 1. per tex. ibi. titulo. 17. partita septima.**
- VXOR SEPARATUR, & vxor quæ corrupta cum aliquo matrimonio contraxit si petat matrimonium separari ob viri frigiditatem intra quantum tempus illud petere debeat, & quid in virgine, vid. glo. 6. tit. 8. par. 4.**
- Vxor a viro propter eius frigiditatem separata si postea ipse aliam carnaliter cognouerit ita quod primum matrimonium reuiscat, an prima vxor petere possit thori separationem propter viri adulterium cum alia factum, vide glossam secundam. l. septima. titulo octauo. partita quarta.**
- Vxor a viro propter adulterium separata potest petere matrimonij redintegrationem si probet maritum suum postea fornicasse, & an per iudicis officium, & an dotem quam amiserat propter adulterium recuperet, vid. gl. 5. l. 8. tit. 2. par. 4.**
- Vxor a viro sine auctoritate ecclesiæ separari nõ debet, & quid si fornicatio sit notoria, vide glossam sextam. l. secunda. titulo decimo. partita quarta.**
- Et an vxor quæ remansit in seculo, & continentiam promisit mortuo viro possit matrimonium contrahere, vid. gl. 10. ibidem.**
- Vxor a viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nõ postea virum suum repetere qui cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio reintegrari, vide glo. 1. 6. tit. 10. partita quarta.**
- VXOR TESTIFICAT, & vxor non potest testificare contra maritum, vid. gl. 1. l. 15. tit. 16. par. 3.**
- VXOR INOPS** si remaneat quam partem in bonis mariti habere debeat, & quando, & quibus concurrentibus, & qualiter, & quid in viro vxore præmorte, vid. gl. 1. 2. 3. & 4. cum alijs ibi. l. 7. per tex. ibi. tit. 13. partita. 6.
- Et quid inter sponsos si ad huc vxor ad domum ducta non sit, vide dictam glossam. 2.**
- Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeat, vide ibid. in glossa. 5.**
- Et an tunc vxor teneatur victum manibus suis, & industria sua lucrari, vide ibid. in gl. 6. d. l. 7. tit. 13. par. 6.**
- Et an tunc cogatur vxor vendere proprietatem domus, vel alterius rei, vide. d. gl. 6. col. 2. d. l. 7.**
- Et an amittat istam quartam partem quam habet in bonis mariti si postea efficiatur diues, vide ibidem.**
- Vxor si habet patrem diuitem, an possit petere quartam partem in bonis sui mariti, vide ibidem.**
- Vxor an in omnibus bonis mariti succedat filijs repudiantibus, & quando non, & quid inter sit succedere ex testamento, vel ex lege, vid. gl. 7. l. 7. tit. 13. par. 6.**
- Et an vxor vt possit suam quartam partem habere donationes mariti in vita sua factas possit reuocare, vid. gl. 8. ibid.**
- Et an hodie vxor istam quartam partem habere debeat stantibus filijs, & quid si maritus de. 5. parte iam disposuit, vid. gl. 9. ibid.**
- Vxor alicuius inops, an ab heredibus viri alimentari debeat, vid. gl. 9. l. 8. tit. 13. par. 6.**
- VXOR DENEGAT DEBITVM, vel PETIT.**
- Vxor an possit denegare debitum marito incestuoso, vide glossam. 9. l. 13. tit. 2. par. 4.**
- Vxor ad domum viri traducta, an liceat ei debitum petere in diebus feriatis, & in quibus nuptiæ fieri prohibentur, vide glo. 7. l. 18. titulo. 2. partita quarta.**
- Vxor quæ prius cum vno clandestinè contraxit matrimonium postea cum alio publice contraxit cum quo commemoratur, an sine peccato mortali reddere, & exigere possit ab eo debitum coniugale, & quid si non reddens ponat se in periculo vitæ, vel scandalum**

Index materiarum

- sine peccatu n generecur, vid. gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 4.
- Vxor** serui si ei debitum petat, & dominus serui eodem tēpo e aliquid illi mandet quid seruus prius facere debeat, vid. gl. 2. l. 1. tit. 6. quinto. partita. 4.
- Vxor** an teneatur reddere debitum viro cum alia fornicanti, vid. glo. 7. l. 2. tit. 9. par. 4.
- VXOR ARCTA**, vel **LATA**, & **vxor** alicuius si sit multum arcta, vel ita lata quod a viro carnaliter cognosci non possit, vel habeat aliud impedimentum ita quod cognosci non possit, an matrimonium dissoluitur, vid. gl. 5. l. 2. tit. 8. par. 4.
- Vxor** alicuius si a viro cognosci carnaliter non possit quia est virgo, an ipse mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere, & an istud sit contra naturam factum, vid. glo. 6. l. 1. tit. 8. partita quarta.
- Vxor** alicuius si propter eius arctitudinem à primo viro cognosci non potuit, & ab eo separata a secundo viro cognoscatur, an illo dimisso ad primum redire debeat, & quid si ex usu secundi facta fuit cognoscibilis primo, vid. gl. 1. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 4.
- VXOR DONAT**, & **vxor** marito non potest constante matrimonio, & an aliorum contractus facere, & quid si adsit iuramentum, vid. gl. 1. l. 4. tit. 11. par. 4.
- Vxor** an licite percipiat, & faciat suos fructus ex re sibi donata per maritum matrimonio constante, & quid si soli fructus doneantur, vid. d. gl. 1. dist. 1. 4.
- Vxor** si ex auaritia non cōsumpsit fructus sibi a viro donatos quos si vir habuisset cum sit prodigius iam cōsumpsisset, an vir illos ab ea repetere possit si ipse non est effectus pauperior, vid. d. gl. 1. ad fi. d. l. 4.
- Vxor** debet mitti in possessionem rerum sibi a marito donatarum propter nuptias, vid. gl. 1. l. 7. tit. 11. par. 4.
- VXOR RENVTIANS**, & an possit **vxor** matrimonio constante renuntiare lucris querendis pro sua parte, & an talis renuntiatio valeat, vid. gl. 3. l. 5. tit. 11. par. 4.
- Et an ante matrimonium **vxor** hanc renuntiationem faciens talis renuntiatio valeat, vid. ibid.
- VXOR DOTANS**, vel **PRO DOTE**, & **vxor** defendens rem quā marito in dotem dedit in iudicio ipso sciente, & non contradicente si condemnatur an illa sententia præiudicet marito, vid. gl. 12. l. 20. tit. 22. partita. 3.
- Vxor** si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit quam maritus vendidit cum prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur gl. 4. l. 7. tit. 11. par. 4.
- Vxor** si debitum quod sibi debetur in dotem dederit cuius expensis a marito exigi debeat a debitore, gl. 2. l. 15. tit. 11. par. 4.
- Vxor** si proprietatem rei marito in dotem dedit cum vsu fructus sit penes alium, & postea fiat vsu fructus consolidatio, an sit ad eius tantum commodum vel mariti, & si debeat tanquam commune lacrum diuidi gl. 5. l. 18. tit. 11. par. 4.
- Vxor** si marito in dotem dederit gregem pecorum sub isto nomine vniuersali, an ipse in locum demortuorum de postea natis gregem supple re debeat, & an ad hoc teneatur si non sub nomine gregis illa sibi datur sed numeri tantum, scilicet. 10. vid. gl. 2. l. 21. tit. 11. par. 4.
- Et quid si non nascantur ex illis, an maritus teneatur supplere de alijs, & quando, vid. ibid. in gl. 4.
- Vxor** an marito petente teneatur cauere de euictione rei dotalis, vi. gl. 1. l. 22. tit. 11. par. 4.
- Vxora** qua fuit euicta dos quam marito dedit per iudicis sententiam, an iterum se dotare teneatur si habeat multa bona parafernalia, & hac de causa maritus illam alere non vult, vid. gl. 1. l. 22. tit. 11. par. 4.
- Vxor** propter adulterium amittit dotem, & quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vid. gl. 1. l. 23. tit. 11. par. 4.
- Et an maritus tunc teneatur ad onera hæreditaria, vid. ibidem.
- Vxor** si fuerit religiose ingressa, an si iam maritus dotem lucretur ex pacto de dote lucranda inter ipsos facto in principio matrimonii, an vero expectetur eius mors naturalis. gl. 6. l. 23. tit. 11. par. 4.
- Vxor** qualiter contra maritum agat ad dotis recuperationem si dixerit illum dilapidatorem, & dissipatorem dotis. gl. 1. l. 29. tit. 11. par. 4.
- Vxor** an teneatur recipere idoneam cautionem quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem. vid. gl. 4. d. l. 29.
- Vxor** an possit dotem a marito exigere si ipse ad inopiam peruenit tamen non sui culpa, vid. gl. 6. l. 29. tit. 11. par. 4.
- Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonii, vid. ibid.
- Et intra quantum tempus **vxori** sit redenda dos matrimonio soluto, & an interim a marito alenda sit, vid. gl. 2. & 3. l. 31. tit. 11. par. 4.
- Et quid si **vxori** per maritum fuerit dos legata, an tunc hæredes habeant annum ad restituendum dotem, vid. d. gl. 3.
- Et an idem sit dicendum in fructibus rerum mobilium qui post annum debent restitui, & quid de ipsorum pretio, vid. d. gl. 3. ad fin.
- Et an cum pretium istorum fructuum restituitur debeant computari alimonia sibi præstita annali dilatione pendenti, vid. ibi. in fin.
- Vxor** debet statim donationem propter nuptias restituere si statim ei restituitur dos non expectata aliqua dilatione, vi. gl. 4. d. l. 31. tit. 11. par. 4.
- Vxor** potest alienare dotem suam inuitis filijs quia ipsa viuente filij in illa quicquam non habent, vid. ibi. gl. 7.
- Vxor** an possit retinere bona mariti sui pro dote, vid. glo. 4. ad medium. l. 9. tit. 2. par. 5.
- Vxor** an in dote sua præferatur creditoribus qui ob emendam, vel reficiendam rem pecuniam suam dederunt, & quando, vi. gl. 1. l. 28. tit. 13. part. 5.
- Vxor** soluto matrimonio non repetit dotem in vno casu, & an tunc dos cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, vid. gl. 1. l. 50. tit. 14. par. 5.
- Et quid si ambo sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta, vid. gl. 1. l. 51. tit. 14. par. 5.
- Et an dos vel lucra **vxoris** veniant confiscanda propter viri sui proditio-nem, & quando, gl. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
- VXOR ALIENAT**, & **vxor** potest alienare dotem suam inuitis filijs quia ipsa viuente filij in illa quicquam non habent, vi. gl. 7. l. 31. tit. 11. par. 4.
- VXORATA** si sit inhonestæ vitæ, an possit re, & verbo personaliter ad iudicem citari, vid. gl. 2. l. 3. tit. 7. par. 3.
- Vxorata** si sit tutrix, an ex debitis inde contractis personaliter capi possit, vid. gl. 3. d. l. 3. tit. 7. par. 3.
- VXORATVS** qui se, & sua dedit monasterio si per **vxorem** reuocetur, an illi debeant bona quæ dedit restitui, vid. gl. 1. l. 11. tit. 7. par. 1.
- Vxoratus** an possit de licentia **vxoris** intrare religionem, & qualiter istud fieri debeat, & quid si velit esse Episcopus, vide glossam. l. 1. l. 2. titulo. 10. partita. 4.
- Inuita tamen **vxore** illud facere non poterit neque valebit licentia sibi per metum data, vid. ibid. in gl. 2.
- Et an qui remansit in seculo qui continentiam vouit mortuo alio possit matrimonium contrahere, vid. ibid. in glo. 10.
- Vxoratus** si propriam seruam cognouerit, an talis coitus sit punibilis, vi. gl. 5. l. 1. tit. 14. in par. 4.

Laus Deo, honor & gloria, & cum his remanet finitum hoc nostrum copiosissimum Repertorium, latine compositum.

SALMANTICAE,

In ædibus Dominici à Portonarijs de Vrsinis, Sacrae

Catholicae Maiestatis Typographi.

1577





